

ਗੁਰਮਾਨ
ਨਾਟਕ

ਗੁਰਮਾਨ ਨਾਟਕ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

We would like to thank all the contributors who have kindly provided items from their collections. This is appreciated by us now and many readers in the future.

Contact Details

For further information - please contact

Email: NamdhariElibrary@gmail.com

१६॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਸਿ ਹਨ ਮਨ ਨ ਦਕਾ ॥ ਕਿਤ ਕਵਿ ਹਿਰ ਦੇ ਭਾ ॥ ਕਾ ਬਿੰਤੁ १
 ਤਿਸੇ ਕੋ ਪਤਿ ਪਾਤਿ ਪਤਿ ਪਤਿ ॥ ਅਸਿ ਹਨ ਮਨ ਨ ਦਕਾ ॥ ਕਿਤ ਕਵਿ ਹਿਰ ਦੇ ਭਾ ॥ ਕਾ ਬਿੰਤੁ १
 ਕਾ ਪਤਿ ਸੇਤਿ ਪਤਿ ਪਤਿ ॥ ਅਸਿ ਹਨ ਮਨ ਨ ਦਕਾ ॥ ਕਿਤ ਕਵਿ ਹਿਰ ਦੇ ਭਾ ॥ ਕਾ ਬਿੰਤੁ १
 ਹੁੰਦੇ ਪਤਿ ਜਸ ਕੀ ਕੀ ॥ ਅਸਿ ਹਨ ਮਨ ਨ ਦਕਾ ॥ ਕਿਤ ਕਵਿ ਹਿਰ ਦੇ ਭਾ ॥ ਕਾ ਬਿੰਤੁ १
 ਸਾਧਮਾਤਿ ਤਥਾ ਸੇ ਸੇ ॥ ਅਸਿ ਹਨ ਮਨ ਨ ਦਕਾ ॥ ਕਿਤ ਕਵਿ ਹਿਰ ਦੇ ਭਾ ॥ ਕਾ ਬਿੰਤੁ १
 ਪੁਰਨ ਕਾ ਕੁੰਦੇ ॥ ਅਸਿ ਹਨ ਮਨ ਨ ਦਕਾ ॥ ਕਿਤ ਕਵਿ ਹਿਰ ਦੇ ਭਾ ॥ ਕਾ ਬਿੰਤੁ १
 ਯਾ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ॥ ਅਸਿ ਹਨ ਮਨ ਨ ਦਕਾ ॥ ਕਿਤ ਕਵਿ ਹਿਰ ਦੇ ਭਾ ॥ ਕਾ ਬਿੰਤੁ १
 ਮਾਹਿ ਜਸ ਮਾਹਿ ॥ ਅਸਿ ਹਨ ਮਨ ਨ ਦਕਾ ॥ ਕਿਤ ਕਵਿ ਹਿਰ ਦੇ ਭਾ ॥ ਕਾ ਬਿੰਤੁ १
 ਹੁਥਾ ਯੇ ਦੇ ਹੁਥੇ ॥ ਅਸਿ ਹਨ ਮਨ ਨ ਦਕਾ ॥ ਕਿਤ ਕਵਿ ਹਿਰ ਦੇ ਭਾ ॥ ਕਾ ਬਿੰਤੁ १
 ਇਸ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਸਿ ਹਨ ਮਨ ਨ ਦਕਾ ॥ ਕਿਤ ਕਵਿ ਹਿਰ ਦੇ ਭਾ ॥ ਕਾ ਬਿੰਤੁ १
 ਮਨ ਮਨ ਮਨ ॥ ਅਸਿ ਹਨ ਮਨ ਨ ਦਕਾ ॥ ਕਿਤ ਕਵਿ ਹਿਰ ਦੇ ਭਾ ॥ ਕਾ ਬਿੰਤੁ १
 ਕੇ ਕੇ ਕੇ ॥ ਅਸਿ ਹਨ ਮਨ ਨ ਦਕਾ ॥ ਕਿਤ ਕਵਿ ਹਿਰ ਦੇ ਭਾ ॥ ਕਾ ਬਿੰਤੁ १
 ਕੇ ਕੇ ਕੇ ॥ ਅਸਿ ਹਨ ਮਨ ਨ ਦਕਾ ॥ ਕਿਤ ਕਵਿ ਹਿਰ ਦੇ ਭਾ ॥ ਕਾ ਬਿੰਤੁ १

ਕੋਸਲਤਨੇਸਤਨਕੁਸਲਨਿਧਨਪ੍ਰਭੁਕਲਿਮਲਿਮਥਸੁਸਾਧਨਕੋਪਨਹੈ॥ ਕਰੁਨਕੀਖਾਨਿ
 ਪਹਿਚਾਨਜਾਕੀਦਿਨਨਜੇਮਾਨਿਲੇਤਜੀਕੀਸਬਹੀਕਿਸਕੁਥਾਏਦਨਕੇਦੇਵਰਾਇਨੈਕਕੀ
 ਏਸੇਦਹੀਏਪਰਪੀਰਜਾਨਿਬੇਕਚਤੁਰਸੁਜਪਹੈ॥ ਬਾਰਦੇਸਜਾਮਾਮਤਿਗਮਕਮਹੁਕੇਕਾ
 ਮਮੇਸੇਰਮਰਾਮਕੇਹੀਏਬਿਰਾਜਮਾਨਹੈ॥ ੫॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਕੁਥੇਨਾਸੀਪ੍ਰੀਤਿਕਰੋਜਿਸਧਾਮ
 ਕੇਕਾਮਹੋਉਰਸੁਈ॥ ਜੀਨਬਨੇਤਉਏਕਪਟੀਸੁਨਿਲੇਗੁਨਿਕੋਤਜਿਮਾਸਤਾਈ॥ ਪੇਟਹੀ
 ਮੈਜੀਨਿਪੇਟੁਭਰੀਅਬਪੇਟਕੇਕਾਜਕਹਾਦੁਚਿਤਾਈ॥ ਲੈਸਿਖਾਮਦਰੇਮਾਬਚਲੀਜੇ
 ਸੇਪਨੀਮੈਨਉਮਲਾਹਚਲਾਈ॥ ੬॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਰਾਮਕੋਰੂਪਨਿਹਾਭਿਮੈਜਲਜਾਏਮਨੇ
 ਮਿਜਦੇਹਾਬਿਸਾਰੇ॥ ਅੰਜਨਕਾਜਕੀਓਦਵਰਤਨਿਤਾਹੀਕੋਲੇਨਭੁਚਾਦੁਭਾਰੇ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਰਾਘਬੀਰਕੇਬਾਕਬਿਲਾਸੇਤਧਰਮਰਚੇਤਈਲੇਕਬਿਥਵੈ॥ ਮੈਨਕੀਕੋਰੋਤੇਹਕੀ
 ਬਿਧਿਤੀਲਕੀਛਾਹੇਤਸੀਲਾਸਵਾਰੇ॥ ੭॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਕੋਧਰਤੇਧਰਧੀਰਸਬੈਭਟਪੁਰਕ
 ਛੁਬਲਕਹੁਕੋਪੋਤੇ॥ ਛੰਡਿਅਸ੍ਰੀਤਿਕੇਕਰਿਕੁੰਭਮਨਤਾਫੇਰੇਭ੍ਰਿਗੁਨਿਦਨਸੇਤੇ॥ ਅ
 ਟਰਤੇਸੁਖਰਦਨਕੋਧਨੁਤੇਬਿਕਰੋਸੀਮਲਾਇਕਕੋਤੇ॥ ਜੋਰਾਧੁਬੀਸਭੈਮਤਿਭੁਭਲ
 ਰਜੀਵਲੋਚਨਰਾਮਨਹੇਤੇ॥ ੮॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਮੋਬਿਨਤੀਆਤਿਨਾਥਕੋਏਭਿਧੀਏਨਕਸ
 ਸਕਾਹੇਕੀਨੀਹੋਰਾਧੀਸੁਨਿਬਾਤਫਨਿਦਤੁਏਸਿਰਨੈਕਫਟੇਪੁਰਤੀਨੈਥੇਕਾਹਿਕੋਨੁ

NamdhariLibrary@gmail.com

ਬੈਕਾਦਿ ਮੰਡਲਾਂ ਮੰਚਵੇ ਤੁਸੀਂ ਮਲ ਪਾਵੈ। ਮਾ ਕੇ ਫੁਲ ਸਮ ਕਈ ਸੁਰਾਂ ਮਤੁ ਮੈ ਓਹੁ
 ਤਰਿ ਸੁਵੈ। ਚੈਤ ਚਦੈ ਚਿਤ ਚੈ ਪਮਲਿ ਦਕਿ ਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਸਬ ਰੀਫਿ ਰਿਆਵੈ॥ ੧੪॥ ਸਵੈ ਜਾ
 ਥਾ ਸਪਰਾ ਸਰ ਨਾਰਦ ਸੀ ਸੁ ਕਦੇ ਸਬ ਰਾਮ ਹਿਆ ਸਲੋ ਗਵੈ। ਸੇਖ ਸਹੰ ਸੁਪਰੇ ਮੁਖਿ ਪਾਇ
 ਵਾਰ ਪਰੇ ਗੁਨ ਪਾਠ ਪਾਵੈ। ਸਿਗ ਫਿਰੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਸਦਾ ਸੁਜ ਬਾਮਤਿ ਯੋਕਿ ਪਿਕੈ ਸਮ ਸੁਵੈ। ੧੫॥
 ਹਿੰਸਾ ਦਤੇ ਰਾਮ ਕੋ ਮਨ ਕੇ ਗਿਰੇ ਕਨ ਜਮੋ ਦਿਖਾਵੈ॥ ੧੫॥ ਸਵੈ ਜਾ। ਸੁਰਜ ਕੀ ਮਨੁ ਕੀ ਕ
 ਵਿਰਾ ਮੇਲੀ ਪਕੀ ਗੀਤਿ ਕਹ ਲੋਲਿ ਪਾਉ। ਸ੍ਰੀਰਾਮੁ ਬੀਰਨ ਕੇ ਜਸ ਕੀ ਸੁਕਸ਼ਮ ਕੀ ਅੰਤੁ
 ਕਹ ਲੋਲਿ ਸੁਨਾਉ। ਸ੍ਰੀਰਾਮੁ ਬਕੇਤਾ ਤ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹਿ ਤੋ ਕਹੀ ਕਹ ਅੰਤ ਹਿ ਪਾਉ। ਤੁਥੇ ਸੁ
 ਨੈ ਘੁਬੀ ਕਥਾ ਤੁਮੈ ਕਹਿ ਕੈ ਤਨਤਾ ਪਾ ਸਿਰਾਉ॥ ੧੬॥ ਕਾ ਬਿਤਾ। ਰਿਖ ਸਿਰਿ ਜਾਇ
 ਬੋਧ ਨਖ ਚਟਕਾਇ ਬੋਧ ਰਨ ਜਾ ਬਿਵਾਹਿ ਬੋਧ ਏਨਿ ਸੁਪਾਇ ਬੋਧਾਇ ਬੋਧ ਜਸ ਰਾਮ
 ਗੋਲ ਮੈ ਖਿਜਾਇ ਬੋਧ ਲਟ ਬਨ ਜਾਇ ਬੋਧੀ ਰਾਮ ਰਾਜਗਾਇ ਬੋਧ। ਬਨ ਕੇ ਖਿਜਾਇ
 ਬੋਧ ਨਕ ਜਾ ਚੁਕਾਇ ਬੋਧੀ ਸਮੁੰਦ ਪਟਾਇ ਬੋਧੀ ਲੋਕ ਪਤਿ ਪਾਇ ਬੋਧੀ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਸਿਰ
 ਲੇਖ ਲੇਖਾਇ ਖਿਆਇ ਬੋਧੀ ਸੋਧ ਮਚੇ ਗੀਤ ਤੁਮ ਹਿ ਸੁਨਾਇ ਬੋਧੀ॥ ੧੭॥ ਦੋਹਰਾ। ਖੰਡ
 ਨ ਲੋਚਨ ਕੀ ਮੁਖ ਨਿਤ ਖੰਡ ਨ ਪਰ ਪੀਰਾ। ਅਰਿ ਗੀਤ ਨ ਭਿਜਨ ਧਨ ਖੰਡ ਨ ਭਿਜਨ ਧਨ ਖੰਡ
 ਰਾ॥ ੧੮॥ ਦੋਹਰਾ। ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਗਰ ਨ ਵਲ ਕਵਲ ਬਦਨੁ ਤਿ ਮੈ ਨਾ। ਬੁਧ ਕਰ ਬਰੁਨ

ਦਿਪਤਿਸਰਨ ਗਤਿਸੁਖਦੇਨ ॥੧੯॥ ਬਿਨਾ ਮਿਤਰੁ ਦਾਚਾ ਸਦੈਯਾ ॥ ਬੇਨਿਬਿਚਾਰੁ ਕੀਓਰਿਖ ॥
 ਰਾਜੇਨ ਰਾਜ ਪੁਤ੍ਰ ਪੋਤ੍ਰਿਕਾ ਏਰੇ ॥ ਕੋਨੁ ਬਲਿਹਿਰਲਾਇ ਕਹੈ ਤਿਹੁਲੇ ਕਨੇ ਮੈ ॥ ਨਿਰਾਮਾਥਿ
 ਚਰੇ ਮਾਥਿ ਚਲੇ ॥ ਮੈਸੇ ਮਾਥਿ ਤਕਰੀਬ ਮਾਥਿ ਤਿਥੇ ਸੁਖਭਾਗੇ ॥ ਤੇਨਟੈ ਸਾਸਿ ਸੁਰ
 ਏਸੁ ਮਾਥਿ ਬਿਨਾ ਮਾਥਿ ਬਿਨਾ ਮਾਥਿ ॥ ਸਦੈਯਾ ॥ ਸੇਰੁ ਬਢੇ ਨਿਪਕੇ ਮਾਥਿ ਮੈ ਕੁਲਪੁਨ
 ਰਿਖਾਇ ਬਲਾ ਮਾਥਿ ॥ ਏਕ ਬਿਨਾ ਰਾਖੀ ਗਹਿਤੀ ਨਹੁਲੈ ॥ ਨਿਜੁ ਸੀਗਿ ਗੁਰੁ ਸੁਖਾਵੈ ॥
 ਏਤਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਖੁ ਤਸੇ ਬਿਧਿ ॥ ਤਿਥੇ ਰਿਖਾ ਜਸੁ ਨਾਵੈ ॥ ਰਾਜਨ ਜਾਮੁਖਾ ਮਕਹੋ ਮ
 ਥਾਤੁ ਮੁਖਾ ਮੈ ਕਹੈ ਨਹਿ ਭਾਵੈ ॥ ੨੧ ॥ ਕਾਖਿਤੁ ॥ ਸਿਰਾਬਟ ਭੀ ਕਲੇ ਸਮਿਰਹੁ ਤੇ ਬੇਰਾਧਾ
 ਭੀ ॥ ਅਥਿ ਜੋ ਮਾਥਿ ਮਾਥਿ ਮਾਥਿ ਰਾਜਨ ਨਿਤਹੈ ॥ ਜੋ ਕਹੈ ਤੋ ਭੰਗੁ ਮੈ ਬਾਗੇ ਬਨਾ ਭੀ ਮੈ ਗੋ
 ਚੀਦੇ ॥ ਜੋ ਚਹੈ ਭੰਗੁ ਮੈ ਸੀ ਗਤਹੈ ॥ ਦੁਤੀਆ ਕੇਚਿਟ ਜੋ ਨਦੇਖੈ ਨੇਕਾ ਮਚੈ ਦੁਤੀਆ
 ਬਚੈ ਬਿਖੈ ਬਿਖੈ ॥ ਬਿਖੈ ਮਾਥਿ ਗੋਤੁ ਸੁਤੀ ਰਨ ਚਲਾਇ ਜਾਏ ॥ ਮੈ ਸੇਰਾ ਪੁਰੀ
 ਭਕੈ ਮੈ ਸਾਥਿ ਤੇ ਜੀਤਹੈ ॥ ੨੨ ॥ ਸਦੈਯਾ ॥ ਰਾਜਨ ਕਾਹੇ ਕੋ ਬਾਤ ਬਢਾ ਵਤ ਗਮਸਾ
 ਰੇ ਮਾਥਿ ਮੈ ਲੀਜਾ ਮਾਥਿ ਪੁਤ੍ਰ ਸੇਨੇ ਪੁਰਾ ਵਤ ਪੁਰੀ ਮੈ ਹਿਦੁ ਬਸਿ ਹੋਰ ਸਧਾਨੀ ॥ ਏਵੁ ਕੇ
 ਰਾਖੁ ਰੇ ਮੈ ॥ ਮੈ ਕੁਝ ਬੋਲੈ ॥ ਮੈ ਕੀਸੁ ਮਿਥਾਨੀ ॥ ਰਾਮ ਕੇ ਸੁਖ ਬੇਰੀ ਬਤੀਆ ਨਿਪਕੇ ਟਿਕ
 ਚੀ ॥ ਮੈ ਕੇ ਕਨ ਮਾਨੀ ॥ ੨੩ ॥ ਸਦੈਯਾ ॥ ਕਾਪਿਓ ਮਾਥਿ ਤੇ ਅਜਨੀ ਦਨ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਬਾਥਿ
 ਲਾਵਤ ਬਿਧੈ ॥ ਮੈ ਪੁਰੁਲੇ ਹਕ ਪਾਇ ॥ ਏਵੁ ਕਰਿ ਮੈ ਰਹੈ ਨਹਿ ਬਾਤ ਨਹਿ ॥ ਰਾਮ ਚਲੇ

ਸਿਕੈ ਮੁਸਿ ਸਿਗਿ ਪਰੇ ਪਿਤੁ ਪਾਇਲ ਵਾਇਓ ਫਿਰੀਓ। ਯੀਰਿਯਲੋਓ ਕਸਮੈ ਪੁਬੀਰਿ ਹਿਕ ਜਕੀਥ
 ਸੁਖੈ ਮੋਰਿ ਮਲੀਓ। ੨੪॥ ਭੈਯਾ। ਸਿਰਦ ਪੋਰਿ ਬਕੇ ਨ ਚਲੇ ਬਾਸੇ ਦੁਖ ਨੈਨ ਨਿਕੀਰਿ ਪ
 ਪੂਰੇ। ਤਾਂ ਦਿਨ ਤੋਂ ਨਸੁਣਾਇ ਕਛੁ ਬਿਨੁ ਰਾਮ ਬਿਓ ਬਨ ਮੈ ਜਨਮੁ ਫਿਰੀਓ। ਸੀਸੁ ਸੁਨਿ ਧੁਨਿ ਬਾਤ
 ਕਹੈ ਰਵਿ ਕੇ ਕੁਲ ਤੋਂ ਸੁਖ ਜਸਤ ਛੁਲੇ। ਨੈਨ ਚੁਚਤ ਰਵੇ ਨਿਥਿ ਬਾਸੁ ਮੈ ਸੋ ਰਿਸਾਤੁ ਰਹੈ ਪਦ
 ਛੁਲੇ। ੨੫॥ ਫਿਰੀਓ। ਮਰਿਓ ਦਾਗ। ਸਦੈ ਜਾਗ। ਰਾਮ ਸੋ ਬਾਤ ਕਹੀ ਰਿਖ ਰਜਤ ਪੈ ਬਡ ਸੈਰੁ ਮਮ
 ਜੰਗੀ ਹੋਰੀ। ਏਦੇ ਫੁਰੇ ਲਾਸੁ ਮੁਤ ਸੁੰਦਰ ਏਕ ਤੋਂ ਦੁਹਰੈ ਏਕ ਤੋਂ ਨੇਹੀ। ਏਕ ਪਿਸਾਚ ਨਿਸੈ ਏਕ
 ਬੀਚ ਚਲੇ ਕਿਨਤਾਤ ਕਰੈ ਬਟ ਕੋਰੀ। ਤਾਂ ਕੁਲ ਕਨ ਨਿਕੋਹ ਮਪਾਵ ਕਛੁ ਭਿਸਮੀ ਰਿਸਾਹਾਇ ਕ
 ਮੇਰੀ। ੨੬॥ ਕਾਇਨ। ਰਜ ਰਿਖ ਜੰਗਾ ਮਿਸਲੇ ਚਲੀ ਲਵਾਇ ਸਾਗੀ ਲਾਭੀ ਮਿਤਾ ਰਿਕ ਕੇ
 ਪ੍ਰਯਧਾਗਾਇਓ। ਏਹੈ ਜੰਗਾ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪੂਰਨ ਏ ਪੂਰਨ ਸੁਭੇਈ ਜੇ ਏਹਾ ਮਖਿ
 ਸਰਾਇਓ। ਸਿਰਦ ਪਰਨ ਹਰਦ ਸਰਬ ਕੇ ਕਮਾਰ ਜਾ ਕੀਲਾ ਜਛੁ ਚਲੇ ਹਰਦ ਸੁਗਰ
 ਏਹੈ। ਮਾਏ ਬੀਰ ਬੀਰ ਤਾਂ ਪਿਸਾਚ ਨਿਕੋਤੀ ਜਦੋਂ ਖੋਆ ਜੁਰ ਪੁਬੀਰ ਬਾਦੁ ਬਾਨ ਕੇ ਪਾਇਓ।
 ੨੭॥ ਏਹਾ। ਤਾਹੀ ਦਿਨ ਨਿਥੈ ਸਬੈ ਬਰਨ ਬਿਰਚ ਸੁਰੇਸਾ ਮਨੁ ਖੋਏ ਬਿਲਖੇ ਬਹਾ
 ਛਟੀ ਕੁਬੇਰ ਮਹੇਸਾ। ੨੮॥ ਏਹਾ। ਏਹ ਬਿਧ ਮੁਕਤਿ ਪਿਸਾਚ ਨਿਕੋਤੀ ਬਾਦੁ ਬਾਨ ਕੇ ਪਾਇਓ।
 ਜੋ ਪਦੁਸ ਛਟ ਪਟਾਹ ਦਿਪਰਾਤਿ ਕਿਰਨ ਪ੍ਰਚੰਡ। ੨੯॥ ਏਹੈ ਚੰਦਨਾ ਬਾਦੁ ਬਾਨ ਕੇ ਪਾਇਓ।
 ਮਾਕਿਓ ਏ ਬੀਯ ਪਾਇਨ ਕੁਲ ਪੂਜ ਕੇ। ਧਰੇਧਨ ਪ੍ਰਯਤੀ ਕਤ ਬਹਿਰੇ ਸੁਖ ਬਰਜ ਕਹਿ। ੩੦॥

NamdhariLibrary@gmail.com

ਰਾਜਾ ਤੇਜਨ ਮੁਰਿਖਰ ਜਤੋ ਮੇਖਾ ਯੋਗੁਨ ਸਿਧ ਕੇ ਧਨ ਖਪੁ ਤੇ ਗੁਨ ਪਾਇ ਹੈ ॥ ੩੫ ॥ ਕਾਇਨਾਮ ਚਲੇ
 ਜਾਤੁ ਖਪੇਤ ਫੁਲੇ ਫੁਲੇ ਤੇ ਗਿਲੇਤ ਰਿਖ ਸੀ ਗਈ ਰਨ ਕੀ ਸੇਭਾ ਇਥੋਂ ਫਿਰੇ ॥ ਕੀਏ ਦੁਹਾਈ ਕਿਧੀ
 ਪੈਰ ਖਕੀ ਜਈ ਨਈ ਕਿਧੀ ਥੀ ਜਮੇਰੁ ਵਿਤੁ ਉਤਰਿ ਪਰ ਰਹੇ ॥ ਕਿਥੋਂ ਕਿਥੀ ਗਏ ਨਿਰਾਸ਼ ਚਲੇ ॥
 ਕਿਤ ਰਿਗਾ ਭੀ ਭਜ ਮੁਨ ਸੂਰ ਸੁਤੀ ਪਰ ਰਹੇ ॥ ਦੇਖਿ ਬੁਧ ਬੋਲੀ ਕੀ ਕੁਝਾ ਵੀ ਜੇ ਦੁਹਾਈ ਗੰਮਿ ਗਿ
 ਉਲਟਾਈ ਨ ਫਿਰਾਈ ਫਿਰੀ ਜਤ ਪੈ ॥ ੩੬ ॥ ਕਾਇਨਾਮ ਆਇ ਗਏ ਕਰ ਦੇਸ ਮੈ ਨ ਰੇਸ ਸੁਤ
 ਰਿਖ ਕੇ ਸੁਨੇ ਤੋਰਾ ਜਾ ਆ ਰਹੇ ਲੋਨਿ ਆਯੋ ॥ ਖੜੋ ਸਿਪਾਹੀ ਕਿਹਾ ਪੁਜਾ ਕੁਲ ਪੁਜਾ ਬੀ ਮ
 ਬਚਰ ਰਾਮਚਰਨ ਜੀ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਪਛੇ ਬੁਝੀ ਕੋਲ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਤਤੁ ਭੋਲੀ ਗਿ ਸੁੰਦਰ ਸਪੁਤ
 ਬੁਨਤ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਚਲੀ ਦੇ ਗੁਸਾਈ ਪਾਮ ਦੀ ਜੀਏ ਬੜਾਈ ਮੇਧਿ ਯਹੋ ਦੁਹਿਤ ਭੀ ਪਨੁਕ
 ਪੁਠੰ ਚਫਾਯੋ ॥ ੩੭ ॥ ਕਾਇਨਾਮ ਬੋਲੀ ਰਾਜ ਰਿਖ ਰਾਜਾ ਲਿਖੀ ਮੈ ਕਹਾ ਲੋਗੁ ਦੇਖੇ ਬੁਝੇ ਭੀ
 ਰਬ ਕੇ ਕਪੂਨ ਬਧੋ ॥ ਲਛਮਣ ਟੋਕੀ ਨੇ ਰੂਪ ਬਲ ਘੋਟੇ ਮੇਟੇ ਧਨ ਖਚਰਾ ਇਥੋਂ ਕੋਇ ਨਹੀ ਕੇਹਾ ਬ
 ਧੋ ॥ ਰਾਪੁ ਕੁਲ ਕੇ ਭਿਲ ਕਬਲ ਪੈ ॥ ਮਲ ਕੰਜ ਕੀ ਦਸ ਰਬ ਨੀ ਦੇਖੀ ॥ ਨੇਲੋਂ ਕਮਾਧੋ ॥ ਬਾਗੋਂ ਭਿ
 ਪਾਰੇ ਧਾਮਾਇ ਕੋ ਸਿਧਾਰੇ ਪਗ ਜਗਾ ਕਾ ਜਲਜਾ ਅਤ ਬਹੀਤੇ ਮੇਰੇ ਸਥਾਏ ॥ ੩੮ ॥ ਕਾਇਨਾਮ
 ਜਥਨ ਮਕੁਲ ਪੁਲ ਕਪਸੀ ਨੇ ਨਿਪੁ ਪਦੀ ਪਚੇ ਦਨ ਚਰਾ ਚਿਰਾਪੁ ॥ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
 ਮਾਥਨਾਇ ਨੈਨ ਮੀਰ ਦੀ ਜੋ ਦੇਵ ਬਲ ਰਾਮ ਚੰਦ ਬੁਜਤੀ ਰਕੀ ॥ ਸਨ ਕਰੇ ਮਾਥੀ ਮਾਥੀ ਪੈਟੁ ਕੀ

ਨਾਮੀਨਤੁਪਜਨਕੀਮਲੰਉਨਿਧਨੀਰਕੋ॥ ਬਾਤਹੈਬਨਾਈਬਿਪਿਰਾਜਸਿਜਨਈਰਿਖਮਾ ॥ ੪ ॥
 ਨਿਮੈਰੋਬੈਲਾਗਾਂਛਿਦੇਉਨਿਧਨੀਰਕੋ॥ ੩੫ ॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਪੁਨਕੁਲਪੁਨਕੋਨਿਦਾਇਸਿਚਲਮੇ
 ਨਿਪਮਨੁਰਪੁਨਾਥਾਦਰਸਾਏਤਨੁਪਯਕੋ॥ ਨੋਭੁਫੁਪੀਕਿਧੈਚਿਤੋਬਖਮਾਹਿਜੈਸੇਪੁਜਾਫ
 ਪਦਹੀਭੈਸੇਦੇਖੁਪਛੇਲਾਸਕਾ॥ ਫੈਲੈਕੈਬਨਾਏਬਿਥਿਦਿਨਹੀਤੋਹੋਇਸਿਧਰਿਖਤੋਕਯਪੈਜਨੁ
 ਇਨਹੀਕੇਲਮਕੇ॥ ਸੀਬਉਸੇਕਨਾਏਕੈਸੁਨੀਓਗਾਏਸਾਦਿਨੇਸਾਮੀਨਿਸੇਸਾਏਨਾਉਦੇਵਕ
 ਮਕੇਏਭੀਕਾਬਿਤੁ॥ ਆਇਏਥਾਸਾਸਥਾਤਕਹਿਰਾਜਾਜਬਤਬਹੀਤੇਨੈਨਲਾਹਿਭੇ
 ਵਾਛੀਓਰਕੋ॥ ਦੇਵਕੀਏਨੇਭੂਲਮੇਗੋਹਸੀਅਨੇਹਬਾਛੇਤੀਨੇਲੋਕਮਾਹਿਬਰਦੇਖੈਸੀਮ
 ਜੇਰੋਕਾਮੇਸੀਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਮਨਚਾਰਿਕਜੈਸੇਸੁਤਪਨਤਮਰਸਭਰਜੈਸੇਪਥਪਥਮੇਰੋ
 ਮੇਰੋਅਪਰਾਧੁਕੈਨਸੀਜਧੈਅਜਮਾਰੈਕਉਮੇਲੁਲੇਕੁਬੋਲਮੇਰੋਚਰਕੋ॥ ੪੧ ॥ ਕ
 ਬਿਤੁ॥ ਜਨਕਕੀਛਿਸਿਥਦੇਖੈਜਪਸੀਚਛਿਬਾਲਕਸੁਦਾਪੁਪਾਣੀਰਹੀਨਮਪਲਮੇ
 ਦੇਖੇਥਪੁਥੀਜਸੁਕੇਭਗੋਲਾਗੇਮੇਨਿਪਜੈਸੇਸੁਰਮਾਗੇਪਥਵੀਜਨਾਸਹਲਮੇ॥ ੪੨ ॥
 ਨਕੀਕਿਹਾਛਿਛੁਛਿਰਹੀਮਨਹੀਮੇਦਬਿਥਿਧਿਸੰਨਾਏਫਾਥਪਨਪੈਕਲਮੇ॥ ਰਾ
 ਜਸਿਰੋਕਫਨਕੁਬਲਮੇਰੇਦੇਈਪਤਿਜਤਹੀਮਾਈਥਾਪਪਹਿਰੈਜਹਲਮੇ॥ ੪੩ ॥ ਜ
 ਕਪੁਥਤਉਦਚਰਾ॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਬਰੋਬਰਕੁਗੀਜਿਗਜਨਾਮਨਗੀਆਜਕਉ

ਹਰਿਚਰਣਾਯਾਪਨਪਕੋਤਾਹੀਕੇਰਸੋਕੋਫੁਲਮਾਲਜਸਟੀਕੋਫੁਲਮੈਰਥੈਠਿਬੋਕੀਸਿਧਾਸਨਕਨ
 ਕਕੋਕੰਦਰਤੋਕੋਮਲਕਮਲਹੁਤੇਸੋਰਥਸੁਮੈਸੀਜਨਕਕਿਸੇਈਦਲਹੁਥਨਕਕੋਰਾਜਾਕੋਪੋਹਿ
 ਤਸਭਮੇਕਹੀਉਚੇਟੇਰਿਸਾਵਪਸਜੁਥੀਓਥੋਲਹੈਜਨਕਕੋ॥੪੩॥ਰਾਵਨਦਤਦਿਵਚਾਰਾ
 ਜਾਸੀਸਵੇਯਾਤੋਹਿਤੋਕਹੁਕੇਈਥੈਜਾਨਕੀਬਾਦੀਜਿਹਿਸੁਖੀਥਨਨੀਨੋਰੇਰਾਪੁਬੀਰਤੁਕਾ
 ਹੋਕੇਥਾਹਤਰਵਨਬਾਹਨਕੋਮਨਕੀਨੋਭੂਪਕਹੀਧਨੁਮਾਨਿਚਛਾਵੈਤੋਮੇਸੀਅਸੋਪਨਵਾਹਿ
 ਕੀਦੀਨੋਰੇਗੁਰਕੇਯਹਨੈਕਨਹੈਇਤੋਬਾਦਤਵਕਤਿਹੁਪੁਰਤੀਨੋ॥੪੪॥ਸਵੇਯਾਇਦੁਓਮਾਦੁ
 ਦਨਨਅੰਕਖਜਨਨਸੈਗਨਬੰਦਨਜੇਤੋਬਾਰਨਸਿਧਮਹਿਹੁਤਲਤਮਾਲਸੋਰਵਰ
 ਅੰਰਨਕੇਤੋਸੋਗਿਰਥਾਨਕੋਲਾਸਉਟਾਇਲਾਕਰਿਥਾਅਰੁਨਪਿਲੇਤੋਸੋਭਜਕੇਥਨੁਤੁ
 ਨਹਿਜਨਤਬੂਝੈਲੇਪੁਝਜੁਰੇਸਿਪਜੇਤੋ॥੪੫॥ਜਨਕਓਵਚਰਵਨਦਤਸੀਸਵੇਯਾ
 ਤੋਹੀਕਪੋਦਿਜਰਾਵਨਕੇਥਲਸੋਸਭਸਾਰੁਨਕਉਅਗੇਸੁਨਿਬੋਲਿਲਖਾਉਸੁਖੀਥਮੇਲਾਈ
 ਤੋਨਗੰਥਲਾਮਾਇਕੇਰੋਅਰੁਤੋਜੁਕਹੀਸਿਵਕੋਪਨੁਹੈਤੋਕਾਭਯਰੇਛੁਤੀਅਪਜਗੇਗੁਰਬੋਪ
 ਰਤੋਲਤਲਾਜਤਈਨਕਮਧਚਛਾਵਤਲਾਜਮੈ॥੪੬॥ਦਰਬਾਪਰਿਗਰੇਪੋਰਖਕਪੋਥਿ
 ਹੁਨਮਨੀਥਥਾਭੁਜਥਲਦਿਪਪਤਾਪਥਨਕੋਸੋਹੈਤਮੁਜਾਤਾ॥੪੭॥ਕਾਥਤਾਅਧਿਸਿ
 ਕਾਤਫੁਛੈਜਾਤਓਠਯੋਜਤਕਠਿਨਸੀਥਤਕਛੁਲਾਗਤਹੈਅਥਕੋਪਾਵਤੇਮਰਮੋ

ॐ

ਸਿਵਕੋਪਨ ਕਿ ਉਨ ਉਠਾਵਤਾ ਅਵਤਰੇ ਫਿਗਤੋ ਬਲਗਾ ਗਾ ਸਿਕਪੁਬੀਰ ਕਹਿਸਬਸੇ
 ਕੁਈਥੀਗਬਿਨਾਛਿਤਰੇ ਇਪੁਕਗਿ ਦੇਖਹੁ ਥਲਗਾਇਸਥੈਚੁਟਾਕਚਲੀਕ ਇਨਕਤਿ
 ਹਾਗਿ॥੫੨॥ ਲਛਮਨਉਦਾਰ॥ ਸਵਜਾ॥ ਬੋਲੁਉਠੇਲਪੁਬੀਰਜੂਨੇ ਰਪੁਬੀਰਕਹੋਛਿ
 ਨਮਾਹਿਉਠਾਉ॥ ਸ੍ਰੀਪੁਤੋਨਕਹੋਕਛੁਦਾਸਹਿਤੋਹਸਿਕੋਪੈਕੁਆਇਸੁਪਾਉ॥ ਪਾਇਛੁਵੇਰਿ
 ਖਕੇਅਬਹਿਬਕੇਕਰਬਮਸੋਜਾਇਉਚਾਉ॥ ਗੰਮਉਠਾਇਤੋਮੈ ਦੇਖਗਇਕੈਰੇਉਚਲਾ
 ਇਕੋਹਚਟਕਾਉ॥੫੩॥ ਸ੍ਰੀਤਉਦਾਰ॥ ਦੇਹਭਾ॥ ਜਨਕਬਚਨਇਤਰਾਮਉਤਕ
 ਠਿਨਪਨਖੁਮਤਿਈਜਾ॥ ਸਿਅਜੀਅਕੀ॥ ਇਤਦੁਚਿਤਈਕੋਬਨਿਪੈਜਗਦੀਸਾ॥੫੪॥
 ਸਵਜਾ॥ ਕੋਮਲਸ੍ਰੀਕਪੁਬੀਰਮਹਾਂਨਵਨਿਤਹੂਤੋਨਵਨੂਤਨਾਈ॥ ਹੈਸਿਵਕੋਪਨੁ
 ਜੁਸਮਯਸਸੀਗਵਿਤਾਸਾਸਿਕੇਨਉਚਾਈ॥ ਤਾਤਕੋਬੋਲੁਮਰੋਲਸਥੈਲਿਰਮੇਲਕਾ
 ਨਿਬਨੀਦੁਚਿਤਾਈ॥ ਜਨਕੀਅਨਕੀ॥ ਅਸਤਜੀਕਿਬਰੋਇਰੋਕੋਕਿਮਰੋਬਿਖੁਪਾਈ
 ॥੫੫॥ ਦੇਹਭਾ॥ ਕਹੇਹੋਰਾਜਰਿਖਰਾਮਸੋਪੁਤਕੇਨਜਨਸੁਲੇਹਾਸਬਰਾਜਨਿਕੀਅ
 ਸੋਸਕਰਿਦੁਟਕਪਨਦੇਹਾ॥੫੬॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਤੇਜਪੁਜਦੋਉਠਾਈਰਸਰਿਖਾਯਾਮਾ
 ਵੀਉਠੇਰਪੁਰਾਈਮਨਮਾਹਿਅਤਿਹਰਖੇ॥ ਪਾਇਸੋਲਗਾਇਏਕੋਕਰਬਉਠਾਇ
 ਰਾਮੋਰਯਨਕੇਬਰਤੇਹੀਪਰੀਪਥਯੇ॥ ਸੁਰਗਪਤਾਲਮਿਲੇਅਚਲਤਮਲਾ

ਰੇਹਾਲਚਾਲਪਰੀਮਨਸਥੀਕੇਪਰਖੇ॥ਦੇਵਤਾ॥ਬਿਵਰਤੋਂਸੁਰੇਸ਼ਕੇਦਿਵਰਤੋਂਨਿਸੇਸਥੀ ॥
 ਅਭਰਤੋਂਰਚਫੁਲਬਰਖੇ॥੫੯॥ਸਦੇ॥ਗਾਛੀਕਸੀਸਲਗੀਕਰਕੀਕਰਸੀਛਿਟ
 ਰੀਕਮਠੀਕਰਕੀ॥ਅਭੀਛਿਟੀ॥ਅੰਦਰੀਛਿਟੀਛਿਟੀਜੇਗਜੁਟੀਅਖੀਆਹਰਕੀ
 ॥ਖਲਕੀਖਰਕੀਖਰਕੀ॥ਧੰਡੀਖਰਕੀਖਰਕੀਅਹਿਉਪਰਿਕੀ॥ਕੁਈਚਾਪਧੁਨੀਸੁਮ
 ਹਾਰਕੀ॥ਭਰਿਕੀਭਰਤੀਰਸੁਯੀਖਰਕੀ॥੫੯॥ਸਦੇ॥ਕੰਡਕੀਭਿਬਖੰਡਮਹਾਂਬਰ
 ਬੰਡਪਦੰਡੁਜਾਬਲਤੋਂ॥ਕੰਡਪਦੰਡਮੰਡਚਕੇਨਵਖੰਡਮਖੰਡਲਮੰਡਲਭੂਤਲਤੋਂ॥
 ਰਾਪੁਬੀਰਾਮੰਡਕੀਭਿਬਖੰਡਚਲਤੋਂਜਿਜੀਅਛਲੀਜਲਤੋਂ॥ਪਛਿਤਤਖਿਸਤ
 ਚਲੇਈਪੈਜਤਭਜੇਗਜਜੀ॥ਬਿਚਲੇਦਲਤੋਂ॥੬੦॥ਸਦੇ॥ਚਾਪਕਹੇਬਡੇਪਾਪ
 ਕੇਹਾਬਰਖੇਸਿਵਅਪਲਕੇਦਨਜੂ॥ਪੁਨਿਆਇਕੇਮਾਤਸਿਕਕੀਨਨਿਸਿਕਛੁਯੋ
 ਭ੍ਰਿਗੁਨਿਦਲਜੂ॥ਜੀਅਜਾਨੀਇਹੋਗਯੁਨਾਬਕੇਹਾਬਚਛੇਤਪਤੀਰਬਮੰਦਲਜੂ
 ॥ਅਮੇਪਾਨਤਜੀਨਤਜੇਭੂਅਮੰਡਲਫਾਦਿਚਲੀਤਵਫੇਦਨਜੂ॥੬੧॥ਕਥਿਤੁ॥
 ਜਲਕੀਕਿਭਮਰਿਚਮਰਦਕੇਪਰਸਰਮਤਾਕੇਅਭਿਮਾਨਦਿਜਮੰਡਲਮਸੀਸਕੇ॥
 ਰਾਵਨਕੇਕਾਖਕੇਪਕੁਠਕੁਪਤਿਦੁਤਰਾਂਮਸੁਰਲੋਗਾਰੁਕਾਲਬਾਲਸੀਸਕੇ॥ਬੋਲ
 ਓਮਨਹਕੇਅਲਲਕਦਾਹਕੇਮੈਦਖਸਿਪੁਜੀਵਨਿਕੇਜਸੁਕੀਪਈਸਕੇ॥ਖਪਰਕੇ

ਜੇਗਨੀਉਤਰਾਨੀਸੁਭੀਵਰਾਜਟੂਟੇਧਨੁਈਸਦੇਰਪਰੀਫੇਰਬੀਸਕੇ॥੬੨॥ ਰਾਜ
 ਬਿਖਬਾਤਕਹੀਕੁਠੀਪਤਿਰਹੀਰਾਜਾਦਸਬਖਜੁਕੋਬੇਗਹੀਕੁਲਾਈਏ॥ ਕੁਟੀਬਸਮੇਰਾ
 ਰਬਾਲਕਲੇਸੀਗਿਦੇਉਨੇਨਕੋਪੁਤਰਕੋਬਾਹੋਵਿਖਬਾਈਏ॥ ਰਾਜੀਸੇਈਫੇਰੀਦੁਤਕੋਲਾ
 ਤਿਹਘਰੀਬਿਦਾਕੀਨੇਕਹੇਪੈਨਸੀਗਿਫੇਰੀਦਿਖਾਈਏ॥ ਸੀਕੀਭਈਛਾਤੀਪਾਈਭਰਾ
 ਨਕੀਬਾਤੀਰਾਮੋਪਾਤੀਲਿਖਪਠਾਈਬਰਾਤੀਪੈਕੋਆਈਏ॥ ੬੩॥ ਕਸਿਤੁਬਚੀਸੇਈ
 ਪਤੀਪੇਮਸੈਲਗਾਇਛਾਤੀਰਾਜਾਅਜਜੁਕੋਨਾਤੀਭੁਯਾਤੀਚਿਤਹਰਖਾ॥ ਏਹੀਬਿਖ
 ਜਾਵੇਕੁਲਪੁਜਾਨਿਕੋਪੁਜਪਾਇਦਾਨੁਸੈਸੇਦੀਨੇਮਨੇਬਾਦਰੋਸਿਥੋਖੋ॥ ਕਟਕੁਲਾਜੇ
 ਅਪਾਰਸੂਤਨਵਾਰਪਾਰਨੇਹਰੋਰੀਗਾਰਿਕੂਪਮੀਨਜਮੇਅਕਕਥੀਏਦੇਰਾਹੇਪੁਤੁਰ
 ਰਹੁਤਉਤੇਸੁਤਨੀਕੋਬਾਢੇਅਨੁਰਾਗਭਾਗੁਲਾਯੋਜੁਪਰਖਾ॥ ੬੪॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਭੁ
 ਪਗਹੋਵਿਖਰਾਜਕੋਪਾਇਕਹੇਅਥਦੀਪਫੇਰੇਸਬਘੀਕੇ॥ ਧਾਇਕੋਲਾਇਲੇਏਉਰ
 ਸੀਰਘੁਬੀਰਮੋਨੇਨਿਜੁਅਨੰਦਜੀਕੇ॥ ਚੇਦਨਸੰਘਨਸਾਰਮਿਲੇਪਾਸਿਰਾਮਮਿਲੇ
 ਸੁਮਹੂਰਤਨੀਕੇ॥ ਅਗਇਬਸਿਸਟਕੀਓਅਪਨੇਕਰਕੁਲਾਮੇਕੇਲਰਲਾਨੇਥੇਟੀਕੇ॥
 ੬੫॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਬਾਕੁਲਯੋਕੁਲਾਇਸਟਬਸਿਸਟਅਰਿਸਟਵੇਰੇਖਰਕੇਵਿਖਧਾਏ
 ਲੇਲੁਤਚਾਰੀਬਿਦਾਹਿਤਹੀਘਰਜਾਨਕੀਠਾਤਸਬੈਸਮਦਾਏ॥ ਸਨਭੁਤਾਮੇਸੀਸਾਏ

ਪਥਕਾਂ ਪਿਉ ਠੇਜੀ ਅਮੈ ਦੁਖ ਪਾਏ। ਅੰਕ ਨਿਸਿਕ ਲਿਖੇ ਬਿਧਿ ਜੇ ਅਥ ਤੇ ਬਿਧਿ ਹੁਕਮ ਹੁਨਮਿ ॥ ੮ ॥
 ਟਏ। ੬੬॥ ਪਰਸਾਦਾ ਚਿਦਾਚਾ। ਕ ਬਿੰਤੁ। ਅੰਸੈ ਕੋਨ ਚਾਰਿ ਬਾਂਕ ਮਾਰੈ ਸੁਰ ਏਕੈ ਅੰਕ ਦੇਵਰਾ
 ਜੋ ਕੋਨ ਰਾਂਕ ਤੇ ਰੋਜ ਪਨ ਕਰੈ। ਨਾਵਾ ਇਨ ਛਿਰ ਨਿਧਿ ਸੇਖ ਕੀ ਬਨੈ ਨਾ ਬਿਧਿ ਸੁਰ ਜਨ ਅਕਾਸ ਰਾ
 ਸਿ ਪੈਰੋਂ ਜਨ ਕਰੈ। ਕਾਹੂ ਚੀਟੀ ਲਗੇ ਪਾਂਥ ਕਾਹਿ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ਕਾਂਖ ਸੁਨੁ ਮੁਹੈ ਨ ਦੇਖੀ ਪੁਨਾ ॥
 ਗੋਪੈ ਕਨ ਕਰੈ। ਚਲੈ ਥਾਇ ਕਮਠੀ ਚੜਾਇ ਫੁਰਕਾਇ ਅੰ। ਪਿਥਾਈ ਅਗਸਾਂ ਦੀ ਬਾਤ
 ਕਛੂ ਨ ਤਨ ਕਰੈ। ੬੭॥ ਕ ਬਿੰਤੁ। ਜਨ ਕੀ ਬਿਵਾਹਿ ਗੰਮਰਾ ਵਰੀ ਦੁਹਾਈ ਫੇਰੀ ਰਹੈ ਸੇ
 ਚੁਕ ਰਿਬਾਤ ਸੁਨੈ ਨ ਛਿਨ ਜਮੀ। ਦਸ ਰਥ ਅਯੋ ਬਲੁ ਬਹੁ ਤੈ ਜਨ ਯੋਹੈ ਅਨੰਤ ਫਲਮੇ
 ਚਲੈ ਸੁਖ ਸੰਤ ਕੇ ਸੇਵਿਨ ਜਮੀ। ਦਿਖੈ ਤੋਹਿ ਠਾਵੇ ਤੋ ਸੁਆਮੀ ਰਹ ਪਯੋ ਕੈ ਸੇ ਪਾਏਹੈ ਸੁਕੈ ਸੇ
 ਜੈ ਸੇਵਾਰ ਦੀ ਕੇ ਰਿਨ ਜਮੀ। ਕੀ ਬਿਬੁ ਰੋਗਾਂ ਮਤ ਕੋਲ ਜੈ ਫਲ ਗੰਮਤੋਂ ਤੋ ਗੋਲ ਹੀ ਮੇ ਪਾਈ ਸੁ
 ਧਿ ਤੇ ਮੇਤਾ ਨਿਤਿ ਜਮੀ। ੬੮॥ ਸਵੈਯਾ। ਭੁਨੁ ਨਿਹਾਰਿ ਕਯੋ ਬ੍ਰਿਹੁ ਨੰਦਨ ਚੁਕ ਪਰੀਤ ਬ
 ਯਾਹਿ ਨ ਮਾਰੈ। ਜਸ ਤੋਹਿ ਨਿਜੁ ਬਨ ਕੁਠਰ ਫਲਮੇ ਤਰੁ ਮੂਲੁ ਸਾਨੁ ਲਉ ਖਿਧੈ। ਜਾਨਿ ਸੁਭੁ
 ਲੀ ਬਿਚਾਰ ਬਿਭੈ ਧਰ ਯਾਹਿ ਪਲੈ ਜਲ ਬੋਰਨ ਰੂਪਾ। ਏਜੀ ਅਮੈ ਇਹ ਬਾਤਿ ਬਿਚਾਰਤ
 ਰਾਂ ਮਕਛੂ ਚਿਤ ਮੈ ਬਿਚਰੈ। ੬੯॥ ਦੋਹਰਾ। ਬਿਸੁਆ ਮਿਤ ਬਸਿ ਸੁਰਿਖ ਨਵ ਗਿਹਨੁ
 ਭੁਨਿ ਜਨਾਇ ਅਧੀ ਅਜੀ ਅਸੁਖ ਕਥ ਹੁਨ ਲਹੈ ਪਰੇ ਕਰਮ ਕੇ ਪਾਇ। ੭੦॥ ਕ ਬਿੰਤੁ।
 ਏਕ ਠੰਢ ਭੁਏ ਸੇਨਾ ਸਿਮਟ ਸਟ ਪਟਾਇ ਕਾਂਪੈ ਸਹੈ ਜਾਇ ਤੇਜੁ ਅੰਸੈ ਜਮੀ ਅਰ ਕਰੈ।

ਕੁਨੁਪਰੇਧੀਗੀਪਰੀਪੀਗੀਮੁਖਕਾਂਸੀਗਾਂਮਕਾਂਪੈਕਰਦੀਰੂਪੁਨੀਨਿਰਖੀਹੈਖਲਕਕੇ।ਏ
 ਕੇਸੁਤਸਾਥਿਜੇਰਿਹਾਬਇਤਭੂਪਘਟਭੂਖੇਦਹਮਾਨਤਨਜਕੀਆਪਜਕਕੇ।ਕਠਿਨ
 ਕੁਠਾਰਕਰਧੇਰੰਜੇਵਾਰਦਿਜਾਅਯੋਥਿਕਰਨੁਭੇਤਦਾਰਭਾਰਕਕੇ॥੧੧॥ਪਰਸਰ
 ਮਉਦਾਚਮਰਾਜਾਦਸਰਥਸੀ।ਸਵੇਯਾ॥ਤੋਰਿਕ੍ਰਿਤਦੁਕਰੀਓਜਿਨਥਿਕਹਾਗਮ
 ਸੋਲਾਰਿਹੈ॥ਮਤ੍ਰਿਗੁਨੰਦਕਹੇਖੰਨਜਾਨਤਤਾਹਿਸੁਅੰਤਕਦਿਤਕੋਪਰਿਹੈ।ਸਬਸੇਨ
 ਠਟੀ।ਮੁਖਕਾਤਪਦੀਬਿਪਰੀਤਗਈਘਟਕੋਟਰਿਹੈ।ਪੁਨਿਤਾਹਿਕ੍ਰਿਗਤੇਭੈਨਕੁਛ
 ਜਿਨਕੇਸਿਗਾਰਾਮਸੋਕੇਹਰਹੈ॥੧੨॥ਸੋਰਨਾ॥ਦਸਰਥਸਕਲਜਮਾਨਸੁਤਤੀਅਬਪੁ
 ਰਿਕ੍ਰਿਤਸੀਗਾ।ਯਹਮਾਤੇਗਜਰਾਜਨਦੀਨਾਂਉਬੋਰਨਚਏ॥੧੩॥ਸਵੇਯਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਚੰਡਕੀਓਮੁਨਿੰਦਾਅਖੰਡਲਜਸੇਰਪੇਸਕੁਚਾਧੀ।ਕੰਨਗਨੈਭੂਆਮੰਡਲਕੇਕਿਪੈ
 ਬਲਵੰਤਸੁਤਘਰਮਾਧੀ॥ਠੇਕਿਕਯੋਕੁਜਦੰਡਕਠੇਰਸਮੇਤਧਰਾਫਿਰਸੋਇਤਨਾਧੀ।
 ਰਾਮਾਥਿਚਾਰਨਕਾਂਮਕੀਓਤੂੰਨਜਨਤਮੋਹਿਬਫੋਧਰਛਾਧੀ॥੧੪॥ਪਰਸਰਮਉਦਾ
 ਚਾ।ਕਾਬੰਤੁ॥ਕੋਨੇਸਿਖਦੀਨੀਤੇਹਿਤਾਂਕੇਤੂਬਤਾਇਮੋਥਿਓਨੀਬਥਾਇਓਰਦੇਖੇ
 ਰਾਮਚੰਦਕੀ।ਰਾਤੇਕਰਿਨੈਨਪੂਮਨਾਕਤੰਸੁਸਾਇਤਿਨਰੋਕੋਲਕਥਾਇਤਹਾਂਸੁਰ
 ਜੋਤਿਮੰਦਕੀ।ਰਾਜਾਪਛਤਾਇਦੇਖੈਕੈਸੇਦੁਖਪਰਜੇਮਾਇਤੋਰੈਸਾਬਚਾਹੈਕੋਲੀ
 ਮਾਨੰਦਕੋਕੀਦਕੀ॥ਲੇਪਸੁਖਭੋਧੋਪਦੀਨਬਿਧਕੋਨਪਰਾਧੁਕੋਪਦੇਖਓਮੁਖਘਟੀ

ਅਜਨੰਦਕੀ॥੧੫॥ਦੇਹਰਾ॥ਧਨਖਛੁਟੇਕਰਧਰਪਰਮੇਸਰਬਥੰਕਤਮਾਥਾ॥ਬਿਕਟ ੯
 ਬਦਨਾਭ੍ਰਿਗੁਰੰਮਸਿਥੇਲੇਹਸਿਰਧੁਲਾਥਾ॥੧੬॥ਕਾਬਿੰਤੁ॥ਛਾਬਮੇਯਹੈਦਖਜੁਮੇਰੇਖ
 ਪ੍ਰੈਧਨਖਤੋਰੰਮਜਜਰਪੁਰੰਸੋਮੇਜਲਮੀਗਯੋਕਾਮਸੀ॥ਸੁਤੋਐਸੀਹੋਨਹਾਰਾਵਰਕਯ
 ਬਿਚਾਰਾਬਚੈਹੈਮਾਰਬੈਰੁਹੈਨਕੀਧਾਮਕੀ॥ਦੁਖਸੁਖਏਕਬਾਰਦਸਰਬਜੀਅਧ॥
 ਰਜੇਸੇਫਨਿਮਨੀਹਾਰਤੇਸੇਰਾਮਨਾਮਸੀ॥ਕੇਸੀਹੈਹੋਦਈਮੇਰੇਅਨੰਦਕੀਜਈਰਾਮ
 ਰਾਮਅਜਨਈਰਾਮਅਸੀ॥੧੭॥ਵਾਮਰੀਦਉਫਾਚਰਾਜਾਦਸਰਬਸੀ॥ਕਬਿੰਤੁ॥
 ਮਹਾਰਣਧੀਰਮਹਾਂਪੁਰੀਰਛਪੁਰੀਰਹਸਿਥੇਲੇਐਸੇਨੈਸਕਸਾਮਸਾਮੋਹਿਦੀਜੀਏ
 ਾਕਹੋਬਾਧਿਭ੍ਰਾਬੋਕਹੈਦੇਸਤੋਨਿਕਾਰੋਕਹੋਬਾਰਧਉਤਾਰੋਕਹੋਜੂਰਕਾਟਿਲੀਯੋਯ
 ਹੈਕਾਬਿਕਾਸੀਰਾਮਕੇਤਕੁਪਰਸਰਾਮਨਾਮਸੁਮਿਜਕੋਛਿਤਪਾਲਹੋਕੋਛਿਤੀਯੋ॥ਮਾ
 ਰੇਮਹਾਂਪਾਪਦੁਨਲੇਹੋਛਿਨਲੋਹੋਤੂਨਚਪਾਪਦੇਖੀਏਤਮਾਸੋਪੈਨਸਾਸੋਕਛੁਕੀਯੋ
 ਏ॥੧੮॥ਰਾਮਚੰਦਉਫਾਚਪਰਜਰਾਮਸੀ॥ਕਾਬਿੰਤੁ॥ਮੈਨਜਾਨੁਜੇਰੇਬਲਤੋਸੇਤਾਕੋਲ
 ਰਮੇਛਲੁਕਾਠਿਨਕੁਣਾਰਧਰਕੰਠਪਰਿਧਰੀਏ॥ਇਤੇਪਰਿਐਰਕਛੁਬਾਤਅਵੇਤਬ
 ਧਾਖਕੀਜੇਸੋਈਛੁਵਤੀਪੈਰੋਖਕੋਨਕਰੀਏ॥ਐਸੋਕਛੁਕਲਕੇਸੁਭਾਓਹੈਹਮਾਰੇਰਾਮ
 ਰੇਮਾਰਖਯੋਪੈ॥ਪਾਤਿਐਜੀ॥ਜੀਏ॥ਨਮ॥੧੯॥ਰਸੁਨਨੀ॥ਪਾਤਿਕਹਤ

ਕ

ਬਾਮਨਸੋਲਰੀਏਤੰਪਾਇਕੋਕੇਪਰੀਏ॥੧੧॥ਪਰਸਰਾਮਉਵਾਚ॥ਕਬਿੰਤੁ॥ਦੇਖਨ
 ਜੋਪਾਉਤੰਪਠਾਉਜਮਲੇਕਹਾਥਦੂਜੇਨਲਗਾਉਵਾਹਕਰੋਏਕਕਰਕੇ॥ਸੀਜਿਮਹੇ
 ਉਰਤੇਉਖੋਬੁਜਦੰਗਹਭੁਤੇਤਿਰੋਬੋਬਰਾਮਦਿਲੋਕਿਕਪੁਬਰੋਕੇ॥ਕਾਂਸੀਰਾਮਦਿਲਕੇਰਿ
 ਸਾਤਭੁਰਭਰਾਮਾਮਤਿਥਹਰਾਤਗਾਤਲਾਗਾਤਹੋਪਰਕੇ॥ਸੀਤਾਂਕੋਲਿਤਾਪੁਮੇਟਿ
 ਪ੍ਰਗਾਟਿਪ੍ਰਤਾਪੁਕੀਨੋਹੋਵਹਾਅਧਰਾਪਤੋਮੇਜਿਹੋਹਰਕੇ॥੧੨॥ਰਾਮਦੰਦਉਵਾਚ॥
 ਕਬਿੰਤੁ॥ਜੇਈਕਮੇਚਾਹਤਹੋਸੇਈਕਰੇਇਤਆਇਬੋਲਮੇਰਪੁਰਇਚਲਵਛਾਨਿਕੇਪ
 ਬਕੇ॥ਤੇਕਮੇਧਨਖੁਜਾਹਿਲਮਾਯੋਜਨਕੁਹਸਿਬੋਲਮੇਰੁਤਪੁਪੁਧੇਰੀਨਮਥ
 ਕੇ॥ਕਹੋਕਬਿਕਾਂਸੀਰਾਮਰਾਮਾਭਿਰਾਮਪ੍ਰਭਕਰੁਨਕੇਪਮੇਦਨਹਾਰੇਮਖਗੱਥਕੇ॥
 ਜਗਤਉਜਾਏਭੁਜਭਰੇਯਹਿਬਾਤਸੁਨਿਨਿਕਸਕੇਅੰਗਭਯੋਪਾਰੇਦਸਰਥਕੇ॥
 ੧੩॥ਪਰਸਰਾਮਉਵਾਚ॥ਕਬਿੰਤੁ॥ਤਰਨਿਤੇਤਰੇਭਯੋਰਾਤੋਭਯੋਨਖਿਸਿਖਾਥਿਖਸੇ
 ਬਚਨਬੋਲੇਛਕੋਛਹਛਮੇਹੋ॥ਉਹੋਚਛੀਜਛੀਆਖੋਰਿਸਤੋਪਰਤਕਛੀਕਹੋਕਬਿ
 ਕਾਂਸੀਰਾਮਮੈਸੇਬੇਖਭਯੋਹੋ॥ਕਾਂਪਉਅਧਰਲਰਿਬੇਕੀਹਰਬਰਵਾਹਿਸਿਭਰਕੋਕਰ
 ਰੁਕਨਰੁਕੁਲਮੇਹੋ॥ਦੇਖਤਹੀਰਾਥਰਪੁਸਥਕੇਧਨਖੁਬਨਸਾਵਕਾਪੁਨੀਸੁਰਕੇਪਾ
 ਜੀਤਮਦੇਗੇ॥੧੪॥ਤਰਨਿਤੇਤਰੇਭਯੋਰਾਤੋਭਯੋਨਖਿਸਿਖਾਥਿਖਸੇ
 ਮਾਨਦੇਕੋਕੇ॥੧੫॥ਉਖਭਯੋਪਦੀਨਾਥਿਧੋਕਾਪਰਾਧੁਕੇਪਜਨੀਰੇ
 ਰੁਕੁਲਪਦੇ

ਨਸੁਨੀਰਮੇਹੈਅਬਹੀ॥ ਬਿਖਕੇਸਪੁਤਪੁਰਹੁਤਹੁੰਕੋਬੰਧੁਧਰੇਕਾਂਸੀਗੰਮਬਾਰਬਾਰ १०
 ਬੋਲਤਗਰਬਹੀ॥ ਅੰਖਿਤਰੇਅਲਤਨਮੋਰਭਟਜਾਨਤਹੈਮਾਨਤਨਉਛਰਿਉਛ
 ਰਿਅਵੈਤਬਹੀ॥ ਭੁਭੇਦਾਵੇਦਾਰਤੋਸੰਭਾਰਿਕਾਰਿਮੋਸੰਗਰਪੁਬੀਸੀਨਾਤਰਹਬਜ
 ਰਡਾਰਿਅਬਹੀ॥ ੨॥ ਭਾਗਚੰਦਉਦਾਚਪਰਸਰਾਮਸੀ॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਤੁਮਸਬਹੀਕੇਹੁ
 ਰਮਾਨੀਅਤਪੁਰਪੁਰਭੂਤਲਕੇਸੁਰਤੁਮੇਦੀਜੀਅਤਦਾਤਹੈ॥ ਕਾਸੀਗੰਮਪੁਜਕੋ
 ਹਥਜੋਰਿਪਾਇਪੈਰੈਤੁਮਸੋਹਮਾਰਪੁਕਛੂਨਬਸਾਤਹੈ॥ ਬੈਰੀਅਨਿਮਾਰਨੇਹੋਹਮ
 ਮਪਾਰਨੇਹੋਬੁਧਿਗਪੁਬੀਸਾਨਿਕੀਮੈਸੀਦਿਨਰਾਤਹੈ॥ ਸੁਨੈਦਿਜਗੀਰਗਪੁਬੀਰਕੋ
 ਹਾਮਪੈਮਸੀਸਕੋਦੇਵਯਾਥੋਕਸੀਸੁੰਕਰੀਜਾਤਹੈ॥ ੪॥ ਪਰਸਰਾਮਉਦਾਚਾ॥ ਕਾਬਿਤੁ॥
 ਕਾਹੋਕੋਰੇਗੰਮਜਮਧਾਮਚਲਾਚਾਹਤਹੈਖਲਕਕੇਲਖਤਹੈਜੈਹੈਖਲਖਾਇਕੈ॥ ਭੁ
 ਕੁਟੀਚਢਾਇਅੰਗਾਮੰਗਉਪਜਾਇਕੋਧੁਠਫੋਭੁਠਭਟਆਗੇਸਬਹੀਦਬਾਇਕੈ॥
 ਕਾਸੀਗੰਮਤਬਦਲਬਲਦਸਰਬਜੁਕੋਦਿਜਕੋਦਿਮਾਕਦੇਖਿਗਾਮੰਦਹਿਲਾਇਕੈ॥
 ੫॥ ਮੈਸੀਥਾਤਸੁਨਿਸੀਸੁਧਨਿਪੁਨਿਮੁਖਿਪੂਤਬੋਲਮੋਬਰਬੰਡਪੁਰਹੁਤਜਿਉਰਿਜਾਇ
 ਕੈ॥ ੬॥ ਭਾਗਚੰਦਉਦਾਚਪਰਸਰਾਮਸੀ॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਅੰਤਕੇਧਰਯਾਛਿਤਛੰਤਕੇ
 ਧਰਯਾਛੰਤੀਛਹੁੰਰਿਤਛਕੋਰਿਸਕਲਹਸੁਹਾਤਹੈ॥ ਕਾਸੀਗੰਮਗੰਮਬਦਲਪੀਰੈਕਹਤ

ਕਰੈ ਕੈ ਸੇਹ ਮਤੈ ਰੋਗਾ ਤ ਕੰਜ ਕੋ ਸੋ ਪਤੈ ॥ ਅੰਗ ਲਪਟਾਏ ਮਹਾ ਬੈਰ ਸੋ ਬਛਾਏ ਬੈਰ ਮੁਖਾ ॥
 ਏਕ ਲਕੇ ਨੀਅਤ ਕੰਨੁ ਜਾਤੈ ॥ ਨਿਗਮ ਕੇ ਛਾਂਡੇ ਕਤ ਬੋਲ ਨਿਬਰਨ ਛਾਂਡੇ ਕਹੈ ਕੋ ਪਾਰੋ ॥
 ਰੋਹ ਬਨ ਸੋਖਤੈ ॥ ੨੪ ॥ ਪਰਸਰਾਮ ਚੰਦਾ ॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਸੁਧਾ ਸਾਹਿਮ ਕੰਮੇ ਸਹਸ੍ਰ ਬਾ
 ਹ ਬਾਂਹ ਬਲੀ ਨਰਨ ਕੋ ਨਹ ਦਾਹਤ ਉਨ ਸਿਰਾਤੈ ॥ ਕੰਨਿਯ ਦੀ ਪ੍ਰਨੁਤਰ ਪਨੁਤੇ ਰੋਹ ਕ
 ਤੋ ਕੇ ਜੋਲੋ ਪਟ ਪ੍ਰਨੁ ਤੋਲੋ ਅਨਨ ਸੁਹਾਤੈ ॥ ਕਾਂਸੀਰਾਂ ਮਹਾਂ ਸੋ ਪਦ ਸਾਂਮੈ ਸੋ ਕਹੈ ਗਹੈ
 ਜੋਹ ਬਾਹ ਸੋ ਏਹਿਤ ਪਾਤ ਪਾਤੈ ॥ ਬਾਂਧ ਤਜੇ ਖੰਡੇ ਤੇ ਨ ਛਾਂਡੇ ਮੇਜੀ ਅਤ ਖਾਂਡੇ ਖੰਡ ਪਤਿ
 ਰੰਡੇ ਪ੍ਰਾਂਡੇ ਮੇਸੇ ਗਾਂਡੇ ਖਤੈ ॥ ੨੫ ॥ ਫਾਮ ਚੰਦ ਚੰਦਾ ॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਛੰਡੀ ਛੰਡੀ ਸਨ
 ਕੇ ਅੰਗ ਜਗਦੀਸਨ ਕੇ ਕੰਪੁ ਕਰਮੇ ਮਨ ਮਾਂਹਿ ਬਾਂਹੈ ਓਕੁ ਸਾਇਬੋ ॥ ਰਿਕੁਟੀ ਰਛਾਇਰ
 ਘੁਰਾਇ ਸੋ ਕਹਨ ਲਗੇ ਕਾਂਸੀਰਾਮ ਮੇਰੇ ਤੇਜੁ ਕਾਂਪੋ ਸਹੈ ਜਾਇਬੋ ॥ ਰੇਨੁ ਕੇ ਕੋਛਟਾਨੇ
 ਕੁਪੋਟ ਹੁਕੈ ਮਚੇ ਲੋਟਾ ਪੋਟ ਹੈ ਕੋ ਜੋਹੋ ਕਬਹੂੰ ਛੂਛੈ ਹੁੰਨ ਪਾਇਬੋ ॥ ਬਹੁਤ ਬਚੈ ਛੰਡ ਧਾ
 ਰੀਦ ਸਰਬ ਕੀ ਸੋ ਬਾਮਨ ਭਿਖਾਰੀ ਅਤ ਪਾਗੀ ਕਹਵਾਇਬੋ ॥ ੨੬ ॥ ਪਰਸਰਾਮ ਚੰਦਾ ॥
 ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਅਤ ਛਰਵਾਇ ਦੇ ਉਕਰਜੁ ਰਵਾਇ ਦੇ ਸੋਨਖ ਮੁਖ ਦਮਾਇ ਅਪੋ ਕੈ ਛਿਟ
 ਕਾਛੈ ॥ ਮੀਚਨਾ ਰਚਾਇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸੁਭਾਇ ਅਜੁ ਹੋ ਗੰਮੀ ਸਿਪਾਹੀ ਮੇਸੇ ਤਾਹੀ ਕੋ
 ਤੁੰਜ ਏਹੈ ॥ ਕਹੈ ਕਾਂਸੀਰਾਮ ਤਬ ਰਾਂਸੇ ਪਰਸਰਾਮ ਸਿਖ ਮੇਥਾਂ ਮਦੇ ਦੁਸੁ ਕੇ ਸੀਕੈ ਕੈ ਸੁਨਾਏ ॥ ੨੭ ॥

ਭੋ। ਜਾਂਗੀ ਸੋ ਪੈਖਤ ਅੰਤ ਪਾਗੀ ਹਿਕ ਹਿਜਾਤ ਤਾਹੀ ਪੈ ਮੈਦਸਾ ਨਿਤਿ ਨੁਕਾਖ ਕਰਾਏਹੈ॥ ੨੯॥ ੧੧

ਰਾਮਚੰਦ ਉਦਾਚਾ ਪਰਸਰਾਮਸੋ॥ ਕਾਖਿਤਾ॥ ਠਾਰਤੋ ਕਪੇਲ ਬੋਲ ਬੋਲਤ ਗੀਬ ਮਨ ਕੇ ਰਾ

ਤੋ ਉਪਾਰਤ ਰਸਮੀ ਸੇਬ ਵਲੋਂ ਸੀਤ ਦੀ ਰਖੇ ਤਪੈ ਦੇਤ ਜਮਲੇ ਕਤੋ ਹਿਲੇ ਤੋ ਸਬ ਛਤੀ

ਕੋ ਬੈਠੇ ਕਛਿਨੀ॥ ਕਰਕੇ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬੋਲੈ ਤਿਹ ਰੇਹਤ ਸੁਭਟ ਕਰਾਇ ਕਰਾਇ

ਦੇ ਹੋਤ ਰਾਮੀ॥ ਯਹੋ ਜਾਨਿਓ ਰੇ ਬਖਸ਼ਿਓ ਏ ਕਬਾ ਮਨ ਕੇ ਕਾਂਸੀ ਰਾਮ ਸਮਝਿ ਸਮ

ਝਿਕਾਹਿ ਮਨੀ॥ ੨੯॥ ਪਾਸਾ ਮਹਿ ਉਦਾਚਾ॥ ਕਾਖਿਤਾ॥ ਟੁਟਿ ਟਾਟਿ ਗੋਸਾ ਗਏ ਟੁਟਿ ਟੁਟਿ

ਮੁਟਿ ਗਈ ਜੇ ਵਰਨਿ ਰਾਮੀ ਜੋ ਰਿਜਾਨ ਤਜਗਤੁ ਹੈ॥ ਸੁਭਜ ਜਰਾਏ ਬਾਰਿ ਬੋਰਿ ਕੈ

ਸਿਸਾਏ ਮਹਾਂ ਮੇਘ ਸਿਸਾਏ ਸੀਤ ਤਾਮੇ ਕਹਾਸਤੁ ਹੈ॥ ਰੰਗੁ ਗਏ ਉਪਾਰਿ ਕੁਰੰਗਤੁ

ਪੈ ਪਰੋ ਪਰੋ ਰੰਗੇ ਉਪਾਰੇ ਮਾਰੇ ਫੁਕ ਕੇ ਉਤਰੇ ਹੈ॥ ਕਾਸੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੋ ਪਰਸਰਾਮ

ਸੋ ਕਹਾਏ ਤੇ ਰਿਕੈ ਪਨੁਖਾ ਸੋ ਸੋ ਮੈ ਸੋ ਬਲ ਕਤੁ ਹੈ॥ ੨੯॥ ਰਾਮਚੰਦ ਉਦਾਚਾ ਪਰਸਰਾਮ

ਸੋ॥ ਕਾਖਿਤਾ॥ ਬਾਮਨ ਉਪਾਰਿ॥ ਤਿਨ ਪਾਗੀ ਤਿਨ ਤੂਲਿ ਤੁਛ ਰੂਪ ਨ ਰੂਪੇ ਮਾਤੋ ਸੋ ਕਾ

ਕਹੀਏ॥ ਨਵੇਂ ਰਬ ਬਾਖੀ ਮੈ ਨਾਵੇ ਮੰਤ੍ਰ ਬਾਛ ਨ ਕੋਤ ਤੇ ਗੀਬ ਤੋ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਚਾਇਹੀ

ਹਾਮ ਕੋ ਮਨੁ ਤੋ ਸੋ ਬਧੇ ਰੁਕ ਸੁਮਨ ਰਸ ਕਰੇ ਬਨ ਨ ਸੀਤ ਤੋ ਸਬ ਸਹੀਏ॥ ਕਾਸੀ

ਰਾਮ ਰੂਪ ਸਿਰੀ ਰੰਗੁ ਹੈ ਜਾ ਸੋ ਕੀਜੀ ਮੇਹ ਤੇ ਮੇਲੇ ਹੋ ਕੈ ਸੋ ਗਹੀਏ॥ ੨੯॥ ਰਾਮਚੰਦ

ਕਹੈ

ਉਦਾਚਪਰਸਰਾਮਸੀ॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਰਜਨਕੇਪੁਤਮਹਾਂਬਲੀਅਤਿਕੋਪਾਏਧਨਖੁਨਚਲੈ
 ਸਬਾਰੇਜੇਰਿਕੋਰਿਕੈ॥ ਏਕਭਰਿਹਾਬਲੀਨੇਟੁਮੋਬਿਲੇਰਿਕੀਨੇਤਾਤੇਰਿਭਾਮਕੋਰਿਸਮ
 ਰੇਨਤੇਕਿਕੈ॥ ਕ੍ਰੋਧਜੀਅਭਪੰਤੇਰੇਸੁਨਿਹੋਪਰਸਰਾਮਬਿਲੀਕਰਤਤਾਤੇਏਕਰਿਜੇਰਿਕੈ॥ ਤੁਮ
 ਸੋਨਜਰੁਭੁਪਰੇਰਾਕੋਚੋਰੁਪਕਾਕਰਿਕੋਚੋਰਕਾਹੁਮਾਮਨੁਦੇਰਿਕੈ॥ ੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਦੇਖ
 ਮਕੀਦੀਨਤਾਸਬਸਮਝਵਤਤਾਹਿ॥ ਏਕਮੀਠੀਨਿਸੁਜਸਕੀਬਤੋਰਚੈਨਕਾਹਿ॥
 ਰਿਖਉਦਾਚਾ॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਰਾਮਪਨਸਮਾਮਾਭਿਰਾਮਸੁਠਿਕਾਮਹੁੰਤੇਤਾਂਤੇਹੋਪਰਸਰਾਮ
 ਕ੍ਰੋਧਮਰਿਛੋਰੀਏ॥ ਧਨਖਪੁਰਨੇਟੁਟਿਰਮੇਬਹਿਜਾਨਿਦੇਹਿਕੋਨੇਕਜਬੈਰਬੰਦਕੀਜੈਬਾ
 ਤਬੋਰੀਏ॥ ਬਾਲਕਾਬਿਨੋਦਨਿਤੇਜੀਅਮੈਰਿਸਯੋਰਕੋਪਨਖੁਚਫਯੈਕੋਪੈ॥ ਤਿਕਾਸਲੈ
 ਰੀਏ॥ ਬਤੋਤੇਬਿਹਾਨੀਸੁਚਲਯੈਨਾਕਹਾਨੀਰਾਨਿਰਮਾਸੀਨਰਾਮਰਾਮਦਾਰਿਦੇਸ਼ਜੇਗ
 ਏ॥ ੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪੁਰਮਪਾਇਗਾਵੇਨਿਰਖਦੀਏਸੁਜਸਲੀਏਸਾਥਾ॥ ਮੁਖਬੋਲਮੇਮਲੈਕ
 ਯੋਏਅਚੁਤਰਘੁਨਾਥ॥ ੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਨਮੁਖਦੇਖਤਮੇਬਿਰਨਕੋਨਸੁਰਨਹਾਇ॥
 ਲੋਪਰਚੇਤਕੋਚਲੈਤੇਟਭੁਜਾਰਘੁਗਾਇ॥ ੬॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਐਚਮੋਹਰਿਬਾਰਬਰਯਾਹਿ
 ਤੋਨਿਸਾਰਧਨੁਰਜਨਚਫਯੈਹੋਪਨਰਬਰਘਾਇ॥ ਤਾਕੋਚਪਇਨਬਲੁਤੇਰਤਲਥੇ
 ਨਪਲੁਤਾਂਤੇਆਤਿਮੰਨਰਾਮਕੋਸਕੁਚਲਾਇਏ॥ ਤੋਹੋਛਰਜਉਤੇਹਿਸਾਚੀਕਹਿਬ

१२
 ਤਮੇਹਿਨਾਮ ਅਵਤਾਰਹੋਇਹੋਹੁਕੋਬਤਾਇਦੈ॥ ਤੇਰੇਤੇਜਾਨੇਸਹੀਜੈਤੂੰਕੋਮੇਹੀਕਹੀਮੇਰੇਈਧ
 ਨਖਲੈਕੈਮੇਹੁਕੋਚਦਾਇਦੈ॥ ੯੯॥ ਲਛਮਨਉਦਾਰਾਮਚੰਦਸੈ॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਬਹੁਤੁਸਹੀ
 ਯਾਕਿਸਿਖੈਕਿਤਕਾਵਿੰਡਭਿਗੁਬੀਸ॥ ਅਬਲਛਮਨਬਿਨਤੀਕਰੈਰਖੁਕੁਲਮਨਸਹੰਸ
 ੧੦੦॥ ਕਹਿਤੁਕਹੁਕੋਬਤਾਇਦੈ॥ ਪਰਕਹੋਯਾਂਕੀਗਾਠਕੋਕਹਾਹੈਕੁਯੋਛੀਯ
 ਨੈ॥ ਗਲਕਬਜਾਇਤੁਪਾਇਮਾਰੇਸਬੈਲੋਗਤਾਪਰਨਦੇਖੋਰਖਪੁਸਥਹੀਸੋਖੀਜਨੈ॥
 ਕਹੈਰਖਪੁਬੀਰਸੁਨੀਬੀਰਬੋਖਛੋਰੁਮਮੇਹਮਹੰਗਾਜੈਬਿਨਬਰਖੇਨਭੀਜਨੈ॥ ਤਉਤੋਗੁ
 ਸਾਈਦੇਖੋਬਾਮਨਾਵਿਠਈਰਾਮਸੁਰਜਕੇਤੇਨਕੋਡਰਾਵੇਪਟਬੀਜਨੈ॥ ੧੦੧॥ ਕਾਬਤਾ॥ ਕਹੈ
 ਤੇਰਿਡਰੋਕਹੋਯਾਗੀਛੀਰਿਮਾਰੈਜੈਕਹਿਤੋਕਨਲਾਇਮੈਰਿਰਖੈਸਾਤਦਿਨਮੈ॥ ਜੈਕ
 ਹੋਤਿਯੋਬੋਬਲੁਪਾਇਬਦੇਹਾਬਨਾਥਾਗੁਰੀਸੁਮੇਰੁਮਲਿਡਰੋਯਹਾਕਿਨਮੈ॥ ਛਮੁਖ
 ਮਹੇਸਗਦੇਸਸਿਸੁਰੇਸਮਲਕੇਸਹੂਜੈਬੋਲੇਬਲਦੇਖਤਨਭੀਨਮੈ॥ ਕਾਇਸਚਕਾਊ
 ਨਿਜੁਕੋਧਮੈਜਗਾਊਧਨਾਮਾਇਸੋਪਾਊਤੋਚਛਾਊਰਾਮਛੀਨਮੈ॥ ੧੦੨॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਧਰਮ
 ਨਦੁਜੇਧਨਖਸਰਸਰਨਗਤਿਨਹੀਦੀਨਾ॥ ਸੁਰਪਤਿਹੁੰਸੈਰਖਪੁਪਤੀਲਟਿਮੁਖਬਾਤਕਹਿ
 ਨਾ॥ ੧੦੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸੈਵਕਥਾਪਿਨਦੁਰਿਕੀਓਜੈਨਚੁਕਪਰੇਮੁਖਤੋਹਾਸੀਦੀਨੈ॥ ਦਸਦਖੋ
 ਜਿਨਕੋਤਿਨਪਾਇਨਮਾਰਿਬੋਕੋਬਹੁਰਖਸੁਕੀਨੈ॥ ਬੋਲੁਕਹੈਸੁਕਹੈਠਫਿਰੈਮਰੁਸਿਅਥਿ
 ੧੦੪॥ ਹਿਕੈਬਾਹੁਨਕੀਨੈ॥ ਏਕਹਬਾਨਹਮੈਰਿਪਮੰਡਲਸੀਰਖਪੁਬੀਰਸਦਾਬੁਤੁਲੀਨੈ॥

੧੦੩) ਰਾਮਚੰਦ ਉਵਾਚਾ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ਬਾਨਭਰਿਛਾਦਿਲੋਹਕਨਸੈਲਗਾਇਜਿਹਜਿਹਪਕਰਾ
 ਇਲਾਗਕਰਨਨਿਦਾਨਸੇ ॥ ਦੇਖੀਬੀਰਦੇਖੀਬਾਖੀਚੁਪਰਤਾਪੁਜਾਨੇਚੰਪਾਚਿਰਗਨੇਅਰ
 ਰਨੇਅਸਮਾਨਸੇ ॥ ਕਾਸੀਗੰਮਰਾਂਮਕੇਗਿਸਤਭੁਭਰਾਂਮਭੂਲਿਸੁਪਿਸਤਪਰਾਉਪਰਿਮਾਸਨ
 ਸੀ ॥ ਦਿਨਬਰਖੇਯੋਗੇਭਿਰਿਭਜਿਭੀਤਭੁਯੋਯੋਧਿਕਰਲੀਦੇਖੀਭੀਕਰਪਦਸੇ ॥ ੧੦੪) ਸੋਰਠੀ
 ਯਾ ॥ ਰਾਮਕਹੇਮੁਨਿਨੰਦਨਕੰਕਹਿਕਾਹਿਯੋਮਬਦੇਹੁਦਿਖਾਈ ॥ ਬੂਝਿਕੈਤਾਹਿਹਨੀਨਭਕੀ
 ਗਤਿਅੰਗੁਤੀਮਥਾਮੈਰਬਨਈ ॥ ਦੇਖਿਰਹੇਮੁਨਿਕੋਰਕੋਤਕਥੈਅਵਤਾਰਸਹੀਯਪੁਰਈ
 ॥ ਭੇਟਤੁਕਚਲਮੇਬਨਕੋਜਬਰਾਮਕਮਾਨਚਟਕਚਛਈ ॥ ੧੦੫) ਦੇਹਰਾ ॥ ਰਾਮਪਨਚਤਾ
 ਧਨਖਕੀਮੇਚੀਜਬਸੂਤਲਾਇ ॥ ਦੇਖਿਜਨਕਜਲਹਤਮਨਧਰੇਖਰਿਸਾਈ ॥ ੧੦੬) ਸਤਿ
 ਉਵਾਚਾ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਯਾਹਿਕੋਤੋਬੋਲਕਛੂਤਾਤਕੋਸੇਦੇਖਤੋਹੈਅੰਸੋਤੋਅਨੇਕਹੈਕਹਾਕਹਾ
 ਜਾਇਹੈ ॥ ਕਾਲਬਾਹੀਨਈਹੋਤੋਪਾਮਹੁਨਗਈਗੰਮਮਜਹੁੰਤੋਮੇਰੇਸੀਸਸੋਤਿਕੋਬਸਾ
 ਈਹੈ ॥ ਰਾਜਨਿਕੀਰਿਤਿਬਿਪਰਿਤਿਸਬਜਯੈਨਗੁਕਾਕੇਬਾਸਿਭਏਮੇਹੈਅੰਸੋਰਹਕਾਇਹੈ
 ॥ ਅਨਮੋਖਿਰਾਬੈਗਟਿਲੈਚਫੈਉਤਾਰੇਸੀਅਤੋਰਕੈਧਨਧੁਯਾਕੀਬੇਟੀਬਾਹਿਲਾਇਹੈ
 ॥ ੧੦੭) ਸੋਰਠੀ ॥ ਇਤਲਛਮਨਸਿਗਰਾਂਮਪਰਸਰਾਂਮਬਲੁਪਰਹਯੋ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਬਿਸਾਮ
 ਅਮਰਭਯੋਮਨਦੁਹਧਰਾ ॥ ੧੦੮) ਸੋਰਠੀ ॥ ਯਹਦੀਪਕਰਿਰਕਾਂਮਸੇਖਸਨੇਹਜਗਾਇਗੁਲ
 ਾਰਪੁਕੁਲਦੀਪਕਰਾਂਮਸਦਾਬਛਤਦੇਊਰਹੈ ॥ ੧੦੯) ਸੋਰਠੀ ॥ ਛਾਡੁਮੇਸਮਗਸੁਭਾਉਪ

ਰਸਰਾਮ ਮਨਤਪੁਰੀ ॥ ਰਾਮ ਉਤਰਾ ਮੇਰਾ ਉਭਰਾ ਮੇਰਾ ਦੀਸਤਾ ਮਾਜਲੋ ॥ ੧੧ ॥ ਕਾਥਿੰਤੁ ॥ ੧੨ ॥
 ਜੈਸੇ ਅਹਿ ਮੇਰੇ ਤੇ ਨਿਸਰੇ ਚੇਰ ਭੇਰੇ ਕਰੀ ਗਾਇਓ ਸੋਰੇ ਤੁਸਾ ਭਜੇ ਸੇਧਾ ਮਤੋ ॥ ਅੰਧ ਕਾ ਭੈ
 ਪਤੋ ਬਿਰਗਤੀ ਅਸ ਸੀ ਪਤੋ ਜੈ ਕਾ ਤਿਕਤੋ ਮੇਘੁ ਨ ਭੁਜਾਤ ਸੁਰਧਾ ਮਤੋ ॥ ਦਾਰਿ ਦਸ ਮੇਧਾ
 ਸਤੋ ਕਾ ਲੁਭੇ ਸੁਧਾ ਸੁਤੋ ਪਾਪ ਨ ਕੋਝਾ ਲੁਭੇ ਜੈਸੇ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮਤੋ ॥ ਜੈਸੇ ਏਕ ਲੋਭ ਤੋ ਅਨੇ
 ਕ ਗੁਨ ਭੁਭੈ ਗੰਭੀਰੇ ਭੁਭੈ ਚਲੇ ਪਰਸਰਾ ਮਰਾ ਮਤੋ ॥ ੧੧੧ ॥ ਅਥ ਅਨੁਪਮ ਨਗਰੀ
 ਪ੍ਰਵੇਸਾ ਸਵੈਯਾ ॥ ਸਭ ਸੀ ਗਿਚਲੇ ਪਿਤੁ ਕੇ ਮੁਨਿ ਜੀਤ ਪਛੋ ॥ ਦਿਜ ਬੇਦ ਉਸਾ ਸਲਾ ॥ ਮਨ
 ਤੋ ਹਰਖੀ ਅਜ ਨ ਦਾਨੁ ਕਹੇ ॥ ਮਾਯੁ ਹੋਏ ਬਿਧਿ ਰਜੁ ਦਾ ॥ ਧੁਨਿ ਛੇਲਾ ਮੰਦ ਗਥ ਜਾਇ ਪਸੇ
 ਮੁਰ ਦੇਖਤ ਹਾਥ ਜ ਚਛੁਯੋ ॥ ਸੁਕ ਗਿਥ ਬਸੀ ਸਿਟਕੇ ਦੁਖ ਦੰਦਾ ਮਨੰਦ ਭੁਯੋ ਕ੍ਰਿਗੁਨੰਦ ਗਯੋ ॥
 ੧੧੨ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਬਾਰਨਾ ਭੰਗੁ ਜਾਰਤ ਕ੍ਰਿੰਗ ਕਪੋਲਾ ਨਿੰਗ ਪੁਜਾ ਫਹਰਾ ਹੀ ॥ ਚਾਕਰ ਬੀਸੇ
 ਚਾਰਨ ਕੇ ਨਿਜ ਬਾਂਹ ਉਠਾਇ ਕਾਥਿ ਤੁਪ ਛਾਹੀ ॥ ਚਾਮਰ ਛਤਲ ਦੇ ਸੀ ਗਿ ਬੀਰ ਬਨੇ ਰਘੁ ਬੀਰ
 ਜਨੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਦੇਖ ਸਰੂਪ ਪੀਐ ਜਲ ਵਾਰਿ ਸੁਭੈ ਪੁਰਨਾ ਰਿਕੇ ਪੈ ਬਲਿ ਜਾਹੀ ॥ ੧੧੩ ॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਗੀਤੋ ਸ੍ਰੀ ਤਾਤਿ ਵਾਹਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਬੰਧ ਮੰਕਾ ॥ ੧ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ॥ ਬੋਠਿ ਅਗੁਧਿ ਜਾ
 ਸੁਖ ਕੀਠਾ ॥ ਤਿਸੁ ਨਿਦ ਸਰਬ ਸੂਤਾ ॥ ਅਰਿਜੀਤੋ ਜਸ ਤਿਲ ਕੋ ਸੈ ਪਛੇ ਰਾਂਸ ਪੂਤਾ ॥ ੧ ॥ ਕ. ਭੇ
 ਤੁ ॥ ਅੰਧ ਰਜ ਪਤੀ ਬਨਾ ਦਸ ਰਥ ਤੀਨਿ ਕੋਲ ਜਾ ਸੁਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ਐਕੇ ਕੋ ਕਈ ਸੁਨੀ ਤੇ ਹੋ ॥ ਬਿ
 ਸਮ ਬੇਦ ਪੁਤ ਬੇਰੇ ਰਾਂਸੇ ਸਪੁਤਲ ਛਮਨ ਭਰ ਬਸਿ ਸੰਤ੍ਰਪਨ ਪੀਤਿ ਹੋ ॥ ਦੈ ਦੇਸਨ ਮਾਨ ਉਪ

ਹਾਗਰਿਖਪਾਇਪਰਿਬਿਦਾਸਬਕੀਨੇ ਨਿਪਜਿਸੇਰਾਜਨੀਤਹੋ॥ ਬਾਛੇਸੁਖਸਿਧਾਮਰਜੀਤਿਸੁ
 ਪਨੇਨਦੁਖਕਲਚਾਲਦੇਖਾਯੋਯੋਰੈਭਾਂਤਬੀਤਹੋ॥ ੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸੁਨਹੁਸੰਤਮਨੁਦੈਸਥੇ
 ਇਹਈਲੇਸੁਖਸਾਂਤਿ॥ ਅਬਹਿਕਥਾਬਪੁਬੀਰਕੀਚਲੀਯੋਰਹਿਭਾਂਤਿ॥ ੩॥ ਸਦ੍ਯਾ॥
 ਰਾਜਸਮਾਜਸੁਖੇਪੁਰਮੈਸੀਅਰਾਮਮਿਲੈਮਨਾਅਨੰਦਕੁਹੀ॥ ਸਾਰਸੁਤੀਨਸਕੈਕਾਹਿਅੰ
 ਕਸਿਗਾਰਕਹੈਮਤਿਕੈਨਹਮਬੀ॥ ਕਾਲੁਬਿਤੀਤਭਯੋਇਹਗਿਭਾਬਿਤੁਤਬਛੀਸਬਅੰ
 ਗਨਿਸਾਗੀ॥ ਰਾਜੁਦੈਰਾਮਹਿਹੋਬਨਜਾਂਉਬਸਿਸਟਕਹੀਭਲੀਬਾਤਾਬਿਚਾਰੀ॥ ੪॥ ਸੰ
 ਰਣ॥ ਕਹਾਰੰਕਕਹਾਭੂਪਦੁਖਸੁਖਸੀਗਿਸਦਾਰਹੋ॥ ਪਰਉਜਾਕਿੰਕੁਪਲਗੈਦੁਹੀਘ
 ਹਟਿਜੇਵਰੀ॥ ੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਰਾਜਾਸਬਕੈਯੋਕਹੈਰਾਮਸਾਸਦੈਰਾਜੁ॥ ਹੋਬਨਬਸਿਤਪਕੈ
 ਚਲੈਯਾਤੇਭਲੋਨਕਾਜੁ॥ ੬॥ ਸੋਰਣ॥ ਦੇਖਨਿਕੈਅਕੁਲਾਹਿਛੰਡਚਮਗਸਿਰਭਾਂਕੇ॥ ਸੇ
 ਨਾਤਬਹਿਸਿਰਾਹਿਜਥਦੇਖੋਇਹੰਭਾਂਤਿਸੁਤਾ॥ ੭॥ ਕਥਿੰਤੁ॥ ਜੋਰਿਕੁਲਪੁਸਿਪੁਸਿਪਾਇ
 ਸੀਸਨਾਇਅਭਿਖੇਕਕੈਕਰਾਇਅਕਰੈਦੁਜੇਕਾਮਕੋ॥ ਲੋਚਨਸਿਰਾਹਿਛੰਡਚਮਗਬਿ
 ਨਤਾਂਕੈਮਾਥੇਫਹਰਾਹਿਮੈਸੇਦੇਖਪਨਸਮਾਮਕੋ॥ ਜਨਕੀਕੋਪਟਗਨੀਸੋਪੈਰਜਪਨੀਸਬ
 ਕਾਨਸੁਨੇਆਪਨੇਹੋਰਾਜਾਅਜੁਰਾਮਕੋ॥ ਰਾਜਾਦਸਰਬਯਾਮਨੇਰਬਲੋਸੁਖਯੋਤਾਤਕ
 ਹੀਬਾਤਪਤਦੈਹੋਰਾਜੁਰਾਮਕੋ॥ ੮॥ ਕਥਿੰਤੁ॥ ਰਾਮਰਾਜਕਾਜੇਰਿਕੈਸਮਾਸਬੈਠੈਨਿਪਰ
 ਜਰਿਖਮਾਦਿਰਿਖਮੰਡਲੁਬਨਾਇਕੋ॥ ਰਾਜੁਭਾਗਾਜੁਰਾਪੁਬੀਰਭੁਜਬਾਮਿਖਨਜਾ

ਉਤਪਕਾਅਮਨਬਹੁਸੁਖਪਾਇਕੈ॥ ਰੂਲੇਬੁਨਿਬਤਸੁਖਮਾਕੁਨਨਮਾਤਉਰਜੇਪੁਰਨੇਪਤਰ ੧੪
 ਖਯੋਚਲਯੋਉਰਾਇਕੈ॥ ਦੇਕਉਨੰਗਾਇਕਦੰਦਭੀਬਜਾਇਏਕਧਾਇਯਾਇਪਾਇਫੁਰੇਗਾਮਰੰ
 ਦਰਾਇਕੈ॥ ੯੯ ॥ ਸਦੈਕਾ॥ ਚਾਰਨਕਿਨਗਮਾਗਪਸੁਤਸਬੈਗੁਨਅਨੰਦਸੰਮਿਲਿਗਵੈ॥ ਪੰਥ
 ਤਿਪੁਜਬਨਾਇਕਥਿਤਾਅਨਿਪਢੈ॥ ਬਿਭਾਤਿਰਿਸ਼ਦੈ॥ ਕੋਤਕਕੋਇਕੋਰੋਗਨਿਕਾਕੁਲਾਨ੍ਹਰ
 ਤਤਮੰਗਸੁਗੀਧਦਿਖਾਵੈ॥ ਦੇਸਨਿਦੇਸਤੋਅਨਿਜੁਰੇਨਿਪਗਮਕੇਰਾਜਮਹਾਂਸੁਖਪਾਵੈ॥ ੧੦
 ॥ ਸਦੈਕਾ॥ ਅਨਿਬਨਾਸਪਤੀਬਨਤੋਸਬਤੀਰਥਕੇਜਲਕੁੰਭਰਹੈ॥ ਅੰਬਕੋਮੰਚਪਯੋ
 ਤਿਹਉਪਰਿਕੇਸਰਸੀਲਿਖਿਪੀਤਕਰਹੈ॥ ਤੇਕੁਲਾਇਸਦਥਾਸਿਸਟਸਬੈਪਾਢਿਬੇਦਸੁ
 ਮੰਤ੍ਰਿਨਿਪੁਤਖਰੇਹੈ॥ ਸ੍ਰੀਰਪੁਬੀਰਭਿਖੇਕਕੇਕਾਜਸੁਜੰਗਕੋਮੰਡਲਾਅਸਿਪਰੇਹੈ॥ ੧੧ ॥
 ॥ ਸਦੈਕਾ॥ ਪੀਤਦੁਕੁਲਪਰੇਘੁਨੰਦਨਰਾਜਕੇਕਾਜਖੁਸੀਮਨਮਾਂਧੀ॥ ਤੇਲਸੁਰੀਧਮਿਲੈਰ
 ਰਦੀਬਟਨੇਨਿਜਮਾਤਲਗਾਫਤਬਾਹੀ॥ ਜਾਨਕੀਛੂਲਸੀਛੂਲਰੰਭੇਲਤਰਾਮਸੰਨੈਨ
 ਮਿਲੈਮੁਸਕਾਹੀ॥ ਬਾਹਰਿਭੀਤਭਿਭੋਨਭੰਡਰਸੁਯਾਸੁਖਕੀਪਰਮਾਫਧਨਹੀ॥ ੧੨ ॥ ਸ
 ਦੈਕਾ॥ ਆਹਿਬਰੋਚਤੁਰਨਸੇਸਿਦਸੇਮਘਵਾਸੁਰਲੇਗਬਤਦੈ॥ ਕੰਚਨਕੇਮਨਕੇਚ
 ਫਿਬਾਯੁਬਿਵਨਲੋਕਨਿਲੋਕਾਫਿਰਾਵੈ॥ ਸ੍ਰੀਅਜਨੰਦਨਕੇਸੁਖਕੋਕਨਿਕਾਸੁਪਨੇਹੁਲੈ
 ਖਨਿਪਾਵੈ॥ ਕਹਿਭੋਸੀਰਪੁਬੀਰਭਿਖੇਕਕੇਕਾਜਸੁਜੰਗਕੋਮੰਡਲਾਅਸਿਪਰੇਹੈ॥ ੧੩ ॥ ਸਦੈਕਾ॥ ਪੰਥ
 ਦੇਕਉਨੰਗਾਇਕਦੰਦਭੀਬਜਾਇਏਕਧਾਇਯਾਇਪਾਇਫੁਰੇਗਾਮਰੰ

ਸਥਾਅਕਤਨਗਹਿਨਾਰੀ॥ ਜਨਕੀਰੁਪਨਿਹਾਰਤਦੇਤਾਸੀਸਸਬੈਫੁਲੀਓਰਘੁਬਾਰੀ॥
 ਰਾਮਕੋਰਾਜੁਰਹਿਤਬਲੀਜਗ॥ ਜੈਲਗਰੀਗਬੈਜਮੁਨਾਰੀ॥ ੧੦॥ ਸੋਰਠਾ ਫੁਲੇਅੰਗ
 ਨਿਮਤਇਹਬਿਧਿਪੁਰਬਾਸੀਸਬੈ॥ ਲੋਚਨਸਕਲਸਿਰਤਦੇਖਿਰੂਪਸੀਰਾਮਕੋ॥ ੧੧॥
 ਰਣਾ॥ ਸੁਨੀਕੇਕਈਬਤਰਾਮਹਿਰਾਜੁ॥ ਬਿਦੇਸਸੁਤਾ॥ ਨੈਕਨੈਨਸਿਰਤਰਹੇਰੁਕਦੈਬਚ
 ਨਸੈ॥ ੧੨॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਰਾਮਹਿਰਾਜੁ॥ ਬਿਦੇਸੁਬਸੈਸੁਤਸੋਚੁਕੀਓਰਬਚਤਨਚੀਗੀ॥ ਵੇਕਉ
 ਪਾਓਕੋਰੋਜੁਫਿਰੈਮਤਦੈਬਰਵੈਲੇਓਮਾਂਗਸੁਰੀਗੀ॥ ਕੂਪਨਡਾਰਤਾਚਰੁਲੇਤਪੈਜਾਤਸੁ
 ਸਾਤਸੁਪਾਇਨਨੀਗੀ॥ ਵੇਰਚਲੀਪੀਅਪੈਬਰਮਾਗਨਮਨਹੁਕਲਕਰਲਾਤੁਜੀਗੀ॥
 ੧੩॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਜਾਇਜੁਰਾਕਰਜੇਨਿਪਸੈਤਿਨਦੈਬਰਵੈਤਮਤੋਅਬਪਾਉ॥ ਕੋਨਸਮੇਸੁਨੀ
 ਸੀਰਘੁਬੀਰਹਿਰਾਜੁਦੇਮਨਨਿਨੈਨਸਿਰਤਾਉ॥ ਰੂਠਿਰਹੀਮਨੇਮੇਕਘਰੂਪਿਅਨੰਦਾਅਜੁ
 ਨਯਾਹਿਰੁਠਾਉ॥ ਮਾਂਗਕਰਜੇਬਨਬਾਸੁਦੈਰਾਮਹਿਹੋਅਪਨੇਸੁਤਰਾਜੁਰਾਮਾਉ॥ ੧੪॥
 ਸਦੈਯਾ॥ ਰੂਠਰਹੀਪਤਿਸੋਤਬਲੀਜਬਕੇਕਈਮਾਂਗਿਦੇਉਬਰਲੀਨੇ॥ ਦੈਨਕਹੋਜੁਹੁਤੇਅਜ
 ਨੰਦਨਪਨਨਿਸੀਗਿਤੇਈਅਬਦੀਨੇ॥ ਏਕਥਾਂਥੀਮੁਖਤੋਜੁਗਸੰਘਨਿਕਾਰਿਮਨੇਨੀਪਕੇਸੁਖ
 ਛੀਨੇ॥ ਬੋਲਿਕੈਬੋਲਿਕੁਬੋਲਿਕੁਨਾਰਿਪਿਉਖਕੇਕੰਭੁਹਲਾਹਲਕੀਨੇ॥ ੧੫॥ ਸਦੈਯਾ
 ਰਿਸੁਨੀਕੇਕਈਹੇਸੁਨਿਪਪਤਿਹੇਸੁਨਿਚੰਡਰਸਮੇਸੁਖਭਾਗੇ॥ ਬੋਲਤਬੋਲਨਿਬੋਲਿਥਕਮੇ
 ਮੁਖਿਛਾਇਹੀਓਨਰਿਜਾਤਤਿਹਾਰੇ॥ ਪਾਇਤਵਾਰਪਰਜੇਪਰਹਾਰਵਿਹਾਰਸਿਧਾਸਿਵਹਾਰਮੁਖ

੧੫
 ਚਰੇ। ਫੇਰ ਸੋ ਕਹੇ ਕੈ ਪ੍ਰਤਿਕ ਬਤ ਸੁਧੇ ਹਿਜ ਮੈ ਕਿ ਨ ਲੇਤ ਹਮ ਚੇ। ੨੦॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜਮੋ ਤਰ ਕੇ
 ਮੈ ਭੁਟ ਪਾਇ ਲਾਜੈ ਕਰਿ ਸਾਇਲ ਸਿੰਘ ਚ ਬਯੋ। ਜੋ ਬਿਨ ਨੀਕ ਹਿਮੀ ਨ ਦਸਾ ਮਨੈ ਕੈ ਲੋਕਿ
 ਲਾਹੁ ਜੀਸਾ ਨਿਬਯੋ। ਜਮੈ ਸਿਰਿ ਬਰਾਸੈ ਸਤ ਜਮੈ ਪੁਨਿ ਜਮੈ ਅਧਫਾਂਸ ਗਰੇ ਦੁਖ ਪਾਯੋ। ਪੋ
 ਨ ਚ ਲੋਕ ਦਿਜੈ ਜਲ ਮੈ ਪ੍ਰਕੇ ਕਈ ਕੇ ਬਰਯੋ ਤਰਫਾਯੋ। ੨੧॥ ਕਾ ਬਿਤੁ। ਲੀਜੀ ਏਸ ਮਾਨੁ
 ਸਬ ਦੇਸ ਨਿਕੋਰ ਜਾਮੈ ਹੋ ਬਿਖਰੀਭਯੋ ਅਬਰਾਮ ਭੀਖ ਹੋ ਲਹੈ। ਜੋ ਕਹੈ ਤਿਹ ਖੇਗਾ ਉਭਰਿ
 ਮਾਗਿ ਮਾਗਿ ਖਾਉ ਜੋ ਪੈਰਾ ਮਸੀਹਿ ਤੋ ਅਨੇ ਕਦੁਖ ਮੈ ਸਹੈ। ਜੋ ਨਹੈ ਸੁਹਾਉ ਸਿਗਰਾ ਮਲੋਇ
 ਦੇਸ ਜਾਉ ਪਾਨ ਜਾਤ ਨਾਹਿ ਸੁਨਿ ਬਾਤ ਏ ਕਹੈ ਕਹੈ। ਰਾਜੁ ਤੇਹੇ ਪੁਤ ਕੈ ਨ ਕੀਜੀ ਏ ਕੁਸੁਤ ਪੁਤ
 ਰਾਮ ਕੋ ਕਰਾਪ ਰਾਧੁ ਰਾਮ ਘਰ ਹੀਰੋ। ੨੨॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਕੋ ਦੁਖ ਪਾਵ ਹੋ ਬਰਦੇਤ ਸੁਮੇ
 ਕਹੈ ਪ੍ਰਭ ਤੋ ਅਬ ਦੇਈ। ਬਾਜ ਨ ਜੇ ਜੀਅ ਮਾਹਿ ਰੇ ਬਰਾਮਾ ਗਿਲੇ ਤੁਮਰੋ ਅਬ ਤੇਈ। ਜੇ ਨ
 ਰਬੇਲਾ ਨਿਬਾਤ ਹੋ ਸਿਰਾਮਾ ਪੀਘਰੀ ਸੇਵਾ ਖੇਈ। ਕੋ ਅਬ ਫੇਰ ਕਰੇ ਮੁਖ ਕੇ ਕਈ ਮੈ ਬ
 ਤੇ ਹਿਨ ਦੇ ਨ ਕਹੇਈ। ੨੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜਾਨ ਤੋਹੀ ਜੀਅ ਮੈ ਸੁਨਿ ਕੋ ਕਈ ਭੁਖ ਨ ਭੋਲ ਪਈ ਬਰੇ
 ਹੋ। ਜਾਮੁ ਖੈ ਬਰਾਮਾਗ ਤੋ ਸੁਨਿ ਤਾਮੁ ਖਲੋਚਨ ਭੁੰਨ ਸਿਰੇ ਹੋ। ਜਾ ਦਿਨ ਰਾਮ ਬਸੈ ਬਨਤਾ
 ਦਿਨ ਮੈ ਹਿਕ ਹੁੰ ਸੁਪਨੇ ਹੁੰ ਪੈ ਹੋ। ਤੇਹੇਈ ਪੁਤ ਸੁਨੈ ਯਹ ਬਾਤ ਪਿਸਾਚਨ ਗਾਉ ਮੈ ਪਾਉ ਨਹੈ
 ਹੋ। ੨੪॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਬੇਲਾ ਨਿਬਾਤ ਕੋ ਹਰੀ ਚੰਦ ਨਿਗਰਹੁ ਤੇ ਨਰਤੀ ਸੁਖ ਛੀ ਮੈ ਯੋ ਕਰ

ਧੀਚੰਦ੍ਰਕਬਲੀਬਲਿਬਦਨਖਵਨਜੋਜਸੁਲੀਜੈ॥ ਰਜਨਪੁਤਸਮਾਨਦੇਉਪੁਲਿਏ
 ਕੋਸੇਏਨਦੇਕੋਸੀਕੀਜੈ॥ ਕੋਨਸੀਹਾਨਿਕੁਈਤਮਕੋਛਿਤਿਏਕਹਿਦੈਬਨੁਦੇਕਹਿਦੀਜੈ॥ ੨੫
 ॥ ਕਬਿਤਾਪ੍ਰਚਰਹੈਪ੍ਰਚਲੈਨਿਦਨਜਿਨਿਕਰੈਬਰਦੇਨਕਹਿਸਾਛੁਪੈਤੁਬੋਰਤਸਮਾਜਕੋ॥
 ਦੇਖਿਰਿਖਰਜਕੁਲਪੁਜਬਾਲਮੀਕਾਮਾਜੂਬੋਲਨਗਏਹੈਰਾਮਚੰਦ੍ਰਕੋਕੁਜਕੋ॥ ਭ
 ਲੋਪਗਧਰੇਪਾਇਆਇਸਸਿਧਾਰੇਬਨਭਰਬੁਬੁਲਾਈਏਜੀਭਾਜਾਭਾਜਸਾਜਕੋ॥
 ਤਿਯੋਬਿਕਰਾਲਕਾਲਬਖਾਲਖਾਯੋਲੈਟੈਧਰਦੇਖੋਕਬਿਗਮਹੋਬਹਾਉਮੇਸੀਲਜ
 ਕੋ॥ ੨੬ ॥ ਵਰਸਾਪਨਿਯਹਸਾਧਨ੍ਰਿਪਪਰਮੇਅਟਪਟੇਕਾਮਾ॥ ਵਹਿਕਾਏਯਹਿ
 ਮਾਰੰਜੀਮੇਸੁਧਾਰਾਮਲੈਨਾਮ॥ ੨੭ ॥ ਸ਼ਿਰਤਾਇਕਤੀਅਥਹਅਨੁਹਾਸਬਹਿਜੁ
 ਠਾਕਦਿਰਾਮਕਹਿ॥ ਪਤਿਹਤਿਪੁਤਨਿਕਾਰਿਅਨੰਦਕਰਿਜੀਅਜਲੁਪੀਐ॥ ੨੮ ॥
 ਸਦੈਯਾ॥ ਸੋਚਰਹੈਮਨਮੇਤਬਭੁਪਤਿਕੇਕਈਏਬਰਕਹੇਤੇਮੰਚੈ॥ ਕੋਨਸਮੇਜੁਗ
 ਬੰਨ੍ਹਪਰੇਯਹਿਹੈਨਭਲੀਸੁਬਿਚਾਰਨਲਗੇ॥ ਅਭਿਗਈਫਿਰਕੇਮਨਮੈਰਿਖਸ੍ਰਾਪਕ
 ਹੁੰਜੋਈਆਫਤਮਾਰੋ॥ ਯਾਹਿਤੇਰਾਮਬਿਓਗਛੁਟੇਤੁਜਾਨਤੋਪ੍ਰਾਪਤੰਸੁਖਭਾ
 ਰੋ॥ ੨੯ ॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਤੋਲਗਸੰਗਲਏਰਪੁਬੀਰਹਿਆਪਬਸਿਸਟਧਰੇਕਰਿਬਾ
 ਰੀ॥ ਬੇਦਜੁਪੁਜਪਛੈਦਿਜਮੰਡਲਰਾਮਹਿਛੂਲਛਈਮਨਮੰਗੀ॥ ਚੰਦਮੁਖੀਬਨਿਤਾ

ਚਢਿਕੰਠਨਿਦੇਖਸਰੂਪਸਬੈਬਲਿਜਾਹਿ॥ ਬਾਜਤਫੋਲੀਮਦੰਗਾਬਢਿਧੁਲਿਭੀਤਾਰਿਕਿਧੁ १੬
 ਨਿਕੀਸੁਪਿਨਹਿ॥ ੩੭॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਦੁਆਰਕੁਲਾਹਲਭੋਨਸੁਖੇਤਬਕੇਕਈਸਿਜਹਿ
 ਯੋਸਮਝਵੈ॥ ਅਯੋਰੈਰਾਜਕੇਕਾਜਬਰੇਸੁਤਜਾਇਬਸੈਬਨਾਮਾਇਸੁਪਵੈ॥ ਵੈਦਉ
 ਥਕਪਾਲਹਿਮਾਰਤਭੋਹਨਿਸੋਕਯੋਜੋਤਹਿਭਵੈ॥ ਜੋਮੁਖਰਾਮਹਿਰਜਕੋਬੋਲਿਬਸੈ
 ਮੁਖਕੋਬਨਬਾਸਪਠਵੈ॥ ੩੯॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਯੋਕਹਿਮੋਨਭੁਜੀਅਜਨੰਦਨਕੇਕਈਗਾ
 ਜਿਰਮੂਜਸੀਪਾਈ॥ ਹੈਤਤਕਲਤਜੋਪਤਲੇਟਤਾਮਨੰਦਾਮਜੁਹੀਏਨਸਮਾਈ॥ ਵੈਦਿ
 ਕੋਪੈਰੇਮੇਬੋਲਿਬਸਿਸਟਹਿਰਾਮਾਚਿਤੈਯਹਿਬਾਭਸੁਨਾਈ॥ ਮੇਹਿਦਏਬਰਵੈਇਨਕੋਬ
 ਨੁਮੋਸੁਤਕੋਅਪਨੀਠਕੁਣਈ॥ ੪੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਬਾਤਸੁਨੇਕੁਲਪੁਜਿਰਯੋਚਕਿਸ੍ਰਾਸ
 ਭਕੋਮੁਖਰਾਮਨਿਹਾਈ॥ ਅਮਾਇਸਹੋਇਕਯੋਨ੍ਰਿਪਸੋਚਲਿਅੰਗੁਤੀਅਥਾਸੋਗਿ
 ਚਾਈ॥ ਬੋਲਿਉਣੀਰਿਖਸੋਤਬਕੇਕਈਸਾਚੁਕਹੋਮੁਹਿਸੋਹਤਿਹਾਈ॥ ਭੂਪਰਗੋਨਿਨਿਮੇ
 ਹਿਮਿਲੈਬਨਜਾਇਬਸੈਕਹੋਜਾਇਪੁਕਾਈ॥ ੪੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸੋਰਿਸਕੋਈਭੀਤਰਿ
 ਭੋਨਸੁਤਬਨਪੁਤਿਸੋਨਮਿਲਏ॥ ਬੈਠਪ੍ਰਨਾਮੁਕੀਓਤਿਹਠਾਂਤਿਨਤਤਕੇਕੋਲਲੇਮ
 ਬਚਦਾਏ॥ ਸੋਕਭਰੇਰਿਖਲੇਗਨਸੋਕਹਿਰਾਜੁਰਯੋਬਨਬਾਸਪਠਵੈ॥ ਰਾਜਨਰਾਜ
 ਦੰਨੋਲਪੁਬੀਰਹਿਯੋਰਪੁਬੀਰਫਿਰੈਪਾਭਿਅਏ॥ ੪੮॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਅਇਕੋਧਾਮਬੁਝ

ਇਸ ਬੈਠੇ ਦਿਨ ਦੁਹਰੇ ਯੁਗ ਮਾਧੀ॥ ਸੀ ਅਸੈ ਬਾਤ ਕਹੀ ਸਬ ਗੰਮ ਸੁਨੇ ਦੁਖ ਸੰਦੋਊ ਨੈ
 ਬਹਾਈ॥ ਕਹੇ ਕੋ ਰੋਵਤਿ ਹੈ ਸੁਨਿ ਮਾਨ ਨਿਜੇ ਕਛੁ ਅਕਲਿਖੇ ਨਾਮਿ ਦਾਧੀ॥ ਸਾਸੁ ਕੀ ਸੇ
 ਵਭਲੇ ਕਰੀ ਚਮਰੁ ਪੈ ਚਲੀ ਪੈ ਬਿਦਾ ਕੋਤ ਹਾਧੀ॥ ੩੫॥ ਸਦਾ॥ ਅੰਰ ਕਹੈ ਤੋਨ ਹਰੈ ਮਨੁ
 ਤੋ ਹਿਤੋ ਜਾਹਿ ਪਿਤਾ ਘਰ ਮਾਨੁ ਪਠਾਊ॥ ਜੋ ਜੋ ਸੁਖ ਤੋ ਹਿਕੈ ਸੁਨਿ ਸੁੰਦਰ ਸੇ ਸੁਖ ਮਾਧੀ॥ ਇਸ
 ਦੇਹ ਬਨਾਊ॥ ਹੋ ਬਸਿ ਕੈ ਬਨ ਭੂਪਤਿ ਕੋ ਸੁਨਿ ਕੇ ਕਈ ਕਿਰਿਨ ਤੋ ਛੁਟਕਾਊ॥ ਕਾਲ ਹੀ ਰਾਜੁ
 ਕੋ ਰਾਮ ਲਿਤੋ ਸੀ ਗਿਤਾ ਤੋ ਬੋਲ ਕੀਏ ਫਿਰਿ ਆਊ॥ ੩੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬਿਦਾ ਤੇ ਬਨ ਕੋ
 ਰਾਲ ਪੂਤ ਕੇ ਕਈ ਹੋਤਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਘੁ ਪਤਿ ਭੁਜੇ ਠੇਕੇ ਬਿਦਾ ਜੁਇਨ ਕੋ ਦੇਤਾ॥ ੩੭॥ ਸਦਾ
 ਯਾ॥ ਦੇਵ ਨ ਕੇ ਦੁਖ ਕੋ ਸੀ ਅਕੇ ਸੁਖ ਕੋ ਅਰੁ ਬਾਲਿ ਕੇ ਪ੍ਰਨ ਨਹੀ ਕੋ॥ ਰਾਵ ਨ ਕੇ ਦਸ ਸੀ
 ਸਨ ਕੋ ਅਰੁਈ ਸਕੇ ਬੋਲ ਹਿ ਬੋਲਿ ਕੈ ਨੀ ਕੋ॥ ਮੀਰੁ ਮਗੀ ਚਮੁਨੀ ਸੁਰ ਕੋ ਜਸੁ ਬੋਲਿ ਬ
 ਭੀਖ ਨ ਲਿਕ ਮਹੀ ਕੋ॥ ਤੁਤਾ ਬਿਦਾ ਦਈ ਰਾਮ ਹਿ ਜੀ ਸੀ ਗਿ ਰਾਮ ਦਈ ਤਬ ਹੀ ਸਬ
 ਹੀ ਕੋ॥ ੩੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕਟਿ ਨਿਖੰਗੁ ਕਾ ਸਿਧ ਨਖ ਕਰ ਲਛਮ ਨ ਆਤਿ ਰਨ ਧੀਰ
 ਆ ਅੰਰ ਚੁਤੀ ਅੰਰੋਤੁਈ ਅਬ ਚਲੀਏ ਰਘੁ ਬੀਰ॥ ੩੯॥ ਸੋਹਣਾ॥ ਕਹੀ ਬੀਰ ਸੇਬ
 ਤਨਿ ਕਟਿ ਬੋਲਿ ਰਘੁ ਬੀਰ ਸਮਾਇ॥ ਤੁਮ ਹਿ ਕਹੈ ਨਹਿ ਤਾਤ ਰਾਜੁ ਕੋ ਰੋਘਰ ਹੀਰ
 ਹੈ॥ ੪੦॥ ਸਦਾ॥ ਦਾਸ ਕਰੈ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨਿ ਨ ਬਹੈ ਸਾਬਤ ਜੈਨ ਹਿ ਪਾਇ ਗਹੈ॥

ਤੁਮਰਾਜਕੀਥਾਤਕਹੀਸੁਸਹੀਅਥਫੇਰਿਕਹੈਤਬਫੇਰਨਹੀ॥ਅਥਮੋਹਿਬੰਦੁਖੈ॥੧੭॥
 ਸਬਾਮਾਂਗਾਨਿਜੀਵਤਲੇਇਕਥਾਤਕਹੀ॥ਬਨਕੇਚਲਤੇਬਨਡੀਲਕੀਛਾਹਰੇ
 ਤਰੋਘਰੋਨਰੋ॥੪੧॥ਸਦੇਯਾ॥ਸਾਚੁਸੋਭੈਤਉਏਬਨਕੇਦੁਖਬੀਰਸਹੈਰਾਖੁਬੀਰ
 ਕੀਦੇਯੀ॥ਪਾਇਨਕੋਚਲਿਥੋਛਿਤਕਾਂਕਰਧਾਮਰੋਪਿਤੁਕੀਸੁਧਿਲੇਯੀ॥ਤਲਾ
 ਮਾਲਪਖਲਨਦੀਅਹਿਸਿੰਘਧਰਾਧਰੋਹਿਸਨੇਯੀ॥ਤੂੰਸੁਕਮਾਰਸਬੈਅਗੋਤੋ
 ਖਲੇਖਿਸੁਮੋਹਿਬੰਦੁਖਏਯੀ॥੪੨॥ਸਦੇਯਾ॥ਜਾਨਤਹੋਸਭਕੇਜੀਅਕੀਪ੍ਰਭਸੰਗੁਤ
 ਜੇਮੁਹਿਕਯੋਬਾਨਿਐਰੋ॥ਜੇਹਠਿਕੈਤਜਿਹੋਮੁਹਿਰਾਘਵਸੇਹਠਿਕੇਸੀਗਪ੍ਰਾਪਯੋ
 ਯੋ॥ਜੇਦੁਖਨਾਥਕਹੋਤੁਮਰੇਸੀਗਿਤੇਸੁਖਸੇਦਿਨੈਸੈਸਬੈਯੋ॥ਰਾਮਹਿਛਾਡਿਕਹੋਕ
 ਬਹੁਅਥਲੋਅਰੁਮਗੋਹੁੰਕੋਸੁਖਪੈਯੋ॥੪੩॥ਸਦੇਯਾ॥ਜਨੀਕਿਪੀਤਿਭਲੀਘੁਬੀ
 ਰਕਹੀਜੁਨਿਬੀਰਕਰੀਕਠਨਈ॥ਤੇਸੀਗਮੋਹਿਨਹੈਬਨਕੇਦੁਖਪੈਯੋ॥ਸੋਮੇਸੀਅਕੀ
 ਦੁਚਿਤਈ॥ਭੇਵਤਨੈਨਨਿਤੇਜਲੁਛਾਰਿਅਜੋਘਰਹੇਨਚਲੇਬਨਧਾਈ॥ਸਿੰਘਚ
 ਲੇਨਿਜਮਾਤੁਕੋਹਾਬਸੁਰੰਮਬਿਚਾਰਿਏਹੈਠਹਰਈ॥੪੪॥ਦੋਹਰਾ॥ਜੁਨਿਸੀਤਾਭਿ
 ਲਾਖੀਬਦਨਸਿਭੁਭਵਤਮੋਹਿ॥ਸੇਖਾਅਸੇਖਧਰਾਧਰੀਕੀਤਾਵਤੈਭੋਯੀ॥੪੫॥
 ਸੀਤਉਦਾਰਾ॥ਸੋਰਣਾ॥ਰਵਿਪਾਦਕਜਮੇਰਾਹਿਤਪੈਤਪਨਿਜਮੋਚੈਦਾ॥ਸਿੰਘਸੁਕਾ
 ਯਹਿਸੁਧਾਹੈਤੋਨਸਿਗੁਤਜਿਸੀਅਰੋ॥੪੬॥ਕਬਿਤੂ॥ਦੇਖੇਮੁਖਜੀਭਿਬਿਸੁਦੇਖੈਸੇ

ਸਿਧਿ ਉਪਾਸੀ ਚਿਨ ਪੀਠਿ ਤਮਾਤਧਾ ਮੋਕੇ ਚਹੈ॥ ਮੈਸੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ਬਾਤ ਮੈਰ ਹੁੰਸੈ ਕ
 ਤਿਨ ਬਸਾ ਬੁਝੈ ਨਗਹੀ ਪਾਨਾ ਨਿਜ ਮੁਖੀ ਗਹੈ॥ ਕੋਨ ਕਾਜ ਅਜ ਪੁਰਹੁਤ ਕੋ ਸਮਾਜ ਮੇ
 ਰੇਰਾ ਅਪਰ ਨਹੀ ਸਿੰਝੀ ਰਾਜਨ ਗਯੋ ਦਹੈ॥ ਜੇਗ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਮੈ ਤੇ ਅਜ ਹੀ ਤਿੰਨ ਨੀਰਾ
 ਸੀ ਕੋ ਸਲਾ ਕੇ ਪਾਸ ਪਟਰ ਨੀ ਹੋਇ ਸੋ ਬਹੈ॥ ੪੧॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਉਦਾਰਾ॥ ਸਦੈ ਯਾ॥ ਬੁਖਸ
 ਧੈ॥ ਨਿਸਰੂਖ ਬੋਲੈ ਨਾਮਿ ਉਖਲੈ ਗੈਰਾ ਵਿਕੀ ਦੇਖ ਪਾਵੈ॥ ਪਾਇ ਚਲੈ ਸਿਰੀਤਾ ਗਿਰਕਨ
 ਨਿਮੇਹਤੁ ਸਾਹ ਪਰੈ ਨਾਨਕਾ॥ ਸਾਸ ਕੇ ਪਾਮਲੀ ਯਾਤ ਕ੍ਰਿਸੇਦਰ ਹਾਰਿ ਪੈਰੇ ਤੁਹਿ ਕੋ ਨ ਏ
 ਠਵੈ॥ ਪੈਬਨ ਕੋ ਬਸਿ ਬੋਲੁ ਕੋ ਸੁਨਿ ਤੇ ਹਿਚਲੈ ਕਾਰਿ ਕੋ ਮੋਬ ਨਿਆਵੈ॥ ੪੨॥ ਸੀਤ ਉਦਾਰਾ॥
 ਚਾ॥ ਕਾਰੰ॥ ਪਤਫਲ ਖਾਉ ਸਿੰਘ ਸਾਧ ਤੇਰਹੰ ਉਨਹੀ ਪਛੇ ਨਿਜ ਕਾਉ ਕਨਨ ਈਸ
 ਬਜੀ ਅਸਹੀ॥ ਬਾਕੇ ਚਾਪੇ ਉਧੂ ਪਲਾਗੇ ਹੋ ਕੇ ਬਾਉਨਾ ਬਸੀ ਗਪੈਰੇ ਅਪਦਾ ਅਨੇਕ
 ਤਹੈ ਸਹੀ॥ ਜੋਨੋ ਹੋ ਸੁਹਾਂ ਉਮੁਖ ਦੇਖੇ ਦੂਰਿ ਚਲੀ ਜਾਂ ਉਬਸੈ ਏਕ ਗਾਂ ਉਚਲੇ ਚਲੇ ਹੋ
 ਹੋਰ ਹੋ॥ ਜੁਠਾ ਨਿਚ ਬਾਉ ਜੋਨ ਦੇਹੁ ਮਰਿ ਜਾਂ ਉਗਮ ਸਾਬੁ ਪੈਨ ਤਜੈ ਰਘੁ ਨਾਥ ਬਾਤ
 ਕਹੈ॥ ੪੩॥ ਲਛਮੀ ਉਦਾਰਾ॥ ਸਦੈ ਯਾ॥ ਤਾਤ ਕਾ ਬਨ ਬਾਸੁ ਤੁਮੈ ਭੁਮ ਮੋਹਿ ਕਹੈ
 ਬਨੈ ਠਿਰਿਆਉ॥ ਕੇਤਕ ਬਾਤ ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਥ ਹੋ ਭੋਗ ਨਿਕੋ ਨੈਕੁ ਆਇ ਸੁਪਾਉ॥ ਸੀਅ
 ਸੋਤਾ ਕੋ ਕੰਜੁ ਗਲੀ ਪਥੈ ਤੋ ਭਰੈ ਬੀਮਾ ਲਿਹੈ ਉਲਟਾਉ॥ ਸੂਣੁ ਮਰੈ ਕਿ ਕੋ ਪਥਕਾਰ ਜਤ
 ਅਪਨੇ ਮੁਖ ਅਨਿਦਿਖਾਉ॥ ੪੪॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਉਦਾਰਾ॥ ਸਦੈ ਯਾ॥ ਏਕ ਪੈਰੈ ਦੁਖ ਸੋ ਸਿਰ

ਲੋਸਹਿਦਿਖਜਾਨਤਮਾਦਿਛੁਣੀਹੈ॥ਜਾਇਕੈਥਾਹਜੰਜਾਲਕੀਛੁਣੀਭਾਲਕੇ॥੧੮
 ਨਿਬਾਹਲਣੀਹੈ॥ਸ੍ਰੀਬਘਬੀਰਕੋਹੋਦੁਖਕੀਉਰੇਮੇਚਹੂੰਭਰਨਿਤੇਜਰੁਣੀਹੈ॥ਤਤਕੀ
 ਸੇਗਾਤਿਮਤਕੀਓਸਤਿਤੁਤਚਲਮੇਅਥਨਾਰਿਹਣੀਹੈ॥੫੧॥ਸਦੈਯਾ॥ਬੀਰਹਿਜੋ
 ਕਹੈਤੂੰਪਰਹੀਗਹਿਸੇਖਹਿਯੋਕਹਿਕੈਸਮਝਦੈ॥ਹੋਬਨਜਾਉਰਹੈਤੁਮਹੀਪਰਤਾਤਨਿ
 ਦੇਖਿਥਰੋਦੁਖਅਧੈ॥ਜੋਸੀਅਸੋਫਿਰਿਬਾਤਕਹੈਪਰਅਪਰਹੈਸਿਰਿਪ੍ਰਾਨਪਠਦੈ॥
 ਹੈਇਹਭਾਤਿਕੁਸੂਤਸਬੈਪੁਨਿਤਾਪਰਗਮਸਪੁਤਕਹਾਦੈ॥੫੨॥ਦੋਹਰਾ॥ਲਛਮਸੀਅ
 ਬਿਨਤੀਕਰੀਸੁਨਿਰਾਪਵਰਨਧੀਹਾਦੁਖਅਧੋਰਕਯੋਛੈਸਕੈਕਰਦੀਪਕਰਘੁਬੀਭਾ॥
 ੫੩॥ਸੋਰਠਾ॥ਦੇਖੀਫਟਕਿਪਿਛੋਰਿਸਿੰਗੁਨਛਰਤਬੀਗਭਿਆ॥ਦੇਵਨਸੈਕਰਿਜੋਰਿ
 ਸ੍ਰੀਬਘਪਤਿਥਿਨਤੀਕਰੇ॥੫੪॥ਸਦੈਯਾ॥ਸ੍ਰੀਸਾਦਿਤਪ੍ਰਭਸੀਤਲਤਾਭੁਜਰਾਹ
 ਸਖੇਲਪੁਰਕਛੁਪਾਉ॥ਬੀਰਸਮੀਰਹੋਤਨਪੀਰਅਪੀਰਨਹੈਕਹੰਨਕਹਾਉ॥ਹੋਬ
 ਨਤੂੰਨਿਜਕਾਹੋਕਛੁਬੀਰਰੇਤਜੀਮਾਰਗਿਜਾਹਿਅਗਾਉ॥ਜਨਕੀਸਿਰਿਕਹੋਚਲਿ
 ਬੀਅਥਕੇਮਲੋਹੇਰਧਰਾਤੁਰਕਾਉ॥੫੫॥ਸਦੈਯਾ॥ਰਾਜਾਹਿਨੈਕੁਭਈਸੁਧਿਤੇਲਰਿ
 ਬੋਲਿਉਯੋਲਲਿਥੁਭਿਮਰੀ॥ਅਥਕੇਤਨੁਛਾਡਿਚਲੀਦੇਵਕੇਦੁਖਰਾਮਬਿਨਾਕਿਹੰਭਾ
 ਚਿਭਰੇ॥ਸਬਜੇਪਰੇਮੇਹਯਹੋਰੁਖਸਿੰਧੁਕੋਲੈਬਨੇਮੈਬਸਿਰਾਜੁਕਰੇ॥ਭਈਕੈਕਉਆਨਿ
 ਕਹੈਰਹੈਰਾਪਵਰਾਜਸਿੰਘਸਨਫੇਰਿਧਰੇ॥੫੬॥ਸਦੈਯਾ॥ਤਾਤਦਯੋਰੁਭੁਤਾਚਛਿਸ੍ਰਿ

ਪ੍ਰਥੀਗੁਮ ਤਕੇ ਮੰਦਰ ਆਏ। ਸਿਗਲ ਏਲ ਪ੍ਰਥੀਗੁਮੀਆ ਨੂੰ ਰਹੇ ਪਰਤੋ ਬਹੁਤੋ ਸਮ
 ਸੁਣੇ। ਧਾਇਕੇ ਪਾਇਗੇ ਕਥਿ ਬਸੁਨੀ ਤਿਨੋ ਇਕੋ ਕੰਡਲ ਗਾਏ। ਦੇਖਹੁ ਕਾਲ ਭੁ
 ਜੰਗੁ ਮੰਜਗਾ ਮਨ ਸੋ ਕੇ ਜਗ ਦੀ ਸਭੁ ਏ। ੫੧॥ ਕੇ ਸੱਲਾ ਦਾਹਾ। ਸਦਾ ਪੂਤਰ
 ਹੋ ਬਾਲਿ ਜਾ ਉਪੀ ਓਜਲੁ ਬਾਤੁ ਸੈ ਸਮਾਇ ਕੋਹੇ। ਜੁਨਿ ਮਾਤੁ ਲਾਇ ਗਏ ਕੋ ਮੇਹਿ
 ਕਯੋ ਬਹੁ ਰੋ ਬਨ ਬਾਸੁ ਗੋਹੇ। ਧਰਿ ਸੀਸ ਲਈ ਸੁਕਰੀ ਅਬਹੀ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਬਿਦਾਨ ਬਿਲਿ ਬ
 ਰੋਹੇ। ਸੁਭ ਚੰਦਨ ਅਛੰਤ ਭਾਲ ਲਗਾਇ ਕੋ ਦੇਹੁ ਅਸੀਸ ਖਵਾਇ ਦੋਹੇ। ੫੨॥ ਕਾ ਬਿਤੋ
 ਬੈਠ ਉਬਲਿ ਜਾ ਉਮਾ ਤਲੇ ਚਨੰ ਸਿਗਹਿ ਗਾਤਲ ਛਮਨ ਸੀਤਾ ਸਿਗ ਰਾਪ ਵਸੁਹ
 ਦੇਹੇ। ਰੁਖੇ ਸੇਬ ਦਨੁ ਤੁਮ ਤੀਨੋ ਕੁਮਲਾਨੇ ਫੂਲ ਕੋਹੇ ਕਟਿ ਫਗੀ ਤੁਮ ਕੋ ਨੇ ਬਿਲ ਲਾਏ
 ਹੋ। ਭਾਨਾ ਕੇ ਬਚਨ ਬਨ ਬਾਸਾ ਅਤਿ ਆਗਾ ਰਾਜ ਬੋਲਿ ਸੁਨਿ ਬੁਢ ਨਿਕੇ ਭਲੇ ਉਠਿ
 ਪਾਏਹੇ। ਖੇਲ ਰਸਮਾ ਤੇਤ ਬਥੇ ਲੇਹੁ ਨਾ ਵੇਤੋ ਹੋ ਫੋਰਿ ਫੇਰਿ ਫਗੀ ਅਜੁ ਅਪਹੀ
 ਤੇ ਮਾਏਹੇ। ੫੩॥ ਕਾ ਬਿਤੋ। ਤਬ ਤੋਨ ਦੇਖੇ ਜਬ ਰਾਜ ਰਿਖ ਸਿਗ ਰਾਮ ਲਛਮਨ ਹੁਕੋ
 ਲੈ ਸਿਧ ਰੇ ਅਹਿ ਸਸਕੋ। ਬਹੁ ਰੇ ਪਰ ਸਰਾਮ ਸਿਗ ਬਕ ਬਾਵ ਭੁਯੋ ਤਬ ਸਤ ਰਹੇ ਨੈਨ
 ਕਨਿ ਬਿਧਿ ਸੁਕੋ। ਰੋਵਤ ਪੁਕਾਰ ਰਾਮ ਕੰਠ ਲਪਟਾਇ ਮਾਥੇ ਚੁੰਮਿ ਜਸ ਕੀ ਕੋਲੇ
 ਤਊ ਰਧ ਉਸਾ ਸਕੋ। ਸੁੰਦਰ ਸਪੁਤ ਮੇਰੇ ਬਨੇ ਸੁਤ ਮੇਨ ਦੇਖੇ ਬੁਢਿ ਭਰਿ ਨੈਨ ਨਾਨਕ
 ਚਲੇ ਬਨ ਬਾਸਕੋ। ੫੪॥ ਸਦਾ ਕੇ ਕਈ ਕੋ ਬਸਿ ਰੈ ਬਿਖੋ ਘਟ ਪੀਨ ਬੋਹੇ ਕਿਧ

ਪੀਵਤੁਹੈ॥ ਕੀਓਤਾਹੀਕੋਬਲਲਗਮੇਉਰਸਕਾਸੇਕਾਟਿਗਮੇਅਥਖੀਵਤੁਹੈ॥ ਜੀਅਸ ੧੯
 ਨਤਹੋਕਛੁਮੈਸੀਭਈਗਾਰਿਜਮੈਬਿਨੁਤੇਲਾਹੀਦੀਵਤੁਹੈ॥ ਸਖੀਕੈਸੇਕੈਰਾਮਹਿਜਾ
 ਕਹੀਬਨਦੇਹਛਟੀਕਿਧੀਜੀਵਤੁਹੈ॥ ੬੧॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਤੁਸਮਲਗਾਓਗਾਤਚੇਦਨ
 ਤਾਰੋਤਾਤਕੰਡਲਉਤਾਰੇ॥ ਮੁਦਾਕਾਨਪਾਹਿਗਾਇਦੋ॥ ਜਟਾਉਸਦਰੋਕੇਸਰੋ
 ਰਖਕੇਕਰੋਭੇਸਜਨਕੀਲਖਕੇਹੋਖਿਥਾਉਸਿਵਾਇਦੋ॥ ਘੱਪਗਲੈਰਾਬਤੀਖਹੋਹੁਮ
 ਗਿਆਨਿਦੇਉਦੇਖੇਮੁਖਜੀਓਨਾਹੀਪਲਨਿਬਹਾਇਦੋ॥ ਇਤੀਸਬਕਰੋਪੈਨੇਸਨਿ
 ਤੇਰੋਰਾਮਹੋਤਾਹੀਥਾਗੈਜੁਦੁਰੇਈਬਨਾਇਦੋ॥ ੬੨॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਜਨਕੀਤਿਹਰੇ
 ਸੀਗਿਜਨਤਨਏਕੈਦੁਖਯਾਕੇਸਬਲਾਭਬੇਟਾਬਨਹੂਮੈਸਹੀਓ॥ ਪਾਇਨਕੋਚਲਿਬੋ
 ਜਹਲੈਯੋਪੇਚਲੈਜਾਇਆਗੋਜਿਨਿਜਯੋਯਾਕੇਸੀਗਿਨਿਰਬਹੀਓ॥ ਲਛਮਜੁ
 ਕੋਮੁਖਭੂਖੇਨਾਹਲਦੀਜੇਆਵੈਕੋਉਇਤਤੋਸਿਦੇਸਨਿਕੋਕਹੀਓ॥ ਉਤਰਤਜੰਯੋਕਾ
 ਹੁਗਾਉਕੇਨਿਕਹਿਮੇਰੇਪੂਤਬਨਬਾਸੀਮੇਗੀਸੁਧਿਯੋਇਰਹੀਓ॥ ੬੩॥ ਕਥਿਤੁ॥
 ਕੈਸੈਦੁਖਸਹੀਜਾਇਕੈਨਸੋਪੁਕਾਰਿਕਹੈਮੈਕੈਸੀਉਰਲਾਗੀਆਗਿਸੁਨਤਾ
 ਚਾਨਕੀ॥ ਯਾਹੀਕੋਬੁਲਾਇਕੁਲੇਬਨਲੈਬੈਠਾਇਭਾਜਾਰਾਜੁਕਰੋਰਾਜਨੀਤਬੁਝੀ
 ਕੁਲਭਨਕੀ॥ ਰਾਜਪੁਛਿਤਾਇਮਰਿਜਾਇਹਾਇਹਾਇਦੇਖੋਕੋਕਈਕੋਦੇਤਥਰਨੈ
 ਕੁਝਪਯਨਕੀ॥ ਕੈਸੈਰਹੀਦੇਹਜਰਿਖੇਹਨਉਭਨੀਰਾਮਬਿਦਾਹੋਤਰਾਮਚੇਦਲਛ

ਮਨਜਨਕੀ॥੬੪॥ਕਾਬਿੱਤੁ॥ਏਕਕਾਮਕਰੋਮੇਰੇਦੁਖਕੋਜੀਹਰੇਗੰਮਤਤਮਾਤਮਾਇਸਮੇਭੇਦਹੁੰ
 ਕਯੋਹੈ॥ਤਾਤੇਸੀਅਸੰਗਬੀਰਲਛਮਲੇਕੈਪ੍ਰਤਮੇਰੇਧਾਮਰਹੇਯੋਮੈਮੀਤਧਰੁਯੋਹੈ॥ਹੀਸੁ
 ਖਪਾਉਰੁਮੈਕਾਹੂਨਾਦਿਖਾਉਤਮਦਸਰਬਜੁਕੇਜਾਨੇਬਛੋਬਜੁਗਯੋਹੈ॥ਭੂਪੈਨਾਸੁਨਾਉਨਬੁ
 ਲਾਉਹੋਭਰਥਾਕੈਦੇਖੇਮੁਖਲਿਚਨਾਸਿਰਨੇਮਗਲਯੋਹੈ॥੬੫॥ਰਾਮਚੰਦਰਵਾਰਾਸਦੇ
 ਮੈਧਰਕੈਸਥਸੀਸਲਈਬਤੀਅੰਤਮਹੀਸੁਨਿਕੈਮਨਮੈ॥ਅਬਦੇਹਾਬਿਦਾਤਮਹੀਤਜਿ
 ਮੇਰਪਰੇਪਗਸੀਯਚਲੇਛਿਨਮੈ॥ਘਰਬੈਠਰਹੇਸਭਲੇਗਕਹੈਅਜਹੂੰਮਨੁਰਾਜਾਸਿੰਘਸ
 ਨਮੈ॥ਸੁਨਿਸਾਚੁਕੋਹਿਤਮਸੰਜਨਨੀਤਨੁਤੇਛਿਗਹੈਮਨੁਹੋਬਨਮੈ॥੬੬॥ਕੈਸਣਮਾਹੁਚੁ॥
 ਸਦੈਯਾ॥ਅਜੁਰਕੈਮੇਰੇਨੈਨਸਿਰਾਹਿਕਹੋਕਹਿਕੂਪਤਕੈਸਮਾਝਾਉ॥ਕੇਕਈਕੋਇਹਤ
 ਰਦਦੇਬਰਗਮਰਹੈਪਰਹੈਬਰਪਾਉ॥ਮੋਹਿਗਏਬਨਿਹੀਬਨਹੈਤਮਦੇਖਤਜੋਇਕ
 ਬਰਸੁਨਾਉ॥ਜੋਪਟਪਨਰਹੇਸੁਨਿਮਾਰਤੋਕਾਣਹੀਪਾਇਨਸੀਸਛਾਆਉ॥੬੭॥ਕ
 ਬਿੱਤੁ॥ਰਾਮਹੋਸੁਚਲੇਸੰਗਲਛਮਨਚਲੇਸੀਤਾਂਚਲੀਮੇਰੇਪਨਬੈਠਿਰਹੇਨਪ੍ਰਗਤਹੈ॥
 ਸਪਨਾਅੰਧੇਰੋਬਨਕੈਸੇਕੈਬਿਹੈਹੋਗੰਮਤਮਤੋਨਗਰਹੂੰਕੀਬੀਬਨਿਭੁਲਾਤਹੈ॥ਕਬਹੂੰ
 ਨਮਾਰਗਚਲੇਹੋਸੁਕਮਾਰਦੇਉਨੈਕਹੂੰਕੇਸੁਮਪਏਗਾਤੁਕਮਲਾਤਹੈ॥ਪਾਇਕੈਤਵਰੁ
 ਨੀਬੂਝੀਦੁਖਸਿੰਧੁਧਾਰਪਾਰਕੋਲਗਾਵੈਪ੍ਰਤਮੈਸੀਕੀਏਜਾਤਹੈ॥੬੮॥ਕਾਬਿੱਤੁ॥ਸੂਰਜਮੈ
 ਸੁਮੇਰਕੈਨਛੰਡ੍ਰਧ੍ਰਵਫੇਰਕੈਜਮੈਪਾਰਧਪਰੇਕੈਜਮੈਸਾਗਰਮਯੀਕਕੋਜੈਸੇਗਹਰਾਸਕੈਤੁ

ਮਰ ਕੇ ਜਸ ਸਕੇ ਬਿਓਗੀਤੀ ਅਪਾਸ ਕੇ ਜਮੇ ਬਲੀ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਕੇ। ਚਾਪ ਬਰਲਾਛ ਕੇ ਸੁਮੀਤੀ ॥ ੧੦ ॥
 ਪਮਛ ਕੇ ਜਮੇ ਬੀਰ ਭੁਭੁਜ ਛਕੇ ਓਨੀ ਦੇ ਪਰ ਜੇ ਕੋਕੇ। ਕੇਟ ਸਮਝੇ ਮਾਨ ਛੁਟੇ ਸਿੰਘ ਥਾਏ ਤੇਜੇ
 ਰਾਜਾ ਕੇ ਪਲਏ ਬਨ ਪਾਏ ਤਾਜੇ ਸੀ ਕੋਕੇ। ੬੯ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਛੁਟੇ ਪਾਇ ਤੇ ਹੀ ਪਗਿ ਚਲੇ ਸੀ ਮੇਰੇ
 ਵੇਖੀ ਗਨੀ ਦਾ ਸਿਜਾਨੀ ਮੇਰੇ ਚਿਤ ਅਛਿਲਾ ਖੀਓ। ਚਾਵਤੀ ਜੇ ਗੁਰੀ ਅੰਝੇ ਚਲੀ ਹੁਤੀ
 ਕਾਂਖ ਚੰਪ ਤੇ ਉਸੇ ਪੀਕੇ। ਇਨੈ ਨੀਕੇ ਕਾਰਿ ਖੀਓ। ਤਾ ਕੇ ਪਾਛੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨਿ ਬੂਝਿ ਸੁਕਰੇ ਸਾ
 ਬੂਝੇ ਮੇਰੇ ਚਕਰੇ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਜਿਨ ਨਾ ਖੀਓ। ਤੁਮ ਹੋਹ ਮੇਰੇ ਅਬ ਹੋ ਚਲੀ ਤਿਹਾਰੇ ਪਾਮ ਮੇਰੇ
 ਰਾਮ ਰਾਮ ਪੀਛੇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਖੀਓ। ੧੦ ॥ ਸਵੈ ਜਾ ॥ ਬੀਰ ਚਲੇ ਸਿੰਘ ਹੋ ਸੁਕਾ ਮਾਗੇ ਸਕੇ
 ਰਾਮ ਪਰਮਾਹਿ ਪਤਾ ਹੋ। ਮਾਤਾ ਇਤੈ ਬਿਲਲਾਤ ਪਗੀ ਨ ਸੁਹਾਤ ਕਛੁ। ਬਿਧਿ ਸੋਨ ਬਸਾ ਹੋ।
 ਤਪਹ ਅੰਚਲੀ ਸਿੰਗਾਰਿ ਸੁਕੇ ਬਰਨੈ ਕਵਿਯਾ ਦੁਖ ਦਾ ਹੋ। ਸੁਰਸ ਸੀ ਸਿਵ ਸਕੁ
 ਬਿਨਾ ਯਹ ਸਭੁ ਤਲੇ ਰਘੁ ਨਾਥ ਨਿਬਾ ਹੋ। ੧੧ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਹੋਵੈ ਤਾਤਾ ਹੀ ਠੰਗੇ ਵੈ ਮਾਤ
 ਠਾਢੀ ਪੈਰ ਰੋਵਤ ਚਲੇ ਹੋਵੈ ਉਹਾ ਜਤੋ ਗਿਲਾਨ ਕੀ। ਆਏ ਅਬ ਮਿਲ ਨ ਸੁਮਿਤਾ ਜੂ
 ਕੋਰਾ ਮਚੇ ਸੋ ਉਹੇ ਉਹੀ ਬਾਤ ਸੁਨਤਾ ਚਲ ਨ ਕੀ। ਪਾਇ ਪਗਿ ਕਹੇ ਤੁਮ ਖੇਦਾ ਜਿਨਿ
 ਕੋਰਾ ਮਾਤਾ ਤੇ ਕੇਲੇ ਸੁਬਤ ਬਿਧਿ ਕੇ ਬਿਧਾਨ ਕੀ। ਤਾਹੀ ਛਿਨ ਸੀਸਾ ਇਠਾ ਢੇਰ ਭਾ
 ਲਾਛ ਮਨੋਰੇ ਕੈ ਸੁਧਾਇ ਪਾਇਆ ਇਹ ਹੋ ਜਨ ਕੀ। ੧੨ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਬੇਲੇ ਲਾਛ ਮਨ

ਹਿੰਦੂ ਜਾਤਮਾ ਤਜਾ ਹਿਪੁਤ ਨੀਕੇ ਕਾਰਿ ਜੇਵ ਕੀਜੈ ਰਘੁਕੁਲ ਭਾਨਕੀ॥ ਏਨੈ ਨ ਖਿਯੋ ਦਲ ਸੇਜ
 ਕੇ ਬਿਛੋਜ ਪਛੇ ਨਹੀ ਕੇਖੋ ਯੋ ਬਾਤ ਇਹੈ ਹੋਸ ਮਾਨਕੀ॥ ਯਾ ਕੇ ਅਪਰਧ ਸੀ ਅਛੁ ਮਾਹੁ ਕਰੇ ਰਘੁ
 ਬੀਰ ਹੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਜਸਹੇ ਤਕਰ ਕਾਨਕੀ॥ ਦੇਈ ਬਨ ਕੋਟਿ ਖੋਰੇ ਪਿਠਾ ਸਿਗਿਰਾ ਮਤੇਰੇ ਰਾਖੇ ਨਦੁ
 ਖੀਤੋ ਹਿਮਾਤ ਤੇਰੇ ਨਿਸ਼ਕੀ॥ ੧੩॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਫੂਟਿ ਜਾਹੁ ਨੈਨਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੋ ਰਘੁ ਬੀਰ ਮੁਖਿ ਜਾਨਕੀ
 ਨਦੇਖੈ ਨ ਛੋਨਾ ਲਛਮਨ ਕੀ॥ ਰਾਜਾ ਕੇ ਕੁਬਚਨੁ ਬਹਾਉ ਨਦਿਖਾਉ ਮੁਖ ਚਲੈ ਸੰਗ ਚਲੈ
 ਭੀਖ ਮਾਰੀ ਕਨਕਨ ਕੀ॥ ਰਾਜਾ ਜੋ ਰੋਤਨ ਕੇ ਪਟ ਬਗਨਿ ਫਾਰਿ ਮੇਲੈ ਕੇ ਬਾਹੁ ਜੋਗਨਿ ਬਿਓਗਿ
 ਕਰੈ ਮਨ ਕੀ॥ ਕਹਤ ਸੁਮਿਤ੍ਰ ਹੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਤ ਦੋ ਉਤ੍ਰ ਮੇਕੈ ਸੇਜਾਨ ਕਹੈ ਪ੍ਰਾਂਤ ਮਾਤੁ ਮੇਥਨ ਕੀ॥
 ੧੪॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਗਰਵੁ ਅਵਧਿ ਪੱਛਿਤੈ ਸੇਈ ਸੁਹਾਗਲ ਛਸਤ ਕੀ ਅਵਧਿ ਹਰੀ ਚੰਦ ਉਗਰਾ
 ਨੀਏ॥ ਧਰਮ ਅਵਧਿ ਰਾਜਾ ਪਰਸੁਤ ਸੁਨੈ ਕਾਨਕ ਲਕੀ ਅਵਧਿ ਸਾਤੈ ਸਮੁੰਦ ਬਖਸੀਏ॥
 ਪਨਕ ਪਿਯੂਖ ਪਾਨ ਤੇਜ ਕੀ ਅਵਧਿ ਭਾਨ ਦੇਵ ਮਹਾ ਦੇਵ ਠਕੁਰਾਈ ਹਰਿ ਠਨੀਏ॥ ਰਾਂਮ ਕੇ
 ਬਿਛੋਰੇ ਤਤਮਤ ਦੁਖ ਪੈਰੇ ਜੈ ਸੇਤਾ ਦੁਖ ਕੀ ਅਵਧਿ ਨਾਮਾ ਜੁਕ ਛੂਨੀਏ॥ ੧੫॥ ਸਵੈਯਾ॥
 ਮਾਨੁ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖ ਰੂਪ ਕੋ ਕਾਟਿ ਮਹਾ ਦੁਖ ਬੋਲਿ ਧਰਾ ਪਰਿ ਬੋਲੀ॥ ਕਾਹੁ ਕੇ ਦੇਸ ਨਹੀ ਕਿਵੇਂ
 ਲਿਖੇ ਬਿਧਿ ਅੰਕ ਬੋਲੈ ਅਬਸੇਈ॥ ਸੁਗਫਿਰੈ ਸਿਵ ਪਾਇ ਹਲਾਹਲ ਜੈ ਬਿਧਨਾ ਬਲਵ
 ਸਨਹਈ॥ ਭੋਕਹਾ ਕੇ ਕਈ ਕੇ ਬਸਿ ਪੈ ਕੇ ਬਿਰਾਮ ਸੇ ਪੁਤ ਨੀਕ ਬਤ ਕੇਈ॥ ੧੬॥ ਸਵੈਯਾ॥

ਏਥਨਥਾਸਚਲੇਦੇਉਸਿੰਦਰਕੋਤਿਗਕੋਸੀਅਸੀਗਜੁਟੀਹੈ॥ਪਾਇਨ੍ਹਪਾਇਕੋਸੁਚਲੀ ੨੧
 ਅਜਹੁਨਹਿਗਾਉਕੀਸੀਵਛੁਟੀਹੈ॥ਹਾਥਧਰੇਕਟਿਬੁਝਤਿਗਮਹਿਨਾਥਕਹੋਕਹਿਕੁਜ
 ਕੁਟੀਹੈ॥ਰੇਵਰਾਘਵਜੇਵਰਸੰਖਮਾਨਹੁਮੇਤਿਨਮਾਲਟਟੀਹੈ॥੧੧॥ਸਵੈਯਾ॥
 ਗਾਂਉਤਜੇਸੁਚਲੇਰਬੁਝੇਠਿਸੁਏਪੁਰਕੇਜਨਸੰਗਸਬੈਹੈ॥ਏਕਕਹੈਥੀਤਿਬਛੀਦੇ
 ਉਬੀਰਕਹੈਘਰਆਜੁਨਮੈਹੈ॥ਏਕਕਹੈਜਾਹਿਗਮਤਹਿਮਫੇਰੇਉਤੇਟਿਫਿਧਾਮਨੈ
 ਹੈ॥ਗਾਰਸੇਹੈਦੁਖਥਾਤਜਹੈਬਨਕੁਤਨਕੇਸੀਗਿਪਾਤਚਬੈਹੈ॥੧੨॥ਸਵੈਯਾ॥ਗਮ
 ਕਹਮੇਫਿਰਿਜਾਹੁਸਬੈਮਿਲਠਾਜਹਿਦੇਹਸੇਦੇਸਹਮਾਰੇ॥ਪੀਰਧਰੇਨਭੋਜਲਨੈਨੀ
 ਪੈਸਥਸਾਚੁਸਨੇਹੁਤਿਹਾਰੀਕੋਨਸੁਨੇਯਾਹਿਬਾਤਚੁਚਾਤਚਲੇਅਸੁਆਮਨਮੋਹਤਦ
 ਹੈ॥ਗਾਂਉਉਜਾਰਭਾਹਟਤਰਚਲੇਰਵਿਗਮਭੁਯੈਅੰਧਿਯਾਰੇ॥੧੩॥ਸਵੈਯਾ॥ਰੈਲਿਥ
 ਸੈਤਿਹਠਾਜੀਅਜਾਂਨਿਏਆਵਤਜਾਤਸਬੈਪੁਰਲੇਈ॥ਆਧਿਕਗਤਿਉਤੇਰਘੁਬੀਰਕ
 ਹਮੇਸੁਨਿਬੀਰਪੁਸਾਸਬਸੇਈ॥ਸਾਰਥੀਸਿਸਮਝਾਏਕਹੈਰਬੁਲੇਘਰਜਾਹੁਜੇਹੁਨਹੈ
 ਈ॥ਯੈਕਹਿਕੈਸੀਅਸੀਗਲਣੀਦੇਉਬੀਰਚਲੇਨਹਿਜਨਤਕੇਈ॥੧੪॥ਸਵੈਯਾ॥ਭੋਰਭ
 ਏਸਬਲੇਗਕਹੈਰਘੁਬੀਰਕਹਮੁਖਜਾਇਸਿਹਾਰੈ॥ਦੇਖਿਫਿਰੇਚਹੂੰਓਗਨੁਦੇਰਿਗਿ
 ਰੇਧਕੀਅਨਰੋਇਬਿਚਾਰੈ॥ਗੋਲਗਹੀਰਥਕੀਸੁਚਲੇਸਬਲਿਫਿਰਿਘਰਜਾਇਸੀ
 ਹੈ॥ਦੇਖਹਿਜੋਫਿਰਿਗਉਮੈਆਇਤੋਘਸਥਰੇਵਤਰੰਮਪੁਕਾਰੈ॥੧੫॥ਸਵੈਯਾ॥ਗ

ਜਸਮਾਜ ਉਤਰਾਸੋਈ ਰਾਜਪੁਰਾ ਜਕਹੀ ਅਬ ਪੈਸ ਬਠੀਕੋ। ਛੋਲੇ ਬਟ ਦੂਪ ਬਨਾਇ ਜਟਾਮ
 ਰਬੀਰਹਿ ਬ੍ਰਾਤ ਬਾਟਤ ਨੀਕੋ। ਦੇਖ ਹੁਕ ਲਬਣੀ ਕਾਵਿ ਰੰਮ ਛੁਡਾਇ ਸਿੰਘਾਸਨ
 ਜਪਤੀਕੋ। ਮਾਨਸਕ ਯੋਮਨ ਮੈਂ ਪਛਤਾਇ ਸੁਰਾਮਾ ਹਿਬੇਖ ਕੀਓਤ ਪਸੀਕੋ। ੮੩।
 ਤੁ। ਹੋਵਤ ਪੁਰਖ ਨਗੀਜੋਗੀ ਜਤੀਥ ਰਮਚਾਗੀ ਰੋਵੈਂਗੀ ਰੁਖਾਮ ਤੁਜੇ ਹੋਟੇ ਵਹਾਟੇ
 ਰੋਵੈਂਗੀ ਰੋਵੈਂਗੀ ਰੋਵਤ ਮਰਾ ਲਾਭਿਗ ਰੋਇਗੁਲ ਪਛਤ ਕਾਥਿਤ ਬੇਟਾ ਭਾਟਕੋ। ਰੰਮ
 ਕੇ ਬਿਛੋਰੇ ਦੁਖ ਮੈ ਸੀਭਾਂਤ ਪੈਸੇ ਤੋਟੇ ਨਟ ਰਤ ਪਰੇ ਪੈਚੇ ਸੋਕ ਪਾਟਕੋ। ਬੀਰਤੀ ਅਸੀਗ
 ਲੈ ਬਿਛੋਰੀ ਜੋਗੀ ਭਏ ਯਹਿ ਬਤ ਸੁਨਿ ਰੇਵਤ ਬਟੇ ਵਾਸ ਬਥਾਟਕੋ। ੮੪। ਮਾਤਾ ਬਾਤ
 ੮੪। ਕੁਰ ਹੁਕੇ ਕੁਖੇ ਹੋਇ ਪੈ ਚਲਤ ਪਗਾ ਦੁਖੇ ਹੋਇ ਪੈ ਪਾਸ ਮੁਖ ਸੁਕੇ ਹੋਇ ਪੈ
 ਲਾਤ ਮਗਰਾਤ ਕੋ। ਸੁਰਕੀ ਕਿਰਨ ਲਾਗੇ ਲਾਲ ਕੁਮਲ ਨੇ ਹੋਇ ਪੈ ਕੰਟਾ ਲਾਪਟੇ ਨੇ ਬੁਗ
 ਟਾਟੇ ਹੋਇ ਪੈ ਭਾਤ ਕੋ। ਅਲੀਆ ਬਿਛਈ ਸਾਂਝਿ ਹੁਇ ਪੈ ਕਾਹੁ ਬਨ ਮਾਝਿ ਹੀਏ ਕਿਉ ਨਰ
 ਟੇਤਤ ਕੋ। ਤਜ ਕੇ ਪਰੇ ਨਾਕਾ ਹੁਤਰ ਵਰਕੀ ਛਾਇਆ ਤਰੇ ਸੋਈ ਪੈ ਨਪੇ ਬਿਛੋਲ ਕ
 ਰਿਪਾਤ ਕੋ। ੮੫। ਕਾਬਤ। ਰੋਵੈਂਗੀ ਸਬਰਾ ਉਬਾਸੀ ਰਨੀਨ ਵਾਸਟਾ ਸੀ ਦੇਰ ਤੋ ਉਚ
 ਸੀ ਮਨੇ ਕਾਹੇ ਨਾਗ ਛੈਗਾ ਛੁਟੇ ਕੇਸ ਬਿਕਰਾ ਲਾਮਾ ਪਾਪ ਕੋ ਬਿਹਲ ਕਾਹਿਕੇ ਪ
 ਬੇ ਪੈਸ ਬਹੁ ਕੋਰ ਸੁਚੈ ਗੋ। ਸਬ ਹੀ ਕੇ ਪਨ ਹਰਿਤਾਪ ਸੀ ਕੋ ਬੇਖ ਕਰਿ ਜਾਨ ਕੀ ਸਮੇਤ
 ਮਜੇ ਲੋਕੋ ਸਦੈ ਗੋ। ਤਿਲੋ ਹੋਪਾ ਅਦਸਰ ਬਜੁ ਕੇ ਨੀਕੇ ਪਛੇ ਰੰਮ ਮਲੇਤ ਰਜਾ ਰੰਮ ਰਾ

ਮੇਰੇ ਉਨ ਕੀ ਬਾਤ

ਧ੍ਰੋਗਯੋ॥੧੫॥ ਖਾਇਤਵਾਹਪਰਮੇਧਰਭੁਪਤਿਬੋਲਬਕੇਬਹੁਭਾਤਿਪੁਕਾਰੇ॥ ੩੨
 ਅੰਰਨਰਾਮਕੋਲਮੁਲਯੋਤਬਬਰਦੁਤੀਨਕਨੈਨਉਪਰੋਪਨਛੁਟੇਹੁਨਰਾਮਛੁਟੇਅ
 ਰਸੀਨਸਕੋਘਟੇਤੋਕਰਮਯੋਗਜੇਸਭਿਤੋਗ੍ਰਿਹਟੁਟਿਪਰੋਛਿਤਜੇਤਿਕਛੁਕਰਿਹੈਭੁਨਸਾ
 ਰੇ॥੧੬॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਦੈਮਾਹਿਪੀਠਚਲੇਰਘੁਨਾਥਓਸਾਸਭਯੋਨ੍ਰਿਪਤੋਹੀਛਿਨਾਇ
 ਧਿਕੋਅਜਨੰਦਨਆਸੁਜੀਐਪਲਥੀਤਤਹੈਰਘੁਥੀਗਥਿਨਾ॥ਤਬਰਾਮਹਿਰਾਮਪੁ
 ਕਾਰਏਰਾਮਰਾਤ੍ਰਿਅਵਸਿਨਾ॥ਜਿਨਕੇਸੁਤਰਾਮਸੋਬੋਖਥੈਰੇਭੁਣੀਨਾਇਹੀਤੋਮਰਿ
 ਜਾਹਿਕਿਨਾ॥੧੭॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਅਉਥਛਿਤੋਕਹਾਥਿਨੁਰਾਮਹਿਲੋਮਸਤੋਬਰੇਅਧਿ
 ਕਾਈ॥ਰਾਮਕੇਕਾਜਤਪਰਪਤੀਛਨਾਮਪਨੇਕਾਜਨਛਨਛਵਾਈ॥ਤਾਤਸੋਈਪੁਕਿ
 ਮਾਤਸੋਈਪੁਤਸਹੀਸੁਹੀਸੋਈਭਾਈ॥ਰਾਮਾਥਿਥਗਾਥਿਸੁਗਿਥਿਸੁਗਿਭਿਦੇਛਤੀ
 ਅੰਗਾਜਿਨਿਦੋਹਗਵਾਈ॥੧੮॥ ਏਤੀਹੀਰਾਮਗਤਿਰਾਮਚੰਦਾਥਿਥਗਵਤੀਅੰਕਾ
 ੩॥੧੯॥ ਏਹਥਾ॥ ਇਹਥਿਧਿਕੁਪਤਿਦੇਹਤਜਿਸੁਰਪਤਿਭਵਨਪਾਨਾ॥ਨੇਹਨਿਬਾਹਨ
 ਕੋਪੁਰਖਦਸਥਤੇਨਹਿਆਨਾ॥੧੯॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਮੰਤ੍ਰੀਸਬਥਿਲਖਾਹਿਛੁਟੇਰਜੁਰਘੁਥਿ
 ਤੋ॥ਰਾਮਚੰਦਘਰਾਹਿਭਰਥਥਿਦੇਸੀਮ੍ਰਿਤਕਸ੍ਰਿਪਾ॥੨੦॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਬੈਠਥਿਰਾਥਿਸਿ
 ਕੀਥਉਤਨੈਵਹੋਇਤਮੰਤ੍ਰਕੋ॥ਲਿਖਜੋਰਘੁਥੀਹਿਬੋਲਤਹੈਸੁਨਿਰਜਾਸਿਘਾਸਨਪਾਥਿ
 ਪਰੈ॥ਅਥਜੇਇਹਭਥਕੀਥਾਤਸਥੈਭਰੇ॥ਲਿਖਹੈਸੋਈਥਿਰਮੈਰਾਕਹਕਉਨਉਪਾਥਿ

ਕਰੋਜਿਹਤੋਪਰਗਯੁਰਪੈਦੁਖਰਾਮਹੋ॥੨॥ ਸਦ੍ਰਸ਼ਾ॥ ਮਾਇਗਈਸਬਕੇਮਨੋਮੈਭ
 ਰਥੈਲਿਖਕੈਇਹਭਾਤਿਪਰਵੈ॥ ਸ੍ਰੀਰਘੁਬੀਭੁਜਾਪਰਿਗਯਾਬਿਚਰਤਿਭੂਪਤਿਨੈਨ
 ਸਿਰਫੈ॥ ਤਾਹਿਤੋਬੇਗਬਿਸਾਰਿਸਬੈਸੁਖਾਮਾਦਹੁਪੁਤਬਿਲਿਬਨਲਾਵਹੁ॥ ਤੇਹਿਕੋਗੰ
 ਕੇਪਾਇਨਸੈਪਿਥੋਸੋਬਨਮੈਤੁਮਹੁਸੁਖਪਾਵੈ॥ ੪॥ ਕਬਿ॥ ਰਾਜਾਬਿਨੁਭਏਰਾਂਕਸੁਨੇਦੁਤ
 ਚਾਰਬਾਂਕਾਇਹਕੋਕਸੁਤਵਾਂਕੋਏਕੈਨਸੁਨਾਇਬੈ॥ ਜੀਤੋਤੋਹਿਆਪਸਤੋਬੁਝੈਰਾਜਾਮ
 ਨੀਕੇਸਬਹੀਕੋਕੁਸਲਾਸਮਾਨੁਰਾਜਗਾਇਬੈ॥ ਅੰਗਕੋਉਕਬਹੁਕਦੰਚਫਿਗੋਬੋਲਿ
 ਉਠੈਨਾਹੀਦੁਖਪਾਛੇਨੈਨਸੈਨਸਮੁਝਾਇਬੈ॥ ਬੁਝਤੋਹੈਰਾਜਕੇਸਮਾਜੁਹੈਗਮੈਹੈਅਸ
 ਲਾਖਫੇਰਪੈਰਸੋਭਰਥਪਰਲਾਇਬੈ॥ ੫॥ ਕਬਿ॥ ਸ੍ਰਮਰਸ੍ਰੀਰਘੁਬੀਸਮੈਲਸੁ
 ਕਟਮਾਇਉਦਭਟਾਮਾਰੀਜੰਨਸ੍ਰੀਭਰਥਦਾਨੁਭਿਛਕਾਨਿਕਲਪਬਟਾਤੇਜਪੁ
 ਜਰਣਪੀਗਥਿਪਤਿਖੰਡਣਸੁਤਬਲਭਟਾਪਰਮਕਰਮਮੈਸਰਸਭਯੋਕਬਹੁਨਪਾ
 ਪਨਿਕਟਿ॥ ਰਾਜਾਧਿਗਯਦਸਰਥਬਚਨਲਿਖਬਿਸ੍ਰੁਮਸੋਕਰਹੁ॥ ਸੁਨਿਨਤਖਤ
 ਸੇਵਤਉਠਤਨਪਾਤੀਲੋਮਗਪਗਧਰਹੁ॥ ੬॥ ਸਦ੍ਰਸ਼ਾ॥ ਐਰੁਬਨਾਇਲਿਖੀਪ
 ਤੀਆਂਬਤੀਆਂਗਿਖਜੇਸਬਪਾਛੇਈਭਾਖੀ॥ ਹਾਥਦਈਸੁਚਲੇਧਰਸੀਸਗਨਿਸਮਨ
 ਾਇਭਯੋਅਭਿਲਾਖੀ॥ ਭੁਖਤਿਕੋਨਹਿਦਾਹੁਦਯੋਬਿਨੁਪੁਤਕੀਚਿਸਸਿਸੁਰਜਸਾਖੀ॥
 ਰਾਮਸਨੇਹਛਟੀਰਿਪਦੇਹਸੁਪਾਛੇਉਮੈਲਿਜਨੇਹਮੈਰਾਖੀ॥ ੭॥ ਕਬਿ॥ ਚਲੀ

ਬਪਤੀਕਾਂਪੀਦਹਾਨੀਕੀਛਾਤੀਆਗੇਆਗਮਨਨਘੋਰਮਭਰਬਕੁਮਾਰਕੋ। ਕਹਨ
 ਲਾਗੇਭਰਬਕੇਲਨੇਥਮੰਤ੍ਰਨਸੰਪਯੋਏ। ਆਵੈਕਉਭਾਤਸਮਚਾਰਕੋ। ਪਵਨਪਚੰਡ
 ਘਨਘੋਰਉਠੇਚਹੂੰਭਰਜੰਬੁਕਪੁਕਾਰਤਹੈ। ਅਜੁਭਨਸਾਕੋ। ਜੋਤਕੀਕਹਤਰਜਾਵ
 ਸਰਬਨੀਕੇਹੂੰਸੋਨੀਕੇਰਾਮਚੰਦਸੁਖਹੂੰਜੋਪਰਵਾਰਕੋ। ੮। ਸਦੈਯਾ। ਰਾਮਕਹੋਸੁਖ
 ਸੋਘਰਹੈਸੋਈਰਾਮ। ਬਿਰਜਤਭੂਤਲੋਮੈ। ਸਥਦੇਸੁਥਸੈਬਖਾਬਰਸੇਅਭੂਪਤਿਹੈ
 ਅਪਨੇਬਲੋਮੈ। ਤਬਦੂਤਬਨਾਇਕਹੀਬਤੀਆਮਨਧੀਗਜੁਟਾਟਿਗਯੋਪਲੋਮੈ।
 ਛਬਿਛੀਨਤਈਪੁਖਕੀਛਿਨੋਮੈ। ਪੁਖਿਕੀਜਨੁਤੋਰਿਸਰਜਧਕੋਜਲੋਮੈ। ੯। ਸਦੈ
 ਯਾ। ਧਾਇਚਲੋਉਤਸਾਹੁਬਛੋਮਨਗੰਮਕੋਗਜੁਸੁਨੇਸੁਖਪਯੋ। ਜਾਇਸੁਨੇਸਬ
 ਕੇਮੁਖਤੋਚਾਢਿਗਜਸਿੰਘਾਸਨਛੰਡਤਨਯੋ। ਆਇਕੈਗੰਊਮੈਪੰਓਦਯੋਮਨ
 ਸੋਕਬਛੋਸੁਭਸੋਨਪਯੋ। ਕੈਰਘੁਬੀਰਨਹੀਪਯੋ। ਪਤੁਕੈਮਰਿਕੈਹਰਲੋਕਾਸਿਧਾ
 ਯੋ। ੧੦। ਕਾਬਭੁ। ਲੋਕਬੈਠੇਮਨੋਰਮਾਕਾਹੁਨਮ੍ਰਿਦੰਗਪੁਨਿਦੇਖੀਏਨਕਹੁਰਾਜਧਾ
 ਮਨਪੁਜਾਲੋਮੈ। ਬਾਬੀਹਾਥੀਆਤਨਹੀਬਾਜੀਹਿਨਨਾਤਨਹੀਨਾਚਤਨਗਾਵਤ
 ਸੁਮਨੋਬਿਨਜੀਬਸੋ। ਦੂਤਕਹੀਝੁਠੀਬਰਹਿਹਾਉਤਪਾਤਕਛੁਬੀਗਬਿਨਮੇਰੇਕੰਠ
 ਕਹੋਜਲਕੋਧਸੋ। ਪਮੈਨਾਬਿਛੋਰੁਦੁਪਯੋਰੁਗਰੋਲੋਸਥਹੰਮਰਾਜੁਹੋਇਤਪੰਖੇ
 ਰੂਥਨਕੇਹੋਮੈ। ੧੧। ਕਾਬੋਤਾ। ਦੇਖਿਕੈਭਰਬਸਥਨਾਇਰਹੇਸੀਸਕਾਹੁਪਾਇਹੁਨ

ਹੁਸੰਗਾਰਾਭਥਲਾਹੀਆਦਿਭਦੁਰਲੇਪਾਤੀਪਹੁਚਿਤ੍ਰਹੰਗਾਦੇਖਿਭਰਬਸਪੂਰਪੁਛੈ

ਛੇਕੋਉਦੇਤਨਾਮਸੀਸਕੋ॥ਹਾਟਹਟਤਾਰਕਗੀਸੁਨੀਚਟਸਾਹਪਗੀਦੁਰਦੈਕਿਵਾਸਸਥ
 ਜਪੈਜਗਦੀਸਕੋ॥ਏਕਮਨੁਕਰੈਪਰਪਾਉਨਹਿਪਾਉਭਾਈਬੁਝਤਲਜਾਉਕਹਾਭਯੋਦੇਸਈ
 ਸਕੋ॥ਐਏਭੰਮਤਬੁਝੇਸਮਚਾਰਤਾਕੇਕੋਹਨਬੇਗਪਾਪਨੀਹੋਜਾਇਵਾਉਸੀਸਕੋ॥
 ੧੦॥ਕਥਾ॥ਮਤਤਤਪੁਤਕਹਾਹੈਸੁਰੇਸਜਹਾਂਤਹਾਂਕੋਨਕਾਜਗਯੋਦੇਹਛੁਟੀਪੁਤਪੀਰ
 ਤੋ॥ਕੋਨਸੋਸਪੁਤਤਮਸਬਹੀਤੋਬੋਭਾਈਰਾਮਹੈਸੁਕਹਾਂਬੁਝਾਏਨਿਪਤੀਰਤੋ॥ਛੁਪਤਿਪ
 ਣਯੋਨਹੀਮਾਗੇਬਰਪਾਯੋਮੈਰੋਜਨੁਤਮੈਰਾਖੋਛੀਨਲੀਨੋਰਪੁਬੀਰਤੋ॥ਕਹਾਹੈਇਮੈਤੋ
 ਅਬਹੋਭੁਮੈਤੋਤੋਤੋਜੋਪੇਟਆਸਦੋਗੀਪਾਲੇਪੁਤਰਾਯੋਛੁਰਤੋ॥੧੧॥ਕਾਥਿਕਾਕਹਾਹੈ
 ਇਮੈਤੋਅਬਹੋਹੁੰਗਯੋਤੋਤੋਜੋਪੇਟਆਸਦੋਗੀਪਾਲੇਪੁਤਰਾਯੋਮੀਕਤੋ॥ਕੋਨਕਾਜਗ
 ਜਬੁਨਿਪਾਪਨੀਅਕਾਜਕੀਨੋਲਾਜਾਬੁਨੀਵਤਨਧਰਮਨਸੀਕਤੋ॥ਐਸੇਕਾਮਕੀਨੋਤੋ
 ਤੋਰਾਮੇਥਨਥਾਸੁਦੀਨਮਾਯੋਪਤਿਪਲਮੈਨਰਤਕਲੀਕਤੋ॥ਰਾਮਹਿਬਤਉਬੁਝੈਬਣ
 ਕੇਬਣਉਪਟਫਾਰਿਹੋਉਜੋਗੀਛੀਖਮਾਗੀਭਇਕਤੋ॥੧੨॥ਸਵੈਯਾ॥ਰਾਮਕੋਗਜੁ
 ਸੁਨੇਸਹਸਠੰਨਿਭੂਮਿਕੋਭਗਬਿਸਾਰਿਦਯੋ॥ਜਾਨਿਸਪੁਤਭਯੋਕੁਯੋਗਵਿਕੋਜਸੁਦੇਵਨਿ
 ੧੩॥ਮਾਹਿਛੁਯੋ॥ਰਾਵਨਕੇਦੁਖਤੋਅਮਰਪਤਿਛੋਲਥਜਾਇਨਿਚੀਤਭਯੋ॥ਪਾਪਨਕੇਛ
 ਲਤੋਛੁਨਮੈਥਨਮੈਸੋਈਤੋਰਪੁਬੀਰਗਯੋ॥੧੪॥ਸਵੈਯਾ॥ਤੋਲਗਿਆਨਿਬਸਿਸਟਕ
 ਹੀਤਮਤਤੋਕੇਦਾਯਕੋਸੁਤਮੇਗੇ॥ਬੇਦਬਿਭਵਕੀਭਿਭਿਸੋਪੁਨਿਰੋਇਕਹੀਰਾਮਨੇ
 ਕਹਿਯੋ

ਲੋਰਥਾਬਾਨਬਾਜਪਦਾਂਤਿਚਲਮੇਤਜਿਦੇਸਫਿਮਿਸਹਿਟੇਗੇ॥ਪ੍ਰਤਜੇਕਿਭੁਜੇਗਪ੍ਰਬਿਰਹਿਸਿਰ ੨੪
 ਪੀਚਿਨਬਿਨਮੁਖਹੋਗੇ॥੧੬॥ਸਵੈਯਾ॥ਤੋਲਾਰੀਸੀਰਪ੍ਰਬਿਰਪ੍ਰਸਸਿਲਾਕਹੁਤਾਰਿਧਜੇਬਨਮਾਹਿ
 ਆਨਿਬਸੇਗੁਰਕੇਦਿਨਦੈਪ੍ਰਤਕੀਗਤਿਕੋਨਭਈਪਛਿਤਾਹੀ॥ਭਾਮਕਹੀਸੁਧਿਲੇਹੁਸਬੈਯਹੋ
 ਕਈਨਿਦਨੁਹੋਹਿਕਿਨਾਹੀ॥ਛੰਤ੍ਰਪੁਜਾਸਿਗਰਾਜਸਮਾਜਸੁਪਾਇਨਮਾਦਤਪਾਗਾਬਿਨਹੀ॥੧੭॥
 ਆਵੇਹਰਾ॥ਆਇਸਜਬਰਪ੍ਰਪਤਿਦਯੇਦਉਰੇਸਬਸਿਰਨਾਇ॥ਬੁਟਿਨਬੁਟਿਪਸਿਕਟਕ
 ਮੈਕੁਰਥਨਿਹਾਕੇਜਾਇ॥੧੮॥ਸੋਰਣਾ॥ਅਤਿਦੁਰਬਲਸਥਗਾਤਰਾਮਪੁਕਾਰਤਰਾਮਕਾ
 ਏ॥ਲੋਚਨਸਲਲਿਚੁਰਾਤਬੀਰਬਿਰਹਪ੍ਰਤਿਤਾਤੁਦੁਖ॥੧੯॥ਸਵੈਯਾ॥ਦੁਰਕਹੈਫਿਰਿਲੇ
 ਬਤੀਆਂਤਬਲੇਗਾਸਿਰਾਸੁਯੋਸਮਸ਼੍ਰਵੈ॥ਰਾਜਕੀਬਾਤਖਰੀਬਿਪਰੀਤਿਭਲੇਮਨਕੋਕਈ
 ਨੇਦਨੁਮਾਵੈ॥ਆਵਨਦੇਹਕਹੇਬਹੁਰੇ॥ਜਿਨਸੋਜਸਰਾਮਕਹੇਕਬਪਾਵੈ॥ਮਾਤਕੋਬੋਲਸੀਅ
 ਕਤਜੈਨਿਨੁਬੀਰੁਲਗੈਸੁਲਗਾਬਸਵੈ॥੨੦॥ਸਵੈਯਾ॥ਜਿਹਠੈਰਤੋਡੀਓਪੇਗਪ੍ਰਬਿਰਪ
 ਮੇਧਰਤਾਰਿਹਹੀਸੁਧਿਨਹੀ॥ਜਿਸਿਕਰਾਜਰੇਤਪਰੈ॥ਜਿਜਰੈਨਪਰੈਪਲਪ੍ਰਤਉਭਹੀ॥
 ਚੇਤਿਉਠੈਸਾਪੈਭੁਕਾ॥ਪ੍ਰਕਰਮਕਹੈਦਉਨੈਨਚੁਚਾਹੀ॥ਬੇਗਹੀਬੇਗਪ੍ਰਤਮਕੋਇਹੁ
 ਭੁਤਗਹੀਰਪ੍ਰਬਿਰਕੀਛਾਹੀ॥੨੧॥ਸਵੈਯਾ॥ਦੇਖਿਕੈਰੂਪਕਹੈਨਪਰੈਅਬਫਾਟਤੋਦੁਖ
 ਛਤੀਆਂ॥ਤਬੋਦੋਰਕੇਰਾਮਉਠਾਇਭੁਜਚੁਰਿਲੈਉਰਲਾਇਕਹੀਬਤੀਆਂ॥ਸੁਤਕਹੇਕੋਬੇਖ
 ਚਇਹਭੁਤਸੁਜੀਵਤਹੀਰਪ੍ਰਕੇਨਤੀਆਂ॥ਪ੍ਰਤਪ੍ਰਤਜੇਹਮਹੁਤਾਜੈਹੈਨਹੀਪਾਮਚਲੇਸਿ

ਗਿਬੀਹਤਿਸਾ॥ ੨੨॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਸੋਗੁਕੀਚਿਸੁਨਿਭੂਪਤਿਕੀਗਤਿਸੀਅਸਮੇਤਸਬੈਥੇ
 ਲਲਾਹੀ॥ ਕੋਨਬਭੇਅਪਥਾਧਕੀਏਹਮਜਾਦਿਨਹੁਸੁਪਨੇਸੁਖਨਹੀ॥ ਤਾਤਕੇਕਾਨੁਭੋ
 ਹਮਰੇਦੁਖਸੇਹਮਹੁਬਨਮੈ॥ ਬਿਲਲਾਹੀ॥ ਅਨਿਕੁਟਬਗਹੈ॥ ਬਿਪਦਾਅਥਜਾਹਿ
 ਹਿਕਲਕੀਪਰਛਾਹੀ॥ ੨੩॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਇਚਲੇਪਿਤੁਕੇਜਲਦੇਨਿਦਾਂਬਿਧਿਸੰਪੁ
 ਨਿਸੋਚਕਰੈ॥ ਦੁਖਬੀਗਨਿਜਾਇਕੋਪਾਇਗਹੈ॥ ਰਘੁਬੀਗਜੀਮੈਮਨਸੋਕਹੈ॥ ਚਲੀ
 ਏਘਰਲੇਸੀਅਸੀਗੀਅਥੈਹਮਕੋਟਕਥਾਗਨਿਪਾਇਪੈ॥ ਬਨਭੂਪਕਯੋਸੁਕੀ
 ਚਿਤਮਹੁਪਛਧਾਮਚਲੇ॥ ਬਿਨੁਵਾਸਮਰੈ॥ ੨੪॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਅਰਜੇਮਨੇਮੈਬਨੇਮੈ
 ਹੋਤਉਛੜੁਪੁਜਾਸਿਭਚੈਛੁਰੈ॥ ਰਥਬੈਠਿਸਬੈਭਟਸੀਗੀਫਿਰੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਰਚਿਜੋਸੇਈ
 ਦਾਸਕਰੈ॥ ਪਗਕੀਰਜਕੇਹਸਹੈ॥ ਸਬਸੇਵਕਹਾਜੁਤੁਮੈ॥ ਸੁਹਿਦੇਹੁਖਰੈ॥ ਤਿਨਪਾਇ
 ਕਾਟਕੋਰੋਤਪੰਡਿਜੁਗਾਜੁ॥ ਸਿੰਘਸੈਨੁਜਾਇਸੈ॥ ੨੫॥ ਕਾਧਿ॥ ਲੀਨਿਲਛਮਨ
 ਸਿੰਗਹੈ॥ ਬਿਮੁਖਕੀਨਿਕਹੈ॥ ਕਿਧੈਹੋਨਦਾਸੁਸੁਨੇਨਥਮੇਰੀਗਤਕੈ॥ ਕਹਾਥਯੋਜੋਹੈ
 ਦਿਨਚਾਰਿਕਬਿਦੇਸਗਯਮੋਹਿਛਾਡਿਦਯੋਸੁਤਮਜਾਨੈ॥ ਹੀਨਮਤਕੈ॥ ਤਾਂਪਥੋਅ
 ਰਉਤਪਾਤਕੀਹੋਬਤਮਾਠਰਾਜੋਮੋਹਿਥਪੀਹਤਿਕੀਨੇਭਰਤਕੈ॥ ਤੋਹੀਭਲੇਜੀਓ
 ਰਾਮਦੇਖੈਪੰਨੀਪੀਓਮੋਹਿਦੀਜੈਭੀਖਸੀਹੁਹੈ॥ ਬਿਖਾਰੀਰਘੁਪਤਿਕੈ॥ ੨੬॥ ਸਦੈ
 ਪਤਿਕੋਹਤਿਕੇਕਈਰਾਜੁਲੀਓਸੁਤਕੇਯਥਾਤਜੁਨੀਸਬਹੀ॥ ਤਬਭੂਪਤਿਦੇਹਤ
 ਬਿਨੁ ਓਨ

ਜੀ ਛਿਨੇ ਮੇਰ ਪੁਬੀਗਏ ਬਨਕੇ ਜਬ ਹੀ॥ ਅਬ ਜੋ ਸੁਰਗ ਜਕੋ ਰਾਜੀ ਮੇਲੇ ਸੇ ਈਕਾ ਮਨ ਅ॥ ੩੫
 ਦੁਤ ਪੈ ਕਬ ਹੀ॥ ਮਨ ਲਾਜ ਮਰਿ ਪੁਰਜ ਸੁਨੇ ਸੇ ਈ ਰਾਜ ਜੋ ਜਹੰਗਮ ਨਹੀ॥ ੨੭॥ ਏਹੁ
 ਰੂ॥ ਏਹ ਬਿਧਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋ ਚਕੁ ਲਪਟਾਇ॥ ਛਿਮਾ ਕਰੁ ਪੁਰ ਛਿਰਿ ਕੁਲ
 ਪੁਸੀ ਅਲਛਮ ਨਰ ਪੁਰਾਇ॥ ੨੮॥ ਸੁਰਤ॥ ਜੋ ਨ ਚਲੁ ਪੁਰਾ ਅਜੁ ਸੁਨੁ ਹੁਬਾਤ ਪੁਰ
 ਕਾਨ ਦੋ॥ ਜਾਤ ਬੀਸ ਤੇ ਰਾਜੁ ਤੁਮ ਬਨ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਛਿ॥ ੨੯॥ ਕਾਬੋਤ॥ ਬੋਲੇ ਰਘੁ
 ਬੀਰ ਸੁਨਿ ਬੀਰ ਮਨਿ॥ ਪਰਿ ਪੀਰ ਸੁਹੀ ਸਹੀ ਕਹਿਆ ਗੋ ਕੋ ਉਪਾਇ ਕੋ॥ ਜੀਵਤੀ
 ਰਾਜਾ ਰਾਜ ਕਾ ਜਕੋ ਬੁਲਾਇ ਪਾਛੇ ਕਹੈ ਜਾਇ ਬਸੇ ਬਨ ਸੁਨੇ ਬਲੁ ਮਾਇ ਕੋ॥ ਰ
 ਜਕੋ ਸਮਸੁ ਤੋਰੇ ਦੀਨੈ ਹੈ ਭਰਬ ਜੂ ਕੋ ਸੁਨਿ ਸੁਖ ਪਯੋ ਬੋਲ ਕਹੈ ਸਤਿਭਾਇ ਕੋ॥ ਅਮੇ
 ਸੀ ਕਹਿ ਗਏ ਤਰੁ ਭੂਮੀ ਕੀ ਨਬਨੈ ਮਾਤਾ ਮਾਇ ਸਕੈ ਮੇਰਿ ਸੁਤੈ ਮਾਗੈ ਧਰੇ ਪਾਇ ਕੋ॥
 ੩੦॥ ਰਾਜ॥ ਤੇਗ ਪੀਤਿ ਨੀਤੈ ਨ ਪੀਠਿ ਪਰਿ ਪਾਨੀ ਅਰੁ ਬਿਨਾ ਬਹਾਈ ਰਾਜਾ
 ਦੇ ਸਦੇ ਸਕੀ॥ ਮਾਇ ਕੋ ਨ ਪਾਇ ਲਾਗੇ ਤਤਕਾਨੁ ਕੀ ਏਭਾਗੈ ਛਾਡਿ ਦੀਨਿ ਬਾਤੁ
 ਖਲਾ ਲਚ ਕਲੇ ਸਕੀ॥ ਦੇਖੇ ਲਛਮ ਨਾਭੁ ਰਾਜੁ ਕੋ ਨੇਹੁ ਮਾਜੂ ਕੋ ਨ ਛੋਡੈ ਬਿਨਾ ਸਿ
 ਤਾ ਦੇ ਨੇ ਸਕੀ॥ ਸੁਨੇ ਰਘੁ ਬੀਰ ਹਰਾਮ ਨਸਹਾਈ ਤਹਾ ਕੀ ਨੇ ਨ ਜਹਾਈ ਠਕੁਰਾਈ
 ਮਰੇ ਸਕੀ॥ ੩੧॥ ਕਾਬੋਤ॥ ਜਾਇ ਲਛਮ ਨਜੂ ਕੋ ਪਾਇ ਰਹਿ ਤੋਹੀ ਛਿਨ ਬੀਰ ਸਮਸੁ
 ਇਲੈ ਲਿਵਾਇ ਚਾਲਿ ਪਾਮ ਕੋ॥ ਤਾਤ ਬੋਲੁ ਕੀਨੇ ਤੁਮ ਬੋਲੇ ਜਸੁ ਲੀਨੇ ਬਨ ਮਾਏ

ਵਫਲਖਏਦੁਖਦੇਸੀਅਥਾਂਮਕੇ॥ ਜੀਕਹੈਤੰਜਾਇਪਰਕੇਕਈਨਿਕੰਕਹੈਮਾਰੈਮਾਜੁਕਹੈ
 ਤੇਪਰਸਰਾਂਮਕਾਂਮਕੇ॥ ਮੇਹਿਬਨਛੁਡੈਸੰਗਲੇਸਿਧਾਰੇਪ੍ਰਾਪਲੇਮੈਨਿਕਾਰਿਜੇਨਸੁਨੇ
 ਜੁਗਾਂਮਕੇ॥ ੩੩॥ ਕਾਬਿਤ॥ ਮੇਰੀਕਹੀਮਨੁਭਲੇਯਾਹੀਮਾਹਿਜਨੁਬੀਰਰਾਜੁਤਲੋਕਾਰਿਜੇ
 ਲੇਮੇਰੇਬਨੈਆਇਬੋ॥ ਮਨੋਰਾਖਬਾਤੀਰਜਾਅਜਜੁਕੈਨਤੀਕਛੁਮੈਸੇਈਕੁਪੇਚੁਜਾਤੈਮੈ
 ਹਿਬਨਜਾਇਬੋ॥ ਸੁਨੇਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਹਯੋਪਾਇਛੁਵੇਤੇਮੈਤੋਰਾਜਕਾਜੁਗਾਂਮਬਿਨਕਟਿਨਚਲਾ
 ਾਇਬੋ॥ ਤਤਦੁਖਮਤਦੁਖਬਡੇਰਾਪੁਨਥਦੁਖਏਕਲੋਭਰਬੁਧਰਾਪੇਗਿਘੇਰਿਖਾਇਬੋ
 ॥ ੩੪॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜਾਨੀਕਿਪ੍ਰੀਤਿਸਹੀਰਾਪੁਬੀਰਸੁਬੀਰਕੋਲੈਮੁਖਨੀਗਪ੍ਰਭੋ॥ ਪਾਰਬੀ
 ਧਾਇਸਮੇਪਕੀਓਏਈਪਫਰੀਲੈਕਰਿਰਾਜੁਹਮਾਰੇ॥ ਕੇਕਈਨੰਦਨੁਸਾਚੁਕਹੈਤੁਹਿ
 ਪ੍ਰਾਨਸਮਾਨਕਰੋਅਥਾਨਾਰੇ॥ ਬੇਰੇਈਦੋਸਨਿਆਨਿਮਿਲੈਸਬਸੰਜਛੋਕਹੀਓ
 ਉਜਿਅਭੋ॥ ੩੫॥ ਰਾਮਚੰਦਕੇਸਿਦੇਸਮਾਤਮਿਕੋ॥ ਕਾਬਿਤ॥ ਸਬਹੀਕੋਕਹੀਓਸਬਮਾਇ
 ਸਕੇਪਾਇਲਾਗਿਕਹੀਓਸਿਦੇਸਸਥਨੀਕੀਰਾਪੁਨਥਕੀ॥ ਛਾਹਮੋਚਲਤਾਫਿਗੰਗਹਤ
 ਜਾਤਵੈਸੀਏਈਜੈਸੀਪਰਪੇਖੇਮਾਤਹਾਥਕੀ॥ ਕਹੀਓਸੁਮਿਤ੍ਰਾਜੁਕੋਲਛਮਨਨੀਕੇਅ
 ਹੋਸਮਾਚਾਰਸੀਕੇਪਰਛਹੀਕਰੀਸਾਥਕੀ॥ ਜੀਕਦੰਚਖੁਝੈਕੈਸੀਰੋਸਸੋਹਤਬੀਰਸੁਨੇ
 ਦੁਖਪੈਰੈਜਟਕਹੇਜਿਨਿਮਾਥਕੀ॥ ੩੬॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਸੁਨਹੁਭਰਥਸਿਖਆਨਿਤੁਮਕਹੈਤੋ
 ਰਿਸਮਝਾਇ॥ ਜਤੈਸੁਖਸੰਪਤਿਬਛੈਸੋਹੈਏਉਬਰਾਇ॥ ੩੭॥ ਰਾਂਮਉਪਦੇਸੁਭਰਥ

ਗੰਢੀ

ਸਿੰਘ ਸੇਰਾ ॥ ਜੋ ਸੁਖ ਚੰਦੋਰਾ ਬੁਲੇ ਕਸੁਖੀ ਪਰਲੋ ਕਗਤਿ ॥ ਤੋ ਬਤੈ ਕਰਿ ਅਜੁ ਸੁਨਹੁ ॥ ੨੬ ॥
 ਬਰਪੁਨ ਬਕੀ ॥ ੩੭ ॥ ਕਾਥੇ ॥ ਤਤਮਾ ਤਸੇ ਦਬਰੇ ਭ੍ਰਤਕੀ ਭਗਤਿ ਪਰਭਾਤਿ ਓ ਨਿਗੰਮੀ
 ਓ ਭਰੋ ਸੋਗ ਰਿਨ ਮਕੇ ॥ ਬਾਮਨ ਕੇ ਦਾਨੁ ਸੁਖ ਹੀ ਕੋ ਸਨਮਾਨੁ ਸੁਨਿ ਬੇਦ ਕੈ ਪੁਰੰਨ ਜਾਂ ਓ ਕੀ ਜੈ ਨਰ
 ਬਾਮਕੇ ॥ ਰਾਜ ਅੰਸਲੀ ਜੈ ਦੁਖੀ ਜਾਨਿ ਕਛੂ ਮੇਰੀ ਜੀ ਸੁਖੀ ਦੇਖਿ ਰਾਨੇ ਜੀ ਨਿਕਰੇ ਦੇਕਦਮਕੇ
 ॥ ਅਮੀ ਸੀਭਾਂਤਿ ਜੀ ਜੋ ਸੁਖ ਹੀ ਕੋ ਸੁਖ ਦੀ ਜੇ ਬੀਰ ਮੇਰੇ ਅਗੇ ਪਾਛੇ ਬੋਲੁ ਬਾਧਿ ਗਾਠਿ ਮਕੇ
 ੩੮ ॥ ਕਾਥੇ ॥ ਨੀਚ ਸੋਨ ਪੀਤਿ ਕੀ ਜੈ ਕੁਲ ਕੋਨ ਛਾਡਿ ਦੀ ਜੈ ॥ ਬੀਰ ਸੁਨਿ ਲੇਖੁ ਜੀ ਨਿਕਰੇ ਪਰਨੀਰ
 ਕੇ ॥ ਅਨਤੀ ਅਮਾਤ ਸੁਨਿ ਮਾਤ ਪਰ ਬਾਛੇ ਪਨੁ ਤੇ ਤੇ ਨੀਚੇ ਹੁੰ ਜੈ ਬਢੇ ਦੀਆ ਪਰ ਪੀਰ
 ॥ ਬੈਰ ਨਿਕੇ ਸੂਰ ਕੂਰ ਅੰਤ ਨਿਕਾਰਿ ਦੀ ਜੈ ਪੀਰ ਨਾਮ ਪਯਦੁ ਪਰੇ ਹੁੰ ਜੈ ਪੀਰ ਕੇ ॥ ਦੀਨ ਪੁ
 ਰਹੁ ਤਸੇਨ ਦੁਖ ਸਿਹੁ ਜੈ ਭਾਈ ਭਰਥ ਸਪੁਤ ਕਹੇ ਕੀ ਜੈ ਰਪੁ ਗਾਇਕੇ ॥ ੩੯ ॥ ਕਾਥੇ ॥
 ਜੈ ਸੇ ਜਤੀ ਸੀ ਗਤੋ ਕੁਮਤੀ ਜਮ ਅਨਿਗਤੋ ਜਮ ਪਾਪ ਨੀਰਗੀ ਗਤੋ ਪਨੁ ਬਾਛੇ ਜਪੁ ਹਰੇ
 ॥ ਜਨੇ ਕੁਲ੍ਹੰ ਪੁਤੋ ਤੇ ਜੈ ਦਾਰਿਦ ਸਪੁਤੋ ਤੇ ਜਮ ਬਾਮਨ ਕੇ ਪੁਤ ਬਿਨਾ ਖਛੇ ਚਟਸਾਰੇ ॥ ਦੇਖੇ
 ਬਿਨਖੇਤੀ ਜੈ ਸੇ ਸਦਨੇ ਮੇਰੇ ਤੀ ਮੇਰ ਬਾਤੈ ਕਹੇ ਕੇਤੀ ਜੈ ਸੇਤਾਰਲੇ ਕੁਧਾਰੇ ॥ ਸਾਵਧਾਨ
 ਹੁੰ ਜੈ ਤਾਹਿ ਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਕਾਰਿ ਦੀ ਜੈ ਬੂਝਿ ਜੈ ਹੋਰ ਜੁਤੈ ਸੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਦੁਗਾਰੇ ॥ ੪੦ ॥ ਸਵੈਯਾ
 ॥ ਪਾਇਛੁ ਵੇਸੁਨਿ ਸੀਖ ਸਬੈ ਪੁਰੁਣ ਨ ਬਿਸਾਹਿ ਚਲੇ ਕਬਹੂੰ ॥ ਧਰਿ ਪਾਵਹੀ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਸਾਵ
 ਹੀ ਮੁਰਤਿ ਦੇਖ ਕਹੇ ਜੈ ਬਿਛੋਰੇ ਅਬਹੀ ॥ ਅਬਜਾਹੁ ਪਹੇ ਜੈ ਸਿਰਹਾਥ ਤੇ ਬੈਧਿ ਮਾਇ

ਸੀਸਚਲੇਜਬਹੀ॥ ਲਏਈਰਤੀਅਸੀਗਬੀਰਬਿਟਾਕਰਿਤੰਅਪਸੇਬੰਨੇਤਬਹੀ॥੪੧॥ ਸਿਵੁਖਾ
 ਬੀਰਹਿਛਾਡਿਚਲੇਪਰਕੋਪੁਰਆਇਸੁਸੀਸਨਜਾਈਮਟਕੋ॥ ਗਾਂਊਮੈਜਾਇਨਪਾਂਊਪਕੋਫਿ
 ਰਦੇਨੰਦਗਾਂਊਸੁਜਾਇਬਸਖੋ॥ ਮੁੰਡਜਟਾਧਰਿਭੇਸਤਪੋਧਨਹੋਸੁਖਸੁੰਡਸਮੁੰਦੁਬਹਯੋ॥ ਗਾਂਸ
 ਨੇਘਯੋਅਨੇਤੰਨਕੋਤਨਕੋਨਸਨੇਹਲਗਯੋ॥੪੨॥ ਕਾਊਤਾ॥ ਵਹੈਯੁਸਿੰਘਸਨੋਪਾਪਦਾਓਨ
 ਸਕੋਤਾਹੀਪਰਿਪਾਉਗਿਲੈਰਾਖੀਸਿਰਨਯੋ॥ ਰਾਜੁਭਯੋਅਟਲਸੁਕਾਹੇਤੇਕੀਨੋਕਬਿਰਾਂਮਰਾਂ
 ਮਸਿਖਦੀਨੀਸੁਕੀਨੀਸੁਖਪਯੋ॥ ਤਾਹੀਕੋਬਿਓਗਭੋਗਛੁਝੇਨਸੀਭਾਯੋਨੈਕਜੇਸੇਡਾਭਿਕਾਂ
 ਚੁਝਿਨਭੋਗੀਫਿਅਯੋ॥ ਜੋਗੀਹੈਨਾਸਨੇਸੁਰਲੇਗਨਸੁਬਸੰਪਰਾਪਨੇਨਧਸਦੇਸੁ
 ਸੈਗੁਨੇਬਸਾਯੋ॥੪੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਭਗਤਿਭਕਾਰਪੁਗਾਇਕੀਰਪੁਤਿਕ੍ਰਿਪਾਰਕਾ॥ ਤਰਕ
 ਤਿਕਾਰਸੁਖਨਿਦਈਯਾਤੇਭਰਤਕੁਮਾਰ॥੪੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਇਹਬਿਧਿਭਰਥਸਦਾਰਹੈਤਨੇ
 ਤੀਸਰੇਕਾਮਾ॥ ਪਾਤਸਿਭਰੈਰਾਜਕੋਰਾਤਸਿਭਰੈਗੰਮਾ॥੪੫॥ ਸੋਹਣਾ॥ ਭਰਥਸਦਾਇਹਭਾਂਤਿ
 ਭਨਹੁਦਸਾਰਪੁਬੀਰਕੀ॥ ਜਿਹਜਿਹਬਨਮੈਜਤਸੇਈਬਤਾਵਤਰਾਮਕਾਫੀ॥੪੬॥ ਕਬੀਰ
 ਯਾਉਚੇਬਤਲਜਹਾਂਲਦੇਨਤਮਾਲਸਾਲਸਰਲਾਬਿਸਾਲਗਤਿਹੈਨਕੀਲਾਮੰਦਕੀ॥
 ਕਹੁਲਾਲਣਲਕਹੁਪੁੰਘਚੀਪਵਾਲਕਚਨਾਲਨੀਬੁਚੰਦਨਸੋਮਾਨੇਬਾਸਬੰਦਕੀ॥
 ਯਾਦੀਖਕਰਸਾਲਨਾਲਕੇਲਸਿਕੇਲਹੀਸੇਭਾਗਤਮੁਕੋਨਗਨੈਜਤੇਮੁਲਕੰਦਕੀ॥
 ਮਾਨੇਅਹਿਦੇਸਕਿਧੈਕੁਕਾਰੇਭੇਸਤੋਲੈਸੁਰਕੀਨਜੇਤਿਤਯਚੰਦਨੀਨਚੰਦਕੀ॥

੪੭॥ ਕਾਥਿਤਾ ॥ ਅੰਸੋਥਨਕਰੈਗੋਨਰਾਮਚੰਦਸਿਨਕੋਨਚਲੈਨਬਧੈਨਉਰੇਪਾਤਖਰਕਤੈ ॥ ੪੭॥
 ॥ ਸੋਮਰਖਜੂਰਜਾਇਪੁਰਿਗਹਿਸੁਗਮਗਤਾਹੀਕੇਤੁਰਿਗਤਹਾਂਦੇਖੇਰਥਕਤਹੈ ॥ ਫਲਫਲ
 ਰਥੇਮਨੇਗਤੀਜੋਤਦਹੇਕੇਉਤਾਰੇਕੇਉਛਵੇਰੇਤੇਅੰਸੋਥਲਕਤਹੈ ॥ ਤੁਲਪੈਨਜਨੈਕਾਢੀ
 ਹਾਂਮਗਵਿਧੇਮਾਨਹੁਤਾਰਤੈਪੈਲਕਕਿਫੁਹਾਗਚਿਲਕਤਹੈ ॥ ੪੮॥ ਕਾਥਿਤਾ ॥ ਓਥਰ
 ਨੈਗੋਲਸਦਾਸਿਧਾਨਿਕੀਸੋਲਥਨਜਾਹੇਕੈਸੇਬੋਲਮਨੈਬੋਲੈਰਕਰਤਸੋ ॥ ਸੋਰਸੋਕ
 ਹੀਕੁਰਿਗਾਮਾਧੇਅੰਗਪਰੇਕਹੁਪੈਸੁਰੀਗਿਭੂਮਿਕਹੁਦੇਖੇਬਿਲਲਾਤਸੋ ॥ ਮੇਰਨਕਿਸੇ
 ਰਸੁਨਿਫਨੀਮਨਿਭਾਗਿਮੰਡਦੀਅੰਸੋਬੁਝਾਇਬਚੇਹੈਅੰਧੇਰਿਤਸੋ ॥ ਗਧਿਨਕੀਮਲ
 ਕਹੁੰਸੋਬੁਕਕਥਲਕਹੁੰਨਾਚਤਾਥਿਤਾਲੈਕਪਾਲਜਲਜਾਤਸੋ ॥ ੪੯॥ ਕਾਥਿਤਾ ॥ ਕ
 ਹੁੰਥਨਕੋਲਕਹੁੰਸੋਭੁਕੋਟੋਲਕਹੁੰਭੀਲਨਿਕੋਬੋਲਤਹਾਂਬਾਤਨਅਨੰਦਕੀ ॥ ਮਨਸਕੇ
 ਨਤੇਥਨਮਾਨਸਥਜੂਰਕਹੁੰਬਾਂਦਰਲੀਗੁਰਨਉਚਾਈਗਿਰਮੰਦਕੀ ॥ ਕਹੁੰਚਕੁਵਾਕਕ
 ਹੁੰਭੁਤਨਕੀਹਾਕਕਹੁੰਕਾਕਾਕਾਮਨੇਸੁਰਕੁੰਹੁਪੁਤਬੰਦਕੀ ॥ ਜਾਨਕੀਰਗਤਬੀਚ
 ਬੀਚਚਲੀਜਾਤਤਉਨੈਨਾਮੰਦਿਲੀਏਕਟਿਗਹੀਰਾਮਚੰਦਕੀ ॥ ੫੦॥ ਕਾਥਿਤਾ ॥ ਅੰਸੀ
 ਭਾਤਚਲੇਜਾਤਕੋਹੈਜਾਸੋਕਹੈਬਾਤਗਾਤਕੁਮਲਨੇਜੈਵੈਪੰਖੇਪਰਮਾਤਕੋ ॥ ਜਾਨ
 ਕੀਨਿਹਾਰਿਭਭਿਸਦਾਸਮਨਿਕੋਪਮਾਰਿਕੈਸੀਕੁਸਰਾਤਹਾਮੇਲਾਗੇਦੁਖਤਾਤਕੋ ॥ ਤੀਨੇਬੋਲ
 ਜਾਤਜਹੰਥੀਖਰੁਗਾਡਾਤਮੁਸਕਾਤਨਜਨਾਵੈਸਮਾਚਾਰਸੁਨੇਪਾਤਕੋ ॥ ਸੀਰੇਜਲਨਚੁਟ

੩੫

ਫੇਫਲਫਲਖਤਰਾਂਮਰਾਮਪਰਿਸੇਵਤਾਬਿਛੋਨਕਾਰਿਪਾਤਕੇ॥੫੧॥੧੦੦੦ ਰਘੁਪਤਿ
 ਮੈਸੈਥਨਫਿਰਤਦੇਖੈਨਗਰਨਫੰਗਆਸਨਸੁਨੈਅਗਸਤਕੇਚਲੇਹੁਲਾਸਨਿਦੇਰਾ॥
 ੫੨॥ਸੋਰਠਾ॥ਸਿਮਹਿਕੋਸਮਸ਼ਾਇਲੋਪਾਮੁੰਦਰਾਸੁਤੀਆਪ੍ਰਿਥਮਸੀਸਧਰਿਪਾ
 ਇਮਾਇਸਲੈਫਿਗਬੈਠਿਓ॥੫੩॥ਸਦੈਯਾ॥ਰੰਮਮਿਲੇਮੁਨਿਸੈਪਗਪਾਇਨਲ॥
 ਗਿਰਹੇਛਤੀਅੰਦੁਖਖੋਯੋ॥ਹੋਸੁਤਕੇਯਹਬੇਖਕੀਓਨ੍ਹੀਪਸੀਵਤਪੈਕਿਬਡੇਮਗ
 ਸਿਯੋ॥ਬਾਤਕਹੀਸਮਸ਼ਾਇਸਬੈਰਪ੍ਰਬੀਰਮਨੋਤਨੁਤੀਗਗਡੇਯੋ॥ਪੂਤਰਹੋਇਹ
 ਉਰਸਬੈਮਿਲਿਸ੍ਰਾਸਭਰੋਮਨੋਤੋਅਤੰਗਯੋ॥੫੪॥ਪੰਚਬਣੀਕੇਬਰਨਨ੍ਹੀਸਦੈਯਾ॥
 ਏਕਘਟੀਨਘਟੀਸੀਅਕੇਦੁਖਗਮਰਹੇਮੁਨਿਕੇਨਿਕਟੀ॥ਘਟਕੇਸੁਤਸੋਤਿਨਨਾ
 ਰਿਜਟੀਮਨੋਪੁਰਿਜਟੀਨਹਿਕਾਂਛਟੀ॥ਦੁਪਟੀਫਟਜਾਤਜਹਾਂਤਮਕੀਪਗਈ
 ਘਟਮੈਗੁਰਗਮਨਗਈ॥ਕਰਬੇਕਹਮੂਕਹਟੀਬਰਟੀਰਹਪਰਨਕੁਟੀਰਘੁਨਾਥ
 ਟਟੀ॥੫੫॥ਸਦੈਯਾ॥ਜਹਸਿੰਘਕੁਰੰਗਨਿਬੈਰਗਟੀਮ੍ਰਿਗਸਿਤਤਸਿੰਘਨਿਦੂਪਜ
 ਟੀ॥ਸੋਊਨੈਕੁਨਦੇਖਤਜਾਤਲਟੀਅਹਿਪੋਜ਼ਤਿਮੋਰਨਿਪੁਛਤੀ॥ਚਾਫਿਕੇਹਰਕੀ
 ਧਮਜਾਲਪਟੀਨਹਿਕੁਖਲਗੋਕਥਹੂਸੁਪਟੀ॥ਜਿਨਕੀਦੁਖਪਾਂਸਕਹੂੰਨਕਟੀ
 ਤਿਨਕੇਸਿਰੈਸੁਖਸਾਂਰਸਟੀ॥੫੬॥ਸਦੈਯਾ॥ਜਿਨਕੀਧੁਨਿਨੈਨਨਿਜੋਤਿਘਟੀਤਿ
 ਨਕੇਸੀਗਮੁਕਤਿਫਿਰੈਲਪਟੀ॥ਜਿਨਕੇਰਿਦਗੀਥਮਹਾਚਕਟੀਕਰਿਸੁਛਰ

ਲੇਖੇ ਦੁਸਪਟੀ॥ ਮੁਨਿ ਬਿੰਦੁ ਜਹਾ ਜਾ ਬੇਦ ਪਟੀ ਸੁਕਸਾਹ ਸਹਿ ਸਚ ਕੋ ਰਚਣੀ॥ ਨਿਸਥਾ ਸੁਰਕਮ ੨੮
 ਕਮਨਟੀ ਸਾ ਮੇਰੇ ਸੀ ਅਤੇ ਗਤਿ ਸੀ ਲਟਿ ਜਾਤ ਲਟੀ॥ ੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸਬ ਕੇ ਮੁਖ ਨਿ
 ਰਤਤ ਬਾਕਸ਼ੀ ਸੁਅਗਸਤ ਪਛਾੜਹਾ ਥਛਟੀ॥ ਤਪਤਿ ਜਨਤੋ ਗਵਿਜੋ ਤਿਹਟੀ ਕਪਟੀ
 ਨਰਹੋਤ ਹਏ ਕਪਟੀ॥ ਹਰਿ ਪੂਜਨਿ ਕੀਜਹਾ ਅਰਭਟੀ ਛਰਿ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਿ ਰਮਾਂ ਲਪ
 ਟੀ॥ ਜਹਈ ਪਨਚੰਦਨ ਕੀ ਪਟੀ ਕਥਿ ਰਾਮ ਕਹੈ ਸੋਈ ਪਚਥਟੀ॥ ੫੮॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਕਾਲੁ
 ਬਲੀ ਕਵਿਗੰਮ ਸੁਨੇ ਦੁਖ ਸੰਘ ਪੁਬੀਰ ਕੀ ਬਾਤ ਨਕੋ॥ ਜਬ ਤਾਤ ਕਯੋ ਚਲਿਯੋ ਨਿਕਸੇ ਨ
 ਕਹੈ ਬਿਲਲਾਤ ਸੁਮਾਤ ਨਕੋ॥ ਅਥਾ ਅੰਗ ਕੀ ਕਉਨ ਕਹੈ ਸੁਰਬੂਪਤਿ ਹੋਤ ਕੀਆ ਜਮਲ
 ਤਨਕੋ॥ ਮਨ ਕੰਚਨ ਪਾਮਤ ਜੋ ਬਨ ਮੇਂ ਜਬ ਰਾਮ ਕੀਏ ਪਰਪਾਤ ਨਕੋ॥ ੫੯॥ ਕਉ
 ਤ॥ ਮੈਸੀਭਾਤਿ ਹੋਏ ਸੁਹਾਯੋ ਦੁਖਿ ਹੋਏ ਦੁਖ ਸੁਖ ਨਿਰਬਯੋ ਸਹੇ ਮੋਹ ਛਾਹ ਪਾਮਕੋ
 ॥ ਦੁਖੀ ਜਾਨਿ ਕਾਮਧੇਨੁ ਛੀਰ ਨਿਧਿ ਸੈਨ ਜਕੋ ਹੋਸਗੋ ਨਸਕੁ ਸਿਵ ਸੇਵੈ ਜਾ ਕੇ ਨਾਮੋ
 ॥ ਲਛਮਨ ਗੁਹੇ ਪਾਇ ਜੂਨੇ ਰਘੁ ਰਾਇ ਪੁਤ ਜਾਨਤ ਹੋ ਜੋਤ ਬਨ ਆਏ ਜਾਹੀ ਕਾਮਕੋ॥
 ਸੋਈ ਕਯੋ ਨਕੋ ਦੁਖ ਦੇਵਨ ਕੇ ਹਰਗੰਮ ਬੀਛਰੇ ਕੁਥਲ ਸੋਈ ਸੋਪ ਦੇਵ ਬਾਮਕੋ॥
 ੬੦॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜਬ ਲੋਚਨ ਹੀਤ ਬਲੋ ਰਘੁ ਬੀਰ ਹੋਰਿ ਖਕੇ ਬਹੁਤੈ ਸੁਖ ਪਾਯੋ॥
 ॥ ਬਾਤ ਕਹੀ ਬਨ ਮਨ ਚਲੈ ਮੁਨਿ ਪਾਇ ਛਵੇ ਮਾਤਿ ਮੋਹਿ ਜਨਾਯੋ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਜਾ
 ਏ ਕੇ ਪਾਇ ਛਵੇ ਸੀਅਕੋ ਬੀਛਰੇ ਰਿਖਤੀ ਦੁਖ ਪਾਯੋ॥ ਅੰਗ ਸੁਬਾਸੁ ਦਈ ਕਕ

ਹਿਪਟਮੋਤਿਸਾਰਗਭੇਪਹਿਗਯੋ॥੬੧॥ਸਵੈਯਾ॥ਰਾਮਹਿਏਕਜੁਮੰਤ੍ਰਦਾਇਓਰਿਖਜਾਂਰਿਪ
 ਕੋਸਿਰਭੁਇਨਪਰੋਗੋ॥ਕਾਟੇਉਤੇਉਪ੍ਰਜੈਪਲਮੈਕਹਿਸੈ॥ਓਹਭਾਂਤਿਰੁਗੋ॥ਤਾਂਸ੍ਰਿਪ੍ਰਕੇਸਿ
 ਰਕੇਯਹਬਲਸੁਨਪ੍ਰਤ੍ਰਜੁਇਹਭਾਂਤਹੋਗੋ॥ਜਮੋਮ੍ਰਿਗਣ੍ਰਨਿਸੋਮ੍ਰਿਗਰਜਭੁਜੰਗਨ
 ਸੇਖਗਾਰਜਲਰੋਗੋ॥੬੨॥ਸਵੈਯਾ॥ਜਾਇਬੈਸੈਅਥਤਾਂਬਨਮੈਮਨੋਸਾਵਨਿਮੈ
 ਪਾਨਿਕੀਅਨੁਹਾਰੀ॥ਆਪਨਹਾਥਬਨਾਇਕੁਟੀਸੀਅਸੈਮਿਲਿਬੀਰਹਿਅਵਰਸਦੁ०
 ਗੀ॥ਲਿਕਨਿਸਾਚਰਾਵਨਕੇਦਿਨਰੈਨਿਹੁਤੋਤਿਹਠਾਂਰਖਵਾਗੀ॥ਕੈਸੇਕੈਰਾਮਹਿਜਾ
 ਏਕਯੋਸੁਨਿਸੁਪਨਖਾਇਕਬਾਤਹਮਾਰੀ॥੬੩॥ਸਵੈਯਾ॥ਜਾਂਬਨਕੇਹਮਹੈਪਰਪਾ
 ਲਕਤਾਂਬਨਮੈਤਪਸੀਫਿਰਿਅਏ॥ਰਾਜੁਤਜਮੈਅਥਜੇਗੁਲੀਓਲਪ੍ਰਮੁੰਡਜਟਨਖਹੈ
 ਨਬਛਾਏ॥ਰੂਪਅਨੁਪਮਹੈਦੋਉਬੀਰਨਨੈਕੁਰੋਬਏਡਰਖਾਏ॥ਜੇਪਹਿਲੇਡਰਾਵਨ
 ਕੋਇਕਭਾਜਿਗਏਇਕਦੂਰਿਬਸਾਏ॥੬੪॥ਕਬਿਤੁ॥ਬਾਤਸੁਨਿਨਹੀਸੰਗਿਚਲੀ
 ਖੀਣਲਗੀਅਖੈਰਤਲਿਹੁਡਰਿਰੋਖਚਛਾਏ॥ਪ੍ਰਸੂਪਕੋਅੰਗਅੰਗਬਨੀਮਨੋਲਿਖੀ
 ਚਿਤ੍ਰਪਨੀਗਟੀਮਨੁਮੰਗਨੀਆਜੁਬਰੋਖਮਭੂਪਕੋ॥ਬੈਰੀਸਿਵਜਾਗੇਤਾਕੇਤੈਸੇਪਛੇ
 ਲਾਗੇਜੈਸੇਪਾਰੇਜਾਇਭਗਮੈਦੇਖਸੁੰਦਰਸਰੂਪਕੋ॥ਲੰਬੀਡਗਭੁਗੀਨੁਰੋਡਗਗਿਰ
 ਪਰੀਗਮਦੇਖੋਜਿਹਘਰੀਦੇਖਿਰਹਿਮੁਖਰੂਪਕੋ॥੬੫॥ਕਬਿਤੁ॥ਪਰੀਕਾਂਮਬਾਸਿਤਾਂਕੀਸੁ
 ਸਜਾਕੇਮੁੰਡਦਸਕੀਨੇਹਾਉਤਾਉਚਿਤਚਾਉਏਕਬੰਦਸੀ॥ਦੀਪਸੁਤਨੈਲੈਸੁਸੈਨਨਿਰ

ਲਾਇਗੀ ਜਨਕੀ ਨਿਗਾਰਿ ਮਨਹੀ ਨ ਅਨੰਦ ਸੋ ॥ ਮਾਂ ਮੇ ਦੇ ਬਹੁ ਮੈ ਸੀ ਦੇਖੀ ਨਾਹਿਕੁ ॥ ੨੬ ॥
 ਪੁਤ ਪਾਸੇ ਨਗਾਇਗਾਹਿ ਪਾਇ ਬੈਨ ਮੰਦ ਸੋ ॥ ਪਾਨ ਪਾਇ ਖਾਇ ਮੁਸਕਾਇ ਮੁਸਕਾਇ ॥
 ਏ ਪਾਇ ਕੈ ਨਿਸਾਚਗੀ ਸੁਬੋਲੀ ਗਮ ਚੰਦ ਸੋ ॥ ੬੬ ॥ ਕਬਿੰਤੁ ॥ ਕੋ ਨੇ ਦੇਸਕਾ ਜੁਤ ਜਿਤਾ ਪਾ
 ਸੀ ਕੋ ਭੇਖੁ ਭਜਿ ਰੂਪ ਵੰਤ ਮਸੇਨ ਦੇਖੇ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ਪੈ ਜੁਨਾਰਿ ਸੀ ਗਿਸੇ ਉਰਾ ਜਾਕੀ
 ਕੁਮਾਰ ਕਹੋ ਪਰਹੀਤੇ ਲਮਾਏ ਹੋ ਕਿ ਪਾਈ ਹੈ ਉਯਾਰਿ ਮੈ ॥ ਤੋਹਿ ਕਹਾ ਪਰਿ ਅਬ ਜਾਹਿ ਭ
 ਲੀ ਕਹੀ ਹਮ ਰਾਜਾ ਹੋ ਕਿ ਤੇ ਕਹੈ ਕਹੈ ਤੇ ਪਾਈ ਨਾਰਿ ਮੈ ॥ ਕਹੋ ਕਹਾਂ ਜਾਂ ਉਮੈ ਹੋ ਪੈ ਕਹੈ ॥
 ਉਨ ਬਾਮਾ ਜੁ ਤੇ ਮੈ ਬਰੋਆਈ ਪਰਤੋ ਬਿਚਾਰਿ ਮੈ ॥ ੬੭ ॥ ਕਬਿੰਤੁ ॥ ਬੋਲੇ ਤਾਰਿ ਕਾ
 ਰਿ ॥ ਰੰਛ ਜੰਛ ਮੰਛ ਕੇਤ ਨਾਰਿ ਕਿਧੈ ਤਿ ਪੁਰਾਰਿ ਲੋਕ ਛਾਡਿ ਛਿਤ ਪਾਈ ਹੈ ॥ ਕਿਧੈ
 ਤ ਉਰਬ ਸੀ ਮੈ ਨ ਕਾਸੁ ਕੇ ਸੀ ਕੋ ਉਤਿ ਨ ਮੋ ਕਿ ਮਘ ਵਾਪਠਾਈ ਮੈ ਪਿਆਈ ਹੈ ॥ ਤੁਲਿ
 ਮ ਕੇਲੀ ਕਿਉ ਸੀ ਗਨ ਸਹੇਲੀ ਸਾ ਮੁਖਾਇ ਕਹਿ ਕੋ ਨ ਤੇ ਰੋਤ ਮਾਤ ਭਾਈ ਹੈ ॥ ਸੀਤ
 ਬ ਬੋਲੀ ਤੁਮ ਗਾਨ ਪੋਥੀ ਖੋਲੀ ਯਹ ਕੋ ਉਥ ਨ ਮਾਪਦ ਭਲੀ ਲੋ ਮੁਹ ਲਾਈ ਹੈ ॥ ੬੮ ॥
 ਕਬਿੰਤੁ ॥ ਨਭ ਤੋ ਨਮਾਈ ਹੈ ਸੁਕੇ ਸਨ ਪਠਾਈ ਪਭ ਰੂਪ ਦੇਖਿ ਕਮਕੀਰ ਲਾਈ ਜਾਨਿ ਲੀਜੀ
 ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਨ ਉਰਾ ਵਸੁਭਾਈ ਮੈ ਤੁਮੈ ਨ ਸੁਨੀ ਕਹੂ ਜਾ ਕੇ ਮਾਏ ਜੀ ਜੀਏ ॥ ਸਿਰ
 ਕੀ ਬਰਾਈ ਤੋ ਦਹਾਈ ਜੀਤੀ ਨ ਲੋਕ ਸੇਈ ਬਸੇ ਜਾਹਿ ਟੰਗ ਦੇ ਸੁਥਾ ਪਦੀ ਜੀਏ ॥ ਗਹਿ
 ਬਾਹਨ ਹਸੇ ਵੇਚੇ ਪੋਪ ਗਛੁ ਹਜੈ ਸੇ ਸੀਤਾ ਪਰਮਾਇ ਤੇ ਸੇ ਦੁਸੀ ਮੈ ਪਿਕੀ ਜੀਏ ॥ ੬੯ ॥ ਕਬਿੰ

ਤੁ। ਸਮਾਚਰ ਜਨਮ ਮੁਸਕਾਨੇ ਕਹੈ ਬਾਤ ਸੁਧਿ ਤੈਂ ਨਪਾਰਿ ਚਨੇ ਹਮ ਬੈਠੇ ਜਗੁ ਸੇਮੈ। ਤੈਨ ਸੁਨੀ ਬਾ
 ਤਰ ਘੁਬੀ ਸੈਂ ਜੁ ਹੋਤ ਜਾਤ ਅਨਤੀ ਅਸੈ ਨ ਬੋਲੈ ਘਰ ਨ ਬਿਦੇ ਸੇਮੈ। ਤਾ ਮੇਂ ਏਕ ਫਾਂਸ ਮੇਰੇ
 ਮੇਂ ਲੋਨਾ ਉਂਝ ਗੀਤਾ ਮੇਤੀ ਅਸੀ ਗਿਜਾਹਿ ਛਾਡਿ ਆਜੁ ਕੇ ਸੇਮੈ। ਭਲੀ ਸੁਧਿ ਆਈ ਲ
 ਛਮ ਮੇਰੇ ਭਈ ਏਂ ਰਿਤਾ ਹਿ ਬਹੁ ਜਾਈ ਦਹ ਜੈ ਪਰੈ ਕਲੇ ਸੇਮੈ। ੧੦॥ ਕਥਿ ਤਾ ਚਲੀਤ
 ਬਧਾਇ ਲਛਮ ਨਪਾਇ ਛੁਏ ਜਾਇ ਬੋਲੀ ਮੁਸਕਾਇ ਏਕ ਬਾਤ ਕਹੈ ਭਾਵਤੀ। ਬਰ ਬੇਕੇ ਕਾ
 ਜਗਮਤੁ ਮੇਂ ਪਠਾਈ ਹੋਗ ਜਾਨ ਨਿਮਨਾਇ ਆਈ ਤੋਂ ਉਂਝ ਭਾਵਤੀ। ਕਹੈ ਸੇਈ ਕੀ
 ਜੋਨ ਪਤਾ ਹੁਜਾ ਹੁਬੁ ਫਿਲਿ ਜੈ ਰੂਪ ਬਸਿ ਭਈ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਸਤਿ ਵਤੀ। ਰਾਵਨ ਹੋਭਾਈ ਲ
 ਕਹੈ ਮਕੀ ਬਨਈ ਜਿਨ ਬਨਹੀਂ ਮੇਂ ਆਇ ਨਿਧਿ ਟੋਰੇ ਜਿਨ ਆਵਤੀ। ੧੧॥ ਸਵੈਯਾ। ਤ
 ਕੋਰੁ ਨਿਬਤ ਨਿਸਾਚ ਭੁੰਜਨ ਨੀ ਮੇਰੇ ਹੋਤ ਬਹੀਤੀ। ਕਾਂ ਮਕੇ ਭਾਉ ਪਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਘੁਬੀਰ
 ਕੇਤੀ ਗਏ ਨ ਬਹੀਤੀ। ਕੈ ਅਬ ਜਾਹਿਤ ਹੀ ਪੁਛੈ ਚਾਲਿ ਆਸ ਤਜੋ ਹਮ ਕੀ ਅਬ ਹੀਤੀ
 ॥ ਜੇ ਚਲੈ ਪੂਰਬ ਕੇਤਨੀ ਨਟਨੀ ਉਲਟੀ ਨ ਬਹੀ ਕਬਹੀਤੀ। ੧੨॥ ਸਵੈਯਾ। ਪਾਇ ਚ
 ਲੀ ਬਹੁ ਹੋਰ ਚਲੈ ਬਸੁ ਦੇਖ ਹਸੇ ਸੀ ਅਸੀ ਰਪੁ ਰਾਈ। ਆਇ ਕਹੈ ਨ ਬਰੈ ਬਾਲਿ ਜਾਉ ਸੁ
 ਅਗੇ ਉਂਕੀ ਤਿਨ ਆਸ ਚੁਕਾਈ। ਜਾਹਿਤ ਹੀ ਅਬ ਕੇ ਬਰੇ ਹੋਤੁ ਹਿ ਦੇਉਂ ਪਤੋ ਕਹੀ ਰਿਸ ਮਣ
 ਈ। ਸਿਗਰ ਪੀਸੁ ਰਕੇ ਬਨ ਮੈਂ ਤੁਮ ਤਾਰਿ ਕਾ ਮਾਰਿ ਪਤਾਰਿ ਪਠਾਈ। ੧੩॥ ਸਵੈਯਾ। ਆਇ
 ਕਹੀ ਸੇਈ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਸਬ ਸੇਨ ਬਰੈ ਤਿਨ ਸੇਰ ਬਤਾਈ। ਜਾਹਿ ਕਹੈ ਸਿਗ ਪੁਲ ਲੈ ਰਪੁ

ਨਥਕਛੂਮੇਹਿਐਰਜਨਾਈ॥ ਬਾਰਛੁਸਤਫਿਰਾਇਤਤੋਉਤਰਾਸਭਲੀਉਪਮਾਜੀਅ ੩੦
 ਆਈ॥ ਮਾਨਹੁਬੀਰਨਕੂਲਦੇਉਤਰੇਖਥਰੇਨਦਨਾਓਚਲਾਈ॥ ੧੪॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਤਿਨ
 ਹੁੰਬਿਚਾਰੀਦੇਨਦੋਉਬਿਭਚਾਰੀਪਤਿਰਹੀਨਹਮਾਗੀਤਬਆਪੁਰੁਪਹੁੰਗਈ॥ ਪਾਇਤੋ
 ਪਤਾਲਧਰਿਸੀਸੋਕੈਅਕਾਸਕਰਿਏਕਏਕਬੰਹਕੇਸਏਕਡੇਛਲੰਗਈ॥ ਬਾਵਰੀਦਿ
 ਵਾਨੀਕਛੂਮੇਸੀਬੋਲੈਬਾਨੀਜਾਤੋਜਾਤਕੀਰਾਨੀਕਪੇਮਾਨੋਜੂਰੀਹੋਗਈ॥ ਰਾਮੇਲਾ
 ਵਾਨੀਸੈਸੇਸੀਕਰਾਭਵਾਨੀਕਘੋਨਾਥਯਾਕੇਹਾਥੋਤੋਸੁਪੀਤਿਰੀਤਿਏਗਈ॥ ੧੫॥ ਸ
 ਵਰਾ॥ ਹਾਥਨਸਿਨਹਮੂਰਨਿਫੋਰਸੁਜਾਨਕੀਕੋਰੁਪਾਵਨਲਾਗੀ॥ ਮੋਹਿਕੀਓਚਕਰੇਤ
 ਬੈਅਜਹੁੰਦੁਖਸੋਛਿਨਏਕਦਾਗੀ॥ ਰਾਮਸੋਬਾਤਕਹੀਯਏਸੀਅਯਾਹਿਥਰੇਅਜਾਹੁੰ
 ਅਨੁਗਭੀ॥ ਸੋਤਿਸਰੈਸਿਘਾਇਗਹੈਅਬੀਰੁਪਹੁੰਪਤੋਜਨਅਭਾਗੀ॥ ੧੬॥
 ਸਵਰਾ॥ ਰਾਮਹਸੇਸੀਅੰਕੇਮੁਖਦੇਖਿਹਮੇਨਕਛੂਮਾਹਿਬਤਨਈਹੈ॥ ਨੂੰਤੀਤਿਥ
 ਕੇਸੀਗੋਬਿਨਮੇਂਇਕਐਸੀਏਮਾਸਿਲਈਹੈ॥ ਯਾਹਿਥਧੋਜਿਨਿਸ੍ਰੀਰਿਖੁਬੀਰਸੁ
 ਯੋਨਬਨੈਕਉਯੋਨਗਈਹੈ॥ ਨਾਕਾਛਿਨਾਇਕਲੀਕਚਛਾਇਸੁਲੀਕਨਿਸੀਕਚਲਾਇ
 ਵਈਹੈ॥ ੧੭॥ ਸਵਰਾ॥ ਕਏਪੈਨਕਸੋਕਧਨਇਸਹੀਰਪੁਗਇਵੈਬਾਤੁਸਕੀ॥ ਛ
 ਹੁੰਚਰਾਤਗਈਫਿਗਰਾਧਨਾਇਪਰੀਜੈਸੇਭੀਛੁਸਾਕੀ॥ ਬਾਤੁਸੁਰੇਖਾਨਾਓਇਨੀਛੁ
 ਨਾਵਿਕਹੈਤਜਿਬਾਤੁਸਾਕੀ॥ ਰਾਮਸੋਕੋਪਕੀਏਬਕਰਾਤੁਮਜੇਤਮੇਨਹਿਨਕਨੁਸਾਛੀ॥

॥ ੧੫ ॥ ਦੇਹਗਾ ॥ ਏਕ ਨਿਸਚਰਾ ਸਿਪਰੇ ਭੁਲੀ ਕਰਿ ਰਘੁਰਾਇ ॥ ਨ ਕਰਾਇ ਦੋਹੀ ਹੁਤੀ ਆਈ ਨ
 ਕ ਕਟਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਦੇਹਗਾ ॥ ਏਕ ਕਹੈ ਤੁਮ ਹੋਸੀ ਜਿਨ ਕਹੈ ਬਾਤੁ ਸਮਾਇ ॥ ਬੁਢੀ ਅ
 ਮੁਣੇ ਨ ਰੋਈ ਏਪੈ ਜਮੁ ਗੀਯੋ ਜਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਨੈਕੁ ਨੈਨਾ ਸਿਰਾਧਿ ਯੋਤ ਲਛੈ ਲਿਕ
 ਪਤੀ ॥ ਜਮੋ ਬੋਰੇ ਜਲਮਾਹਿ ਜੇ ਠਮੀ ਨ ਦਾਦਰ ਬਸੇ ॥ ੧੭ ॥ ਕਾਢੰਤਾ ॥ ਕਹਾ ਜਾਉ ਕਹਾ ਕਰੰਉ
 ਅਗਜੀ ਜਰੋ ਦੋਜਰੋ ਸਿਧ ਸਬਥ ਹਰੇ ਸੇ ਬੂਰੁ ਮਰਿ ਜਾਇ ਕੈ ॥ ਬੁਢੀ ਅਬ ਬਾਤ ਕੁ ਸਰਾਤੋ
 ਨ ਦੇਖੋ ਜਹਾ ਮਨ ਸਜੁ ਨ ਵੈ ਜੇ ਰੁਜੇ ਗੀਬਨ ਆਇ ਕੈ ॥ ਕਾਲੀ ਪਛਰੇ ਸੇਖ ਨ ਗਹੈ ਕੋਮ
 ਠੋਛੇ ਤਲੇ ਪਤਾਲੁ ਭੀ ਕਹੈ ਮਰੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ਕੈ ॥ ਕੈਸੇ ਜੀਓ ਆਜੁ ਮੋਹਿ ਕੈ ਸੇਭਾ ਵੈਰ
 ਜੁ ਜੇ ਲੋਤ ਪਸੀਥਿ ਛੋਰਿ ਸੀਅਲ ਮਾਊ ਨ ਉਚਾਇ ਕੈ ॥ ੧੮ ॥ ਕਾਢੰਤਾ ॥ ਅੰਸੇ ਸੋਚੁ ਕੈ
 ਕਵੈ ਮਨ ਹੀਮੈ ਅਰੇ ਤਬ ਮੇਪਨਾ ਦਿਆ ਦਿਬਾਤ ਕਹੀ ਹੈ ਉਪਾਇ ਕੀ ॥ ਬੋਲੇ ਖਰ
 ਦੁਖ ਗੜ੍ਹਿ ਮੁੰਡ ਸੀ ਗਈ ਨੇਝੂੰ ਡਕ ਯੋ ਜਾਇ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਬਾਤ ਤਿਨੋ ਜਾਇ ਕੀ ॥ ਪਾਛੇ
 ਨ ਕਜੇ ਰਿਬੇ ਕੇ ਕਜ ਪਚਿਹਾਰੇ ਸਬੈ ਕੈ ਸੇ ਜੁ ਰੇਗਾ ਮਬਾਤ ਕਹੈ ਸਤਭਾਇ ਕੀ ॥ ਆ
 ਵੈ ਜੋ ਪਿਨਾਕੀ ਤਉ ਜੁਰਿ ਹੋਨ ਤਕੀ ਦਸ ਮੁੰਡ ਤੋਂ ਅਹਿਯਾਹਿ ਕਾਟੀ ਰਘੁਰਾਇ ਕੀ ॥
 ੧੯ ॥ ਕਾਢੰਤਾ ॥ ਆਨੀ ਛਿਗਗੇ ਕਈ ਭੰਤ ਨ ਬਜਾਇ ਬਜੇ ਖਰਦੁਖਾ ਦਿਗਮਚੀ
 ਦਦੀ ਪੈ ਕੈ ਪਸੇ ॥ ਇਸਹੀ ਸਿਲਰ ਬੇਕੇ ਕਜਹਾ ਅਏ ਭਏ ਰਜਨੈ ਕੇ ਰਾਜਾ ਤੁਮਰਾ
 ਨ ਭਏ ਭਸੇ ॥ ਬਾਜਰ ਬਥਾਨੁ ਪਦਾਤਿ ਕਉ ਨਾਹੀ ਏਉ ਬੈਠੇ ਜੇ ਗਭੇ ਸਮੁਸਕਾਇ ॥

ਬਨੇ ਮੇਧਸੇ। ਏਕ ਬੰਨ ਕਸੇ ਹਰ ਲੋਕ ਏਕ ਬਸੇ ਏਕ ਜੋ ਨ ਸਿਕ ਨ ਸੇ ਲੀ ਕ ਬਸੇ ਤੇ ਪਰ ਬਸੇ।
 ੧੪॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਸਬ ਬਲਿ ਬਡੇ ਭਟਾ ਐਰ ਉਪਾਇ ਕਹਿ ਜੁਕੈ ਗੇ। ਉਨ ਲਾਖ ਨ ਮੈਨ
 ਹਿਏ ਕਫਿਰੇ ਦੁਖ ਪੈ ਛੁਡਤੀਆ। ਕਹਿ ਭਾਂਤਿ ਭੰਗੇ। ਜੁਗੀਆ। ਏਹ ਲੋਕ ਮਗੀਰ ਬਸੇ ਸੇਈ
 ਪੈ ਮਿਗਾ ਸੇ ਬਨ ਜਾਇ ਚੋਗੇ। ਕਰਿ ਭੇਸਤ ਪੈ ਪਨ ਕੇ ਕਨਮਾ। ਗਿਬੇ ਸੀ। ਸਹਿ ਕੋ। ਏਹ ਭਾਂਤ
 ਤੇ। ੧੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸੁਨਿ ਬਿਚਾਰ ਮੈ ਦੇਵੀ ਬੋਲੀ ਬਚਨ ਗਿਆਤ। ਪਰ ਦੁਖ ਰਪ ਲੋ ਮੈ ਹ
 ਤੇ ਤਹਾਂ ਨ ਹਕ ਮੇਜਾਤ। ੧੬॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਏਕ ਪਟੀ ਦਸ ਕੰ ਠਗਟੀ ਨ ਘਟੀ ਘਟ ਕੀ ਸ
 ਠਾ ਅਵਧਟੀ। ਹਠਿ ਪੂਰਜਟੀ ਕਮ ਠੀ ਖਪਟੀ ਸਮਤੋ ਰਿਰਟੀ ਜਨੁ ਬਾਚ ਕਟੀ। ਨਰ
 ਟੀ ਰਤਿ ਨ ਖਛੁਟੀ ਤਿਨ ਕੋ ਤਿਤ ਨ ਚਤ ਮੁਕਤਿ ਨ ਟੀ ਸੁਹਟੀ। ਸੁਨਿ ਕੰਤ ਕਗਿ ਭਗਨ
 ਨ ਕਟੀ ਸੇਈ ਰਾਮ ਬਿਰਾਜਤ ਪੰਚ ਬਟੀ। ੧੭॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਹਾਥ ਨਿਜੇ ਰਿ ਨਿਵਾਇ ਸਿ
 ਰੇ ਪਰਿ ਨਾ ਬਸੁਨੇ ਤੋ ਕਹੈ ਏਕ ਬਾਤੋ। ਰਾਜਨ ਕੇ ਮੁਕਟ ਮਨ ਰਵਨ ਪਾਫਨ ਰਾਮ ਸੇ ਕੰਨ
 ਨਾ ਤੇ। ਦੇਖ ਹੁਕਮੇ ਨ ਬਿਚਾਰਿ ਭੁਜਾ ਬਲੁ ਚੰਦ ਪਲੇ ਕਡਗੈ ਦਿਨ ਗਤੋ। ਬਾਤ ਪੁਰਾਤਨ
 ਯੋ ਸੁਨੀ ਏਘਟ ਕੇ ਹਰਿ ਸੋਨ ਲੋਗ ਜਾਤੋ। ੧੮॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਮੂਰਖ ਨਾਹਿ ਦੇਸੇ ਸਿਰ
 ਸਖੀ ਜਨ ਤੋਹੈ ਦਿਨ ਆਵਧਟੇ ਹੈ। ਲੋਚਨਾ ਬੀਸਨ ਸੂਤ ਤਤਾਹਿ ਨ ਹਾਥ ਨ ਬਿ
 ਸਹ ਬਾਰਾਜੁ ਟੇਹੈ। ਪੁਤ ਸਪੁਤ ਭਯੋ ਮਘਵਾ ਜਿਤੁ ਸਿਭੁ ਸੇ ਕੋਨ ਸੇ ਦਾਨ ਬਟੇਹੈ।
 ਸੁੰਦਰ ਦ੍ਰੋਭੁ ਜਨੈ ਸਕਸੇ ਤੁਮਯਾਹਿ ਤੋ ਜਲਤ ਰਾਮ ਲਟੇਹੈ। ੧੯॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਰੂਪ ਅ

ਲੀ ਭੁਲੀ ਸਤੁ ਕਹਿ ਭਿਨੁ ਮਹਿ ਸਬਿ ਪਛਿਤਾਹਿ ਗੰਗੁ ਰਾਖਿ ਜੀ ਬੰਨ ਤੇ ਪਾਪੁ ਕਨੁ ਹਾਥੁ ੧੬॥
 ਲਟੀ ਪਰ ਮਕਬੂਤਾ ਹਤ ਪੈ ਪਨ ਪਸੁ ਕੀ ਓ। ਕਹਿ ਗੰਗੁ ਲੁਛਤ ਮੁਖੁ ਪਾਤੁ ੧੭॥

ਪਾਵਨਰਵਨਨੀਚਮਰੀਚਸੈਥਾਤਕਹੀਸਮੁਝਾਈ॥ ਹੈਦੋਉਬੀਰਸਰਵਰਤੀਰਕੁਟੀਗਵਿੰ
 ਜੁਤਹੀਨਸਮਾਈ॥ ਨਾਰਿਅਨੁਪਮਹੈਤਿਉਸੀਗਿਭੁਗਾਵਹੁਆਇਸੁਸੀਚੁਦਾਈ॥ ਛਾ
 ਰਿਸਮਨਪਮਨਕੋਯੋਜਿਨਿਪਨਭੁਜੈਤਯੋਪਨਪਜਾਈ॥ ੨੨॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜਾਨਿਹੋਥਾਤ
 ਮਰੀਚਮਹਾਮੁਖਿਦੇਹਤੋਥਾਸਛੁਲੇਅਥਜੀਕੋ॥ ਰਾਮਸੋਥੈਰੁਕੀਏਸੁਖਹੈਨਲਈਦਸ
 ਕੰਧਕਲੀਕਕੋਟੀਕੋ॥ ਉਤਰਦੇਤਉਤਾਰਤੁਹੈਸਿਰੁਯੋਤਲਫੈਜੈਸੇਮੀਨੁਥਲੀਕੋ॥ ਸੋਨੇਕੀ
 ਦੇਹਭਈਕਹਹੋਤਤਉਮ੍ਰਿਗਮੇਦਕਸਿਘਥਲੀਕੋ॥ ੨੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜਾਤਬੈਨੇਨਰਿਸ
 ਤਬੈਨੇਠਹਿਰਾਤਬੈਨੇਨਹਿਹੈਦੁਚਿਭਾਈ॥ ਹੋਉਤਪਾਤਕੀਬਾਤਸਹੀਜੈਪੇਰਾਵਨਗਮਤੋ
 ਪਾਨਉਡਾਈ॥ ਤਿਮਨਕ੍ਰੋਪਛਿਤਤਮਥੈਤਜਿਲੀਕਪਰੀਗਹੁਰਾਮਕੇਪਾਈ॥ ਠਾਢੇਭਯੋ
 ਮ੍ਰਿਗਸੁੰਗਲਯੋਤਿਨਕੂਦਤਫਾਂਦਤਚਾਲਦਿਖਾਈ॥ ੨੪॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਫਿਰਿਥੋਲੀਮੰਦੋ
 ਦਰੀਕੁਮਲਾਨੀਸਥਗਾਤਾਸਮੇਰੈਵੈਤਮੁਰਾਤਕੇਜਨਤਗਵਿਕੀਬਾਤਾ॥ ੨੫॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਕੀ
 ਭਕਰਨਥਸਿਸੈਨੁਤਮਰਾਜਾਥਸਿਮੇਹਕੇ॥ ਦੇਵਰਕਛਕੋਹਨਲੀਕਪਕਗਹਿਰੰਗਾਡੀ॥
 ੨੬॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਅਜਹੁੰਚੇਤਿਸਿਭਾਰਿਪੀਅਤੀਅਥੈਨਨਿਮਨਿਧੋਗੇ॥ ਪਾਪਬੀਜਿਜਿਨਿਰਾਗਿ
 ਛਾਹਦੁਹਲੀਥੈਸਸੀ॥ ੨੭॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਬੋਲੁਗਯੋਸਿਫਕੋਸੁਨਿਰੋਪਤਿਤਾਹੀਕੇਸੀਗਸੁਰਗੁ
 ਹਮੇਰੇ॥ ਭੂਤਲਥਾਸਹਯੋਕੁਲਕੋਅਬਤੋਦੁਸਰੇਜਰਮੁਲਉਖਯੋ॥ ਛੀਨਭੁਜੇਰਪਤੋਹਿ
 ਨਸੂਤਰਜਮੇਤਰਉਪਰਤੋਅੰਧਮੇਰੇ॥ ਰੇਸਠਕੰਤਠੋਹੋਹਕੇਨਭਲੋਘਟੇਪਟਰੰਮਾਬਿਸਾਏ॥

ਰਾਂਸੀਨ ਬੈਰ ਕਰਿ ਪਾਪ ਜੀ ਅਮੋ ਨ ਧਰਿ ਮੁਖਿ ਮਿ ਮਾਰਿ ਬਤ ਕੀਜੇ ਨਿਦਾਨ ॥ ੧੦੧ ॥
 ਕੀਸਾਖ ਜਹੁ ਲੋਕੁ ਮਰਤ ਭਗਨੀ ਕੀ ਬੀਬੀ ਬਤੁ ਕਕਈ ਕਈ ਏਕਹੈ ਗਈ ਅਭਨ ਕੀ
 ਮਕੇ ਭੋਲੀ ਸਾਹੇ ਬਤੁ ਪਰਪਛਾਵੇ ਅਬਤੁ ਹੈ ਬਲੀ ਜੋ ਗੀ ਯਹ ਬਤੁ ਨ ਮਨ ਕੀ ॥ ਜਾਹਿ
 ਜੋ ਨ ਮਨੈ ਕੀਤਿ ਕਾਹੁ ਕੀ ਬਲਾਇ ਜੈ ਮੇਰ ਸਬ ਕੀਜੇ ਏਕ ਬਹਿ ਜਿਨਿ ਜਨ ਕੀ ॥ ੧੦੨ ॥
 ਨਾਰਿ ਕੀ ਨਮਨੀ ਬਤਾਇ ਨਹਿ ਸਿੱਕ ਪੈਰ ਤਬੁ ਉਤਪਾਤ ਹੋਨ ਹਾਰ ਚਲੀਯਾ
 ਏਕੈ ॥ ਆਪ ਬਨ ਜੋ ਜੋ ਗੀਆ ਗੋ ਕੀਨੇ ਹੈ ਮਹਿ ਚਮੁਕਿ ਦੇਖੇ ਗੰਮਗੰਮ ॥ ਮੁਗਸੇ ਸੇ ਕੋ ਬਨ
 ਏਕੈ ॥ ਕਹੁ ਪਤਖਤ ਕਹੁ ਉਚੇ ਬਕਾਤੁ ਲੀਗਾਤ ਕਹੁ ਕਹੁ ਮਾਗੋ ਨੀਚੇ ਸੇ ਹੈ ਮਾਇਕੈ
 ॥ ਕਹੁ ਚਲੈ ਦੇਹਿ ਬੋਲਿ ਪਾਤਲ ਕੀ ਚਿਰ ਕਹੁ ਜਾਨ ਕੀ ਨਿਹਾ ਬਿਧੁ ਪਰਹੀ ਹੈ ਲੁਭਾ ਏਕੈ ॥
 ੧੦੩ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ਜਨ ਕਸੁਤਾ ਮਨ ਮੈ ਕਹੈ ਕੋ ਮੇਰਾ ਪਕਰੇ ਜਾਇ ॥ ਕਾਠਿ ਨ ਕਾਠਿ ਨ
 ਕੇ ਦੇਵੈ ਬਿਨੁ ਰਾਖੁ ਬੀਰ ਸਹਾਇ ॥ ੧੦੪ ॥ ਜੇਰ ਠੀ ॥ ਕੰਚਨ ਮ੍ਰਿਗ ਕੇ ਹੇਤ ਹੋ ਜਾਚੁ ਰਾਖੁ ਨਾ
 ਥਕੈ ॥ ਜੇ ਬਨ ਸਬ ਸੁਖ ਦੇਤਾ ਮਰ ਜਾਨਤ ਪਰ ਪੀਰ ਕੈ ॥ ੧੦੫ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਕੀਨੇ ਸੇਈ ਕੀ
 ਸਾਮਾਗੋ ਅਪੁਪਾਛੇ ਗੰਮਗੰਮ ਲੀਜਾਇ ਕਾ ਬਿਧੁ ਅਮੇ ਸੇਰੁ ਪਦੇਖਿ ਜੀਯੋ ॥ ਲੀਸਿ ਗਹਿ
 ਬਾਹੁ ਖੁਭੁ ਮੇਰੇ ਮੁਸਕਾਇ ਸੀਤਾ ॥ ਕਹੈ ਚਲੇ ਜਾ ਬਿਸਬੈ ਕੁਕੁਰ ਕੀ ਜੀਯੋ ॥ ਕੀਜਨ ਕੀ
 ਟਪਤ ਹਾਥ ਨ ਸੇਵਾ ਬਿਕਰੀ ਬਤ ਮ੍ਰਿਗ ਕੀ ਚਨ ਕੀ ਕੇ ਦੇਖਿ ਲੀਜੀਯੋ ॥ ਹੀਨਿ ਬਾਲਿ ਹੋ
 ਤੁਮ ਕੇ ਹਾਰਿ ਕੇ ਕੁਨ ਯਹ ਸਾ ਬਗ ਕੇ ਛੈਨਾ ਮੁਖਿ ਲੀਨ ਕਰਿ ਦੀਜੀਯੋ ॥ ੧੦੬ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥

ਕਹਿਤ ਭੈਰਵ ਗਾਇ ਸਬ ਕਾ ਪੈਰਾ ਮਜੈ ਸੋ ਸਿਰਜਾ ਸਾਮ੍ਹਨੈ ਦੂਸਰੇ ਅਨੁਗ੍ਰਹੈ॥ ਮਾਂਗੇ
 ਬਿਨੁ ਅਨਿਦੀ ਨੇਪਨੁ ਨਿਖੰਗੁ ਤਕੈ ਰੰਗੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ਜਨੈ ਹਠੀ ਮੇਰੇ ਹੁਏ॥ ਕਹੀ ਰਖੁ
 ਬੀਰ ਰੂਪੁ ਰਿਦਿ ਖਿਭੁ ਲੋਜਿ ਨਿਭੁ ਜੈ ਸੁਖ ਅਜੁ ਲੇਤੁ ਰੰਗੁ ਪਾਠਤੁ ਰੰਗੁ॥ ਕੀਨੈ ਦੁਖੁ
 ਗਸੁ ਨਿਜਾਨ ਕੀਲੁ ਰੰਗੈ ਨੀਹੋ ਇਨ ਕੁੰਗੁ ਯਹ ਬਡੈ ਕੀ ਕੁੰਗੁ॥ ੧੦੪॥ ਸਦੈ ਜਾ॥ ਸੋ
 ਚੁਥਛੈ ਜੀਅ ਮੈ ਤਬ ਯੈ ਮਿਗ ਕੰਚਕ ਨ ਰਚੇ ਜਗਾਂਸੀ॥ ਜੋਨ ਬਧੈ ਸੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਤੇ
 ਅਹੁ ਮੈ ਅਬ ਲੋਕ ਬਹੁਨ ਰੁਸਾਈ॥ ਬੀਰ ਹਿਥੇ ਲਿਕਹੁ ਮੁਖ ਸੇ ਦਿਨ ਕਾਟ ਤੇ ਬਨ ਮੇ ਅਬ
 ਤਈ॥ ਜਾਨ ਕੀਅ ਨ ਕੀਦੇ ਪਤਹੈ ਤਊ ਛਾਡਤਹੈ ਤੁਮਰੀ ਸਬਨਈ॥ ੧੦੫॥ ਸਦੈ ਜਾ॥
 ਆਇ ਸੁਨੈ ਕੁਸੁਨੇ ਪਭ ਕੇ ਸਸਿ ਕੇ ਰਬ ਕੀ ਮਿਗ ਜਾਇ ਉਖਰੈ॥ ਕਹੈ ਕੋਨ ਬਕਰੈ ਸਮਕੇਤੁ
 ਯਾਹਿ ਕਹੈ ਛਿਨ ਹੀ ਮਹਿ ਮਰੈ॥ ਜੀਛ ਲਾਮੇ ਹਿਛ ਲਾਇ ਚਲੈ ਬਿਨੁ ਦਾਹਿ ਹਰੇ ਨਹਿ
 ਰੁਪਗਧਾਰੈ॥ ਬੀਰ ਸਹੀ ਸੀਅ ਮਹੋ ਕਹੀ ਅਬ ਹੋਤੁ ਮਕੈ ਕਹਿ ਛਾਤਿ ਪਚਾਰੈ॥ ੧੦੬॥
 ਸਦੈ ਜਾ॥ ਕੰਚਨ ਕੋ ਮਿਗ ਤੇ ਅਬ ਲੋਨ ਬਿਰੰਚਰ ਚੁਦੁ ਪਕੇ ਫਲ ਪੈ॥ ਕਿਕਲੀ ਕਬਡੇ
 ਪੁਕੇ ਕੁਲਕੇ ਕਿਨਿ ਸਾਚ ਕੇ ਬਨ ਮੇ ਛਲੁ ਪੈ॥ ਕਿਪੈਰ ਵਨ ਤੇ ਬਢੈ ਸਮਪਾਦਕ ਤ
 ਹਿ ਸਮਪਤਿ ਕੇ ਜਲੁ ਪੈ॥ ਕਹਿਹੰ ਮਚਲੇ ਸੀਅ ਛਾਡਿ ਕੁਟੀ ਪੀਅ ਕੇਨ ਕਛੂਨੀ ਅਕੇ
 ਬਲੁ ਪੈ॥ ੧੦੭॥ ਇਤਿ ਸੀਰਾ ਮਗੀ ਤੇ ਬਨ ਕੇ ਆਇ ਬਨ ਮਾਤ੍ਰਿਤੀ ਅੰਕ॥ ੩॥ ਸਦੈ ਜਾ॥
 ਲੋਕ ਰਿਤੀ ਸਰਾਸਨ ਸੀਰ ਪੁਬੀਰ ਚਲੇ ਸੀਅ ਬੋਲਿ ਅਰੇ॥ ਠੰਦ ਤਖੇਤ ਲੋਕ

ਕਸੇ ਤਿਨ ਹੁੰਮੁ ਨਿਏ ਕਾ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਹੈ ॥ ਪੈ ਨ ਮਿਲੈ ਤਬ ਏਕ ਹੀ ਬਾਨ ਗਿਰਾਇਲਾ ॥ ੩੩ ॥
 ਬਿਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਰੇ ਹੈ ॥ ਜਾਨ ਕੀਤਾ ਮ੍ਰਿਗ ਹੇਤ ਹਰੇ ਤਿਨ ਤੇ ਰਿਪ ਖਾਰਿ ਬਨਾਇ ਧਰੇ ਹੈ ॥ ੧ ॥
 ਕਾ ਬਿੰਨ ॥ ਗਿਰਿ ਕਹਿ ਗੰਮਨ ਮਲ ਛਮਨ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਨਿੰਬਾਰ ਬਾਰ ਮੁਖ ਹੁੰਨੁ
 ਅਚੰਨ ਕੀ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਹੀ ਕੇ ਮਨੁ ਨੈ ਨ ਕਾਨ ਏਕ ਤਲ ਸਾਢ ਪ੍ਰਾਨ ਠਾਢੀ ਉਤ ਦੈ ਰਹੀ ਹੀ
 ਧਮਾਨ ਜਾਨ ਕੀ ॥ ਬਡੇ ਉਤ ਪਾਤਰ ਮਗਾਤ ਕੀ ਨ ਕੁ ਸਗਤ ਤਾ ਕੇ ਫਲ ਲਗ ਮੇਥ ਤਕ
 ਹੀਨ ਸਮਾਨ ਕੀ ॥ ਲੋਏ ਪਰਮੀ ਜੈ ਕਰਤਾ ਬਿਧਿ ਪੀਰ ਹਰ ਪ੍ਰਾਨ ਕੀ ਨ ਲੇਤ ਦੇਹ ਲਾਗ
 ਤ ਗਿਲਨ ਕੀ ॥ ੨ ॥ ਕਾ ਬਿੰਨ ॥ ਬੋਲਿ ਲਛਮਨ ਜੂਸੈ ਕਹੀ ਸਬ ਬਾਤ ਸੀ ਅਜਾਹੁ
 ਬਬੀਰ ਸੁਧਿ ਲੇਹ ਬੀਰ ਪੀਰ ਕੀ ॥ ਸੋ ਕਤ ਜਿ ਮਤ ਅੰਸੈ ਕੋ ਨ ਤੀਨ ਲੋਕ ਮਾਹਿ ਦੇ ਫੀਕ
 ਰਿ ਭੋਹ ਚਰਦੈ ਪੈਰ ਪ੍ਰਬੀਰ ਕੀ ॥ ਸੰਕੁ ਸਿਵ ਸੇਖ ਸਿੰਧੂ ਚੰਦ ਮਾ ਬਿਰਚ ਜਮੁ ਨ ਧੁ
 ਤਿ ਸੇਵੈ ਰਜ ਜਾ ਕੇ ਪਗਤੀਰ ਕੀ ॥ ਮਾਗਿ ਮ੍ਰਿਗ ਕੀਚ ਨ ਕੇ ਅੰਧੈ ਮ੍ਰਿਗ ਰਜਾ ਰਾਮ ਕਾ
 ਤੇ ਕੋ ਪੈਰ ਸਫਰੀ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਨੀਰ ਕੀ ॥ ੩ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਪਾਤੁ ਕਰੇ ਘੁਨਾ ਬਬਿਨ ਤਨੁ
 ਭੁੰਮੇ ਹਬਾਤ ਨ ਹੀ ਸਮੁਝਾਵੈ ॥ ਵੈਪਦ ਕੇ ਜ ਬਿਨਾਂ ਨਿਰਖੇ ਪਾਗੀ ਚਾਰਿ ਭਈ ਕਹਿ ਕੋਕ
 ਲਿ ਅਵੈ ॥ ਪੈ ਦ੍ਰਿੜ ਪੀਤਿ ਸਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ ਸੁਨਿਤਾ ਹੀ ਤੇ ਜਾਨ ਕੀ ਤੇ ਰਿਪ ਠਵੈ ਲੈਕ
 ਰਿ ਬਨ ਨਿਖੰਭ ਕੁਸਮੀ ਕਟਿ ਦੂਰਿ ਹੀ ਤੇ ਪਗ ਕੇ ਸਿਰ ਨਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਏਕ ਬਿਚ
 ਰ ਕੀ ਭਸਮੈ ਸੀ ਅਕੇਹ ਠਤੈ ਪ੍ਰਭ ਪੈ ਅੰਬ ਪਾਉ ॥ ਪੈ ਬਨ ਮਾਂਹਿ ਨਿਸਾਚਰ ਕੇ ਛ

ਲੁਮਾਤਕੇਬੋਲਨਿਕੋਊਲਟਾਉ॥ ਰੇਖਕਰੀਚਹੁੰਓਰਕਯੋਸੁਨਿਯਾਤਜਿਪਾਉਨਦੇਹ
 ਅਗਾਉ॥ ਜੀਬਿਧਲੀਇਹਬੀਚਪਰੈਜਰਿਫਾਓਭੈਤਨਕੀਤੁਰਤਾਉ॥ ਪਾਸਵੇ
 ਜਾ॥ ਯੋਕਹਿਕੋਸੇਈਆਤਭਯੋਬਨਦੂਢਤਗਮਾਪਰੀਕੁਨਪਾਯੋ॥ ਤੋਲਗਰਾਵਨਹੈ
 ਜੁਗੀਅਸੀਅਕੋਫਿਗਰੋਰਖਨਬੁਜਗਯੋ॥ ਜਾਨਿਅਤੀਤਭਰੇਕਾਰਿਤੰਦੁਲਰੇਖ
 ਤੋਬਾਹਰਿਪਾਉਨਨਾਯੋ॥ ਸੋਨਚਹੈਬਿਨੁਭੀਖਚਲਯੋਕਾਰਿਦਸੁਖਧੋਅਬਲੀ
 ਨਹਿਖਯੋ॥ ੬॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਰਜੁਕਰੋਤੁਮਭੁਖਲਗੇਗਮਪ੍ਰਗਐਰਕੇਅਗੈਧੈਰੋਗੇ
 ਭਾਮਿਨਭੀਖਬੀਧੀਕਿਹਕਾਮਸੁਤੇਹਿਤਜੇਹਮਹੁੰਨਮਰੈਗੇ॥ ਜਾਨਤਹੈਜੀਅ
 ਮੈਸੁਨਿਸੁਦਛੋਸਿਗਰਾਮਨਆਇਲੇਰੈਗੇ॥ ਯੋਸੁਨਿਪੈਕੋਊਭੀਖਬਿਨਗਯੋਤਾਂਦਿ
 ਨਭੇਜਨਹੁੰਨਕਰੈਗੇ॥ ੭॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਯੋਰੁਪਾਇਪਿਸਾਚੁਕੋਧੈਬਿਧਿਜਨਤਮੁੰਡ
 ਕਲੀਕਦੀਓਰਪੁਥੀਗਹਿਜਾਚਿਚਲੇਤਾਜਿਤੰਦੁਲਤਾਂਦਿਨੋਪੈਕਿਹਕਾਮਜੀਓ
 ਅਥਯੋਚਲਿਪੈਜਗੈਮੈਯਹਬਾਤਨਹੋਘਰਗੋਮਨਬੀਰਬੀਓ॥ ਤਬਪੀਅ
 ਬਿਨਾਸੀਅਏਕਅਤੀਤਹਿਭੀਖਦੀਨਸਮੋਪਕੀਓ॥ ੮॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਰੇਖਿਛਾਡਿ
 ਜਾਉਤੋਡਰਾਉਲਛਮਨਜੁਤੰਭੀਖਬਿਨਕੀਨੇਭੀਖਮੀਚੁਹੋਨਪਾਵਤੀ॥ ਕੋਊਮੰਦ
 ਭਾਗੀਯਹਰੇਅਕੇਨਮਾਗੈਅਯੋਦਰਸਨੁਪਾਵਤੋਹਉਦੇਤਨਸੀਕਾਵਤੀ॥ ਭੀਭਿ
 ਮੀਟੇਊਫਿਰੀਭੀਭੀਮਿਲਾਇਲੇਉਹੈਰੈਬਾਤਸੇਈਭਗਵੰਤਜੁਕੇਭਵੀ

ਦੇਖੋ ਕਬਿਰਾਮ ਕੋ ਨਾਨਕੀ ਸੀ ਕਹੈ ਸਹਾਈ ਭੀ ਹੀ ਮੈ ਬੋਲੈ ਕੈ ਜੀ ਜਚ ਨ ਚੁਕਾਵਤੀ ॥ ੯੮ ॥ ੩੪
 ਮਹਿ ਭੀ ਭੋਹੀ ਲੋਆਇ ਸੁ ਬੋਲ ਉਠੇ ਤੁਮ ਆਇ ਸਦੇ ਹਕ ਛੁਕਾਮ ਹੋ ॥ ਹੋਇ ਭਿਜਾ
 ਕਹਾ ਬਸੁ ਹੋਇ ਪਜੀ ਨਦ ਯਾਜੀ ਆਮਾਹਿ ਤੁਮ ਹੋ ॥ ਭੀ ਭੀ ਮਿਦ ਵਤ ਹੀ ਸੁਨਿ ਸੁੰਦਰ ਸੂਰ
 ਸ ਸੀ ਗਿਰ ਪੈਨ ਭੁਤ ਹੋ ॥ ਯੇ ਨਹਿ ਜਨ ਤੇ ਸੇ ਸੁਰਾਵਨ ਮਾਂਗ ਭੀ ਖਾਕਿ ਮੀਚ ਪੁਕਾਰੇ ॥
 ੧੦੧ ॥ ਸਵੈ ॥ ਸੁਹੀ ਕੇ ਹੇਤ ਲਈ ਕਰ ਭੀ ਖਦਈ ਤਾਜਿ ਫੂਲ ਨਿਕੀ ਨਵਲਾ ਸੀ ॥ ਬੋਲਿ
 ਕਹੈ ਅਬ ਬੀਰਤ ਪੈ ਪਲੈ ਤੇ ਜਬ ਲੋਨ ਹਿਰਾਂ ਮਾਇ ਲਾਸੀ ॥ ਆਇ ਗੰਯੋ ਢਿਗ ਹੀ ਕਪ
 ਟੀ ਜੀ ਅਮਨ ਹੁ ਛੁਲਕੇ ਕਪਲਾ ਸੀ ॥ ਭੀ ਭੀ ਮਿਟੀ ਪਗ ਸੋ ਜਬ ਹੀ ਤਬ ਰਾਹ ਗਹੀ
 ਮਨੇ ਚੰਦ ਕਲਾਸੀ ॥ ੧੧ ॥ ਸਵੈ ॥ ਭੀ ਭੀ ਕਟੀ ਕਪੀ ਆਉਦ ਸਾਸਿ ਭੈ ਸਿਵ ਬੋਲਿ
 ਜੰਜੀਰ ਛੁਟੀ ॥ ਕਬਿਰਾਮ ਕੋ ਪੈ ਕੋਹਿ ਰਾਖ ਵਕੇ ਸੁਖ ਕੇ ਸਰ ਕੀ ਜਨੁ ਪਾਲ ਛੁਟੀ ॥
 ਕਹੈ ਦੇਵਨ ਕੀ ਦੁਖ ਫਾਂਸ ਹੁਤੀ ਸੀ ਅਕੇ ਪਗਲ ਗਤ ਹੋ ਕਟੀ ॥ ਮਨੇ ਰਾਵਨ ਰਾ ਕਹੈ
 ਹਮ ਯੀ ਕਕਲ ਕਟਿ ਪੁਰਨ ਸੈ ਪਰਵਾਸੁ ਪਟੀ ॥ ੧੨ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚਰੀਤ ਸਿੰਤਾ
 ਹਰਨ ਨਾਮ ਚਤੁਰਥੇ ਅੰਕ ॥ ੪ ॥ ਕਾਇੰਤ ॥ ਹਾਬ ਗਾਹਿ ਲੀਨੇ ਨਾਨੁ ਭੀ ਖਕੈ ਸੁਭਾਹਿ
 ਦੀਨੇ ਮੈ ਸੋ ਕਾਂ ਮੁਕੀਨੇ ਜੈ ਸੋ ਕਉ ਨਾ ਕਰਤ ਹੋ ॥ ਹਾਇ ਰਾਖ ਬੀਰ ਕਲਾਹੀ ਰਪ ਰਪੀ ਰਹ
 ਰਾ ਅਸੁ ਤੇ ਬਿਰਹ ਸੁਭਾ ਮੈ ਪਰਤ ਹੋ ॥ ਹਾਇ ਲਛਮਨ ਮੇਰੀ ਢਿਗ ਤੋ ਕੋ ਜਾਇਹਾ
 ॥ ਹਾਇ ਕਮਿਨ ਕੀ ਪੁਕਾਰਿ ਜੋ ਜਰਤ ਹੋ ॥ ਭੀ ਭੀ ਤੋ ਬਿਛੋਰੀ ਰਾਮ ਛੋਡੀ ਮਗ ਬਤ ਸੋ

ਤਬੰਗੀਜੁਗੀਆਅਘੋਰੀਮੇਹਿਏਗੀਮੈਪਰਤੈ॥ ੧ ॥ ਕਬਿ॥ ਹਾਸੁਰੇਸਹਾਬਿਰੰਚਛੁ
 ਮੁਖਸਸੀਗਨੇਸਜਾਨਤਾਦਿਨੇਸਹੁਕੋਬੋਰੋਕਛੁਪੇਤਹੈ॥ ਸਾਚਕਯੋਜਨਕੀਸੁਕਾਹੇ
 ਕੋਛਰਾਵੈਦੇਵਰਾਮਕਵਿਕਾਮਆਜੁਓਨਹੀਕਉਹੋਤਹੈ॥ ਲੋਓਛੁਮੋਲੀਕੇਸਤਜਿ
 ਤਾਪਸੀਕੋਭੇਸਭੁਜਬੀਸਦਸਸੀਸਕਰਿਬੋਯੋਕਲਗੋਤਹੈ॥ ਬਿਦਾਰਯੋਭਯਾ
 ਮੰਦੇਦਗੀਸੁਹਯਕਯੋਰਾਮਰਾਜਾਅਬਤੋਰੋਨਾਉਦੇਤਹੈ॥ ੨ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬਿ
 ਹਾਬਿਧਿਸੀਅਭਵਨਹਰਿਰਾਮਹਰੇਸ੍ਰਿਗਪ੍ਰਨ॥ ਬਹੁਤਸੁਖੀਅਤਿਇਕਦੁਖੀ
 ਕਥਾਅਨਕੀਅਯ॥ ੩ ॥ ਸੋਰਣ॥ ਯੇਜਨਤਸਬਕੋਇਯਹਮਗੁਤਜਿਸੁਹਮ
 ਗੁਰਯੋ॥ ਜਛਕਸੁਤਾਨਹੋਇਮਨਹਮੀਚੁਲੈਨਭਉਰੀ॥ ੪ ॥ ਸੋਰਣ॥ ਓਤਮ
 ਰਿਕੁਰਿਗਹਿਗਮਫਿਰੇਬਨਤੰਪਰਕੋਸੰਗਬੀਰਲਈ॥ ਇਤਃ ॥ ਭਵਨਆਨਿਕੁ
 ਗਕੀਓਪਗੀਚਾਰਿਤਈਸੀਅਚੋਗੀਗਈ॥ ਸੋਈਦੁਰਹੀਤੰਨਹੀਡੀਲਮੀਜਦ
 ਤੋਵਤਹੀਮਨਨੈਨਦਈ॥ ਤਹਿਆਇਹੋਪਛਤਾਇਦੋਓਕਰੇਖਕਟੀਪਗਸਿੰ
 ਰਈ॥ ੫ ॥ ਕਬਿ॥ ਜਯਕੀਲਾਈਰੋਇਓਠੋਘੁਰਈਕਹਿਬੀਰਹਿਸੁਲਈਆ
 ਣੀਬਤਪਯਮੰਤਕੀ॥ ਖਾਇਕੋਤਵਰਸੁਕਮਾਰਕਹੈਬਾਬਬਛਲੀਬੇਲਕੋਊਗ
 ਜਲੈਗਮੇਬਸਿਰਕੀ॥ ਦੇਖਬਨੁਹਾਰਪੋਕੇਸਕੁਪੁਕਾਰਿਫਿਰੇਅਯੋਮੀਗਈਫਲਿਬ
 ਸਕਅੰਤਕੀ॥ ਦੇਖੋਤੀਨਓਘਾਮਪਾਛੇਬੋਲਿਓਠੋਘਮਚੋਬੀਓਰਦੇਖੀਭਾਵੈਦੋ

ਸੀਅਕਤਕੀ॥੧॥ਕਾਬਿਤੁ॥ਬੇਸੀਸੇਖਲਗਾਮੁਖਕੇਹਨੀਸੁਹਗੁਦੇਉਲੋਚਨਕੁੰਬਗ ੩੫
 ਭੋਹਭਿਗਦੁਖਦੈਰਏ॥ਕੇਕਲਾਸੁਖੈਨਾਮਚਲਗਜਗਜਮਿਗਰਾਜੁਕਟਿਅ ੦
 ਨੁਕਰਕੀਜਨਮੈਰੈਗਏ॥ਕਦਲੀਸੁਜੀਪਾਮੰਗਜੇਤਿਕੋਅਨਿਗਹੀਸਪਾਇਨਕੋਪਾ
 ਇਮਰੇਪਛੇਕਰਿਜੈਗਏ॥ਕਹੇਰਪੁਗਾਈਛਾਬਿਜਨਕੀਚੁਗਾਈਸੋਈਜਾਨਕੀਕੋ
 ਮਾਹਿਭਾਈਤੇਈਬਾਟਿਲੈਗਏ॥੧॥ਕਾਬਿਤੁ॥ਹੂੰਗਏਨਿਰਾਸਾਮਾਸਗਈਸਿੰਧੂ
 ਪਾਰਭਜਿਪਾਤਕੇਅਦਾਸਦੁਖਸੁਨੇਦੋਊਬੀਗਕੋ॥ਚਕਵਾਰਕੋਰਨਿਕੁੰਬਗਸਿੰਧੂ
 ਮੋਹਨਿਕੋਬੂਝੈਸੀਅਸੇਪੁਬੂਝੁਖਪੀਖਤੀਗਕੋ॥ਛੁਟੈਜਲਜਤਨਲਜਤਨਤਨੀ
 ਰਗਾਤਲਾਗੋਬਾਤਜੈਸੇਤਾਤੇਰੋਤਕਨਨੀਗਕੋ॥ਲਿਚਨਚੁਚਾਤਨਹੀਸੁਪਾਨਾ
 ਧਰਮਾਹੀਅੰਗਨਾਬਿਧੀਯੈਸੇਅੰਗਰਪੁਬੀਗਕੋ॥੨॥ਸਦੈਜਾ॥ਪਸਿਲਾਇ
 ਲਗਾਇਨਚਿਦਨਕੋਤੁਤੇਨਛੁਡਾਇਫਨੀਮਨਿਕੋ॥ਅਰਬੀਰਉਸੀਗਹਿਦੁਰਿਕੰਬ
 ਨਬੂਝੈਦੁਖਪਾਵਕੁਕੋਕਨਕੋ॥ਨਲਨੀਦਲਪਤਸੋਬਾਤਕੀਏਉਤਪਾਤਬਰੋਪੁਤ
 ਜੀਮਨਕੋ॥ਸੁਨਿਆਗਬਢੀਉਪਜੀਨਬੂਝੈਤਿਦਾਰਿਦਫੁਕਸਮੀਰਨਕੋ॥੩॥ਸਦੈ
 ਜਾ॥ਸੀਰਪਬੀਅਸਿਤੀਮਾਬਿਨਨੀਭਭੈਅੰਜੁਗੀਅਸਰੈਦੈ॥ਬੀਰਦਈਬਹੁੰਤਨ
 ਧੀਰਨਪੀਰਪਟੈਪੁਹਮੀਤਨਜੈਦੈ॥ਕੈਪਹਿਲੇਰੁਜਾਨੀਬਿਓਗਸੁਦੈਕੁਚਬਿਚਿਤਿ
 ਹਾਰਸਮੈਦੈ॥ਕੋਅਬਪਰਸੀਅਬਿਨੁਸੀਪਤਿਦਾਰਸੀਆਪਤਿਸੀਬਿਨੁਜੈਦੈ॥੪॥ਸਦੈ

ਯਾ॥ ਅਥਿਥੇਕਸੁਰਾਸਕੀਭੰਨਾਥਿਥੇਕਾਥਿਦਰਪੁਨਥਹਿਤਾਤਦੀਆ॥ ਤਜਿਸਿਪ
ਤਿਦੰਪਤਿਏਕਹੀਥੇਰਅਵਾਸਤਜੇਥਨਬਾਸਲੀਆ॥ ਜਿਨਕੇਨਿਸਬਾਸੁਰੇਕੇ
ਮਿਥਿਥੇਹਿਤਰਾਖੰਹੁਤੋਥਿਨੁਪਰਹੀਆ॥ ਇਹਭਾਂਤਥਿਥਿਗਦੀਥਿਥਿਥਿਆਪੁ
ਸੁਵਾਸੀਆਪਤਿਪਰਸੀਆ॥ ੧੧॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਬਾਕਲਰੇਲਤਹੈਬਨਬੀਥਨਿਬੁ
ਸੁਤਭੋਗਨਿਭੰਮਸੀਦੇਸੇ॥ ਕੰਨਕਕੰਨਕਦੇਥਕਰੀਗਲੇਕਿੰਗਨਿਕੋਕਲਕੰਨਕ
ਰੇਸੇ॥ ਚੰਪਕਚੰਦਨਭਾਲਤਮਾਲਨਿਸੋਗਿਰਕੁਸੁਤਿਜੈਸੇ॥ ਜਨਕੀਹਾਥਨਭੰਗ
ਤਗਮਕੇਥਾਥਸੇਥਾਥਮਰੇਗਤਿਕੈਸੇ॥ ੧੨॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਦੇਖਿਮਿਗਕਹੈਮਿ
ਗਨੈਨੀਸੀਅਕਯਾਚੰਦਮੁਖੀਚੰਦਦੇਖਿਕਹੈਮਨੋਮਤਿਥਾਓਰੀ॥ ਗਾਢੇਥਨ
ਗੰਨਕਰਿਚੁੰਮਛਾਰਿਪੈਨਪੂਛਧਾਇਧਾਇਪੂਛੈ॥ ਗਿਰਕੁਪਸਰਥਓਗੀ॥ ਸਦਾ
ਮੀਲਵੰਤਹੈਅਸੰਤਭਗਵੰਤਮਨੁਕੀਨਹੈਕੁੰਗਦੁਖਕੇਹਰਕੀਥਾਓਗੀ॥ ਥੇਤੋ
ਵਹਰਾਜੁਕੇਸਮਾਜੁਰਪੁਰਾਜਤਬਦੈਸੀਥਾਓਗੀਅਥਾਓਸੀਥਾਓਗੀ॥
੧੩॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਏਹੋਲਛਮਨੋਤੇਹਿਬੂਝਤਹੈਥਾਰਥਾਦੇਖਿਸਮਿਅਗਈਕੈਸੀ
ਥਾਤਭਈਜਯਕੀ॥ ਆਹਟਨਪਯੋਪਗੁਥੇਜਨਾਚਲਯੋਹਮਥਾਥੀਭਾਲਿਗਏਅਥਕੋਮਿ
ਲਵੈਜਯਕੀ॥ ਕੋਨੇਹਿਰਿਲੀਨੀਮਾਰਿਭੁਥੀਕਹਾਕੀਨੀਲਾਹੁਥਾਥਾਐਸੀਕੀਸੀਹੈਅਜਯਕੀਥੀ
ਜਯਕੀ॥ ਕਾਂਸੈਦੁਖਕਹੈਗਹੈਕੋਨਕੀਸਗਨਿਆਹੁਭਲੇਹੈਮਨਬਤਯਾਐਤੰਨਜਯਕੀ॥

੧੬॥ ਕਹਿੰਤੁ॥ ਬਿਗਹਿ ਬਿਹਾਲ ਮਨਿ ਨ ਕਰੁ ਤਕੇ ਦੁਖ ਤਕੇ ਨ ਸੀਦੈ ਜਾਗੇ ਚਰੇ ਜਾਮਕੇ॥ ੧੬॥
 ਭੋਜਨ ਬਿਸਾਹਿ ਜੀਅ ਜਪੇ ਕਰੈ ਸਾਮੁ ਸੀਅਤੁ ਰਿਹੇ ਦੇਹ ਮਨੇ ਦੁਖੀ ਬਝੇ ਪਾਮਕੇ॥ ਜਾਹਿ ਨਿ
 ਜਕਤ ਸੇਊ ਦੁਖ ਪਤਨ ਤਜਿ ਬਾਤ ਕਰੈ ਹੋ ਕੈਸੈ ਸੇਹਾ ਬਲਾਗੇ ਕਮਕੇ॥ ਦੇਖਤ ਬਟਾਊ ਆਪਰੇ
 ਵਤਰੁ ਮਾਊਰੁ ਹਾਜਰੈ ਪਾਸ ਸੁਭਿਤ ਹਾਂਪਰੈ ਪਾਇ ਗਾਮਕੇ॥ ੧੭॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜਨ ਕੀ ਕੋਧ
 ਰਿਕਸ਼ਿਟੇ ਰਿਗੇ ਸਰਤੀ ਗਤਿ ਪਾਜ ਲਕੀ॥ ਕਰਿ ਕੇ ਕਨੈ ਕੁਭਏ ਦ੍ਰਿਗਸੀਤਲ ਸੰਪਤਿ
 ਦੇਖਿ ਰਤੇ ਪਲਕੀ॥ ਅਲਿਕੇ ਸਗਏ ਅਥਈ ਦਿਨ ਨਹ ਨਈ ਛੁਬਿ ਤੇ ਨ ਲਾਸੀ ਦਲਕੀ॥ ਅਨੇ
 ਸਾਈ ਬੰਗ ਪਰੇ ਮੁਗਛਾਇ ਭਲੀ ਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਹਲਾਹਲਕੀ॥ ੧੮॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਦੀਪ ਬਿਰੀ
 ਨ ਪਰੇ ਦੁਖ ਸੇਜ ਕਹੁ ਕਨ ਸੀਤ ਪਾਘ ਪਨ ਕਾਰੇ॥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ਨਹਿ ਸੀਦ੍ਰੁਟੈ ਨ ਛੁਟੈ ਨਿਸ
 ਈ ਮੈ ਸੰਗਾਛੁ ਮੈ ਪਾਗੇ॥ ਨਾਗਿ ਬਿਓਗਤ ਹਾਂਤ ਮਹੁ ਪਕੁ ਮੈ ਸੇ ਮੈ ਰੂਸਤ ਕਾਂ ਮਤ ਵਧੇ॥ ਮੁਟੇ
 ਈ ਲੋਚਨ ਜਾਨ ਕੀ ਕੰਮੁ ਖਟੀ ਸਤ ਮੇਹਿ ਮਯੀ ਕਉ ਜਾਗੇ॥ ੧੯॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਰੇ ਵਤਨੈ ਨ ਨੀਨੁ
 ਗਾਯੋ ਪਟਿ ਔਰ ਸਮੀਹ ਉਸਾਸ ਨ ਲੇਤੇ॥ ਮਾਸੁ ਕੁਮਾਸੁ ਨ ਮਾਸ ਕਤੇ ਸਬ ਤੇ ਜੁਗਾਯੋ ਸੀਅਕੇ
 ਬਿਛੁਰੇ ਤੇ॥ ਜਨ ਕੀ ਸਾਮੁ ਪੁਕਸਤ ਆਗਤ ਬੋਲ ਬਕੇ ਸੁਨੀ ਅੰਨ ਕਹੇ ਤੇ॥ ਸੇਹ ਪੁਬਿਰ
 ਹੀਓ ਸੁਨਿ ਬੀਰ ਬੰਡੂ ਕੈ ਭਯੋ ਬੰਡੂ ਹੀਏ ਤੇ॥ ੨੦॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਕੰਚਨ ਕੀ ਘਾਏ ਦੁਪਹਾਨ
 ਲਿਖਿ ਮਨ ਕਹੁ ਨਾਬਿਰਚ ਸਵਾਯੋ॥ ਤੇਹੀ ਕੇ ਹੇਤ ਚਲੇ ਤੇ ਜਿਨਾ ਰਿਸੁ ਮੈ ਮਾਤਿ ਹੀ ਲਛੁ
 ਨ ਬਿਚਾਰੇ॥ ਜਾਹੀ ਤੋ ਕੇ ਕਈ ਮਾਇ ਕੀ ਸਬ ਨੀਤ ਸੁਹੇ ਪਛਤੋ ਬਧਾਰੇ॥ ਰਜ ਕੀ

ਲਾਇਕੈਨਮਹਾਂਜੰਗ੍ਹੈਕਹਿਕੋਰਪੁਨਾਬੁਕਯੋ॥੧੯॥ਸਵੈਯਾ॥ ਕਾਮਚਲਾਇਦੇਸਰ
 ਪਾਂਚਸੁਪਾਖਲੋਤਨਮਾਰਿਗਭੇਰੇ॥ਤੇਸੀਅਕੀਬਿਰਹਾਗਿਲੀਜਰੇਮੈਮਨਸੈਸਬਾਅਯੁ
 ਧਤੇਰੇ॥ਪੈਬਿਪਗਿਤਿਭਈਬਿਨਬਨਨਿਰੇਬਿਰਹਾਅਬਜਾਹਿਨਘੇਰੇ॥ਅੰਰਸੁਖੀ
 ਹੀ॥ਜਗਹੋਇਬੰਨਸੁਮੁਢਮਨੇਜਦੁਖੀਇਕਮੇਰੇ॥੨੦॥ਕਾਥੈਤੁ॥ਜਨਕੀਬਿਰਹਾ
 ਸ਼ਿਰਹੁੰਥੰਥੀਜਾਗਿਕਹਾਜਾਉਤਥਾਜੀਅਬਗੀਦ੍ਰਿਤਈਹੈ॥ਤਾਂਪਰਸੁਗਤਿਅੰਰ
 ਫੁਕਨਿਰਵਾਰੈਕੋਨਪਾਉੰਨਸਿਦੇਸਜਲੁਯਹੈਕਠਿਨਈਹੈ॥ਦੇਹਜਗਿਜਾਤਾਮਬਜੀਵਿ
 ਤੁੰਦੋਕਉਪਗੀਏਤੇਪਰਬਨਸੈਕਮਨਤੋਰਢਈਹੈ॥ਕਯੋਗਪੁਰਈਦੁਖਦਾਈਰਤਰਾ
 ਈਕੁਰਮਾਰੇਪਰਿਮਾਰਿਬੋਨਸੁਰਕੀਬਡਾਈਹੈ॥੨੧॥ਸਵੈਯਾ॥ਜਾਂਦਿਨਸਿੰਧੁਮਥੇਨਿਕਸੰ
 ਸਠਤਾਦਿਨਤੇਕੁਪਗੀਕਹਕੇਹੀ॥ਗਾਹਗਿਲੀਉਗਲਮੇਫਿਰਿਥਾਦਿਕਲੀਕੁਸਿਭਾਰਿਜ
 ਰਵਤਮੇਰੀ॥ਆਜੁਕਵੰਤਰਢਾਇਕਰੇਸਤਖੰਡਸਸੀਛਿਨੇਮੈਅਬਤੇਹੀ॥ਪੈਨਕਛੁਬਸੁ
 ਰਾਮਕਯੋਜੋਤੁੰਜਾਨਕੀਕੀਮੁਖਛਾਂਹਨਹੋਹੀ॥੨੨॥ਸਵੈਯਾ॥ਦਾਹਕਰੈਨਭਮੈਪਜਰੇ
 ਨਟੈਜਮੈਸੋਚਕੀਏਮੁਖਦੇਖੇ॥ਅੰਰਚਕੋਰਮੰਗਾਰਚੁਗੇਜੀਅਸੀਤਲਜਾਨੁਸੁਕੋਨਸੇ
 ਲੇਖੇ॥ਮਨਹੁੰਥੰਥੀਥਿਖਕੰਜਨਬੂਤਹੈਜਲਯਾਹਿਪਰੇਖੇ॥ਨਾਉਸੁਪਾਕਰਲੇਗ
 ਕਹੈਕਵਿਰਾਮਕਹੈਤੁਮਕੋਨਕੋਪੇਖੈ॥੨੩॥ਸਵੈਯਾ॥ਚੰਦਨਸੈਲਪਣਾਇਰਹੀਅ
 ਹਿਮਾਲਕੀਜੁਲਾਨਿਸਿਕਦਯੋਹੈ॥ਪੈਨਪ੍ਰਚੰਡਨੀਉਰਤੰਜਬਹੈਨਿਕਸਮੇਤਬਰੇ॥

ਲਗਯੋ ਹੈ॥ ਚਾਟਿ ਸੁਪਭ੍ਰਮਤਾ ਕ੍ਰਿਨੈ ਬਿਖਬਾਰਿਤੁ ਜੀਗਮ ਦੇਸਰਹੋ ਹੈ॥ ਬੀਰਪਟੀ ਕਰੀ
 ਮੀਰਉ ਸੀਰਹਿ ਨੀਰਹਿ ਸ੍ਰੀਤ ਲੋਕੋ ਨ ਕਯੋ ਹੈ॥ ੨੪॥ ਸਦੈ ਜਾ॥ ਸਿੰਧੁ ਮਥੇ ਜੜਤੁ ਨਿਕ
 ਸਮੇਂ ਜੜਵਨ ਲਾਦਾ ਹੋ ਦਾਨੁ ਪਠਯੋ॥ ਕੈ ਸੇਵਕੇ ਠਹਲਾਹਲ ਹੋ ਤਿਸੇ ਰਿਸੁਧਾਸਮਾ॥
 ਪਬਨਯੋ॥ ਸ੍ਰੀਰਧੁ ਬੀਰਕਯੋ ਸੁਨਿ ਬੀਰਤੁ ਬੁਝਿ ਸਮੀਕਿ ਪੈਰਗੁਰਾਯੋ॥ ਨਾਉ ਸੁਧਾ
 ਧਰਹੈ ਬਿਖਕੇ ਪਰਨਾਇ॥ ਬਿਰਚਕਲੀ ਕੁਲਗਯੋ॥ ੨੫॥ ਸਦੈ ਜਾ॥ ਏ ਬਿਲਲਾਤ
 ਟਿਰੈ ਇਹ ਭੰਤ ਸੁਹਤ ਨਹੀ ਕਛੁ ਖਾਨ ਨ ਪੰਨੀ॥ ਰਾਵਨ ਕੇ ਸਿਰਜਾਤ ਉਤੈ ਅਤਿ ਨ ਕੀਰੋ
 ਮਕਹੈ ਬਿਲਖਾਨੀ॥ ਸੇਵਨ ਮਾਸੁ ਮੇਖ ਗਰਾਜ ਜਟਾ ਉਠੈ ਅੰਯੋ ਅੰਯੋ ਯਹ ਮਯੀ॥ ਮਾਰਿ
 ਟਿਰੈ ਕਿ ਕਰੋ ਪਭ ਕਾਰਜੁ ਕੈ ਜਸੁ ਲੈ ਉਦੇਹ ਪੁਰਾਨੀ॥ ੨੬॥ ਸਦੈ ਜਾ॥ ਦੁਰਹੀ ਤੇ ਦਸਕਿ ਪਕ
 ਪੈਯ ਹੋ ਕੋਨ ਬਡੋ ਹਠਾਨ ਤੁਹੈ॥ ਹਰਿ ਬਾਹਨੁ ਹੋ ਸੀਅ ਕੋ ਸੁਭਹੈ ਸੁਨਿ ਹੋਇ ਸੁਮੋਹਿ ਪਛਾਨ
 ਤੁਹੈ॥ ਗਿਰਜਾਨ ਕੇ ਕਲਕਾਚਲੁ ਹੋ ਬਿਪਕੋ ਬਲੁ ਕੇ ਜਗੁ ਜਾਨਤੁ ਹੋ॥ ਅਬ ਮੇਹ ਕਛੁ ਸਮ
 ਝੋਨ ਪਰੈ ਭਈ ਕਹੋ ਕੇ ਕਾਲਪ ਲਾਨਤੁ ਹੋ॥ ੨੭॥ ਸਦੈ ਜਾ॥ ਤੋਹਿ ਲੋਆਇ ਸੁਨਾਇ ਕਯੋ
 ਧ੍ਰਿਗੁ ਤੇ ਤਨ ਕੇ ਮਨ ਕੋ ਪਗੀਅ ਕੋ॥ ਤਾਪ ਰਿਮੋਹਿ ਜਗਦਤੁ ਹੋ ਮਹਿ ਆਖਿ ਦਿਖਾਇ ਜਗਾਇ
 ਦੀਅ ਕੋ॥ ਪੈਰਾ ਰੁੜਾ ਸਨਾਮ ਕੋ ਸੇਵਕੁ ਹੋ ਛਲਕੇ ਕੋ ਉਲੇਤਤੀਅ ਕੋ॥ ਕੈਰਜੀ ਦੇਹ ਕਰੋ
 ਖਿਸੇ ਸੋਹ ਕਿਤੁ ਰਨ ਮਾਰਿ ਕਿਛੁ ਭਿਸੀਅ ਕੋ॥ ੨੮॥ ਸਦੈ ਜਾ॥ ਜੋ ਲਗਾ ਰਾਵਨ ਬਾਤ ਕਹੈ ਟਿ
 ਰਤੋ ਲਗਕੋ ਪਹੀਏ ਨਸਮਯੋ॥ ਭੋਰਿ ਧੁਜਾਥ ਕੀ ਪਲਮੇ ਮੁਖਿ ਰੋਸੈ ਰੋਥੁ ਜਲ ਪਏਲਾ॥

ਜਨਤੋਂ ਦੋਸ ਸੀ ਸਿਕਹੀ ਯਹ ਚਾਹਤ ਮੀ ਹੁੰਦਾ ਉ ਪੁਰਨੈ ॥ ਪੈ ਨ ਕੁਲੀ ਯਹਿ ਜਾਹਿ ਰਹੀ ਪਤਿ
 ਸਿੰਘ ਅਜਕ ਹੁਖ ਤਲ ਜੋ ॥ ੨੯ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਚੇਚਲ ਪੇਟ ਲਿਖਵਨ ਕੇ ਅੰਗ ਪਾਇਨ ਕੇ ਸੁ
 ਪਾਇਨ ਭੁੰਭੇ ॥ ਅੰਗ ਕਹੀ ਮੁਖ ਕੀ ਬਹੁ ਤੈ ਸੁਨਿ ਆਨ ਲਾਇ ਸੁਖ ਸੀ ਪਤਿ ਟੰਭੇ ॥ ਹਾਰਿ ਪਰੇ ਰਹਿ ਭਾਰਿ
 ਦਯੋ ਸੁਤੇ ਅਪਾਗਿ ਰਿਖੇ ॥ ਰਿਪੁ ਕੇ ਲਗੇ ਖੰਭੇ ॥ ਘਾਉ ਲਗੇ ਰਘੁ ਰਾਇ ਕੇ ਕਾਜ ਜਟਾਉ ਕੀ ਆ
 ਉਘਟੀ ਰਸੁ ਮੰਭੇ ॥ ੩੦ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਸੀ ਅਹੋਰੰਦ ਸਕੰਧ ਲਲੇ ਮੰਗ ਗਿਧਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਸਨ ਮੁਖ
 ਜੁਯੋ ਲੀਕ ਪਤੀ ਗਹਿ ਥੰਨਾ ਬਿਖਧਰ ਮੇ ॥ ਚਿਕੁ ਵੰਡ ਅਰਿ ਪਰਵਟੇ ॥ ਜੁਧ ਮਹਾ ਜੁਗ ਜਾਂ ਮਕ
 ਕੰਤ ਬਹਾਰਿ ਪਕੇ ਕਹਿ ਗੰਮ ਸੁਹੁਟੇ ॥ ਲੰਛਕ ਘਾਉ ਲਗੇ ਪਰਤੰਛਕ ਪੰਛ ਗਏ ਪਰਪੰ
 ਛਨ ਛੁਟੇ ॥ ੩੧ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲਈਨ ਦਸਾਸ ਨਿਤੇ ਸੀ ਅਮੈ ਜੀ ਅਤੋ ਸਭੁ ਪੋਰਖ ਕੀਨੇ ॥
 ਅੰਰਨ ਸੰਗ ਮੇ ਘਰ ਲਾਫਿ ਰਸੋ ਪੁਕਰੇ ਨ ਬਰੇ ਜਸੁ ਲੀਨੇ ॥ ਅੰਰ ਰਹੀ ਸਭੁ ਰੰਮ ਕੇ ਰੁਪਿ ਰੰ
 ਰਿਨੈ ਨ ਨਿਕੋ ਸੁਖ ਦੀਨੇ ॥ ਭਾਵਾ ਬਿਹੀ ਨ ਜਟਾਉ ਕੀ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ਨ ਛੁਟੈ ਮਨ ਕੇ ਦੁਖ ਤੀਨੇ ॥
 ੩੨ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਸੀਰਘੁ ਬੀਰ ਅਧੀਰ ਕੀ ਪੀਰ ਬਿਚ ਬਤ ਹੀ ਬਨ ਸੋ ਪਤ ਆਏ ॥ ਨੀਰ ਬ
 ਰੇ ਵਿਗਜਨ ਕੀ ਦੇ ਦੁਖ ਅੰਗ ਬਿਹੰਗ ਨਿਹਾਰਿ ਬਹਾਏ ॥ ਬੁਝਿ ਰਹੇ ਨ ਕਹੈ ਮੁਖ ਤੋ ਕਛੁ ਨੈਨ
 ਕੀ ਸੈਨ ਨਿਹੀ ਸੁਣਾਏ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਦੁਨੈ ਨ ਭਓ ਚਿਤੈ ਨਿਜ ਦੇਹ ਕੇ ਘਾਉ ਜਟਾਉ ਦਿਖਾਏ ॥ ੩੩
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਬ ਰਘੁ ਪਤਿ ਖਗ ਪਤਿ ਸੈ ਬੋਲੈ ਮਨ ਧਰ ਸੋ ਕਾ ॥ ਸ੍ਰਾਮਿ ਧਰ ਮਜ ਸਲੈ ਚਲੈ ਰ
 ਨ ਜੁਝੈ ਪਰ ਲੋਕਾ ॥ ੩੪ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਅਬ ਦੀਜੈ ਇਕ ਬਤ ਮਾਗਤੁ ਮਪੈ ਜੋ ਰਿਕਗਿ ਸੁਰਪ

ਤਿਪੁਰੈਤਤਾਤਿਨਹਿਹਰਸਾਥੀਆਜੀਨਿਕਹੋ॥੩੫॥ਸਵੈਯਾ॥ਰਹਿਧਚਲੇਸਸੁਭੇਕਾ॥੩੮
 ਵਾਰਿਅਬੈਪਛਲਕਧਕਮਣੀਰਹੈਗੋ॥ਰੈਰਹਿਓਚੁਪਕੈਤਬਲੋਪਿਤੁਬਾਤਸੁਯੋਜਸੁਦੇਹ
 ਵਹੈਗੋ॥ਜੇਲਾਗਿਜੂਝਿਕੁਟਿਬਸਮੇਤਉਸਾਸਨਿਸੋਸਿਵਲੋਕਰਹੈਗੋ॥ਸੀਅਕੋਲਾਫਨ
 ਮੀਥਿਨੁਰਾਫਨਤਤਸਥਾਤਲਜਭਕਹੈਗੋ॥੩੬॥ਸਵੈਯਾ॥ਵਾਹੁਜਟਾਉਕੋਦੈਦੋਉਥੀ
 ਰਧਸੇਬਨਮੇਮਨਸੋਕਭਗੋ॥ਸੀਅਕੋਬਿਛੁਰੇਤਨਕੇਸੁਖਜੇਸਬਸੁਕਗਏਦੁਖਹੋਤਰਗੋ॥
 ਜਹਰੀਛਲਿਗੁਰਬਣੇਕਪਿਹੈਗਿਰਕੇਦਭਅੰਦਾਗਿਜਾਇਪਗੋ॥ਤਹਛਲਕੇਬਾਗੀਸੇਤ
 ਗਭਰੇਅਨੁਗਾਰੀਗੇਹਨੁਮਨੁਖਗੋ॥੩੭॥ਕਬਿਤੁ॥ਦੇਹਧਰੋਮਨੋਰਤਿਕੰਤਸੀਗਲੇ
 ਬਸੰਤਰੇਲਤਾਅਕੋਲਥਾਛਿਜਯੈਮੀਸੀਚਾਲਕੋ॥ਕਿਧੋਏਈਪੂਰਨਅਨੰਤਕਫਿਰਾ
 ਮਕਹਿਕਿਧੋਰਾਜਹਿਸਛੁਟੇਮਾਨਸਰਤਾਲਕੋ॥ਤਾਪਸੀਕਿਭੇਸਕੀਏਰੰਗਮੁਪਵੰਤਕਿਮੁ
 ਕਤਛਲਦੇਉਤੁਟੇਪੁਨਤਰੁਡਾਲਕੋ॥ਦੂਰਿਹੀਤੇਦੋਬਿਕਯੋਅੰਜਨੀਕੋਪੁਤਕਿਸਪੁਤ
 ਕਾਹੁਰਾਜਕੋਕਿਕਾਲਬਲੀਬਾਲਕੋ॥੩੮॥ਕਬਿਤੁ॥ਲਛਮਨਸੀਗਿਬੂਝੇਕਮਲਕਦੀ
 ਬਕਹੂੰਦੇਖੀਸੀਅਕਨਾਨਿਤਰਕੁਲੀਕਨਕਕੀ॥ਸੀਛਲਾਮੇਰੇਹੈਮਨੋਜਤੀਅਵੇਰੇ
 ਛਾਬਿਦੇਹਾਅਹਿਕੇਸਭੋਹਉਪਮਾਧਨਕਕੀ॥ਚੰਦਮੁਖੀਪਿਕਥੈਨੀਸੁੰਦਰਕੁਰੰਗਨੈਨੀ
 ਕਦਲੀਸੀਜੰਘਕਟਿਕੇਹਰਿਤਨਕਕੀ॥ਕੇਤਕੀਓਬੇਲੀਗਇਬੇਲੀਹੈਲਹੈਇਕੋਲੀ
 ਸਿਗਨਸਹੇਲੀਦੇਖੀਜਨਕੀਜਨਕਕੀ॥੩੯॥ਕਬਿਤੁ॥ਬਨਕੇਕੁਰੰਗਤੇਮਹਕੁਰੰਗਕੀ

ਨੈਅਥਕਹਸੁਖਦੈਨਿਅਸੋਧੁਕਹੁਆਇਏ॥ ਕਾਰੇਪਿਕਬੈਨਕਹੁਪਿਕਬੈਨਹੁਕੀਸੁਧਿ
 ਕੰਸਮੁਖੀਖੰਜਗੀਟਨੈਨਕੋਬਤਾਇਏ॥ ਐਹੋਜਹਿਸਹਿਸਗਵਨੀਗਵਨਕੰਨਿਪੰਨਾਅੰਗ
 ਬਸੈਕਾਇਤਹੁਪਠਾਇਏ॥ ਚੰਪਕਬਰਨਕਹੁਦੇਖੀਸੁਨੀਚੰਪਕਕਦੰਬਬਨਿਆਜੁਅ
 ਬਜਨਕੀਬਤਾਇਏ॥ ੪੦॥ ਐਹਗਾ॥ ਦੇਖਤਬਨਇਹਬਿਧਿਦੁਖੀਮਤਿਗਤਿਤਜਿਮਲ
 ਗਿਆਯਾ॥ ਬਿਕਲਬਚਨਸੁਨਿਗੰਮਕੋਬੋਲੇਸੀਹਨੁਮਾਨ॥ ੪੧॥ ਸੋਹਨਾ॥ ਕਿਤਕਾਦਿਕ
 ਸਇਹਭੇਸਕੋਨਬੀਸਪਗਦੇਦੇਉ॥ ਕੈਤੁਮਬਰਨਸੁਰੇਸਨਾਗਿਬਿਯੋਗੀਬਨਾਫਿਰੇ॥ ੪੨॥
 ਸਦੈਯਾ॥ ਸੂਰਜਤੋਰਘੁਬੀਸਕਹੈਜਗਤਾਕੁਲਾਪੁਰਾਮੋਧਰਹਾਂਹੀ॥ ਰਾਮਹੈਨਾਮਪਿਤਾ
 ਪਠਦੇਬਨਾਜੁਪਯੋਲਾਪੁਬੀਰਕੀਬਾਹੀ॥ ਕਾਨਨਮੈਤੀਅਸਿਗਹੁਤੀਸੁਹਰੀਕਿਨਹੁੰਹ
 ਮਯੋਬਿਲਲਾਹੀ॥ ਬਾਤਹੁਤੀਸੁਕਹੀਤੁਮਸੈਅਰੁਮੈਹਿਕਛੁਕਰਹੀਸੁਧਿਨਹੀ॥ ੪੩॥
 ਕਾਥਿਤਾ॥ ਪਾਛੇਲਛਮਨਕਹੀਬਤਸਮਝਾਇਸਬਦੇਈਰਾਮਸਿਵਸਨਕਾਦਿਮਿਲਿ
 ਗਾਏਹੈ॥ ਏਈਗਘੁਨਾਥਤੀਨੋਲੋਕਨਿਕੇਨਾਥਕਪਿਛਿਨਿਧਿਜਾਚੇਬਿਧਿਤਾਤੇਛਿ
 ਤਾਏਹੈ॥ ਸੂਰਨਕੇਸੁਰਦੇਉਪੂਰਨਹੈਰਾਮਚੰਦਮਾਰੇਅੰਧਕਾਅਭਿਕੰਦਰਾਪਠਾਏਹੈ
 ॥ ਰਾਰੀਕਾਨਿਧਤੀਖਰਦੁਖਰਕੇਪਤੀਅਬਰਵਨਕੀਛਾਤੀਕੋਚਰਨਚਪਛਾਏਹੈ
 ੪੪॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਹਮਤੋਅਪਸੀਸਬਬਤਕਹੈਤੁਮਸੈਤੁਮਹੁੰਹਮਸੈਨਕਹੋਕਾਪਿਕੰਸ
 ਕੁਚਾਤਡਰਤਸੋਹੋਕਿਹਕਾਰਨਤੋਫਿਹੰਭਾਤਕਹੋਮਰੋਨਾਉਹਨੁਕਪਿਰਜਸੁਗਹਿਵਹਿ

ਮਾਨਿਮਿਲਾਉਂਤੈ ਬਾਹਰਿ॥ ਨਿਜ ਬੀਗਛਿ ਨਾਇਲਈਤਿ॥ ਅਗੁਗਰੀ ਬਨਿਦਾ ੨੯
 ਹੋਲਾਜ ਬਹੋ॥ ੪੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਦੇਖਤ ਸੀਰਘੁ ਬੀਗਕੋਰੁ ਪਖਨੀਕਛੁ ਪੀਡਿਹਨੀਆ॥
 ਸੀ॥ ਪੰਕਜੁ ਭੋਗਨਿ ਜੰਮੈ ਘਨਮੋਗਨਿ ਚੰਦ ਬਕੋਗਨਿ ਹੁਨਾਹੈ ਸੀ॥ ਕਾਮ ਬਸੰਤ ਹਿਰੁਮਿ
 ਅਨੰਤ ਹਿਰਿਤ ਹਿਨਾਰਿ ਪਰਿਬ੍ਰਤੈ ਸੀ॥ ਪਾਇਗਹੇ ਘੁਗਾਇਕੋਧਾਇ ਉਠਾਇਕੈ ਅੰਕੁ
 ਗੈਬਿਧਿ ਤੈ ਸੀ॥ ੪੬॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਅਪਮਿਲੇ ਭਲੀਭਾਤਿ ਹਨੁ ਪੁਨਿ ਭਮਧਿਆਨਿ ਸੁਗੀਰ
 ਮਿਲਾਏ॥ ਸਾਰਿ ਬੋਗ ਬਡੇ ਦੁਹੰਭ ਕਹੈ ਸੁਨਿ ਕੈ ਬਹੁਤੇ ਪੁਛੁ ਤਾਏ॥ ਬਾਲ ਕੀਮੀਚੁਕ
 ਹੀਰਘੁ ਬੀਗਹਿ ਛੇਦਨ ਕੋਤਰ ਸਾਤ ਬਤਾਏ॥ ਭੁਲਗਯੋ ਅਪਨ ਦੁਖਤਾ ਛਿਨ ਬਾਨਰ ਕੇ
 ਦੁਖ ਨੈਨ ਬਹਾਏ॥ ੪੭॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸੀਰਘੁ ਬੀਗਕਯੋ ਸਬਸੋਘਾ ਸੀ ਅਕੋਸੇ ਪੁਕਹੁੰਨਹਿ
 ਪਯੋ॥ ਛੰਛਾ ਛਿਰੇ ਗੀਰ ਕਾਨ ਬੇਹਰਤਾ ਦੁਖ ਭੋਜਨੁ ਹੁੰ ਬਿਸਰਾਯੋ॥ ਗੀਧਜ ਦਾਉ
 ਕਹੀ ਬੈਠੈ ਬੈਠੈ ਨੈਨ ਬੁਝਰ ਬਤਾਯੋ॥ ਯੈ ਸੁਨਿ ਕੋਹਨੁ ਮਾਨਉ ਠੇਕਾ ਰਿਜੇ ਰਿਦੈ ਉਸ
 ਰੁਨਾਇ ਸੁਨਾਯੋ॥ ੪੮॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਏਕ ਨਈਨਿ ਧਿਬਾਰ ਕੇ ਵਾਰ ਬਡੀ ਸੁਕੁਮਾਰ ਉਸਾ
 ਸਵਖਰੀ॥ ਸਿਗਨਿ ਸਾਚਰ ਕੇ ਅੰਗਯੋ ਮੁਖਰਾਹਮਨੇ ਸਸਿਕੀਉ ਜਾਗੀ॥ ਭੁਖਨਡਾਰ
 ਤਰਾਮਪੁਕ ਬਤਾਯੋ॥ ਮਾਂਗਾ ਬਿਦਾਰ ਭਿਭਾਗੀ॥ ਏਬਤੀਆਂ ਸੁਨਿ ਕੈ ਕਪਿਕੀਰਘੁ
 ਬਕਹੀ ਦਹਿਨਾਰਿ ਘਾਈ॥ ੪੯॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਕਾਨ ਨਿਕੰਡ ਲਈ ਕਸੁ ਬੇਸਰ ਕੇ ਠਾਸਿਗਿਮ
 ਨਿਕੰਡ ਨੀਯੋ॥ ਸਪੈ ਦੁਹੰਭ ਸਿਰਫੁ ਲਾਬਿਰਾ ਕਟਿ ਕੋਕਰ ਨੁਪੁਰ ਝੁੰਡ ਨੀਯੋ॥ ਪਾਇ

ਲਗਾਇਤਾ ਇਲਾਸੋ ਕਛੁ ਜੇਪਨੁ ਮਾਨਸਕੋ ਤਬ ਬੀਨੀ। ਭੁਤਲਛੁ ਰਿਚਲੇ ਸੀਅਜੇਮ।
 ਈਰੁਖਕੋ ਤੇਈ ਭੂਖਨਦੀਨੇ। ੫੦॥ ਸਦੈਸਾ। ਵੇਖਿ ਬਿਖਦੁ ਕੀ ਚਿਰਪੁਬੀਰਲਗਾਇ
 ਲਾਇਛੁ ਤੀਅਪਾਛਿਤਹੀ॥ ਬਾਰਿਭਰੇ ਦ੍ਰਿਗੇਯ ਛਬਿਹੈ ਮਨੇ ਮੀਨਸੋਰੇ ਵਰਮੇ ਲਕਾ
 ਹੀ ਜਾਨਕੀ ਅੰਗਨਿ ਤੋ ਬਿਛੁਰੇ ਮਨੇ ਮੁਕਤਏ ਕਾਹਿਯੋ ਬਿਲਖਾਈ॥ ਬੀਰ ਬਿਚਰਕੋ
 ਤੁਮਹੀ ਸੀਅਕੇਏਈ ਭੂਖਨਹੀ ਕਿਨਾਹੀ॥ ੫੧॥ ਕਾਬਿਛੁ। ਜਾਨਕੀ ਕੋ ਮਖਨਾ ਬਿਲੇਕੋ
 ਰਾਤੇ ਕੰਡਲਹਿ ਜਾਤਬੀਰਪਾਇਛੁ ਵੇਰਪੁਰਾਇਕੇ॥ ਪਾਖੇ ਜੇ ਨਿਹਾਰਿਨੈ ਨਛੁ ਏਛੁ
 ਮਾਰੇ ਤੰਢੇ ਕੰਕਨਨਦੇਖੋ ਬੋਲਕੋ ਸਤਭਾਇਕੇ॥ ਪਾਇਨਕੋ ਪਰਬੋਕੋ ਜਾਤੇਦਾਸਲਛੁ
 ਮਨਜਾਤੇ ਪਹਿਚਨਤਹੇ ਭੂਖਨਜੇ ਪਾਇਕੇ॥ ਬਿਛੁਆਚੈ ਏਉਮੈ ਰਣ੍ਹਾਨਹੈ ਦੇਈ
 ਜੁਗਨੁ ਪਰਹੈ ਤੇਈ ਰਾਮਜਾਨਤਨਾਇਕੇ॥ ੫੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਨਾਰਿ ਬਿਰਹਦੇਉਦਖੀ
 ਉਤਕਪਿਏਤਰਪੁਬੀਗਾ॥ ਬਿਨੁਉਪਾਇੰਦੁਖਕੀਟੈਰੈ ਮਰਿਮਾਰਨਿਕਨੀਰਾ॥
 ੫੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਭੁਤਲਬਾਲਪਛੁ ਰਿਸਪਤਤਲਭੇਦਨਿਕਹੀ॥ ਕਪਿਪਤਿਮਿ
 ਣਾਵਹੁਸਾਰਿਹਨੁ ਮਾਨਸਾਚੀਕਹੈ॥ ੫੪॥ ਕਾਬਿਛੁ। ਦੀਨੇਦੁਖਭਯੋਵਿਹਬਾਲਮਾ
 ਰਡਾਰੇ ਸਬਅਤਿਹੀ ਸਿਧਾਰੇਹਾਥਲਗੇ ਬਿਖਾਪਕੇ॥ ਰਜੁਛੁ ਨਿਲੀਨੋ ਬਿਨੁਨਾ
 ਰਿਕਪਿਯਜਕੀਨੇਰਾਮਕੇਚਲਾਏਦਾਮ ਬਿਨਾਤੋਲਨਾਪਕੇ॥ ਸੋਈਕਾਮੁਕੀਜੈ
 ਤੁਹਿਮਾਰਿਸੁਖਦੀਜੈ ਜਸੁਲੀਜੈਬਾਣਿਜੈ ਮਬਚਰਕਪਰਤਪਕੇ॥ ਮਾਥਤਤ

ਤੇਸੇਪੁਛਕਹਾਪਯੋਤੋਸੇਧਨੁਮਾਨਕਹੈਜਾਨਤਰੇਬੀਤੇਦਿਨਪਾਪਕੋ॥੫੫॥ਕਾਬਿੱਤੁ॥੫੬॥
 ਛੇਸੀਅਸੇਪਕੇਪਠਯੋਯਨਵੰਤੁਨਲਨੀਲਜਾਮਵੰਤਬੋਲਕੀਨੋਨਛਦਮਕੋ॥ਯਹਿ
 ਜੁਸੁਗੀਵਾਛਿਗਪਾਇਨਕੇਠਵੇਗਮਰਾਜਾਹੁਤੇਬਾਨਰਅਠਰਾਪਦਮਕੋ॥ਏਕ
 ਬਿਨੁਬਾਲੀਯਾਸੇਜੀਤੈਨਕਪਾਲੀਯਾਅੰਸੁਅੰਸੁਮਾਲੀਕੇਦਲਯਾਇੰਨਮਕੋ॥
 ਸੇਈਮਾਰਿਲੀਜੈਯਾਸੇਰਾਜਾਹਿਦੀਜੈਆਜੁਰਵਰੇਭੁਰਸੇਤਾਸੇਕਰੇਏਕਪਾਮਕੋ॥
 ੫੬॥ਕਾਬਿੱਤੁ॥ਹੈਗਏਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਨੇਬਚਨਰਿਸਾਲਚਲੇਸਾਤਤਾਲਭੇਦਨਿਸੁ
 ਗੀਵਹਿਲਵਾਏਕੋ॥ਕਪਿਹੁੰਬਿਚਰੀਕਪਿਮਾਰਿਲੰਯਾਉੰਨਗੀਕਿਧੋਜੁਭਿਮਰੰਘਮ
 ਮਾਗੇਪੁਨੇਪਾਇਖਾਏਕੋ॥ਕਯੋਰਾਪੁਬੀਰਤੁਮਦੇਉਕਪਿਏਕਰੁਪਕੋਸੇਪਹਿਚਰੇ
 ਠਾਕੋਕੋਸੇਮਾਰੰਘਾਏਕੋ॥ਟੀਕੋਕੀਨੋਭਲਗਹੇਲਾਲਫੂਲਮਾਲਕਯੋਜੀਤਅਰਿ
 ਧੋਛਿਅਛੇਪਲਕੋਬਿਛਾਏਕੋ॥੫੭॥ਕਾਬਿੱਤੁ॥ਕਹੀਲਛਮਨਥਾਤਸਾਤਨਿਕੀ
 ਸੁਨਿਬੀਰਪੋਖੋਕਛੁਨਹੀਰਾਪੁਬੀਰਜੀਕੇਥਲੇਮੋ॥ਏਕਹੀਬੰਨ੍ਹਜੈਏਕੋਬਾਰਸੋਤਤ
 ਰਬੇਪੈਨੋਕੁਚੁਕਿਰਾਏਤੋਹੀਮਾਰੰਤਾਹਿਪਲੇਮੋ॥ਰਾਮਮੁਸਕਲੇਸਮਾਂਚਰਮੇਨਜਾਨੇ
 ਅਬਬਚਨਾਬਿਕੰਨੇਜਗਦੀਬੇਈਸਹਲੇਮੋ॥ਤੀਰੁਕਾਛਿਤਬਧੀਪਨੁਖਮੁਖਦੰਨਿ
 ਤਹਾਜਾਇਨਿਜਕਾਨੇਚਲਪਰੀਬਾਲਦਲੇਮੋ॥੫੮॥ਸਵੈਯਾਜੈਰਿਖਰਾਜਕੇ
 ਪਾਇਨਸੋਮਨਪਕਜਭੋਰਕੀਗੀਤਿਬਸਾਯੋ॥ਸੀਆਬਿਨਾਸੁਪਨੇਪਰਨਹਰਿਜੈਅਪਨੇ

ਖੁਖੀ ਮੈਨਾ ਦੇਖਾ ਯੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਹੀ ਭਿਗ ਨਿਦਨ ਕੀ ਫਿਰਿ ਜੋ ਨਹੀ ਰਿਖ ਕੇ ਬੋਲੁ ਸੁਨ ਯੋ ॥ ਤੋਯ ਹਥਾ
 ਨੁਪਤ ਲਧੋ ਸੇ ਇਨ ਤਲ ਨੀ ਭੇਦਿ ਸੁਖੀ ਚਿਚਲ ਯੋ ॥ ੫੯ ॥ ਕਾਧਿ ਤੁ ॥ ਸਾਤੋ ਸਿੰਧੁ ਸਾਤੋ
 ਲੋਕ ਸਾਤੋ ਰਿਖ ਹੈ ਸਸੇਕ ਸਾਤੋ ਗਵਿਘੇ ਰੇਖੇ ਦੇਖੇ ਨਰੁ ਰਾਤੋ ॥ ਸਾਤੋ ਦੀਪ ਸਾਤੋ ਇ
 ਕਾਪੁ ਇਕ ਰਾਤੋ ॥ ਸਾਤੋ ਮਤਿ ਰਾਤੋ ਦਿਨ ਪੁਨਹੈ ਨਗਾਤੋ ॥ ਸਾਤੋ ਚਿਰੰਜੀਵ ਬਰਾ
 ਇਉਂ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਾਤੋ ਸੁਰਹਾਇ ਹਾਇ ਹੋਤ ਦਿਨ ਰਾਤੋ ॥ ਸਾਤੁ ਹੁੰ ਪਤਾਲ ਕਾਲ ਸ
 ਬਦ ਕਰ ਲਾਮ ਭੇਦੇ ਸਾਤ ਤਲ ਚੁਲ੍ਹਾ ਪੁਰਿ ਸਾਤ ਸਾਤੋ ॥ ੬੦ ॥ ਕਾਧਿ ਤੁ ॥ ਨੂਰੁ ਲੋਕ
 ਪਿਰਾਇ ਉਠਾ ਮਨਿ ਦਨ ਸਮਾਇ ਰਪੁ ਗਇ ਪਾਇ ਛੁਟੇ ਕਰਿ ਜੋ ਰਿਸਿ ਨ ਯੋ ॥ ਬੋਲੁ
 ਹਨੁ ਮਾਨ ਦੇਈ ਬਾਲੀ ਕੇ ਨਿਦਨ ਕਾਲ ਜਾਨਤ ਸੁਗੰਧ ਨੁ ਮਾਜੁ ਹੀ ਤੇ ਪਾਯੋ ॥ ਚੋ
 ਕਮੋ ਚਿਤ ਬਾਲੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਾਲੀ ਕਿਕ ਪਾਲੀ ਕੇ ਭੂਲੋ ਕਪਾਲੀ ਰੂਮਿ ਰਨ ਦੇਖਿ ਬੋਕੋ ॥
 ਮੋਹੈ ॥ ਦੂਤ ਕਹੀ ਬਾਤ ਜਟਾਛਰ ਮੁੰਗਾਤੋ ਮੋਹੈ ਬੀਰ ਜੁਗ ਸਿੰਗਾ ਜੇ ਰਬੀ ਗਹਿ ਜਲ
 ਯੋ ॥ ੬੧ ॥ ਸਵੈ ਯਾ ॥ ਤਾਲ ਭਿਦੇ ਮਨ ਚਾਲ ਪਰਿ ਅਬ ਜਾਨਤ ਕਾਲ ਕੀ ਬਾਤ ਨ
 ਜੀ ਕੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੋਤੈ ਹੈ ਸਬ ਕੇ ਮੁਖ ਕੀ ਛਾਬਿ ਦੇਖਤ ਫੀਕੀ ॥ ਭੇਦਿ ਚਲੇ ਸੁਤੋ
 ਨ ਭੰਡਾਰਿ ਦੇਖਤ ਹੀ ਭਿਜ ਸੀ ਅਪਤੀ ਕੀ ॥ ਬਾਲੀ ਕਹੈ ਅਬ ਕੇ ਰਨ ਮੈ ਅਪਨੀ ਕਿ
 ਛੁ ਬਾਤ ਨ ਦੇਖਤ ਨੀ ਕੀ ॥ ੬੨ ॥ ਸਵੈ ਯਾ ॥ ਆਨਿ ਗਹੈ ਨਿਜੁ ਬੀਰੁ ਬਲੀ ਰਿਸ
 ਜਾਹੁ ਕਹਾ ਅਬ ਤੋਹ ਪਛਾਹੈ ॥ ਤੂੰ ਇਨ ਕੇ ਬਲ ਕੂਟਤ ਹੈ ਇਯਾ ਮਾਇ ਲੋਹੈ ਇਨ ਤੋ ਨਹਿ

ਸਵੈ

ਯੋਗੇ॥ ਬੀਰਜੁ ਰੇਰਘੁ ਬੀਰਕਹੀ॥ ਅਬਮਾਰਿਸੁਗੀਕਹੈਤੋਹਿਪਚੈ॥ ਹਿਨਭੁਯੇਬਲ ४੧
 ਬੋਲਿਉਯੋਅਬਹੋਦੁਹਭੁਤਨਿਗਮਸਿਭਰੇ॥ ੬੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਦੁਰਹੁਤੋਦੋਊਬੀਰਨਕੋਰ
 ਨਦੇਖਤਬੀਰਸੁਗੀਵਕੀਦਾਰਾ॥ ਸ੍ਰੀਰਘੁਨਾਥਕੋਸਾਸੁਨਿਹਾਰਕੋਵਾਰਤਕੰਕਨਕੰਡਲਾ
 ਰਾ॥ ਅਜਹੀਤੇਪਤਿਸੋਰਤਿਹੈਇਤਤੋਉਤਫੂਲਤਡੋਲਤਤਾਰਾ॥ ਜੋਸਖੀਬਾਲੀ
 ਕੀਜੀਤਸੁਨੈਨਿਜਪ੍ਰਯਕੋਰਤਬਾਗਕੋਪਾਰਾ॥ ੬੪॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਬੀਰਹਿਨਿਕਾਰਿ
 ਦੀਨੋਹਿਛੀਨਲੀਨੋਇਨਨੀਤਗੀਤਛਾਡਿਸਬਕਹੀਜੋਅਨੀਤਹੈ॥ ਮੁੰਡਤੋਬਿਸਾ
 ਰਿਹਮਤਪੈਜੋਸੇਜੇਰਘਮਕੀਨੋਅਭਿਮਨਥੇਦਬੂਡੈਮੈਸੀਬੀਤਹੈ॥ ਤੋਰਹਿਧ
 ਰਮਬਾਤਬਡੋਉਤਪਾਤਾਨੁਪਾਪੀਬਲੀਜੀਤੈਸਖੀਬਡੀਬਿਪਹੀਤਿਹੈ॥ ਦੇਖ
 ਹਾਇਹਾਇਰਘੁਰਾਇਸੇਸਹਾਇਪਤਿਆਜੁਜੋਨਜੀਤਹੈਤੋਕਬਹੂਨਜੀਤਹੈ
 ॥ ੬੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਤੋਲਗਸ੍ਰੀਰਘੁਬੀਰਸੁਗੀਵਕੋਧੰਡਕਬੀਪ੍ਰਤਿਪੰਡਸਿਧਯੋ॥
 ਜੋਛੋਤੀਅਮਰਚਿਹੰਦਤੋਸੋਈਦੇਕਹੀਬਨਪਰਪਰਿਰਾਯੋ॥ ਖੈਨਚਲੋਜੋਪ੍ਰ
 ਭਬਡੋਕਦਲੀਤਰਮੂਲਾਸਮੂਲਉਖਾਯੋ॥ ਜੀਤਉਤਾਇਲਸੋਇਕਬੰਸਰਏਕਪ
 ਯੋਰਨਘਾਇਲਹਾਯੋ॥ ੬੬॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਇਹਾਬਿਧਿਜੀਤਸੁੰਗੀਵਰਘੁਪਤਿਚ
 ਰਨਪ੍ਰਤਾਪਤੀ॥ ਕਟੀਪਰਮਦੁਖਸੀਵਰਾਮਰਾਜਬਸਿਸੁਖਯੋਯੋ॥ ੬੭॥ ਸੋਰਠਾ
 ਕਪਿਪਤਿਕਾਮਸਕਾਰਿਬਾਲੀਅਧਾਸਕਤਪਯੋ॥ ਤਬਤੁਹੀਕੀਨਹਿਰਘੁਪਤਿਸੋ

ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ॥ ੬੮ ॥ ਜਵੈ ਜਾ ॥ ਬਾਲ ਬਰੋ ਬਲਵੰਤ ਬਲਾਇ ਲਮੇ ਮਾਰਿ ਕਹੀ ਮੁਕਤ ਹਲ ਲੇਹਿ
 ਮਾਸ ਕੇ ਕਾਜ ਮਦਾਸ ॥ ਗਾਵ ਲਿਘੇ ਰਿਹਨੀ ਮਿਲਿ ਮਾਰੁ ਤੇ ਹੀ ॥ ਕੇਹ ਰਿਕੇਹ ਤਿ ਤੇ ਲਿ
 ਤੁ ਜਾ ਬਲੁ ਰਾਜ ਅਸ਼ੀਤ ਬਡੀ ਅਥਏ ਹੀ ॥ ਬਲੁ ਰੁਬਿ ਪਤਹੀ ਗਨਿਤੀ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ਬਲੁ ਕੀ
 ਬਲ ਸਨੇ ਹੀ ॥ ੬੯ ॥ ਜਵੈ ਜਾ ॥ ਜੇਯ ਹਕੇ ਮਹੁ ਤੇ ਸੁਨਿ ਰਾਖਦ ਚਾਹੁ ਤੇ ਤੁ ਮਰਾਵਨ ਮਾਮੇ
 ਮਾਗੇ ਹੀ ਕਮੇ ਨ ਕਹੀ ਸਮਝਾਇ ਤੈ ਬਲ ਸੇ ਬਲ ਗਮਾਰਿ ਬਿਦ ਚਮੇ ॥ ਦੇਖਿ ਲਮੇ ਨੁ ਜਾ ਬਲੁ
 ਨਾਹਿ ਕੋ ਨੈ ਕੁ ਬਲੀ ਤੁ ਮਹੁੰਨ ਪਚਮੇ ॥ ਤਾਹਿ ਕਿ ਜੀਤ ਬੇ ਕੋਹ ਨੁ ਬਲ ਕੁ ਮੈਰ ਸੁਗੀਵ ਸੋਭਿ
 ਰੁਬਿ ਚਮੇ ॥ ੭੦ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਕੋ ਲਮਾਇ ਪੁਛ ਪਾਇ ਨ ਮਿਲਾਇ ਵੀ ਕਰਾਇ ਸੋ ਤਿਹ
 ਰੇਹੁ ਤੈ ਕਹੁੰਨ ਤੇਰੇ ਤੇ ॥ ਆਪੁ ਨ ਜਾਤੈ ਸਿੰਘ ਸਮਾਗ ਸੋ ਨ ਫਾਤੇ ਜੇ ਸੇ ਬਲ ਸਨੇ ਤੁ ਮੇਰੇ
 ਕੁਟਿ ਦੈ ਨਿਹੇਰੇ ਤੇ ॥ ਅੰਗੇ ਜੇ ਤਿਹੇ ਜੀਆ ਮਾਰਿ ਬੇ ਕੀਹੁ ਤੀ ਰਿਸਏ ਕਹਾਥ ਦੇ ਸੁਜਲਾਨਿ ਪ
 ਮਾਹਿ ਬੇਰੇ ਤੇ ॥ ਬਿਸੁ ਅੰਸੁ ਪਾਲੀ ਰੰਮ ਪੀਤਿ ਕਮੇ ਨ ਪਾਲੀ ਨਾਹੁ ਬਾਲੀ ਰੰਮ ਕੇ ਮਾਰਿ ਬੇ ਕੇ ਸੋ
 ਚਿੰਨ ਜੇਰੇ ਤੇ ॥ ੭੧ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਦਾਰਿਦੁ ਉਡਾਇ ਬੇ ਕੋ ਪਾਹ ਸਪੁਗਟ ਜੇ ਸੇ ਪਾਰ ਦੇ ਕੇ ਮਾਰਿ ਬੇ
 ਕੋ ਸਿਪ ਬਡੀ ਬਾਹੁ ਕੇ ॥ ਜੇ ਸੇ ਮਹਿ ਰਾਜ ਕੋ ਅਜੁ ਪਗ ਰਾਜ ਗਜ ਰਾਜ ਕੋ ਕੁੰਗ ਰਾਜੁ ਬੈਰ
 ਗਵਿਛੁ ਹੁਕੇ ॥ ਸਿੰਧੁ ਕੇ ਕੁਸੁ ਤੇ ਸੇ ਪਟ ਪੂਤ ਤੈ ਸੋਹੁ ਤੇ ਕੈ ਸੇ ਸਮਝਾਉ ਲੇਤੋ ਮਰੇ ਮਹੁ
 ਕੇ ॥ ਕਰੇ ਨ ਬਡੀ ਰੰਮ ਰਵੀ ਦੁਹਾਈ ਤੈ ਸੇ ਰਵਨ ਕੇ ਮਾਰਿ ਬੇ ਕੋ ਹਾਥੁ ਤੇ ਨਾਹੁ ਕੇ ॥ ੭੨ ॥
 ਕਬਿਤੁ ॥ ਨਾਰਿ ਕੇ ਛਿਨ ਦੇ ਨਾਰਿ ਨੈ ਕਨ ਨਿਵਾਈ ਨਾਥ ਇਨ ਕੀ ਖਿਸੀ ਕਿ ਦੇਸ ਦੇ ਸੋ ਰੇਈ ਅਹੁੰ ਹੀ ॥

ਭਾਜਿਭਾਜਿਗੇਰਨਸਾਮੁਹੇਨੁਭਯੋਮੈਲਾਜਬੇਚਿਖਈਅਰਜੀਬੇਜੇਈਅਤਹੈ॥ਸੁਸਜਬ ੪੨
 ਪਾਏਤਬਹੀਚਛਾਇਲਾਏਗਮਨਾਂਉਨੈਕਕੀਜੈਬੀਗਯੋਬਿਗਈਅਤਹੈ॥ਭੁਲੀਨਤੁ
 ਮੈਕੀਬਤਹੈਕਹੈਸੈਕੀਬੁਗੀਭਯਾਹੁਸੈਜੈਕੀਤਾਂਕੀਚੋਕੀਜੇਈਅਤਿਹੈ॥੧੩॥ਸਵੈਯਾ
 ਕਾਹੈਕੋਛਾਡਿਦਯੋਤਬਗਦਨਰੇਖਤਿਕਮੇਤਬਹੀਨਬਿਚਯੋ॥ਨਤਫਿਰਿਛਲੀਏਸਾਤਸ
 ਮੁੰਦ੍ਰਨਕੁਲਿਗਯੋਪਰਾਮਾਇਸਿਭਾਯੋ॥ਅੰਗਦਕੇਪਲਨਾਸੁਸੁਆਕੁਰਿਥਾਧਿਕੇ
 ਈਦਿਨਲਾਤਨਿਮਯੋ॥ਤਾਹੀਕੇਹੋਤਭਲੇਗਪੁਥੀਰਾਬਿਨਾਅਪਰਾਧਹਿਬਾਲਸਿਪਾ
 ਯੋ॥੧੪॥ਸਵੈਯਾ॥ਜੀਵਤਹੋਜਗਮੈਜਸਸੈਬਲਸਿਪਾਤਿਪੋਰਖਪੁਰਗਯੋਹੈ॥ਚਾਰੁ
 ਈਨਕਹੁੰਨਮੈਭੁਜਿਕੋਨਾਹਮੈਰਕੇਸਿਗੁਗਯੋ॥ਨਾਰਿਨਬਿਦਕਗੀਕਬਹੁੰਗਿਰਕਾਂਨ
 ਨਿਰਜਸਦਾਨਿਰਬਯੋਹੈ॥ਜੀਬਿਧਿਏਸੁਖਤੇਹਿਦਏਤੈਸੇਰਾਮਕੇਹਾਥਤੈਕਾਲੁਕਯੋ
 ਹੈ॥੧੫॥ਸਵੈਯਾ॥ਜੀਵਤਹੋਇਕਲੋਕਸੁਖੀਗਨਜੁਸੁਅਥੈਪਕਲੋਕਗਏ॥ਪਤਿਦੇਹ
 ਛੁਟੈਨਰਹੈ॥ਬਿਧਿਲੋਪੁਲਿਲਾਭੁਬੋਤੁਮਗਮਹਏ॥ਬਿਧੀਤਿਬਛੀਹਮਕੇਸੁਨਿਨਾਖੁਕੇਪਾ
 ਇਨਸਿਗਪੁਨਦਏ॥ਅਬਅੰਗਦਪੁਤਸਮੇਤਸੁਨਾਹਕੀਛਾਹਬਿਨਾਪਗਧੀਨਭਏ॥
 ੧੬॥ਜਰਣਾ॥ਅਬਹੋਚਲਮੈਅਕਸਪੁਨਕਯੋਕਪਿਗਾਇਸੋ॥ਛੁਡਮੇਜਸੁਤਮਪਾਸਿਪੁ
 ਨਿਤਸੈਖਿਕਾਪਕਹੈ॥੧੭॥ਸਵੈਯਾ॥ਨਾਰਿਛੁਡਾਇਦੇਖੁਹੋਹਿਤੈਬੰਨਰਕਮੇਤਬ
 ਹੋਨਿਬਿਚਯੋ॥ਬਾਲੀਸਿਪਨਚਲੋਕਹਿਥਤਮਿਲਿਯੋਨਹਿਗਮਹਿਹੋਨਉਥਾਯੋ॥

ਜਾਹਿਨਹੀਮੁਹਿਅੰਬਬਡੇਦੁਖਦੇਖਹੁਗਘਵਨਾਉਸੰਭਖੇ॥ਬੀਰਹੁਤੇਹਨੁਮਧਹੁਤੇਨ
 ਲਨੀਲਹੁਤੇਘਟਿਮੇਹਿਨਿਹਖੇ॥੧੮॥ਸਵੈਯਾ॥ਬਾਲਸਿਪਾਰਿਬਲੀਅਸਗਰਿਛਡਾ
 ਦਿਲੈਨਾਰਿਦਈਕਪਿਰਾਜੇ॥ਅਨਿਸਬੈਭਟਪਾਇਪਰੋਡਿਨਮੰਧਿਸਿੰਘਾਸਨਗੰਮ
 ਬਿਬਾਜੇ॥ਅੰਗਦਕੋਫਿਰਿਬਾਜਪਤਹੀਬਨਬਾਜੁਦਯੋਭਰਿਨੈਨਲਿਲਾਜੇ॥ਬੈਰੁਛਡਾਇ
 ਮਿਲਾਇਸੁਗੀਦਹਿਬੋਲਉਠੇਘਬੀਗਸਦਾਜੇ॥੧੯॥ਸਵੈਯਾ॥ਅੰਧਕਹਾਨਿਜੁਦੇਸ
 ਨਰੇਸ॥ਕਹਾਪਭਕੇਬਲਾਸਪਠਾਵੈ॥ਕੰਏਦਸਸੀਸਹੈਸੀਅਕੇਕਹਕੀਚਨਕੇਮਿਗੈ
 ਬਨਧਾਵੈ॥ਕੰਏਸੁਤਪੈਨਸੋਪੀਤਿਬਨੈਰਾਪੁਬੀਰਕੇਪਾਇਸੁਗੀਦਮਿਲਾਵੈ॥ਬਾਲੀਮਰੇ
 ਕਪਿਰਾਜੁਕਰੈਅੰਸੀਗਮਬਿਨਾਬਿਧਿਕੋਨਬਨਾਵੈ॥੨੦॥ਸਵੈਯਾ॥ਇਤਰਾਂਮਸੁਗੀਦ
 ਸਮੀਕੇਪੂਤਹਿਮੰਦਬਛੋਨਿਤਨੇਹਾਜੇ॥ਉਤਲੇਪਹੁਚੋਸੀਅਕੇਦਸਕੇਪਧਸੰਯੋਗਛ
 ਲੀਕਨਿਸੰਭਖੇ॥ਰਿਖਗੋਤਮਕੇਪਕਰਿਮੇਪਹਿਲੇਤਿਨਰਾਵਨਕੇਇਕਸਾਪਦਾਜੇ॥
 ਬਲਸੰਪਰਨਾਰਿਭਜੇਜਬਹੀਤਨਛਾਰਿਉਰੈਕਹਿਕੈਸੁਗਾਜੇ॥੨੧॥ਸਵੈਯਾ॥ਸੋਰੁਰਤੰ
 ਰੁਧੇਪੰਜੀਅਮੈਨਸਕੇਛੁਇਸੇਬਲਸੈਕਬਹੀ॥ਜਬਕਾਂਮਕੇਭਾਉਪਰੈਮਨਮੈਤਬ
 ਅੰਗਜਰੈਤਿਨਜੰਮਤਬਹੀ॥ਸੀਅਰਾਂਮਬਿਨਾਸਿਦਸਕੁਲਪੂਜਤਸੇਜਗੁਜਲਤਹੀਸਬ
 ਹੀ॥ਜੈਸੇਰੰਗਚਲੀਧਸਪੂਰਬਰੁਫਿਰਿਪਛਮਕੇਨਬਹੀਕਬਹੀ॥੨੨॥ਸਵੈਯਾ॥
 ਰਾਜੁਸਮਾਜੁਦਿਖਾਇੰਸੀਅਰਾਵਨਿਤੇਬਹੁਭਾਤਨਿਹੋਰੀ॥ਭੁਖਨਿਭੋਨਭੰਡੁਬਨਿਲੋ

ਸਵੈ

ਪਾਇਰਾਇਰਯੋਤਿਨਡੀਠਨਜੇਗੀ॥ ਜੇਅਪਨੀਪੀਅਰੂਪਚੀਕਵਿਗੰਮਤਿਨੇਗਵਿਕੀਛੁ ४੩
 ਬਿਬੰਗੀ॥ ਛਾਡਿਸਸੀਕਬਹੁੰਨਯੀਕਮਦੀਸਰਸੀਪਰਸੀਨਚਕੋਗੀ॥ ੨੩॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਸੁਰ
 ਹੁੰਨੇਗੀਮੈਸੀਰਾਨੀਸਬਮੇਗੀਸੁਨਿਤੋਤੋਗੀਚੇਗੀਸਬਅਜਹੀਕਰਤਹੋ॥ ਦੇਵਨਕੀਬੇ
 ਪਰਹੁਪਹੁੰਲਪੇਟੀਰਤਿਲੇਟੀਜਿਨੈਦੇਖੀਆਥੇਤਿਨਕੇਪਰਤਹੋ॥ ਜਸਕੀਸਯਾਨੀਤੋਤੋਮਹਾ०
 ਨਜਾਨੀਕਛੁਆਪਨੀਬਿਰਲੀਤੋਤੋਅਧਿਕੈਜਰਤਹੋ॥ ਈਸਸੀਸਚਢੇਪੁਨਿਲੋਅਸੀਸਬ
 ਦੇਖਿਤੇਈਦਸਸੀਜਨੀਸੋਪਾਇਨਿਪਰਤਹੋ॥ ੨੪॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਜੇਸੇਅੰਪਰੁਪਾਬਿਨੁਗੰਠਧ
 ਨਜੁਪਕੀਜੇਹੀਨਗੁਨਮਾਸੈਨਕੁਪਜਲਪਨਕੀ॥ ਮੁਕਜੇਸੇਗਨਾਬਿਨਹਾਬਚਾਪਥਾ
 ਨਬਿਨਕਾਨਬਹਰੇਕੋਅਸਹੇਨਰਗਤਾਨਕੀ॥ ਚਾਕਿਕਜੇਕਾਤਿਕਤੋਮੇਪਤੋਨ੍ਹਿਰਾਸਹੇ
 ਤਜਾਚਕਤਜਤਾਅਸਕ੍ਰਿਪਨਕੇਦਾਨਕੀ॥ ਕੋਲੈਸਮਸ੍ਰਾਊਤੋਹਿਕਹਾਲੇਬਤਾਉਮੈਸੀ
 ਛਾਡਿਰਾਮਾਸਯਾਜਨਕਕੀਜਲਕੀ॥ ੨੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਤੰਗਛਲੀਕਬਸੀਸੁਨਿਜਲ
 ਕੀਜਾਹਿਨਿਸੀਕਹੈਦੇਵਨਦੇਖੀ॥ ਮੇਰਤੋਤੋਡਰਪੈਸੁਰਾਜਨਸੇਵਤੈਨਲਗਾਇਨਮੈਖੀ॥
 ਸੁਰਸਸੀਜਮਾਏਰਸਮੀਕਪੀਕਤਨੀਗਬਿਨੁਪਗਪੇਖੀ॥ ਸੇਵਤਪੋਰਸਥੈਸਬਦੇਤਬਰਾਮ
 ਕਹੋਤਪਸੀਕਿਯਲੇਖੀ॥ ੨੬॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਅੰਗਅਨੰਗਗਹੇਸੁਗੁਰੈਅਰੁਪਛੰਮਗੀਗਵਰ
 ਜੀਅਮਦੈ॥ ਸੀਤਲਮਾਗਿਕਹੈਕੋਊਸਾਚੁਕਹੈ॥ ਮ੍ਰਿਗਗਦਲੈਸਿੰਘਖਿਲਾਵੈ॥ ਮੇਰਚਲੈ
 ਧੂਮਸੋਸੁਨਿਸੁਦਰਅੰਬਬਸਿਤਸਮੀਰੁਜਯਾਵੈ॥ ਏਇਬਡੀਬਿਪਗਤਿਸਬੈਪੈਖਾਸੀਤਹਿ०

ਮੁਨਦੇਖਨਿਪਾਵੈ॥੧੭॥ਸਵੈਯਾ॥ਸੋਫਿਰਿਉਤਰਦੇਤਨੈਕਦਸਾਸਿਕੋਅਤਿਸੋਚਬਫ
 ਯੋਮਨੇਮੈਕਹੈਭੈਬਿਨਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਬਿਨਮੈਕਹੁਆਇਸੁਕੋਪਦਯੋ॥ਤਹ॥ਰਕਸਨਾਰਿਅ
 ਪਵਨਤਾਰੁਪਾਵਨਕੋਤਿਹਸੀਗਗਯੋ॥ਸੁਅਸੋਕਬਨੀਮਹਿਲੀਕਧਨੀਸੀਅਮਨਹੁਸੇ
 ਕਕੋਬੀਜਬੁਯੋ॥੧੮॥ਸਵੈਯਾ॥ਦਾਤਨਕਾਛਿਭੁਗੀਸਭਭਾਂਤਿਤਰਵਨਕੋਕੀਥਏਕਮ
 ਤੇਗੋ॥ਯਾਹਿਚਬਾਹੁਬਲੀਥਕਹਾਇਨਲੀਕਪਤੀਸਿਗਧੀਨਜੇਗੋ॥ਏਬਤੀਅੰਸੁਨਿਕੋਦ
 ਰਿਕੋਛੁਤੀਅਪਾਛਿਤਾਇਕਹੈਦ੍ਰਿਗਫੇਗੋ॥ਏਨਦਿਨਪੀਅਰਾਮਬਿਨਾਜੀਅਸਾਚੁਕਿ
 ਨਾਂਸੀਅਕੋਸਬਥੋਗੋ॥੧੯॥ਸਵੈਯਾ॥ਜੀਤਸੁਕੇਸਮਹੇਸਕੋਪੁਤੁਗਨੇਸਕੋਦਿਤੁਭਿਪਾਛਿਲੀ
 ਥੀਅਮਕੋਬਸਿਕੋਪੁਨਿਥਾਹਕੋਜਿਧਿਤੋਰਿਥਿਖਨਕੁਦੰਡਕੀਥ॥ਦਸਮੁੰਡਨਿਲੋਜਿਨਿ
 ਦਸੁਦਯੋਸਿਦਸੋਛਿਨਮਾਹਿਰਿਤ੍ਰਾਇਲੀਥ॥ਜੇਏਰਿਵਨੁਪਾਇਰਹੋਗਹਿਤੋਨਭਿਠਾਇ
 ਦੁਹੁਕਰਿਮਭੁਦੀਥ॥੨੦॥ਸਵੈਯਾ॥ਸੇਰੁਰਪਾਇਰਹੀਬਹੁਤਾਤਨੀਅੰਗਬਿਭੁਤਾਦਿਖਾਇਕੀ
 ਜੀਅਮੈਸਬਜਲਤਥੈਠਕੁਰਾਇਤਦੀਪਸਸੀਜੈਸੇਹੇਤਭਾਯੋਯਾਹਿਪੁਰਬਪਛਮਭਿਤਗਯੋ
 ਦਿਸਦਛਨਬਤਸੁਸੀਸਬਯੋ॥ਰਵਿਰਾਮਬਿਨਕਹੁਏਕਛਿਨਨਲਨੀਸੀਅਭੁਲਾਤਿਹੈਕ
 ਬਯੋ॥੨੧॥ਸਵੈਯਾ॥ਨਹਾਬਿਨਸੀਅਜੀਅਦੁਖਪਾਵਤਸੋਪੁਨਿਸੀਅਬਿਨਾਦੁਖਪਾਵੈ॥ਹੇਤੁ
 ਬਰੋਦੁਭਗਨਿਯੋਸੇਇਨਿਹੁਤੀਕਵਿਰਾਮਸੁਨਦੈਯੋਛਾਬਿਛੀਨਸਸੀਬਿਨਾਯੋਨੀਤਵਗੀਸਾ
 ਵਗੀਦੋਭਲਾਵੈ॥ਕਾਲੁਬਿਤੀਤਭਯੋਇਹੀਤਸੁਕੋਪਸੁਗੰਦਹਿਰਾਮਬੁਲਾਵੈ॥੨੨॥ਸੋਰ

ਨਾ ਸਿਤਸੁਨਹੁਮਨੁ ਲਾਇ ਸੁਕਛੁ ਕਥਾ ਅਭੇ ਬਲੀ ॥ ਪਰ ਸਿਰੰ ਮਕੇ ਪਾਇ ਹੁੰਮਾਨ ਲਿਕ ਗਯੋ ॥ ੪੪ ॥
 ੧੨ ॥ ਹੁੰਤ ਸਿਰੰ ਮਹਿ ਤਿਥਾ ਲੀਖ ਧਾਨਾ ਮਪੰਚਮੇ ਅੰਕ ॥ ੫ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਦੁਤ ਦੋਰ ਜਾਇ ਸਮ
 ਭਾਇ ਲੈ ਲਿਵਾਇ ਮਾਇ ਕਾਲੁ ਇਤ ਬੀਤੇ ਅਬਾ ਅਗੇ ਕਉ ਪਾਇ ਕੋ ॥ ਭਜੁ ਤੁਮ ਪਯੋ ਬਾ
 ਲੀ ਸੁਰਗ ਪਲਯੋ ਤੁਮੇ ਬਾਤ ਭੂਲਿ ਗਈ ਸੁਧਿ ਸਿਤ ਕੀ ਕੋ ਜਾਇ ਕੋ ॥ ਆਪੁ ਨ ਹੀ ਅਯੋ ਕਉ ਉ
 ਤਰ ਪਠਾਯੋ ਨ ਹੀ ਲਾਯੋ ਪੈ ॥ ਬਿਲਿ ਬਥੇ ਲਕੀ ਜੈ ਸਤਿ ਭਾਇ ਕੋ ॥ ਜੇ ਦੇ ਸੁਖ ਜਾਮਨੀ ਮਿਲੇ ਜ
 ਘਨੁ ਦਾਮਨੀ ਹੋ ਕਾਮਨੀ ਕਪਾਇ ਕਾ ॥ ਮੁਕੁਲੋ ਰਘੁ ਰਾਇ ਕੋ ॥ ੧ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਬਾਤ ਸੁਨੇ ਕਪਿ ਰਾ
 ਇ ਰਹੇ ਚਕਰ ਜਸਮਾਜ ਲਏ ਸਿਰਾ ਅਯੋ ॥ ਦੇਖ ਤਹੀ ਮੁਸਕਾਇ ਦਯੋ ਪੁਤ ਦੋਰ ਕੇ ਪਾਇ ਨ
 ਸੀ ਸਛੁ ਅਯੋ ॥ ਸਿਰਾਲ ਏਨ ਲਨੀਲ ਹਨੂੰ ਕਪਿ ਕੋਟਿ ਕਬੀਤੁ ਨਿਤੁ ਭਮਿ ਲਾਯੋ ॥ ਛਾਡਿ ਬਿ
 ਲਿਬ ਕਯੋ ਅਬ ਕੀ ਸੀ ਅਸੋ ਪੁਜਾ ਉਕਰ ਪੈ ਬਤਾਯੋ ॥ ੨ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਸੀਰਧੁ ਬੀਰ ਕਹੀ
 ਭਜ ਦੰਡ ਉਠਾਇ ਮਖੰਡ ਲਜਯੋ ਬਲੀ ॥ ਤੁਮ ਮੇ ਬਲਵੰਤ ਪੁਚੰਤ ਮਹਾ ਕਪਿ ਕੋ ਜਨਿ ਸਿਕ
 ਹੋ ਲਿਕਯੋ ॥ ਰਨ ਮੀਤੋ ਅਮੰਤੁ ਨ ਪੰਤੁ ਕਰੈ ਮੁਖ ਪੇਜ ਬਸਾ ਰਕੀ ਧਾਰ ਲਯੋ ॥ ਕਪਿ ਰਾਜ ਕ
 ਹੀ ਸੇਈ ਏਕ ਹਨੂੰ ਜੋ ਕ੍ਰਿਪਕ ਰਿਸਤ ਨ ਭਾਮ ਹਸੈ ॥ ੩ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਹਨੂੰ ਪਥ ਸੇਵਕ ਨਨੈਤ ਨੈਨੈ ਬ
 ਯਾਹ ਅੰਜਨੀ ਕੋ ਪੂਤੁ ਪੈਸ ਪੂਤੁ ਮਨਿ ਪੂਤੁ ਕੀ ॥ ਚਫੇਰਨ ਰੇਖ ਪਕੇ ਤੁਸੇ ਗਿਰਵੈ ਅਰਿ ਏਕ ਬਾਰ ਬਾ
 ਗ ਜਾਇ ਗਪੈ ਪੁਰਤ ਕੀ ॥ ਪਰੇ ਦੁਖ ਭੋਭੁ ਬੀਰ ਨ ਕੇਕਾ ॥ ਧਾਪੁ ਰਾਇ ਕੇ ਸਹਾਇ ਕਰਿ ਬੇਖੈ ਬਡੇ ਕੋਤ
 ਕੀ ॥ ਸੀਤ ਸੋਧ ਲਾਇ ਬੇਕੋ ਸਿਧ ਟਾਂਦਿ ਜਾਇ ਬੇਕੋ ਪਾਇ ਕੋ ਸੰਗਾ ਯਹ ਲਾਇ ਕਹੈ ਦੂਤ ਕੀ ॥ ੪ ॥

ਕਬਿੱਤੁ॥ ਅੰਗਰਹੁੰਥਕੋਪਥਉਂ ਕਪਿ ਜੁਬਸੀਅਸੋਧਕੋਮੰਗਾਉਂਤਬਕੰਠਪਨੀਧਸਿਹੈ॥
 ਕੋਨਮੰਦਭਗੀਸੁਨਿਰਾਮਕੰਥੈਠਿਰਹੈਆਪਨੇਈਹਥਕਦਿਅਪਨੀਨਕਾਸਿਹੈ॥ ਕਹੇਗੁ
 ਬੀਰਸੁਨਿਬੀਰਸੁਤਤੇਰੇਹਥਤੇਰੇਈਭਰਸੇਮੀਚੁਗਵਨੁਕੋਹਸਿਹੈ॥ ਲੀਕਗਢਿਜੈਥੇਕੋਨਿ
 ਸਿਕਲੀਕਥਾਪਿਅਕਲੀਕਥਾਜੁਕੋਹਨੁਮਾਨੁਏਕਥਾਸਿਹੈ॥ ੫॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਏਕਕਪਿਪੂਰਬ
 ਪਛਹਏਕਸਿਪਮਾਹਉਤਰਕੀਛੁਹਏਕਪਠਿਏਥਿਚਾਰਿਕੈ॥ ਤੇਈਤੋਨਵਾਇਸੀਸਚਲੇ
 ਜਗਦੀਸਜੁਕੋਬੀਸਨਿਕੋਝੰਡਏਕਏਕਲੇਪਚਾਰਿਕੈ॥ ਵਛਨਭੁਜਕੋਠੋਕਿਵਛਨਸਾ
 ਰਸੁਤਦੋਛਨਕੋਜੈਥੇਕੋਨਕਾਪੋਕਿਲਕਾਰਿਕੈ॥ ਲੀਕਕਸਿਪੁਤਮਕਲੀਕਜਨਕੀਕੋ
 ਸੋਧੁਲੀਕਧਸਿਆਇਦੈਨਿਸਿਕਾਮਗਿਮਾਰਿਕੈ॥ ੬॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਦੇਖਿਹਨੁਗੜਲੀਕਥਿ
 ਨਾਤੁਹਿਸਾਚੁਕਹੈਗਛੁਅੰਗੁਹੋਈ॥ ਤਾਂਕਪਿਅੰਗਅਨੇਕਖਰੇਕਪਿਜਾਹਿਕਯੋਕਰਿ
 ਕਾਰਜੁਸੇਈ॥ ਰਾਖਵਫਵਨਮਾਰਿਬੇਕੋਸੀਅਸੋਧੁਬੇਕੋਤੰਗਚੰਨੋਥਿਧਿਦੇਈ॥ ਕਰਕ
 ਹੋਨਹਿਰੰਮਹਜੂਹੋਤੋਸਮਸੂਹਨਦੇਖਤਕੋਈ॥ ੭॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਰੰਮਹਿਰਾਜੁਦਯੋਗਮੰਕੋਅ
 ਰੁਥਾਲਕੀਬੰਦਤੋਨਾਭਿਛੁਡਾਵੈ॥ ਅੰਸੀਏਪੀਰਸਹੈਰਪੁਬੀਰਪੈਪੀਰਬਰੇਮੁਖਤੋਨਜਨਵੈ
 ਾਬਾਦਿਜੋਨਜਨਨੀਜਾਤੋਦੁਖਮੈਪ੍ਰਭਮੀਤਕੇਕਾਮਨਾਮਵੈ॥ ਅੰਗਰਹੋਉਪਹਾਧੁਪਯੋ
 ਸੁਨਿਰਾਮਕੇਕਾਮਕੋਕੋਨਨਧਵੈ॥ ੮॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜਾਛਿਨਸਾਹਿਬਕਾਮਕੋਸੇਵਕੁਜਾਨਤਤਾਂ
 ਛਿਨਕੀਬਾਲਿਜੋਯੋ॥ ਬਾਤਬਿਚਥਕਹੈਹਸਿਕੈਬਿਨਦਾਮਨੀਤਾਹਿਕੋਥਾਥਿਕੋਯੋ॥

ਹੈ ਇਹ ਭਾਤਿ ਕੀ ਬਾਤ ਚੁੰਨੁ ਗਤ ਪਰੰਮ ਸੈਠ ਕੁਰ ਪਯੋ ਨ ਜਾਇ ਹਨੁ ਸਥ ਕਾ ਮ ਕਰੈ ਭਾ ੪੫
 ਲਾਖ ਨ ਮੈ ਜਬ ਏਕ ਬੁਲੀਯੋ ॥ ੯॥ ਕਾ ਬਿੰਤੁ ॥ ਏਹੋ ਮਛ ਲਗੇ ਫੋਭੁ ਜਾਫੇ ਭੁਯੋ ਰਾਮ
 ਮੁਸਕਾਨੁ ਪਦੇਖਿ ਹਨੁ ਮਨ ਕੋ ਸੀਤਾ ਜੂ ਕੇ ਸੋਧ ਹਮ ਅਜ ਹੀ ਤੇ ਪਾਯੋ ਮਨ ਦੇਖਤੋ ਰੀਲ
 ਯਾ ਕੋ ਸਿਧੁ ਫਾਦਿ ਜਨ ਕੋ ਜੇ ਲੋ ਰਧੁ ਬੀਰ ਮਾਲਿ ਬੀਰ ਸੋ ਬਿਚਾਰੈ ਤੇ ਲੋ ਭਾਖਿ ਪਛੁਯਾ
 ਸੁਦ ਛਯਾ ਅਸਮਾਨ ਕੋ ॥ ਹਾਥ ਜੇ ਰਿਕਹੈ ਲਿਕ ਬਧ ਕੇ ਪਰਾਮ ਬਕੀ ਜੈ ਨਾਮ ਦਫਰ
 ਜੇ ਆਇ ਸਨਿ ਦਾਨ ਕੋ ॥ ੧੦॥ ਕਾ ਬਿੰਤੁ ॥ ਜੇ ਕਹੈ ਤੇਰੀ ਸੋਧ ਕਰੈ ਜੈ ਸੇ ਪੀਓ ਮੁਨਿ ਮੈ ਰਜ
 ਕਹੈ ਤੇ ਬੀਚੈ ਪਾਨੀ ਰਖੈ ਨਾਮ ਕੋ ॥ ਕਹੈ ਜਾਇ ਲਿਕਾ ਮੈ ਰੀਤਿ ਸੋ ਭੀਤ ਕਹੈ ਰਾਵਨ ਸਮੇਤ
 ਪਰਸਾਉ ਪਗਥਾ ਮਕੋ ॥ ਦੇਖਿ ਕੈ ਅਨਿਤਾ ਮੈ ਰੇ ਮਰਤ ਨ ਪੀਤਾ ਜੇਈ ਕਹੈ ਸੇਈ ਕਹੈ ਨਥ
 ਨੇਕੁ ਭੋਗ ਮਕੋ ॥ ਸੁਨੇ ਮੈ ਰੇ ਮੀਤਾ ਸੁਖ ਸੇਈ ਦੇ ਨ ਚੀਤਾ ਕਹੈ ਸੀਤਾ ਸੇਧ ਲਾਉ ਕਹੈ ਸੀ
 ਅਮਿਲਾਉ ਰਾਮ ਕੋ ॥ ੧੧॥ ਕਾ ਬਿੰਤੁ ॥ ਖੇਦਿ ਮਾਏ ਖੇਦ ਛਿਨ ਖੇਦੁ ਜਿਨਿ ਕਰੈ ਨਾਥ ਸੀ
 ਤਾ ਲੈ ਕੈ ਸਾਭੇ ਪਤਾਲੁ ਹੁੰ ਜੈ ਜਾਇ ਗੋ ॥ ਛੁਵਤਾ ਤਿਹਾਰੇ ਪਾਇ ਕਹਾ ਲੋ ਪਰਾਇ ਮੇਰੇ
 ਤੇ ਕਹਾ ਬਸਾਇ ਆਇ ਸੀ ਸੁਪਹੁ ਨਾਇ ਗੋ ॥ ਕੂਪ ਸੁਰਲੇਗ ਸਿਧੁ ਅਚਲ ਸੁਮੇਰੁ ਬਿ
 ਧੁ ਰਾਵਨ ਪਰੇਵਹੁ ਬਾਜ ਜੇਓ ਰਾਇ ਗੋ ॥ ਨਾਇ ਮਥ ਕਹੈ ਨਥ ਗਯੋ ਤਾ ਕੇ ਪਾਛੇ
 ਰਧੁ ਨਾਥ ਮੇਰੇ ਹਾਥ ਕੀ ਸੁਕੁਲੀ ਮਾਰਿ ਪਾਇ ਗੋ ॥ ੧੨॥ ਕਾ ਬਿੰਤੁ ॥ ਕਹੈ ਹਨੁ ਮਨ ਤ
 ਕੇ ਕਹੈ ਪਰਮਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਨੀਐ ਸੁਦਨੈ ਹੋਤੁ ਮਹਿ ਬਤਾਇ ਦਯੋ ॥ ਜਥੇ ਕਮਠ ਕੁਲਾਸ

ਤੇ ਸਿਧੂਆਲਬਾਲ ਦੇ ਸਾਥੇ ਬਿਦੇਸਤਾਲ ਚ ਫਿਕੈ ਨਿਵਾਇਦੇ॥ ਪਾਤਮੇ ਪਸੇਤ ਕਾਰੇ ਫੁਲ
 ਜੇ ਅਕਾਸਤਰੇ ਭਾਰੇ ਫਲ ਸੂਰਸਿ ਤੇ ਉਤੋਂ ਫੁਕਾਇਦੇ॥ ਹੋਤੋਂ ਸਾਖੀ ਮ੍ਰਿਗ ਮ੍ਰਿਗਰਾਜ ਰਾਧਾ
 ਰਾਜ ਜੈਸੇ ਬੀਮਤ ਰੁਤੇ ਤੁਹਾ ਗੀ ਸੀਤਾ ਮੈਲਾ ਆਇਦੇ॥ ੧੩॥ ਕਵਿੰਤੁ॥ ਕਰੇ ਸੀਅਲਾ ਉ
 ਕਰੇਤ ਹੀਕੈ ਸੇ ਦੇਸ ਕੋਹ ਰਾਵਨ ਸਮੇਤ ਲਾ ਉਬੇ ਗਾ ਸਿਖ ਦੀ ਜੀਏ॥ ਕਰੇਤ ਹੀ ਫੁਕੈ ਕੁਟੈ
 ਬਲੈ ਸਮੁਦ੍ਰ ਬੋਰੇ ਲੈ ਆਉ ਮੰਦੇ ਵਰੀ ਛੇਨੀਏ ਸੁਕੀ ਜੀਏ॥ ਕਰੇਤ ਸਸੀ ਸਭੁ ਜਬੀ ਸਨਿ
 ਬਖਰੇ ਅਗੈ ਕਹੈ ਜਾਇ ਪੈਰੀ ਗੰਥਿਨ ਤੀਪਤੀ ਜੀਏ॥ ਰੰਕਹਨੁ ਮਨ ਕੋ ਨਿਸੰਕਪਨ ਦੀ ਜੈਗ
 ਮ ਕਰੇਤ ਉਠਾਇ ਲੰਕਾ ਲਾ ਉਛੁਛੁ ਲੀ ਜੀਏ॥ ੧੪॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਦੇਖਿ ਹਨੁ ਕਪਿ ਰੂਪ
 ਸੀਆ ਰਾਧਾ ਬੀਰ ਕਰੇ ਜੀਅ ਸੇ ਰੋਪੈ ਹੈ॥ ਮਨ ਸਕੀ ਕਹੇਟੇ ਟਿਪੀ ਜਬ ਦੁਤਕੀ ਦੇ ਕਪਿ
 ਛਲ ਜੈ ਹੈ॥ ਦੇਵਨ ਕੇ ਮਹਾ ਹੇਨ ਜਹਾ ਗਛੁ ਲੰਕਾ ਸੁਏ ਕਹਿ ਕੇ ਜੁ ਬੁਝੈ ਹੈ॥ ਹੈ ਪਰ ਬੀਨਤ ਉ
 ਸੀਅ ਕੋ ਬਿਨੁ ਚੀਨ ਦੀਏ ਪਤੀਤ ਨ ਮੈ ਹੈ॥ ੧੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਕੁਪਲ ਬੀਨ ਕੇ ਫਲ ਤੇਰ
 ਤ ਗਾਹਿ ਭਲੇ ਮੁਖ ਮੈ ਧਰੀ ਲੀਜੈ॥ ਏਕ ਨਿਦਾਨ ਕੀਏ ਬਿਨ ਹੋ ਕਾਪੀਆ ਬਿਨਾ ਪਤੀਤ ਨ
 ਕੀਜੈ॥ ਏ ਮਨ ਕੇ ਗੁਨ ਗੁਥ ਤੇ ਪਹਿ ਚਲਤ ਜਨ ਕੀ ਸੋ ਗਨ ਬੀਜੈ॥ ਕੈ ਬਨ ਮੈ ਕਿਗਿਰਾ
 ਨਿਦੰਗੀ ਜਹੈ ਸੁੰਦਰੀ ਮੁੰਦਰੀ ਤਹ ਦੀਜੈ॥ ੧੬॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਏਕ ਕਰੋ ਬਿਨਤੀ ਤੁਮ ਸੋ ਸੁਨਿ
 ਕੈ ਰਾਧਾ ਬਬੁਰ ਜੀਨ ਮਨੋ॥ ਏਕ ਫਲਿ ਕਰੋ ਤਜੇ ਸਿਕ ਨਿਸਿਕ ਸੁਲੀਕ ਧਾਸੇ ਮੁ
 ਹਿ ਜਾਨੋ॥ ਹੈ ਹਨੁ ਮਨੁ ਮਜਨੁ ਨਹਿ ਭਦੇਖਨ ਕੇ ਸਬ ਠੇਗ ਮਝੋ॥ ਮਨੁ ਲਵੈ ਪਦ ਕੰਜ ਕਹੈ

ਕਿਨਹੈਸੀਅਕੇਕਿਹਭਾਂਤਿਪਛੇ॥ ੧੧॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਸਾਚੁਕਹੀਇਨਬਾਤਤਉਸੀਅਕੀਦੁਖਿ ੪੬
 ਹੋਕਿਹਭਾਂਤਸੁਨਾਉ॥ ਜੇਉਪਮਾਕਫਿਦੇਤਸਬੈਤੇਉਫੇਰਕਹੈਤਬਾਅੰਗਲਜਾਉ॥ ਹੋਕਪਿਉ
 ਫਿਰਯੋਜਗਮੈਛਾਥੀਅੰਗਨੀਕੀਸਮਕੋਨਹਿਪਾਉ॥ ਮੇਦੁਖਤੋਜਿਹਭਾਥੀਸੀਆਸੇਈਉ
 ਨਹਨੁਸਬਤੋਹਿਬਤਾਉ॥ ੧੨॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਜਹਾਨਹੁਲਾਸਤਾਂਤੇਯਾਸਨਿਅਦਾਸਰਹੈ
 ਕੇਬੀਰਬਾਤਸੁਨਿਲੀਜੀਏਨਿਦਾਨਕੀ॥ ਜਾਕੇਦੁਹਕਾਜਰਸੈਮਿਲੀਪੰਕਲੀਹਮਾਂਹਿ
 ਤਹੀਕਹੂੰਦੇਖੀਓਨਿਸੀਕਬਪੁਕੁਲਭਾਨਕੀ॥ ਜਾਕੇਸਿਸਿਧਮਾਂਬਿਨਫੁਲਾਅੰਗਬਾਸਰ
 ਯਾਂਭਾਨੀਹਨੁਮਾਨਕੀ॥ ਜਹਾਨੁਕਮੁਖਰਾਮਭਾਂਮੂੰਕੀਕੁਕਜਹਾਂਸੇਵੈਸੁਖਧੁਪਤਹਾਂਹੈਅ
 ਚੁਕਜਨਕੀ॥ ੧੩॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਜਾਕੇਬਾਧੇਕੇਸਤਨਤਾਪਸੀਕੇਤੇਸਸੁਨਿਬਾਨਕੇ
 ਸਾਦ੍ਰਿਗਨੀਰਓਰਧੇਵਤੀ॥ ਰੂਪਨਮਲੀਨਪੀਅਹੀਨਸੁਖਛੀਨਜਾਕੀਹੂੰਦੇਸਾ
 ਦੀਨਸੁਨਿਨੀਦਹੁਨਸੇਵਤੀ॥ ਅੰਗਨਰੁਖਈਛੁਲੇਸੇਜਨ ਰੁਸਈਜਾਕੀਤੋਕੇਜਾਨਿ
 ਲੀਜੈਨਾਰਿਸੀਚੇਛਿਤਜੇਵਤੀ॥ ਹਨੁਸੁਨਿਮੀਤਸੀਅਪਾਇਬੇਕੀਰੀਤਕੋਕਜਾਕੀਭੀ
 ਤਰਾਂਮਹਾਂਮਕਹਿਰੇਵਤੀ॥ ੧੪॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਭਵਨਪਾਪਕੇਜਲਬਚੈਬਿਧਿਤਾਮਹਿ
 ਪਾਉਸੰਭਾਰਿਕੈਦੀਜੀ॥ ਬਾਤਾਥੀਨਾਮਰਿਜਾਦਕਹੈਜਨਿਕੋਪਕੋਰੇਤਕੋਰੇਸੁਲੀਨਿ
 ਾਦੇਖਿਛਲੇਮੋਖਨੁਦੇਖਿਹੋਜਨਮਾਂਮ੍ਰਿਤਜਮ੍ਰਿਤਜਮ੍ਰਿਤਪਾਜੀ॥ ਕਾਫਿਲੈਸੁ
 ਲਾਨਿਹਲਕੋਰੇਮੁਹਿਜਾਹੁਹਨੁਮਤਿਕਾਨੁਨਕੀਜੀ॥ ੧੫॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਪਾਨਲਾਏਦੇਉ

ਪਾਨਲਾਏਦੇਉ

ਮਨਧੇਰੇਸਿਰਪਾਇਛੁਦੇਕਪੁਨੰਦਨਜੂਕੇ॥ ਅੰਗਕਗੀਬਿਨਤੀਬਹੁਭੁਤਨਿ ਦੇਹਬਢੀਪ੍ਰਭਪਾਇ
 ਕਨੂਕੇ॥ ਅਪਨੇਜਾਨਿ ਪਰੇਰਹੀਓਜੀਅਹੋਕਪਿਸੱਤਕਹੇਤੁਹੀਕੂਕੇ॥ ਨਿਤਕਰੇਸੁਧਿ
 ਚਿਤਕੇਸਾਥਸੁਚਿਤਚਲੇਸੰਗਸਿਤਹਨੂਕੇ॥ ੨੨॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਛਾਡੀਚਲੇਸੁਮਹੇਸਰ
 ਅੰਸੁਗਨੇਸਮਲਾਇਚਲੇਦ੍ਰਿੜ੍ਹੇ॥ ਭੁਜਪਾਠਿਐਠਕੀਨਿਹਾਰਿਹਨੂਮੁਖਲੋਚਨਚਾਰਚ
 ਲਮੋਜਲਦ੍ਰੇ॥ ਅੰਦਗੀਕਸਿੰਧਿਕਹੇਮੁਖਿਬੈਨਸੁਦੇਹਬਿਨਕਪਿਪ੍ਰਨਨੀਦੋ॥ ਜਬਲੀਮ
 ਅੰਗਓਠੈਨਸੁਪੇਹਤੈਅਨਿਦੈਸੋਧਸੀਅਪਗਛੈ॥ ੨੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਬਾਧਿਮੁਖਿਦੋਊਪਾਇ
 ਲਗਾਇਮੁਖੀਰਥਡੇਕਪੁਬੀਰਕੀਘਾਕੇ॥ ਪੁਛੁਓਠਾਇਨਿਦਾਇਦਈਕਟਿਲੋਚਨਿਮੂਚਿ
 ਨਿਨੀਗਹਿਤਕੇ॥ ਰਾਮਕੇਨਾਮੁਲਯੇਮੁਖਤੋਜੀਅਮੋਧਰਿਪੋਧਤਾਹਿਕ੍ਰਿਪਾਕੇ॥ ਬਾਰਲ
 ਗਨਿਹਿਪੋਨਕੇਪੁਤਹਿਪਾਰਿਭਯੋਲੀਪਿਬਾਰਧਥਕੇ॥ ੨੪॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਰਾਮਕੇਕਾਂਮਕ
 ਰੇਜੀਅਤੋਇਹਤੋਸੁਭਕੇਨਸੀਸੰਗਧਗੀ॥ ਛਾਬੇਬਾਘਬਾਥਿਦੇਕਹੀਸੰਕਦਿਫਾਂਸਤ
 ਹਤਮਹੀਲਤਗੀ॥ ਨਿਧਿਨਿਕਕੇਪਾਰਿਪਕੇਪਲੀਐਪਗਕੀਅੰਸੁਗੀਜਲਮੈਨਪਗੀਕਾਪਿ
 ਨੰਓਹਨੂਜਿਨਕੇਤਿਨਤੋਰਧਬੀਰਕੇਨੰਓਕੀਨੰਓਕਰੀ॥ ੨੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸਿੰਧੁ
 ਕੇਫਾਦਥੇਕੇਸੁਗਪਤਿਫਨੀਪੋਕ੍ਰਿਮਨਤੋਨਹੀਨੀ॥ ਲੈਰਤਨਵਲਿਪੋਛਿਹਰੇਕਾਵਿਗਮਗਾਥਿ
 ਦਹਿਅੰਤਨਲੀਨੀ॥ ਸੋਹਨੁਮਨਕਛੁਨਗਨੈਬਲਨਾਓਕਕੇਜੁਸੁਮੈਪੁਰਤੀਨੀ॥ ਜਾਨ
 ਤੋਰੇਜੁਦਈਮੰਦਗੀਪਾਛਿਰਾਮਕਛੁਜਨੁਟਾਮਨਕੀਨੀ॥ ੨੬॥ ਕਾਧਿੰਤੁ॥ ਸਿੰਧੁਕੇਕਰਾਧਿਨੀ

ਜੁਪੋਰਖਸਿਤਾਇਕਿਲਕਾਰਿਐਸੇਉਠੇਮੁਖਮੰਡਲਭਰਾਏਹੈ॥ ਕਮਠਕੇਭਾਉਪਰਿਫੁਨਿਫੁਨਿ ४੮
 ਮਾਲਧਰਿਦੇਸਦੇਸਚਾਲੁਭੂਮਿਚਾਲਸੈਜਨਾਏਹੈ॥ ਮਹਿਮਾਅਪਗਯਕੇਬਲਕੇਲਪਾ
 ਠਉਰਡਕਸੀਕੇਮਾਧਿਪੁਰਡਕਸਕੇਆਏਹੈ॥ ਕੀਨੀਮਨਸੀਕਲਹਿਕੰਚਨਕੀਲਿਕਯਹ
 ਹੈਨਿਸੀਕਧਸੇਰੂਪਪਾਮਕੇਬਨਾਏਹੈ॥ ੨੭॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਕੰਚਨਕੇਗਫ਼ਲੀਕਭਲੇਪੁਰਡ
 ਮਸੇਬੈਰਕਲੀਕਯਹੈ॥ ਦੇਖਿਫਿਰਿਜਿਸਥਕੇਘਰਿਭੀਤਰਿਸੀਤਹਿਸੇਪੁਕਹੁਲਏਹੈ॥
 ਜੇਰਘੁਬੀਰਕਹੇਹੁਹਿਚੀਨਸੇਏਕੇਲਹਿਨੁਮਾਨੁਕਹੈਹੈ॥ ਝਾਕਨਿਮੈਕਿਪਹਾਨਿਮੈਕਿ
 ਪੈਰਾਵਨਕੇਗ੍ਰਹਬੀਚਿਹੈਹੈ॥ ੨੮॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਏਕਜੀਘਾਇਪੁਨਿਸਾਰਦਾਸਹਾ
 ਾਇਨਹੀਰਾਵਨਕੇਲਗਰਕੀਕੋਸੇਛਾਬਿਗਾਈਏ॥ ਫੁਲੀਫੁਲੀਡਾਡਤਬੈਠੇਫੁਲਮਾ
 ਲਮਾਲਿਸੁਦਰਕਿਲਾਲਤਾਲਪਾਲਸੇਰਿਝੁਈਏ॥ ਬਾਖੀਕਪਕੰਤਪੈਗੁਨਨਕੇਝੰਡ
 ਬੈਠੇਕੀਨੇਦੁਖਤੰਡਮੰਡਹੋਇਤੋਜਤਾਈਏ॥ ਬਾਘਤੰਡਗਥਕੰਚਨਕੇਧੰਮਪਾਰਿਕੋ
 ਨਸੀਬਿਭੂਤਛਾਡਿਕੋਨਸੀਬਤਾਈਏ॥ ੨੯॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਝਾਹੀਪੈਰਜਾਇਤਹਾਕੋਰਿਗਲ
 ਭਾਇਤਾਲਮਾਦਜਮਿਦੰਗਬੀਨਬਜਤਸੁਹਾਵੇ॥ ਸੁਹਸੰਸਬਰਨੁਬਿਰੰਚਸੁਕਯਾਮਾਤੁ
 ਕੋਨਇਘਲਾਇਕਜੁਆਵੇ॥ ਇਹਆਵਨੇ॥ ਸੋਰੈਕਛੂਰੂਪਕਥਿਮੀਜਨੀਕੋਪੁਤ੍ਰਜਾਇ
 ਪਹੁਚੇਰਹਾਜੇਲੋਜਹਾਖਾਸੀਬਿਛਾਵਨੇ॥ ਦੇਵਨੀਕੀਬੇਟੀਸੀਥੀਦੇਖਿਤੀਅ
 ਲੇਟੀਤੁਹਾਸੀਤਾਂਕੇਭਰਮਹੰਨੁਲਾਗੇਪਛੁਤਾਵਨੇ॥ ੩੦॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਰਾਮਤੋ

ਰਬਾ ਪਾਏਗਾ ਤਰੂਪ ਨੀ ਹਾਰੀ ਭਈ ਦੁਚਿਤਾਈ॥ ਕੇਤਨੁ ਛਾਡਿ ਗਈ ਨਭ ਕੋ ਕੀਇ ਹੈ ਸੀ
 ਅਹੈ ਕਪਿਯੀ ਠਹਰਈ॥ ਦੇਖਿ ਮਦੇ ਦਰ ਕੀ ਛਾਥਿ ਕੇ ਮੁਰਝਾਇ ਰਹੀ ਮਨ ਮੈ ਫਿਰਿਆਈ॥
 ਏਕ ਪਤੀ ਪਰ ਜੇ ਕਪਯੋ ਸੋਊ ਏਕ ਨਾਮ ਕਰੇ ਨਛਿ ਠਈ॥ ੩੧॥ ਸਦੈ ਜਾ॥ ਕਾਹੁ ਕਹੀ
 ਸੀ ਅਕੀਤ ਹਾਥਾਤਾ ਕੀਆ ਨਿਅਸੋ ਕਬ ਨੀ ਮਹਿ ਰਖੀ॥ ਦੈਤ ਬਪੀ ਠਿਕਹੀ ਧ੍ਰਿਗੁਰ
 ਜੁ ਬਿਕੁਤ ਸਬੈ ਸਸਿ ਸੁਰਜ ਸਖੀ॥ ਹੈ ਜਸ ਰਾਮ ਕੋ ਦੁਪਾਮਨੇ ਜਮੁ ਕਾ ਫਿਪੈ ਯਰ ਰਾਵਨ
 ਮਾਖੀ॥ ਛਾਲਿ ਗਯੋ ਸੁਝਿ ਕੈ ਹਨੁ ਮਨੁ ਭਯੋ ਪਗ ਦੇਖਨ ਕੈ ਮਥਿ ਲਾਖੀ॥ ੩੨॥ ਸਦੈ ਜਾ॥
 ਸ੍ਰੀਗੁਪਤੀ ਰਕੇ ਸੀ ਸੁਨਿ ਵਾਇ ਗਯੋ ਕਪਿਗਾਇ ਜਹਾਂ ਸੁਧਿ ਪਾਈ॥ ਚਿਪਕ ਮੋਲ ਸਿਰਿ ਬਧ
 ਤਾਲ ਲਵੰਗ ਲਤਾ ਕਚਨਾ ਲਸੁ ਹਾਈ॥ ਕੁੰਜ ਕਦੰਬ ਜੁ ਹੀ ਕਦਈ ਸੁਰਦਾਰ ਮ
 ਬੋਲਾਇ ਲਾਅੰਬ ਬਾਈ॥ ਕੇਤ ਕੀ ਹਾਰ ਸਿਗਾਰ ਗੁਲਾ ਲਸਰੇ ਵਰਕੂਪ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਦਾ
 ਈ॥ ੩੩॥ ਸਦੈ ਜਾ॥ ਦੇਖਿ ਹਨੁ ਚਿਤ ਚੌਕਿ ਰਹੀ ਯਹ ਦੇਵਨ ਕੋ ਪਤਿ ਕਬ ਨਹੈ॥ ਹਕਿ
 ਪੋਊ ਜਲ ਨੀਲ ਸਿਲਾ ਗਿਰ ਪੈ ਕੀਧੈ ਸਾਵਨ ਕੋ ਉਮਰ ਆਪਨੁ ਹੈ॥ ਅਹੋ ਕਯੋ ਨਿ
 ਜੁਪ ਵਸੋ ਕਯਹ ਰੂਪ ਕਿਰਾਮ ਆਵਸੋ ਕਮਨੁ ਹੈ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਕਛੁ ਸਮਝੈ ਨ ਪ
 ਰੈ ਕੀਇ ਹੈ ਕਮਲਾ ਪਤਿ ਕੇਤ ਨਹੈ॥ ੩੪॥ ਸਦੈ ਜਾ॥ ਤਾਬਨ ਮੇਕ ਪਿਥੈ ਠਿਕ ਮੇਥਿ
 ਮੇਜ ਬਜਲ ਕੀ ਛੁਛਤ ਪਾਈ॥ ਰੁਖ ਮਸੋ ਕਤਰੇ ਮਨ ਸੋ ਕਮਨੇ ਇਛੈ ਉਪਜੀ ਦੁਚਿਤਾਈ॥
 ਨਾਰਿ ਨਿਵਾਇ ਰਹੀ ਜੁਗ ਜੰਘ ਫੈਨ ਪਸੈ ਪੁਰਾਮੀ ਜੀਅ ਆਈ॥ ਰਾਮ ਬਯੋਗ ਕਹੈ ਜਨ ਸੁ

ਦਰਬੈ ਠਿਧਰਾਜਨ ਨੀਦੁਖਦਾਈ॥੩੬॥ਸਵੈਯ॥ਤਹੀਮਹੀਰੁਹੁਇਪਰਿਬੈਠਿਸੁਕਾ ६੮
 ਠਿਲਈਮੁੰਦਰੀਮੁਖਤੋ॥ਸੋਈਗੁਰਿਦਈਹਰਿਏਕਹਿਬਾਤਸੀਆਬਚਿਮਾਤਮਹਾਦੁਖਤੋ
 ॥ਤਬਦੇਖਿਬਿਚਾਰਿਕੀਓਰਿਤਚੋਕਿਜੀਓਤਜੀਏਅਥਯਾਸੁਖਤੋ॥ਸਖੀਗੰਮਮਿਲਾ
 ਪਕੀਆਸਭਈਯਹਿਆਨਿਪਰਿਕਭਤੋਰੁਖਤੋ॥੩੭॥ਕਥਿਤੁ॥ਪ੍ਰਨਨਿਕੇਕਾਢਿਬੋਕੋ
 ਕਰਕੀਧੈਕਰਕੀਹੈਦੈਸੇਈਲਗੇਹੈਨਗਦੈਸੀਏਹੈਸੁੰਦਰੀ॥ਬਨਕੋਨਪੰਥਬਨ
 ਪਥਮਹਾਥਨਪੰਥਛਾਡਿਕੈਪਿਨਨੀਬਨਪਾਤਨਕੀਹੁੰਦਰੀ॥ਪ੍ਰਭਹੈਸੁਮੁੰਦਰੀਸਮੁੰਦ
 ਰੀਹੈਪ੍ਰਭਆਪਿਕੋਨਧੋਪਹਾਰਨਿਛਾਡਿਕੈਪਿਨਨੀਬਨਪਾਤਨਕੀਹੁੰਦਰੀ॥ਮੇਰੇਮਨਉਤਰੀਤੁਕੈਸੇ
 ਕਰਿਉਤਰੀਹੈਸੁੰਦਰੀਤੁਕੈਸੇਕਰਿਉਤਰੀਸਮੁੰਦਰੀ॥੩੮॥ਕਥਿਤੁ॥ਬਿਨਕਹੇਪੰਨਕੋ
 ਨਗੀਸਨਨਗਬੀਚੈਕੋਨਸਕੈਇਹਾਮਾਇਰਹਪ੍ਰਭਨਾਥਕੀ॥ਜੀਅਮੈਨਰਹੀਛ
 ਈਨਰਹੀਨਕਹਾਕੈਰੇਬਿਧਿਬਿਰਹੀਨਕੈਕੈਬਿਧਕੈਅਕਾਥਕੀ॥ਮਕਰੰਦਾਇਹੈਜੀ
 ਅਜਾਨੀਮਨਸਾਥਕੀਹੈਯਾਤੇਕਪਿਨਾਥੇਬੁਝਿਥੇਕੀਮਨਸਾਥਕੀ॥ਦੇਖੀਨੈਨਹਾਥ
 ਕੀਨਸੁਧਿਪਾਇਹਾਥਕੀ॥ਸੁਰਪੁਨਾਥਾਥਕੀਨਿਸਾਨੀਜਬਹਾਥਕੀ॥੩੯॥ਸਵੈਯ॥
 ਦੇਖਰਹੀਚੁਓਰਨਿਤਾਹੈਸੁਕੇਉਨਮਾਨਸੁਦੇਤਦਿਖਾਈ॥ਸੋਚਬਿਚਾਰਿਕੀਏਬਹੁਤ
 ਯਨੀਰੀਮੁੰਦਰੀਨਭਤੋਉਡਿਆਈ॥ਤੋਹੀਲੋਬੋਲਿਉਡਿਕਪਿਯੋਮੁਹਿਰਾਮਦਈਸੁਤੋ
 ਪਹੁਚਾਈ॥ਦੁਤਰਨੂੰਮੇਰੇਨਾਉਹੈਮਾਤਪਰਿਪਗਾਜੀਨਕਰੇਦੁਚਿਤਾਈ॥੪੦॥ਦੇਹਰਾ॥

ਤਬਜੀਅਮੈਸੀਅਸੁਖਕੀਭਿਰਾਮਦੁਤਯਹਾਮਾਹਿ॥ ਮਸਕੀਕਹੋਟਿਕੀਮਿਲਨਕਯੋਹੈ॥
 ੪੧॥ ਸਰਣਾ॥ ਬਹੁਰੇਕੀਭਿਰਾਮਪ੍ਰਨਸਥਾਤਿਚਤੁਹੈ॥ ਕੀਨੇਕਪਿਪਤਿਹਾਰਮਨਸ
 ਕੋਰਕਸਤਪੈ॥ ੪੨॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਦੁਜੇਭਲੀਕਕੀਮੇਰੇਜੀਕੀਸੁਲਹਗੀਪ੍ਰਭਮਨਸਜੋਹੋਤੋਤੀਸੈ
 ਕੈਸੇਮੁਖਜੋਰਤੀਭਾਮਦੁਤਸੁਨੋਤੋਹਿਧਰੀਮਾਰਡਾਘੋਹੋਤਤਾਹੀ॥ ਕੇਸੀਆਇਥੇਕੋਕੀਨਕੋ
 ਹੋਰਤੀ॥ ਐਸੇਕਹਿਪਾਛੇਮੁਦਰੀਕੋਭਤੀਲਾਇਰਹੀਅਸੀਅਲੇਪ੍ਰਨਸਥਾਨੈਕਨਬਿਛੋਰ
 ਤੀ॥ ਕਬਹੂੰਓਘਰੇਛਾਪਿਨਿਧੀਕੇਪਨਕੀਜੋਨੈਨਕੇਨੀਰਓਰਅਚਰਨਿਚਰਤੀ
 ੪੩॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਬੁਝਤਪੈਤਾਹੀਕੇਸੀਦੇਸੀਅਬਾਰਬਾਗਮੇਰੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰਨਸਥਾਸੁਖਸੰਗ
 ਭਯੋ॥ ਲਛਮਨਨੀਕੇਕਹਾਛੇਕਹਾਕਯੋਤੁਸਮੇਗੀਸੁਧਿਲੇਥੇਕੋਕਬਹੂੰਓਮਹਤੁਹੈ॥
 ਕਿਧੀਮੇਰੇਸੰਗਥਿਰਾਹੈਧੀਬਿਸਾਰਦੀਨੀਕੀਧੀਮੇਰੇਸੁਮਲੇਓਜਾਸਨਿਭਰਤੁਹੈ॥
 ॥ ਬੋਲੇਹਨੂੰਮਾਨਐਸੇਮੁਦਰੀਨਕਹੈਮਾਤਤੇਰੇਪਾਛੇਯਾਸੰਗਮਕੰਕਨਕਹਤੁਹੈ॥ ੪੪
 ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਭੁਜਭਈਅਤਿਦੁਬਲੀਕੀਕਨਕੀਨੀਛਾਪਾ॥ ਹਨੂੰਮਨਸਾਚੀਕਹੈਕੈਨਯਸ
 ਰੇਪਾਪਾ॥ ੪੫॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਤੇਰੇਪਾਛੇਤੇਰੇਦੁਖਤੇਰੇਜਪੈਨਾਮੁਖਦੁਜਕੀਸੀਕਲਾਕੈਦੋ
 ਨਬਹਤੁਹੈ॥ ਸੁਨੀਏਨਤੇਰੀਥਤਤਾਹੀਕੋਅਟਪਟਤਲਫਤਗਾਤਬੀਜਗੀਸੀਚਮਕਤਹੈ॥
 ॥ ਕੰਕਨਕੀਗੀਹੈਛਾਪਸੇਓਢਿਲਢਿਲਤਪ੍ਰਨਸਥਾਧੁਕੋਚਿਤਾਹੋਈਰਹਤੁਹੈ॥ ੪੬
 ਨਰਘੁਰਾਈਸੁਨਿਸੀਅਮੇਗੀਮਾਈਜੈਸੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰਨਸਥਾਐਸੀਬਿਧਿਓਲਹਤੁਹੈ॥ ੪੬॥

ਦੇਹਰਾ॥ ਤਬੋਲੀ ਤ੍ਰਿਜਟੀ ਸੁਮਤਿ ਸੁਨਿ ਜਨ ਕੀ ਅਚੇਤਾ॥ ਤੂੰ ਜੁ ਕਮ ਸਿਰਿ ਉਠਿ ਚਲੀਘ ४੯
 ਹਤ ਨਿਬਨ ਕਿਹ ਹੇਤਾ॥ ੪੭॥ ਕਾ ਬੋਤਾ॥ ਤੂੰ ਸੀਗ ਹੁਤੀ ਤਬ ਇਤੀ ਨਹੁਤੀ ਕਹਾਂ ਤੇ ਬਿਨਾ
 ਅਕੇਲੇ ਗਮ ਚੰਦ ਕਛੁ ਰੁਭੇਤਾ॥ ਤਾਪਰਮ ਨਾਇਰੇ ਰਾਖਿ ਬੇਕੋਪਾਇ ਗਹਿ ਪਾਛੇ ਸਬ ਮੰਦ
 ਰ ਕੇਲੇ ਗਤੇ ਸੋਲ ਰਤੀ॥ ਕਹੁ ਬਨ ਜਾਇ ਕਹੂੰ ਕੰਦ ਮੂਲ ਖਾਇ ਸੀਗ ਲਛਮਨ ਲੇਕੈ
 ਖੁਖੀ ਬੁਖੀ ਦਿਨ ਭਰੇਤਾ॥ ਕਾਹੋ ਕੀ ਭਲਾਈ ਜਬ ਨਾ ਰਿਹੁ ਲਗਾਈਆ ਜੁ ਤੇਰੇ ਦੁਖ ਕ
 ਹੋ ਕੈ ਹਨੁ ਸੇ ਮੇ ਸੇ ਮਰੇਤਾ॥ ੪੮॥ ਕਾ ਬੋਤਾ॥ ਸੁਨਿ ਪੈ ਨਿਰਭਾ ਆਜੁ ਰਹਤੀ ਜੇ ਪਰਨਾ ਗੀਤੀ
 ਤਰੇਤੋ ਪਕਰਿ ਨਿਸਾਚਨ ਲਾਵੇਤਾ॥ ਬਿਛੁਰੇਤੋ ਪੀਅ ਕਹੋ ਕੋਨ ਸੀਮਰੀ ਪੈ ਭੀਅ ਤੁਮ
 ਸੁਖ ਹੋਤੇ ਬਘੁ ਥੀਰ ਸੁਖ ਪਾਵੇਤਾ॥ ਜਾਨਤੀ ਤੋ ਤਬ ਫਿਰਾ ਮੇ ਸੀਐ ਨਹੇਤੀ ਤੇਰੇ ਐਰ ਨੁਮ
 ਨਾ ਬਿਨਾ ਲਿਕਾ ਕੋ ਨਾ ਵੇਤਾ॥ ਤੇਰੀ ਚਿਉ ਪਾਧੇ ਜੇ ਤੂੰ ਸੀਗ ਹੀਨ ਹੋਤੀ ਤਬ ਰਾਵਨ ਹੋ ਜੋਗ
 ਰਾਮ ਚੰਦੋ ਕੋ ਚੁਰਾਵੇਤਾ॥ ੪੯॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਸੁਨਿ ਬ੍ਰਿਜਟੀ ਸੀਤਾ ਕਹੈ ਮਰਮੁ ਜਾਨੈ ਕੋਇ॥
 ਪੀਅ ਦੁਖੀ ਬਲੀ ਰਹੇ ਭੀਅ ਸੁਖੀ ਘਰ ਹੋਇ॥ ੫੦॥ ਸੇਰਣਾ ਐਰ ਕਹੈ ਇਕ ਬਾ
 ਤ ਜਾਹਿ ਸਮੁਦ੍ਰਿਹੈ ਸੀਗ ਚਲੀ॥ ਸੁਨਹੁ ਪਰਮ ਕੀ ਬ੍ਰਾਤ ਤ੍ਰਿਜਟੀ ਸਬ ਤੇ ਸੋ ਕਹੈ॥ ੫੧
 ॥ ਕਾ ਬੋਤਾ॥ ਮੰਤ੍ਰੇਤੋ ਪਤਾ ਬਚਨ ਭਾਖੇ ਉਠੈ ਗਮ ਦੂਸਰੇ ਠਾਕੋ ਰਾਖਿ ਯਥੇ ਅਕੁਲ
 ਇਗੋ॥ ਕੰਠ ਖਗਤ ਭਰਪਨ ਖਰੇਈ ਭਾਵ ਕਟਿ ਸੈ ਨਿਖੰਗੁ ਅੰਗ ਅੰਗ ਮੁਰਝਾਇ ਗੋ
 ॥ ਮੇਰੇ ਪਰ ਹੋ ਕੇਨਿ ਪਟਛਤੀ ਭਾਵੈ ਹੋਇ॥ ੫੨॥ ਭੀਚਾਰੀ ਇਨ ਪੈ ਨ ਸਹੇ ਜਾਇ ਗੋ

ਤੁਮੈਂ ਕੋ ਕੁਪੈ ਕੋ ਮਾਇ ਮੁਰਛਾਇ ਪੈਸੁ ਯਾਤੇ ਸੰਗ ਚਲੀ ਯਹਿ ਕੁਰਤੈ ਨ ਸਾਇ ਗੋ॥ ੫੨॥
 ॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਤਬ ਤਿਜਟੀ ਪਾਇ ਨ ਲਗੀ ਚਤੁਰ ਜਾਨ ਕੀਆਹਿ॥ ਜੈਲਾ ਮੇ ਕੀਪਰਾਂ ਮੇਤੁ ਪੁ
 ਨਿਸੀਅ ਬੂਝਾ ਤਿਤਾਹਿ॥ ੫੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਜਿਨ ਸੋ ਬਹੁਤ ਸਨੇਹੁ ਰਾਮ ਚੰਦਮ ਨਤੋਂ ਕਹਹਿ॥ ਤਿ
 ਨਹੂੰ ਕੀ ਗਤਿ ਏਹੁ ਸੁਕਾਵਿਓ ਮਸਿਹਿ ਤਜੁਹੀ॥ ੫੪॥ ਸਵੇਯਾ॥ ਰਜਾ ਬਿਭੂਤ ਬਿਚੰਡਿ ਨ ਏ
 ਕਤਤਾ ਛਿਨ ਫਾਮਹਿ ਪੀਠਦਈ॥ ਮਨ ਭਾਵਨ ਕੇ ਪਹੁ ਚਾਵਨ ਕੇ ਮਿਸਪੇਰਹੂੰ ਏਨਹਿ ਸਿੰਗ
 ਭਈ॥ ੫੫॥ ਮੈਥਨ ਮੋਤੁ ਮਮਥ ਗਮੇ ਜੂਨਿ ਚੋਮੰਦਗੀ ਬਿਪ੍ਰੀਤਿ ਨਈ॥ ਹਮਤੀ ਨਹੁ ਤੇ ਸੁਪ੍ਰ
 ਤਿ ਬੁੱਤ ਕੀਤਿ ਉਲੇਗਾ ਨਿਤੋਂ ਪਰਤੀਤਿ ਰਈ॥ ੫੬॥ ਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਪਹਿਲੇ ਤੋ ਮੈ ਸੁਨਿ ਮੁੰਦਰ
 ਪਈ ਨ ਰਘੁ ਬੀਰਜੁ ਕੀ ਮੁਗਤਿ ਪੈਨੀ ਕੇ ਕੈ ਨਿਹਾਰਤੀ॥ ਪਾਛੇ ਤੋ ਦੇਖਤੀ ਹੋਆ ਪਨੇ ਸਤੁ ਪੁ
 ਸਬ ਅਵਰਹੈ ਕਵਹੈ ਹੋ ਕਹੈ ਨ ਕਜੈ ਹੋ ਮਾਰਤੀ॥ ਪਾਛੇ ਤੀਜੀ ਚਤੁਰੀ ਅਮੇਰੇ ਯਾਨਹੂੰ
 ਤੇ ਪੀਅਮੇ ਸੇਹੈ ਗਏ ਹੈਂ ਰਾਂਮਾ ਸੁਨਿ ਕੋਢਾਰਤੀ॥ ਦੇਕਪੋਲ ਹਾਥਹੀ ਨਾਥ ਕਹਿ ਸੁ
 ਸਤੁ ਰੇ ਮਾਥੇ ਲਿਖੇ ਅੰਕ ਨਾਥਿ ਧਾਤੀ ਨਿਵਾਰਤੀ॥ ੫੭॥ ਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਬੋਲ ਜੋਹ ਨੁਮਾਨ ਮਾ
 ਤਾ ਜਾਨ ਕੀ ਨਿਵਾਰਿ ਸੋ ਕਜਾਹੀ ਦਿਲਾਇ ਤੇਰੇ ਸੋਧਹਿ ਸੁਨਾਇਹੈ॥ ਭਾਵਨ ਕੇ ਮਾਰਿ
 ਬੇਕੋਓ ਮਰਿ ਰਖੇ ਹੋ ਮਨੁ ਤਾਹੀ ਦਿਨ ਸਥਾਨਿ ਚਢਾਇ ਲਏ ਆਇਹੈ ਅੰਗੇਰੇ ਕਦਾਂ ਚ
 ਮੈ ਸੋ ਬਹੁਰੇ ਕਹੈ ਗੇਰਾਂ ਮਸਿਤਾ ਕੋ ਲੀਆ ਉਤ ਬਾਛਿ ਮੈ ਲੇਜਾਇਹੈ॥ ਰਾਮਹਿ ਲੇ ਆਇ
 ਹੋ ਸੁਤੇ ਹਿ ਪਹੁ ਚਾਇਹੈ ਤੂੰ ਮਨੁ ਮੇਰੀ ਬਤਹਨੁ ਤਾ ਦਿਨ ਕਹਾਇਹੈ॥ ੫੮॥ ਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਅੰ

ਰਜੇਤੁੰਕਰੈਮੇਹਿਅਬਹਿਲੈਜਾਉਤੋਹਿਲਿਕਾਹਿਕੇਲੇਗਨਿਕੋਕੋਤਕੁਦਿਖਾਇਕੋ॥
 ਰਵਨਹਿਮਾਰੋਪੁਰਭਲੀਭਾਂਤਿਜਾਰੈਹੰਰੁਪੁੰਡਨਿਥਿਬਥਿਆਜੁਭਾਮਬਲੁਪਾਇਕੋ॥
 ਮੋਰਜੇਕਹੈਤੋਂਗਫਕਚਨਕੋਮੂਲਹੁਤੇਲੈਉਪਾਰਿਚਲੈਨਰੁਪੁੰਡਲਉਭਾਇਕੋ॥ ਤਪੁ
 ਰਜੇਮੇਸੋਰਘੁਬੀਰਜੁਖਿਝੈਗੇਤਬਬੀਚਪਰਿਮਾਤਮੇਹਿਲਿਜੈਬਕਸਾਇਕੋ॥ ੫੨॥
 ੫੨੨ ਜਸਦਿਨਤੋਕਪਟੀਲੈਅਯੋਤਮੇਮੂਕਮਤਤਾਦਿਨਤੋਜਨੀਲਿਕਨਗਰੀਉ
 ਦਾਸਹੈ॥ ਪੈਜੁਕੋਉਦਿਨਚਟਕੀਲੈਸੋਪਤਪੁਯਾਕੋਕੈਸੇਜੈਸੇਸ਼ਾਸੁਮੈਦਿਨਕੋਹਲਾਸੈ॥
 ੫੨੩ ਆਕੇਸੋਧੋਲਹਰਮਿਟੇਈਸੇਦੇਖੀਅਤਰਾਤਪਗੀਦ੍ਵੈਕਪਛੇਰਵਿਕੋਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥
 ਜਮਕੀਥੈਗੀਸਿਦ੍ਹਕੀਥਿਗਰੋਗੀਰਘੁਬੀਰਕੋਪਾਸਿਘਮ੍ਰਿਗਾਰਵਨਾਗੀਰ
 ਸਹੈ॥ ੫੨੪ ਦੋਰਠਾ ਸੁਖਪਯੋਨੀਅਜਨਕੀਭਲੇਦੁਤਸਹਕੀਨਾਸੁਕੇਸਰਮਨੇਮੇ
 ਪਕਾਪਬਰਖਜਿਆਏਮਿਨ॥ ੬੦੧ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਸੁਰਸਸਿਮੇਘਪੋਨੁਇੰਦ੍ਰਜਮਾਸਿਉ
 ਕੋਨਾਆਇਸਕੋਮੇਟੀਨੋਲੋਕਾਮੇਸੋਕੋਰਥੈ॥ ਜੋਕਦਾਚਮੇਟੈਕਉਤਕੀਆਉਮੇ
 ਏਥਿਧਿਲੋਕਹੈਪਾਪਿਪਰਲੋਕਦੁਖਮੇਪਥੈ॥ ਤਤੇਬੇਗਜਾਹਿਲੋਕਲੋਗਨਿਪੁਤਾ
 ਹਿਜੀਨਿਪਪਛਲਕਪਟਾਇਕਾਇਨਤੋਬਥੈ॥ ਇਨਕੇਮਿਲੇਤੋਹੰਹੁਵੈਗਈਕਭੋਰ
 ਜਾਤੇਮੇਰੇਪਨਹੇਸੁਨਿਗਮਦੁਖਨਤਚੈ॥ ੬੦੨ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਨਥਪਰਪਰਿਕਰਕਥ
 ਤੋਥਿਸਾਰੀਕਪਿਬੀਰਘੁਬੀਰਪਦਕੋਲੋਲੋਕਾਮਾਝਿਹੈ॥ ਕਛੁਆਸਕਾਹੇਕਛੁ

ਰਾਮਚੰਦਬਲਦੁਤਕਯੋ
 ਤੇਸੇਈਕੀਇ॥ ੬੨॥
 ਸਰਠਾ॥ ਸੁਨੁਬੀਗਨਦੁਤਤੋਬਲਾਜਚੁਸਿ॥

ਅਰਜਪੁਬਜਗੋਪਛੇਤੋਪਤਜਨੇਪੁਨਮਾਗੋਨਪਤਮਾਇਹੈ॥ ਵਾਸੀਹੈਨਿਕਾਟਿਕੇਉਦਾਸੀਸੇ
 ਤੋਨਾਹਿਸੇਦਾਸੀਸੀਅਕੇਸੇਦੇਸੇਬਹੁਰੋਨਪਾਇਹੈ॥ ਬਾਤਕੋਪੀਕੀਕਿਧੋਕ ॥
 ਹੋਇਨੋਕੀਰਾਮਪੁਨਨਕੀਚੋਕੀਮੋਪੀਕਬਲੇਦਿਵਾਇਹੈ॥ ੬੨॥ ਕਾਬਤੋ॥ ਬਿਗਰਿਕੇ
 ਜੁਲਮੈਨਜਾਤਜਰਮੇਰੋਤਨੁਨੈਨਨਕੀਨੀਰਹੀਮੈਬੁਭਿਨਮਰਤਹੈ॥ ਰਵਨਕੇਭਾ
 ਸਨਿਉਸਾਸਿਨਪੁਨਜਾਤਦੇਹਛਾਡਿਛਾਡਿਜੀਸੇਨਿਤਹੀਲਰਤਹੈ॥ ਛਤੀਅੰ
 ਕੀਬਤੀਆਕਹਾਲੇਕਹੋਪੁਨਨਾਥਰਾਮਬਿਨੁਨੇਕਹੂੰਨਕਹੈਬਿਦਰਤਹੈ॥ ਇਹੋਮੈ
 ਲੇਭੇਸਮੇਰੋਕਹੀਭੀਮੇਦੇਸਕਾਪਿਆਸਥਾਸਿਪਗੀਤਾਂਤੇਜੀਥੀਈਕਰਤਹੈ॥ ੬੩॥
 ਸਵੈਯਾ॥ ਕੰਚਨਕੋਮੁਗਕਾਜਹਨੂੰਮਹਾਰਾਜਹੀਜੋਤਬਹੰਨਪਚੋਗੀ॥ ਕਾਹੋਕੀ
 ਹੋਇਤੀਬਿਪ੍ਰੀਤਿਜੋਰੇਖਮਿਦਾਇਕੋਪਾਉਨਧਾਰੀ॥ ਇਹੋਉਮੈਅਪਰਾਧਕਰੇ
 ਛਮਯੋਗਪੁਬਿਨਛੇਡਿਪਚੋਗੀ॥ ਸੋਅਬਲੇਦੁਖਪਵਤਹੋਜਬਪਾਇਨਦੇਖੋਤੋਪੁ
 ਨਨਿਕੋਗੀ॥ ੬੪॥ ਕਾਬਤੋ॥ ਚੰਦਰੇਖਿਚਕਈਮਿਲਨਸਰਫੁਲੇਮੈਸੋਬਿਪਰੀ
 ਤਿਕਾਲੁਹੈਸੁਦੇਖਿਕਹੀਅਤਹੈ॥ ਬਤੀਸੀਝੀਬਤੀਪਨਸਾਰਨੀਰਚੰਦਨਸੋਬਾ
 ਰਣੀਜੀਅਤਿਨਾਮਨਲਚਹੀਅਤਹੈ॥ ਸੀਰਕੇਦੁਕੂਲਦੇਖਿਕੰਜਨਕੇਫੁਲਦੇਖਿਰੂਖ
 ਨਕੇਮੂਲਦੇਖਿਸੂਲਸਹੀਅਤਹੈ॥ ਹਮੇਪਲੁਭਾਗੀਰਾਮਪਲੰਨਭੀਗੀਕਾਪੀਐਸੇ
 ਗਫਲਿਕਮੈਸੀਭਾਂਤਿਰਹੀਅਤਹੈ॥ ੬੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਹਨੂੰਮਾਨਦੁਖਪਾਇਅਤਿਲੰ

ਚਨਜਲੁ ਨ ਕਹਾਇ॥ ਰਾਂਮ ਚੰਦ ਬਿਨੁ ਸੀਅਦੁ ਖੀਸੀਆ ਬਿਨੁ ਉਤਰ ਪੁਗਾਇ॥ ੬੮ ॥ ੫੧
 ਸੋ ਰਣਾ॥ ਤੁਮਹਿ ਭਈ ਪਰਤੀਤਿ ਜਬ ਮੰਦਗੀ ਤੋ ਕੋ ਦਈ॥ ਦੂਤ ਹਿੰਦੂ ਬਿਪਰੀਤਿ
 ਾਇ ਕਪਤੀ ਅਰਪਤੋ ਬਿਨ॥ ੬੯॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਜਾਨਕੀ ਜੀਅਮੈ ਅਭੇ ਕੁਲੇ ਪੈ ਸਮੁਕ
 ਪਿਯਾਹੀ ਤੇ ਪਯੋਹਾਂ ਮਜਨੈ ਯਾਂ ਕੀਮਤਿ ਕੀ॥ ਚੋਟੀ ਮੇਲ ਪੇਟੀ ਏਕ ਮਨ ਹੀ ਸੀ ਕਾਢਿ ਏ
 ਨੀਵੀ ਜੋ ਰਾਮ ਹਾਥ ਜੋ ਬਢੋ ਯਾ ਤੇ ਗੀਰਤਿ ਕੀ॥ ਦੂਸਰੇ ਸੇ ਦੇ ਸੋ ਚਿਤ੍ਰ ਕੂਟ ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਹਿਤ
 ਨੇ ਕੀਓ ਕਥੀ ਕਿ ਬਾਨੁ ਲੇ ਸੁਗਤਿ ਕੀ॥ ਤਿਲ ਕੁਥ ਨ ਡੀਨਿ ਜੁ ਹਾਥ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ਕਪਤੀ
 ਨੇ ਪਤੇ ਦੀ ਨੇ ਤਿਨ ਤੀਨੇ ਲੇ ਕਪਤਿ ਕੀ॥ ੭੦॥ ਸਵਯਾ॥ ਜਾਹੁ ਹਨੁ ਅਬ ਛਾਡਿ ਬਿਨੁ
 ਬਚ ਲਯੋ ਤਿਨ ਦੂਰ ਤੋ ਸਿਰੁ ਯੋ॥ ਆਇ ਗਈ ਠੀਰਿ ਕੈ ਮਨ ਮੈ ਕਛੁ ਮੈਂ ਅਪ
 ਨੇ ਬਣੁ ਏ ਜਾਨ ਯੋ॥ ਕਾਚਾਲਿ ਪੈ ਜਗਮੈ ਯਹ ਬਾਰ ਕਿਰਾਮ ਕੋ ਦੂਤ ਕੋ ਉਕਾਪਿਅ
 ਯੋ॥ ਰਾਵਨ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਤਬ ਕਯੋ ਮਾਇ ਪੈ ਮਨ ਕੋ ਪਛੁਤਾ ਯੋ॥ ੭੧॥ ਸੋ
 ਰਣਾ॥ ਚੰਦ ਲਜਤ ਸੁਭਾ ਓਹ ਨੁਮਾ ਚਿਤ ਯੋ ਕਯੋ॥ ਸੂਰਨ ਕੋ ਸਤ ਭਾਓ ਕਾਇ
 ਰਬ ਕਿਮੁ ਖਿਹੀ ਰਹੈ॥ ੭੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜੋ ਖਿਜਿ ਹੈ ਰਪੁ ਬੀਸ ਮਇ ਯਾਂ ਤੇ ਜਸੁ
 ਲੇ ਜਾਂ ਉਪਨ ਰਹੈ ਕੈ ਜਸੁ ਰਹੈ ਦੇ ਮੈ ਏਕ ਕਮਾਓ॥ ੭੩॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਬਾਗੁ ਤੇ ਰ
 ਖਾਇ ਬਲੁ ਆਪਨੋ ਜਨਾਇ ਤਾ ਕੋ ਏਕ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਇ ਤਬ ਸਿੰਧੁ ਪਾਰਿ ਜਾਇ ਹੋ॥ ਲੀ
 ਕਾਹਿ ਜਗਾਇ ਕੈ ਕਲਿ ਕਰਿ ਚਢਾਇ ਬਡੋ ਉਧਮ ਚਾਇ ਦੂਤ ਰਾਮ ਕੋ ਕਹਾਇ ਹੋ॥

ਅੰਖਿਸੀਰੈਮੇਪਮਾ ਲੀਜੇਈਬਾਗੀਤਿਰਮੂਲਕੀ॥ ਹਮਤੋਕਹੀਹੈਬਾਤਬਾਗੀਮੈਨਰਹੇ ५੨
 ਪਤਾਸਾਜੀਨਿਕਰਮਹਾਰਾਜਫਲਫੂਲਕੀ॥ ੧੬॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਕੋਨਕਪਾਅਯੋਜੀਨਿ
 ਉਲਟਮਚਾਹੈਮੇਸੋਜਾਇਮੇਪਨਾਦਜੀਨਿਮਾਰੇਬਾਧਿਲਾਈਯਾ॥ ਕੋਕੋਕੀਨਿਉਤਪਤ
 ਦਾਹਿਬੁਝੇਬਾਤਤੋਏਕਬਾਰਦਾਹਿਮੇਹਿਦਿਖਰਾਈਯਾ॥ ਮੈਰਜੈਕਦਾਚਕਾਕੁਦੇਵ
 ਤਾਕੋਹੋਇਛਲੁਤੋਤਹਿਨੀਕੇਬ੍ਰਹਮਪਾਂਸਸੋਫਸਾਈਯਾ॥ ਸਿਨੇਸਿਨੀਊਮਛੁਮਤ
 ਵਹੈਬਲੀਹੋਇਤਾਸੋਸਾਵਧਾਨਪੈਕੈਬੇਟਾਜੀਰੇਪਰਮਾਈਯਾ॥ ੧੭॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਚ
 ਲਮਤਬਧਾਇਨਾਦਬਾਜੇਸੁਰਸਾਜੇਸਥਜਾਇਫਿਗਦੇਖੋਕਛੁਮੇਰਸੇਬਨਾਯੋ
 ਘਰੀਦੈਕਲਰੇਦੇਈਮਾਰੇਉਤਕੋਨਮਰੇਹਾਰਿਪਰੇਬ੍ਰਹਮਮੰਤ੍ਰਪਾਛੈਕੋਚਲਾਯੋਹੈ
 ਮਾਨਿਬ੍ਰਹਮਅੰਨਬੋਲੇਕਰਾਪਵੈਜਨਕਪਿਯੋਨਜਾਨੈਮੂਜਬਪੁਆਪਤੋਬਿਧਾਯੋਹੈ
 ਯਾਕੋਫਲਮਾਗੇਪਰਲਗੇਜਾਜੀਜੈਹੈਸਥਬਾਧਿਹਨੂੰਮਲਕੇਸੁਮੇਪਨਾਦਲਾਯੋਹੈ
 ੧੮॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਪੁਰਜਨਸੁਰਜਨਮਨਹਰਖਦੇਖਿਹਨੂੰਮੁਸਕਾਂਹਿ॥ ਇਹਥਿਧਿਬਾਧੇਕਪਿ
 ਸਹਿਤਰਾਵਨਕੀਫਿਗਜਾਹਿ॥ ੧੯॥ ਸੇਰਣਾ॥ ਗਵਲੀਕਾਸਿਗਮੈਰਦੇਖਿਹਨੂੰਤਨ
 ਸੀਕਹੈ॥ ਯਹਚਿਤਾਕੀਡੰਗਮਨਜਾਨੈਮੁਖਤੋਹਸੈ॥ ੨੦॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਕੋਨਹੋਰੇਕਪਿ
 ਹੋਰਕੋਨਕਪਿਹਨੂੰਮਲਕਾਕੋਸੁਤਨੀਕੇਬੁਝਿਅੰਜਨੀਕੇਪੁਤਹੀਕੋਨਕਾਜਬਗਤ
 ਰਾਖੈਸੁਤਮਚੇਮੈਰੇਭੁਖਲਗੇਤੋਕੋਅਰਮਾਰਬੋਕੋਭੁਤਹੀਮੇਰੇਆਗੇਸੁ

ਹੁੰਕਹ ਵਤ ਕਹਾਉਂ ਕੋ ਨ ਤੇ ਸੋ ਗਰ ਤੇ ਰਿਥੇ ਕੋ ਬਜ੍ਯੁ ਰਹੁ ਤੁਹਾ ਕੋ ਪੈਲੀ ਕਾ ਯੋਗ ਪੁ
 ਬੀਰੋ ਪਠਾਯੋ ਕਛੁ ਲਾਗੁ ਤੇ ਸੇਵਕ ਹੋ ਦੁਤ ਸੋ ਨ ਦੁਤ ਹੈ॥ ੧੬॥ ਕਾ ਬਿਤੁ॥ ਜਾਨ ਕੀਲੋ
 ਜਾ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਨੈਕ ਨ ਸੀਕਤੋ ਮੂਕੁ ਆਪ ਨੇ ਹੋਤ ਨ ਆਪ ਕਾ ਹੋ ਕੋ ਬਿਧਾਵਤੋ॥ ਕੈਸੇ ਮੇ ਪਨ
 ਜੀ ਸੋ ਛਾਡਿ ਦੇ ਤੇ ਅਭੁਲ ਰ ਬੈ ਕੋ ਤੇ ਸੋ ਸੁਰ ਆਜੁ ਕਹਾਂ ਪਾਵਤੋ॥ ਤੇ ਗੀ ਬੀ ਸਥਾ ਯਨ
 ਕੀ ਹੋ ਸ ਨ ਰਹਾ ਨਿ ਦੇ ਤੇ ਨੈਕੁ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜੀ ਕੋ ਆਇ ਸ ਜੋ ਪਾਵਤੋ॥ ਕਾਸੇ ਕੋ ਹੋ ਜਾਇ
 ਜੈ ਸੀ ਮਨ ਕੀ ਸਮਾਇ ਮਨ ਹਾਇ ਹਾਇ ਨੀਕ ਕਰ ਕੋ ਤਿਗਾ ਦਿਖਾਵਤੋ॥ ੧੭॥ ਕਾ ਬਿ
 ਤੁ॥ ਬਡੇ ਬਾਕਰਾ ਲੁਯਾਹਿ ਸੁਸ੍ਰੁਤ ਨ ਕਾਲੁ ਨਿਜ ਕਹਤਾ ਬਿਚਾਰੁ ਪ੍ਰਕੋ ਨ ਭੁਤ ਮਕੀ
 ਏ॥ ਏਕ ਕੋ ਹੋ ਬੰਦ ਕੀ ਜੈ ਏਕ ਕੋ ਹੋਈ ਜੈ ਬਿਖ ਜੀ ਜੈ ਰਬ ਕੋ ਉਦਿ ਮੈ ਸੀ ਭਾਤ ਰ
 ਗੀ ਏ॥ ਬੋਲੇ ਹਨੁ ਮਨੁ ਹੋ ਤੇ ਮੈ ਸੇ ਨ ਮਰੈ ਜੈ ਸੇ ਤੁ ਮਹੇ ਕਹਤ ਮੈ ਰੇ ਬਚਨੁ ਬਿਚਾਰੀ
 ਪਤਿ ਹੋ ਗੁਈ ਅਬ ਹੋ ਮੁਖ ਚਾਹਤ ਤੂਲ ਤੇ ਲੀਲ ਪੇਟ ਦੇ ਹਮੇ ਗੀ ਜਾ ਰੀਏ॥ ੧੮॥
 ਕਾ ਬਿਤੁ॥ ਐਰ ਭਾਂਤ ਕੋ ਹੁੰਨ ਬਸਾਯੋ ਨ ਮਰਤ ਤ ਬਤੈ ਸੇਈ ਬਿਚਾਰ ਜੈ ਸੇ ਹਨੁ ਮ
 ਨੁ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਤੂਲ ਸ ਨੁ ਤੇ ਲੁਸੈ ਤੋ ਲਾਏ ਮੇ ਲੀ ਪ੍ਰਤ ਬਾਕੀ ਖਾਸ ਗੀ ਫੁਲੇ ਲਾਪ
 ਟਾ ਅਨ ਮੋਯੋ ਹੋ ਰਹੈ ਹੈ॥ ਦੇਖੋ ਕਾਵਿ ਰਾਮ ਕਛੁ ਭਾਵੀ ਸੋ ਚਲਤ ਨਾਹਿ ਜਾ ਤੇ ਪਰਸ
 ਏ॥ ਇਨੋ ਸੇਈ ਬਾਜਰ ਗਾਯੋ ਹੈ॥ ਪੈਨ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ ਜੈ ਕੋ ਹੋ ਰਾਮ ਪੁਰਹੁਤ ਮੈ ਰੋ ਦੁਤ ਸੇਈ ਕ
 ਮ ਪਾਤਿ ਨ ਜਾਇ ਲੀਕ ਦਹੈ ਹੈ॥ ੧੯॥ ਕਾ ਬਿਤੁ॥ ਬਹੁ ਮਠਾ ਸਫੇ ਰਿਦੀ ਨੀ ਆਗੇ

ਪਿਗਮੋਭਾਗਿਆਪਛਕਲੀਨੀਕਹੇਗਵਨਗਵਾਰਕੇ॥ ਜੈਸੇਇੰਦਬਰਨੁਕੁਬੇਰਜਮ ੫੩
 ਜੀਤੋਤੈਸੇਮੋਹੁਜੀਤਮੋਚਾਹਤੁਹੈਰੁਦਾਅਵਤਥਕੇ॥ ਬਾਗਤੋਕੀਤੇਰੋਪੁਤਮਥੀਬੁਧ
 ਦੇਖੀਤੇਗੀਰਾਮਕੈਸੇਜੀਤਹੈਨਜੀਤੋਪਤੀਹਥਕੇ॥ ਦੇਖਹੁਮਥਰਕਲੀਕਜਗਤਸਿ
 ਕਤੇਗੀਤਉਨਬੁਝੈਗੀਜੈਲੇਆਇਹੋਕੁਪਰਕੇ॥ ੯੬॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਮੈਸਿਰਿਸਾਅਦੁ
 ਰਹੈਤੇਹੀਕੋਜਗਇਜਾਉਜਾਕੀਲੇਜਾਉਮਥਯਹੈਹੋਸਰਹੀਐ॥ ਕਹਾਕਰੋਗਾਮਚੰ
 ਦਾਮਗਦਸੁਗੀਦਜਾਮਵਤਨਲਨੀਲਜੁਰਿਏਕਬਾਤਕਹੀਹੈ॥ ਸੀਤਾਸੇਪਲਾਜੀ
 ਜਾਇਗਵਨੁਪਚਾਰਿਮਰਿਬਜੁਭਜਦਰੋਸੈਪਕਥਿਮਰੇਮਹੀਐ॥ ਮੈਸੀਜੋਨਹੋਤੀ
 ਤੇਰੋਛਾਡਤੈਨਗਤੀਕੋਉਹੈਨਬਸੁਦਾਸੋਗਾਮਰਾਜਗਹਗਹੀਐ॥ ੯੭॥ ਕਥਿਤੁ॥
 ਗਾਮਥਲਪ੍ਰਥਮਗਨੇਸਕੋਮਨਾਇਚਲੇਜਾਤਹੀਤੋਕਲਸਜਗਾਏਅਗਿਧਾਮਕੇ॥
 ਸਿੰਘਪੋਰਿਜਾਗੀਉਚੇਚੋਪਖਾਅਟਗੀਭਲੀਕਗੀਰਾਮਦੂਰਾਇਨਹੂਚਲਾਏਚਾਮਕੇ॥
 ਗਵਨੁਨਿਹਾਰਿਰਹੇਸਭਾਮੇਪੁਕਾਰਿਕਹੋਬਭੇਦਿਨਮੇਲੇਇਨਦੇਕਦੂਤਗਾਮਕੇ॥ ੯੮॥
 ਇਨਹਜੁਰਿਤਿਨਸੁਰਨਕੋਗੈਕੋਨਜਾਕੇਪਾਤਿਹਾਰਕਪਿਏਰੇਬਡੇਕਾਮਕੇ॥ ੯੯॥
 ਕਥਿਤੁ॥ ਪਾਛੇਕਹੋਲੀਕਪਤਿਸੁਨੇਧਨੁਮਨੁਕਪਿਰਾਮਚੰਦਹੀਕੇਏਕਤੋਹੀਖਾਓ
 ਲੇਨਹੈ॥ ਸਾਚੀਕਠਿਜੁੰਅਵਤਚੁਹੈਉਮਾਪਤਿਕੋਤੋਤੋਹੋਛਗਤੁਤੋਸੇਨਾਤੇਪਾਨੀਪੀ
 ਨਹੈ॥ ਜੀਅਮਿਨਕੋਪਕਥਿਜਾਹਿਅਥਕੇਹੁੰਦਰਿਨਗਰਜਾਵੈਜਿਨਸਯੋਹਮਮੇਸੈ

ਬੇਲਮੇਤਬਜੇਹੀਸਿਫਲਮੇਤੋਕਹਾਏਗਯੇਰਾਮਕੋਪਾਮਾਗੇਛੁੰਦਮਹਾਰੁੰਦਕੋਨਹੈ॥ ੯੧॥
 ਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਜਾਨੀਜਬਥਾਤਤਥਰਾਜਾਬਿਲਲਾਤਰੇਲੈਮੇਤੋਅਪਰਾਪਭਾਯੋਤੋਕੋਛਲ
 ਦੇਖੀਏ॥ ਸਿਕਰਏਕਾਦਸਮੇਦਸੇਸੀਸਕਾਟਿਕਾਟਿਪੁਜੇਦਸਰਹੇਏਕਕਾਸਾਭਿਖੇਖੀ
 ਏ॥ ਤਾਤੇਲੀਕਾਜਾਗੀਸੇਵਾਮਾਨੀਲਮਾਥੀਅਬਆਗੇਹੀਕੁਸਲਭਥਹੈਤਬਲੇ
 ਖੀਏ॥ ਜਲਤੋਹਮੇਘਭਮੇਹਿਸਮਸ਼ਾਵਤਹੈਰੁਦ੍ਰਨਕੇਮੁੰਡਨੀਭੇਦੁਕੋਨਦੇਖੀਏ॥
 ੯੨॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਇਹਥਿਧਿਰਾਵਨਲੀਕਪਤਿਮਨਹਰਹਯੋਮੁਰਸ਼ਾਇ॥ ਜਹਜਹਕਪ
 ਜਾਰਤਫਿਰੈਤਹੀਨਿਰਪਮਰਿਜਾਇ॥ ੯੩॥ ਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਪੁੰਡਪਰਜਾਰੇਤੋਬਿਰਾਜਮਾਨਹ
 ਨੂੰਮਾਮਾਨੋਬੜਵਾਅਨਲਸਿਧਾਅਕਲਾਤਹੈ॥ ਕਿਧੋਮੇਘਸੀਗਕੋਦਬੀਜੁਗੀਕੇਪੁਜ
 ਕਿਧੋਤੀਜੇਨੈਨਸੇਤ੍ਰਿਨੈਮੇਨਉਤਪਾਤਹੈ॥ ਕਿਧੋਹਮਾਗਿਰਨਭਮੰਡਲਸਿੰਡੇਲੈਕਿਧ
 ਸੁਰਜਸੋਮਿਲਿਯੋਇਦ੍ਰਧਨਪੁਸੁਹਾਰਹੈ॥ ਅੰਗੈਛਾਬਿਗਮਕਾਥਿਅਨੇਰਾਮਚੰਦਰਰਾ
 ਵਨਪਚੰਦਕਪਤਾਪੁਭਾਜੋਜਾਤੁਹੈ॥ ੯੪॥ ਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਛਾਡਿਛਾਡਿਛੋਹਰਨਭੋਹਰ
 ਸੋਜਡਾਡਿਛਪਿਜਲਜੋਹਰਨਹੁਤਾਸਨ੍ਰਾਸਤੋ॥ ਜਾਤਨਬੁਝਾਈਛਿਨਹੀਛਿਨੈ
 ਸਵਾਈਲਾਈਭਨੁਮਾਕੀਬੁਝੈਨਪੁਸਪਾਸਤੋ॥ ਸੋਨੇਕੀਅਟਗੀਚਿਤ੍ਰਸਾਗੀਪਰਜਾ
 ਰਜਿਸੋਘਾਸਕੀਅਟਗੀਜਾਗੀਗਈਫਿਰਿਬਸਤੋ॥ ਦਾਤਨਰਥਾਇਹਾਇਹਾਇ
 ਪਕਰੋਨਜਾਇਕਪਿਭਾਜਿਗਈਗਨੀਸਥਰਵਨਕੇਪਾਸਤੋ॥ ੯੫॥ ਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਲਾਗ

ਚਹੂੰ ਚਰਾਗੀ ਸੂਤੇ ਸਬ ਓਠੇ ਜਾਗੀ ਛੁਟੇ ਕਾਹੁ ਕੇ ਨਾਮੀ ਗਿਏ ਕਚਲੇ ਜਾਤ ਹੋ ॥ ੫੪ ॥
 ਤਹੂੰ ਰਹੇ ਤੇ ਅਛੁ ਤੇ ਨਾਹਨ ਪਏ ਹਨੁ ਮਨ ਜੀਤੋ ਗਹੈ ਦਾਤ ਨ ਸੋ ਪਤ ਹੋ ॥ ਕੀਨੋ ਜੀ
 ਨਿਥਾ ਵਨੁ ਨਿਪੂਰੇ ਜਮੁ ਤੇ ਜਮ ਕੂੜੇ ਪਤ ਮੂੜਾ ਅਜਹੁ ਤੇ ਨ ਸਿਰਤ ਹੋ ॥ ੫੫ ॥ ਗਿਨਿਉ ਤੇ
 ਰੇ ਰਿਹੈ ਗਈ ਕਪੂਤ ਸਬ ਰਾਮ ਚੰਦ ਦੂਤ ਏਵੁ ਤੋਂ ਨ ਰਹਾਤ ਹੋ ॥ ੫੬ ॥ ਸਵੈਯਾ ਜਾਛਿ
 ਨ ਰਾਮ ਸੋ ਬੈਰ ਕੀਓ ਸੁਤਾਂ ਵਨ ਤੋਂ ਮਤਿ ਹੈ ਗਈ ਕਾਚੋ ॥ ਲੀ ਕਪਤੀ ਗਿਹੈ ਮੀਆ ਮਾਨਿ ਜਦੇ
 ਕਰ ਜਾਣੁ ਭਲੀ ਬਿਧਿ ਜਾਚੋ ॥ ਪੈਛੁ ਸੋਲਾਇ ਜਾਇਏ ਹਨੁ ਮਾਨੁ ਨ ਚਕੇ ਦਫਤ ਸਾਚੋ ॥ ਗ
 ਵਨ ਕੇ ਪਰਪੰਚਨ ਤੋਂ ਜਰੇ ਕੰਚਨ ਕੇ ਯਹ ਰੰਚਨ ਬਾਚੋ ॥ ੫੭ ॥ ਸਵੈਯਾ ਫੁਲ ਗਛੁ ਅਮਰੇ ਸੁਰਿ
 ਨੇ ਸੁਖ ਯੋ ਬੁਧ ਹੋ ਸੁਸਾਸੀ ਸਬ ਹੀਤੋ ॥ ਸੁਰਜ ਬਿਸਾਸਿ ਰੇ ਮਣਿ ਹੈ ਮੁਨਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਖੁ ਬਿਰਭੁ
 ਜੁ ਬਹੀਤੋ ॥ ਯੋ ਮਣਿ ਕੋਟਾ ਏ ਰਾਜ ਨਿਹਾਰਿ ਡਰੈ ਨ ਰਤੀਤ ਮਹੁ ਪਮ ਹੀਤੋ ॥ ਜਾਗਿ
 ਕੇ ਲੀ ਕਾਨਿ ਸਿਕਤੁ ਮੇ ਕਪਿ ਰਵਨ ਰੰਕ ਭਯੋਤ ਬਹੀਤੋ ॥ ੫੮ ॥ ਕਾਥੋਤੁ ॥ ਖਾ
 ਸੀ ਚਿਤ੍ਰ ਸਾਗਿ ਚਿਤ੍ਰ ਗਿਨਿ ਸਵੈ ਗਿਧਾਇ ਤੇ ਈਤੋਂ ਜਾਈ ਜਰਿ ਗਈ ਲੇਤ ਸਾ
 ਸਤੋ ॥ ਲੇਹਾ ਭਾਗੇ ਜਾਤ ਪਾਛੇ ਓਦਨ ਜਰਤ ਜਾਤ ਕੈ ਸੇ ਸੁਖ ਪਯੋ ਬਿਨੁ ਲੀ ਕਪ
 ਟਿਨਾ ਸਤੋ ॥ ਚੋਹਟਾ ਬਾਜਾ ਰਜਰੇ ਬੀਥਿ ਟਸਾਰ ਜਰੇ ਪੈ ਰਾਹ ਬਿਅਰ ਜਰੇ
 ਕਪਿ ਕੇ ਬਿਲਾਸਤੋ ॥ ਜਾਰੀ ਹਨੁ ਮਨੁ ਪਰ ਜਛਾਈ ਸੀਤਾ ਜੁ ਕੇ ਸਤ ਛਾਰੇ ਹਨੁ ਗ
 ਈ ਸੁਭ ਭੀਖਨ ਕੇ ਬਾਸਤੋ ॥ ੫੯ ॥ ਕਾਥੋਤੁ ॥ ਪਾਵਨ ਪਵਨ ਪੁਤ ਦੂਤ ਰਾਖੁ ਬਿ

ਦੀਤ ਕੋਲਾਇ

ਨਬ

ਜੂਕੋਤੀਦਸਕੰਧੋਕੋਨਲੋਕਸੁਕਚਾਤੁਹੈ॥ ਰਾਂਮਬਲਾਢੀਠਨੈਕੁੰਨਿਚੈ ਕਰਤਰੀਨਬਲੈਹ
 ਨੂੰਮਕੋਨਿਪਟਕਤਪਾਤਹੈ॥ ਸਬੈਸਹਿਰਹੈਫੇਰਿ ਉਤਰਨਕਹੈਕੋਮੋਜੁਜਾਇਬਲੈਦੋਰਿਫਾ
 ਬਿਖਾਤੁਹੈ॥ ਮਨਮੋਨਸੀਕਾਜਕੋਮੇਸੋਗਢਬਿਕਾਮੇਸੀਲੀਕਜਾਰੈਬੀਰਜਸਰੰਕਾਦੀ
 ਵਿਜਤਹੈ॥ ੧੯੦॥ ਕਾਬੋਤੁ॥ ਮੇਸੀਭੰਤਨਗੀਲੀਕਸਮੁੰਦਪਖਾਗੀ॥ ਸਾਧਪੰਛਸਮਾਧਨਹੋਤਾ
 ਨਕੀਕੋਸਿਰਨਾਯੋਹੈ॥ ਬਾਗਮੇਉਪਾਵੇਦੋਕੋਬੇਟਏਕੁਮਾਰੇਮਾਤਾਗੰਢਿਪਰਜਕੋਮੇਸੋਬਚਨੁ
 ਸੁਨਾਯੋਹੈ॥ ਰਾਂਮਕਾਮਕੀਨੋਮਰਮੈਹੀਜਸੁਲੀਨੋਰਘੁਬੀਭਕੋਰਤਨਦਾਜੋਸੋਉ॥ ਬਚਾਯੋਹੈ
 ਦੁਰਗੀਤੇਦੇਖਰਘੁਬੀਰਬਖਪਖੈਕਹੈਦੇਖਹਨੁਮਾਨੁਸਾ॥ ਲਗਤਸੁਹਾਵਨੋਖੇਤਧਿਉ
 ਪਾਰਤਿਹੈਬਲੈਤਾਹਿਮਾਰਤਹੈਜਾਤਹੈਸੀਤਾਜੇਪੁਆਜੁਹਮੇਪਾਵਨੋ॥ ਮਾਥੇਚਰਨ
 ਰਬਿੰਦਉਪਰਿਲੁਟਾਇਰਘੁਰਾਇਸੁਓਠਾਇਕੀਓਛਾਤੀਸੋਲਗਾਵਨੋ॥ ਬੇਲਮੋਪੈਨਪੁ
 ਤਮੇਸਪੁਤਕੋਨਕੀਨਾਬੁਪਾਇਨਤੋਪਾਗੀਦੈਕੋਮਹਾਉਠਾਵਨੋ॥ ੧੯੧॥ ਕਾਬੋਤੁ॥ ਪੀਓ
 ਨਸਮੁੰਦਬਾਰਲੀਕਨਕਗੀਉਜਾਰਿਨਨਕੀਨਲਮੋਪੈਕੋਨਕਾਜਕੀਓਜਾਇਕੋ॥
 ਤਤੇਮੇਰੇਅੰਗਕਿਉਸੀਅੰਗਸੀਮਿਲੈਰਾਂਮਰਾਵਨਕੇਸੀਸਨਬਖੈਰੋਝਾਇਕੈ॥ ਕ
 ਹਬਯੋਸਿਪੁਠਾਦਿਗਾਯੋਸੀਅਦੇਖਿਅਯੋਮਾਰੇਮਛਲੀਕਗਢਦੀਓਹੈਜਾਇਕੈ॥
 ਸੀਭੋਰਤਨੁਦੀਨਪੁਨਕੋਪੁਤਨਗਾਖੈਬੁਝਤਸਿਦੇਸੇਰਘੁਨਬਮੁਸਕਾਇਕੈ॥ ੧੯੨॥

ਮੇਰੇ ਹਨੁ ਕਹੇ ਸੀਰਘੁ ਬੀਰ ਕਛੁ ਸੁਖਿ ਹੋ ਸੀ ਮਾ ਕੀ ਛਿਤ ਮਾ ਹੀ ਹੈ ਪੁਤ ਲਿ ਕਕ ੫੫
 ਲਿ ਕਬਿਨ ਕੁਝ ਫਿਨ ਕੇ ਕੁਰ ਕੀ ਪਰ ਛਾ ਹੀ ਜੀਵਤ ਹੋ ਕਹਿ ਬੇਈ ਕੋ ਨਥੈ ਕੋ ਮੇਰੇ ਮਰੀ
 ਹਮ ਤੋ ਬਿਛਰਾ ਹੀ ਪੁਨ ਬਸੈ ਪਦ ਪੰਕਜ ਮੇ ਜਮੁ ਆਵਤੀ ਪਰੁ ਪਵਤੁ ਨਾ ਹੀ ॥ ੧੦੪ ॥ ਸਦੈ
 ਛਾ ਛਾ ਦਿਗ ਜੇ ਸਤ ਜੋ ਜਨ ਸਿੰਧ ਪਦੁ ਛੁਪੁ ਬੀਰ ਹਨੁ ਰਨ ਹੋਗਾ ਛਾ ਸਪਰੋ ਦੁਖ ਮਾਂ ਚਲਾ
 ਹੀ ਨਹਿ ਛੁਕਦੈ ਲੋਕ ਨਿ ਸਿਕ ਨਿ ਬੋਗਾ ਖਾ ਮੇ ਕੋ ਛਾ ਲਜ ਮੇ ਹੋ ਗੀ ਸੀਰਘੁ ਬੀਰ ਕਛੁ ॥ ਜਿਉ
 ਵੇਤੁ ਨ ਤੇ ਛਾ ਜੈ ਸੋ ਕਛੁ ਸੀ ਪੁਨੇ ਨ ਕੇ ਨੀਰ ਪਯੋ ਨਿ ਧਿ ਸੀ ਗਯੋ ਬਲੁ ਮੇਰੇ ॥ ੧੦੫ ॥ ਸਦੈ
 ਛਾ ਸੇ ਪੁਤੁ ਮਾਨਿ ਸੁਜਨ ਮਹਾਂ ਰਘੁ ਬੀਰ ਸੁਨੇ ਬਨੁ ਮਨੁ ਬਨਦੇ ॥ ਤੇਲ ਗਤ ਲਤਾ
 ਲ ਬਿਸਲ ਪਖਨ ਨੇ ਸੇ ਨਿ ਧਿ ਨੀਰ ਪਟ ਕੋ ॥ ਤੇਲ ਗਿਜਨ ਕੀ ਤੇਲ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕੇ ਸਿਗਮੁ ॥
 ਸੁਨਿ ਹੋਨ ਨ ਪਵੈ ਛਾ ਟਰੁ ਪੈ ਕ ਪਿਨੁ ਬਨ ਸੇ ਬਹੁਰੇ ਬਿਧਿ ਬਧ ਕਿਆ ਪੁ ਬੀਧਾਵੈ ॥
 ੧੦੬ ॥ ਦੇਹ ॥ ਜੁਗਲ ਸਿੰਧੂ ਕੀ ਕਹਿ ਕਥਾ ਪਤਿ ਤੁਜੇ ਸੁਖ ਦਾਇ ॥ ਤਬ ਸੀਤ ਕੇ
 ਅਗ ਕੀ ਕਹਤ ਹਨੁ ਸਿਰੁ ਜਾਇ ॥ ੧੦੭ ॥ ਕਾ ਬਿਤੁ ॥ ਦੁਬਹਿ ਤੇ ਮੇ ਸੀ ਦੇਖੀ ਸੁਨੇ ਕਪੁ
 ਰਾਇ ਸੁ ਕੇ ਮਰੀ ਦੁਜ ਸਾ ਸਿਕੀ ਕਲਾ ਤੇ ਮਾ ਤਿਧੀ ਨਹੈ ॥ ਪੀਰੀ ਇਹ ਤਤ ਜੋ ਤੇ ਹਰ ਦੀ ਕ
 ਸੁਤ ਰੇ ਗਿਆ ਸੁਨ ਕੇ ਆਗੇ ਮੇਰੇ ਸਾਵਨ ਕੋ ਹੀਲ ਹੋ ॥ ਬਿਰਹਿ ਕੇ ਸਾਨਿ ਕੇ ਆਗੇ ॥
 ਗਾ ਮੇ ਸੇ ਜੈ ਸੇ ਮਹਾ ਹਿਮ ਬਲ ਮੁਖ ਸਾਨ ਮਾਧੀ ਨਹੈ ॥ ਜਨਕ ਸੁਤ ਕੋ ਏਕ ਪਤਿ
 ਬੰਤ ਸੀਲ ਸੁਨਿ ਮੇਰੇ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਮੇਰੇ ਵਾਰੇ ਪੁਰਤੀ ਹੋ ॥ ੧੦੮ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ॥ ਛਾ ਸਿ ਬੇਲੇ

ਰਘੁਬੀਸਮਇਪਵਨਪੁਤਪਰਬੀਨਾਬੁਝਤੋਕਹਲਛਮਨਕਥਾਕਹੋਅਬਤੀਨਾ ॥੧੦੯॥
 ਮੇਰਠਾ॥ ਰਵਨਗਰਸਮੇਤਅਰੁਜਨਾਨੀਧੀਕੋਤਰਿਗਯੋ॥ ਅਗਨਿਲੀਕਕੋਦੇਤਲੀਕਾਪ
 ਤਿਚੁਪਕੋਕਗੀ॥੧੧੦॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜਨਤਹੇਗਮਤੋਕਾਪਹੈਚਾਛਿਕੁਖਨਕੇਛਲਕੋਅਨੁਗ
 ਰੀ॥ ਅੰਗਬੋਝਾਪੋਗਧੋਇਹਰਾਤੋਡਾਪਰੈਤਤੁਅਗੀ॥ ਸ੍ਰੀਰਘੁਬੀਰਕੇਨਮਹਿ
 ਲੈਭਵਪਾਧਰੈਜਗਮੈਬਰਭਰੀ॥ ਤਾਹੀਕੋਧਮਕੀਓਮਨਮੈਮਹਿਬਾਰਧਨਖਤਬਾ
 ਰਨਲਯਾ॥ ॥੧੧੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਕਹਤਬਰਾਈਆਪਸੀਹਨੁਮਨਸੁਕਚ
 ਤਾ॥ ਸਿਧੁਕਥਕਹਿਲੀਕਕੀਕਹਤਗਮਸੇਬਾਤਾ॥੧੧੨॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਕੋਪਭਯੰਤਰ
 ਪਾਵਕੋਪੁਭਕਿਚਨਕੋਗਛਮੈਸੋਲਜਾਯੋ॥ ਸ੍ਰੀਰਘੁਬੀਰਥਮੇਗਭਰੇਪੁਨਿਜਨਕੀਸੁਨਾ
 ਨਿਪੋਨਪੁਜਯੋ॥ ਤੇਲਸੋਜੁਛਿਛਿਸੈਘਿਤਸੇਪਟਤਾਧੀਕੋਉਪਰਿਹੋਧਰਿਆਯੋ॥ ਦੇ
 ਖਹੁਨਾਬਥਭੋਯਹੋਕੋਤਕੁਲਗੁਕਰੋਹਨੁਮਨੁਜਯੋ॥੧੧੩॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਅਥਰਵਨ
 ਕੇਨਗਰਕੀਕਥਾਕਹਤਹਨੁਮਨੁ॥ ਸੁਨਤਗਮਚਿਤਚੋਪਸੇਸਿਤਸੁਨਹਦੇਕਲੁ॥੧੧੪॥ ਕਬਿਤੁ
 ਕਥਾਹੈਨਿਦਨਕੀਨਰੁੰਦਸਨਮਾਨਕੀਨਬਾਨਕਮਨਕੀਨਕਥਾਗਤਭਕੀ॥ ਰਧਿਨਗੁਮ
 ਨਕੀਨਕਹਿਚਛਿਨਕੀਨਪੋਰਖਪ੍ਰਮਨਕੀਨਕਥਾਪਲਪਾਨਕੀ॥ ਬੇਦਨਪੁਰਨਕੀਨ
 ਸੁਨੀਦੇਅਮਕੀਹੋਝੂਠਜੋਕਹੋਤੋਸੋਹਘਪੁਭਲਭਯਕੀ॥ ਰਾਮਰੁਗਾਵਨਕੇਨਗ
 ਰਦਗਰਘਰਬਗਾਭਿਬਜਾਭੰਕਥਾਭਾਜਿਜਯਕੀ॥੧੧੫॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਇਹਭਿਧੀ

ਸਬਸੁਖਸੇਬਚਨਸੁਨੇਗੰਮਪਰਬੀਨਾਹਨੁਮਨਸੁਕਾਹੁਜੇਸੁਹੈਦੈਸੁਤੀਨਾ ॥੧੬॥ ੫੬
 ਏਤੋਰੀਰਾਮਗੀਤਹਨੁਮਨਲੋਕਾਜਾਰਿਮਾਇਕੈਨਾਮੁਛਠਮੇਅੰਕਾ ॥੬॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਚੰਦ੍ਰਾ
 ਚਕੋਰਜੈਸੇਗੁਡੀਆਥਸਰੋਰਪਪਲਪੋਰਨਸੇਮੇਰਦੇਵਤਾਪਯੁਪਪਲਸੀ ॥ਜੈਸੇਓਖਪੁਖ
 ਪਾਨਛਲਲਲਰੂਖਭੂਪ ॥ਦੇਸਕਦਿਜਸਸੁਥੇਥਾਮਨਕੋਦਨਸੇ ॥ਜੈਸੇਥੇਦਗਯਾਨਿਰਪੇਖਸ
 ਨਮਨਜੈਸੇਕਨਨਕੋਤਨਜੈਸੇਰੋਜਭੇਰਭੁਨਸੇ ॥ਜੈਸੇਬੀਰਬੀਰਸੇਜੈਸੇਥਾਰਥਕੇਥੀਰਸੇ
 ਤੁਜੈਸੇਸੀਪੀਤਿਲਾਗੀਰਪੁਬੀਰਹਨੁਮਨੁਸੀ ॥੧੭॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਪਛੇਕਪਿਕਟਕਕੀ
 ਟਕਚੁਕੀਕਦਿਗੰਮਾ ॥ਸ੍ਰੀਰਘੁਪਤਿਸ੍ਰੀਮੁਖਕਹੋਅਥਾਥਿਲਿਥਾਕਿਹਕਾਮਾ ॥੧॥ ਸੋਰ
 ਠਾ ॥ ਸਬੈਚਲੇਕਪਿਲਾਥਸੁਭਾਦਿਨਪਰੀਨਿਛੰਤਬਲਾ ॥ਰਾਮਲਖਨਕੁੰ ਸਾਥਦਸ
 ਮੀਥਿਜੈਪ੍ਰਸਿਧਦਿਨਾ ॥੨॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਨਿਰਖਕਟਕਛਟਭੀਰਪਟਕਪੁੰਡਚਿਤਹਰਖਸੀ
 ਾਚਲਰਘੁਪਤਿਕੇਤੀਹਨੁਮਨੁਬਿਨਤੀਕੇਰੇ ॥੪॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਨਾਥਚਲੇਓਮਡੇਕ
 ਪਿਰਾਇਸੁਲਾਇਕਹੈਸਬਜੁਧਾਮਨੀਕੀ ॥ਹਾਲਤਨੰਓਚਫੇਗਜਕੇਤੈਸੇਦੇਖ
 ਤਹਓਗਤਿਯਾਪਈਕੀ ॥ਛੁਤਲਬੋਮਪਰੀਜਨੁਰਤਗਈਦਬਿਧੁਪਪ੍ਰਭਾਤਮੀ
 ਕੀ ॥ਭਾਰਤੇਕਛਪ੍ਰੇਸਿਥਿਓਪਥਿਫੈਲਿਰਸਿਧਾਣਿਮਾਲਾਛੀਕੀ ॥੫॥ ਕਾਬਿਤੁ
 ॥ਕਹੋਰਪੁਬੀਰਸੁਨਿਬੀਰਹਨੁਮਨੁਕਪਿਜੂਥਇਨਬਾਤਕੋਲਾਰਤਸੁਹਾਵੇਨਾ ॥
 ਭੂਮਿਭਾਰਦੀਥੇਕੋਕਿਸੁਰਛਾਪਿਲੀਥੇਕੋਸਾਮੁੰਦਕੀਰਕੀਥੇਕੋਕਿਪਨਕੈਸੁਕਾਵੇਨਾ ॥

ਕੁਰਮਕਲੇਸਕੋ ਕਿਸਰਦੇਸਦੇਸਕੋ ਕਿਹਾਲਹੁਲਮਾਗੋਕਰਿਉਪਮਮਚਾਵਨ
 ॥ ਤੇਰੇਭੁਜਦੰਡਕੇਪ੍ਰਤਪਕੇਭਰੇਸੇਮਹਿਰਾਵਨਕੋਮਾਰਿਜਸੁਦੰਡੀਬਜਾਵਨ
 ॥ ੧੫ ॥ ਦੁਗਾਰਾ ॥ ਕਰੀਬਰਈਦਾਸਕੀਆਪਨਸੀਰਪੁਬੀਗਾਬਨਪੁਰਪਦਨ
 ਗਾਰਠਾਜਿਨਿਜਕੋਨੇਨਿਧੀਨਿਗਾ ॥ ੧੬ ॥ ਜਰਨਾ ॥ ਦੇਖਿਗਾਂਓਕੀਨਾਰਿਨਿਸੁਮ
 ਨਸੇਸੇਯੋਕਹੈ ॥ ਰਜਸਮਾਜਬਿਸਾਰਿਚਲੇਲਗਨਿਦ੍ਵੇਰਾਪਸੀ ॥ ੧੭ ॥
 ਤੇਕਪਿਕਹੈਬਿਬੇਕਤਮਪ੍ਰਤਪਜਾਨਤਨਹੀਜਿਰਪੁਪਤਿਜੈਏਕਮਰਕੁਲ
 ਨਦਾਵਾਨਿਲਾ ॥ ੧੮ ॥ ਕਹਾਭਯੋਜੋਨਸਿਗਬਾਰਨਤੁਰੰਗਰਬਚਮਰ
 ਧੁਜਨਰਬਚਾਮੀਕਰਪਾਲਕੀ ॥ ਹਾਥਨਕਮਲਕਟਿਬਨਰਨਸੁਲਨਾਹੀਕਾ
 ਹੁਕੇਤ੍ਰਿਸੂਲਪੈਨਦੇਖੀਛਿਬਿਛਾਲਕੀ ॥ ਹੀਛਕਪਿਸੀਗਝੰਡਰਾਜਕੇਜਣਹੈ
 ਮੁੰਡਰਵਨਸੋਸਿੰਧੁਬਾਂਧਿਯੋਬਡੇਸਾਲਕੀ ॥ ਤਊਏਕਰਮਹੂਤੋਪੂਰਨਹੈਕਾਮ
 ਸਬਕਰੋਗੇਰਸੇਈਅਹਿਸੈਨਅਹਾਕਾਲਕੀ ॥ ੧੯ ॥ ਭਗਤ ਅੰਸੀਭਾਂਤ
 ਸਿਥਿਕਥਿਰਾਜਜਾਮਵੰਤਨਲਨੀਲਬਾਲੀਪੁਤਪੰਨਪੁਤਸੋਸੁਹਾਯਹੈ ॥
 ਏਕਨਸੋਹਾਥਗਹਿਏਕਨਿਕੋਥਾਠਕਹਿਏਕਨਿਕੋਆਗੇਅੰਗਏਕਨਿਨ
 ਚਯਹੈ ॥ ਜੀਅਮੈਤੋਜਾਨੈਪੀਰਬਡੇਧੀਲੀਮੈਪੀਰਬੀਰਹਪੁਬੀਰਤੀਰਬ
 ਰਧਕੋਅਯਹੈ ॥ ਕਹੇਲਛਮਲਜਾਕੀਦੇਖੀਓਠਾਈਛਮਚੰਦਨੁਕੇਅਭੇ

५ ਲਛਮਨੋਵਾਰ।
 ਸਿੰਧੁਗਰਬੁਜਨਾਯੋਹੈ॥ ੧੧॥ ਆਗੇਨਮਿਲਨਾਯੋਭੇਟਮਾਣਿਹੈ॥
 ਨਲਾਯੋਸੀਸੁਆਨਿਚਕਕਮਲਨਛੁਦਯੋਹੈ॥ ਕਹੈਤੋਗੁਸਾਈਯਾਰਿਬ॥
 ਏਦੀਏਕੇਸੇਬਨੇਜੋਲੋਸੈਸੁਪੁਰਖਨਨੀਕੇਸਾਮਝਯੋਹੈ॥ ਆਇਸੋਧਾਉ॥
 ਯਾਮੇਛਾਰਹੀਉਭਾਉਗਾਮਤੋਲੋਆਗਿਬਨੁਲੋਕਮਨਸੇਚਛਾਯੋਹੈ॥ ਬਾ॥
 ਨਕੋਤੁਪਧਰਿਰਾਮਚੰਦਜੂਤੋਡਰਿਕਾਪਤਾਸੀਸੁਦੈਕੈਬਚਨੁਸੁਨਯੋਹੈ॥
 ੧੨॥ ਬਡੇਰਨਧੀਰਤਮਭੀਰਮੇਸਗਾਇਹੋਤਮਤੇਕਹਾਚੁਕਪਰੀਕ੍ਰਿ
 ਧਾਕੈਸੁਨਾਈਏ॥ ਸੀਤਾਦਸਕੰਧਹੀਕੋਨਜਯੈਕਹਾਧਰੀਛਪਹਿਏਮੇਤਰੁ
 ਤਮਕੋਬਤਾਈਏ॥ ਕਹੈਸੂਕਿਜਾਂਉਸੈਨਾਉਤੇਰੇਬਿਨਹੀਨਾਂਉਕਹੇਲੀਕਬੈ
 ਨੈਕੁਆਇਸੋਧਾਈਏ॥ ਕਾਰਨਕਰਨਹੋਤੋਸਾਗਾਰਸਰਨਿਆਯੋਲਾਗਤ
 ਚਰਨਮੋਹਿਕਾਰੋਕੰਜਗਈਏ॥ ੧੩॥ ਤੇਰੇਈਉਪਰਿਹੈਲੋਗਮੇਸਿ
 ਅਕੋਪਾਈਤੋਸੈਜਾਇਆਗੇਲਾਰਿਏਗਾਰਛੁਡਾਵੇਤੋਅੰਗਤੋਮੈਨਕ੍ਰਬਕ੍ਰਬ
 ਪਕਟੋਰਹੁਤੇਮਛਬਜ਼ਦਾਗਿਨਹੋਤਾਹਿਕੋਪਠਾਵੇਤੋ॥ ਪਰਬਤਸਪਛਭੇਤੁ
 ਜੰਗਨਕੇਲਛਹੇਮਿਲਾਇਏਕਠੰਗਨੁਸਾਮ੍ਹਰਿਉਰੁਵੇਤੋ॥ ਅੰਗਸਬਰਹਿ
 ਤੇਗੀਮਾਨਤੇਤੋਕਹੀਸਿੰਧੁਸੀਤਾਂਜੁਕੇਕਾਜਸਾਇਸੀਪਤਿਜਗਾਵੇਤੋ॥ ੧੪॥ ਸਾਧਕੋਵ
 ਜੋਹੋਉਚੇਜਾਂਉਤੋਤਮਤੋਡਰਾਉਨਬਏਕਹਾਬੁਚਢੇਮੇਰੇਪਰਲੇਉ॥
 ਕ

ਠਪ ਚੁਹੈ॥ ਅੰਗ ਇਕ ਮੰਛ ਕਛੇ ਉਰਗ ਹੁਤਾ ਸੂਨ ਤੋਂ ਸੂਨੇ ਬਾਲਿ ਜਾਓ ਈਕ ਪਤੀ ਜੀ
 ਤੇਜਾ ਤਹੈ॥ ਏਕ ਗਿਰਸਾਹਿ ਪੈਸ ਪਛੁ ਮਾਕੇ ਪਛੁ ਨਿਕੋ ਕਾਇ ਬੇਕਾਇ ਦੁਬੰਧ ਲਾਏ ਅ
 ਕੁਲ ਤਹੈ॥ ਸੀਪ ਤਿਬਤਾ ਵਤ ਹੋਮੋ ਬਿਬ ਹਕਾ ਵਤ ਹੋਮੋ ਮੈਨ ਹੀ ਸੋਤੋ ਅਬਰ ਵਰੇ
 ਗਾਤਹੈ॥ ੧੫॥ ਵਰਗ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰਿ ਉਦਧਿਰ ਹੋ ਚਰਨ ਲਪਟਾਇ॥
 ਕਹੁ ਲਛਮਨ ਕਹਾ ਕੀਜੀਏ ਪ੍ਰਭਲੀ ਜੀਏ ਉਠਾਇ॥ ੧੬॥ ਮੁਸਕਨੇ ਰਪੁ
 ਬਿਬ ਬਰੇ ਚਤੁਰ ਸਰਿਤਾ ਪਤੀ॥ ਬਾਹ ਹੋ ਹੁਨਿ ਧਿਨਿ ਰਜੈ ਮਾਧੈ ਪਤਿ ਜੇਖ ਸਥਾ॥ ੧੭॥
 ੧੮॥ ਕਾਬਤੁ॥ ਅਜੁ ਤੋਤਿ ਯੇ ਕੁਲ ਬਸੇ ਯਹਿ ਰੂਖ ਮੂਲ ਸੋਈ ਸੁਲਕੀ ਬੇਪੈ ਰੋਗੁ ਧਰੀ
 ਬਨਾਇ ਬੋ॥ ਬਾਤ ਪੈਨਾ ਮਾਰਸ ਕੀ ਗੀਤਿ ਨ ਸਪਾਹਸ ਕੀ ਲਾਖ ਫੇਰੇ ਕਥਾ ਰਪਾ
 ਤੇ ਰੇਜਾਇ ਬੋ॥ ਕਹੁ ਲਛਮਨ ਤੇ ਸੋਰਾ ਮਹੈ ਕਹਤ ਸਿਧੁ ਮਾਸੁ ਜਸੁ ਲੇਹੁ ਮੈ
 ਸੋਸਮੇ ਕਥਾ ਪਾਇ ਬੋ॥ ਨਾਤੋ ਰਾਜ ਸਾਗਰੀ ਸਿਤਤੋ ਕੇਜਾ ਨਤ ਹੋ ਬਿਨਾ ਸੁਮਖੋ
 ਦੇਵੈ ਸੇ ਤੁਰਤ ਪਟਾਇ ਬੋ॥ ੧੯॥ ਕਾਬਤੁ॥ ਮਨੀ ਬਾਤ ਸੀਸ ਪਰਿ ਚਲਾਯੋ ਪੈਨਾ
 ਮਕਰਿ ਸੁਨੀ ਹਨੂ ਮਨ ਰਾਮ ਮੈ ਸੇਠ ਹਰਾਈ ਹੈ॥ ਕਹੈ ਬੁਭਿਭਈ ਬਾਤ ਪੋਰਖ ਕੀ ਗ
 ਈ ਸਬ ਜਾਇ ਜਾਮ ਵੰਤ ਨ ਲਨੀ ਲੋਸੰ ਜਨਾਈ ਹੈ॥ ਜਗ ਮੇ ਚਲੇ ਗੀ ਬਾਤ ਮੈ
 ਨਾਕ ਪਿਰਾਜਨ ਕੀ ਰਾਮ ਪੁਛਿ ਸਿਧੁ ਬਾਹਵੈ ਕੈ ਪਹੁਰਾਈ ਹੈ॥ ਹੰਤੋ ਏਕ ਬਾਲਕ
 ਨਮੋ ਹਿਕ ਛੁਤਾਲ ਕੁਪੈ ਦੇਖਤਾ ਤੁਮ ਹੁਕੈ ਸੀਲ ਪੁਤਾਈ ਹੈ॥ ੨੦॥ ਕਾਬਤੁ

ਸਬੈ ਏਕ ਜਾਤ ਮੁਖ ਰਾਤੇ ਮਨੁ ਹੈ ਰਿਸਾਤ ਭਾਖ ਰਸੁ ਨ ਈ ਬਾਤ ਹਨੁ ਮਨੁ ਕੋ ਪਕੀ। ਅੰਗ ਦ ੫੮
 ਸੁਗੀਦ ਏਉ ਦੇਨ ਗਏ ਰਾਮਾ ਢਿਗ ਸੁਨ ਮਹਾਂ ਰਜ ਸਿੰਧੁ ਕਰੀ ਬਾਤ ਪੋ ਪਕੀ। ਨਾਥ ਰਾਮ
 ਸਾਗਰ ਕੀ ਗੋਲ ਕੈ ਸੇਚ ਲੇਅ ਰੁਤ ਮਹੀ ਬਿਚਾਰੇ ਜਾਮੇ ਕੋਨ ਬਾਤ ਪਕੀ। ਕਿਧੋਕੁ
 ਕੇ ਬਾਧ ਬੇਕੋ ਹੈਨ ਬਲਵੰਤ ਹਮਾ ਕਿਧੋ ਹਨੁ ਮਨੁ ਹੁਕੇ ਅਗੋ ਪਤਿ ਲੇ ਪਕੀ। ੨੦੧
 ੨੦੨ ਦੇਖ ਮੇਸੀ ਭਾਂਤ ਸਬ ਰਾਮ ਚੰਦ ਬਲੇਤ ਬਮੇ ਹੁੰਤੋ ਕਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸੁਗੀਦ ਉਰਾ
 ਨਹੀ ਮੇਰਿ ਤੈ ਤਿਹਾਰੇ ਸੁਖ ਸੁਖ ਹੈ ਸਦਾ ਈ ਸੁਧੇ ਸਾਗਰ ਬੰਧੈ ਫੈਲਾ ਲੁਯਾ ਕੀ ਕਹਾਂ
 ਕਾ ਨਿਹੈ। ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਹੁਤੀ ਯਾਹਿ ਕਹੇ ਕੋ ਬੰਧਾਉ ਅਪਰਾਧੁ ਹੈਨ ਬਲੁ ਫੈਲਾ ਕੀ ਸੀ
 ਮੇਰੀ ਬਲ ਪੈ ਯਾ ਕੀ ਤੋ ਸਹਿਲ ਅਥੋ ਰਾਵਨ ਕੇ ਬਾਧ ਬੇਕੀ ਕਹੇ ਲਛਮੀ ਨਾਥ ਦਾ
 ਕੋਨ ਮਨੁ ਹੈ। ੨੦੩ ੨੦੪ ਸੀਤਾ ਬਿਛੁਰਨਿ ਦੁਖ ਉਦਾਧਿ ਪੈਰਤ ਗਏਨ ਪ੍ਰਾਨ। ਯੋਕੋ
 ਪਾਟਤੋ ਕੋਨ ਸ੍ਰਮ ਸਤ ਜੇਜਨ ਪ੍ਰਮਾਨ। ੨੦੫ ੨੦੬ ਰਾਧੁ ਪਤਿ ਕਹੇ ਸੁਨਾਇ ਉਤਸ
 ਰਾਇਤ ਭੁਭਟ ਸਥਾ ਦੁਮ ਸਿਖ ਪਨ ਨਿਛਾਇ ਬਾਧੁ ਸੇਤਾ ਬਿਲੀ ਬਤ ਜੀ। ੨੦੭
 ੨੦੮ ਚਲੇ ਕਪਿ ਸੁਥ ਮਨਿ ਅਨਦ ਸੋਗੁ ਬਾਧਿ ਸਿੰਧੁ ਬਤ ਮਨਿ ਮਥ ਕਰੀ ਏਉ
 ਪਾਇ ਕੋ। ਮੇਸੀ ਤੋ ਨੇਲੇ ਕਮਾਹਿ ਰਾਮ ਕਾਵਿ ਦੇਖ ਮੇਸੁ ਮੇ ਦੇਵ ਨਰ ਚਲੈ ਅਜੁ ਅਯਸਿ
 ਦਾਇਕੋ। ਸਿੰਧ ਦੁਖ ਸਮੇ ਬੋਲਾ ਇਨਹੀ ਕੋ ਗੋਭਾਇਓ ਨਿਰਾਧ ਧਯ ਹੋਲੁ ਰਾਧੁ ਰਾ
 ਇਕੋ। ਹਨੁ ਮਨੁ ਜਾਨੀਅ ਬਭਾਪ ਰਮਨੁ ਜਹ ਬਭਾਪ ਪਟਾਏ ਬਿਨਾ ਅਜੁ ਪਰਜਾਇਕੋ। ੨੦੯

ਸਰਤਾ॥ ਬਿਦਾਭਏਨੀਧਿਨੀਰਭੋਰਸਗਾਵਤਰਾਮਕਹਿ॥ ਸੁਖਸੇਏਰਪੁਬਿਰਕਪਿ
 ਭੁਟਅਤਿਕੁਲਤਚਲੇ॥ ੨੫॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਚਿਰਈਚੁਹਚੁਨੀਪਾਚੀਪੀਅਸਾਨੀ
 ਅਤਿਆਧਬਾਟਰਕਵਾਐਚਕਈਮਿਲਾਤਹੈ॥ ਅਮਲਅਕਾਸਭਯੋਕਮਲਾ
 ਫੁਲਨਲਾਗੇਜਮਲਭਵਰਸਮਭੇਅਕੁਲਾਤਹੈ॥ ਤਮੀਪਾਤਿਜੋਤਿਕੁਮਲਾਨੀ
 ਤਮਰੁਬੋਲੇਚੋਰਬਟਭਾਗੇਸਿਖਸਬਦਸੁਹਾਤਹੈ॥ ਜਾਗੇਰਾਂਮਕਾਮਕੀਕਮ
 ਨਟੂਟੀਛੂਯੋਬਲੁਲੁਟੀਸੀਤਰਯਾਥੀਚਿਤੇਉਛਪਜਾਤਹੈ॥ ੨੬॥ ਕਾਬਿਤੁ॥
 ਕੋਤਕਕੇਕਾਜਗਪੁਨਾਥਕੈਠੇਸਿੰਧਕੁਲਜਹਾਨਲਾਨੀਲਲੇਲੇਅਵਤਪਹਾਰੋਕੇ॥
 ਏਕਦ੍ਰੁਮਰੁਭੈਰੁਖਮੁਲਤੋਉਪਹੈਏਕਵਾਰਏਕਪਾਰਏਕਪਾਏਮਾਝਧਾਰੋਕੇ॥ ਤੇ
 ਤੇਸਕੁਚਾਹਿਅਪਰਾਧਸਾਗਰੋਕੇਨਾਹਿਕਰੁਨਾਕੁਪਾਲਰਾਂਮਯੋਕਹੈਬਿਚਰੋਕੇ
 ਨਾਤੋਲੋਜੁਰਿਆਇਕਪਿਭਾਇਕਹਿਸਿੰਧਿਭਾਇਬਚਨਸੁਨਾਇਅੰਸੇਰਾਘ
 ਵਕੁਮਾਰੋਕੇ॥ ੨੭॥ ਸਵਯਾ॥ ਬਧਤਸੇਰਜਹਾਰਘੁਨਾਥਲੇਜੋਹੈਸੇਨੈਨਕੀਏਪ
 ਛਿਤਹੀ॥ ਬਾਤਸੁਨੀਬਰਬਾਨਰਬੀਗਨਿਪੀਰਚਲੀਪੁਛੁਪੇਚਲਿਜਾਹੀਨੈ
 ਨਨੀਕੀਕਰੁਨਾਰਘੁਬੀਗਸਿੰਧੇਮਦਿਜੋਨਹਿਦੁਰਿਕਰਾਹੀ॥ ਤੇਕਰਨਾਕੇਕੀਏਕ
 ਰਨਾਨਿਧਿਪਾਥਰਪਾਤਨਪੀਥਮਿਲਾਹੀ॥ ੨੮॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਬਨਰਾਮਪਾਰਲੇਲੇ
 ਅਵਤਪਹਾਰਕਿਲਕਾਰਭਪੁਬਿਰਸੇਸੁਨਾਇਕਹੈਬਤੀਅੰ॥ ਤਾਹੀਕੇਬੁਲਾ

ਨਿਜੈ ਹੈ ਸਾਮਨੀ ਮੈ ਬੋਲ ਕਾ ਪੁਬੀਰ ਬੀਰ ਪੁਲ ਹਿ ਬਛਾਏ ਜਾਹੁ ਕੈ ਸੇ ਸੈ ਕ੍ਰਿਪਨ ਬਛਾਏ ਪਨ
 ਪਨ ਮੈ ॥ ੩੨ ॥ ਦੇਹ ਰਾ ਸੇਤ ਸਕਲ ਪੁਰਨ ਭਖੀ ਚਲੇ ਰਾਮ ਬਲਵੰਗਾ ਇਕ ਪੁਲ ਪਰ ਪੁਲ ਕੁ
 ਚਲੇ ਇਕ ਨਭ ਮਗ ਪਰ ਚੰਗਾ ॥ ੩੩ ॥ ਸੋਰਠਾ ਲੋਅ ਛੁਤ ਛੁਤ ਏਕੁ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਯੋ ਸਿਧਿ
 ਦੇਖ ਹੁਰਾ ਜ ਬਿਬੇਕੁ ਬਾਂਧਤ ਫਿਰਿ ਪੁਜਤ ਚਰਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਕਵਿਤੁ ਸਿਧੁ ਪਾਰ ਪਰੇ ਸਥਾ
 ਨ ਦੇਸੁ ਭਰੇ ਕਾ ਪਿਗਾਜੇ ਸੰਖ ਬਾਜੇ ਅੰਬੁਲੀ ਕਾ ਪਰਿ ਪਾਵਨੀ ॥ ਬਰੇ ਬਰੇ ਸੁਰ ਜੇਲੀ ਗੁਰੇ ਤੇ
 ਜੂਰਾ ਅਵੈ ਏਕ ਕਹੈ ਰਾਵਨ ਕੀ ਬਨੈ ਮਰਾ ਫਨੀ ॥ ਤਾਹੀ ਕੇਨ ਹਰ ਜਾਇ ਬੋਲੇ ਤਾਹਿ ਫਾ
 ਰਿਖਾਇ ਪਾਸ ਗੀਰੋਈ ਏਕ ਬਾਰੋਤੁ ਟਵਨੀ ॥ ਬੋਲੇ ਹਸਿ ਚੰਮਤੁ ਮਭੁਖੇ ਹੋਰ ਹਤੁ ॥
 ਬਛਾ ਸਲ ਕੇਲੂ ਏਧਾ ਰਿਨੁ ਠਿਅਮਾਨਿ ਪਾਵਨੀ ॥ ੩੫ ॥ ਦੇਹ ਰਾ ਇਤ ਕਾ ਪਿਤਰ ਉਤਰੇ
 ਉਦਧਿ ਕੁਸਲ ਛੇ ਮਸ ਬਗਾਤਾ ॥ ਉਤਰਾਵਨ ਸੋ ਜੋ ਰਿਕ ਰਿਕ ਹਤ ਬਛੀ ਛੁਨ ਬਾਤਾ ॥ ਬਛੀ
 ॥ ੩੬ ॥ ਸੋਰਠਾ ਜੋਨ ਕਰਹੁ ਰਿਸ ਨਾ ਬੋਤੋ ਸੇਵ ਕਾ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ॥ ਧਰੋ ਚਰਨ ਪਰਮਾਥ
 ਰਾਮ ਬੈਰ ਕੁਲ ਛੈ ਕਰਨਾ ॥ ੩੭ ॥ ਕਵਿਤੁ ਸੀਤਾ ਈਕੀ ਬਾਤ ਤਾ ਕੇ ਉਤੋ ਉਤ ਪਾਤ
 ਕੀ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਾਛੇ ਨਾਥ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਨ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਨਗਰ ਕੇ ਬਾਸਿਨ ਕੋ ਸੋਹਦੈ ਬੂਝੈ ਤੁਮ
 ਕੋ ਉਯੋ ਕਹਤ ਹੋ ਜੁ ਰਾਮ ਚੰਦਾ ਗੀ ॥ ਤੀਨੋ ਲੋਕ ਸਿਪਤਿ ਸਮਾਜੁ ਰਾਜੁ ਤੇ ਜੁ ਘਰ ਸੇਈ
 ਯੋ ਕਹਤ ਹੈ ਨਮੁ ਲਤੋ ਉਪਾਰੀ ॥ ਕਹੈ ਹੋਰੁ ਜਾਉ ਸੀਅਲੇ ਕੈ ਰਾਮ ਛੁਓ ਸੋ ਪੈਮਿਲੇ
 ਮਾਰਿ ਰਾਖੈ ਤੋ ਮੇਰਿ ਮਾਰਿ ਰਾਖੀ ॥ ੩੮ ॥ ਕਵਿਤੁ ਜਲੈ ਨਲ ਨੀਲ ਜਾਮਵੰਤ ਹਫਵੰ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਗ ਦੁਰਗੀ ਦਰੀ ਦਰੀ ਕੋ ਨ ਬੀ ਕਰੀ ॥ ਜੋ ਲੋ ਕਪੁ ਬੀ ਕਰੀ ਕੋ ਕਪਨ ਪਟਾਈ ॥ ੬੦ ॥
 ਮੇਰ ਸੀ ਬਡਾਈ ਜੋ ਪੈ ਤੁਈ ਹੈ ਨ ਟੋ ਕਰੀ ॥ ਜੋ ਲੋ ਕਨ ਜੋ ਗਨੀ ਨ ਗੀ ਪਨੀ ਅਪਾਈ ਜੋ ਲੋ ਫਿ
 ਰੀ ਨ ਦੁਰਾਈ ਠ ਕੁਰਾਈ ਕਾ ਲਰੀ ਕਰੀ ॥ ਤੋ ਲੋ ਪੈ ਉਪਾਇ ਜਾਇਗ ਹੋ ਸਰਨਾਇ ਤੋ ਲੋ ਰੀ ॥
 ਛਕ ਪਿਤਾ ਗੀ ਨ ਬਿਦਾਗੀ ਛਾ ਬਿਲੀ ਕਰੀ ॥ ੬੧ ॥ ਕ ਬਿੰਤ ॥ ਜੋ ਲੋ ਕਪੁ ਨਾ ਬਜੀ ਤੋ ਹਾਥ
 ਤੋ ਨ ਛੁਟੇ ਬਾਝਾ ਨ ਦਸ ਸੀ ਸਾਨੀ ਕੀ ਰਾਵ ਨ ਹਲ ਕੀ ॥ ਸੁਨੀ ਲੋ ਸਿਟੇ ਟ ਟ ਬੰਨ੍ਹ
 ਕੀ ਨ ਬਚੈ ਕੋਈ ਲਾਗੇ ਭੇਟ ਚੋਟ ਸਾਵਧਾਨ ਨ ਮਚਾਨ ਕੀ ॥ ਜਾਇਗ ਹਿਪਾਇ ਸਿਰਨ ॥
 ਏ ਹਾਥ ਜੋ ਰਿਕ ਹਿਚ ਕਪ ਰਿਪ ਗੀ ਅਬ ਲੀਜੈ ਨਾ ਬਜਨ ਕੀ ॥ ਮੇਰੇ ਕਹੈ ਮਨ ਕਰਿ ਹਾ
 ਪੀ ਕੀ ਹਲ ਜਾਹਿ ਲੀਜੈ ਸੀ ਅਸਿਗ ਹੈ ਨ ਹਾਜਤ ਜਿਮਨ ਕੀ ॥ ੬੨ ॥ ਸਿਵੈ ਜਾ ॥ ਓਟ ਕਰਾ
 ਕਟੇ ਕੀ ਰਿਹੈ ਰਨ ਚੋਟ ਪੈ ਗਏ ਗਏ ਫਿਰੈ ਰਹੈ ਗੇ ॥ ਵੈਜ ਬਬਨ ਸਮੀਰ ਸਮਲ ਚਲੈ ਪਨ
 ਚਲਦੇ ਸਗੈ ਹੋਗੇ ॥ ਪਰਪਨ ਮਹਾ ਕਪਟੀ ਤੁਮ ਸੈਨ ਹਿ ਬਾਤ ਦੁਖਾਇ ਕੋ ਹੋਗੇ ॥
 ਜਲ ਤੋ ਹੀ ਸਿਵੇ ਬਲ ਪੈ ਸੋ ਉਗਮ ਕੋ ਕੋਪਨ ਲਾਜ ਬੋਹੋਗੇ ॥ ੬੩ ॥ ਏ ਹੁਕਮ ॥ ਬੋਲ ਮੇਰ
 ਬਰਾਵਨ ਕੁਮਤਿ ਨ ਰਖਤੁ ਜਾਪਰ ਚੰਡ ॥ ਅਨੁਜਤਨ ਜੁ ਹੋਤੋ ਨਹੀ ਤੋ ਕਰੋ ਸਤ ਖੰਡ ॥
 ੬੪ ॥ ਸੁਰਤ ॥ ਸੁਨਿ ਮੁਰਖ ਮਮਕੁਤ ਲੀ ਕਪਤਿ ਤੋ ਸੀ ਕੋਹੈ ॥ ਕਹੈ ਪੁਰਾਤਨ ਬਾਤ ਪੁਨ ਕਰ
 ਰਨੁ ਛੋਬੈ ਨਹੀ ॥ ੬੫ ॥ ਸਿਵੈ ਜਾ ॥ ਸਿੰਧੂ ਗਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਵ ਨ ਲੋਕ ਨ ਲੁਛਾ ਬਿਭੋ ਨਹੀ ਛਾ
 ਰਿਦੈ ਹੋ ॥ ਸੇਖ ਅਸੇਖ ਧਰੀ ਬਸੁਧਾ ਟਿਕ ਯੋਨ ਕਹਿ ਜੇ ਸਿਰਭਾ ਰਭ ਯੋਹੈ ॥ ਕੰਨਹਲਾ

ਹਲਹੈ ਸਿਵਕੇ ਅਜਹੂੰ ਸਾਸਿ ਮੇਰਾ ਮੰਕਛੁ ਯੋਗੈ। ਇਜਥਾਯੋ ਪ੍ਰਨਯੋ ਨਿਬਹੈ ਤਬ ਰਾਵਨ ਕੋ
 ਛਾਟੁ ਟਿਕਾਯੋ॥੪੪॥ ਸਦ੍ਯਾ॥ ਜਨਤਜਨ ਕੀ ਜਨਨੀ ਜਗਾ ਅਜਤ ਜੇਮਨ ਕੰਨਹਿ ਕਵੈ॥
 ਜੇਸ ਕੋਈ ਸਜੁ ਸੋ ਕੋਠਾ ਕੁਰਹੈ ਬਧੁ ਬੀਗਾਇ ਹੈ ਜੀਅ ਮਾਏ॥ ਤਾਹੀ ਕੇਹਾ ਥਮ ਹੈ ਦਸ ਕੀ
 ਰੇਅੰਧਤ੍ਰੀ ਮਹਿ ਕਹਾ ਸਮਝਾਵੈ॥ ਅੰਸੀ ਕਛੁ ਜੀਅ ਮਾਧਿ ਪੀ ਜਕਤਾ ਸਿਰਾ ਛਾਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪੁ
 ਠਾਵੈ॥੪੫॥ ਸਦ੍ਯਾ॥ ਬਾਤ ਕਹੇ ਕਛੁ ਚਾਹਤ ਹੋ ਸੇਈ ਸਾਧਥੁ ਕੀ ਖਨ ਲਾਤਨ ਮਾਰੈ॥
 ਸੋਫਿ ਰਿਕੈ ਇਕ ਬਾਤ ਕਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸਹਤੋ ਸਬ ਕੋ ਪਤਿ ਹਾਰੈ॥ ਹੋਓ ਰਮੇ ਰਧੁ ਬੀਰ ਕੀ ਠੰਗ
 ਹਨੀ ਸੇਈ ਤੋ ਕੁਲ ਤੋ ਸੁਖ ਟਹਾਰੈ॥ ਯੈ ਕਹਿ ਕੈਓ ਠਿਠਾਫੋਭ ਯੋਤਬ ਰਾਮ ਕੇ ਪਾਇਨ ਕੋ ਪਗ ਧਾਰੈ॥੪੬॥
 ਦੁਖ ਯੋ ਪੋਰ ਖਨੀ ਲੋਚਨ ਜਲੁ ਨ ਰਹਾਇ॥ ਪਰਛਾਰਤ ਬੋਲ ਕੇ
 ਚਲੈ ਓਤ ਰਧੁ ਬੀਰ ਸਹਾਇ॥੪੭॥ ਸੋਧਾ॥ ਜਾਕੇ ਕੋਊ ਨਹਿ ਤਮਾਤ ਸੁਤ ਸਜਨ
 ਜਨਾ ਤਾ ਕੇ ਖੁਸ਼ਨ ਮਾਂਹਿ ਰਧੁ ਪਤਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਲਾ॥੪੮॥ ਸਦ੍ਯਾ॥ ਦੁਖ
 ਤੋ ਦੇਖ ਕਯੋ ਕਾਪ ਮੰਡਲ ਕਹੈ ਰਿਖ ਨਾਰਹੈ ਗਵਿਜੋਤੀ॥ ਕੈਧਰ ਦੇਹ ਹੁਤਾਸਨ
 ਅਵਤ ਸਕੁ ਕਿਧੋਛੁ ਬਿਧੈ ਸਿਰਿ ਓਤੀ॥ ਜੀਸੀ ਅਦੁਤ ਕੋਰੀ ਤੋ ਸਹੀ ਪਰਤਾ ਕਹਮ
 ਨ ਸੁਦੇਹ ਨਹੀਤੀ॥ ਰਾਮ ਕੇ ਪਾਇਨ ਲਾਗੇ ਚਾਹਤੁ ਰਾਵਨੁ ਹੈ ਕਿਧੀਰ ਵਨ ਗੋਤੀ॥
 ੪੯॥ ਸਦ੍ਯਾ॥ ਰਾਵਨ ਕੇਗਰਿਛਾ ਭਿਚਲ ਮੇਰਾ ਛਮੇਹਤ ਜੋ ਜਨੁ ਜਾਰਜਤੀ ਸੋ॥ ਸ
 ਏ ਬਲੀ ਖਨ ਪਾਇ ਗਹੈ ਸਿਰੁ ਨਾਇਰਤੀ॥ ਬਿਨੁ ਹੋਨ ਗਤੀ ਸੋ॥ ਲੇਤ ਓ ਸਾਸ ਚਲਾ ਪੁਤ ੬

ਪਾਸ ਸੁਪਾਸ ਗਏ ਤਿਨ ਦਿਤ ਬਤੀਸੀ ॥ ਥਾਪਿ ਕੀਓ ਰਾਪੁ ਬੰਸ ਸਿਰੇ ਮਾਇ ਨੈਨ ਕੀ ਮੈਨ ਨਿਕੀ ॥ ੧
 ਕਪਤੀ ਸੀ ॥ ੫੪ ॥ ਭਵਨ ਜੇ ਦਸ ਸੀ ਸਭਿ ਤਾਰਿ ਬਰੇ ਸਮੇ ਸਿਵੇ ਤੋ ਪਦੁ ਲੀਨੇ ॥ ਜੀਤਿ
 ਲੇਖੇ ਸੁਰਭਾ ਜੇ ਕਾਮੁ ਸੁਦੇ ਵਨ ਕੋ ਰਤੀ ਰੁਹ ਕੀਨੇ ॥ ਬਾਸੁ ਰਹੈ ਨਿਰੋਧ ਤੁਹ ਕਾਨੀ ਸੇਵਤੀ ॥
 ਰਮਿ ਲੇਪੁ ਰਤੀਨੇ ॥ ਪਾਇ ਗਏ ਜਬ ਹੀ ਰਾਪੁ ਰਾਇ ਲਾਜਾਇ ਬਭੀ ਖਨ ਕੇ ਸੇਈ ਦੀਨੇ ॥ ੫੫ ॥ ਮਿਦੇ ਰਹੀ ਦਾ
 ਯਹ ਸੁਨਿ ਕੈ ਮੇਂ ਦੋਦਗੀ ਤਲੈ ਥਿਨੁ ਲਾਮੀਨਾ ॥ ਰਾਮ ਬਚਨ ਸੁਣਨ ਹੀ ਜਿਨ ਤ
 ਪੈ ਪੁਰਤੀਨਾ ॥ ੫੬ ॥ ਜੀਪੈ ਕੀਤ ਅਜਨ ਸਿਵ ਕੇ ਬਲ ਕੁ ਦਤਾ ਫੈਰੈ ॥ ਪਗਟ ਸਹ
 ਕਰਿ ਭੁੰਨ ਦੀਪ ਕਰਾਵਨ ਸੇ ਕਹੈ ॥ ੫੭ ॥ ਗਹਿ ਸਰਨਾਈ ਜਾਇ ਰਾਖੀ ਨ ਬਰੁਖ
 ਨੈ ਕੁ ਬੀਰ ਦੁਖ ਦਾਈ ਤਿਨ ਨੈ ਕਹੂੰ ਨ ਸੀ ਕਕੀ ॥ ਤੇਗ ਪ੍ਰਭਤਾਈ ਖਾਰੇ ਸਮੁੰਦ ਬਹਾਈ
 ਕੁਲ ਲਾਜ ਬੋਚਿ ਖਾਈ ਭਾਗਿਨਾ ਰਿਪਰਜੰ ਕਕੀ ॥ ਤਾਸੇ ਰਾਪੁ ਰਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਤੇਜ
 ਨਾਈ ਰਹੇ ਭਾਤੀ ਸੋਲ ਗਾਈ ਯੇ ਬਦਾਈ ਪਤਿ ਰੇ ਕਕੀ ॥ ਯੇ ਕਹੈ ਬੁਗਾਈ ਤੇ ਸੋ ਕਾਹੁ
 ਸੁਨਾਈ ਕੀਤ ਸੁਨੀਠ ਕੁਰਾਈ ਤੇ ਰੇ ਭਾਈ ਪਾਈ ਲੀ ਕਕੀ ॥ ੫੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਪੁ
 ਬੀਬੇ ਤੀਰਤ ਬੈਕ ਪਿਰਾਜ ਕਹੈ ਇਕ ਬਾਤ ਕਹੈ ॥ ਤੁਮ ਲੀ ਕੇ ਬਭੀ ਖਨ ਕੇ ਬਖਸਿ
 ਅਬ ਹੀ ਮਿਲੇ ਤੋ ਕਹੈ ਹੋਨ ਰਹੈ ॥ ਜੇ ਪੈ ਰਾਵਨਾ ਮਨਿ ਮਿਲੇ ਸਿਗਜ ਕੀ ਦੇਹੁ ਕਹਾ ਪੁ
 ਪਾਇ ਗਏ ॥ ਤਬ ਮੇਰੇ ਬਿਚਾਰਿ ਪਰੀਜੀ ਅਮੇਂ ਵਹਾਏ ਪਥੇ ਸੇ ਸੀ ਅਸੀ ਬਨ ਹੋ ॥
 ੫੯ ॥ ਏਹੁ ਰਾਮੁ ॥ ਰਾਮੇ ਬਭੀ ਖਨ ਪਾਇ ਗਾਹਿ ਲੇ ਮਿਲੇ ਕਪਿ ਰਾਜਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਪੁ ਪ

ਅਗੇਵੇਦੁਲਾ

ਤਿਲੀਕਾਦਈਭਰਿਭਰਿਭੈਨਨਿਲਾਜਾ॥੫੬॥ ਸਰਭਾ ਜੇਸੰਨਰਘੁਰਾਇ ਕਿਤਕ
ਲੀਕਗਫਥਪਰੇਅਗੇਅੰਗਦਜਾਇਦਸਮੁਖਕੋਸਮਸ਼ਾਇਕਹਿ॥੫੭॥ ਏਤਿ
ਸੰਨਰਘੁਰਾਇਸਮੁਦਿਥਾਪਪਾਠਜਾਇਬੈਨਾਸਪੁਰੇਸੋਅੰਗਿ॥੫੮॥ ਏਹਰਾ॥ ਏਸ
ਚੰਦਲਛਮਨਸਹਿਤਕਪਿਪਤਿਲੀਓਬੁਲਾਇਕਿਟੁਟੇਲੀਕਾਪਤੀਕੈਤੂਠੇਸਰ
ਭਾਇ॥੫੯॥ ਏਹਰਾ॥ ਸਬਕਪਿਕਟ ਕਉਦਧਿਉਤਰਿਕੋਕਰਿਸਕੈਬਖਾਨਾਕਪਿ
ਪਤਿਅੰਗਦਨੀਲਨਲਜਾਮਵੇਤਹਨੁਮਨੁ॥੬੦॥ ਸਰਭਾ॥ ਅੰਗਦਲੀਓਬੁਲਾ
ਏਕਹੀਬਾਤਰਘੁਬੰਸਮਾਇ॥ ਸਾਇਅਜਹੁਸਮਸ਼ਾਇਆਇਮਿਲੇਲੀਕਾਪ
ਤੀ॥੬੧॥ ਸਰਭਾ॥ ਭਈਸੁਭਾਈਬਿਗਾਇਅੰਗਦਤ੍ਰਿਸਮਸ਼ਾਇਕਹਿ॥ ਅਥਹੀ
ਕਹਿਰਘੁਰਾਇਦੁਤਪਠੇਥਾਲਸੁਤਾ॥੬੨॥ ਕਾਥੰਤ॥ ਮੇਰੇਪਾਛੇਹਰੀਕਿਰੈਓ
ਨੁਜਾਨੇਕਗੀਅੰਸੇਸਿੰਧੁਕੇਭਰੇਸੇਕਿਤੋਰਾਜਾਭਿਮਨਤੋ॥ ਕਿਧੋਕਿਭਕਾਨਮੇਘਨ
ਦਿਆਗਦਿਦੀਨੇਮਤਿਕਿਧੋਸਿਵਜੋਰਿਚਯਾਕਿਧੋਮਧਪਠੇਤੋ॥ ਤੋਕੋਛੁਮਾਕੀਨ
ਸਥਜਾਨਕੀਲੈਮਿਲੈਅਥਜਾਹਕਹੀਬੀਰਕਹਾਲੇਹੁਗੇਸਮਨਤੋ॥ ਨਤੋਸੁ
ਨਿਭਾਈਲਛਮਨਕੀਚਢਾਈਹੋਤਲੀਕਹਿਲਪੇਟਿਲੇਪੈਓਪਜੈਜੁਭਨਤੋ॥
੬੩॥ ਕਾਥੰਤ॥ ਚਲੇਸਤਭਾਇਰਘੁਰਾਇਪਾਇਛੁਏਕਯੋਨਾਥਯਹਿਬਤਕੋਹੋਓ
ਤਰੇਤੋਆਇਓ॥ ਜੋਕਦਾਂਦਮੇਸੋਬੁਰੇਥੇਲੇਦਸਕਧਤਕੇਦਸੇਮੁੰਡਜੋਕਹੋਤੋ

ਮੇਰੇ ਲਾਇਓ ਜੇ ਕਹੈ ਤੇ ਸੀ ਸੋ ਗਹਿ ਲਾਇਓ ਦੇਖ ਰਾਉ ਪਾਇ ਤੇ ਕਪਰਵਾਰਿ ਮੇਰੇ ੬੨
 ਰਿਸ ਮੁਦਰਾਇਓ ਜੇ ਕਹੈ ਤੇ ਜਨ ਕੀ ਸਮੇਤ ਬਨ ਲਾਇਓ ਤੁਮ ਜੇ ਕਹੈ ਤੇ ਰਵਨ ਸ
 ਮੇਤ ਲਿਕ ਲਾਇਓ ॥ ੬੧ ॥ ਥੀਰ ਸੁਨਿ ਬਾਤ ਜਿ ਨਿਕਰੇ ਕਾਹੁ ਪਤਤ ਬਖੀ
 ਸਥਾ ਤੈ ਕਹੈ ਰੇ ਮੇਰੇ ਨਹੀ ਸੋ ਕਾਜੁ ਹੋ ਕਹੈ ਤੇ ਰੇ ਮੈ ਸੀਖਾ ਮੈ ਹਮ ਜਾਹਿ ਫਿਰਿ ਅਜ
 ਹੁੰ ਲੋ ਤੈ ਕਹੈ ਰੇ ਬੀਰ ਹੁੰ ਕੋਰ ਜੁ ਹੋ ॥ ਮੇਰ ਕਛੁ ਸਮਾਚਾਰ ਬੁਝੈ ਜੋ ਹਮ ਗੀਤ ਹਿਨੀ ਕੋ
 ਮਝੈ ਤੇ ਪਰੇ ਵਕੋ ਸੋ ਬਾਜੁ ਹੋ ॥ ਦੀਜੀ ਓ ਬਡਾਈ ਮੇ ਸੇ ਕਯੋ ਰਪੁ ਰਾਈ ਕਛੁ ਮਿਲ
 ਬੇ ਕੋ ਸਾਜੁ ਹੋ ਕਿਲਾਈ ਕੋ ਸਮਾਜੁ ਹੋ ॥ ੬੨ ॥ ਨਾਇ ਲੋ ਸੇ ਰਾਮ ਗ
 ਦੁਬੀਰ ਮਨਾਇ ਗਨਿ ਸਾਹਿਬਾਲ ਛੋਟੇ ਨਾ ਕੁਦਤ ਫਾਟੇ ਲੋ ਕਨਿ ਹਾਰਿ ਨਿਸੀਰ
 ਭਯੋ ਮਨ ਰਚ ਕਛੁ ਉਨਾ ਆਇ ਗਈ ਜੁ ਧਿਤਾ ਦਿਨ ਕੀ ਬਥਾ ਪਕੇ ਜੀਵ ਤੇ ਹੋ ਤੇ
 ਛੋ ਨਾਤਾ ਹੀ ਪਿਆਜੁ ਚਲੇ ਬਿਧਿਯੋ ਪਲ ਨਾ ਪਰਿ ਬਾਧਿ ਕੀ ਓ ਜੁ ਖਿਲੇ ਨਾ ॥
 ੬੩ ॥ ਅੰਗ ਦਨਿ ਹਾਰਿ ਲੋ ਕਪਰੀ ਪੈ ਪੁਕਾਰਿ ਏ ਕਬਾਰ ਬਾਰ ਗੋ ਮਥਾ ਅਦ
 ਤ ਸੇ ਰੇਖੀ ॥ ਛਾ ਭਿਗੁ ਚਲੇ ਏ ਕਕਹੈ ਭਾਗ ਫਲੇ ਨਾਹੀ ਦੇ ਸਨਾ ਸੁਹੈ ਰੇ ਬਾਈਰ
 ਵਲੇ ਦੇਖੀ ॥ ਏ ਕਜੇ ਸਨਾ ਲੇ ਭਰਿ ਮਾਟੀ ਜਲ ਅਨੇ ਲੇ ਚਢਾਏ ਪਾਮ ਪਾਮ ਫੇਰਿ
 ਬਾਧਿ ਠੰਢੇ ਰੇਖੀ ॥ ਕਾਪੇ ਗਨ ਵਾਸੁ ਸੁਹਾਉ ਭਰੇ ਤੇ ਤਾਜੁ ਭਯੋ ਜੀਆ ਮਯੋ ਕਪਿ
 ਵਹੈ ਭਯੋ ਅੰਜਨੀ ਕੀ ਕੇਖੀ ॥ ੬੪ ॥ ਹੋ ਗਈ ਉਜਾਗਿ ਕਿਲ ਕਾਰਿ ਲੋ ਕ

ਪੰਡਿਤ ਬੈਰਾਗੇ ਕਿਵਾਹਿ ਸਬ ਕਹੈ ਬਾਤ ਤੁਥੀਆ॥ ਕੰਚਨ ਕੇ ਧਾਮ ਕਿਹ ਕਾਂਅਜਹਾਏ
 ਉਪਾਧਿ ਰਾਮ ਰਾਜੁ ਤੁਲੀ ਜਹਾ ਸੇਵੈ ਪਾਇ ਲੋਥੀਆ॥ ਤੁਵੈ ਗਛੁ ਤੇਰੈ ਰਵੈ ਨ ਓਸੀ ਲੋਥੈ
 ਕਪਿ ਉਤਰ ਜੁ ਦੇਇ ਜਾਂਕੀ ਯਾਹਿ ਕਹੈ ਮਾਯੁ ਕੋਈਆ॥ ਲਾਟ ਪਾਟ ਕੀਤੇ ਤਬ ਰਹੀ ਪਤਿ
 ਜੈ ਰੈ ਅਬੁ ਰਾਟ ਹਟਤਾ ਰਪਗੀ ਪਾਟੈ ਹੋਨੁ ਧੋਈਆ॥ ੧੦॥ ਏਕਹੈ ਜੁ ਅਯੋ
 ਤਿਨ ਪੈਛੈ ਜਕਰੇ ਗਾਇਲੇ ਕਟਕੁ ਧਾਯੋ ਜੇਨ ਸਿੰਧੂ ਸੀਰਪ ਕਕੀ॥ ਕਹਿ ਬੋਲੈ ਬੀਸ
 ਪੇਨ ਸੁਸਤੁ ਹੈ ਏਕ ਅੰਧ ਦੇਖਤ ਹੈ ਬਾਤੈ ਕੋ ਉਕਲਕੇ ਕਣਿ ਬੁਕੀ॥ ਦਿਨੀ ਬੀਧਿ
 ਨਿਧਿ ਜਨ ਕੀ ਮੇਕਹਾ ਸਿਧ ਰਵਨ ਸੀ ਕਹੈ ਮੈ ਸੀ ਬਾਤ ਕੋ ਨ ਸੀ ਕਕੀ॥ ਸੇਵਕ ਕੇ ਅ
 ਏ ਸਬ ਕਪੈ ਕਰੈ ਰੈਨ ਦਿਨ ਠਾਕੁ ਰਕੇ ਅਏ ਠਕੁ ਰਈ ਜੈ ਪੈਲਿ ਕਕੀ॥ ੧੧॥ ਏਹ
 ਏਹ ਬਿਧਿ ਪੁਰਬਾਸੀ ਸਬੈ ਰਹੈ ਪੈਤਿ ਪਰਮਾਹਿ॥ ਕਥਾ ਸੁਨਾਹਿ ਹਨ ਦੰਤ ਕੀ ਜ
 ਹਜੁ ਹਮਰ ਅਜਾਹਿ॥ ੧੨॥ ਕਛੁ ਚਾਲ ਕਛੁ ਦੇਰਿ ਪੈਰਿ ਜਾਇ ਠਾਢੇ
 ਭਯੋ॥ ਮਾਥੇ ਚੰਦਨ ਪੈਰਿ ਰਾਮ ਤੇ ਜੁ ਮੋਖੀ ਵਿਪੈ॥ ੧੩॥ ਕਾਧਿ ਤੁਥਾ॥ ਏਕ ਥਰ ਦੇਵਤਾ
 ਬਿਛੋਨੈ ਠਾਢੇ ਕਰੇ ਸੇਵੈ ਏਕ ਥਰ ਕਿੰਨ ਰਨ ਸੁਸਨ ਰਹਤ ਹੈ॥ ਏਕ ਥਰ ਚੰਨ ਪਦ
 ਤਏ ਕਥਰ ਮੰਤ ਬਾਨ ਕੇ ਸੁਥ ਸਿਰੁ ਜੁਨੇ ਏਕ ਰਹਤ ਹੈ॥ ਏਕ ਥਰ ਪੰਡਿਤ ਪੁਬਿਨ
 ਕਵਿ ਬਾਜੀ ਰਥਾ ਬਿਪਤ ਮਹਾਖਮਲ ਸਾਰਿ ਗਲ ਛਤ ਹੈ॥ ਮੈ ਸੇਈ ਸਮਾਸ ਕੋਨ ਕਾਜ ਕਸ
 ਰਾਮ ਬਿਨੁ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਵਨ ਸੇ ਸੀ ਗਈ ਮਰਤ ਹੈ॥ ੧੪॥ ਏਹ ਪੰਨ ਦਾਇਰਾ ਰਿਹ

ਬਜੇਰਿਛਰੀਦਰਬਾਜਨਕੋਰਾਜਾਤਕੋਸਤਿਭਾਇਸੇ॥ ਬਾਂਦਰਕੇਹੁਪਏਕਦਾਰੇ ੬੩
 ਕਾਛੇਨਾਥਤਮਜੋਕਹੈਤੋਜਾਇਕੋਧਾਇਲਾਗੇਪਾਇਸੇ॥ ਸੀਤਾਪਤਿਹੁਕੇਦੁਤਜ
 ਸੀਅਤਮਹਾਰਾਜਸਭਾਕੇਨਿਹਾਰਿਥੇਕੋਭਰੇਚਿਤਚਾਇਸੇ॥ ਹਨੂਮਾਨਤੋਰੁਊਨ
 ਜੋਸੇਸਾਸਿਚੋਥਪੁਨੇਦੋਰਿਥਾਤਕਹੀਦਰਵਨਲੀਕਗਾਇਸੇ॥ ੧੫॥ ਕਾਛੇਤਾ॥ ਭਾਵ
 ਨਥਿਚਾਕੀਹਮਥਭਹੀਬਿਸਥੀਰਾਮਦੁਪੈਕਪਿਲੀਵਗਛੁਬਹੁਰੇਪਣਾਯੋਹੈ॥
 ਹਕਿਧੋਮੇਰੇਲੋਕਯਾਹਿਚੁਹੁਭਰਕੇਤੋਤਾਂਤੇਦੁਖਪਾਇਪਰਵਨਗਕਿਐਯੋ
 ਹੋ॥ ਦੇਖੋਇਨਛੀਠਗਠਈਦਸੁਦਿਖਯੋਤਥਾਪਤੋਨਜਵੇਮੇਰੇਨਗਰਨਗਰ
 ਹੋ॥ ਕਹੁਬੋਲਿਲੇਹਮਾਇਗਯੋਕਹੋਕੋਰੇਸਠਦਸਰੇਉਪਾਇਮਰਬੇਕੋਗਛ
 ਲਾਯੋਹੈ॥ ੧੬॥ ਕਾਛੇਤਾ॥ ਅੰਗਦਪਠਯੋਰਾਂਜਾਂਤੋਰੇਲੀਕਗਾਮਜਾਕੇਨਾਮਸੁ
 ਰਨੇਮੈਥੁਥਮੇਸੁਨੀਜੀਏ॥ ਮਿਤ੍ਰਪੀਰਹਗਿਰਿਪੁਚੀਗਰਿਪਪੀਰਪੁਰਮਾਰੇਜਾਕੇ
 ਮਰੀਏਜਾਯੋਜਾਕੇਜੀਜੀਏ॥ ਹਨੂਜਾਕੋਰੇਮਸਾਨੀਬੁਝੇਆਇਆਨੀਗਮਨੀ
 ਕਹਾਣੀਕਗਾਨੀਜਾਕੇਥਲਕੇਸੁਨੀਜੀਏ॥ ਭਾਵਨਸਕਾਨ੍ਯੋਮਾਯੋਦੁਪੈਕਪਿਲੀ
 ਨੇਜੋਸੇਦੁਧਕੇਜੇਰੇਤੋਛਾਛਿਟੂਕਿਛੂਕਿਪੀਜੀਏ॥ ੧੭॥ ਕਾਛੇਤਾ॥ ਸੀਤਾਜ
 ਬਹਗੀਬੁਝੇਕੀਨੇਤਾਹਿਘਰੀਮੈਸੀਕਬਹੁਨਕਾਹੁਕਗੀਜੋਸੀਕਾਰਿਸੇਇਹੀ॥
 ਤਾਂਪਛਕਸਗਤਮੈਰਸੁਨੇਉਤਪਾਤਹਨੂਮਾਨਾਯੋਦੁਹਿਸਮਸ਼ਾਇਰੇਇਹੀ॥

ਹੋਕੇਉਪਾਇਵਹਕੋਲੋਕਗਾਇਤਾਹਿਦੇਹੁਦਿਖਗਾਇਦੁਖਕਾਲਜਾਇਪੋਇਗੇ।ਵੇ
 ਖੋਹਾਇਗਾਇਤਾਕੀਕੈਸੀਪਤਿਜਾਇਭਾਈਗਾਮਨਾਮਦੀਪਕਪਤਿਗਾਪਕੋਸੇਇ
 ਗੇ॥੧੯॥^{ਰਾਵਨਦਾਹ}ਜਾਦਿਨਤੋਗਰਿਫਾਂਸਪਰੀਕਾਪਿਤਾਦਿਨਤੋਮੁਖਿਆਜਾਦਿਖਾਯੋ॥ਜਾ
 ਹਿਹੁਪਰਿਰਖਤਰੇਅਬਲੋਹੀਅਸੋਖਨਹੀਉਪਜਾਯੋ॥ਗੰਮਹਿਸੇਪੁਕਰੇਸੀਅਕੋਅਉ
 ਕੋਪਥਫਾਇਜੋਜਾਇਬਫਾਯੋ॥ਜੋਬਲਤੋਨਾਬਲਿਬਕਰੇਸੁਨਿਦੇਕਾਬਿਨਕਪੰਭਗਡਾ
 ਯੋ॥੨੦॥^{ਅੰਗਦਵਚ}ਕਿੰਤੁ ਅੰਗਦਾਬਿਹਸਿਕਹੀਬਾਤਸੁਨਿਰਾਜਾਮੀਦੁਆਪਨੀਬਿਤਾਈਓਨਤੋ
 ਸਿਫਲੁਪਾਯੋ॥ਬ੍ਰਹਮਫਾਂਸਪਰੀਮਾਰਿਖਾਈਪੈਛਜਹੀਯਹਥਾਤਸੁਨਿਬਾਦਰਨਿਮੁਹ
 ਯੋਲਗਾਯੋ॥ਵਾਕੇਪਰਪੰਚਪਰੰਚਕਤੋਹਸੇਗੰਮਲਾਜਗਾਭੁਪਰੀਫਿਰਿਸਭਾਯੋ
 ਨਭਾਯੋ॥ਲੋਕਸੀਕਮੰਛਅੰਛਬਾਰਸਾਗਤੋਰੋਜਿਨਿਹਨੂੰਵਹਾਯੋਰਯਹਿਅੰਬਕਾਪਿ
 ਆਯੋ॥੨੦॥ਕਾਭੁਤੁ॥ਏਕਦੁਤਆਯੋਕਹੈਸੁਨੇਹੋਪਠਾਯੋਗੰਮਲੀਕਾਜਾਗਿਗਾਯੋ
 ਤਾਂਤੇਕਪਿਨਖਿਸਾਯੋ॥ਛਲਤਾਸੋਕੀਜੈਭੁਜਬਲੁਨਥਸਾਇਰੰਕਕਹਾਨੀਕਪਤੀਜਾ
 ਸੀਪਖੰਡਚਲਯੋ॥ਵਾਂਕੀਮੈਸੀਗਤਿਜਾਂਕੇਰੁਰਤੁਮੇਹੈਨਮਤਿਹਨੂੰਮਾਠਲੋਲੈਨਾਮੋ
 ਹੁਕੋਭੁਲਾਯੋ॥ਜੀਅਮੈਬਿਚਰਮੋਹਿਨੀਕੋਕੈਨਿਹਾਰਿਬੂਝਿਅੰਗਦਤੁੰਗਮਚੰਦ
 ਕਾਹੋਕੋਪਠਾਯੋ॥੨੧॥^{ਰਾਵਨਦਾਹ}ਰਾਵਨਜੀਅਸਮਝੀਤਬਹਿਸਬਚੰਚਲਕਾਪਿਜਤ
 ਯੋਯਾਂਕੀਕਛੁਥਾਤੋਤੋਛਤੀਆਮਾਧਿਕਾਸਿਗਾਤਿ॥੨੨॥ਸੁਰਤੁ॥ਛਾਵੇਕੋਪਸੁਭਤਿ

ਬੈਠਯੋਤਬਸਭਮੇ॥ਕਹਿਮੈਸੰਸਤਭਾਉਰਾਮਚੰਦਲਛਮਨਕਹਾ॥੩੩॥ਸੋਰਣਾ ਸੁਨਤ ੬੪
 ਹੀਕੀਓਪ੍ਰਨਮਰਾਜਤੇਮੁਖਿਪੀਨਹੈ॥ਜਿਹਤੇਲਛਮਨਰਾਮਨਿਕਸਤਚੰਦਲਕਪਤਿ
 ੩੪॥੧੦੦੦॥ਨਾਨਕਥਾਬਿਸਤਾਰਜਲਥਲਘਟਘਟਰਾਮਹੈ॥ਉਤਰੇਜਲਨਿਧਿਫ
 ਰਾਮਰਤੁਮਸੋਹਸਿਯੋਕਹੀ॥੨੫॥ਕੁੰਭਾਅੰਗਦਪ੍ਰਥੀਨਬੁਧਿਪੋਖਨਹੀਨਤਬਮੇਰੇ
 ਪਾਛੇਹਰੀਦਹੈਕਬਤਸੁਨਯੋਹੈ॥ਪਾਛੇਕਹੀਥਾਰਾਜਾਬਰੋਉਤਪਾਤਕੀਨੋਰਾਮਚੰਦ
 ਜੂਸੋਬੈਰਮਨਤੋਬਢਯੋਹੈ॥ਯਾਹੀਮਿਸਮਝਿਤੈਤੋਰੇਖਨਮਿਟਾਇਸਕੀਤਾਕੋਏਕਦੂਤ
 ਟਾਂਦੀਨੀਰਾਨੀਥਿਆਯੋਹੈ॥ਅੰਗੇਜੇਕਦਾਂਚਰੁਦ੍ਰੁਕੋਅਭਿਮਨਕਰੇਰੁਦ੍ਰੁਕੋਬੁਝਿਰੁਦ੍ਰੁ
 ਕੋਨਕੋਥਨਯੋਹੈ॥੨੬॥ਦੁਹਰੁ॥ਲੋਕਾਪਤਿਜੀਅਮੈਕਪੈਰਿਸਕੀਨੋਉਤਪਾਤਾਬਿ
 ਨੁਬੇਲੇਛਤੀਆਜਰੇਉਰਗਚਉਧਰਥਾਤਾ॥੨੭॥ਬੋਰਣਾ॥ਤਬਥੇਲਮਲੈਕੋਸੋਜ
 ਰਪੁਥੀਰਮਹਾਂਬਲੀ॥ਅਸਤਕਰੋਕਪਿਭੇਸਾਬਿਨਜੁਧਸੀਤਨਹੀ॥੨੮॥ਕਾਬੋ
 ੨੯॥ਚਤੁਰਕਹਾਵਤੁਪੈਬਨਰਪਠਵਤੁਪੈਮੇਰੀਜਾਨਕੀਕੋਏਈਅਥਤੋਲੈਜਾਇਗੋ॥
 ਜਾਨਤਹੋਸਥੀਕੋਕਾਲਸਿਜੁਕਾਨੋਇਤਤਬਹੀਰਪੈਗੋਜਬਭਲੀਮਾਰਿਥਾਇਗੋ॥
 ॥ਅਤੇਗਜਰਜਾਨੀਕੋਕੁੰਭਾਨਿਬਿਦਗਿਜੇਦੈਲੋਹੁਸੋਮਿਲਾਇਮੋਤੀਕੋਹਰਿਚਥਾਇਗੋ॥
 ॥ਤਿਨਹੀਕੀਡਾਫਾਨੀਕੋਮਾਂਸੁਲੀਓਚਾਹੋਕਾਖਿਅੰਸੋਰਾਮਚੰਦਾਆਇਲੋਕਾਪਛੁਤਾਇ
 ਗੋ॥੩੦॥ਕਾਬਿਭੁ॥ਕੋਲੇਸਿਖਦੀਨੀਤੇਗਦੇਖੀਮਤਿਹੀਨੀਜਾਤੇਮੈਸੀਥਾਤਕੀਨੀ
 ਅੰਗਦਦਾਰ

ਭਾਗੀਸੁਖਕੀਤਿਹਨਕੀ। ਸੂਰਸਸਿਸੇਦੈ ਪੈਰਅਚਤਾਬਿਰਚਦੈਅੰਗਪੁਰਹੁਤਕੇਨਹੀਥਾਤਮਨਕੀ।
 ਦੇਖਤਸਮਾਜੁਮੈਸੋਅਜਪੁਨਕਲਮੁਛਅਜੋਚੇਤਿਚਾਲਿਥਤਯਹੈਪੈਸਮਾਧਕੀ। ਜਲਕੀਨਬਾਤਤੋ
 ਮੀਮੀਅਪੁਨਾਬਲਗੀਜਨਕੀਲੈਆਖੋਸੇਈਜਾਨੀਥਾਤਜਨਕੀ। ੩੦॥ ਕਾਥੁਰੁਮੰਗ
 ਦਤੁਕੋਕੇਸੁਤਨੀਕੇਸਮੁਖਾਇਮਹਿਬਾਲਿਬਲਵੰਡਜੀਕਿਏਕਹੀਲੋਤਾਤਹੈ। ਕੋਨਬਾਲੀਕਹੈ
 ਕੋਨਮੈਰਸੋਤੋਕਹੈਪਰਤੋਸੋਕਹੈਤੇਗੁਨਉਲਟੋਲਜਾਤਹੈ। ਸਾਚਕੈਲਜਨਕੋਪਜਨਕੇਵਹ
 ਜੀਵਤਹੈਕੈਸੇਜੀਐਰਾਮਕੋਪਕੋਨਕੋਨਪਾਤਹੈ। ਤੈਨਬੈਰੁਲੀਓਆਨਿਮਿਲੇਤੇਈਜੀਓ॥
 ਗੇਤੇਰੋਬੈਰੁਮੇਘਨਾਟਲੀਏਨਪ੍ਰਾਤਹੈ। ੩੧॥ ਜਵਾਨਾ ਬਾਲਿਕੇਦੇਹਬੁਛਾਨੀਹੁਗੀਅਰਤ॥
 ਪਰਗਮਕੀਓਛਲਮਓ। ਪੈਬਲਵੰਡਬਡੰਗਮੈਬਿਪਰੀਤਿਬਡੀਵਹਕਾਹਿਤੇਹੈ। ਕੈਵਹ
 ਸੂਰਕਿਮੇਰੇਈਲੋਗਨਿਮੈਸੁਪੁਰਤਨਿਬੈਰਚਿਤਹੈ। ਜਨਨਿਜਾਇਕਛੂਸਿਵਕੀਗਾਤਿਕੀ
 ਟਕੋਹਸੁਖਸੀਬਿਧਿਟਹੈ। ੩੨॥ ਕਾਥੁਰੁ ਰਾਮਹੀਕੋਕੋਪਹਨਕਸਕੀਘਟੀਓਪਐਰਾਅਰ
 ਨਾਛਹੁਕੀਦੀਜਰਤੇਲੁਹੈ। ਰਾਮਹੀਕੋਕੋਪਮਧੁਕੈਟਭਸੰਘਰੇਅਰੁਤਾਹੀਤੋਬਿਗੁਤੋ
 ਬਲਰਾਮਸੋਨਮੇਲੁਹੈ। ਰਾਮਹੀਕੋਕੋਪਮ੍ਰਿਗਮਾਕੈਨਾਕਕਈਖਰਦੁਖਰਾਦੇਕੇਲਗਾਖੀ
 ਛਾਤੀਸੇਲੁਹੈ। ਤਾਹੀਗਨਤੀਮੈਮ੍ਰਿਗਰਾਜਸਾਖੀਮ੍ਰਿਗਮਾਕੈਰਾਮਕੋਪਮੇਰੇਜਨੇਤੋਕੋਹਾ
 ਖੇਲੁਹੈ। ੩੩॥ ਕਾਥੁਰੁ ਜਨੇਰਾਮਨਿਰਾਧਰਾਸੰਗਦਤੁਹੀਬਿਚਾਰਬਾਪਜਿਨਿਮਾਰੁਤਕੀ
 ਯੋਬਡਾਈਕੀਜੀਓਅਸਪੁਰਹੁਤਕੋਕੋਕੀਨੋਪੈਕਸੁਤਾਜੀਨਿਸੁਨਿਰੋਕਪੁਤਕੋਕੈਦੁਤੋ

ਕੈਸੀਜੀਏ। ਸਤਕੋਨਛਾਰਿਅਜਹੁਲੋਰਨਾ। ਭਿਤਐਮੇਰੀਓਹੈਕੈਸੀਗਸੇਨਾਸਬਲੀਜੀ ੬੫
 ਏ। ਬਨਿਹੋਰਬਾਤਨੋਕਬਤਹੁਕੇਮਨੋਨਿਜਤਤਬੋਰਲੋਕੈਜਸੁਸੁਧਾਕੋਨਪੀਜੀਏ। ੩੪॥
 ਐਕੋਨਾਏਜੇਤੇਐਸੇਕੀਟਭਏਕੇਤੇਤੇਰੋਮਿਲੇਲੀਕਾਪਤਿਕਬਹੁਨਹਾਰਿਹੈ॥
 ਥੈਗੀਤਿਣਦਲਤੋਕੋਰਾਵਨਅਲਾਅਹੁਤੇਸਮੀਰਪਾਏਤੋਪਨੇਈਪਰਜਾਹਿਹੈ॥
 ਭਟਹੈਕਿਭਦਹੈਬਛਾਵਤਹੈਰਾਮਜਸੁਸੁਧਿਹਮਮਾਨੀਕਹਾਮਹੁਆਨਿਮਾਰਿਹੈ। ਜਿਥਾ
 ਰਬੇਗਸੀਨਿਬਹੁਤੇਚਲੇਤੋਤਬਰੂਖਨਿਗਿਰਾਇਹੈਨਗਿਰਕੋਉਪਾਰਿਹੈ॥ ੩੫॥ ਕਥਿਭੁਅੰਦੇਵ
 ਹਸੇਮੁਸਕਾਨਜੋਤੋਪੰਖਤੋਜਨੋਤਬਥੋਲਨਸੁਨਿਬੋਲੇਬਨੁਹੀਅਰੋਜਹੁਹੈ। ਬਾ
 ਪਤੋਨਬਲੁਹਨਸਿਧੁਰੇਅਚਲਰਾਮਤੇਉਮਾਰੇਬਧੇਤੋਤੋਸੁਨੇਨਾਡਰਹੈ॥ ਹੋਤੋਸਮਝਾ
 ਾਇਬੇਕੇਕਾਜਤੋਪੀਅਮਾਅੰਧਤੂਤੋਮਹਿਪਚਨਤੋਮਾਰੇਈਕਰਤਹੈ॥ ਮਨਤਨਥਾਤੋਹਿ
 ਰਯੋਸੰਨਪਾਤਮੁਛਾਅਪਨਬਚਤਨਾਹਿਮਿਹਿਲੈਮਰਤਹੈ॥ ੩੬॥ ਕਥਿਭੁਮੋਹਿਦਲੁਏ
 ਤੁਹੈਸੁਤੋਰੋਕਹਾਹੇਤੁਹੈਤੂਤਿਨਿਲੋਕਲੋਕੈਸੀਗਕੋਨਸਮੁਹਾਰਹੈ॥ ਘਰੇਮੈਥਿਰਾਜਤੂਥਾਦ
 ਰਜੰਗਾਜਤੂਤੋਲੋਲੋਲਛਮਨਥਾਨਕੋਨਪਾਡਹੈ॥ ਹਨੂਮਾਨਹੁਕੇਅਏਸਾਰੋਭੁਲੀ ੬੬
 ਹੁਤੀਅਬਸੀਕਿਭੂਲੀਜੈਹੈਕੋਉਐਸੇਇਤਰਾਤਹੈ॥ ਛਾਡਿਬਕਬਾਦਯਾਹਿਮਰਿਕੇਪ੍ਰ
 ਸਾਇਤੂਤੋਨਾਇਦੇਸਦੇਸਟੋਰੋਨੋਬਧੇਜਾਤਹੈ॥ ੩੭॥ ਕਥਿਭੁਕੰਦਕਾਲਾਪੀਕ
 ਪਿਥਾਲੀਬਿਸਘਾਤੀਤਿਨਿਲੋਕਾਹਿਐਸੋਕੋਨਮੋਹਿਗਾਹਿਬੰਧਿਹੈ॥ ਜਾਕੇਬਲਾ

੫੨

ਕੁਦਤਹਸੇਈਰਾਮਚੰਦਗੁਆਇਮੋਹਿਦੇਖਿਕੈਸੁਕੈਸੇਬਾਨਿਸੰਧੀ॥ ਏਕਤੀਪ੍ਰਗਧ
 ਧਾਰਮੇਏਏਏਪ੍ਰਕਿਰਿਪੈਆਪਨ੍ਹਮਸੇਬੰਨਾਧਿਹੈ॥ ਦਾਨੋਅਰੁਦੇਵਸਬਕਰੈਜਾਕੀ
 ਸੇਵਸੇਈਰਾਵਨਾਤਿਯੋ ਜੇਬੇਕੋਨਮੋਰਾਧਿਹੈ॥ ੨੮॥ ਚੰਦਰਾ ਜਬਰਵਨਮੈਸੇਕਹਮੋ
 ਹਿਨਬਾਧੈਕੋਇਤਬਾਅੰਗਦਹਸਿਹਸਿਪਰੈਗੰਮੁਕਰੈਸੋਹੋਇ॥ ੨੯॥ ਚੰਦਰਾ ਦੇਹੇਸੁਨ
 ਭ੍ਰਿਅਜਜੇਜੇਰਵਨਮੈਸੁਨੇ॥ ਰਾਮਚੰਦਕੋਕਾਜਾਫਿਰਿਬੋਲੈਪੂਰੋਕਰੈ॥ ੩੦॥ ਚੰਦਰਾ ਏਕ
 ਕੋਸਹਸਬਾਹੁਬਾਧਿਲੈਗੰਮੋਅਵਾਸਮੈਸੇਵਾਸਦੀਨੋਚੋਹਿਕੈਸੇਕੈਸੁਨਈਏ॥ ਦੂਸਰੇ
 ਕੋਰਾਜਾਬਲੁਬਾਧਿਲੈਗੰਮੋਪਤਾਲਵਾਸਿਨਕੋਆਗੇਨਾਚੰਜਤਿਤਬਪਾਈਏ॥ ਤੀਸਰੇ
 ਕੋਬਾਲੀਮੇਰੋਪਤਾਮੇਰੇਕਾਜਲਮਾਯੇਛੋਨਾਲੈਖਿਲੋਨਾਬਾਧਿਪਾਲਨੇਸੁਣਾਈਏ॥ ਚੌਥੇ
 ਨਸੁਨੇਅਨੇਕਤਿਨਮੈਤੁੰਕੋਨਏਕਗਰਬਕੀਟੇਕਮੇਰੇਆਗੇਨਜਨਾਈਏ॥ ੩੪॥ ਚੰਦਰਾ
 ਭਾਈਕੁੰਭਕਾਨਸਨਮਨਜਾਕੋਕਰੈਬਿਧਿਬਲੋਕਪ੍ਰਮਾਤਾਕੋਕੈਸੇਉਰਾਮਾਨੀਏ॥ ੩੫॥
 ਤਾਮੇਘਨਾਦਜਿਨਿਏਵਾਅਵਦਿਜੀਤੇਸਬਅੰਗਨੋਕੋਬੂਝਿਦੇਖੁਕੈਸੇਕੈਬਖਾਨੀਏ॥
 ਧਾਰਤਰਵਾਰਕੀਲਬੁਜਪੇਸਿਭਾਗੀਜਾਇਮੈਸੋਚੰਦ੍ਰਾਸਤਾਕਤੇਜਨਤਮਾਨੀਏ॥
 ਮੈਸੇਰਾਜਾਰਾਵਨਕੋਤੂਨਪਹਿਚਨਤਹੈਆਜੁਜੋਕਪਰਖਾਢਿਲੋਕੀਮਾਹਿਜਾਇਏ
 ॥ ੩੬॥ ਚੰਦਰਾ ਏਵਮੇਰੇਅੰਸੁਪਲੀਦਰਬਾਗੀਪਾਲੀਤਰਾਪਤਿਛੁੜਹਾਬਲੀਏ
 ਈਰਹਤੁਹੈ॥ ਬਰਨਸਮੀਰਮੇਰੇਮੰਦਰਬੁਹਾਰਤਹੈਨੀਰਾਮਚਰਤਪਾਛੇਜਗੈਸੇਬਹਤੁਹੈ॥

ਜਲੀ

ਅੰਗਦਵਾਰਾ।

੬੬

ਪ੍ਰਾਕਕਰੈਪਦਕਪੁਬੀਨਬੀਨਲੀਨੇਰਿਖਨਾਰਦਾਐਬਕਪਤਿਸਭਾਮੇਰਹਤਹੈ। ਸੁਮੇਰਾਅਵੁ
 ਪਾਰਏਤੀਹਿਬਿਭੁਤਮੇਰੇਰਾਵਨਾਪੁਤਬਿਧਿਆਪੁਨਕਧਤੁਹੈ॥੪੬॥ਕਥਿਤੁ। ਜੇਤੀਤੋ
 ਬਿਭੁਤਕਹੀਸਬੈਅੰਗਸਥੈਸਹੀਅੰਗਕੇਪਤਾਪਕੀਚਲਾਇਸਕੈਥਾਭਕੈ। ਦਾਨਸਨਾ
 ਨਭੁਜਪੋਰਖਪਮਾਨਸੁਰਅੰਗਬਲਕੋਨਗਨੈਤੇਰੇਬਡੇਕੁਤਕੈ। ਰਾਕਸਸਹਾਇਕ
 ਹੋਸਥੈਸੁਰਨਾਇਕੋਹੋਦੇਵਨਾਬਿਗਾਰੈਤੇਸੀਮਾਨਸਕੀਜਾਤਕੈ। ਰਾਵਨਪੁਬੀਨਪਰਿਏਕ
 ਮਤਿਹੀਨਤੋਰੇਰਾਜੁਰਾਮਚੰਦਾਬਿਨੁਜੈਸੇਚੰਦਪ੍ਰਾਤਕੈ॥੪੭॥ਸਵੈਯਾ॥ ਦੇਵਨਕੋਪਤਿ
 ਤਾਹੁਕੋਹੋਪਤਿਬੈਗੀਅਧੋਰਨਿਕੇਦਿਨਸੀ। ਕਪਿਤੰਜੁਕੀਏਮੁਹਿਭਾਰਤੁਹੈਲਾਪੁਮਨੁਤੁ
 ਹੈਜੀਅਮੋਤਿਨਸੀ। ਅਬਜੋਲਗਤੋਹਿਨਮਾਰਤਹੋਤਬਲੋਛਤੀਆਪਰਿਹੈਰਿਸੇ
 ॥ਸਠਰਾਮਕੇਦੂਤਨੀਰਿਸਾਅਵਤਮਾਰਪੁਲੈਕਰੈਜੀਬਿਨੁਸੀ॥੪੮॥ਕਥਿਤੁ। ਜਾਨਕੀ
 ਲੇਚਲੀਪੈਤੋਸਦਾਫੁਲਫਲਪੈਤੋਰਾਬਤੋਰੇਗਹਿਰਪੁਨਾਬਸੀਮਿਲਾ। ਏਗੇਪਾਇਨ
 ਲਗਾਇਅਪਰਾਧਹੁਛਮਾਇਅੰਗਸੀਤਾਪੇਕਹਾਇਗਫਲਿਕਹੁਦਿਵਾਇਹੈ। ਜੋਪੈ
 ਰਨਬਾਤੋਤੇਨਦੇਖੋਕੁਸਰਤਤੋਰੇਏਕਰਾਮਾਬਿਨਾਮਾਸੁਗੀਧਨਿਖਵਾਇਹੈ। ਸੁਨੋਬਿ
 ਸਤੀਠਤੋਹਿਦੁਹੰਤਾਤਤੀਠਹੋਹੀਅੰਗਦਬਸੀਠਭੂਮਿਪੀਠਹਿਲੁਠਾਇਹੈ॥੪੯॥ਸਵੈਯਾ
 ॥ਸੀਸਗਏਕਪਿਸੀਨਕਰੈਅਰੁਲੀਕਗਏਉਕਲਿਕਸੋਹੈ। ਗਾਓਜੋਰਾਅਬ
 ਹੀਉਜੋਰਾਅਰੁਰਾਮਾਬਿਭੁਤਹਿਆਨਿਗਾਹੈ। ਬੀਰਬਡੀਖਨਕੋਬਖਸੇਏਈਬੋਲੁਭਨਾ

ਗਵਨੇਦਾ

ਏਕੈ ਜੋਗ ਦੇ ਹੋ ^{ਮੰਗਦੇ} ਮੰਗਦੇ ਪੈ ਅਬ ਜਨ ਕੀ ਲਿਖ ਭੁਤ ਕਪਗੀ ਮੁਖ ਤੇ ਨ ਕਹੀਂਗੇ। ^{ਮੰਗਦੇ}
 ਰਾਮ ਕੇ ਦੇਖ ਤੇ ਜੋ ਸੀ ਅਕੀ ਪਰਛਾਹੀ ਕਿ ਲੋਚ ਲੋਚ ਬਲ ਤੇ ਹੋ। ਸੋਛ ਲੋਕ ਨ ਹਿਰੇਖ ਮਿਟਾਵਤ
 ਤੇ ਹਮ ਜਨ ਤੇ ਤੇ ਹਿਨ ਬੀ ਹੋ। ਚੇਤਿ ਅਜੀ ਰਿਤੇ ਮੇਸ ਠਰਾਵਨ ਪਾਵਨ ਰਾਮ ਕੀ ਪਾਲਾ ਅਜੀ ਹੋ। ਦੇਮ
 ਰਿਏ ਕਕੋਰੀ ਨਿਰਧਾਰ ਤੇ ਕੋ ਸੀ ਅਦੇ ਹਿ ਕਿ ਸੀ ਸਦਾ ਸੋਗੇ। ^{ਮੰਗਦੇ} ਬਾਹਨ ਸਮੇਤ ਬੀ
 ਸਬਾਹਨ ਸਮੇਤ ਬੀ ਸੇਵੇ ਬੀ ਸਬਾਹਨ ਦੁਬਾਹਨ ਸਮਾਨ ਕੀ। ^{ਮੰਗਦੇ} ਵੇਖੇ ਸੰਗ ਬਨ ਰਹੇ ਮੇਰੇ ਸੀ
 ਰਾਬਨ ਰਹੇ ਬਾਨ ਕੀ ਚਮੁਸ ਬਕੋਰੇ ਕਬਲ ਕੀ। ਵੇਖੇ ਸੰਗ ਲਛਮ ਮੇਰੇ ਬੇਟ ਲਛਮ
 ਮਨ ਤੀ ਲੋਕ ਕਾਨ ਕੀ ਨ ਕਨ ਕੋਰੇ ਅਨ ਕੀ। ਦੇਹ ਦੇ ਉਜਾਨ ਕੀ ਅੰਗੇ ਹਦੇ ਉਜਾਨ ਕੀ
 ਹੋ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਜਨ ਕੀ ਨ ਜਨ ਦੇ ਉਜਾਨ ਕੀ। ^{ਮੰਗਦੇ} ਹਨੂ ਮਨਾ ਅਯੋ ਤਿਨ ਮੇਸ ਨ
 ਖਿਝ ਖੇ ਮੇਰੇ ਹਿ ਬੰਦ ਕੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਖਪਾਤੁ ਹੋ। ਲੀਕਾ ਉਜਾਨ ਗੀਯ ਹਛ ਤੀ ਕੋ ਜਰਾਵ
 ਤੁਹੈ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਸੀ ਰੇ ਕ੍ਰੋਧ ਸੀ ਅਗ ਤੁਹੈ। ਸੀ ਤੇ ਤੁਮ ਭੀ ਖਸੀ ਜੁਮਾਂ ਗਤ ਹੋ ਬਾਰ ਬਾਰ ਮੇਰੇ
 ਭੀ ਖਪਾਈ ਰੰਗ ਕੇ ਨ ਜਾਤੁ ਹੋ। ਬਲੁ ਹੋ ਤੇ ਆ ਜੁ ਕਰੈ ਸੁਧੇ ਗਨਾ ਆਇ ਲੈ ਕਾਇ ਰਜ
 ਰਾਮ ਤੇ ਰੇ ਕਾਹੇ ਬਿਲ ਲਾਤੁ ਹੋ। ^{ਮੰਗਦੇ} ਅਰੇ ਲੀ ਕਪਤੀ ਸੁਛ ਮਤਿ ਬਿਨਾ ਰਤੀ ਅਬ ਸ
 ਤੀ ਕੋ ਸੋਛ ਫੁਤੀ ਕਾਹੇ ਕੋ ਕਰਤੁ ਹੋ। ਪਪਰ ਬੇ ਏ ਆਖੇ ਰਾਮ ਸੀ ਅਦੈ ਸਵਾਰਿ ਕਾਂ ਮਾ ਬਿਨਾ ਆਵੀ ਲੋਤੁ
 ਰਾਣੀ ਕਾਹੇ ਕੋ ਅਤੁ ਹੋ। ਪਪ ਕਾਰਿ ਕੁਰੇ ਪਾਛੇ ਸਮੁਝੈ ਸੀ ਭਾਗੇ ਭਤ ਰੇ ਸਭ ਤਰੇ ਕੋ ਕਨ ਨ ਪਰਤੁ
 ਹੈ। ਕੋਤ ਕਾ ਦੇਖਾ ਉਚਲ ਪਾਥਰਾ। ਨਿਧਿ ਮੇ ਪਾਥਰਾ ਤਰਤ ਆਜੁ ਤੁ ਕੋ ਨ ਤਰਤੁ ਹੋ।

॥ ५ ॥ ਪਰੇਰਨਗਾ ਫੇਰੁੰਦੁ ਹੋਇ ਗੋਨਾ ਅਤੇ ਜੋਤੀ ਤਾ ਫੇਰੈ ਬਜਾਇ ਫੇਲ ਲਾਖ ਕਪੁਕਾਰਿ ॥ ੬ ॥
 ਹੋ ॥ ਬਿਨ ਜਨੇਤੈ ਤੇਰਾ ਮਚਦੈ ਸੇ ਬਿਗਾਰੀ ਅਬਜਾਇ ਮਿਲੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਤੇ ਸੋਨ ਬਿਗਾਰੀ ਹੋ ॥ ਬਾ
 ਲੀ ਕੇ ਸਿੰਘ ਹੋ ਚਲਾ ਜਾਇ ਲਾਗੇ ਦੀਨੇ ਰਾਜ ਮਹਿ ਕਯੋ ਰਾਮੀ ਮਲੇ ਈਤੋ ਗਾਰੀ ਹੋ ॥ ਪਨੁ ਬਿਨ ਮੇ
 ਬਿਨ ਕੇ ਮੈ ਪੈ ਕੇ ਉਐ ਰਕਾ ਪਪੁਕੁ ਕੇ ਬਿਨਾ ਈਕੋ ਤੇ ਹਿ ਮਾਫਿ ਗਾਰੀ ਹੋ ॥ ੫੨ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਜੈ ਲੋਕ ਪੁ
 ਨਾ ਬਜੁ ਕੇ ਸੀ ਕੇਨ ਬਿਲੋ ਕੇ ਮੁਖ ਤੇ ਹੀ ਲੋਨ ਪਾਇਨ ਸੇ ਪੀਤਿ ਜੋਗੀ ਅਤ ਹੋ ॥ ਕੋਟਿ ਸਾਸਿ ਕੋਟਿ ਗਵ
 ਕੋਟਿ ਮੇਘ ਭਾਮਕਾ ਫਿਕੋਟਿ ਕਮਛ ਬਿਚਟ ਕੀ ਮਿਚੇ ਰਾ ਅਤ ਹੋ ॥ ਸਦਾ ਈਹ ਸੋਹੈ ਨਾਨਿ ਪਟੇ ਲਜੇ ਹੋ
 ਅਨਮੋ ਹੈ ਕੁੰਤੈ ਭ੍ਰਿਗਪਤਿ ਮਨੋ ਭੋਗੀ ਅਤ ਹੋ ॥ ਦੇਖਿ ਰੂਪ ਅਪਨੇ ਤੂੰ ਮਨ ਕੋ ਕਹੈ ਗੋਧਿ ਗੁਣੇ ਸੀਸੀ
 ਅਮੀ ਸੇ ਪੀਅਯੋ ਬਿਛੋਰੀ ਅਤ ਹੋ ॥ ੫੩ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਅਸੁ ਤੇਰਾ ਮਹੈਤ ਉਐ ਗਾਇ ਗਫਲੀ ਕਬੈ
 ਹਸੈ ਖਲੈ ਬੈਦਤ ਜੈ ਹੋ ਨਾਲ ਰਤ ਹੋ ॥ ਮੇਤੋ ਜਿਨਿ ਰੋਏ ਕਦੀ ਪਦੇ ਉਗਰੁ ਕਰੈ ਸੀਤਾ ਬਿਨ ਤਕੇ
 ਬਮਾਧ ਬੀਸ ਕਕਰ ਤੇ ਹੀ ਮੇਪ ਬਿਖਲ ਨਤੁ ਹੋ ਬਲ ਕੋ ਨਜਨ ਤੁਹੈ ਅੰਗ ਦ ਬਿਨਾ ਹੀ ਆਗਿ
 ਮਾਹੀ ਤੇ ਜਰ ਤੁਹੈ ॥ ਰੁਦੁ ਪਰਵਰੇ ਸਿੰਘਾ ਰਕੇ ਉਚਾਇ ਬਥ ਬਥਾ ਬਥੁ ਮੇਤੋ ਉਐ ਇਛੁ ਮਹਿ ਧਰਤ
 ਹੋ ॥ ੫੪ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਰਾਵਨ ਰਾਜੁ ਸਮਾਜੁ ਰਹੈ ਪਗਸੀਰ ਪੁਬੀਰ ਹਿ ਸੀਅਦੀ ਏਤੋ ॥ ਮੇਰ
 ਬਡੇ ਜ ਸੁਹੈ ਅਬਲੀ ਬਿਪੀਤਿ ਬਡੀ ਸਿਰੁ ਬੈਰੁ ਲੀਏਤੋ ॥ ਜਾਨਤ ਹੈ ਜੁ ਬਸੈ ਫਿਗਰੀ ਸੁਰ
 ਲੋਕ ਬਸਮਾ ਪਿਤੁ ਬੈਰੁ ਕੀਏਤੋ ॥ ਜੋ ਜਗਮੈ ਅਪਕੀਰਤਿ ਏ ਸਠ ਮੀਚ ਭਲੀ ਇਹ ਭਾਂਤ
 ਜੀਏਤੋ ॥ ੫੫ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਲੀਕੁ ਸੁਖੀ ਸਿਕਰ ਲਾਜਾ ਆਵਤੁ ਹੈ ਕੋਨ ਕਾਜੁ ਆਯੋ ਕਿ
 ਰਾਵਨ ਦਾਰ

॥ ਆਰਾਮ ਨਿਧਿ ਸੇਤ ਪੀਥੇ ਕੋ ਨ ਨੀਰ ਲੇਤ ਕਹਤ ਮਦੇ ਗਕੇ ਨੇ ਨ ਨਿਮਿਧ ਰੁਪੈ ॥ ੬੧ ॥ ਰਾਵਨੇ
 ਕਾ ਬਿਭੂ ॥ ਰਾਵਨ ਕਹਤ ਸੁਨਿ ਕੇ ਦਕਾ ਮਲਾ ਪੀਤੋ ਹਿੰਦੁ ਤਜਾ ਨਿਛਾ ਰਤੋ ਹੀ ਮਾਰਿ ਬੈਠ ਕਹੈ
 ॥ ਨ ਤੇ ਬੁਝ ਜੰਗ ਬਲ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਨੇ ਹੁਤੋ ਜਾਹਿ ਪਾਸੈ ਕੋ ਅਜ ਹੁਲੈ ਰੰਗੁ ਰਹੈ ॥ ਅੰਗਦ ਸੁਖ
 ॥ ਮੇਰੇ ਮਾਰ ਬੇਕੋ ਗਨ ਕਾ ਫੁਲੀਤ ਕੇ ਹਰਤੈ ਕੁਪਨ ਕੋ ਨ ਗਯੋ ॥ ਬੈਠੇ ਪਰਗਾਜ ਤਹੈ ਬੋਲ
 ਤਨ ਲਾਜ ਤਹੈ ਰਾਮ ਕੋ ਪਾਗੇ ਕੋ ਨ ਕਾਲ ਪਾਰਿ ਬਹੈ ॥ ੬੨ ॥ ਕਾ ਬਿਭੂ ॥ ਜਲੈ ਮੈ ਸਮੁਰ
 ॥ ਚੇਮ ਹਾਘ ਮਸਕ ਨਿਮਾਗਿ ਮਧੁ ਕੇ ਦਭ ਸੇਖੇ ਹੋ ਮੀਮਿ ਲਾਏ ॥ ਬਹੁ ਰੋ ਕਿਲਾ ਲਪੇ ਠਿਮਿ
 ॥ ਜੀਨੇ ਸੀਖਾ ਸੁਰ ਤੁਤੇ ਬੋਦਿ ਆਨਿ ਕੈ ਬਿਧਾ ਤੁਕੋ ਦਿਵਾਏ ॥ ਜਾਇ ਕੈ ਪਾਲ ਜਿਨਿ
 ਮੁਰਸੇ ਮਰੇ ਰਿਮੇ ਯਾਰੀ ਤੋ ਮੁਰ ਗਿਨ ਮੁਜ ਗਮੈ ਕਹਾਏ ॥ ਨਖ ਸੀਛਾ ਰੋਗ ਨਖ ਸੇਝੇ
 ਨ ਸੁਨੈ ਮੈ ਸੇਬ ਲੀਮਾਰਿ ਕਾਲ ਪਾਗੇ ਮਿਥਾਏ ॥ ੬੩ ॥ ਕਾ ਬਿਭੂ ॥ ਤੇਰੇ ਬਨ ਬਾਸੀ ਰੰਗ
 ਕਹਾਏ ਕਰਤ ਕਾਮ ਬੈਰਨਿ ਕੋ ਮਾਰਤ ਸਦਾ ਯਹ ਬਨਹੈ ॥ ਕੋਨ ਮਾਰੇ ਤੈਨ ਸੁਨੇ ਸਾਖਾ ਮਿਗਰਾ
 ਜਬਾਲੀ ਕੋਨ ਜਾਨੈ ਕਪਿਨ ਸੇ ਕਾ ਕੀ ਪਾਹਿ ਚਲੈ ॥ ਅੰਗਦ ਕਹਤ ਰਾਜਾ ਬਾਲ ਬਲੀ
 ਮੈ ਸੇਜ ਬਤੁਨ ਜਾਨੈ ਬਾਤ ਬਲੁ ਅੰਗ ਕੋ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਹੋਤੋ ਹੁਤੋ ਛੈਨ ਮੇਰੇ ਕੀਨੇ ਹੋਖਿ ਲੈ
 ਜੀਨਿ ਰਾਕੋ ਬਿਸਰੈ ਤੋ ਹਿਨੈ ਕੁਨ ਗਿਲਾਨਹੈ ॥ ੬੪ ॥ ਕਾ ਬਿਭੂ ॥ ਅੰਗਦ ਸੁਨਾਇ ਮੇਰਿ ਪਿ
 ਤਾਈ ਕੀ ਸੋਤੋ ਹਿੰਦ ਮਚੈ ਦੇਵੇ ਕਪਿ ਕੀਨੇ ਇਕ ਠੋਰਹੈ ॥ ਤਾਮੇ ਕੇਤੇ ਬੂਛੇ ਕੇਤੇ ਬਾਲ
 ਤਨ ਕੇਤੇ ਤਾਮੇ ਸੁਰ ਕੇਤੇ ਤਾਮੇ ਕੇਤੇ ਸਿਰਾ ਰਹੈ ॥ ਤਾਮੇ ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਕੇ ਫਿਦ ਯਾ ਕੇਤੇ ਪੈਤਰ

ਅੰਗਦ

ਰਾਵਨੇ ਦਾ

ਅੰਗਦੇਵਾਰਾ।

ਜਾਗੇ ਕੇਤੇ ਬਣੂ ਮੇਰੇ ਖਿਜੂ ਧਰੇ ਹੈ॥ ਕਹੈ ਅਨਮਨੁ ਇਹੋ ਆਖੈ ਅਨਮਨੁ ਸੁਤੇ ਵੈਸੇ ਕਹੈ
 ਅਪੈ ਕਿੰਧਾਂ ਬਸਤ ਅੰਗਦੇ॥ ੬੫॥ ਕਾ ਬੰਤੁ॥ ਜੇਹੀ ਹਨੁ ਮਨੁ ਬਨਤੇ ਰਿਤਰ ਵਸੇ ਕਰਿ
 ਸਾਡਿ ਕੁਝੇਰੇ ਕੀ॥ ਕੀਸੀ ਨ ਗਭੀ॥ ਜੇਹੀ ਹਨੁ ਮਨੁ ਅਛੁ ਮਾਰਿ ਸਥ ਕੇ ਸਮੇਂ ਛਲੰ
 ਲੰਛਰ ਛੁਨ ਕੇ ਛੁਰਿ ਗਿਰਦ ਗਈ॥ ਸੋਈ ਹਨੁ ਮਨੁ ਸੁਤ ਕਾਨ ਕੇ ਕਟ ਕਮਾਂ ਹਿ ਛੁਟ ਨਗਨ ਤੇ ਕੇ
 ਉਕਪਿ ਮੈਨ ਸਗਈ॥ ਰਾਮ ਕੀ ਰਜਾਇ ਸਤੋ ਪਾਇ ਸਥ ਰਮ ਪਦ ਭੁਯੋ ਪਤਿ ਹਰ ਜਸੁ ਚ
 ਵੇਲਿ ਕ ਸਗਈ॥ ੬੬॥ ਕਾ ਬੰਤੁ॥ ਏਕ ਬਾਕੇ ਪੁੰਤੇ ਰੇ ਰਾਮ ਹੁੰ ਕੇ ਪਾਉਂ ਕਪ ਨਿ ਕੇ ਸਮੁਝਾਉ
 ਬਾਤ ਬੈਰ ਕੀ ਨਦਰੀ॥ ਸਮੁਦ ਪਦ ਵਤੁ ਹੈ ਬਾਨ ਰਪ ਡਾ ਵਤੁ ਹੈ ਸੋਰਹੀ ਮਜਾ ਵਤੁ ਹੈ ਕੋਨ
 ਬਾਤ ਭਰੀ ਹੈ॥ ਅੰਗਦ ਹਮਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨ ਸੋਸੈ ਅੰਸੀ ਜੇ ਸੀ ਕਾ ਕਰੀ ਕੇ ਸਾਂਝ ਬਨੁ ਪੈ ਨੀਧ
 ਰਛੁਰੀ ਹੈ॥ ਤੰਤੋ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਸੁਨਾਇ ਡੁਗ ਪਾਇ ਕਹਿ ਸੀ ਤਾਂ ਕੀ ਸਹਿਲ ਧੁਨੀ ਰਾਵਨ ਕੀ ਚੁਗੀ ਹੈ॥
 ਅੰਗਦੇਵਾਰਾ॥ ਕਾ ਬੰਤੁ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜੀ ਸੋ ਜੇ ਸੇ ਮਨ ਸਕਹਤ ਤੇ ਸੇਰੀ ਗਾ ਕੇ ਕਹੈ ਗੋਨ ਦੀ ਰਿਛਾ ਤੀਅ
 ਜਾਨਿ ਹੈ॥ ਅੰਸੇ ਅੰਗ ਪਤਿ ਹੁੰ ਕੇ ਬਾਰਨ ਕਹੈ ਗੋ ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਜੇਨੇ ਮਾਧਿ ਦੇਸ ਦੇਸ ਨੀ ਮਾਨਿ ਹੈ
 ॥ ਕਾਲ ਹੀ ਕਹੈ ਗੋ ਤ੍ਰਿਸੁ ਮੇਰ ਭੂਪਰੇ ਅੰਰਥਾ ਸਕ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਾਤਰਾ ਕਾਰਿ ਠਾਨਿ ਹੈ॥ ਬੈਦ
 ਬਿਨ ਬੂਝੇ ਤੂੰ ਪਨਿ ਤਰਕ ਹੈ ਗੋ ਜੇ ਸੇ ਤੇ ਸੇ ਹਰਿ ਲੋਕ ਸਾਤ ਲੋਕ ਮੈ ਥਾਨਿ ਹੈ॥ ੬੭॥ ਸ
 ਦੈ ਜਾ॥ ਜੇ ਨਿਜ ਬੂਝੁ ਹੈ ਸਥ ਦੇਸ ਨਿ ਅੰਰਛੁ ਦੇ ਤਿਨ ਸੰਗ ਬੁਝਾ ਹੀ॥ ਤੇਈ ਤੋ ਪਾਥਰ ਸਿ
 ਧਤਰੇ ਤਿਨ ਬੁਝਿ ਪਰਿ ਕਾਟਿ ਨ ਕੇਟਿ ਤਰਾ ਹੀ॥ ਮੁੰਡ ਪਖਨ ਸਿਣਾ ਸਾਰਿਤ ਪਤਿ ਬਧ ਰਾਧ

ਛੁਟਨ ਦੁਗਾ

ਕੇਗੁਨਨਹੀ॥ ਰੇਦਸਕਿਪਨਸੂਤਤੋਇਕੰਦਪੁਨਾਬਪਤਾਪਕੀਛਾਹੀ॥ ^{੧੯} ਕੀਤਾ॥ ਸੀਤਾ ੬੯
 ਕੇਬਿਛੋਹੇਰਤੀਅਮੇਨਰਹੋਬਲਦੁਜੇਲਛਮਨਮੇਪਨਾਦਤੇਕੋਜੀਤਹੈ॥ ਕਪਿਨਕੋਰਸਾਏ
 ਕੁਸੁਨਾਮੈਸੁਗੀਵਸੁਤੋਬਨੀਮੈਸਮਰੰਜੁਰਿਗਏਤੋਅਸੀਤਹੈ॥ ਰਮੇਤਬਭੀਖਨਸੁਕੋਨਗ
 ਨਤੀਮੈਨਲਨੀਲਾਰਨਪੈਰਖਕੀਕੋਨਪਰਤੀਤਹੈ॥ ਹਨੂਮਨਬੰਧਮਾਰੇਅੰਗਦਨਿਹਾਏਨ
 ਕੇਮੋਧੁਕੋਨੁਮਾਰਿਹੈਸੁਬਭੀਬਿਪਗੀਤਹੈ॥ ^{੧੦} ਕੀਤਾ॥ ਅਜਪੁਲੋਕੋਪੁਤਜਿਪੁਭਕੇਚਰ
 ਨਭਾਜਿਯਾਹੀਤੋਸਮੁੰਦਤੇਰੇਬੀਸਬੋਲਿਛਲੀਹੈ॥ ਰਾਵਨਾਬਿਭੂਤਕੇਭਰੋਸੇਜਿਨਿਭੂਲ
 ਮਾਜੂਯਹੈਛਲਾਜਨਤਹੈਨਕਾਪੁਯਛਲੀਹੈ॥ ਭੂਤਹੈਬਕਤਮੈਸੇਮਹਿਕੋਨਮਾਰਿਸ
 ਕੈਕੋਹੈਅਮਰੁਅਰੁਮਾਈਸੁਧਿਛਲੀਹੈ॥ ਮੈਸੋਕੰਜਤੋਤੋਹੈਰਾਮਕੀਬਲਾਇਮਾਭੈ
 ਰੇਮਾਰਬੇਕੋਤੇਰਾਪਪਮਰਾਬਨੀਹੈ॥ ^{੧੧} ਕੀਤਾ॥ ਰਾਵਨਕਹਤਮੈਤੇਰਾਮਬਲੁਜਾ
 ਨਮੈਏਕੁਜਾਜੋਰਪੁਗੋਸਿਵਧਨਖੁਚਛਾਏਹੈ॥ ਦੁਸਰੇਸਪਤਾਲਛੇਦੇਹੈਕਰਮਕਲ
 ਕੋਹੈਬਨਗਈਬੁਛੋਸਾਖੀਮ੍ਰਿਗਘਾਏਹੈ॥ ਲਾਖਕਾਨੀਹੋਰੇਕਾਰਿਤੇਰੇਮੇਰੇਪਾਇਪਰਿ
 ਲੋਕੈਕਪਿਰੀਛਨੀਠਿਬਧਪਟਾਏਹੈ॥ ਅੰਗਦਬਿਕਲਵਾਕੇਏਈਚਾਰੋਬਲਤਾਕੇ॥
 ੭੮ ਲੋਕਚੋਗੁਨਛਵਉਤੈਚਲਾਏਹੈ॥ ^{੧੨} ਕੀਤਾ॥ ਐਰੇਕਪੈਰੋਚਲੀਜਾਤੀਤਥਕਾ
 ਨਿਪਤੀਤਕੇਮਾਰੇਸੁਰਨਕੋਬਡੇਉਪਹਾਸੁਹੈ॥ ਕੰਚਨਕੇਲੰਭੀਮ੍ਰਿਗਕੰਚਨਕੇਮਾਰੇਮੁਨੀਯਹੈ
 ਕਛੂਮੋਰਕਪਿਪੈਰਖਾਬਿਸੁਸੁਹੈ॥ ਮੇਰੇਭੁਜਏਕੇਪਤਾਪਕੋਨਜਾਏਰਾਮਇੰਦੁਜਮਬਰ

॥ १॥

ਕੁਥੇਗਾਨੈਤਾਸੁਹੈ॥ ਤਾਂਪਰਤਲੈਕੋਕੋਨਿਸੀਕਚਲੈ॥ ਆਵਤੁਹੈਪ੍ਰਾਨਤੋਉਦਾਸਪੈਨਸੀਤੋ
ਉਦਾਸੁਹੈ॥ ੧੩॥ ਕਉਤੋ॥ ਕੋਨਬਕਥਾਕੈਰੋਗਫਨਮਰੋਈ॥ ਮਰੈਤਾਂਤੇਕਹੈਅੰਗਵਤੁਸਾਦ
ਸਾਨਹੁਜੀਭਾ॥ ਰੋਮਕਬਚਨਤੋਤੋਨੈਕੁਨਬਿਚਰੇਮਨਕੋਲੋਸਮਝਾਉ॥ ਪੈਨਮੈਹੋਬਾਰੁ
ਜੀਭਾ॥ ਜਾਤੋਹੋਪ੍ਰਕਾਰੋਤੋਦਸੋਸੀਸਹਾਰੇਅਬਤੀਨੋਲੋਕਜੋਰਿਤਦਕੋਟਿਸਿਵਪੁਜੀਭਾ॥
ਆਨਦਾਕੋਲੋਕਛਾਯੋਤੋਕੋਪਰਲੋਕਛਾਯੋਈਹਾਂਪਰਲੋਕਾਬਿਨੁਅੰਗਨਾਕਛੁਸੀਭਾ॥ ੧੪॥
੧੥॥ ਦੇਹਣਾ॥ ਤਬਅੰਗਦਮਨਮੈਕਹੈਕੋਰੋ॥ ਏਕਬਲਾਮਾਜਾ॥ ਇਤਫਾਵਨੁਦਲਪਚਿ
ਕਹੈਉਤਪਸੰਨਰਘੁਰਾਜਾ॥ ੧੫॥ ਸੋਰਣਾ॥ ਤਬਕਪਿਰੋਪਿਯੋਪਾਉਪ੍ਰਗਟਸਭਾਮੈਯੋਕ
ਹੈ॥ ਸੁਨਿਲੀਕਾਕੋਉਧੈਚਉਠਵੈਸੁਰਮਾਂ॥ ੧੬॥ ਸੋਰਣਾ॥ ਕਹੈਨਿਸਾਚਕੋਪਪਕਾ
ਉਪਰੋਚਰਨਕੋ॥ ਅਮਾਜੁਪਟਵੋਰਿਪੰਜਾਇਕਹੈਗੰਧੁਨਾਥੋਕੀ॥ ੧੭॥ ਸੋਰਣਾ॥ ਤਬਲ
ਗੇਦਸਬੀਸਕਨਕਥਿਭਚੀਟੀਮਨੋ॥ ਲੀਕਾਪਤਿਪੁਨਿਸੀਸਕਹੈਬਹੁਤਲਾਗੇਸੁਭ
ਟਾ॥ ੧੮॥ ਸੋਰਣਾ॥ ਤਬਘਰੇਮੈਇਤਰਾਤਅਬਸਥਲਫੀਕੋਪਏ॥ ਮਾਨਹੁਬੋਲੈ
ਸੋਪਾਤਯੋਕੋਪੈਨਿਸਚਰਸਥੇ॥ ੧੯॥ ਸੋਰਣਾ॥ ਜੀਤੇਸੁਭਾਥਚਾਲਥਚੇਨਕੋਉਠ
ਕਮੈ॥ ਜਮੋਸੁਮੇਰਉਰਮਾਲਾਫਿਰਤਚਹੁਦਿਸਅਚਲਸੀ॥ ੨੦॥ ਸੋਰਣਾ॥ ਜੇਆਵਤਮੈ
ਰਾਤਭੁਜਾਠੇਕਸਥਸੁਰਮਾਂ॥ ਤੇਰੋਮਨਿਦਾਬਿਜਤਜੋਪੰਖੀਗਿਰਪੂਰਬਸੈ॥ ੨੧॥ ਸੋਰਣਾ॥
ਲਗੇਚਰਨਸਥਸੁਰਘਪਤਿਚਰਨਪ੍ਰਤਾਪਤੋ॥ ਰਵਨਮਰੈਬਿਸੁਰਹਨੁਮਾਨਪਾ

ਅੰਗਦੇਵਾਰਾ
 ਸੰਗਿਨੀ॥ ੧॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਤਬ ਬੋਲੀ ਸੁਤ ਬਾਲ ਬਲੁ ਦੇਖ ਕਛੂਦੁ ਤਕੇ॥ ਅਜਹੂੰ ਮੁਖ ਸਿ
 70
 ਭਾਲ ਚਲਾ ਹੁਸਰ ਨਿਕਿਨੀਤ ਧਰਿ॥ ੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਗਰੇ ਕੁਹਾ ਗੀਬਾ ਧਿ ਜਨ ਕਸੁਤ
 ਅਗੇ ਕਰਹਾ ਬੈਰੁ ਮਸੋਨਾ ਧਿ ਜਬ ਸੇਵ ਕੇਤੋ ਜੀਤੀ॥ ੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਕਾਗਦ ਚਰ
 ਸਮਨ ਅਛਰ ਸਬਦ ਨੇਲਗੇ॥ ਕਹਿਉ ਹੈ ਅਸਮਨ ਕਹੋ ਪਖਾਏ ਸਿਧੀ॥ ੪॥ ਸੋ
 ਰਠਾ॥ ਤਿਨ ਸੋ ਕੈਸੀ ਗੀ ਸਜੇ ਪਤਿ ਚੋਦਹ ਲੇ ਕਕੇ॥ ਤੇਰ ਪੁਪਤਿ ਜਗਦੀਸ ਤੂੰ ਪੁਤ
 ਪਜਾਨੈ ਨਹੀ॥ ੫॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਰਹੁ ਲੇ ਕੇਤੋ ਬਸ ਜੀ ਅਰਾਵਨ ਨਿਸਚੇ ਕਰਹਾ ਰਾਪੁ
 ਪਤਿ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸੁ ਨਿਰਾਖਿ ਗਹੇ ਸਿਵ ਲੇ ਕਕੇ॥ ੬॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਅਬ ਹਿਉ ਠਾ
 ਰਤ ਪਉ ਸੁਤਰ ਸਬੈ ਰਹਾ ਰਿਕੀਏ॥ ਦੂਰਿ ਕਰਹੁ ਚਿਤ ਚਾਉ ਚਿਤ ਚਾਉ ਮਨ ਮੇਧ
 ਰਹਾ॥ ੭॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਅੰਗਦ ਚਰਨ ਉਠਾਇ ਚਮਕਿ ਚਲੇ ਪੁਨਾਥੀ॥ ਰੂਹ
 ਪਲੀਕ ਕੋਰਾ ਉਸਭਾਉ ਠੀਮ ਦਰਸਾਏ॥ ੮॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਬਾਲ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸਪੁਤ੍ਰ ਬਰੇ
 ਰਾਜੀ ਲਿਕ ਬਲੀ ਰਾਪੁ ਬੀਰ ਪੈਆਏ॥ ਪਾਇਛੁ ਏਪੁ ਲਕੇ ਸਬ ਗਾਤ ਕਹੀ ਬਤੀ
 ਮਾਂ ਉਤਸਾਹੁ ਬਢਾਏ॥ ਨਾਥ ਗਿਰੇ ਨਿਜ ਧਾਮ ਤੋਰਾ ਵਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰਾਪ ਬਰੇ ਦੁਖ
 ਪਾਏ॥ ਰੂਹਿ ਦੇਹੁ ਮਹੀਤ ਬਰਾਵਨ ਆਪੁਨਾ ਮਾਨਿ ਭਲੇ ਪਹੁਚਾਏ॥ ੯॥
 ਸੋਰਠਾ॥ ਤਬ ਅੰਗਦ ਰਨ ਧਰਿ ਹਾਥ ਜੋਰਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰੇ॥ ਸੇਕਰੀ ਅਹੁ ਰਾਪੁ ਬੀਰ
 ਜੋਰਾਵਨ ਪਛੇ ਕਹੀ॥ ੧੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਯਹ ਰਾਵਨ ਬਿਨਤੀ ਕਰੇ ਸਿਮੇ ਕਹੈ ਸੁਨਾਇ॥

ਤਬ ਬੋਲੀ ਸੁਤ ਬਾਲ ਬਲੁ ਦੇਖ ਕਛੂਦੁ ਤਕੇ॥ ਅਜਹੂੰ ਮੁਖ ਸਿ
 ਭਾਲ ਚਲਾ ਹੁਸਰ ਨਿਕਿਨੀਤ ਧਰਿ॥ ੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਗਰੇ ਕੁਹਾ ਗੀਬਾ ਧਿ ਜਨ ਕਸੁਤ
 ਅਗੇ ਕਰਹਾ ਬੈਰੁ ਮਸੋਨਾ ਧਿ ਜਬ ਸੇਵ ਕੇਤੋ ਜੀਤੀ॥ ੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਕਾਗਦ ਚਰ
 ਸਮਨ ਅਛਰ ਸਬਦ ਨੇਲਗੇ॥ ਕਹਿਉ ਹੈ ਅਸਮਨ ਕਹੋ ਪਖਾਏ ਸਿਧੀ॥ ੪॥ ਸੋ
 ਰਠਾ॥ ਤਿਨ ਸੋ ਕੈਸੀ ਗੀ ਸਜੇ ਪਤਿ ਚੋਦਹ ਲੇ ਕਕੇ॥ ਤੇਰ ਪੁਪਤਿ ਜਗਦੀਸ ਤੂੰ ਪੁਤ
 ਪਜਾਨੈ ਨਹੀ॥ ੫॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਰਹੁ ਲੇ ਕੇਤੋ ਬਸ ਜੀ ਅਰਾਵਨ ਨਿਸਚੇ ਕਰਹਾ ਰਾਪੁ
 ਪਤਿ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸੁ ਨਿਰਾਖਿ ਗਹੇ ਸਿਵ ਲੇ ਕਕੇ॥ ੬॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਅਬ ਹਿਉ ਠਾ
 ਰਤ ਪਉ ਸੁਤਰ ਸਬੈ ਰਹਾ ਰਿਕੀਏ॥ ਦੂਰਿ ਕਰਹੁ ਚਿਤ ਚਾਉ ਚਿਤ ਚਾਉ ਮਨ ਮੇਧ
 ਰਹਾ॥ ੭॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਅੰਗਦ ਚਰਨ ਉਠਾਇ ਚਮਕਿ ਚਲੇ ਪੁਨਾਥੀ॥ ਰੂਹ
 ਪਲੀਕ ਕੋਰਾ ਉਸਭਾਉ ਠੀਮ ਦਰਸਾਏ॥ ੮॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਬਾਲ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸਪੁਤ੍ਰ ਬਰੇ
 ਰਾਜੀ ਲਿਕ ਬਲੀ ਰਾਪੁ ਬੀਰ ਪੈਆਏ॥ ਪਾਇਛੁ ਏਪੁ ਲਕੇ ਸਬ ਗਾਤ ਕਹੀ ਬਤੀ
 ਮਾਂ ਉਤਸਾਹੁ ਬਢਾਏ॥ ਨਾਥ ਗਿਰੇ ਨਿਜ ਧਾਮ ਤੋਰਾ ਵਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰਾਪ ਬਰੇ ਦੁਖ
 ਪਾਏ॥ ਰੂਹਿ ਦੇਹੁ ਮਹੀਤ ਬਰਾਵਨ ਆਪੁਨਾ ਮਾਨਿ ਭਲੇ ਪਹੁਚਾਏ॥ ੯॥
 ਸੋਰਠਾ॥ ਤਬ ਅੰਗਦ ਰਨ ਧਰਿ ਹਾਥ ਜੋਰਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰੇ॥ ਸੇਕਰੀ ਅਹੁ ਰਾਪੁ ਬੀਰ
 ਜੋਰਾਵਨ ਪਛੇ ਕਹੀ॥ ੧੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਯਹ ਰਾਵਨ ਬਿਨਤੀ ਕਰੇ ਸਿਮੇ ਕਹੈ ਸੁਨਾਇ॥

(ਠਲਗਾਇ) ੬੩॥ ਕੁਝ ॥ ਸ਼ਿਸ਼ਨਿਦਾਇਹੋਨਰੇਦੁ
 ਏਹਿਪਨੇਈਸੁਰਘਾਇਹੀਆਇਹੋਨਤੁਮਪੇਨਜਨ
 ਭੇਬੰਦਬੰਦਰਨਚਾਇਹੀ॥ ਤੁਮਹਿਬੁਲਾਇਏਕੁਏ
 ਭੰਤਿਪੈਨਤਉਮਰਿਜਾਇਹੀ॥ ਜੇਤੇਚਾਛਿਆਏਪਰ
 ਅਹਾਰਜੁਰਾਵਨੁਕਹਾਇਹੀ॥ ੬੪॥ ਕਥਿਤਾਸਿਸ
 ਨਥਸਿਅੰਗਦੇਯੋਜਾਇਕਹਿਕੋਪਨਪਹਾਇਹੀ॥
 ਤਿਤਲਕੋਸੇਜੁਮਾਇਥੇਸੇਐਸੇਕਲੀਕਨਲਜ
 ਕਲੇਨਹੀਖਰੋਭਲੇਲੇਉਥੇਲੁਆਪਨੋਨਦੇਤਦੁ
 ਰਥਰੇਸੀਅਦਿਨੀਕਪਿਤਾਹੀਕੀਸਭਸੇਐਸੇ
 ਰਠਾ॥ ਤੀਅਕਰਹੈਪਰਬੋਧਅਰੁਮੰਤ੍ਰੀਸਿਖਦੇਹਿ
 ਵਰੁਕਛੁਮੈਨਹੀ॥ ੬੫॥ ਏਤਿਸ੍ਰਿਗਮਰਤਿਅੰ
 ਰਿਕਾ॥ ੬੬॥ ਏਹਰਾ॥ ਇਤਰਘੁਪਤਿਕਪਿਕਟਕੁ
 ਗਵਨਰਿਸਉਮਡਮਨਕੰਪਤਥਰਥਰਗਾਤਾ॥ ੬੭॥
 ਮਸੁਰਦੇਵਸੇਵਤਚਰਨਾ॥ ਅਥਅੰਗਦਹਨੁਮਾਨੁ
 ਤੁ॥ ਏਕਦੋਕਰੋਰੋਗਮੇਲੋਕੁਰਿਕੋਕਪਿਦੇਕ

ਰਸਿਪੁਧਾਰਸਥਕੋਬਹਾਇਯੋ॥ ਮੈਰਜਿਤੀਭੂਮਿਬੋਢਿਪਰੇਦਲਏਕੋਦੋਤੋਏਕਥਾ॥ ੧
 ਨਰਿਤੀਭੂਮਹਿਭਿਰਾਇਯੋ॥ ਅੰਗਭੀਮਾਦਤੁਹੈਲੋਗਨਿਸਮੇਤਗਢੁਲੰਕਕੋਭੂ
 ਪਾਗਿਏਨਭੂਪਰਿਛਕਾਇਯੋ॥ ਛੇਰਿਬੰਦਸਾਲਤੋਨਿਹਾਲਕਰਤਾਤਕਾਲਅਵੇ
 ਮਨੁਐਸੀਹਲਕਾਲਹਿਪਠਾਇਯੋ॥ ੨॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਰਿਸਮਿਸਰੰਈਸਾਤਓਨਚਿਥ
 ਚਥਾਤਚਲਮੇਰਨਵਾਸਕੋਜੁਗਾਰਿਸਭਾਰਣੀਹੈ॥ ਦੇਵਗਏਦੇਵਲੋਕਦਾਨਵਭ
 ਏਸਸੋਕਮਾਜਮਹਾਰਾਜਕੀਨਦੇਖੀਪੁਨਿਭਲੀਹੈ॥ ਏਕਕਹੈਹਮਤੋਪੁਕਾਰਿਸਿਰ
 ਮਾਰਿਰਹੇਕਾਹੇਕੀਭਲਾਈਲੀਕਕੀਚਨਕੀਨਲੀਹੈ॥ ਸੁਨਮੇਹਮਅੰਗਦਪੁਕਾਰਿ
 ਕਹੈਰਾਵਨਸੋਤੋਹਿਛਲਜੇਹੈਸੀਅਮੁਜ਼ਬੈਨਛਲੀਹੈ॥ ੪॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਏਕਹਾਥਯੋ
 ਪਦ੍ਵੈਕੁਪਹਿਜਨਵਤਹੈਏਕਤੀਅਧਾਥਪਰਿਤੋਕੋਏਕਭਾਲਸੀ॥ ਦ੍ਵੈਸੋਸਿਵਬੰਦ
 ਦ੍ਵੈਸਰੰਗਅੰਗਹਾਇਜੁਗਾਏਕਕੋਭਿਠਾਇਕਹਿਯੋਮਾਰੇਰਿਸੰਕਾਲਸੀ॥ ਦ੍ਵੈਕਮਨੁਥ
 ਨਤੀਨਸੋਤ੍ਰਿਲੋਕਗਾਇਏਕਮੁਛਨਕੋਤਾਉਦੇਤਲਾਗੋਏਕਛਾਲਸੀ॥ ਠੰਗੋ
 ਰਮੁਕਛਾਥੈਸੀਭੰਤਕਛੂਨਿਜੁਮਦਿਗੋਚਲਮੇਬਥੀਏਕਅਛਮਾਲਸੀ
 ॥ ੫॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਅੰਗਦਖਿਜਾਯੋਥਕਿਥਾਦੋਕੋਨਕਹੈਸਕਿਦੇਵਥਪੁਰਹੀਚਕਿ
 ਚਾਮਰਸਹਤਹੈ॥ ਏਕਛੂਲਮਾਲਹਾਥਏਕਕੋਗੁਲਾਲਕਾਹੁਦੇਤਨਜਥਾਥਾ
 ਨੇਥਾਰਹੋਅਦਿਹੈ॥ ਜਛਰਛਕਿੰਨਰਭੁਜੀਗਨਿਕੀਥੇਟੀਸਥਹੇਠੀਮਤਿਭਈ

ਆਪ ਮਾਧਕੋਚ ਕਿਤ ਹੈ। ਚਢੈ ਗਛਕੋਰ ਨੀ ਨਿਕੋਕੈ ਨਿਹਾਰਿ ਚਲੇ ਬਾਂਦਰ ਹੋ ਆਵਤਿ
 ਬਦਰਾਮ ਮਿਤ ਹੈ। ੬੦੬ ਕਥਿਤੁ। ਦੇਤ ਕਿਲਕਾਰੀ ਸਭ ਹਿਤੋ ਬੀਲੁ ਭਾਰੀ ਯਹ ਹਾਥ ਕੋ
 ਠਾਵੈ ਤੋ ਨਦਰੇ ਸਸਿ ਭਲੇ। ਰਾਤੇ ਬਿਕਰਾਲੇ ਨ ਕੋਪ ਮਨੇ ਮੈ ਨ ਬੈਨ ਅੰਗ ਕੀ ਕੋਟਰ ਤੇ
 ਕੋ ਮਲ ਪਖਨੇ। ਯਹੀ ਕੋ ਤੋ ਅੰਗ ਦਕਤ ਪੋਰਾ ਮਛਿਗ ਪ੍ਰਗਟੇ ਕਹਾਂ ਤੇ ਰਣੁ ਧਰੋ ਨਿ
 ਦਨ ਹੈ। ਯਾ ਕੋ ਪਹਿਚਾਨਤ ਹੋਲੀ ਕਾ ਜਾਗੀ ਜਾਨਤ ਹੋ ਅੰਜਨੀ ਕੋ ਪੂਤ ਬਡੀ ਬਾਧਨ ਮਨ
 ਹੈ। ੬੦੭ ਕਥਿਤੁ। ਦੇਖੁ ਰਾਨੀ ਤਾਂ ਕੇ ਪਾਛੇ ਆਵਤ ਜੁਗਾਤ ਆਛੇ ਕਾਂਪੇ ਕਹੈ ਜਾਇ ਯਾਂ ਕੇ
 ਬਲ ਕੇ ਨ ਪਾਰੁ ਹੈ। ਏਕ ਬਾਹਮੇ ਰੋਗ ਪਲਾਗੇ ਹੋ ਛਾਡਿ ਲੈ ਤਾਂ ਕੇ ਕਪਿ ਜਾਨੇ ਜਿਨ ਇੰਦ੍ਰ
 ਅਵਤਾਰੁ ਹੈ। ਭਾਈ ਦੂਰਿ ਕੀਨੇ ਜਿਨਿ ਦੇਸਹਾਨੁ ਣੀਨੇ ਸਬਨੈ ਕੁਥੈ ਕੀਨੇ ਯਾ ਕੇ ਬੈਤੁ
 ਨ ਉਧਾਰੁ ਹੈ। ਨਾਉ ਕਪਿ ਬਾਲੀ ਜੋ ਨ ਕਾਲ ਬਸਿ ਭਯੋ ਜੋ ਤੋ ਭਯੋ ਤੋ ਤਾਂ ਕੇ ਪੂਤ ਅੰ
 ਗ ਦੁਕੁ ਮਾਰੁ ਹੈ। ੬੦੮ ਕਥਿਤੁ। ਸਬੈ ਅੰਗ ਬਡੇ ਕੇ ਮਦੇ ਖੀਅਤ ਰੀ ਛੁਭੇ ਸਯਾ ਕੇ ਲਾਹੇ
 ਕੋ ਨਾਇਨੇ ਸੁਨ ਅਨੀਤੁ ਹੈ। ਯਾਂ ਕੋ ਕੋਪ ਰਾਨੀ ਰਨ ਭੂਮਕੋ ਬਢਾਵੈ ਪਾਐ ਸੇ ਅਰਿ ਮਰੇ
 ਮਨੇ ਖੇਲਤ ਬਸਿਤੁ ਹੈ। ਸੂਰਨ ਕੀ ਭੀਰ ਪਰੇ ਉਧਮ ਚਾਵਤੁ ਹੈ ਦੇਖਨ ਕੋ ਅੰਸ ਮਨੋ ਕੋ
 ਉਬਡੇ ਸੀਤੁ ਹੈ। ਬਾਂਕੋ ਬਲਵਤੁ ਜਾਏ ਪਾਣੀ ਏਨ ਅੰਤੁ ਚਤੁਰਾਨ ਨਿਕੋ ਅੰਸੁ ਜਸੁ ਵੰਤੁ
 ਜਾਮਵੰਤੁ ਹੈ। ੬੦੯ ਕਥਿਤੁ। ਅੰਗ ਕਪਿ ਜੁਬਨੇ ਮੈ ਦੇਖੁ ਚਲੇ ਆਵਤ ਹੈ ਬੈਗੀ ਬਨ ਦਾਹ
 ਕੇ ਦਾਵਨ ਲਪਕਲੇ। ਅੰਗ ਨੂੰ ਸੁਨੇ ਪੈ ਸੁਤੈ ਸੇ ਹੀ ਮੇ ਦੇਖੇ ਆਜੁ ਬਡੇ ਭੀਲ ਮਾਇਬਨ

ਭੂਮਿਕੇ ਅਚਲ ਹੈ॥ ਦੇਖੋ ਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰ ਨਿਤੋਂ ਅੰਗ ਜੇ ਤੇ ਆਵੈ ਕਪਿ ਮਨੋ ਕਥਿ ਗਮ ਭਾਵੇ ਬਾ ॥ ੧੨
 ਦਲ ਕੇ ਦਲ ਹੈ॥ ਯੇਨ ਪਹਿ ਚੰਦ੍ਰ ਤੇ ਅੰਗ ਸੇ ਅਨੁਮਨ ਤੇ ਅੰਗ ਦਕਰੇ ਹੇ ਮੇ ਸੇ ਏਈ
 ਨੀਲ ਨਲ ਹੈ॥ ੧੩॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਬਰੇ ਸਨਮਨ ਯਾ ਕੀ ਕਰੈ ਸਬ ਕੰਨ ਅਰ ਸਥੈ ਕਪਿ ਮੰਡ
 ਲ ਕੇ ਦੇਖੀ ਅਤ ਜੁ ਜੀਵੈ ਹੈ॥ ਯਾ ਕੀ ਦੁਤਿ ਆਗੈ ਛਿਅੰਗ ਕੀ ਠੀਕੀ ਲਗੈ ਦੇਖੇ
 ਕਥਿ ਗਮ ਮਨੋ ਪੱਰਖ ਕੀ ਸੀਵੈ ਹੈ॥ ਯਾ ਹੀ ਕੇ ਨਿਹੇ ਬੈਠੇ ਸਾਚੇ ਰਾਂਮ ਮਾਰੇ ਬਾਲੀ ਲੋ
 ਗ ਮੰਗਤ ਤੀ ਅਲੈ ਦਈ ਸੁਕੀਵੈ ਹੈ॥ ਜੁਨ ਯਾ ਕੇ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਦੇਸ ਦੇ ਸਗਾਂ ਉਸ ਬਸ
 ਖਾਮ੍ਹਿ ਗਰਾ ਉਗਵਿ ਮੂਰਤਿ ਸੁਗੀਵੈ ਹੈ॥ ੧੪॥ ਛੁਪਾਯਾ॥ ਸਰਦ ਕਮਲ ਲੋਚਨ ਬਿਸ
 ਲਾ ਮਲਿ ਮਾਲਾ ਮਲਿ ਕਜਨੁ॥ ਸਜਲਿ ਸਪਨ ਘਨ ਦੁਤਿ ਸਰੀਰ ਬਨ ਮਾਲ ਇ
 ਦੁਪਨਾ॥ ਕੋਟਿ ਮਦਨ ਛੁਬਿ ਗਵਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ਲਾਵੈ ਨ ਸੁਭ ਗਤਨ॥ ਭੂਮ ਮੰਡਲ ਅਦ
 ਤਿਸ ਚਰਨ ਸੇਵਤ ਸੁਰ ਮੁਨਿ ਜਨਾ॥ ਆਜਨ ਬਾਹੁ ਸਾਹੰਗ ਧਰਮ ਧਮ ਉਪਾਰ
 ਨ ਬਿਪਦ ਹਰਿ॥ ਕਵਿ ਰਾਂਮ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਮਝਿਏਈ ਸੀਤਾਂ ਪਾਤਿ ਰਾਮ ਬਗ॥
 ੧੫॥ ਛੁਪਾਯਾ॥ ਤਰਨਿ ਬੀਸ ਭੁਜ ਦੰਡ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪੱਰਖ ਪ੍ਰਚੰਡ ਅਤਿ॥ ਛਿਤ ਮੰਡਲ
 ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਚਕਿਤ ਨਦ ਖੰਡ ਸਚੀ ਪਤਿ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਅਨਲ ਪ੍ਰਜਾਲਿਤ ਪ੍ਰਬਲ ਜਮਦਗਨਿ
 ਸੁਭਟ ਸੂਆ॥ ਕਾਰਿ ਕੁਵੰਡ ਸਤ ਖੰਡ ਉਮਭਿ ਪਨ ਬਰਖ ਸੁਮਤਿ ਭੂਆ॥ ਅਤਿ ਭੰਡ
 ਰਕਾਸ ਨਿਪਤਿ ਕਰਿ ਭਸੰਡ ਕਰਵਰਹਨ॥ ਕਵਿ ਰਾਂਮ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਸਕਲ ਜੇਈ

ਘੁਮਿ ਰਘੁਕੁਲਗੁਰਨਾ ॥੧੩॥ ਛਪੜਾ ॥ ਕਰਕ ਬਰਨਛਬਿ ਮੈਨੈ ਨ ਬਿਸੀ ਮਰਜਨੁ ਸਾਇਕਾ ॥
 ਕਮਲ ਬਟਨ ਸੁਖ ਸਦਰ ਦਨ ਦੁਤਿ ਕੀ ਵਪਲਾਇਕਾ ॥ ਕੁਕੁਟਿ ਕੁਮਾਰ ਚੰਚਲ ਕਪੋਲ
 ਮ੍ਰਿਦ ਬੋਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮਾ ॥ ਸੁਪਟ ਹੀ ਵਰਸ ਸੀ ਵ ਕੰਠ ਮੁਕਤਾ ਬੰ ਘਟਤਾ ॥ ਜਗੋ ਪਵਿ
 ਤਿ ਕਟਿ ਪਟ ਕਾਛਿਤ ਰਘੁ ਪਤਿ ਅਤਿ ਸੇਵਾ ਨ੍ਰਿਪ ਨਿ ॥ ਸੋਇ ਜਨ ਸੁਮਿਤਾ ਸੁਤ ਪੁਰਾਣ
 ਸੁਕ ਵਿਰਾਮ ਪ੍ਰਭੁ ਲਛਮਨ ॥੧੪॥ ਕਬਿਭੁ ॥ ਮਨੋ ਕਨਕ ਚਲ ਸੋ ਨੀਲ ਨਲ ਗਿਰਿ
 ਚਲ ਜਾਤ ਕਿਧੀ ਘਨ ਘਟ ਛਟਾ ਦਾਮ ਨੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪੈ ॥ ਕਿਧੀ ਯਹ ਪਾਵ ਸਕੀ ਮਾਵਸ
 ਮੈ ਪੁਨ੍ਰੋਤ ਨੁ ਕਿਧੀ ਗਿਗਨ ਮੁਲਤ ਰੰਗ ਕੇ ਬਿਲਾਸ ਪੈ ॥ ਕਿਧੀ ਦੁਨੈ ਨਿ ਆਗੇ ਪਛੇ
 ਚਲੇ ਆਵ ਤੈ ॥ ਕਿਧੀ ਮ੍ਰਿਗ ਧੁੰਜ ਮਾਲ ਜੰਗ ਸੁਥਾ ਸਪੈ ॥ ਕਿਧੀ ਬੜਵਾਸ ਲਸ ਮੁੰਡ
 ਏਕ ਟੰਗ ਮੈ ਸੇਰਾ ਮਚੈ ਦਲ ਛਮਨ ਸੋਭਾ ਕੇ ਅਵਾਸ ਪੈ ॥੧੫॥ ਕਬਿਭੁ ॥ ਏਤੇ ਤੋ ਕਹੇ
 ਬਿਚਾਰਿ ਮਾਏ ਕੀ ਪਬੇ ਸੁਮਾਰ ਪੌਰਖ ਅਪਾਰ ਕਹੇ ਲਗਨਾ ਭ੍ਰਿੰ ਅੰਗੇ ॥ ਦੂਨੈ ਕੋ ਨ ਆਵੈ
 ਸੇਰ ਸੋਗ ਨ ਮਚੈ ਸੁਤੋ ਸਿਵ ਕੀ ਦੁਹਈ ਸਬ ਮੇਰੀ ਏਕ ਦੋਹੇ ॥ ਬੀਰ ਕੇ ਪਰੇ ਤੋ ਕੁੰਭ ਕਾ
 ਨ ਹਿਜੈ ਹੋ ॥ ਜਾਇ ਜਾ ਕੇ ਭਛ ਬਨ ਗਪਿ ਏਕ ਕੋਰ ਕੋਰ ਕੇ ॥ ਤਾਹੁ ਪਰ ਮੇਰੇ ਭੁਜ ਦੰਡ
 ਕੀ ਪ੍ਰਚੰਡ ਚੋਟ ਲਗੇ ਛੁਟਿ ਜੈ ਪੈਸੇ ਸੇਵਾ ਸਨ ਬਿਲੋਰ ਕੇ ॥੧੬॥ ਕਬਿਭੁ ॥ ਕੋਨੇ ਕੀ
 ਰਾਜ ਨਾਰਿ ਗਈ ਤੇ ਨਹੀ ਲਾਜ ਤਾ ਕੇ ਸ੍ਰਾਸ ਤਾ ਸਕੈ ਉਸਾਸ ਨਿ ਉਡਾਇ ॥ ਕਹਾ ਕੰਕਨੀ
 ਲਨ ਲਮਾਰ ਤਨ ਏਕੋ ਪਲਹਨੁ ॥ ਮਨ ਬਾਘੇ ਤੈ ਸੇਬ ਹੁਰ ਬੀਧਾਇ ॥ ਏਕ ਨ ਕੋ ਸਿਧੁ

ਰਿਏਕਨਗੀਸਾਗਿਤੋਰਿਏਕਨਮਹਾਰਿਤੁਕੋਇਲੈਬਨਾਇਹੈ॥ ਰੁਏਜਿਨਿਏਕਦਾਮੋਨਗਲਤੀ॥ ੧੩
 ਰਾਂਮਤਾਕੋਭਾਈਭਾਈਸੰਮਿਲਾਇਖਾਇਜਾਇਹੈ॥ ੧੪॥ ਕੀਬਤੁ॥ ਚਹੂੰਭਗਵੇਕਿਛੇਕਿਮਾ •
 ਰੋਗਨਿਏਕਏਕਬਾਚਿਪੈਕੋਉਤਥਕੋਨਕਕੋਗੋਇਹੈ॥ ਸ੍ਰੋਟਿਤੋਮੋਭਲੀਭਾਂਤਿਤੈਵਨਵਉ
 ਜੁਬਜੇਗਨੀਅਘਾਇਕੈਪਸਾਰਿਪਾਇਸੋਇਹੈ॥ ਮੇਰੇਬਲਅਗੋਕੋਨਕੋਨਕੀਨਗਈਪਤਿ
 ਮੇਰਚੰਦ੍ਰਾਸਕੋਨਕੋਨਕੀਨਕੋਇਹੈ॥ ਏਤੇਪਰਿਗਮਕਾਰਿਹੋਸੁਪੈਪੈਨਹੀਭਲੇਭਲੇ
 ਵਜੀਕੋਰੋਗੋਸੋਈਹੋਇਹੈ॥ ੧੫॥ ਜਿਰਫਾ॥ ਯਹਹੀਕਾਗਪਤਾਪਾਮੀਤਰਿਮੇਲੇਰਾਮਸੋ॥ ਕੋਨਕ
 ਰੈਤਪੁਜਾਪੁਨਾਮੁਲੇਤਲਾਜਨਮੈ॥ ੧੬॥ ਵਹਰਾ॥ ਜੈਕੋਉਤਮਸੋਯੋਕੋਪੈਬਿਨੁਬੁਝੇ
 ਯਹਥਾਤਾਰਾਵਨਸਥਕੋਥਲਕਯੋਕੋਨਹੇਤਸਕੁਚਾਤਾ॥ ੧੭॥ ਵਹਰਾ॥ ਬੈਰਿਕੋਥਲ
 ਕਹੇਤੇਸਬੈਸੁਰਤਾਜਾ॥ ਅਬਰਾਵਨਲੀਕਾਪਤੀਕਾਇਰਜੋਥਿਲਲਾਤਾ॥ ੧੮॥
 ਵਹਰਾ॥ ਫਿਰਿਪਛੇਨੀਦੇਸਬੈਬਹੁਰਿਕਯਯਹੇਤਾ॥ ਕੈਡਹੋਕੈਲਗਤਹੈਕਿਧੈਜਸਕੀ
 ਟੇਤਾ॥ ੧੯॥ ਵਹਰਾ॥ ਤਾਕਹਫਿਰਿਸਮੁਝਾਈਅਹੁਸੁਨਹੁਸੀਤਮਨੁਲਾਇ॥ ਕੁਲੀਪਸਿਨ
 ਤਮਹੂਕਗੀਉਤਰਸੁਨਹੁਅਘਾਇ॥ ੨੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਕੀਨੇਸਾਪਥਿਨਾਸਅਸੁਰਜੇਨਿਰਵਸਾ
 ਰੀ॥ ਹੁਤੇਪੁਰਾਤਨਦਸਬਗਤਿਭਾਉਮਨਮੇਰਹੈ॥ ੨੧॥ ਜਿਰਫਾ॥ ਜੈਅਪਨੇਨਹਿਹੋਇਤ
 ਫਿਰਾਪਛਾਅਵੈਨਹੀ॥ ਜਜੇਖੇਲਤਮੇਗੋਇਬਾਕਿਗੋਇਖੇਚਤਫਿਰੈ॥ ੨੨॥ ਸੋਰਠਾ॥
 ਅਹੁਪੁਭਚਗਪਤਾਪੁਵਰਸਨਹੀਮਨੁਫਿਰਿਗਯੋ॥ ਸੁਕੇਸਿਰਹੈਅਪੁਜਲਤਰਗਲਲ

ਕਬੈਥਾਰ

ਬਿੰਬਰਵਿ॥੨੬॥ਸੋਰਠਾ॥ਸਿਸਰੋਹਤਪਤਿਧਾਰਿਆਥਕਟਾਹਲਵੇਕੋ॥ਰਾਮਬਸੰਤ
 ਨਿਹਾਰਿਜਗਜਨੈਮੈਰਤਪ੍ਰਗਟਾ॥੨੭॥ਸੋਰਠਾ॥ਛਗੀਸਾਮਤੁਰੰਖਬਿਨੁਜਨੈਮੁਖਬਿਸੰ
 ਟਕੋ॥ਬਹੁਰਿਆਰਸੀਦੇਖਿਦੂਰਕਰੈਕੈਬਿਸਤਰੈ॥੨੮॥ਸੋਰਠਾ॥ਐਰਜੁਗਤਿਸੁਨਿ
 ਲੇਹੁਤਮਹਿਸੁਨਾਵਤਭੰਮਕਵਿ॥ਕੈਫਿਰਿਉਤਰੁਦੇਹੁਕੈਸਮਝੈਸੁਖਪਾਇਕੈ॥੨੯
 ॥ਸੋਰਠਾ॥ਰਾਮੇਰਾਮਪੁਕਾਰਿਹਨੂੰਮਾਨਅੰਗਵਕਹੈ॥ਰਾਵਨਤਬਰਿਸਮਾਹਿਰੰਮਚੰਚ
 ਮਨਮੈਧਰੈ॥੩੦॥ਸੋਰਠਾ॥ਪ੍ਰਭਜਾਨੀਬਿਪ੍ਰੀਤਿਮਨਮੈਯੈਰਦਨੁਕਹੈ॥ਕਹਾਜੁਧਰਿ
 ਗੀਤਿਜਬਲਗਹੋਜੀਅਮੈਬਸੈ॥੩੧॥ਸੋਰਠਾ॥ਦੇਖਤਹੀਕਪੂਤਾਇਸਸਿਦੇਖਮੈਨੁ
 ਦਵੈ॥ਸਬਚਿਨਕੇਗੁਨਾਇਰਾਮਨਾਮਰਾਮਹੀਮਾਲਿਨਾ॥੩੨॥ਸੋਰਠਾ॥ਜਜੋਕੋਕਿਲਾ
 ਸੁਜਨਕਾਕਬਿਸਬਾਸੇਕੀਯੋ॥ਬੋਲਤਕੁਲਪਹਿਚੰਨਰਾਮਨਾਮਮੈਸੇਰਾਜੋ॥੩੩॥ਸੋਰ
 ਠਾ॥ਤਬਲਗਿਚਮਕਤਰੇਤਾਦਿਨਕਰਕਿਰਨਪ੍ਰਤਾਪਤੋ॥ਜਬਅਪੋਨੋਥਲੁਲੇਤਬਹੁਰਿ
 ਧੂਰਿਕੀਧੂਰਿਹੀ॥੩੪॥ਸੋਰਠਾ॥ਤਪਛੇਦਸਕੰਧਾਰਿਸਬਾਛਿਭੁਨਬਲੁਕਹੈ॥ਭੁਯੋ
 ਅੰਧਕੋਅੰਧੰਤਾਹੀਤੇਨਿਦਾਕੈ॥੩੫॥ਸੋਰਠਾ॥ਤਬਾਬੋਲੀਮੀਦੇਵਰੀਚਰਨਲਗਾ
 ਯੋਮਾਥਾ॥ਬਚਨਜਥਾਰਥਕਹਤਹੈਸੁਨਹੁਲਿਕਕੇਨਾਥਾ॥੩੬॥ਸੋਰਠਾ॥ਬਿਨਾਜਤ
 ਨਸੋਹੋਇਜੁਕਫੁਭਾਗਿ॥ਬਿਪਨਾਲਖਿਯੋ॥ਅੰਸੇਰਾਜੁਨਖੋਇਸੁਰਨਰਮੁਨਿਬੀਦਤ
 ਚਰਨਾ॥੩੭॥ਕਾਬਿੰਤ॥ਕੰਚਨਕੇਗੰਢਾਉਤਿਹੁਲੇਗਨੀਮੈਨੰਊਸਦਾਸੁਖਹੁਕੀਛਾਉ

ਹੈਨ ਬੋਲ ਪਰ ਚਕੋ। ਸੁਦ੍ਰਸੋ ਭੈ ਸੀ ਗਤਿ ਜਾਤੋ ਸੁਰਲੋਕ ਪਤਿ ਖੀਜੈ ਰੁਜਾਤਿ ਬੋਲੈ 78
 ਅਨੰਦ ਭ੍ਰਮ ਚਕੋ। ਮੇਘ ਨਾਦ ਆਇਏ ਸਹਾਇ ਕਹੈ ਸਬੈ ਜੂਹ ਪੂਰਨ ਭੰਡ ਭ੍ਰਮ ਨਿਮੋਲੈ
 ਗਿਰਕਿ ਚਕੋ। ਅਜੁ ਤੋ ਬਿਭੂਤ ਪਘਾਹਿ ਤੇਰੇ ਐਸੇ ਸੀ ਇੰਦ੍ਰ ਨ ਕੁਬੇਰ ਕੇਨ ਬੁ
 ਨ ਬੰਦ ਚਕੋ। ੩੫॥ ਕਵਿਤਾ ॥ ਚਹੂੰ ਚੰਗੈ ਨ ਦੀਨ ਅੰਗ ਨਾ ਰਿਦ੍ਰਿ ਕੀਨ ਨਾਰਿ ਕੋ ਨ
 ਏਕਹੈ ਬਿਨ ਤੀ ਕਰਤਹੈ। ਏਕ ਬਾਤ ਮੇਰਿ ਮਾਂਗੀ ਦੀਜੈ ਨ ਬਿਲਿ ਬਕੀਜੈ ਕੋ ਭੂਇਨ
 ਜੀਜੈ ਜਾਂਤੇ ਤਾਹੀ ਕੋ ਅਰਤਹੈ। ਐਸੀ ਕੰਨ ਬਾਤ ਤਾਂ ਕੋ ਬੇਗ ਕੰਨ ਮਾਂਗੇ ਰਨੀ ਮਾਂਗੇ
 ਨ ਦੇਹੁ ਤਾਂਤੇ ਮਾਗਤ ਰੁ ਰਤਹੈ। ਰਾਜ ਕੰਨ ਕੋ ਏਕੁ ਭੈ ਅਨੁਸਰੈ ਸਿਰਜਨ ਕੀਨ ਦੇ
 ਹੋ ਦੇਹੁ ਪਾਇਨ ਪਰਤਹੈ। ੩੬॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਸੋਸੀ ਅਹੈ ਸਿਰਕੇ ਸੀਗਿ ਸੁਦਰ ਫਾਨੁ ਨ
 ਰਖੁ ਨਾ ਬਜਤੀ ਕੋ। ਦੇਖਿ ਸਿਧਾਰ ਜੁ ਰੁਤਹੈ ਕਪਿਜੂ ਬਰਤੀ ਬਿਨੁ ਏਕ ਰਤੀ ਕੋ। ਰਾਂ
 ਮਕੇ ਜੀਤ ਭਿਯੋ ਭਜਿ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਕੌਤਕ ਦੇਖਨ ਹਾਰ ਸਤੀ ਕੋ। ਆਪਿ ਉਮਾ ਪਤਿ ਬਾਂਧਿ
 ਦੇਖੇ ਸਬ ਪੈਰ ਖਦੇਖ ਹੁਲਿਕ ਪਰੀ ਕੋ। ੪੦॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਨਾ ਬਯਹੈ ਸਬ ਬਾਤ ਸਹਿ ਪ
 ਰਿਸਾ ਚੁਕੋਹਿ ਜਿ ਹੋਤੈ ਦੁਰਿਤ ਈ। ਜਾਕਹਿ ਬੇਦ ਪੁਰਨ ਕਹੈ ਸੋਈ ਮੋਘ ਹਰਮਤਿ ਹੈਨ
 ਭੁਲਾਈ। ਜਲਤ ਹੋ ਬੁਨਿ ਨ ਰਹੁ ਲੀ। ਬਿਧਿ ਕਾਹੁ ਕੇ ਬਾਅਨ ਹੋਡ ਹਕਾਈ। ਏਸ ਬਦੰਤ
 ਕਥਾ ਵਈ ਜੇਰਿ ਕਹੈ ਯਹ ਬੰਤ ਸਿਖਾ ਹੁਕਮ ਈ। ੪੧॥ ਕਵਿਤਾ ॥ ਚਾਹੇ ਜੁਗਲ ਹੀਰ
 ਹੀਤੀ ਨਿਗੰਮ ਸੁਨੇ ਸਹੀ ਐਸੇ ਕੋ ਨ ਤੀਨ ਮੈਂ ਸੁ ਮੇਰੇ ਬਲੁ ਟੇਕਹੈ। ਏਕ ਤੋ ਪਰਸ਼ਾਮੰਦੁ

ਗਵਨੇਵਾਚਾ।

ਸਦੇਰੀਵਾ

ਰਵਨੇਵਾ

ਜੇਬਲਿਗੰਮਏਕਐਸੁਨੇਕਉਅਯੋਘਨੇਪਾਉਸੇਕਹੈ॥ ਮੇਸੰਸੁਨਿਪਗਾਏਬੰਚਕਹੈ
 ਬੀਸਬਾਰਤੇਗੰਭੀਨਲੇਕਮਾਹਿਕੰਨਦੇਖਹੈ॥ ਏਕਭੰਮਬੀਤੇਏਕਹੈਏਛੇਕਤਰੇਬਾ
 ਖੇਪੁਨਿਬੋਲੈਸੁਤੋਵਨਹੀਛੇਕਹੈ॥ ੪੨॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸੋਰਗਪੀਜਬਬਾਤਸੁਨੀਥਿਧਿਆ॥
 ਨਬਨੀਥਿਧਿਤੁੰਡਹਕਾਏ॥ ਦੇਵਨਕੇਪਗਚਬਡੇਚੁਛਲਯੋਤਿਹਟੋਰਕਹੂੰਨਹਿਪਾ
 ਯੋ॥ ਜੋਇਹਭਾਮਾਹਿਛੇਕਤਰੇਪੁਭਤਾਹੀਕੇਹਾਬਲੀਕੋਨਾਛੇਕਾਯੋ॥ ਅੰਤਕੋਚੋਥੋਹਕਾਏ
 ਕੈਰਿਸਛੇਕਿਹੈਵਨਕੇਯਹਾਯੋ॥ ੪੩॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਸੋਈਯਹਭੰਮਤੇਗੇਕਾਮਛਾਤਿ
 ਅਯੋਧਾਮਜਾਕੇਬਲਲੇਕਪਾਲਾਛੇਕੁੰਡਹਤਹੈ॥ ਸੋਈਭੰਮਛੀਰਸਿੰਧਤੋਜਗਾਏ
 ਜਾਇਬਾਧਿਤੁਮਸੋਨਕਹੈਦੇਵਤੁਮਤੋਡਹਤਹੈ॥ ਏਨਹੀਕੇਮਾਗੇਮਪੁਕੈਟਛਾਸਿਧਾਏ
 ਅਜਹੂੰਲੋਤੀਅਨੈਨਨ੍ਹਿਤੋਸੁਰਨਾਸੁਰਤਹੈ॥ ਅੰਗਏਕਬਡੇਪੈਸੁਭਾਉਨੈਕਜਾਇਮਿ
 ਲੇਅੰਗਨੋਨਹੋਤਤਾਸੋਸੰਗੁਨੇਛਹਤਹੈ॥ ੪੪॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਰਾਮਕੇਦੁਤਰੇਬਾਤਕਹੀਸੁ
 ਸਹੀਅਥਾਗੇਮੰਨਗਾਏ॥ ਤੀਅਹੈਬਿਪਗੀਤਿਕੀਬਾਤਸਹੀਤਬਲੀਕਦਹੀਅਥਮੇ
 ਹਿਦਹੈ॥ ਗਢਅਨੀਬਭੀਖਨੁਰਾਜੁਕਰੈਰਪੁਬੀਰਕੇਬਾਨਨਿਦੇਹਸੰਯੋ॥ ਤਿਨਿਬਡਾ
 ਦੰਨਹਿਸੀਅਦਈਏਕਭਾਵਨਕੇਯਹਥੇਲੁਰਹੈ॥ ੪੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਆਪੁਨੇਹਾਬਨ
 ਆਪੁਨੇਸੀਸਉਤਾਰਿਉਮੰਪਤਿਰੁਵ੍ਹਰਿਸੁਣਾਏ॥ ਤੇਪੁਨਾਆਪਨੇਹਾਬਸੁਧਾਰਿਸੁ
 ਧਾਰਿਸਸਾਨਿਕਬੀਪਬਨਾਏ॥ ਬਾਤਕਹੈਬਿਨਕੰਬਨਿਹੈਸੁਨਿਮੂੜਜੇਰਾਮਕੇ

ਬਨਾਹਿਰਾਏ॥ ਹੁੰਦੁਕਹਾਸੁਨਿ ਛੁਟੁਤੇ ਮੂੰਹ ਨਹੁੰਦੁਕੇਥਾਪਿਐ ਜਾਹਿਲਗਏ॥ ੪੬॥
 ਚੰਦਰਾ॥ ਕੈਮਿਲਿ ਕਹਿਮੇਰੇਕੋਕੈਕਰਿਮੇਰੇਪਾਤਾ॥ ਪਾਛੇਬਚਨਸਿਭਾਭੀਅਹੁਕਹੈਨਿ
 ਟੋਟਕਥਾਤਾ॥ ੪੭॥ ਨੈਰੰਭਾ॥ ਰਬਹੀਲੋਤੋਕਨਜਬਲੋਜੀਅਜੋਖੰਨਹੀ॥ ਫਿਰਿਕਾ
 ਸਿਪਹਿਚਨਆਇਥਨੈਜੋਪ੍ਰਨਜੋ॥ ੪੮॥ ਚੰਦਰਾ॥ ਬੇਦਪੁਰਨਾਸਿਮ੍ਰਿਤਸਥੈਬੋਲਤਬ
 ਚਨਰਸਾਲਾ॥ ਰਾਂਮਾਥਿਪਖਨਰਤੇਭਲੇ ਸੂਕਰਸ੍ਰਨਸ੍ਰਿਗਾਲਾ॥ ੪੯॥ ਸੈਰਠਾ॥ ਅ
 ਰਕਹੈਇਕਥਾਤਰਾਜਾਏਸਥਹੋਹਿਗੀ॥ ਸੋਪੈਯੋਓਫਨਾਤਰਾਮੰਤੇਜਤੀਛਨਲਗੇ॥
 ੫੦॥ ਸੋਢੇਯਾ॥ ਤੂੰਤੇਭਯੋਚਤੁਰਨਨਿਕੇਕੁਲਪੋਰਖਮੇਨਕਹੁੰਛਤਿਹੈ॥ ਸੀਅਦੇਹਿ
 ਸੁਖੀਕਰਬੰਸਥਸੈਜੋਸਹੀ॥ ਸਿਵਕੋਪਦਸੋਗਤਿਹੈ॥ ਸੁਨਿਨਾਤਰਹੋਉਤਪਾਤਥਰੋਮੇ
 ਹਿਜਨਤਰੇਤੀਅਕੀਮਤਿਹੈ॥ ਸਠਸੋਪਰਨੀਸਰਨੀ॥ ਸਰਨੀਗੜਕੀਘਰਨੀਸ
 ਥਕੰਪਤਿਹੈ॥ ੫੧॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਬਾਡੋਥਨਹੋਭਲੀਅਜੁਲੀਗਈਹੈਚਲੀਰਾਂਮ
 ਸੋਜੋਬੈਰੁਯਹੋਥਾਤਜਾਨੀਹੰਧਕੀ॥ ਸੁਕੀਬੋਲਿਕਾਲਕੀਕੈਛੁਲੀਲਾਗੀਕਲੀ
 ਸੁਤੋਜਾਦਿਨਤੇਲੀਕਜਲੀਬਾਤਸੋਪ੍ਰਮਾਨਕੀ॥ ਤੋਕੋਨਿਜਲੋਕਦੈਕੈਆਪਨੋਕੁਬਲ
 ਲੈਕੈਜਨਤਹੋਥਾਤਭਛੁਸਿਵਕੋਸਮਾਨਕੀ॥ ਗੀਗਕੇਤਰੰਗਸੋਅਨੰਗਾਰੰਪੁਹੁੰਦੁ
 ਤੇਹੋਸੋਈਹੈਸਮੁੰਦਰਾਮਨਾਂਮਲੈਹੈਜਨਕੀ॥ ੫੨॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਬਨਰਕੇਪੂਤਮਿਲੇ
 ਥਡੇਅਵਪੂਤਦੇਖਿਛਿਨਮੇਕੁਸੂਤਕਾਰਿਭਾਹੁੰਦੈਸਮੁੰਦਕੋ॥ ਹਨੁਮਾਨਅਯੋਤਿਨਠੇਕੋ

ਕੈਸੇ ਆਪੁਰੇ ਕੋ ਕਹੈ ਅੰਗ ਦੁਕਾ ਅਧੇ ਕਾ ਮਛੁੰਦੁ ਕੋ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜੂਸੈ ਸਬ ਹੀ ਕੋ ਫਲ ਫੀਕੋ
 ਜੈ ਸੇਬਾ ਮਲੇ ਆਗੇ ਬੇਦੁ ਕੋ ਨ ਸੁਨੇ ਚੁੰਦੁ ਕੋ ॥ ਤੇਰੇ ਜੀ ਮਿਲੇ ਹੈ ਪੁਗਟ ਪੁਗਟ ਕਹੈ ਜੈ ਸੇਪੁ ਭੁਰੇ ਭੁ
 ਦੁ ਤੇ ਸੇਬਾ ਮਹੁੰਦੁ ਕੋ ॥ ੫੩ ॥ ਕਾ ਬਿੱਤੁ ॥ ਜੈ ਸੇਕੁ ਮੁਟਾ ਰਿਕੈ ਮਿਲੀ ਬਿਬੇ ਕਬ ਨੀਤ ਮੁਤੀ ਨ ਏ ਕਮਾ
 ਚੀ ਚੰਦ ਚੰਦ ਨੀ ਨਾ ਅਧ ਕੀ ॥ ਅਭੁ ਕੁ ਮਲਾ ਨੀ ਕੁਮਦ ਨੀ ਫਾਥਿ ਪਾਇ ਸਜਿ ਜੋ ਕੋ ਕੋ ਨਿਦ
 ਰਿ ਫੁਲਿ ਜਾਤ ਹੈ ਅਚਾਨਕੀ ॥ ਜੈ ਸੇਬੇ ਪੁਪਕੇ ਪਛਾ ਰਿਦੈ ਬਿਬੇ ਦਾ ਬਿਧਿ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਤਪ
 ਸੀ ਕਿੰ ਜੇਗਾ ਜੰਗ ਦਲ ਕੀ ॥ ਤੇ ਸੇਰੋ ਕੁਟਿ ਬਸ ਮੇਰ ਪੀ ਸਿਰੁ ਥੈ ਕਿਤ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜੂਸੈ ਮਿਲਿ ਜੈ ਹੋਯ
 ਯਨ ਕੀ ॥ ੫੪ ॥ ਕਾ ਬਿੱਤੁ ॥ ਜੈ ਸੇਪੋਂ ਪਪਾਸੀ ਮਿਲਿ ਜਾਤ ਦਲ ਦਾ ਨੀ ਮੈ ਸੀ ਬਨੀ ਕਿੰ ਤੋ ਸਦਾ
 ਨਿਤ ਕੋ ਪੁਖੀ ਨ ਤੇ ਕਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇਪੁ ਪੁਗਟੇ ਮੈ ਪਰੇ ਪ੍ਰਿਤ ਬਿਬਰੇ ਫਿਰੇ ਘਟ ਮਾਹਿ ਸਠ
 ਸੁਰਨਾ ਅਨੇ ਕਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇਬਾ ਗਤਾਂ ਮਿਲੇ ਬੇਦ ਕੋ ਪੁਗਟ ਬੁਢੈ ਸੁਕੁ ਤੋ ਸੰਦ ਫਤੰਤ ਰੰਗ ਜਲ
 ਏ ਕਹੈ ॥ ਤੈ ਸੇਪੀ ਅਜਨ ਕੀ ਕੇਨਾ ਬਰ ਪੁਨਾ ਬਤੇਰੇ ਚੰਦ ਮੇਲ ਪਾਰ ਬਰੀ ਨਾ ਬਨ ਬੁਢੇ ਕ
 ਹੈ ॥ ੫੫ ॥ ਕਾ ਬਿੱਤੁ ॥ ਕੋਲੋ ਸਾਮਣਾ ਦੇ ਕੋ ਉਪਦੇਖਿ ਨਾ ਮਾਹਿ ਦੋ ਉਲੇ ਕਪਰ ਲੋਕ ਗੰਗੇ
 ਸਿਵ ਹੈ ਕਹੈ ॥ ਮੈ ਹੁੰਦੁ ਸੀ ਗੰਗੇ ਦੇ ਪੈਰੇ ਹੀ ਚਕੇ ਗੰਗਾ ਮਚੰਦਾ ਬਿਨੁ ਤੇਰੀ ਥਰ ਦੇ ਖਤ ਨੇ
 ਕਹੈ ॥ ਅਏਰ ਪੁਬੀ ਮੇ ਹਯੋ ਬਡੀ ਪੀਰ ਰਣ ਤੇ ਸੇਕੈ ਸੇਜੀ ਤੇਰੇ ਨਜੀਤੀ ਸੀ ਅਰੋ
 ਕਹੈ ॥ ਮੈ ਰੋ ਕਹੈ ਅਨ ਬਤ ਯਹੋ ਸਾਚੀ ਜਾਸੀ ਮੂਕਿ ਜੋ ਨਮਾਂ ਨਿਹੈ ਤੋ ਦੁਖ ਪਾਇ ਹੈ ਅਨੇ
 ਹੁੰ ॥ ੫੬ ॥ ਕਾ ਬਿੱਤੁ ॥ ਲੋਅਯੋ ਚੁਗਾਇ ਸੀ ਅਧ ਰੋ ਰੋ ਤੋ ਨਜੀ ਮਰਾਮ ਚੰਦ ਜੂਸੈ ਮੇਲ

ਦੁਖਦੀਜੀਅਤੁਹੈ॥ ਤਾਂ ਪਰਨਿਸਿਕਪਰਜੀਕਪੋਛੇਲੀਕਪਤਿਲੈਕਲੀਕਮੁੰਡੇਕੋਦਿਨਜੀਸੀਅਤੁਹੈ॥ ੭੬
 ॥ ਅਜਪੁਰਮਾਗੀਮਭਿਜਨਕੀਦੇਗਾਖਪਤਿਨਾਭਿਉਂਕੋਕਉਕਉਮਨਲੀਜੀਅਤੁਹੈ॥ ਖਾਂਮੀਦੇ
 ਖਿਤੇਗੀਹਾਮੀਸਿਕਰਨਛੁਰੇਅਜੁਥੇਰੈਬਾਂਮੀਕਾਂਮੀਮੈਸੇਕਾਂਮਕੀਜੀਅਤੁਹੈ॥ ੭੭॥ ਕਾਥਿਉਂ
 ਰਨਕੀਟਕੋਰਗਾਜੇਦੁੰਦਭੀਮੇਮਾਰੂਬਾਜੈਤੇਰੇਜੀਅਮੈਸੀਹੁੰਦਮੇਰੀਓਰਲਗੈਗੋ॥ ਜੈਸੇਤੁ
 ਮਦਨਕੁਛੁਏਹੋਏਕਓਭਸਬੁਝੈਸੇਦੇਵਏਕਹੋਤਬੀਚਕੋਲਪਰੈਗੋ॥ ਬੋਲਨਗਏਤੋਂਸਿਵਕਾ
 ਪੈਗੋਤੁਬੁਝਪਾਪੀਠਮਤੋਨਭਕੋਤੁਮੇਤੋਂਕਹਾਭਰੈਗੋ॥ ਦੂਰਿਜਾਹਿਨਾਂਗੀਬੋਲਕੀਤੋਪੀਠ
 ਲਾਘੀਥੈਦਾਸੁਰਗਾਗੀਮੈਸੇਭਾਖਫੇਰਿਕਰੈਗੋ॥ ੭੮॥ ਕਾਥਿਉਂ॥ ਟੁਟੇਦੇਤਨੋਨਿਧਿਰੂਠੇਈਮੁ
 ਕਥਿਥਿਯਾਮੈਸੇਕਰਨਾਂਕੀਨਿਧਿਕੋਹੈਕਹਾਧਾਈਏ॥ ਸੁਠਸਬਤੋਰਹਠਦੇਵਬਿਨਜੈ
 ਪੈਸਠਸੇਈਘਪੁਥੀਰਸੀਲਕਿਠਕਿਠਗਾਂਈਏ॥ ਸਿਮੈਰੇਜੁਏਕਥਾਰਤਕੋਰਾਂਮਥਾਰਥਾਰ
 ਬਿਸੈਰੈਬਿਸੈਰੈਨਹੀਸੇਕੋਨਬਿਸਾਗੀਏ॥ ਰਘੁਕੁਲਾਤਿਲਕਮਿਲਕਬਲੁਸਾਕੀਤਾਂ
 ਕੀਕਿਲਕਿਕਿਲਕਿਕੋਸਰਨਿਕੋਨਜਾਈਏ॥ ੭੯॥ ਦੁਹਰਾ॥ ਪੁਨਿਬੋਲੀਮੈਦੇਵਗਿਉਧਿ
 ਲੈਬਚਨਨਿਫੋਟੀ॥ ਸੀਘਪੁਪਤਿਜਸੁਸੀਕਹੈਜਕੋਰਸਨਕੀਟੀ॥ ੮੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਮੇਮੁ
 ਖਰਸਨਏਕਗੁਨਗਾਵਤਸੁਮਤੇਥਕੇ॥ ਰਘੁਪਤਿਚਰਿਤਅਨੇਕਤਾਕੋਸਾਖਤੁਜੀਗਪਤਿ
 ॥ ੮੧॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਸੀਖਗਾਗਨਉਡਨਾਬੈਲਾਅੰਤਗਿਰਭਾਇਪਗਹਿ॥ ਤੈਸੇਮਤਿਅ
 ਨੁਮਾਨਰਘੁਪਤਿਜਸਬਰਨਤਸਥੈ॥ ੮੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਤੋਹਿਨਉਪਜਤਗਨਗਸਾਮੇਹ

ਪਤਾ ਪਤੀ ਅਬਨਿਹਰੇ ਜੀ ਅਜਾਨਿ ਰਾਂ ਮਬਿ ਮੁਖ ਸੁਖ ਤੋ ਰਹੈ ॥ ੬੩ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਮਹਿ ਮਾਮਾ ਹਿਅ
 ਪਾਰਜੇ ਪਦਿ ਮੰਦਰਿ ਰਿਹੈ ॥ ਪਰੋ ਰੀਗ ਕੀ ਪਾਰਸਿ ਦਾ ਅਜਹੁ ਪੈਯਸ ਮੈ ॥ ੬੪ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਕਹਿ ਬੇਕੈ ਵੈਲਿ ਬਿਨਾ ਅੰਤ ਅਕਾਸ ਮੈ ॥ ਤੁਮੀ ਸੀਤ ਕੇ ਸੀਲ ਸਾਡੇ ਕਉ ਪਰਿਸਦ ॥
 ੬੫ ॥ ਸਦ੍ਯਾ ॥ ਜਨ ਕੀ ਕਿਸਤ ਤੋ ਧਰਿ ਸੇਸੁ ਰਹੇ ਛਿਤ ਕੇ ਸਿਤੁ ਭੁਭਲਾ ਗੇ ॥ ਜਨ ਕੀ ਕਿ
 ਸਤ ਤੋ ਸਸਿ ਸੁਗਫਿਰੈ ਕਨਕਾ ਚਲੈ ਸਿਅਨੁ ਗੇ ॥ ਜਨ ਕੀ ਕਿਸਤ ਤੋ ਸਿਵ ਸਾਧ ਸਮਾਪਿ
 ਰਹੇ ਅਜਹੁ ਨਹਿ ਜਾਗੇ ॥ ਤਾਂ ਸਬਦੀ ਪਕੀਜੇ ਤਿ ਨਿਹਾਰ ਕੈ ਰਾਵਨ ਰੰਗ ਪਤੰਗ ਮੈ ਪਾਗੇ ॥
 ੬੬ ॥ ਸਦ੍ਯਾ ॥ ਮੇਰੁ ਚਲੈ ਪ੍ਰਵੇਸੈ ਛਿਤਿ ਮੰਡਲ ਸਿਰ ਬਜਾਗੇ ਪ੍ਰਜਾ ਰੇ ॥ ਜੈ ਸੀਅਰ
 ਸਪਰੈ ਜੀਅ ਮੈ ਛਿਤਿ ਕੈ ਕ੍ਰਿਕੁਦੀਤ ਬਕਾ ਲੁਮੈ ਗੇ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੀਲ ਪਤਿ ਬ੍ਰਤ ਤੋ ਸਿਵ
 ਸਕ੍ਰਬਿਰਚਲੈ ਪਾਇ ਪਰੈ ਗੇ ॥ ਤੇ ਹਿਜੁ ਸ੍ਵਪੁਨ ਦੇਤ ਸੁਰੇ ਰਘੁ ਸਾਥ ਕੇ ਪਾਇ ਨ ਤੋ ਰਹੈ
 ਗੇ ॥ ੬੭ ॥ ਕਥਿੰਤੁ ॥ ਪੁਰੋਬਤੋ ਸੀਲ ਤਾਂ ਕੇ ਲਕਸ਼ਣੀ ਲਤੇ ਹੋ ਗੀਲ ਦੇਖਿ ਬੇਕੈ
 ਕੋ ਰਿਕਸੇ ਰਮੈ ॥ ਲਛਮਨ ਕ੍ਰਿਪਕੈ ਸੇਈ ਤੋ ਹਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸੈ ॥ ਵਾਨੀ ਬੀਰਿ ਪਰੈ ਤਾਂ ਕੇ
 ਕਉਨ ਛੁੱਛੈ ॥ ਤੇਰੇ ਅਪਰਾਧੁ ਸੀਅਮਾ ਛੁੱਛੈ ॥ ਲਿਖੈ ਜਾਂਤੇ ਭਸਮ ਕੀ ਨਿਯਤ ਬੰਧੁ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੁਹਿ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਸ੍ਵਾਪੁਦੀਜ ਤੋ ਪੈ ਜਾਂ ਕੇ ਸ੍ਵਾਮੁਲੀ ॥ ਜਤੁ ਪੈਰਾ ਮਤਾ ਜਨੀ ਚੋਕੈ ਨ ਲੇਖ
 ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਹੋ ॥ ੬੮ ॥ ਦੇਹਕਾ ॥ ਕੈਏ ਬਚਨ ਬਿਚਾਰਿ ਪਤਿ ਕੈ ਬੂਝੈ ਪਰਧਨਾ ਬਿਨੁ ਆਇ
 ਮਰਿ ਜਾਇ ਬੋਕਹਿ ਪੈ ਕੋਨ ਸਮਝਾ ॥ ੬੯ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਸੁਨਿ ਦੇਵਨ ਕੀ ਗਿਤਿ ਭੀਰ ਪਰੇ ਸੇਵ

ਤਚਰਨਾ ਜਥਦੇਖਤ ਬਿਪਰੀਤਿ ਫਿਰਿ ਮਾਰਤ ਸਬ ਸਿਮਟਿ ਕੈ ॥ ੧੦ ॥ ਕਾਬੰਤੁ ॥ ੧੧ ॥
 ਜੇ ਮੈ ਸੀ ਬਾਤ ਨਿਮਦੇ ਕੀ ਸਮੇਧੀ ਤੇ ਤੇ ਦੇਵਦੁਖ ਪਵੈ ਕਹੈ ਕੈ ਸੇ ਸਮੁਝਾਇਏ ॥ ਯਾ
 ਕੀ ਬਾਤ ਮੈ ਸੀ ਅਲੇ ਕੈ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਯਹ ਮੈ ਗੁਨ ਬਿਸਾਹਿ ਯਾ ਕੈ ਸੰਗੁ ਨ ਬਢਾਇ
 ਏ ॥ ਲਾਖ ਮੇਰੇ ਨਿਸੰਕੇਹੁ ਜੇ ਗੁਪੈ ਬਨ ਯੋ ਬਿਧਿ ਹੋਤ ਹੈ ਸੁਹੇਨ ਦੇਇ ਫੇਰਿ ਉਰੁ ਝਾਇਏ
 ॥ ਕੇਉ ਯਹ ਜਾਇ ਸਮੁਝਾਵੈ ਭਾਂਡ ਮੋ ਨਿਭਾਯੋ ਤੋ ਕੈ ਆਰਥਨ ਕੀ ਥਿਹੈ ਸੇ ਸੁਨਾਇਏ ॥
 ॥ ੧੧ ॥ ਮਤਿ ਮਨੇ ਯਾਸ ਕੀ ਦੇਵ ਮਨਾਵਤ ਦੇਵਾ ਸੀਤਾ ਸਤਿ ਤੋ ਜਾਣੀ ਥਿਹ
 ਵਨ ਕੋ ਮਹਿ ਦੇਵਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਨਿਕਸਿਮ ਹਲਤੋ ਮਾਇ ਸਭਾ ਮਾਹਿ ਥੋਰਤ ਭਯੋ
 ॥ ਮੰਤ੍ਰਿ ਚਾਰਿ ਬੁਲਾਇ ਕੋਨ ਕੋਨ ਕਵਿਹੰ ਮ ਕਹਿ ॥ ੧੩ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਤੀਅ ਸਮੁਝਾ
 ਯੇ ਹੋਇ ਸਮਾਝਿ ਰਿਵੇਰਾ ਵਨ ਬਿਮੁਖਾ ਰਾਮ ਕਰੈ ਸੋਹੈ ਇਕ ਹਾਰ ਕਕਰ ਛੰਤ ਪਤਿ
 ॥ ੧੪ ॥ ਕਾਬੰਤੁ ॥ ਏਕ ਸੁਕਤੋ ਕੇਤੁ ਮਥਾ ਸੁਤ ਜਾਨੇ ਨਿਨੈ ਕੈ ਬਡੇ ਆਦਰੁ ਮਹਿ ਦੇ
 ਰੁਖੁ ਲਾਯੋ ਹੈ ॥ ਆਰਥੀ ਰਪਾ ਛਜਾ ਕੀ ਸਾਛ ਦੀ ਮੈ ਦੇਹੁ ਰਤਾ ਕੀ ਭੁਜਾ ਗਹਿ ਕੈ ਥਾ
 ਥਰ ਬੈਠਾ ਯੋ ਹੈ ॥ ਚੋਥੇ ਦੇਕ ਸਾਹੁ ਸੁਮੰਤ ਕੋ ਪਈ ਨ ਕਹੈ ਸਾਬ ਕੈ ਸੁਨਾਇ ਯਹ ਕੋ ਨ ਕ
 ਲਾ ਅਯੋ ਹੈ ॥ ਕੇਉ ਕਹੈ ਗੰਮਤ ਨਿਕੇਉ ਕਹੈ ਸੀਤਾ ਤੇ ਜਿਤੁ ਮਹੀ ਕਹੈ ਤੋ ਕਹਾ ਕਰੋ ਦੁਖ ਪ
 ਯੋ ਹੈ ॥ ੧੫ ॥ ਕਾਬੰਤੁ ॥ ਚਾਰੋ ਹਾਥ ਜਾਹਿ ਫਿਰਿ ਭਾਸੈ ਕਹੈ ਬਾਤ ਉਠਿ ਜੋ ਕਹੈ ਤੋ ਰਜ
 ਮਰਿਏ ਕਹੈ ਭਯਾਇਏ ॥ ਆਰਥੀ ਤਿਹ ਰੇ ਮਨੁ ਚੈ ਆਰੇ ਮਾਰੇ ਦ੍ਰੈ ਕੋ ਜੇ ਏਕੁ ਲੇਹੈ
 ਮੰਤ੍ਰਿ ਚਾਰ ॥

ਰਾਵਨੇਵਾਚਾ)

ਮਿਸੇਈਪੈਪਕਾਈਏ॥ ਏਕਬਾਤਤੋਸੋਮਸਬੈਕਹਿਲਿਤਬੈਗਛਿਟੇਕਰਿਜਨੇਤੋਨਜਿ
ਪਤਿਪਰਿਆਈਏ॥ ਕੈਸੇਜੈਸੇਮਹਾਂਵਦੈਗਿਸਬਕੀਨੇਛੁਵਤਉਸਵਾਪਨਸਦਾਕਹੈ
ਤੋਸੁਨਾਈਏ॥ ੧੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਬਰਵਨਾਫਿਰਿਯੋਕਹੈਕਹੈਹੁੰਦੁਕੀਬਤਾ॥ ਜਾਸੁਨੈਕੈ
ਮੇਰੇਸਬੈਲੋਚਨਸਵਨਸੁਹਾਤਾ॥ ੧੭॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਚਾਬੇਕਹਤਾਬਿਚਾਰਿਅਰਿਨੀਕੇਕਰਿਜਿ
ਤੀਏ॥ ਤਉਨੈਕੁਬਿਸਾਧਿਸਿਵਅਜਹੁਦੁਚਿਤੋਹੈ॥ ੧੮॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਪੁਲੈਕਾਲਕੋਹੈ
ਤੁਥਹਮਰੁਦਮੇਭੇਦੁਨਹਿ॥ ਸੋਤਪਪਸਹਿਨੀਕੇਤੁਅਰੁਦਾਤਗਿਤਸਦਾ॥ ੧੯॥
ਕਾਬਿਤ॥ ਦੇਸਾਨੈਕੋਗਜੁਨਹੀਰਾਜੋਕੋਸਮਯੁਨਹੀਖਿਥਾਸੋਕਨਾਹੁਨਾਹੀਬਖਾਹੁਨਹੀ
ਆਵੇਤਾ॥ ਕੋਊਬਡੋਬਾਪੁਨਹੀਮਿਤਨਕੋਜਾਪੁਨਹੀਹਾਥਬਲਾਪੁਨਹੀਖੇਪਨਚਲਾ
ਵੇਤਾ॥ ਬਲਕੀਪਤੀਤਿਪੈਜੂਠਰਠਰਜੀਤਤਉਬੈਗਿਤੇਨੀਚੀਤਹੈਨਾਮਾਂਖਿਨਸਿਲਾ
ਵੇਤਾ॥ ਖਿਨਹੀਕੋਕਾਜਮਹਾਰਾਜਸੁਨਤੋਸੋਕਪੈਜੈਸੇਜੈਸੇਬਮਤਨੀਕੋਹੁੰਦੁਕੀਬਨ
ਵੇਤਾ॥ ੨੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਜੇਘਗਮਹਿਸਮਾਜਸੋਸਬਹਮਤੁਮਸੋਕਹੈ॥ ਅਰੁਜਨਤਮ
ਹਾਰਾਜਕ੍ਰਿਪਾਦਨਸੇਦਾਨਿਪੁਨੀ॥ ੨੧॥ ਕਾਬਿਤ॥ ਰਾਖਹੀਕੋਫੇਰਦੇਤਐਰਨਕੇਲਾਖ
ਤਾਂਕੀਸਾਖਕੋਪੁਰਨਬੇਦਾਅਜਦੀਜੀਅਹੁੰਧੈ॥ ਆਕਪਾਤਖਾਤਾਬਿਖਤ੍ਰਿਗਸੀਅਘਤਰੇ
ਤਫਲਸਿਪੁਬੁਰਭਿਛਾਮਾਭਿਲੀਜੀਅਤ੍ਰੇ॥ ਬਾਰਨਕੀਖਾਲਗਾਰੋਭੁੰਡਨਕੀਮਾਲ
ਨੈਕਗਾਲਕੇਥਜਾਏਹਾਲਤਾਲਗੀਤ੍ਰੀਅਤ੍ਰੇ॥ ਬੈਣਪਨਬੈਣਾਪਰਪਾਤਰਨਦੇਨਾ

ਜਗਪੰਗਕੇਛੋਨਕੋਬਿਛੋਨਕੀਜੀਅਤੁਹੈ॥ ੨੩॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਬੁਝਨਕੀਮਾਲਸਾਜਿਤੁ ੭੮
 ਲਲੇਚਨਕਾਲੋਰੂਮ੍ਹਿਗਛਾਣਾਕਟਿਕੇਹਰਕੀਖਾਲੋਹੈ॥ ਨੈਕਹੀਬਿਜਾਏਹਾ
 ਲਾਹੀਫਿਜਾਤਤਤਕਾਲਾਬਿਸਪਤਿਪਾਲਪੁਨਿਕਾਲਹੀਕੇਕਾਲੋਹੈ॥ ਰਾਵਨਅਭ
 ਜਨਨਿਰੰਜਨਪਸਿਨਮੁਪਰੀਜਨਮਨੰਗਮੰਧਦੀਨਕੇਦਾਲੋਹੈ॥ ਤੀਨੇਲੋਕਨਾਥਤੇ
 ਠਾਨਾਥਸੁਰਸਰੀਆਥਪਾਰਬਤੀਪੁਨਸਥਸਬਕੋਕ੍ਰਿਪਾਲੋਹੈ॥ ੨੪॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਕ
 ਹੁਕੇਨਕਰੈਜਾਪੁਤਾਕੋਕੋਊਮਨਥਪੁਦਾਤਾਤੇਵਰਸਰਪੁਸਦਾਸੁਭਮਾਤਿਹੈ॥ ਨੈਕਹੀ
 ਰੀਝੇਰਾਮਨੋਨਿਧਿਰਾਏਤਮਨਕੋਬਿਚਾਰੇਤੇਪੁਕਾਰਿਪਹੁਚਾਤਿਹੈ॥ ਬਸਮਰਦਾ
 ਏਥਾਏਹਾਥਸੇਰੁਏਥੈਲਦਰਸਨਪਾਏਤਾਕੋਗਾਤਿਹੀਕੀਗਾਤਿਹੈ॥ ਮੁੰਡਰੀ
 ਗਾਧਰਮਾਥੇਚੰਦ੍ਰਮਾਤ੍ਰਿਨੈਨਧਰਕੀਰਾਬਿਖਧਰਮੇਸੰਪਾਰਬਤੀਪਾਤਿਹੈ॥ ੨੫॥
 ਕਾਬਿਤੁ॥ ਪਾਛੇਨਨਿਵਾਯਮਾਥਤੁਮਕੋਤੰਭਲਨਾਥਭਯੋਨਮੁਕਤਿਤਾਂਤੇਜੀਸੰਖੀ
 ਜੀਅਤੁਹੈ॥ ਸੋਤੇਦਾਹੀਦੇਖਹੀਤੇਪਸਪੰਛਾਕੀਟਕ੍ਰਿਮਮਨੁਖਕੋਜਨਮਮਰਨਦੀ
 ਜੀਅਤੁਹੈ॥ ਸ਼ਾਂਮਅਥਪਾਇਪਰਤੁਮਨਮੇਡਰਤੁਯਹੈਏਕੁਮੰਅਪਰਾਧਕੀਜ
 ਅਤੁਹੈ॥ ਜਨਮਨਲੋਏਪਗਾਜੀਸਨਛੁਮੈਹੈ॥ ਮਾਗੇਦੋਊਪਾਛਮੇਤੁਮੇਕਹੇਲੀ
 ਜੀਅਤੁਹੈ॥ ੨੬॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਜਦਪਮਨੋਜਬੈਰੀਰੂਰੇਕਰਿਰਾਖਛੇਰੀਤਊਗਿਰਜਇ
 ਅਰਧਿਗਹੀਅਪੀਨਹੈ॥ ਯਾਹੀਤੋਸੁਧਾਰਕੋਮਾਥੇਪਰਦੀਨੰਘਰੁਕਾਲਕੁਟਪਥੈ

ਕਿਨਪਚੈਕੰਠਲੀਨਿਹੈ॥੫॥ਕਾਲਮਾਗਿਪੁਕੰਨੈਨਕੀਨਿਰਾਮਰੰਕੋਜਟਗੀਗਰਾਖਿਥੈ
 ਹੀਜਨਮੇਨਹੀਹਿਨਹੈ॥ਮੈਸੇਮਹਾਂਦੁਜਾਤੋਰੇਕਲਛੁੜਸੇਈਰਸਕੇਸਮੁੰਦਰਾ
 ਨੀਤਕੋਪਥਾਨਿਹੈ॥੬॥੬੩੭॥ਜੇਥੈਹਨਿਤੋਰਗਤਹੀਇਦਾਕਸਬਦੇਵ॥ਤੁਮਸਬ
 ਥੀਪੁਕੋਹੋਬਲੀਤਊਤਜੈਅਹਿਮੇਵ॥੬੪॥ਸੋਰਠਾ॥ਮੰਤ੍ਰਨਿਕੀਲਹਗੀਡਿਥਿਨੁਬੁਝੈ
 ਬੋਲੈਨਹੀ॥ਸੁਰਗੁਰਬਾਧੀਨੀਤਿਮੰਤ੍ਰਿਥਿਫਲਤੋਹੋਤਹੈ॥੬੫॥ਸੋਰਠਾ॥ਭਪੁ
 ਪਾਤਿਮੰਤ੍ਰਿਗਾਰਿਕਪਿਦਲੁਲੈਗਕਲਿਕਪਗਿ॥ਤੁਮਕੋਮੰਤ੍ਰਬਿਚਾਰਿਸਮਾਝੁਪ
 ਰੇਪਲਕਾਸੁਖੀ॥੬੬॥ਸੋਰਠਾ॥ਜੇਪ੍ਰਮਥਾਦੀਲੋਗਾਭੀਰਪਰੇਪ੍ਰਸੰਕਯੋ॥ਅਬ
 ਤੋਕਰਿਲੈਭੋਗਕਾਲਸਤ੍ਰਮਰਿਜਾਹਿਗੋ॥੬੭॥ਸੋਰਠਾ॥ਤਿਨਕੇਥਚਨਪ੍ਰਮਨਜੇਭੁ
 ਪਾਤਿਮਨਮੇਧਰਹੀ॥ਤਿਨਪਾਰਿਕਾਲਪਲਾਨਜਗੀਵਿਤਨਿਸਿਸ੍ਵਪਨਜਿਭੀ॥੬੮॥
 ਸੋਰਠਾ॥ਕਹੈਮੰਤ੍ਰਿਥਿਪਰੀਤਿਮੁਖੀਠੇਜੀਅਮੈਭੁਗੋ॥ਪ੍ਰਤਾਥੀਧਗੁਰਮੀਤਸੁੰਗੁਰਕੋਮਤ
 ਮਾਭੀਏ॥੬੯॥੬੩੮॥ਰਵਨਤਿਨਕੇਥਚਨਸੁਨਿਬੋਲਮੇਤਬਮੁਸਕਾਇ॥ਲਾਇ
 ਕਥੈਰੀਜਾਨੀਏਤਬਕੀਜੀਏਉਪਾਇ॥੭੦॥ਕਥਿਤੁ॥ਕਾਂਪਗਿਥਿਚਰਮੰਤ੍ਰਗੰਮ
 ਕੋਨਬਲਵਿਤਮੈਰਕਾਪਿਜੁਥਕੋਉਲਾਇਕਨਜਾਨੈਹੈ॥ਜੇਗਭੁਪਰਾਜੁਨਹੀ
 ਰਾਜਕੋਸਮਾਜੁਨਹੀਕੋਨਜੈਲੀਕਾਪਤਿਕਹਾਕਰਿਮਾਨੈਹੈ॥ਸੰਕਨਬਦਨਚਾਰੀ
 ਯਾਹੀਤੋਸੁਕਚਭੀਕਾਸੋਜਾਇਲਰੰਮੇਤੋਮੈਸੋਜੀਅਅਮੈਹੈ॥ਜੈਸੇਸਿੰਘਸਥਾ

ਅਮੀਵਾਰ

ਰਕੇ ਨਪੰਡਿਤਗਵਾਰਕਪਪੀਲਕਕੋਕਪੁਗਜਰਾਜਨਾਪਲਨਮੇਹੈ॥੯੪॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਤੁਮਹਮਕੋਦਉਕਹਿਭਚਅਨਰੁਚਕੀਧੀਗਜਿਮੇਰੇਮਨਉਚੈਗੀਸੋਕਰਿਹੋਸੁਨਿਬੀਰ
 ੯੫ ਸੋਹਣਾ ਤਬਸੁਕਮਨਹਿਥਿਚਾਰਿਅਥਹਿਜਥਾਥਕਹਤਹੈ॥ਤੋਯਹਰਾਹੈਮਾਰਿ
 ਤੋਪਛੋਕੀਪਛੋਲਗੀ॥੯੬॥ ਕਾਥਿਉਂ॥ਸੁਨਿਰਾਜਾਨੀਕਪਾਰਿਆਸੁਤੇਬੀਬਾਤਮਠਿਕੋਰੁ
 ਸੁਰਪਤਿਪਨਪਤਿਲੋਕਪਤਿਹੈ॥ਬੀਸੋਭਨਬਲਵੰਦਸੇਮੰਡਿਉਂਕਾਰਿਪੂਜੇਪਸੁਪਤਿ
 ਮੈਸੀਤਾਸਾਜੁਗਤਿਹੈ॥ਤੀਨੋਲੋਕਚਰਨਕਮਲਤੇਰੇਸੇਵੈਅਰੁਅਸੁਰਕੀਪਾਂਤਿਚੈਰੀ
 ਬੋਲਕੀਬਸਤਿਹੈ॥ਭਲੀਕਰੀਯਹੀਸੀਅਰਾਮਕੋਬਿਸਰਜੀਅਬੋਲਨੇਤਬਸਾਪੁ
 ਸਾਪੁਭਲੀਤੇਰੀਮਤਿਹੈ॥੯੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜਬਸੁਕਕੇਬਚਨਨਿਹਸਿਮੇਦਈਬਡਾਈਤਾ
 ਹੀ॥ਤਬਸਾਰਨਮਨਮੈਕਹੈਰੁਭਮੈਸੀਆਹਿ॥੯੮॥ ਸੋਭਿਉਂ॥ਕਹੋਕੀਕੁਸਰਾਤਮੈ
 ਸੇਮੀਤ੍ਰਿਸਰਾਹੀਆਹਿ॥ਪਰਾਧੀਨਕੀਬਾਤਮਹੁਪੁਤਤੇਅਨੀਤਹੈ॥੯੯॥ ਕਥਿਉਂ॥
 ਤੋਬਿਨਸੀਲੀਕਪਤਿਚਾਹੇਜੁਗਮੁਕਮਤਿਚੀਟਿਚਤੁਰਨਾਨਿਉਂਸਦਾਆਵੇਗੀ
 ਨਹੈ॥ਸੂਰਸਾਸਿਸੇਵੈਪੰਥਬਾਪਸੂਰਗਜਦੋਰਿਤੇਰੇਈਅਧੀਨਕਾਲਨਰਪਤਿਪੁੰ
 ਨਹੈ॥ਕੁੰਭਸੇਕਰਨਮੈਸੇਆਪਦਾਹਰਨਬੀਰਮੇਘਨਾਦਸੇਸਪੁਤਤੇਹਿਰੁਕੋਨੁ
 ਹੋ॥ਹਸਨੇਤਬਸਾਰਨਕੋਬਾਰਨਦਿਵਾਏਦਸਨਾਇਤੇਰੇਆਰੇਬਾਕਪਤਿਰੀ
 ਸੇਮੰਨਹੈ॥੧੦੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕਹੇਮਹੇਦਰਹਾਲਤੋਮਨਮੈਫੂਲਤਕੁਗਾਜਬਹਿਸ

੧੯

ਸੁਕੇਵਦ

ਥਾਥਕੁਤਹੋਤਥਕਹਿਹੈਚਕਚੁਗ। ੧੦੧॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਹਮਯਾਕੇਆਧੀਨਸੀਰਪੁਪਤਿ
 ਜਨਤਸਬੈ॥ ਜੋਲਕਟੀਤੇਦੀਨਕਪਿਨਚੈਥੈਓਏ॥ ੧੦੨॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਰਾਜਤ੍ਰਿਥਰੋਸੋ
 ਕਕੀਨੈਕੈਅੋਕਜੰਗਤਕੋਫਲੁਲਾਗੈਸੋਤ੍ਰਿਜਨਕੀਲੋਅਯੋਹੈ॥ ਰਾਮਕੇਸੁਭਾਉਸ
 ਭਲੋਗਨਮੈਅੋਸੇਪਰੈਅੋਕਹੋਕਹੁਕਾਹੁਯਤੇਦੁਖਪਯੋਹੈ॥ ਅੋਗਜੋਭਲੋਕੀਰਚੈ
 ਚਹੈਤੋਤ੍ਰਿਰਚੈਅਹੁਤੋਹੀਲੋਨਰਚੈਸੋਲੋਜੀਅੋਮੈਨਾਅਯੋਹੈ॥ ਕਹੈਤੋਮਹੋਦਰਨਕ
 ਹੈਮੈਸੋਸੀਥਤਮੰਤ੍ਰੀਹੋਪੁਗਏਅਰੁਮੋਹੀਥਯੋਹੈ॥ ੧੦੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬਿਰੂਪਾਛਮ
 ਨਮੈਕਹੈਨਿਕਟਿਰਾਜਕੀਓਗ॥ ਠਕੁਰਸੁਹਾਤੀਬਿਨੁਕਹੋਮੋਪਾਰਿਪੈਰੈਨਿਚੋਗ॥
 ੧੦੪॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਕੋਟਿਕਸਹੈਅਕਾਜਅੋਰਅਥਹਿਸਿਰੁਕਾਟੀਓ॥ ਰਾਕੀਜਨਨੀਲਾ
 ਜਰਘਪੁਤਿਤਜਿਅੋਰੈਭਜੈ॥ ੧੦੫॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਐਸੇਤ੍ਰਮਥਲੀਭਏਸਤੋਲੋਗਛੇਰਿ
 ਗਏਬਹੁਗਟਿਰੇਤੇਅੰਤਕੁਮਹਿਅਧਾਰੈ॥ ਹਾਲਹਮਰਾਮਥਲਛੋਪੈਜੈਸੇਤ੍ਰਲਿ
 ਆਭਿਪ੍ਰਗਟਿਭਏਤੋਕਛੂਪਛੇਕੋਥਿਚੁਹੈ॥ ਬੋਲਮੋਤਾਸੋਕੋਪਕਰਿਕੋਰੈਬ੍ਰਹਮਾ
 ਛਾਜੁਮੇਰੇਜਨੇਤ੍ਰਤੋਬੁਛੇਥਵੋਰਗਵਾਰੈ॥ ਦੇਜੁਯੋਕਹਤਈਸੋਹਦੈਵੈਬ੍ਰਹਮਾ
 ਜਾਸੋਰਕਛੂਮੰਤ੍ਰੀਹੈਕਿਜਹੈਮੰਤ੍ਰਸਾਰੈ॥ ੧੦੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਥਬੋਲੋਸਬਸੋ
 ਉਲਾਟਿਅੋਰੈਕਛੂਬਿਰਾਗਿ॥ ਬਿਰਪਾਛਯੋਕਹਤਹੈਅਥਹੋਕਹੈਨਿਰਧਾਰਾ॥ ੧੦੭॥

੧੦੮॥ ਮੰਤ੍ਰੀਵਰੁ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪੁਨਬੋਲੋਤਸੋਸਬੈਹਾਬਜੋਰਿਸਿਰੁਨਾਇ॥ ਮਹਾਰਾਜਜੋਕਹੀਹੀ
 ਰਵਨੇਕਾਰਾ॥

ਦੇਉ ਕਹੈ ਸੁਨਾਇ॥ ੧੦੮॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਤੁਮ ਸਥ ਕੇ ਸਿਰ ਮੇਰੇ ਕਪੜਾ ਬਿਨ ਤੀਕਿ ਗੈ॥ ਏਕ ੮੦
 ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਆਇਸਾ ਬਿਨ ਕੀ ਕਹਿ ਸਕੈ॥ ੧੦੯॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਬੰਧ ਕਾਲ ਕੀ ਪਿਟ ਜੀ
 ਅਮੈ ਗਿਰਾਵਨ ਕਹੈ॥ ਕੋਨ ਬੰਜ ਕੀ ਚੋਟ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੁਰ ਪਤਿ ਮਾਰਿ ਹੈ॥ ੧੧੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਸੋਰਠਾ॥
 ਜੋ ਕਹਿ ਹੈ ਸੀ ਅਦੇਹਿ ਤੋਹਿ ਕੋਨ ਅਨਹਿ॥ ਜੁੰਧ ਸਾਪੁ ਹੋਲੇ ਹੁਤ ਉਏ ਬਚਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਹੈ॥
 ੧੧੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਬ ਬੋਲੇ ਲੀਕਾ ਪਤੀ ਕਹੋ ਦੂਸਰੀ ਬਾਤ॥ ਤੁਮ ਮੰਤ੍ਰੀ ਮੇਰੇ ਸਬੋਧ ਪੁੰ
 ਤਿ ਤੇਨ ਰੁਠਾਤ॥ ੧੧੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਰਾਵਨ ਕੇ ਯਹ ਹੋਤੁ ਯਾਹੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਰ ਕਹੈ॥ ਯੋਨ ਹਿਜ ੨੨
 ਨਤ ਪ੍ਰੇਤੁ ਮ੍ਰਿਗ ਪ੍ਰੈਤ ਕੇ ਸਿੰਘ ਕੇ॥ ੧੧੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਬ ਸੁਕ ਕੋ ਬੋਲਤ ਭਏ ਸਥ ਕੇ
 ਆਗੇ ਧਾਇ॥ ਜੋ ਤਬ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਤ ਕਹੀ ਤੋਂ ਅਬ ਸਾਚੁ ਸੁਨਾਇ॥ ੧੧੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਬ
 ਸਾਰਨ ਸੋ ਸੁਕ ਕਹੀ ਸੁਨਿ ਮੰਤ੍ਰ ਕੇ ਰਾਇ॥ ਬਾਰਨ ਲੇਤੁ ਮਘ ਰਗਾਏ ਮੇਰੇ ਦੇਤ ਸੁਕਾ
 ਹੇ॥ ੧੧੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪੁਨਿ ਸੁਕ ਮਨ ਸਮਝੈ ਤਬ ਹਿਜ ਹਾਦਿਵ ਸਤ ਹਰਾਤਿ॥ ਧ
 ਰਮ ਕਰਤ ਜੋ ਮਾਰਿ ਪੈ ਯਾ ਤੇ ਭਲੀ ਨਿਬਾਤ॥ ੧੧੬॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਰਾਜਾ ਸੁਨਿ ਠਾਕੁ ਰਸੁ
 ਹਾਤੀ ਹਮ ਸਬੋਧ ਕਹੀ॥ ਅਬ ਤੁਮੇ ਬਚਨ ਜਬਾਰ ਬਸੁਨਾਇ॥ ਰਾਮ ਕੋ ਪਚੀਟੀ ਅੰਬ
 ਰੰਚਣੀ ਨਬ ਚੈ ਕਉ ਮੈ ਹਇਨ ਬੀਚ ਪ੍ਰਸਕਹਾ ਲੈ ਬਚਾਈ॥ ਅੰਗ ਬਿਪਗੀਤਿ ਅ
 ਪਰਾਧ ਬਿਨੁਤਾ ਕੀਤੀ ਅਸੂਨੇ ਪਰਜਾਇ ਛਲਾ ਬਲ ਕੈ ਚੁਰਾਈ॥ ਰਾਵੈ ਮਾਰਿ
 ਰਿਮ ਹਾਰਾ ਜਗਾ ਜਸੁ ਨਿਮਦ ਕੇ ਭਏ ਤੋਂ ਕਹਾ ਕੇ ਹਾਰਿ ਜਗਾਈ॥ ੧੧੭॥ ਕਥਿਤੁ
 ਰਾਵਨ ਵਾਚ॥

ਮੰਤ੍ਰੀ ਦਾ

ਹਿੰਦੂ ਮਤਰੰ ਮਥਲ ਕਹੈ ਅਤਿ ਛੁਤੀ ਮੰਦਰ ਤਹੈ। ਬੀਸ ਭੁਜ ਸਿ
ਮਾਪਤਿ ਬਸਿ ਮੈਰੇ ਪੀਤ ਕੇ ਬਹਤ ਹੋ। ਦੇਖਿ ਸਬ ਹੀ ਕੀ ਮੀਚ ਏਕ ਹੀ
ਲਾਪੇਟ ਬਾਧੇ ਈਰਹਤ ਹੋ। ਸਾਚ ਕੇ ਕਹੇ ਤੇਰਾ ਜਾਐ ਸਦੁਖਲਾ
ਸਾਰਨ ਕਹਤ ਹੋ। ੧੧ ਪੀ ਕਾ ਬਿਤੁ। ਨੀਤ ਕੀ ਸੁਨਤ ਬਾਤ ਕਾਹੇ ਕੋ ਮਿ
ਨ ਮੈ ਨ ਧਰੀਐ। ਐਰਸ ਬਾਤ ਨ ਕੋ ਪਾਇਨਾ ਅਧੀਨ ਰਹੈ। ਤ੍ਰਿ
ਗੀਏ। ਸੂਰ ਕੇ ਸੁਭਾਓ ਬਿਨਾ ਚੁਧਨ ਕੇ ਰੇਬ ਖਨ ਕਾਇਰ ਜਮੈ
ਮਾਜੇ ਲੋਸੀ ਅਪਯੋਐ। ਬਿਰਾਜ ਮਨ ਮਹਾਰਾਜ ਤੋ ਲੋਲਾਖ ਭੰਡ
੧੨ ਪੀ ਕਾ ਬਿਤੁ। ਸਾਰਨ ਕੋ ਬਾਨ ਦਏ ਹੈ ਸੁਭੇ ਫੇਰਿ ਲੇਹ ਜਾਨਤ
ਹੋ। ਕਾਹੇ ਕੁਮਤਿ ਸਭਾ ਤ੍ਰਿਨੀ ਮੈ ਨੀਚ ਮਤਿ ਮਾਯੂ ਸੁਗਪਤਿ
ਐਸੀ ਐਸੀ ਬਾਤ ਨ ਕੋਹ ਜਿ ਕੋ ਬਿਖਾਵ ਕਰੇ ਏ ਤੋ ਕਹੈ ਬੰਸ
ਯੋ ਬੀਰ ਪਾਛਰਾਜਾ ਛੀ ਬਾਤ ਮੈਸੀ ਬੁਧ ਤਉ ਸੁਨਿ ਲੀਜੈ। ੧੦
ਬਿਤੁ। ਸੂਰਜ ਬਰੇ ਛਲੁਤ ਹੀ ਘਰੀ ਜਾਇ ਬਲੁ ਨਾ ਤੇਰਾ ਮੈਥ
ਜਨ ਕੀ ਗੀਤਿ ਰਨੁ ਮੈਥੈ ਅਰੁ ਮਥੈ ਮੈਰੇ ਹੋਏ ਪਕਲੇ ਲਾਹਿਜ ਸੁ
ਰਮ ਬਾਤ ਤਹੈ ਨ ਪਛਪਾਤ ਮਾਤ੍ਰ ਚੁਕਿ ਗਏ ਹਮੇ ਬਡੀ ਬਿਪ੍ਰੀ
ਨੀ ਤੋ ਚਲੇ ਮੈ ਜਬ ਨੀ ਤੇਨੇ ਕੁਛ ਭੋਤਾ ਕੀ ਕਿੰਨ ਪਰਤੀ ਸਿਹੈ। ੯

ਗਵਨੇਵਾਚਾ

੧੨੧੧ ॥ ਸੁਨਿਗੇਵਾਏਕਥਾਹੋਨਗਮੇਲਾਟਕਹੋਤੋਉਪਾਹਿਮੇਰੁਸਿਪੁਪਾਰਡਾ ੧
ਦ੍ਰਾ ਜੋਕਹੋਤੋਸੁਰਕੇਨਿਚੋਰਤੋਜੁਫੀਕੋਕਰੋਸਾਸਿਮੈਤੋਉਪਾਰਸੁਗਤਿਕੋਨਿਕਾਰਿਦ੍ਰਾ ॥ ਦੇਵ
ਨਕੋਮਾਰਿਤਾਤਕਾਲਕੋਰੋਭਮਾਲਸਿਵਕੋਚਢਾਇਉਹਾਕਾਲਹੁਕੋਮਾਰਿਦ੍ਰਾ ॥ ਮਨੋ
ਮਹੇਦਰਕਹੀਸੁਾਦਿਨਬੀਤੇਅਬਦੂਕੋਕਾਰਿਬਾਤਕੋਰੋਕਹੋਤੋਬਿਸਾਰਿਦ੍ਰਾ ॥ ੧੨੨ ॥ ਕਉ ॥ ਮਸੀਵਾਚਾ ॥
੧੨੨ ॥ ਹਨੂਮਾਨਮਾਯੇਓਨੋਰੋਗਸਿਸਰਾਯੇਗਾਂਓਬਾਪਯੋਬੈਰਤਾਹੀਕੋਕਹੋਤੋਛਾਰਿਦਿਲੀ
ਏ ॥ ਬਾਲੀਸੁਤਪਾਯੋਤਕੋਪਾਉਨਉਠਾਯੇਕਾਹੂਤਿਨਸੈਨਖੀਜੋਰਜਾਹਮਹੁਸੈਖੀਜੀ
ਦ੍ਰਾ ॥ ਬੂਝੇਤੇਨਸਾਚੁਕਹੋਤੋਸਦਾਨਕਰਹੈਕਹੈਜੋਜਬਥਥੋਐਸੀਮਾਨਲੀਜੀਏ ॥
ਤੇਰੇਦੁਖਸੁਖਸੈਨਰਾਮਕੋਨਖਾਯੇਲੋਨਦੇਉਹਮਕਹੀਜੋਉਜਾਨੀਏਸੁਕਸੀਏ ॥ ੧੨੩ ॥
ਦ੍ਰਾ ॥ ਸੁਨਿਗਵਨਜੀਅਮੋਜਰੋਕੀਨੇਤਿਹਹਿਕਾਗਮੀਤ੍ਰਿਕੋਅਰਿਨਕੋਦੇਖ
ਡੇਕਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧੨੪ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਏਮੰਤੀਕਿਹਕਾਂਮਪਛਕੋਹਿਤੁਸਮਝੈਨਹੀ ॥
ਅਬਮਾਯਾਕੋਕਾਂਮਰਚਿਮਾਰੋਸੀਤਹਿਛਲਾ ॥ ੧੨੫ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਸਭਾਉਠੀਯਹਬਤ
ਸੁਨੀਏਦੁਜਮਲੋਕਪਤਿ ॥ ਭਲੀਭਈਕੁਸਰਾਤਮਕਿਨਮਯੈਸੀਸਦਸਾ ॥ ੧੨੬ ॥
॥ ਕਾਬੋਤੁ ॥ ਤੀਅਲੀਨੀਸਾਥਪਰੋਹਾਥਪਰਿਹਾਥਕਹੋਨਾਥਥਰੀਥਰੋਲੋਸੁਮੰਤ
ਕਛਕਹੋਹੈ ॥ ਵੈਤੋਸਥਬੂਛਕਛਬਾਵਗੀਸੀਕਹੋਬਾਤਜਨਤਹਿਉਨਹੀਕੋਜੀਮੋ

ਰਾਮਪਰੇਯੋ॥ ਰਾਨੀਦੁਖਪਾਯੋਕਹੈਜੀਅਮੈਕਾਨੁਸਾਯੋਪਛੇਕਹੀਭਲੀਕੀਨਿਤੁਮ
 ਤੇਤੋਇਦੁਰਬੋਯੋ॥ ਬੋਰਹੋਸਾਥਕੋਨਥਾਤਕੋਬੁਰਮਨਊਰਾਂਮਗੁਨਗਾਊਰਾਂਤੁਭਵੇ
 ਪਤਿਮਰੇਯੋ॥ ੧੨੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਅਥਅਗੈਛਲੁਕਰੈਗੋਸੀਤਾਂਕੋਫਿਗਜਾਇ॥ ਕ
 ਥਾਸੁਆਗੇਹੋਇਗੀਸਿਤਬਨਹੁਮਨੁਲਾਇ॥ ੧੨੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਬਹੁਤਾਪਦ
 ਪਾਇਪੁਨਤਜਤਹੈਜਾਨਕੀ॥ ਤ੍ਰਿਜਟੀਕਰੈਸਹਾਇਸਾਹੀਤੋਜੀਵਤਬਥੇ॥
 ੧੨੩॥ ਇਤਿਸੀਰਾਂਮਗੀਤਿਮੰਤ੍ਰੀਉਪਦੇਸਨਮਨਵਮੰਤ੍ਰੀ॥ ੧੨੪॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਇਤਰਾਵਨਮਨੈਕਹੈਕਰੋਇਕਅਥਕਾਮਾਮਾਪਕੋਪਰਪਰਕੈਲੇਲਛਮਨਾ
 ਮਾ॥ ੧੨੫॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਤਿਨਕੇਤੁਰਤਬਿਨਸਾਦਿਖਰਾਊਮਥੇਜੁਗਲਾ॥ ਸੀਅਕੀਤੇਰਾਂਅਸ
 ਤਬਭਜਿਹੈਦਸਕੇਧਕੈ॥ ੧੨੬॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਏਮਾਇਅਕੇਕਾਲਸੀਨਯਿਨਤਮੂਰੁਅ
 ਜੈਝੀਵਰਕੇਲਪਰ੍ਹੇਮਿਨਛਲਕੁਜੋਕਰੈ॥ ੧੨੭॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਉਤਰਵਿਕੁਲਉਦੇਤਰ
 ਨੀਚਰਤਮਹਰਨਕੈ॥ ਚੜਦੀਪਜੋਜੋਤਿਇਤਰਾਵਨਸੇਸੇਲਗੈ॥ ੧੨੮॥ ਕਾਥ
 ਜੀਅਮੈਬਿਚਾਰਿਜੈਸੀਜਾਇਬਨਕਰੀਤੈਸੀਜਹਾਸੀਅਥੈਸੀਚਲਮੇਤਹਾਂਹੀ
 ਕੋਧਾਇਕੈ॥ ਤੀਅਲੀਨੀਸਿਗਮਨਰੁਦ੍ਰਮੈਅਨੰਗਪਰਕੋਕਾਨੁਹਸੇਜਾਅਚੁਕਲ
 ਲੇਤੋਹੈਉਠਾਇਕੈ॥ ਚਹੁੰਚਕਸਬਦਕਰਾਲਭਯੋਰਾਂਮਕਵਿਹਾਲਚਾਲਮੇਭਿ

ਭੇਗੀਦੰਡੀ ਬਜਾਇਕੈ॥ ਤੁਝ ਜੋ ਜਾਇਰ ਵਨ ਤਿਹਾਰੇ ਡਰਮ ਹਾਰ ਯੁਗਮ ਚੰਦਨੁ ੧੨
 ਸੋ ਕਾਹੂ ਕਹੀ ਐਸੀ ਜਾਇਕੈ॥ ੫॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਐਸੀ ਸੁਨਿ ਬਾਤ ਸਬ ਛੁਲਿ ਗਏ ਗਾਤੁ ਕ
 ਪਿਰਾਮ ਸੁ ਸਭਰੇ ਭਾਗੀ ਅਬ ਕੈਸੀ ਕਹਿਹੀ॥ ਆਇ ਲਛਮਨ ਸੁ ਸਕਾਇ ਕਹੇ ਪਾ
 ਗਾਹਿ ਕੋਨ ਦੁਰਿਤਾਈ ਨਾ ਬਕਹੇ ਨਹੀ ਮਰਿਹੀ॥ ਲੋਗ ਜੋ ਕਹਤ ਲੀਕਾ ਪਤਿ ਭਾ
 ਗੇ ਮੇਰੇ ਡਰਮ ਕੋ ਡਰ ਦੇ ਭਏ ਸੁ ਕੈਸੀ ਗਾਤਿ ਕਹਿਹੀ॥ ਦੁਕੈ ਬਿਨੁ ਮਾਰੇ ਹੋ ਤੋ ਸੀ ਅਰ
 ਨ ਲੈਹੋ ਅਰੁ ਭਾਜੁ ਅਰੁ ਤਾਂ ਕੀ ਤੋ ਨ ਪੀਠਿ ਚਾਢਿ ਲਾਹਿਹੀ॥ ੬॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਕਹੀ ਲ
 ਛਮਨ ਸੁਨਿ ਸੁਭਟ ਮੁਕਟ ਮਨਿ ਐਸੀ ਐਸੀ ਬਾਤ ਤੋ ਐਸੇ ਅਨੁਸਾਰਿਹੀ॥ ਆਨੁ
 ਜੋ ਵਿਡੀਠਿ ਯੋਕੋ ਪੀਠਿ ਸੋ ਲਗਾਇ ਰਾਖੈ ਤਹ ਭੇਪ ਸੀਟ ਤਨ ਏਕ ਅੰਕ ਭਰਿਹੀ॥ ਐਰ
 ਜੋ ਕਹੈ ਤੋ ਚਹੁ ਓਘੇ ਰਿਰਖੇ ਪ੍ਰਭ ਜੋ ਲੋਤੁ ਮਾਏ ਤੋ ਲੋਠ ਗਤੋ ਨ ਟਰਿਹੀ॥ ਐਹੇ
 ਪੁਥੀਰ ਛੀਰ ਨੀਰ ਕੇ ਬਿਬੇ ਕਰ ਪਿਤੀਰ ਕੀ ਬਹੀ ਕੋ ਸਮਾਇ ਕੈ ਨਿਕਰਿਹੀ॥ ੭॥ ਰਸ ਚੰਦਨੁ
 ਤੋ ਤੋ ਬਾਤ ਕਹੀ ਤੇ ਹੋ ਪੰਥ ਤੋ ਸਹੀ ਤਉ ਸੂਰਨ ਕੇ ਲਰ ਬੇਕੀ ਅੰਗੇ ਭਾਂਤ
 ਬਾਤਹੀ॥ ਜੋ ਲੋਨ ਫਗਵਨ ਕੇ ਮਾਸੁ ਨ ਉਠਾਉਗੀ ਧਜੋਗ ਨੀਪਿ ਸਾਚ ਪ੍ਰੇਤ ਗੀਧਨਾ
 ਪਾਤਹੀ॥ ਜੋ ਲੋਦ ਸਮੁੰਦ ਨਿਕੇ ਝੁੰਡ ਨਿਬਿਖੇ ਹੋ ਧਰ ਬੀਸੇ ਭੁਜ ਦੰਤ ਨਿਤੋ ਲੋਹੁ ਨ ਚੁ
 ਚਾਤਹੀ॥ ਤੋ ਲੋਸੁ ਨਿਬਿਰ ਮੇਰੇ ਬਾਨ ਠਹਰਾਤ ਨਹੀ॥ ਤੋ ਲੋਰ ਪੁਥੀਰ ਕੇ ਨ ਲੋਚਨ
 ਸਿਰਾਤੋ॥ ੮॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਜੋ ਤੋ ਭਾਜਿ ਜਾਇ ਤੋ ਨ ਧਰੇ ਅਗੋ ਪਾਇ ਅਰਿ ਕਪਿ ਮਨੇ

ਕਰਿਤ ਬਾਥੋ ਅਨੁਸਾਰਿ ਹੈ॥ ਦੇਖੀਓ ਬਿਨਾ ਬਿਚਾਰਨਾ ਵੈਸੀਆ ਮੇਰੇ ਦੁਖਾਤ
 ਹੀ ਪਾਗੀਓ ਕੇ ਮਾਰਤੇ ਹੀ ਪਾਗੀ ਮਰਿ ਹੈ॥ ਜੋ ਲੋਗਨ ਆਇ ਸਮੁਹਾਇ ਦੁੰਦਬੀ ਬਜਾ
 ਏ ਜੈਸੀ ਭਾਂਤਿ ਲਰੇ॥ ਮੇਰੇ ਸੀਭਾਂਤ ਲਰਿ ਹੈ॥ ਤਾ ਕੇ ਨੀਕੇ ਮਾਰਿ ਪਾਛੇ ਰਾਜੁ ਦੇ ਬ
 ਭੀਖ ਨੇ ਕੋਤਾ ਕੇ ਪਾਛੇ ਜਨ ਕੀ ਕੀਮਤ ਹਾਰ ਕਰਿ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਬਖਸ਼ੈ ਬੇਲਮੇਲ ਛਮ
 ਜਹ ਕੋ ਨੀਕ ਮਾਰੇ ਰਨ ਬਾਥ ਕੇ ਰਹੇ ਤੋਨ ਬਕੁ ਪਮੇ ਉਮਾਹੁਗੇ॥ ਸਾਤੇ ਲੋਕ ਭਾਹੁ ਦੇ ਕੈ ਚੰ
 ਪਤੋ ਭੂਮਿ ਫਟਿ ਜਾਇਗੀ ਪਛਾਲਤ ਬਸੇ ਸੇਸੇ ਬਿਸਹੁਗੇ॥ ਐਸੇ ਕਉ ਚੋਟ ਹਰ ਦਨ ਮੇ
 ਨ ਰਚੈ ਰਮਾਭਿ ਕੁਟੀ ਚਦਾਇ ਕਨ ਜਾ ਸੇਸੁ ਮੁਹਾਹੁਗੇ॥ ਭਾਜੇ ਕੋ ਨ ਮਾਰਤ ਹੋ ਮੇਰੇ ਨਪ
 ਚ ਚਤੋ ਜਨ ਤਹੇ ਜੋ ਕੇ ਰਾਜ ਯਾਹੁ ਕੇ ਦੇ ਜਾਹੁਗੇ॥ ੧੧॥ ਦਹ॥ ਏਯੋ ਕਰਤਾ ਬਿਚ
 ਰਾਇਤ ਉਪਜਤ ਸੁਧਰੇਗਾ॥ ਉਤਰਾਵਨ ਸੀਆ ਫਿਗ ਗਯੋ ਲੋਅਪਨੀਤੀ ਅਸੀ
 ਗਾ॥ ੧੧॥ ਜੋ ੧੨॥ ਪੀਅਜੀਅ ਅਜਹੁ ਬਿਚਾਰਿ ਮਮਸੀਅ ਅੰਗ ਨਿਭੇਦ ਭੂਹਿ॥
 ਪਾਟਿ ਜੇਵਹਿ ਨਿਕਾਰਿ ਪਸੀਕੁ ਪਕ ਛੁਸੇਖ ਕਰਿ॥ ੧੩॥ ਕਾ ਬਿਤ॥ ਜੈਸੇ ਕਨਕਾ ਚ
 ਲ ਸੇਲੋ ਹਜ਼ਾਰ ਬਿਬੇਕ ਮਹਿ ਜੈਸੇ ਦਿਨ ਦਾ ਪਤ੍ਰਾ ਆਭੇ ਤਮ ਜਾ ਮਨੀ॥ ਜਨਕ ਸੁਤਾ
 ਕੀ ਦੇਹ ਦਾ ਮਨੀ ਦਮਕ ਆਭੇ ਤੂੰ ਤੋਲਾ ਗੇ ਐਸੀ ਕਰੇ ਬਾਂਦਰ ਕੀ ਕੇ ਅਨੀ॥ ਮਿ
 ਗਾ ਮਦ ਕੰਕ ਮਕ ਖੁਬ ਬਾਸੁ ਤੇ ਹੋਤੁ ਚੋ ਆਸੇ ਚੋ ਬੇਲੀ ਹੁੰਤੋ ਹੋ ਬਾਸੁਤਾ ਮਨੀ॥ ਜੈ
 ਸੀ ਸੀਅਓ ਰਤੋ ਸੁਕ ਰਾਵੈ ਮਾਰਤ ਕੀ ਸੇਈ ਤੀਨ ਲੋਕ ਛੁਟੈ ਸੰਰਭ ਕੀ ਗਾਮਨੀ॥

ਤੁੰਜਗਰਥਾਤਸੁਨਿਬਾਰਗੀ ਸਦਾਕੀਨਾਰਿਜਨਕੀਕੇਸੰਗਤੇ ॥੨॥
 ਨਮੇਰੇਘਾਟਿਗਾਤਹੈ॥ ਜੈਲੀਸਸਿਪੁਰਨਪ੍ਰਕਾਸਤਨਪ੍ਰਾਚੀਦਿਸਤੋਲੀਨਾਇਤਮ
 ਸੀਤਗਯਾਇਤਗਤਹੈ॥ ਜੈਸੇਕੁੰਜਕੇਤਕੀਗੁਲਾਨਮਲਾਦੇਖੇਬਨਬਾਸਾਥਿ
 ਨਾਅਕਫੂਲਫੂਲੇਨਸਮਾਤਹੈ॥ ਤੇਰੇਜੀਅਰੂਪਕੋਅੰਬਰਹੈਭਾਗੀਪੈਸੁਕੰਬਰ
 ਪਟੇਬਰਥਾਬਾਥੀਥਿਕਾਤਹੈ॥ ੧॥ ਗਾਥਾ ੧੦੦ ॥ ਐਸੇਰੂਪਭਯੰਤੋਕਹਾਵੈਗੰਧਾ
 ਨਨਾਥਮੰਗੇਤੋਨਾਵੈਹਾਥਮੇਲਹੁੰਨਪਾਈਏ॥ ਜੈਸੇਚਿਤ੍ਰਪੁਤਰੀਬਨਾਇਕਾ
 ਹੁੰਦੀਨਿਰੁਥਤਾਕੇਦੇਖਿਮੁਕੁਜੰਨਾਚਿਤਕੋਚਲਾਈਏ॥ ਰੇਵਾਸਰਸ੍ਰਤੀਗੰਗ
 ਗੰਮਤੀਜੋਜਮਲਕੇਨਾਇਕੈਤਰੰਗਨਿਮੈਪਾਪਕੋਬਹਾਈਏ॥ ਕਿਧੀਆਪਬੂਤ
 ਜੋਯੇਤੋਹਿਕੋਲੋਸਮੁੰਯੇਕਾਹੁਕੋਤੋਢੋਟਾਏਕੈਰੂਪਚਢਿਜਾਈਏ॥ ੧੫॥ ਸੋਰ
 ਠਾ॥ ਸਹਬਕਥਾਦਨਿਨਾਰਿਖੰਡਤਬਚਨਨਿਸੰਕਮਮਾ॥ ਜਨਬਿਧਿਨਿਓਨਿਹਾਇ
 ਅਹਿਮੁਖਰਸਨਾਦੁਇਕੰਹਤਾ॥ ੧੬॥ ਦੁਹਰਾ॥ ਸੁਨਿਰਾਜਤੋਸੰਕਹੈਜੋਓਪਜੀ
 ਮਨਮਾਹਿ॥ ਤਜੇਕਪਟੁਸੁਖਪਾਈਏਤੋਜੋਗਮਦੁਖਜਾਹਿ॥ ੧੭॥ ਕਾਬਤੁ॥ ਦਾ
 ਨਮੁਹਹੁਤਸੇਈਕੁਲੇਮੈਸਪੁਤਸੇਈਲਾਖਕਾਮਛਾਡਿਕੈਚੁਕਰੈਏਕਕਾਮਕੀ॥
 ਪੰਡਤਪ੍ਰਥਨਿਸੇਈਪ੍ਰੇਮਜਲਮੀਨਸੇਈਅੰਗਪੈਕਹਵੈਆਪਕਹੈਹਰਿਨਾ
 ਮਕੀ॥ ਲਾਜਕੋਜਹਾਜਸੇਈਆਜਕਾਦਿਰਾਜਸੇਈਲੋਕਾਸਿਰਤਾਜਸੇਈਕੋਰੁਤੈ

ਬਾਰ

੨੭

ਹਾਂਮਕੋ॥ ਰਾਂਮਕਾਵਿਰਜਸੇਈਮੇਰੋਸਿਰਤਜਸੇਈਮਹਾਰਜਸੇਈਜੋਇਭਜੈਰਾਂਜਾਗਾਂਮਕੋ॥
੧੮॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਸੁਨੀਏਪੁਰਨਗੁਨੀਏਭਗਤਬਾਨਸੁਤੋਬਡੇਈਸਮਾਨਅਭਿਮਾਨਪਰਹਰੇ
ਏ॥ ਸੋਈਹੋਸੁਜਨਜਿਨਿਜਾਨੇਭਗਵੰਤਪ੍ਰਭੁਭਾਤ੍ਰਿਕੈਅਜਾਧਨਕੋਸਾਧਅੰਕਤਗੀਏ॥
ਐਸੀਜਬਹੋਇਤਬਜੀਤਿਹੁਏਜੋਗੋਇਅੰਗਜਨਹੋਇਤੋਤੋਏਕਾਂਮਕਗੀਏ॥
ਜੋਲੋਗਜੀਜੈਤੋਲੋਭਲੋਜਸੁਲਜਿੰਦਾਨੁਦੀਜੈਮਾਨੁਦੀਜੈਹਸਿਦੀਜੈਪਾਇਪਰੀਏ॥
੧੯॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜਾਨਕੀਦੈਅਪਨਾਇਐਰਾਂਮਹਿਯਾਂਮਹਿਤੋਨਰਤੀਪ੍ਰਭੁਜੀ॥ ਦੇਸੁਬ
ਸੈਨਹਿਲੋਕਹੋਏਦੁਖਜੀਨਪਸੈਪੀਅਯੋਜਗਜੀਜੈ॥ ਜੈਯਹਬਾਤਰਚੈਤੋਭਲੀਨਰੁ
ਚੈਤੋਭਲੀਬਿਲੀਸੁਲੀਲੀਜੈ॥ ਬੀਚਕੋਜਮਨੇਹੁਨਹੀਤਬਰੰਭੁਕਹੁਪਰਪਚਨਕੀਜੈ॥
੨੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬਹੁਕਾਈਸਰਵਰਕਰੈਤਬਬੋਲੇਰਸਬੋਨ॥ ਲਗਤਚਰਕਸੀਦੇਖੀ
ਐਬਹੁਰਿਕੈਅਲਸੈਨ॥ ੨੧॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਊਚੇਕਹਿਏਕ੍ਰਿਪਰਪਚਨਸੋਘੋਰਿਘੋਰਿਹੁ
ਜੋਸਵਾਧਨਦੇਕਛਲਕੋਕਰਤਹੀ॥ ਗਾਂਮਲਛਮਨਕੇਬਨਾਇਮਾਬੋਲਾਇਮਨਕਹੁਸਿਦੁ
ਐਸੋਘਾਨਹੁੰਸਰਤਹੀ॥ ਕੁੰਡਲਮੁਕਟਕੀਚਰਕਦੀਨੀਗੰਡਨਮੈਨੈਕਹੁੰਨਕਹੁੰਗੀਧੁਪਾਇ
ਨੀਪਰਤਹੀ॥ ਲਛਮਨਤਉਥਿਪਗੀਤਿਬਡੀਮੰਕੋਹੋਇਭਾਂਵਨਤੋਹੋਤੋਭੰਤਭੰਤਨਿਡਰਤਹੀ॥
੨੨॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਛੋਟੀਛੋਟੀਜਟਾਮੂਰਮੈਤੀਮਾਲਕੀਠਝੁੰਕਹੁੰਛੋਟਕਬਨਾਇਲੇਹੁਕੀ
ਕਸੀ॥ ਤੋਹੀਛਿਛਥਿਕੇਤਰੰਗਬਰੇਰਾਂਮਕਾਵਿਮਨੇਨਿਲਸਾਇਪਰਿਠਾਇਮਇਸੀਠਨੀ

ਕਰੂੰ

॥ ਕਿਧੀਨਿਲਕਮਲਮੈਅਮਲਬਿਰਾਜਮਲਲਕੀਪਤਿਕੀਰੀਗਰਹੈਖਨੀ॥ ਏਤੇ ੮੪
 ਅਪਰਾਪਪਰਿਨੈਕੀਵ੍ਰਿਪਰੈਪਾਇਤੋਤੀਨੇਲੋਕਮਾਂਧਿਬਤਯਾਹੀਕੀਬਨੀ॥ ੨੩॥ ਕਥਿ
 ॥ ਲੋਚਨਬਿਸਾਲਮਨੋਰੇਹਭਿੰਗਮਲਕੋਰਵਨਕਰਲਾਮਾਨੁਜਨਕੀਹਰਤਹੀ॥ ਜੰਕੀ
 ਛਾਬਿਛੂਟੇਦੁਤਿਦਾਮਨੀਸੀਕੋਧਿਨਾਤਿਤਾਂਕੀਰੁਪਜੋਤਿਮੈਪਤਿਗਸੋਜਰਤਹੀ॥ ਗੋਤਮਕ
 ਸ੍ਵਾਪੁਅਨਿਅਨੁਹੀਜਰਾਵੇਮਹਿਦੇਹਹੁਕੇਗਾਏਮਨਧੀਰਜਧਰਤਹੀ॥ ਰਾਂਮਕਵਿਯਕੇਕੁ
 ਪਾਪਨਿਕੋਲੇਖਯਾਂਤੇਪਾਪਯੋਕਹਤਐਸੇਪਾਪਤਿੰਗਰਤਹੀ॥ ੨੪॥ ਕਥਿੰਤੁ॥ ਐਸੀਭਾਂਤਕੀ
 ਨੇਛਲੁਕੇਵਲਪ੍ਰਚਥਲਭਾਂਮਨਸਿਭਰੇਪਲੁਸੁਖਹੀਕੀਹਾਨਿਹੈ॥ ਜੈਸੇਏਕਰੇਗ
 ਮੈਕ੍ਰਿਦਖਸਿਨਪਤਜੇਗਮਰੇਲਗੈਲੋਗਾਨਿਮੈਕਾਕੀਤਥਕਾਨਿਹੈ॥ ਰਾਂਮਕਵਿਜੇਦਪ
 ਜਨਕੀਪਤਿਅਏਘਰਿਤਉਮਨਪਾਪਨਿਕੀਮਿਟੇਨਕੁਥਨਹੈ॥ ਜੈਸੇਭੀਨਲੋਗਾਨਿਕੀ
 ਜਾਤਤਮੁਉਦੈਲੇਤਕੋਨਪ੍ਰਸੂਰਕੀਉਲੂਕਜੇਨਜਾਨਿਹੈ॥ ੨੫॥ ਕਥਿੰਤੁ॥ ਦੁੰਦਬੀ
 ਬਜਾਇਛੇਲਤਾਲਕਾਭਿਨਾਇਬਰੇਉਪਾਮਚਾਇਛਲਕੀਨੇਭੀਮਰੁਮਕੋ॥ ਬਾਹਨਬ
 ਨਾਇਆਗੇਕੋਤਕਚਲਾਇਮੁਖਧੂਰਲਪਟਾਇਮਾਨੀਤੇਰਣਧਾਂਮਕੇ॥ ਪੁਜਾਫੁਲ
 ਏਛੁੰਕਚੋਰਸੇਛੁਗਾਇਬਾਗੇਬੀਗਨਿਬਨਾਇਯੋਚਲਾਇਦਾਂਮਚਾਂਮਕੇ॥ ਹੋਇਬਿਕਰ
 ਲਾਧਿਗੁਕਲਕਹਾਲਾਢੀਫੀਲਜਨਕੀਜੁਐਸੇਹਲਦੇਖੇਤਬਰਾਂਮਕੇ॥ ੨੬॥ ਰਾਂ
 ਮਹੇਸੁਕਾਛਮਲਸੋਸਿਪਾਰੇਦੇਵਧਾਂਮੇਰੀਏਸਰਨਿਅਬਹੈਨਾਮਾਸਾਅਸਕੀ॥

ਤੰਤੋਚਲੇਸਿੰਗੀਅੰਨਗਤੋਬਚਾਇਲੀਜੈਗੀਗਾਨੇਸਮੁੰਦ੍ਰਮਿਲੀਛਾਰਿਬਤਮਨਕੀਸਾ
 ਹੀਛਿਦੇਖਿਛੁਥਿਨੈਨਰਹੇਨਿਰਦਬਿਛੁਟਿਚਲੀਛਤੀਜਿਮੇਰੀਚਪ੍ਰਤਭਾਨਕੀ॥੨੬॥ਕਿਥੁੰਤੁ॥
 ਰਲਧਿਗੁਕਲਕਹਾਲਾਈਛੀਲਕੋਨਏਈਗਮਚਦੋਕੋਨਏਈਜਨਕੀ॥੨੭॥ਕਿਥੁੰਤੁ॥
 ਚਾਇਗਾਇਗਮਹਾਗਮਨਜਗੇਕਬੀਰਯਾਇਕੋਰਪੂਰਨਅਨੰਤਹੋਕਾਵਤੋ॥ਆਨਿਦ੍ਰੇ
 ਨਚਦਾਬਿਛੋਰਿਸਿਵਸੇਸਸਸਿਬੇਦਤੁਮਹੀਕਿੰਨੇਤਨੇਤਕਰਿਗਾਵਤੋ॥ਸਿੰਧੁਸੁਰਗਜ
 ਐਰਣਕਲੋਕਨਿਕੇਮੇਰੇਅਥੋਨਾਥਤੇਗਿਜਾਇਪਲਹੀਓਠਾਵਤੋ॥ਤੁਪਦੇਸਦੇਸਨਕੇਬਾ
 ਲਕਨਰੇਸਲਕੋਸਭਾਮੇਪ੍ਰਦੇਸਕਰਿਥੈਠਨਿਨਪਾਵਤੋ॥੨੮॥ਕਿਥੁੰਤੁ॥ਗੰਮਪ੍ਰਨਾਥਕਾ
 ਮਕੇਲਏਕਸਾਥਤੁਮਮੇਰੇਈਅਧਰਕੋਸੁਧਾਅਧਾਇਪੀਵਤੋ॥ਤਾਂਕੇਪਾਛੇਮੋਹੁਕੇਥੀ
 ਵਾਇਕੈਪ੍ਰਯਪ੍ਰਯਦੋਉਤਨਭੇਦਹੁੰਨਪ੍ਰੇਮਰੋਗਸੀਵਤੋ॥ਅੰਰਜੋਕਦਾਂਚਕਹੋਤੋਰੇਈਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤੁਸਾਂਚੇਤੋਤੋਪ੍ਰਯਕਰਿਕੈਜੇਵਾਇਕਮੋਨਜੀਵਤੋ॥ਆਜੁਥੈਗੀਕਾਲੁਮੇਰਿਆਇਕੈਦਿ
 ਖਵੈਵਾਸੁਆਸਹੀਜੁਗਮਕੀਸੁਦੇਖੇਕਟਿਗੀਵਤੋ॥੨੯॥ਕਿਥੁੰਤੁ॥ਬੈਠਿਪਰਜਕਭਗਾ
 ਕਮੇਸੋਕਹੀਥਾਤਸੀਤਾਂਮੈਤੂੰਪ੍ਰਨਹੁੰਕੇਪ੍ਰਨਮੇਬਸਾਈਹੈ॥ਜੁਤੋਮੇਰੋਭਲੋਈਮਨਾਵਤਹੋ
 ਜਾਨੀਅਬਤਾਂਤੋਬਨਲਾਇਪਰਤੀਤੋਉਪਜਾਈਹੈ॥ਕਪਟਕੀਬਤੈਭਈਨਿਪਟਿਪ੍ਰਗ
 ਦਸੀਅਜੀਅਮੈਜੁਹਤੀਸਿਗਕਾਹੇਲਗਾਈਹੈ॥ਬਢਗੀਤੋਮੈਸੀਗਤਿਬਾਤਕੋਹੋਬਾਵਰਿ
 ਸਿਕਹੋਬਲਜਾਂਓਪਾਛੇਕੋਨਕੋਜਿਵਈਹੈ॥੩੦॥ਕਿਥੁੰਤੁ॥ਨੀਲਨਲਾਅਗਿਵਤੋਆ

ਗੋਈ ਅਨੰਦ ਪਾਨ ਕਾ ਹੁਨ ਨਿਵਾਰੇ ਤੁਮ ਕੋ ਨੇਤੁੰਤ ਲਹੇ ਹੋ ॥ ਕਿਧੀ ਮੇਰੇ ਬਿਹਰਤੋ ਪੰਥ ਪਰ ਨੇਸ ॥ ੨੫ ॥
 ਕਿਧੀ ਲਿਖ ਪਤੀ ਕੇ ਕੁਪੇਰ ਮੰਤ੍ਰ ਪਰੇ ਹੋ ॥ ਕਿਧੀ ਹਨੁ ਮਨੁ ਜਾਇ ਕਹੇ ਮੇਰੇ ਲਟੇ ਅੰਗ ਤਿਨ ਸੇ ॥
 ਲਿਗਨ ਕੇ ਦੇਤ ਪੀ ਅਡਰੇ ਹੋ ॥ ਏਕੈ ਬਾਝਾ ਥਾਮਾ ਜੁ ਜਾਨ ਕੀ ਅਨਾਥ ਕਰੀ ॥ ਕਹੁੰਤ ਬੁਧੁ ਨ ਵ
 ਥ ਪੂਰੇ ਉਥਰੇ ਹੋ ॥ ੨੬ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਪੰਥ ਪਤਿ ਹਾਂਤ ਬਜਨ ਤੀ ਹੋ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਮੋ ਹਿ ਪਰ ਛਾਡਿ ਕੈ
 ਅਕੇਲੇ ਬਨਾਵੇ ॥ ਦੂਜੇ ਸੂਪਨਾ ਥਾਮਾ ਏਕੈ ਬਿਸਾਇ ਹੀ ਸਹੀ ਬਲਜਾਨ ਤੀ ਹੀ ਬਤਨ
 ਲਗਾਵੇ ॥ ਕਹਾ ਕੋ ਮੋਰੇ ਗਾਪਗੀਨਾ ਗੀਰਾ ਮਚੰਦ ਸੀਲ ਹੋ ਸੁਦੇਖ ਮੋਲੋ ਗਾਮੇ ਸ੍ਰੁਣੁ ਗਾਵੇ
 ਰਾਨ ਹੁੰ ਮੈ ਸੰਗ ਜੋ ਹੋਰੇ ਤੀ ਕਹੇ ਮੇਰੇ ਸੀ ਹੀ ਮੋ ਹਿ ਛਾਡਿ ਕੈ ਸੇ ਸੁਰਲੋਕ ਜਨ ਪਾਵੇ ॥ ੨੭ ॥ ਕ
 ਥਿਤੁ ॥ ਤੁਮੈ ਪ੍ਰਾਨਾ ਬਸੁ ਰਾਨਾ ਬਸੁ ॥ ਮੈਰੀ ਗਾਥ ਰਹੀ ਸੀ ਅਛਾਡਿ ਸੀ ਗਾਥੈ ਸੇ ਕੈ ਨਤ ਖਥੈ ॥
 ਜੋ ਲੋਕ ਛੁਜੇ ਰਿਕੈ ਜਰਾ ਇਤਨ ਛਾਡ ਕੇ ਰੋਤੋ ਲੋਪਤਿ ਬੁਤੁ ਮੇਰੇ ਜੈ ਸੇ ਰੈ ਸੇ ਗਾਥੈ ॥ ਮੀਲਿ ਤੋ
 ਸਿਧਾ ਰੇਤ ਬਸਿ ਗਨ ਸਿਧਾ ਗੀਨ ਬਤ ਉਭਲੋ ਅਜ ਹੂੰ ਲੋਕੁ ਟੋਪਟਾ ਖਥੈ ॥ ਜੈ ਸੀਆ ਦਿਹੁ
 ਤੀ ॥ ਤਤੈ ਸੀ ਅੰਤ ਨਿਬਾਹੀ ਗੰਮਤਾ ॥ ਉਪਰਿ ਰਾਵਨਾ ਕੀਆ ਪਦਮੀਨ ਖਥੈ ॥ ੨੮ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥
 ਅਰੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਪ੍ਰਿਧੀ ਰਖ ਪ੍ਰਾਨ ਤੋਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲੋਕੈਤ ਬਰਾਉ ਤੈ ਜਰਾ ਘੋਰੈ ॥ ਕਿਧੀ ਸਿਧੁ ਬੁ
 ਠੇ ਕੇ ਪ੍ਰਿਧੁ ਦੇਛੁ ॥ ਕਿਧੀ ਅੰਧ ਕਿਧੀ ਕਾਹੁ ॥ ਆਪਦ ਤੋ ਬੋਚਿ ਬਲੁ ਖਾਯੋ ॥ ਦੇਖੀ ਮੀਲਿ ਬ
 ਨਰਾਮ ਨਿਤ ਏਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਕਾਮਿ ॥ ਰੂਕੇ ਬਜਾਇ ਗੰਮਤ ਨੇ ਮੈ ਪਠਾਯੋ ॥ ਲੋਹਾ ਮਾਂਚ ਲਾਗੇ ਕੋ
 ਨ ਜਾਇ ਮੇਰੇ ਅਗੇ ॥ ਸੇਰਾ ਲੋਕ ਬਟੇ ਅਲੋਗੁ ਕਾ ਕੇ ਕਾਂਮਾ ਘੋਰੈ ॥ ੨੯ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥

ਗਵਨਕੋਆਰਿਕੈਨਲੁਆਏਗੰਮਮੇਰੇਵਿਸਲਛਮਨਚੋਰਲੈਕੈਲਾਗੋਨਾਸੁਹਾਵਨਾਕੇ
 ਸਨਕੋਛੇਰਿਮੈਨਸ਼ਾਗੀਧੁਰਿਪਾਇਨਕੀਤਾਹੀਛਿਨੈਨਕੀਤਕੀਏਨਾਥਿਛਾਵਨਾ। ਮੇਰੇ
 ਅਹੁਤੀਮਿਮਦੇਵਗੀਕੋਦੇਤਾਨੁਸੇਤੋਸਬਰਹੀਕੋਉਲਾਯੋਨਮਿਲਾਵਨਾ। ਦੇਖੋਮਾਝਾ
 ਰਮੈਮਨੋਰਥਕੀਨਾਉਬੁਝੀਰਾਂਮਕਵਿਐਸੇਸੀਅਲਾਗੀਦੁਖਪਾਵਨਾ। ੩੫॥ ਕਵਿ
 ਤੁ॥ ਏਕਕਾਂਮਕੋਰਪਤਿਥਤਤੋਰੋਭਾਗੀਰਾਮਤਨੁਦੇਖੀਕੈਸੇਆਗਕੋਦਿਖਾਈਏ। ਬ
 ਰਾਮਾਪੀਨਦੇਪੈਠੋਥਾਰਥਾਪਰਮੋਸਰਕੇਦੁਕੇਪਾਛੇਕੋਯਗਮੁਪਾਈਏ। ਤੁਤੇ
 ਸਿਰਕਮਲੁਲੈਅੰਕਪਰਜੰਕਗਾਖਿਤਾਹੀਸਿਲਗਾਇਧਮਨਪ੍ਰਨਨਾਥਗਾਈਏ।
 ੨ਬਿਰਹਥਮਾਰਸਾਂਧੀਦੇਹਨੇਹੰਡੋਰਥਾਂਧਿਗੁਡੀਆਬਨਾਇਜਾਇਰਾਮਸੋਮਿਲਾਈ
 ਏ॥ ੩੬॥ ਕਵਿਤੁ॥ ਅੰਗੇਏਮੇਰੇਪਲੇਹਹਿਗੋਬਰੇਸੁਜਨਛੁਵਤਪਮਾਨੁਰਿਦੇਵਲੋਕਾ
 ਏ॥ ਯਹੋਏਕਾਵਨਕੋਥਯੋਉਪਕਾਮੇਸੋਗੰਮਕਰੈਯਕੋਲੋਗਰਾਮਸਿਗਗਾਈਏ। ਜੋਤੋ
 ਕਛੁਛਲੁਪੈਤੋਕੁਟਿਥਸਮੇਤਦਸਰਪਦਿਨੋਬੰਗੀਏਮੈਯਕੋਛਲੁਪਾਈਏ। ਬਾਤਹੈਨਿਦਨ
 ਕੀਮੇਰੇਇਕੋਰੋਜਨਕੀਤੋਮੇਰੀਦੇਹਪ੍ਰਨਨਾਥਾਮਧੁਨਬਚਾਈਏ॥ ੩੭॥ ਕਵਿਤੁ॥ ਯਹੋ
 ਬਿਚਾਰਿਕਹੈਜਨਕੀਪੁਕਾਰਿਮੇਰੇਹਾਥਥਡਭਾਗੀਮਾਜਗਾਮਹਿਲਪਟਾਹਿਗੋ।
 ਮੇਰੇਤੋਅਭਗੋਮੇਰੇਸਬੈਅੰਗਮਾਸਤਜਿਰਾਮਚੰਦਅੰਗਕੋਸਦਾਈਪਾਛਿਤਾਹਿਗੋ
 ॥ ਏਵਨਥਿਚਕੋਏਤੋਮਾਯਕੇਥਨਏਮੁਡਸੀਅਕੋਛੁਏਤੋਤੀਨੋਲੋਕਜੁਰਿਜਾਹਿਗੋ

ਥੋਲੇ ਥੋਲੇ ਪਹੁੰਚੈ ਸੋ ਕਤ ਜਿਏ ਕੈ ਅੰਕ ਰਾਮ ਕੋ ਸੇ ਰਾਵਨ ਕੇ ਹਾਥ ਨ ਸਮਾਹਿਗੇ॥੩੮॥
 ਰਹੀ ਹੋਤੈ ਸੰਗ ਪੇਅਨੀ ਗਕੋ ਪ੍ਰਥੀਨ ਅਤਿ ਪੈਰ ਖਨ ਜਾਤ ਹੋਤੀ ਨੇਲੇ ਕਕੈ ਦੁਪੈ
 ਲੀਕ ਪਤਿ ਰੰਭ ਪਪੰਚਨ ਤੋਤੈ ਰਿਤਿ ਦੇਹ ਛੁਟਿ ਜਾਤ ਤਬ ਰਾਮ ਕੋ ਪਕੋ ਸਹੈ॥ ਰਾਖਿ
 ਰਾਖਿ ਪ੍ਰਨ ਸਿਰਿ ਭੁਏ ਅੰਤ ਰਿਧਮ ਦੇਖਿ ਰਾਮ ਚੰਦ ਬਨ ਅਥ ਯਾਹੀ ਤੋ ਸਿਰੋਗਹੈ॥ ਕੇਹ
 ਰਿ ਕੈ ਅਗੇ ਜਮੇ ਕੁਰਿ ਗਤੇ ਸੇ ਰਾਵਨ ਪੇ ਜੋ ਲੋ ਜੀਵੈ ਤੋ ਲੋ ਜੀ ਪੁਕਾਰਿ ਬਾਤ ਕੋ ਕਰੈ॥੩੯॥
 ਸੀਰਾ ਬਡੀ ਅਜਾਨ ਸਬੈ ਦੇਵੀ ਮਾਨਿਯੋ ਕਰੈ॥ ਅਥ ਲੋ ਜਤੋ ਪ੍ਰਨ ਜੋ ਰਾਮ
 ਬੀਚਿ ਨਾਮ ਵਤੇ॥੪੦॥ ਸੋ ਰਣਾ॥ ਹਮਨ ਹਿਸ ਕੈ ਸੰਭਾਰਿ ਰਾਵਨ ਕੇ ਛਲ ਬਲ ਪ੍ਰਬ
 ਲਾ॥ ਸੀਤਾਂ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰਿ ਰਾਮ ਪੇ ਮਜ਼ਿ ਵਤ ਬਚੈ॥੪੧॥ ਸੋ ਰਣਾ॥ ਸੁਨਿ ਸੀਅ ਬਚਨ
 ਪਤੀਤਿ ਸਮ ਸ੍ਵਾਦਤ ਸਬ ਦੇਵਤਾ॥ ਯਹ ਰਾਵਨ ਕੀ ਗੀਤਿ ਛਲੁ ਕੀਨੇ ਅਰੁ ਕ
 ਰੈ ਗੇ॥੪੨॥ ਸੋ ਰਣਾ॥ ਪੈਰ ਖਰਾਮ ਅਭਿਗੋ ਕੇ ਨ ਕੀਟਾ ਵਨ ਕੁਮਾਤਿ॥ ਜੈ ਸੇ ਗੁਰ
 ਭੁਜੀ ਗੋ ਕੋ ਪਕਰਤ ਲੋਜ ਅਰੈ॥੪੩॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਸੀਤਾ ਕੇ ਬਚਨ ਸੇਵ ਗਏ ਲੋ ਕਲੋ ਕ
 ਦੇਵ ਮਾਇ ਕੈ ਅਸੋ ਕ ਬਨ ਸੇ ਕੋ ਨਿਵਾਰਿ ਕੈ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਕੋਆ ਪਦ ਕੇ ਪੁਜਾ ਮੇ ਸੇਭਾ
 ਨੇ ਜੈ ਸੇ ਗੀ ਗਕੋ ਉਨਾ ਬਤਾ ਕੋ ਪਾਪ ਜਾਇ ਭਾਰਿ ਕੈ॥ ਸੀ ਸਤੋ ਗਏ ਅਕਾਸ ਰਾਵ
 ਨ ਨੀਠਾ ਸਹੈ ਕੈ ਚਪੇ ਰੁਖ ਰੁਖ ਸ੍ਰੀ ਮੂਡ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਕੈ॥ ਰਾਮ ਕਾ ਵਿਚਾਰ ਚਰ ਬੁਦ
 ਨੀ ਕੋ ਚਲੈ ਜੈ ਸੇ ਕੈ ਸੇ ਰਾਮ ਬਿੰਮੁ ਖਚਲੇ ਜਨ ਮੁਹਾਰਿ ਕੈ॥੪੪॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਅਥ

ਰਾਵਨ ਵਾਹ

ਗੜਲੀ ਕਪਤਿ ਪਾਇ ਦੁਖ ਪਾਪ ਮਤਿ ਆਪ ਨੇ ਸੋ ਕੀਨੋ ਅਤਿ ਬੈਠੇ ਮੁਹ ਝਾਇ ਕੈ ॥ ਮਨੈ ਕੀ
 ਏਸ ਬੈਠੇ ਗਜੀ ਅਮੋ ਬਛਾਯੋ ਸੋ ਕਲਾ ਗਤ ਨ ਹਾਥ ਸੀ ਅਥਹੁ ਪੈ ਚੁਪਾਇ ਕੈ ॥ ਕਾਲੁ
 ਪਰੇ ਬੰਦ ਸਾਲੁ ਸੇਵੈ ਆਗੇ ਲੋਕ ਪਾਲੁ ਦੇਖੈ ਰਾਮ ਸੋ ਬੈਠ ਕੀ ਚਿਹੈ ਬਜਾਇ ਕੈ ॥ ਕੈਸੀ
 ਹੂੰ ਪੈਦਈ ਠਕੁਣਾਈ ਹੂੰ ਪੈਦਈ ਜਾਨ ਕੀ ਨ ਲਈ ਗਈ ਰਾਖੀ ਦੇਵ ਨ ਬਚਾਇ ਕੈ ॥ ੪੫ ॥
 ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਚਾਹੇ ਮੁਖ ਰਾਗ ਬਾਕ ਪੜੈ ਜਿ ਨ ਏਕ ਅੰਕ ਦੂਰਿ ਦੂਰਿ ਝਾ ਕਿ ਜਾ ਰਿਆ
 ਮੇ ਕੋ ਨ ਕਾਜ ਕੈ ॥ ਦੇਖੈ ਬਾਕ ਪਤਿ ਤਕੈ ਕਹੈ ਲੋਕ ਪਤਿ ਚੁਪ ਮੁੜ ਮਤ ਜਾਨ ਤਹੈ ਜੀ
 ਮੇ ਸੁਰ ਪਤਿ ਕੇ ਸਮਾਜ ਕੈ ॥ ਠਕੇ ਜਿ ਨਿਬੰਨ ਜੁਨਿ ਨਾਰਦ ਪ੍ਰਬੰਨ ਅਬੁਜੀਨ ਰੁਤ ਤੇਰੇ
 ਏਵੁ ਚਾਹਤ ਨ ਲਾਜ ਕੈ ॥ ਭਾਇ ਭਾਇ ਦੇਵ ਨ ਸੋ ਕਹੈ ਪਰਵਨ ਆਜੁ ਜਨ ਕੀ ਬਚਨੁ ॥
 ਨਿਲਾਭ ਮੇਲਿ ਕਰਾਜ ਕੈ ॥ ੪੬ ॥ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਰਾਵਨ ਕੀ ਮੈ ਸੀ ਗਤਿ ਸੀਤਾ ਆਪ ਨੀਥਿ
 ਪਤਿ ਕਹੀ ਸਥਾ ਤਿਨ ਏਸ ਗਾ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ॥ ਦੇਖੈ ਨ ਪਾਪੀ ਮਿਸੈ ਕੈ ਸਫਲੁ ਕੀ
 ਨ ਜੀਨ ਦੇਵ ਬਾਨੀ ਹੁਤੀ ਪ੍ਰਨ ਦੇਤ ਹੋਇ ਭਾਇ ਕੈ ॥ ਬੋਲੀ ਦੇਊ ਯਾ ਕੇ ਪਰਪਚਨ ਕੇ ਅੰਤੁ
 ਰਾਨੀ ਅਗੇ ਊਕੈ ਗੋਤ ਸੋ ਕਹੈ ਸਮੁਝਾਇ ਕੈ ॥ ਸਾਵਧਨ ਹੁੰਦਾ ਕੀ ਬਤ ਨ ਪਤਿ ਜੀ
 ਜੀ ਨਿਗੰਮ ਅਜੁ ਕਲ ਯਾਹਿ ਡਰਤੁ ਪਚਾਇ ਕੈ ॥ ੪੭ ॥ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਆਖੈ ਗੰਮ ਨਿਕਟਿ
 ਬਿਕਟਿ ਕੋਲ ਕਾਰੇ ਕਪਿ ਸਬੈ ਰੰਗ ਰੰਗਿ ਤੀਰ ਪੁਜਾ ਫੁਹਾਤੈ ॥ ਸਿਖ ਨ ਕੀਪੈ ਰਸੁ ਸਿ
 ਮੇ ਰਪਿ ਕਨਾਚਤੈ ਮਨੇ ਮੇਘ ਸੋਹੁੰ ਤੇ ਲੋਚਨ ਸਿਰਾਤ ਪੈ ॥ ਝੁਰਨਾ ਝੁਰੈ ਅਪਾਰ ਫੁਲੇ

ਮਲਤਾਗਾਹਿਮਨੋਫੁਲਫੁਲਗਿਰੇਪ੍ਰਮੇਸੁਚਾਤਹੈ॥ ਬਾਜੀਹਿਨਨਾਤਮਾਡਤੇਹੈ ੨੯
 ਥੀਝਿਨਨਾਤਸੀਅਰਵਨਸੇਪਪਨਕੇਅੰਸੇਘਰਜਾਤਹੈ॥ ੪੮॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਰਵ
 ਨਕੇਮਾਰਿਪਛੈਰਾਜੁਦੈਬਥੀਖਨਕੇਮਹਾਰਾਜਗਾਂਮਤਬਤੇਗੀਫਿਗਾਮਾਇਹੈ॥
 ਦੂਰਹੁਤੋਤੇਗਿਰਦੇਖਿਮੁਸਕਾਇਤੇਹੈਬਿਰਹਥਾਧਾਇਹੈਸੋਲਗਾਇਹੈ
 ਾਕਹੈਸਰਮਾਗਿਜਟੀਪਾਗੀਸੀਅਤੋਹੀਪਟੀਦਾਸੀਕਹਿਅਪਨੀਜੋਹਮੇਨਬ
 ਚਾਇਹੈ॥ ਬਨਰਕੇਝੰਡਹਾਬਲੀਨੇਝੰਡਮੁਰਿਤੋਤੇਕੋਊਕਪਿਥੁਖਮਾਰਿਹਮੇਟਰਖ
 ਏਹੈ॥ ੪੯॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਨੈਕੁਸੀਅਹਸੀਸਖੀਸੁਨੇਪਰਬਸੀਤੁਮੇਪਨਨਸਮਨ
 ਰਪੁਬੀਰਸੋਮਿਲਾਇਹੈ॥ ਸੋਰਤੁਮੇਪੰਨਪੂਤਸੀਕੇਪਹਿਚਲਤਹੈਸੋਗੁਨੀਤਿ
 ਹਾਰੀਸੇਵਾਤਾਹੁਪੇਕਗਾਇਹੈ॥ ਜਾਨਕੀਤੂੰਹਨਮਕੇਤੁਰੇਸੇਭੁਲੇਜਿਨਿਵਹੈਫਾਰ
 ਖਾਇਤੋਹੋਪਨਕਹਾਪਾਇਹੈ॥ ਬੀਰਰਸਮਾਤੇਹੈਹੈਲੋਹੁਸੈਅਨਤਹੈਹੈਕਹਾਭਯੋ
 ਤਾਹਿਤੇਹੋਪਾਇਨਲੁਠਾਇਹੈ॥ ੫੦॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜਾਦਿਨਧਾਇਪਰੋਕਪਿਕੋਦਲੁ
 ਜੀਤਿਫਿਟੈਕੋਊਮਾਨਿਸੁਨਵੈ॥ ਰਵਨਕੇਸਿਰਦੈਸਿਵਕੋਕਾਵਿਰਾਮਨਿਸਿਕਹੈਲ
 ਕਵਹਾਵੈ॥ ਜੀਵਤਜਾਇਸੁਨੋਜਬਸਾਸੁਸਪੂਤਬਪੁਕਹਿਮੇਹਿਬੁਲਾਵੈ॥ ਸੀਰਪੁ
 ਬੀਰਕੇਪਾਇਗਹੋਗਹਿਸੇਦਿਨੁਮੇਹਿਕੋਕੋਕਬਾਵੈ॥ ੫੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜਾਂਦਿਨਾਮ
 ਏਮਦੇਦਗੀਸੁਦਗਦੀਨਹੈਰਾਂਮਕੇਪਾਇਪਰੈ॥ ਮੁਕਤਾਖਿਝਮਾਗੇਤੇਟਾਇਪਰੈਦੇਖ

ਨੈਨਕੋਨੀਰਸੋਕੁਮਿਭੈ॥ ਤਬਹੋਹੀਬੁਲਾਇਸਮੇਪਕੋਰੋਉਤੋਹਿਗੋਤਬਸੀਅਸ
 ਹੈ॥ ਏਹਭਾਉਮਨੋਰਥਹੋਤ੍ਰਿਜਟੀਸੁਭਿਨਾਹਪੁਥੀਹਰਿਕੋਨਕਰੈ॥ ੫੨॥ ਏਹਭਾਉ॥
 ਦੁਖਸਾਗਰਕੋਰਸਕੈਸੀਅਧਰਮਕੀਸੀਵਾ॥ ਦੇਵਨਾਗਦਸਬਧੁਏਪੁਨਿਮਾਯੋ
 ਦਸਰੀਵਾ॥ ੫੩॥ ਜੋਰਠਾ॥ ਤ੍ਰਿਸੀਅਸਿਪਟਕੋਰੋਮੈਛਲਥਲਬਹੁੰਤੇਕਇ॥ ਨੈਕੁਨੀ
 ਗਖਿਮਮਥਰਜਲਤਮਾਗਸੀਤਲਕਰਹਾ॥ ੫੪॥ ਕਬਿਭੁ॥ ਦਿਨਹੀਤੋਕੋਰਤਮੇਲੋ
 ਚਾਣਲੋਕਸਾਤਬਜਪਾਤੋਇਤੋਸਹਾਬੋਕੋਸਾਹਸੀਅਮੋਰੋਪਥਿਸਹੁੰਦਸਬਕੀ
 ਘਟਾਈਥਿਪਤੋਸੋਪਚਿਹਾਰਪੈਤ੍ਰਿਜੋਰਿਨੈਨਾਹਸੀ॥ ਭੇਰੇਈਨਿਹੋਰੇਜੋਤੁਕਹੈਛਾਡੇ
 ਰੋਪਤਿਨਾਤੇਰਾਮਜੀਥੇਕੀਹਿਜਾਨਿਥਾਤਥਾਹਸੀ॥ ਬੋਠੀਸੀਅਯੋਸਕੋਉਕਹੋਦ
 ਸਕੀਪਅੰਧਅਯਹੀਪਰਿਪੈਮੁੜਮਰਬੇਕੀਹਾਹਸੀ॥ ੫੫॥ ਕਬਿਭੁ॥ ਜੋਕਹੈਤੋਮੰਤਕ
 ਏਹਬੋਤੇਰੇਪਾਇਤਰਤੋਹੀਪਰਵਾਰਦੇਹਖੇਰਕੈਉਭਾਇਯੋ॥ ਅਸੋਰਜੋਕਹੈਤੋਤੋਰੇਕੋ
 ਸੇਵੋਗਾਛਬਨੁਜੋਕਹੈਤੋਚੇਰੇਕੈਪਾਣੀਕਾਡਸਾਇਯੋ॥ ਜੋਕਹੈਮੰਦਦਹੀਸਮੇਤਕ
 ਵਾਸਤੋਉਦਾਸੇਰੇਕੈਆਜੁਏਕਦੇਕਹਿਛੁਟਾਇਯੋ॥ ਅਸੀਕਰਬੀਰਹਪੁਥੀਰਤਨੀ
 ਕਹੈਸੀਅਜਾਹਿਜਾਹਿਜੋਕਹੈਤੋਅਬਹੀਜਗਾਇਯੋ॥ ੫੬॥ ਸਿਤੋਵਗਾ॥ ਕਬਿਭੁ॥
 ਅਸੇਦੁਖਦੇਹੁਹੈਉਪਾਧੀਹੀਕਹੈਤੋਪੈਤਉਸੀਅਦੈਸਹਪੁਪਾਪੀਨਜਗਮੋਰੈ॥ ਸਾ
 ਜੀਦਲਾਮਾਏਖੇਰੇਪੁਨਥਯਾਹੀਪਰਿਤੋਤੇਪ੍ਰਥਖੇਲਮਪੈਜਾਤੁਨਮਿਟਾਯੈਹੈ॥ ਸੇਈ

३॥ ਅੰਕੋਨ ਕਾਂਸਰਾਂ ਕਾ ਬਿਸਾਹੀ ਕਹੈ ਪਤਿ ਕੋ ਮਿਟਾਇ ਜਸੁ ਆਪਨੇ ਚਲਾਯੈ ਹੈ ॥ ਰਵਿ ੮੮
 ਕੇਉ ਦੇਤਾ ਅਗੇ ਦੇਖਿ ਕੈ ਦੁਖ ਦੁਤਤ ਨ ਅੰਧ ਦਸ ਕੰਧ ਮਨੁ ਕੋਨ ਕੋਲਾ ਭਾਯੈ ਹੈ ॥ ੫੭ ॥ ਕ
 ਥਿਤੁ ॥ ਪਾਪ ਕੇ ਮਨੋਰਥੇ ਪਾਪੀ ਮਨ ਹੀ ਮਿਭਲੇ ਉਪਰਿ ਕਹੇ ਤੇ ਲੋਕ ਬਾਵਰ ਕਹਤੁ ਹੈ ॥ ਤ੍ਰਿਜਟ
 ਤ੍ਰਿਦੇਖ ਯਾਹਿ ਬਾਧ ਮਤ ਕੇ ਦੇਖੁ ਨਾਹਿ ਯਾ ਤੇ ਮੈ ਰੇ ਪ੍ਰਨ ਨੈ ਕੁਰਖ ਨ ਰਹਤੁ ਹੈ ॥ ਗੰਮ ਭੁਜ ਦੰਡ ਪ
 ੭ ॥ ਐਸੇ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰੇ ਕੋਟਿ ਕਥਾ ਉਪਨ ਕਹੈ ਕੋ ਦਹਤੁ ਹੈ ॥ ਜਾਹਿ ਦਸ ਕੰਧ ਬੀਸ ਲੇਖ
 ਸਿੰਘ ਮੰਧ ਕਹੁ ਪਾਹੇ ਪੁੰਜ ਬੀਸੁ ਰੀਕਿ ਹਾਥੈ ਰਿਹਤੁ ਹੈ ॥ ੫੮ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਅੰਸੀ ਸੁ
 ਨਿਗਮੇ ਲੀ ਕੈ ਨੇ ਕੁਨ ਭਾਯੈ ਨਿਸਿਕ ਜੈ ਸੇਰ ਕਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਸਿਰ ਅਕੁਲਾ ਤਹੈ ॥ ਗੰਮਾਇਤਾ ਅ
 ਦੇਦ ਬਸੀ ਤਾਂ ਕੀਨ ਲੂਟੀ ਛੁਬਿ ਮੇਥਿ ਪਛੁਤਾਇ ਏਕੁ ਯੈ ਉਤਪਾਤੁ ਹੈ ॥ ਕਰੇ ਬੇਬ ਬੇਡ ਬੁ
 ਦੇਖ ਤੇ ਸੀਅ ਕੇ ਬਲੁ ਕੈ ਸੇਨ ਮਿਲੈ ਗੀ ਮੇਸੇ ਮੇਸੇ ਇਤਹਤੁ ਹੈ ॥ ਕੰਚ ਪਨੁ ਦੈ ਕੈ ਮੁਲਿ ਰਾ
 ਹਤ ਪੈ ਬਚਿ ਕਜੇ ਮੇਸੇ ਪਰਪੰਚਨ ਤੋ ਰੰਚਨ ਲਜਾਤੁ ਹੈ ॥ ੫੯ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਮਨ ਮੇ ਕੀਓ
 ਕਲਾਪ ਰਾਮ ਦੇ ਬਲੇ ਮਾਪੁ ਲਨਿ ਹਾਥ ਰਾਮ ਬੇਮੁਕਟ ਬਨਾਇ ਕੈ ॥ ਪੀਰੇ ਪਟ ਕਟਿ
 ਸੁੰਦਰ ਪੇਟਿ ਕੈ ਨਿਖੰਗੁ ਕਾ ਸਿੰਗ ਮੰਗ ਸੁੰਦਰ ਅਨੰਗ ਕੋ ਲਜਾਇ ਕੈ ॥ ਰਾਵਨ ਕੇ ਮ
 ਬੇਕਾਟ ਬਾਟਿ ਮਾਧੋ ਮਾਧ ਰਿਪਾਂ ਚਪਾਂ ਚਲੀ ਨੇ ਕਹਿ ਲੇਹੁ ਸੋ ਭਿਜਾਇ ਕੈ ॥ ਚਲੇ
 ਸੀਅਤੀ ਰਾਪੁ ਬੀਰ ਬਨ ਮਾਯਾ ਬਲ ਬੇਖ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਪਾ ਪੁਪਰ ਸੁੰਨਾ ਮਾਇ ਕੈ ॥
 ੬੦ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਧਾਯੋ ਚਢਿ ਬਾਗਨ ਬਿਦਾਗਨ ਸੀਅ ਕੋ ਸਤਿ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਗਨ ਕੇ ਰੁਪਾ

ਤਨਧਾਰਿਕੈ। ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਏਹ ਨਰਾਮ ਚੰਦਾ ਏਨੀ ਤਿ ਮੁੰਡ ਲਵਕਾ ਏਹ ਬਖੈ ਗਿਨਿ ਜੁ ਮਾਰਿ ਕੈ। ਓ
 ਰੀ ਫੋਲ ਪਟ ਹਿਨਿ ਸਲਾਨ ਕ ਸੁਹਾਏ ਦੰਦ ਬੀ ਬਜਾਏ ਲੋਕ ਗੀਤ ਨਿਹਾਰਿ ਕੈ। ਰਾਵਨ ਕਹਤ
 ਮੀ ਪੈਨ ਮਨੁ ਕਾ ਮੀ ਅਬ ਜਾਨਤ ਹੀ ਜਾਨ ਕੀ ਲਖਿ ਤੇ ਛਾਡੈ ਜਾ ਰਿਕੈ। ੬੧।
 ਕਾ ਬਿੱਤੁ। ਕੇਉ ਕਹਿ ਹਾਰਿ ਕੈ ਸਰੁ ਪਤ ਏਹੁ ਪਲੀਨ ਮਾਨੇ ਮਨੁ ਹਾਰੈ ਜੁ ਪਾਸੈ ਸੇਹ ਹੋ ਰਿਕੈ।
 ਏਕ ਕਰਿ ਪਾਨ ਭਏ ਮੰਛ ਕੇ ਪਾਨ ਜੇ ਗਏ ਕਲੋਗ ਕਹੈ ਹਮ ਏਖੈ ਕੋ ਹੁੰਦੇ ਰਿਕੈ। ਏਕ ਕਹੈ ਭਕ
 ਕੀਨੀ ਮਿਹਾਰਾ ਜਰਾਮ ਚੰਦਰਾ ਵਨ ਸੈ ਪਾਪੀ ਤੁਮ ਮਾਰੈ ਪੇਰਿ ਪੇਰਿ ਕੈ। ਏਕ ਕਹੈ ਰਾਜੂ ਕਰੇਲ
 ਕਾ ਕੋ ਨਿਸਿਕਾਮ ਜੁ ਬਗਰ ਬਜਰਾ ਸਬ ਕਹੈ ਏਹਿ ਏ ਰਿਕੈ। ੬੨। ਕਾ ਬਿੱਤੁ। ਜੈ
 ਸੋ ਜਾ ਕੋ ਲਾਗੇ ਮਨੁ ਤੈ ਸੋ ਤਾਂ ਕੋ ਪੁਰੋ ਪੁਨ ਪੁਰਨ ਅਨੰਤ ਗੰਮ ਬੇਖ ਸਿਰਤਾ ਜੋਤੈ। ਰਾਵਨ ਕਹਤ ਜੇ
 ਵੈ ਪਾਵਤ ਅਰੁ ਮੇਖ ਤੇ ਰੋਬ ਰੁਭਾ ਗੀ ਬੈਰ ਕੀ ਬੇਹੀ ਕਜਤੀ। ਬਹੁ ਰੋਬ ਕਨ ਲਾਭ ਸਤ
 ਤੇ ਛਡਾ ਬੁਝੀ ਅਜੈ ਸੇਖ ਗਾਗ ਜੁ ਪਾਛੀ ਨੀ ਸੁਰਤਾ ਜੋਤੈ। ਪਹੁੰਚੈ ਅਸੇ ਕਬਨ ਚਾਪੇ ਸੀ
 ਲਾਤੈ ਹੀ ਫਿਨਾਮਾ ਦੀ ਮਨ ਜੈ ਸੀ ਮਨੇ ਉਪ ਜਮੈ ਹੈ ਲਾਜਤੈ। ੬੩। ਕਾ ਬਿੱਤੁ। ਰਾਵਨ ਕ
 ਤ ਬਾਮੀ ਜੈ ਸੇ ਮੇਹ ਮਨੁ ਕਾ ਮੀ ਪਹਿਲੇ ਸੀਆ ਸੀ ਤੈ ਸੇ ਕੋਨ ਉਮਰੁ ਹੋ। ਕਹਾ ਗਾਗ ਪਗੀ
 ਮਤਿ ਰਾਮੇ ਮਨੁ ਸਰੀ ਪਰਿ ਲਾਜ ਸੀ ਲਾਛੀ ਲੋਕ ਗਹਤੁ ਹੋ। ਅੰਗ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਤੋ
 ਪਚੈ ਰੁਕੋ ਪਛੀ ਨੇਤ ਜਾਏ ਬਹਾ ਮੰਡਲ ਨਾ ਅਖੰਡ ਲਦਹਤੁ ਹੈ। ਯੋਨ ਜਾਨੈ ਪਾਪੀ ਏਹ
 ਰਚੀ ਮੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਜਾ ਕੀ ਮੈ ਸੀ ਏਕ ਜਾਨ ਕੀ ਜੈ ਪਰ ਮੇਹ ਹਤੁ ਹੈ। ੬੪। ਕਾ ਬਿੱਤੁ। ਤਉ

ਪੇਨਤਜੀਅਸਕਾਹੋਤੋਂਜੁਪਾਪੁਰਾਸੁਗਯੇਸੀਅਪਯਹਾਥਮੁੰਡਲਪਟਾਇਕੈ॥ਰਾਵਨਕੇ
 ਮਾਥਿਨਾਹੈਮੈਉਤਾਰੇਦੇਖਿਨੀਕੇਅਬਭਥੇਦੇਤਤੋਕੋਦਿਖਗਾਇਕੈ॥ਜਾਨਕੀਕੇਅੰਗਕਛੂ
 ਤਾਹੀਛਿਨਮੈਸੇਭਏਜਾਂਤੇਕਛੂਬਲੀਨਮਿਲਹਿਪੈਦੇਰਜਾਇਕੈ॥ਕਾਂਮਕੀਤਵਾਰੋਤਪਛੋ
 ਰਿਖਾਇਪਰੀਕਹੁਹਾਰਕਹੁਥਾਰਕਹੁਛੁਪਨਗਿਗਾਇਕੈ॥੬੫॥ਤ੍ਰਿਜਟੀਵਾਚਾ॥ਕਥਿਤੁ॥
 ਉਠੀਚੇਤਭਟਕੇਕਲਪਕੇਸੇਪਟੇਕਪਟਕੇਨਜਾਯੋਜੈਸੇਨਟਕੋਦਿਖਾਇਬੋ॥ਦੁਜੇਦੇਵਬੰ
 ਨੀਕਹੋਜਾਨਕੀਅਯਨੀਭਈਯਹੈਏਕਲਿਕਪਤੀਭੁਪਕੋਬਨਾਇਬੋ॥ਤਿਲੋਚਾਪੈਭੇਦ
 ਬੇਕੋਦੋਰੁਪੇਨਦਰਮਨੁਕੈਸੇਜੈਸੇਪਨਬਿਨੁਦੇਹਕੋਚਲਾਇਬੋ॥ਜੇਜੇਚਲੇਧਾਇਵੇਰੋਧ
 ਗਕੇਸੇਪਰੋਪਾਇਤੋਲੋਆਇਤ੍ਰਿਜਟੀਕਬਨਹੈਸਿਖਾਇਬੋ॥੬੬॥ਕ
 ਥਿਤੁ॥ਤਾਹੀਛਿਨਤਯੋਲੋਪਲੀਕਪ੍ਰਗਦੇਸਸੋਕਥਪਾਬਿਨੁਕੋਪਤੋਖਿਸਾਇਭੁਮਿਪਾਗਿ
 ਚੋਂਯਾਯਹੀਪਰਪਚਤੋਮੈਰੰਚਕਨਪਯੋਸੁਖਕੰਚਨਸੀਜਾਨਕੀਨਭੇਟੀਹੈਨਿਹਾਰਿਕੈ॥ਜੇਲੋ
 ਜਾਇਸਾਂਚੇਉਨਜੀਤੋਰਨਗਮਚੰਦਤੋਲੋਮੈਕੋਦੁਖਕੀਸਦਾਈਅਧਿਕਾਰਹੈ॥ਜੀਤੋ
 ਰਰਾਜੁਤੀਨਿਲੋਕਕੋਸਮਾਜੁਤਉਮੈਰੈਮਨਾਜੁਪਾਤਪਤਭੰਗਾਰਿਹੈ॥੬੭॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਇਹਾਬਿਧਿਰਾਵਨਇਤਲੈਟੇਮੀਚੁਨਿਪਟਨਿਜਕਾਤਾਉਤਤ੍ਰਿਜਟੀਸਗਮਾਂਸਹਿਤਸੁਸ
 ਹੁਸੀਅਕੀਥਾਤਾ॥੬੮॥ਜੋਰਠਾ॥ਕਰਮਲੇਖਨੀਸੀਸਾਫਿਰੀਸਿਸਟਿਤ੍ਰੇਹੀਫਿਰੀਰਾਮ
 ਸਕਲਸੁਰਈਸਤਾਕੀਤੀਅਮੈਸੀਦੁਖੀ॥੬੯॥ਸੀਤੋਵਾਚਾ॥ਕਥਿਤੁ॥ਸੀਤਪਛੁਤਾਇਮੁ

ਮੁਕਤਾਇਵੁਖਪਾਇਯਾਇਕਹੈਗਾਇਹਾਇਸੀਲਲਾਯਪੁਰਗਯੋਹੈ॥ਕਿਟਕਬਨਾਇਬੇਖਗੰਮ
 ਹੀਕੋਅਯਪਾਪੀਮੇਰੇਮਨਪੁਆਕੇਸੋਧੋਰਹਛਾਯੋਹੈ॥ਜੋਨਅਨਿਬੰਧਟੀਤੁਰਤੁਮੇਸੋਕ
 ਤੋਤੋਤੋਅਜੁਹੀਨਿਸਿਕੈਕਲੀਕਬੀਜਬਯੋਹੈ॥ਦੇਖੇਦੇਖੇਯਹਿਮੇਰੇਮਨਕੀਫੁਟਾਈ॥
 ਈਬਰੇਪਾਪੀਸੋਤੋਪਾਪੀਮਿਲਿਬੇਕੋਭਯੋਹੈ॥੧੦॥ਕਬਿਤੁ॥ਹਾਥਿਰੰਧਾਸੁਰੇਸਚੰਡਕ
 ਗਨੇਸਸੇਸਹਾਦਿਨੇਸਦੇਹਅਥਲਾਗਤਗਿਲਾਨਕੀ॥ਬਰੇਅਪਗਧੁਇਨਕੀਨਿਦੁ
 ਖਦੀਨੇਮੇਹਿਬੇਖਦੇਖਭੂਲੀਰਭੂਹੈਤੋਮੰਤਆਨਕੀ॥ਮੀਦੁਮੇਲੁਪਉਤੋਤੋਪੁਨਦੈਮੰ
 ਉਮਾਜੁਜੇਗੁਸਾਧੋਹੋਤੋਨਮਰਤੀਅਚਯਕੀ॥ਰਾਮਭੋਗਤੂਲਰਹੀਲੇਗਾਨਿਮੇਫੁਲੀ
 ਸਦਾਹੰਮਕਥਿਐਸੇਰੋਇਰੋਇਕਹੈਜਨਕੀ॥੧੧॥ਕਬਿਤੁ॥ਪਹਿਲੇਤੋਰਾਮਹੀਤੋਕੋਟਿ
 ਕਕਪਟਜੋਤੋਅਬਤੋਕਪਟਹੀਮੈਆਪਮਾਇਜਾਤੋਹੈ॥ਜਦਪਨਮੇਰੇਅਪਰਾਧਮੇਰੇਪੁ
 ਨਨਾਥਤਉਮੇਰੇਅੰਗਨਸੋਅੰਗਹੀਰਿਸਾਤੋਹੈ॥ਦੇਹਕਹੇਪਾਇਚਲੇਪਾਇਕਹੈਨੰਨ
 ਛਲੇਨੰਨਦੰਗੇਰੇਮੇਹੁਅਗਇਲਪਟਾਤੋਹੈ॥ਪੁਨਨਉਗਾਇਭੂਮਿਕਾਹੋਤੋਫਾਟਿਜਾਇ
 ਯਾਹੀਮੈਸਮਾਇਸਮਾਅਮੈਸੇਦੁਖੀਗਾਤੋਹੈ॥੧੨॥ਕਬਿਤੁ॥ਅਰੇਮੇਰੇਪੁਨਮੇਰੇਕਹੋਤੋ
 ਉਰਤਨਾਹੀਆਪਨਕੀਭਤੁਰਤੁਗਮਹੀਤੋਪਈਯਾਸਦਾਕੇਸੀਘਾਤੀਸੇਹਿਤਤੀਕਸਿ
 ਤਾਤਕਾਲਰਾਮਜੂਪੇਜਾਹੁਮੇਰੇਦੁਖਅਤਿਗਾਈਯਾ॥ਆਦਰੁਨਹੋਇਤਹਾਕੈਸੇਰਹੈ
 ਭਾਵਤੁਹੈਨਿਪਟੀਲਲਾਯਹੋਤੋਕੁਦਕੋਬਤਾਈਯਾ॥ਕਿਧੀਮੇਰੇਪੁਨਨਾਥਤੁਮਸੋਕਯੋ

ਹੈਸਾ ਕੇਖੀ ਜੈ ਕੁਖੇ ਪਿਆਸੇ ਦੇ ਹਛੇ ਬਿਜਿ ਨਿਜਾਈਓ॥੧੩॥ ਕਾਥਿੰਤੁ॥ ਪ੍ਰਨ ਕਹੈ ਬਤ ੬੦
 ਸੁਨਿ ਜਨ ਨਕੀ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹਮ ਤੋ ਮੈ ਰਘੁ ਬੀਰ ਜੁ ਮੈ ਨਾ ਰੇ ਨ ਰਹਤ ਪੈ॥ ਲੋਗ ਯੈ ਕਹਤ ਸੀ ਕਿ
 ਬਿਰਹ ਤੇ ਮਰੀ ਹੋਇ ਉਨਹੀ ਸੈ ਰਾਮ ਫਿਰਿ ਸੈ ਸੇ ਕੈ ਕਹਤ ਪੈ॥ ਜਾਨਤ ਹੋ ਜੀਵਤਿ ਕਹੇ ਤੇ
 ਗੁਸਾਈ ਸੁਤੇ ਜਾਤ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਨ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਕੇ ਬਹਤ ਪੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜੈ ਲੋ ਤੇ ਕੋ ਰਘੁ ਨਾਇਕ ਨ ਤੇ
 ਟਤ ਹੈ ਤੋ ਲੋ ਤੇ ਗੀਥਾ ਤੈ ਹਮ ਲਖ ਕਸਹਤ ਪੈ॥ ੧੪॥ ਕਾਥਿੰਤੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮਾਧਨੁ
 ਪ੍ਰਨ ਨਿਸਮ ਮੇਰੇ ਗਲ ਤ੍ਰਿਜਟੀ ਕਹੈ ਸਮਾਨ ਕਹੈ ਕੋ ਕਹਤ ਪੈ॥ ਕਾ ਲਪਰੇ ਨ ਰੇ ਰਘੁ ਬੀ
 ਰ ਕੋ ਮਿਲੇ ਗੀ ਕੋ ਨ ਤੂ ਤੇ ਏਕ ਛਲਿ ਜੀ ਮੈ ਛਲਿ ਸੀ ਮਰਤ ਪੈ॥ ਤੇ ਕੋ ਚਹੁ ਪਾਤੋ ਰਹ
 ਲਾਗੇ ਈਰਹਤੁ ਪਾਗੀ ਮੇਰੇ ਜਾਤੇ ਗਵਨ ਤੇ ਰਾਮ ਤੋ ਰਹਤਿ ਪੈ॥ ਜੈ ਲੋ ਕੁ ਅਚਪਤਨ
 ਦੇ ਤਨ ਸਗਾ ਪ੍ਰਾ ਕੋ ਤੋ ਲੋ ਪਾਪ ਮੇਲਿ ਲੈ ਲੈ ਅਪਕੋ ਧਰਤਿ ਪੈ॥ ੧੫॥ ਕਾਥਿੰਤੁ॥ ਤੇਰੀ
 ਪਦ ਗਜ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹਮ ਜਾਨੇ ਰਘੁ ਬੀਰ ਜੁ ਕੋ ਤੋ ਧਿਨਾ ਬਿਸੁ ਸੁਪੈ॥ ਤੀਰਥ ਕੇ
 ਬਾਸੀ ਜੈ ਸੇ ਜਾਤਿ ਨੀ ਕਹੈ ਤੁਮ ਜਨ ਤੋ ਹਮ ਕੋ ਕੁਖੇ ਹਮ ਤੋ ਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ ਰਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰ
 ਥਿ ਮੈ ਪਤਿ ਗਵੇਰਿ ਗਵਨ ਸੇ ਪ੍ਰਾਨੈ ਕੁਲ ਗੋ ਪੁਨ ਪਲਾ ਜੀ ਮੈ ਨਾ ਸੁਪੈ॥ ਦੇਖਿ ਹੋਤਾ ਸੋ ਜੈ
 ਸੇ ਪਾਨੀ ਮੈ ਪਤਾ ਸੇ ਲੂਣੇ ਗੀਧਨਿ ਮਵਸੇ ਪਾਯੇ ਮਾਸੇ ਮਾਸੇ ਮਾਸੁ ਪੈ॥ ੧੬॥ ਸ੍ਰੀ ਭਵੀ
 ਦਯਾ॥ ਕਾਥਿੰਤੁ॥ ਹਿਮ ਰਿਤੁ ਕਾਟੀਆ ਛੇ ਸਿਸਾ ਬਸਿਤ ਪਛੇ ਗੀਖ ਮਕੇ ਲਾਗੇ ਕਹੈ ਕੋਲਮ

ਉਜ੍ਜ੍ਵਲੇ। ਉਤਰੀ ਹੋ ਦੁਖ ਕੋ ਸਮੁਦ੍ਰਿਸੀ ਨਾਂ ਉਚ ਫਿਲਾਗਤ ਕਿਨ ਹੋ ਹੋਇ ਹਸੀ ਕੂਰ
 ਬੁਝੀਏ। ਨੈਕੁ ਰੁਪਾਇ ਹਰਖਾਏ ਜਿਥਿ ਮਹੇ ਕੈ ਸੇ ਜੈ ਸੇ ਬਾਉਚਲੇ ਅਨਚਲੇ ਦਸਗੁ
 ਰੀਏ। ਤ੍ਰਿਜਟੀ ਹਮਾਰੇ ਦੇਸ ਅੰਸੇ ਉਤਪਤਨ ਧੀਰਾਂ ਮਰਜ ਸੁਨੇ ਤੋ ਲਗਾਇ ਪੰਖ ਉ
 ਡੀਏ। ੧੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਨਗਰ ਅਜੁਰਾ ਸਭ ਸੁਖ ਜਿਹਾਂ ਹਮਾਰੇ ਰਾਜਾ॥ ਰਘੁਪਤਿ ਚਰਨ
 ਪਤਾ ਪਤੋ ਪਰਧਰਾਇ ਦਸਮਾਜਾ॥ ੧੨॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਰਾਜ ਨੀਤ ਤੇ ਸੋ ਕਹੈ ਸੁਨਿ ਤ੍ਰਿਜਟੀ ਦੇ
 ਕਾਨਾ॥ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਰਘੁਨਾਥ ਕੋ ਬਿਧਿ ਨ ਕਰੈ ਜਲਪਾਨਾ॥ ੧੩॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਰਘੁ
 ਪਤਿ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਕਸੇ ਛਤ੍ਰ ਚਮਰ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ। ਰੂਪ ਨ ਭੋਨ ਭਿਰਾਰੇ ਤੋ ਹਯਗਯ
 ਸੁਖ ਧਰਮਾਹਿ॥ ੧੪॥ ਕਾਥਿ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਹੁੰਮੈ ਲਿਖੈ ਨ ਬਾਚਿਤ੍ਰ ਕਾਰ ਤੀਅਪੀ ਅੰਤੋ
 ਬਿਛੋਰਿ ਕੈ ਨ ਲਿਕੈ ਸੋਹਾਨੁ॥ ਮਨ ਸਕੀ ਕਹਾਂ ਜਹਾਂ ਕੋ ਕਲਾ ਕਪੋਤ ਮੋਰ
 ਕਵਚ ਕੋਰ ਬਿਨੁ ਨਾਰਿਨ ਮਰਾ ਲੁਹੈ॥ ਸਦਾ ਮਾਤਿਗਯ ਮੈ ਕਿਥੇ ਦਾਕਿ ਪੁਰਸੈ ਮੈ ਕਿਧ
 ਨਦਨ ਮਾਨੈ ਸੁਐ ਸੇਏ ਕਢ ਲੁਹੈ॥ ਦਾਰ ਦੇ ਕੋ ਛਲੇ ਕੋ ਕਪਟੇ ਸਦਾਈ ਕਲੁਪਿ
 ਬ੍ਰਤਿ ਪੁੰਨ ਜਗ ਅਨ ਕੋ ਸੁਕਾਲੈ॥ ੧੫॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਜਹਾ ਦ੍ਰਿੜ ਪੋਥਿ ਬਾਂਧਾਇ ਬਾਦ ਬ
 ਹਮ ਕੇ ਰਾਜਾ॥ ਸੁਪਨ ਬਿਦੇ ਸਨਾਈਏ ਹਮਾ ਬਿਨੁ ਹਮਾਰੇ ਰਾਜਾ॥ ੧੬॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਤੇਅ
 ਬਕੈ ਰਘੁਪਤਿ ਮਿਲੈ ਰੁਪੇ ਮਾ ਵਯਾਜਾ॥ ਤੇ ਤ੍ਰਿਜਟੀ ਤੁਹਿ ਸਿਗਲੇ ਦਿਖਾਉ ਦੁ

ਰਾਜ) ੨੩॥ ਸੋਭਨਾ॥ ਐਰਕਹੋਇਕਗੀਤਰਘੁਬਰਚਰਨਪ੍ਰਤਪਤੋਕਰੀਅਹੁ ੨੯
 ਸਾਤ੍ਰਿਤੀਤਿਸਖੀਸਾਨੀਪਨਸਮਾ॥ ੨੪॥ ਛੋਪਯਾ॥ ਕਟਕਨਿਬੁਚੰਦਨਬਿਬੁਲਾਥੀ
 ਪੰਤੜਜੂਰਤਗਾਪਰਪੰਚਕਮੇਦੇਹਸਦਾਬੰਚਕਪੁਰਨਨਗਾ॥ ਕੁਟਿਲਤਰੁਨਕੂਅਭੀ
 ਗਜਟੇਲਬਟਭਸਮਮੁਕਗਘੁ॥ ਬਿਨੁਬਿਜੁਲਪੁਜਕਦਲਾਮਵਰਕੁਪਤਨ
 ਪਾਇਪਗਾਅਕਲੰਕਗੰਮਸਬਾਬਿਨਾਸਾਸਿਅਰੁਦਾਰਿਦਬਿਨੁਪ੍ਰਜਾਪਸਾਪੁਰਨੀ
 ਚਕੁਣਨੀਪਟਕੁਮਗਚਿਤਚੋਰਗਘੁਪਤਿਸੁਜਸੁ॥ ੨੫॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਇਹਬਾਧਿਸੀਅ
 ਯੋਜਟੀਮਿਲੀਤਜੇਸੋਕਾਮਗਾਨ॥ ਤਬਜਨਕੀਪ੍ਰਸੰਨਮੁਖਕਰਤਮਕੋਧਾਨਾ॥
 ੨੬॥ ਛੋਪਯਾ॥ ਅਮਲਕਮਣਦਲਨੈਨਬੈਨਜਲਪਰਪੁਨਿਸਿਦਗਾਰਤਨਜਾਨਿ
 ਤਕੁੰਡਲਕਪੋਲਸੁਲਿਕਨਅਲਿਕਨਬਗਾਕਚਸਿਵਬਪੁਟਾਨਿਤਸੋਰਜਸ
 ਰਵਰਾਮਾਨਨਦੁਗਿਪੀਤਬਸਨਿਦੁਤਿਦਸਨਿਗ੍ਰਸਨਿਅਰਬਸਨਮੇਧਪੁਗਾ॥
 ਕਹਿਸੁਕਦਿਗੰਮਰਘੁਬੀਸਮਾਇਮਦਨਦਹਨਸੇਵਤਚਰਨਾ॥ ਸੁਖਕਰਨਤੁਗਨਪੋ
 ਖਨਨਿਪੁਨਮਮਪਤਿਰਘੁਪਤਿਦੁਖਹਰਨਾ॥ ੨੭॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਦੁਖਸੁਖਕੀਬਾਭੈਸੋਥੈ
 ਜਨੀਸੀਰਘਬੀਗਾਖੁਨਸਨੈਨਹਿਗੁਸਕੇਬੋਲੇਕਪਿਸਥਧੀਗਾ॥ ੨੮॥ ਸੋਰਠਾ
 ਅਬਤਜਿਸੁਕਚਬਿਚਾਰਿਘੋਰੋਲੀਕਨਿਸਿਕਹੁਇ॥ ਰਾਵਨਨਿਪਾਟਿਗਵਾਰਪੁਰ
 ਨਸੋਪੁਰੋਕੈ॥ ੨੯॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਫੁਲੇਅੰਗਨਿਮਾਤਹਉਘਾਸਮੰਗਦਸੁਭਾਭਵਾਚਲੀ

ਜੁੱਧਕੀਬਾਤਸੁਨਹੁਸੁਨਵੈਗੰਮਕਵਿ॥੧੦॥ਸੋਰਠਾ॥ ਰਘੁਪਤਿਕੋਹਨਗਾਮਸੋ
 ਭਿਰੰਚਪਪੀਲਕਾ॥ਤਉਜਥਾਮਤਿਗੰਮਬਰਨਤਸਿਤਪਤਪਤੈ॥੧੧॥ਦੋਹਰਾ॥ਸੁ
 ਨੈਸੁਨਾਵੈਮਨੁਧੈਰੈਰਘੁਪਤਿਚਰਿਤਅਨੰਤਾ॥ਤਾਕੇਮੁਕਤਿਸਦਾ॥ਕਹੈਬਾਬਰ
 ਮਹਿਕੀਤਾ॥੧੨॥ਇਤਿਸੀਰਾਂਮਗੀਤੇਰਾਵਨਪਰਪਚਨਾਮਦਸਮੁਖਿ॥੧੩॥
 ਦੋਹਰਾ॥ਰਾਮਕਥਾਕਵਿਜਥਾਮਤਿਬਰਨਤਜਗਅਨੁਸਾਗ॥ਕਮੇਖਗਓਰਿਏ
 ਰਿਧਗਗਿਰਤਿਪਰਤਨਅਬਿਗਪਾਗ॥੧੪॥ਦੋਹਰਾ॥ਰਾਮਭਗਤਿਬਿਨੁਮੁਤਿਕਰ
 ਨਨਿਗਮਬਤਾਵਤਨੇ॥ਛਲਬਲਤੋਰਾਵਨਛਲੋਮੀਚੁਓਗਾਹੀਦੇਤਾ॥੧੫॥
 ਸੋਰਠਾ॥ਤਬਲਗਿਸਾਧਨਪੂਰਿਜਥਾਨਗਿਪਰਸਨਪ੍ਰੇਮਕੋ॥ਕਮੇਤਾ
 ਤਯੈਦੁਰਿਬਿਨਾਈਪਬਾਤਨਕੋ॥੧੬॥ਸੋਰਠਾ॥ਏਕਸਰਨਿਥਿਤਹੋਇ
 ਪੁਤਪਨਮਸਬੈਰਹੋ॥ਪੁਰਖਨਾਰਿਨਹਿਦੋਇਕਯੋਪਤਿਥਿਤਾਸੁਰਹੀਦੇ॥੧੭॥
 ਸੋਰਠਾ॥ਇਤਨੇਕਹਹਿਓਪਾਇਸਬਫੇਕਟਇਕਪ੍ਰੇਮਾਬਿਨਾ॥ਸੇਈਸੁਨਹਮ
 ਨੁਲਾਇਸੁਕਵਿਗੰਮਥਿਨਢੀਕੋ॥੧੮॥ਕਾਥਿਤਾ॥ਤੀਰਥਕਰੈਅਨੇਕਸਦਾ
 ਏਮੀਨਭੇਕਅਰੁਕਛਕਅਨੇਕਚੋਬੇਜੁਗਾਏਹੈ॥ਪੰਨਹੁਸੰਪੇਟਭਰਿਸੇਵ
 ਤਭੁਯੰਗਐਕਰਿਗਭਿਣਖਾਤਬਨਹਿਮਿਘਰਛਾਏਹੈ॥ਛਾਤਿਕਾਥਿਨਾਹੀ
 ਸਾਥੀਪੂਰਿਮੁੰਡਮੇਲੈਹਾਥੀਧਮਾਨਹੀਥਿਵਾਲਬਕਜਨਮਗਵਾਏਹੈ॥

ਨਾਚਿਨਾਚਿਮੰਨਮੋਬਿਬਾਦਘਨਘੋਰਜੋਓਤਾਇਪੇਮਹੀਨਰਘੁਨਾਥਕਉ ੯੨
 ਪਾਏਹੈ॥ ੧॥ ਸੋਰਠਾ ਰਾਵਨਾਮਤਿਮਤਿਹੀਨਸਮਝੈਚਰਨਨਭਜੈਸੁਨਿਸਤਿ
 ਭਗਤਿਪ੍ਰਥਿਨਿਕੁੰਭਕਰਨਬਧੁਕਾਨਵੈ॥ ੧॥ ਛਪ੍ਰਯਾ ਗਾਮਚੰਦਣਪੀਘੁਭ
 ਕਪਿਭੀਗਥਿਕਹਿਮਤਿ॥ ਕਿਲਕਿਲਾਇਉਛਲਤਪੁੰਛਪਟਕਤਚੰਚਲਾ॥
 ਤਿ॥ ਰੀਠਿਜੇਰਿਸਥਧਗਤਿਅਸੁਰਤਬਹਰਤਦੁਰਿਦਥਾ॥ ਰਵਿਪ੍ਰਗਟਤਪ
 ਰਭਚਜਾਤਤਮਨਿਰਖਬਦਨਛੰਬਾ॥ ਰਘੁਪਤਿਪ੍ਰਤਪਕਫਿਗਮਕਹਿਨਿਰ
 ਖਤਪੀਠਛਜਾਇਅਗਿ॥ ਮਿ੍ਗਰੀਕਕੋਨਲੀਕਾਧਿਪਤਿਜਹਸਿੰਘਥਿਦਾਹਨ
 ਕੁੰਭਕਰਿ॥ ੫॥ ਕਾਛੁਭੋ॥ ਅੰਗਕੋਗਿਰੀਸੁਮਲਤ੍ਰਿਗਕੋਕਪੀਸਪੁੰਸਦੇਵਨਕੋ
 ਦੂਤਜਮਦੂਤਨਕੀਅਦੁਨੀ॥ ਜਾਨਕੀਕਲੇਸਕੁਲਲਾਜਸੀਲਛੀਲਛੁ
 ਤਿਅਠੇਲੇਕਪਾਲਨਿਕੀਰੀਠਿਕੀਲਗਾਵਨੀ॥ ਪੰਚਭੂਤਦੇਹਕੋਸੁਮੰਡਮਾਲ
 ਮੰਡਨਿਕੋਅਏਗਨਿਝੰਡੁਏਤੀਬਾਤਨਾਚਲਾਵਨੀ॥ ਲੀਕਈਸਉਪਰਿਨਿਸਿ
 ਕਦੋਤਪੀਸਪੀਸਦੇਖੈਥੀਸਕਰੀਏਕਸਾਰਸੈਸੀਧਾਵਨੀ॥ ੬॥ ਕਥਿਤੰ॥ ਅਚੰਦਵਰ
 ਅੰਗਦਸੋਕਹੈਬਧਰਾਵਨਕੀਦੇਖੀਘਾਤਅਜਹੁੰਨਮਾਇਕੈਨਮੋਕੈਸਿਹੁਲਾ
 ਹੈ॥ ਚੋਨਹਾਰਜੋਕੋਜੈਸੀਠੈਸੀਮਤਿਹੀਏਥੈਸੀਜਾਨਤਹੰਜਾਨਕੀਕੋਕਪਭਰਕ
 ਮੈ॥ ਥੋਲੇਘਨਮਨਯਗਪਾਪਿਅਥਲੰਤੰਨਾਥਰਵਛਕੇਨੈਨੀਕੀਕਦੁਸਾਜਿਆ

ਗਏ ਹੁਤੇ ਗੰਮਡਰ ਕਹੁ ਹਾਥ ਪਾਉ ਨਾ ਲਲਾ
 ਪਸੰਦ ਅਨੁਪ ਛਾਥਿ ਗਏ ਛਪਿ ਛੁਪ ਜੇ ਸੇ
 ਜੀ ਤੇ ਤੇਈ ਖੰਦਾ ਸਸਾਈ ਕੀਚਨ ਕੇ ਕੰਡਲ ਕੀ
 ਆਇ ਚਢੇ ਪਾਇ ਪਾਇ ਮਹੀਆ ਪਨੇ ਆਪਨੇ
 ਭੀ ਬਤੜੀ ਤਪ ਕੇ ਹਰਨ ਹਰ ਰਾਮ ਕੇ ਕਰੰ
 ਰਾਮ ਚੰਦ ਜ ਕੇ ਕਾਜ ਸੇ ਵਾਕਿ ਨੀ ਦੇਵ
 ਜੇ ਹੋ ॥ ਚੰਦ ਮਾਸ ਮਾਛ ਛੱਡ ਚਾਮਰ ਛੁਡ ਗੁਪੀ
 ਯੇ ਹੋ ॥ ਛੁਟੇ ਅਸਵ ਬਾਝੇ ਦੰਦ ਭੀ ਅਪਾਰ
 ਆਯੇ ਹੋ ॥ ਬੈਰੀ ਹੁੰਦੇ ਮਾਰ ਬੇਕੀ ਬਤ ਮੁਸ
 ਯਾਯੇ ਹੋ ॥ ੧੩ ॥ ਕਾਣੀ ॥ ਐਸੀ ਭਾਂਤ ਕੇ ਜੰ
 ਹੋ ਬਰੇ ਉਪਹਾਸੁ ਹੋ ॥ ਉਮਾ ਪਾਤਿ ਤਾਰ ਕੁਠਿ
 ਭੇਗ ਮਸ੍ਰੀ ਦਾਸੁ ਹੋ ॥ ਬੋਲੀ ਹਨ ਮੋਨ ਰਾਮ
 ਭਰਦੇ ਘੋਨ ਬਿਸਾਸੁ ਹੋ ॥ ਸੀ ਪਾਤਿ ਬਿਲਾਸ
 ਮੜਿ ਕੇ ਕਟਾਛ ਕੇ ਪਕਾਸੁ ਹੋ ॥ ੧੪ ॥ ਹਨੁ
 ਤੇ ॥ ਦੇ ਉਬਡੇ ਹਮ ਦੂਤ ਹਸਿ ਕੈ ਬਕੀ

ਨਸੈਕਹੈਕਾਂਤੇਭੈਗੋ॥ ਰਾਵਨਕੋਮਾਰਿਤਪੁਬੀਗਕੇਪ੍ਰਤਪਤਮਜਾਇਲਿਕਹੈਨਿਸਿ ੯੩
 ਬਡੋਰਾਨਕੋਰੋਗੋ॥ ਤੋਕੋਰਾਨਦੇਤਹਮਬੀਚਿਨਬਿਗਾਰੋਕਮਜਨਤੋਹੈਮੈਛਾਡਿ
 ਤੋਗਨੀਮੈਪਰੋਗੋ॥ ਭਾਈਕੀਬਿਭੂਤਪਾਇਰਾਮਚੰਦਕੋਰਿਸ੍ਰਾਇਕਰੋਤੋਹਮਾਰੇ॥
 ਗੋਕਹਾਕਹਾਧੋਰੋਗੋ॥ ੧੪॥ ਬਡੀਖੰਡਵਾਰਾਕਥਿਤ॥ ਸੁਧੇਦੁਖਦੇਤਹੋਕਿਪ੍ਰਾਨ
 ਕਾਛਿਛੋਤੋਹਜਨਤੋਹਾਨੁਪਾਇਰਾਮੁ॥ ਕੋਕਮਾਂਇਹੋ॥ ਏਕਗੰਗੇਮਪਿ
 ਕੋਟਿਰਾਜਦੇਲੋਟਾਇਜਹਾਂਪਗਪੁਰਿਤਹਾਂਮਥੇਈਲੁਠਾਇਹੋ॥ ਅਪੁਨੇਈਲੋਚ
 ਨਕਮਲਕੇਬਿਛੋਨਕਰਿਦੋਊਪ੍ਰਤਹੀਗੈਲਧਾਂਮਪਧਗਾਇਹੋ॥ ਲੀਕਾਛਿਰਕਾ
 ਏਚਰਨੇਦਕੋਸੋਹਨੁਮਨਤਾਕੇਪਾਛੇਤੁਮੈਕੋਟਿਬਿੰਨਖਵਾਇਹੋ॥ ੧੫॥ ਦੋਹਰੇ
 ਏਇਤਸਥੈਪ੍ਰਸੰਨਮਲਹਰਖਵੰਤਸਬਗਤਾ॥ ਸਿਖਸਬਦਸੁਨਿਰੰਕਜਿਮੁਸੁਨ
 ਹੁਲੀਕਕੀਥਾਤਾ॥ ੧੬॥ ਰਾਵਨਵਾਰਾਸੋਰਠਾ॥ ਸੁਨਹੁਮਹੋਦਰਬਤਤੁਮੰਤ੍ਰਿਗਵ
 ਨੁਕਹੈ॥ ਦੇਖਿਰਾਮਕੀਪਤਆਇਗਯੋਜਨਮੇਨਹੀ॥ ੧੭॥ ਮੰਤ੍ਰਿਵਾਰਾਸੋਰਠਾ
 ਯਹੋਬਡੀਥਿਪ੍ਰੀਤਿਤੁਮਰਾਮੈਜਨਤਨਹੀ॥ ਸਦਾਬਡਨਕੀਗੀਤਿਬਹੁਤਕਰੈਬੰਗ
 ਕਹੈ॥ ੧੮॥ ਕਥਿਤ॥ ਰਾਮਚੰਦਚਢੇਜਬਪੀਠਾਨੁਕਹੈਤਬਤੁਮਿਡਰਾਮਗੀ
 ਗਰਿਭਈਰਾਗੀਨਾਂਉਕੀ॥ ਸੁਰਛਪੇਪੁਤਾਬੀਚਿਕੀਨੈਹੈਸਮੁੰਦਕੀਚਥੀਚਸੇ
 ਰੈਗਏਅਰਿਹੈਨਾਸਆਉਕੀ॥ ਸਿਖਨਿਕੇਬਾਜਤਬਹੁਰਿਭਈਛਾਤੀਦੁਕਛੁ

ਮਹਿਤਿ ਦੇਹ ਮਾਨ ਲੀਨੀ ਮਨੋ ਪਾਉ ਕੀ ॥ ਏਤੇ ਪਰਿ ਬੁਝੁ ਭੋ ਬਰ ਬਾਹਮ ਹੰ ਬਾਜ ਜੋਧੈ
 ਬਲਾ ਭਵੇ ਕੇ ਬਢੇ ਸੁਭਾਉ ਕੀ ॥ ੧੭ ॥ ਐਹ ਸੁਨੇ ਬਾਤ ਕੀ ਨੇ ਮਨੁ ਖਕੇ ਗਾਤ ਕੀ
 ਹੀਰ ਚੀਰ ਗਾਜ ਬੇਖ ਸਬ ਕੇ ਬਨਾਇ ਕੈ ॥ ਸਬ ਹੀ ਕੇ ਦੈ ਕਮਾਨ ਬਾਨ ਸਾਦਧਾਨ ਕਰਿ ਚਾ
 ਉ ਸੰਬਢਾਇ ਚਾਪ ਹਾਥ ਨ ਚਢਾਇ ਕੈ ॥ ਦੰਦੁ ਭੀ ਬਜਾਇ ਬੈਰੁ ਪ੍ਰਗਟੈ ਜਨਾਇ ਰਾਮ ਕੇ
 ਕਕੇ ਨੀ ਸੀ ਕਢਿ ਗਮਾਏ ਦਲੁ ਆਇ ਕੈ ॥ ਸੂਰਨਿ ਬੁਲਾਇ ਕੰਭ ਕਰੈ ਜਗਾਇ ਭਰਾਜਾ ਬ
 ਤ ਬੀਤ ਗਏ ਤੋਂ ਦਹ ਗੋਪ ਛੁਤਾਇ ਕੈ ॥ ੧੮ ॥ ਰਾਛੁ ਨ ਢਾਢਾ ॥ ਕਥੈ ਬੰਧਿ ਬੰਧਿ ਗਤਿ
 ਪਛੁਪਤਿ ਜੇ ਸੰਘਤਿ ਮਿਹੁਤੁ ਤੀਬਾਨੀ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਕਰੈ ਹੋ ਸੁਨਾਇ ਕੈ ॥ ਮਨ ਸਕੀ ਜਾਤੀ
 ਭੰਢ ਬਾਤੀ ਪਾਈ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕੀ ਸੁਹਾਤੀ ਬਾਤੀ ਪ੍ਰਗਟੀ ਹੈ ਆਇ ਕੈ ॥ ਸਿਫੁ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪ
 ਤੀ ਕਰੋ ਜਮ ਕੇ ਜਮਾਤੀ ਸਬ ਜੇਗਾਨੀ ਢੇਲਾ ਬਿਲਾਤੀ ਪਠਾਉ ਮਧਾਇ ਕੈ ॥ ਪਾਤੀ
 ਲਿਖਿ ਦੈ ਤਨਿ ਕੋ ਨਾਤੀ ਕਮਲਾ ਸਨਿ ਕੇ ਗਤੀ ਕਰਿ ਆਖੈ ਛਾਤੀ ਕ੍ਰੋਧ ਉਪਜਾਇ ਕੈ ॥ ੧੯ ॥
 ਏਹ ਭਾ ॥ ਬੋਲਿ ਮਹੇਦਰ ਸੈ ਕਰੈ ਬਹੁ ਗਿਲਿ ਕਕੇ ਗਾਉ ਗਾਮ ਚੰਦ ਕਧ ਕਰਤ ਹੋ ਕਹ
 ਮੇ ਸੇ ਸਤੁ ਭਾਉ ॥ ੨੦ ॥ ਮੀਠੀ ਭਵਾਨਾ ਸੁਨਿ ਗਾਜਾ ਅਮਈ ਸਹਾਏ ਜੇ ਰਿਝਿ ਤੀ ਕਰੈ ॥
 ਘਨਾਇਕ ਜਗਾਈ ਸਾਇਹ ਬਿਧਿ ਗਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮੁਖ ॥ ੨੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ਰਥਾ ਮਚ ਪਾਇ ਬੈ
 ਮੈਨ ਸੈ ਬੁਝੁ ਭਵਾਨਾ ਬੀ ਸੈ ਬੁਝਾਏ ਭੁਗਮਲ ਬਨ ਪ੍ਰਾਪਿ ਪਾਹੁਨੇ ॥
 ॥ ੨੨ ॥ ਭੁਧਾ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਕੀਚਨ ਮ੍ਰਿਗ ਛਾਲ ਮਾਲ ਕਪਿ ਮਧਿ ਨੀਲ ਮਲਿ ॥ ਦਸ ਸਰਬੁ

ਨਨੀਰਾ ਮੰਗਬੀਗਹਿਸੋਪਤਿਗਨਿ। ਚਰਨਕਮਲਹਨੁਮਨਪਾਨੁਲਾਲਤਉਹਭਿਟਤਿ॥ ੧੪
 ਕਹਤਥਾਤਤੁਵਅਨੁਸੁਨਤਮੁਸਕਤਦੁਖਮਿਟਤਾ। ਮਿਦੁਬਚਨਸੁਗੀਵਪਤਿਅਤਿਪ੍ਰਸੰ
 ਨਲੋਜਲਮਤਿ। ਰਾਜਾਧਿਰਾਜਲਿਕਾਧਿਪਤਿਜੇਈਜਾਤਸਗਨਿਬੈਰਹਿਛਮਤਿ॥ ੨੫॥ ਛ
 ਕਪਿਪ੍ਰਚੰਡਵੰਡਨਿਉਮੰਡਤੰਡਨਿਅਹਾਇਦੁਤਿ। ਪ੍ਰਗਟਿਮੰਡਰਵਕਰੈਕਰਣਗ
 ਨੈਨਨਛੁੰਭਤਿ। ਪਵਨਪੁੰਡਰੂਪਤਨਿਵਾਇਅੰਗੁਲਭੂਮਾਲਿਖਤਾ। ਸੀਮਾਮਗੈਧਰਿ
 ਮਿਐਰਾਵਤੁਮਾਮਗਾਪਿਖਤਾ। ਸਿਨਧਬਿੰਧਾਥਿਨੁਲਛਮਨਚਵਰਣਿ। ਏਹਾਥਉ
 ਪਾਕਿਕੈ। ਕਵਿਰਾਮਸੂਰਮਇਜੁੱਧਮਇਛੁਵਤਚਰਨਗਾਮਗਧੈ॥ ੨੬॥ ਰਾਵਨੇਵਾਚ
 ਕਵਿੰਤੁ। ਰਾਮਕੀਤੋਜਨੀਥਾਤ। ਬਿਨਾਜੁਧਕੋਪਲਾਤਮੇਰੇਸੂਰਜਤਹੈ। ਪਾਗਿਕਮੈਉਰਾ
 ਾਇਹੈ। ਏਕਨਕੋਥਾਧਿਲਜਾਇਏਕਨਕੈਦੈਉਠਾਇਏਕਨਕੀਨਾਰਿਮੰਰੇਰਿਥਾਇਹੈ
 ਾਤੇਲੋਏਕਰਕਸੀਪ੍ਰਤਿਜਨੀਬੁਲਾਇਕਯੋਆਪੀਰਾਤਭਏਤੋਸਬੈਸੋਇਜਾਇਹੈ। ਤ
 ਹਾਜਾਇਹਾਮਕੋਉਠਾਇਲਾਇਮੇਰੇਦਿਗਤੋਰਭਏਜੀਤਕੋਨਸਨਹਿਥਜਾਇਹੈ।
 ੨੭॥ ਥਾਤਪਨੇਵਚਾ। ਕਵਿੰਤੁ। ਤੋਹਿਲੋਥਭੀਖਨਕਹੀਹੈ। ਬਥਹਾਥਜੇਰਿਅਵਤਹੈਰਾ
 ਨਾਥਸਾਵਧਾਨਹੋਇਥੈ। ਥੋਲਨਥਾਤਪੁਤਰਪੁਥੀਰਪੁਰਹੂਤਸੁਨਿਮੇਰੀਚੰਕੀਪਾਇਕੈ
 ਸਾਰਿਪਾਇਸੋਇਥੈ। ਰਾਵਨਕੋਆਵਤਲੋਤਮੈਨਜਗੋਹੈ। ਦੋਹਏਕਲੋਜਥਾਬੁਤਕੋਪੰ

ਖਬਿਗੋਇਬੋ॥ ਪ੍ਰਤਰਨ ਬਤਹੈ ਹੋ ਸਾਖਾ ਮਿਗਭ੍ਰਾਤ ਸੁਨੁ ਮਾਗਿ ਮਾਗਿ ਬੈਰਨ ਕੋਰਾਮ
 ਮੁਖ ਜੋਇਬੋ॥ ੨੫ ਕਵਿਤਾ ਸੂਰਛ ਪੇਛ ਮਪ੍ਰਕਾਸ ਜੋਸ ਸਿਪ੍ਰਚੀ ਦਿਸਚ ਕ੍ਰਵਕ
 ਬਿਛੁਰੇ ਤੋਰ ਕੋਰ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ਹੈ॥ ਕੁਮਦ ਨਿਛੁਲੀ ਕਿਜ ਸੁੰਦੇ ਭੋਰ ਬਧੇ ਬੀਚ ਪ੍ਰਤਨ ਬ
 ਬੁਝੇ ਮਨੋ ਕਾਲ ਕੂਟ ਖਾਯੋ ਹੈ॥ ਅਧੀਰਤ ਬੀਤੀ ਸਬ ਸੇਏ ਜੀਅ ਜਾਨਿਆ ਨਿਰਾ
 ਖਸੀ ਪ੍ਰਤਿਜਨੀ ਪ੍ਰਤਾਉ ਸੋਜਨ ਯੋ ਹੈ॥ ਬੀਜੁ ਗੀਸੀ ਫੁ ਗੀਭਾਂਤ ਬੁਗੀ ਹਾਥ ਫੁ ਗੀਲੇ ਹਰੁ
 ਗੀਡੀ ਠਿਜੁ ਗੀਦੇਖ ਅੰਗ ਦਲ ਜਾਯੋ ਹੈ॥ ੨੬ ਅੰਗ ਦੇਵਾਚੁ ਭਵਿਤੁ ਗਮਲੀਨੁ
 ਨਦੀਨੀ ਬਾਦਕ ਮੈਖ ਗੀਕੀਨੀ ਬਾਦ ਪਾਰ ਬੇਕੋ ਬਣੀ ਅੰਗ ਦਪ੍ਰਬੀਨ ਹੈ॥ ਦੋਰ
 ਹਾਥ ਗਹੇ ਮੇਸੇ ਸੁਪੇ ਬਾਤ ਕਹੇ ਲੋਕੁ ਚਾਹੇ ਲੋਕ ਮੇਸੇ ਕੋਨ ਤੇਤੇ ਹੀਨ ਹੈ॥ ਕਛੁ ਨ ਬ
 ਸਾਇਤਾ ਜਿਜੈ ਬੇਕੋ ਬਿਲਲਾਇ ਕੋ ਸੇਜੈ ਸੇਸਿ ਪਮੋਦ ਹਰਨੀ ਕੋਗ ਨਹੈ॥ ਕੀਨ
 ਬਤੋ ਸੋਰ ਸਬ ਜਾਗੇ ਮਨੋ ਭਯੋ ਭੋਰ ਕੋਰ ਕਾਗਤ ਈਸੁ ਨੇਰਾ ਵਨ ਮਲੀਨ ਹੈ॥ ੨੭
 ਕਵਿਤਾ ਭਯੋ ਪ੍ਰਤਫੂਲੇ ਜਲ ਜਾਤ ਰਪੁ ਨਾਥ ਮੁਖ ਭਾਜੇਤ ਮਮੋ ਭੋਗ ਰਾ
 ਨਪ੍ਰਤ ਪਕਾਮੀ ਲੇਚ ਕ੍ਰਵਕ ਮੇਸੇ ਸੀਤਾਉ ਮਿਲਨ ਹਾਰ ਛੁਟੀ ਕ੍ਰਿਗਮਾਲਾ
 ਨੇ ਬਾਨ ਰਾਮ ਚਾਪ ਕੋ॥ ਪੂਖਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜੋ ਪ੍ਰਜਕਿਰਨ ਕੇਧਏ ਛਾਏ ਕੋ ਸੇਜੈ ਸੇਆ
 ਏ ਸੁਖ ਜਨ ਕੀ ਮਿਲਾਪ ਕੋ॥ ਚੰਦੁ ਪਕੇਫੀ ਕੋ ਲੀਕ ਪਤੀ ਹੁਤੇ ਨੀਕੋ ਤਾਹੇ ਲਟੇ ਮ

ਨੇਆਉਅੰਕਮੇਘਨਾਦਥਾਪਕੇ॥੩੧॥ਕਾਬਿਤੁ॥ਰਾਪੁਪਤਿਜੁਕੇਦਲਕੀਪ੍ਰਬਲਦੇਖਾਪ
 ਚਪਬਡੇਦੁਖਜੀਅਪੈਨਮੁਖਤੋਨਾਈਏ॥ਸੇਰਜੇਰਿਤੀਨਿਕੋਰਾਖਸਖਪਾਏਜੇਪਾ
 ਠਏਹਮਜੈਸੇਮੇਲਿਪਾਰਤਥਾਅਗਮੈਉਭਾਈਏ॥ਬੋਲਮੇਘਨਾਦਚਹੁੰਭਰਜਾਇ
 ਛੇਕੋਦਲੁਮਾਭੇਕਏਕਗਨਿਆਇਸਜੀਪਾਈਏ॥ਕਿਧੋਚਲੇਜਾਇਕੁੰਭਕਾਨਕੋਜ
 ਗਾਇਕਹੈਅਘੋਪਗਭੰਭੁਤਾਕੋਭਲੇਈਮਨਾਈਏ॥੩੨॥ਕਾਬਿਤੁ॥ਮੇਘਨਾਦਜਾਇ
 ਫੋਲਲਾਖਕਬਜਾਇਰਹੈਬ੍ਰੈਤ੍ਰੈਕੁੰਭਕਾਨਜੁਬਡੇਈਸੁਖਪਾਯੈਹੈ॥ਹਾਥਿਨਕੇਪੁੰਜੇ
 ਤੋਗੰਢਲੇਚਢਾਇਰਹੇਮਨੋਪਾਉਚਪਭਲੀਭਾਂਤਸੋਸੁਖਯੈਹੈ॥ਬੋਲੀਤਬਨਾਗਿਜ
 ਕੋਏਕੁਹੈਉਪਾਇਕਹੈਸੈਸੀਭਾਂਤਹੁੰਦੁਆਨਾਮਾਪਨਜਗਾਯੈਹੈ॥ਕਾਂਨਮੈਗਨੇਸਕੋਪ
 ਠਾਇਪਾਛੇਕੋਰਿਗਨਲੋਚਨਮੁੰਦੇਈਰਹੇਉਤਰਸੁਨਾਯੈਹੈ॥੩੩॥ਕਾਬਿਤੁ॥ਸੇਈਕਾ
 ਮੁਕੀਨੋਗਜਸ੍ਰੀਤਨਿਬੁਲਾਇਕੋਬਜਾਇਫੋਲਦੰਦਭੀਸੁਕਾਨਮੈਪਠਾਏਹੈ॥ਅੰਰ
 ਸਬਸੂਰਨਸੋਕਹੈਪਵਰਿਲਾਗਿਜਾਹੁਲਾਗੇਕੈਸੇਜੈਸੇਪਿਛੀਗਿਰਛਾਏਹੈ॥ਘ
 ਰਿਚਾਰਿਪਾਂਚਤੋਲੈਸਮਸ੍ਰਣਪਗੀਕਹਾਂਭਏਗਤਗਏਕਿਧੋਪਟੇਮੈਪਚਾਏਹੈ॥ਤਾ
 ਕੇਪਾਛੇਗਜਾਕੇਕਮਾਗਕੁੰਭਕਾਨਕਹੈਨਾਨਤੋਹੈਦੇਨਦੁਖਰਵਨਜੀਅਏਹੈ॥੩੪॥
 ਸਵੈਸਾ॥ਸੇਵਤੋਪਦਕਾਜਹਾਂਚਲਲੀਕਪਤੀਪਹੁੰਚੇਤਿਹੋਗੇ॥ਕੁਹੋਜਗਾਵਤਮੇਘ
 ਜਾਨਕੀਸੋਜਗਕੈਸਮਸ੍ਰਵਤਬੋਰੈ॥ਸੋਭੁਗਤਿਨਹਿਕ੍ਰੋਸੁਨਿਨਾਥਬਿਨਾਘੁਨਾਥਭਜੈਨ੍ਰਿ

ਅੰਗੋਰਾਮਹੀਕ੍ਰਿਨਬਨੈਕਪਟੀਜੋਬਨਤਉਡੀਲਸੁਸੀਲਕੋਦੋਗੇ॥੩੫॥ਸਵੈਕਾਤਾਹੀ
 ਕੇਹੋਤਲਯੋਕਾਪਿਕੋਦਲਗਾਮਬਡੋਸੁਨਿਬੰਤੁਬਫਾਯੋ॥ਦੋਰਬਡੀਖਨਭਾਈਮਿਲਿਯੋਇ
 ਕਬਾਨਭਾਇਕੈਗਾਂਉਜਗਾਯੋ॥ਅੰਰਬਡੀਬਿਪਗੀਤਿਸੁਨੇਤਮਤੇਨਰੇਤਮਕੋਰੁਪਯੋ॥
 ਯਾਹੀਤੇਬੋਗਚੰਲਿਪਾਰਿਕੋਦੁਖਮੋਹਿਜੁਹੇਸਬਤੋਹਿਸੁਨਯੋ॥੩੬॥ਸਵੈਕਾਤਾਹੀਅੰਰਸਬੈਤੁ
 ਮਜਾਨਤੋਖਰਦੁਖਹਵੈਜਿਹਭੰਗਭਿਪਛਰੇ॥ਸੁਪਨਖਾਪਾਤਿਹਿਫਕਗੀਮੁਨਿਮਾਰਿਮਰਿ
 ਦਏਦੁਖਭਾਗੇਅਛਕੁਮਾਰਕੇਸਿਗਖਪੇਭੰਟਰਛਸਕੋਟਿਨਕੋਟਿਸਿਘਾਗੇ॥ਕ੍ਰੋਧਬਫਾਇ
 ਲਵਾਇਲੋਥੀਹਿਫਕਪਤੀਗਫਲਿਕਸਿਧਾਗੇ॥੩੭॥ਸਵੈਕਾਤਾਹੀਜੋ
 ਰਿਸਤਾਸਬਥੋਲਿਬਡੇਭਟਬੂਝਤਰਾਜਕੀਗੀਤਿਪੁਰਾਨੀ॥ਜੋਬਲਹੈਤਉਕ੍ਰੋਚਲੀਏ
 ਜਿਹਮਾਰਗਿਹੋਇਅਨਜਨਪਾਨੀ॥ਬਾਤਜਨੇਸਬਥੋਲਿਉਤੇਪਨਿਹੋਘਟਕਨਬਡੇਸੁ
 ਰਕਾਨੀ॥ਰਾਵਨਬੋਲਿਉਯੋਸਮਝੀਹਮਜਾਨਤੋਹੈਤੇਗੀਦੇਹਬੁਢਾਨੀ॥੩੮॥ਕਥਿਤੁ
 ਬੋਲਯੋਕੁੰਭਕਨਅਥਲਿਕਕੇਅਵਾਸਏਤੋਲਾਗਤਉਦਾਸਮੋਹਿਵੈਸੇਨਸੁਹਾਵਨੇ॥ਜੇਦੀਨੀ
 ਈਠੰਗਨ੍ਹਿਤਕਾਂਮਕੋਗਰਬੁਜਾਤੋਤੇਈਤੇਈਠੰਗਾਬਲਾਗੈਰੁਪਵਨੇ॥ਚੋਪਖਾਅਟ
 ਗੀਚਿਤ੍ਰਸਾਗੀਚੋਕਭਾਗੀਮਾਨੈਕੋਉਬਸਮੇਨਾਹੀਅਬਏਬਸਾਵਨੇ॥ਕੋਠਸੀਅਬਾਤ
 ਜਾਕੇਏਤੋਉਤਪਾਤਕ੍ਰਾਤਗਤਿਬਿਨੁਅਏਦੋਰਿਦੀਪਕਜਰਵਨੇ॥੩੯॥ਰਾਵਨੇਵਾਰ
 ॥ਕਥਿਤੁ॥ਬਾਤਸੁਨਿਜਰਾਅੰਗਾਰਿਸਭਕ੍ਰੋਮੋਹਿਬਡੇਪੈਭਰਸੰਤੋਸੰਐਸੇਬਿਲਲ

ਤਹੈ ਲੋਹਕੀ ਨਮਾਂ ਚਲਾਗੀ ਬਾਨਕੀ ਨਿਬ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਗੀ ਨੀਦ ਅਬਜਾਗੀ ਕਿਧੈ ਤਾਂ ਤੇਤੁ ੨੬
 ਭਰਾ ਤਹੈ ਏਕਹਾਂ ਕਬਾਂ ਦਰਪਲਾਤ ਜੈਸੇ ਸੂਕੇ ਪਾਤ ਥਾਤ ਕੇ ਚਲੇ ਤੋ ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤ ਪਾਤ ਹੋ
 ਬਾਦ ਹੀ ਉਠਾਯੋ ਮਤੈ ਸੋਹੀ ਫਲੁ ਪਾਯੋ ਮਬਕਹੋ ਯਾਸੋ ਸੋਇ ਬੇਕੇ ਪਾਮ ਕ੍ਰਿਨ ਜਾਤ ਹੋ ॥
 ੪੦ ॥ ਕ੍ਰਿਤੁ ॥ ਬਡੇ ਈਸਹਾਈ ਜਨ ਕਰ ਰੇ ਬਡੇ ਈਹ ਮਸਤੁ ਬਾਤ ਪਾਈ ਮਨੋ ਰਾਮ ਹੀ
 ਸੋ ਪੀਤਿ ਕੀ ॥ ਆਇ ਕੈ ਲਗਾਈ ਗਧੁ ਰਾਈ ਹੋ ਮਚਾਈ ਜਬ ਤਬ ਯੋ ਸੁਸਾਈ ਸੀ ਚੁਗਾਈ
 ਸੀ ਅਨੀ ਤਿਕੀ ॥ ਬਡੇ ਦੁਖ ਦਾਈ ਯਾਹਿ ਪੀਰੋ ਨ ਪਗਾਈ ਯਾਂ ਕੀ ਨੀ ਦੁਚਿ ਦਾਈ ਸੁਤੋ ਬਡੀ
 ਬਿਪਗੀ ਤਿਕੀ ॥ ਸਿਵ ਕੀ ਦੁਹਾਈ ਮੈਨ ਕਹਿ ਹੈ ਬਲਾਈ ਜਹਾ ਮੈ ਸੋ ਜੁਰੇ ਭਾਈ ਤਹਾ ਬੂਡੇ ਬੁ
 ਤਨੀ ਤਿਕੀ ॥ ੪੧ ॥ ਕ੍ਰਿਤੁ ਕੋਲੇ ਵਾਗੁ ॥ ਕ੍ਰਿਤੁ ॥ ਐਸੇ ਜਬ ਥੋਲੈ ਕੋ ਪਕੇ ਬਛਾਈ ਓਪ ਸੋਈ ਗੋ
 ਨਾ ਸਿਕੋ ਬਿਬੇ ਕ ਨਿਰਮੇ ਕੇਤੋ ॥ ਬੋਲੈ ਕ੍ਰਿਤ ਕਨੋ ਕਨ ਚੇਦੁ ਮਾਜੁ ਰੇ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਬੁਧਾ ਲੁਕੈ ਨ ਮਾਕਿ
 ਹਿ ਮੇਰੇ ਦੇ ਕੇਤੋ ॥ ਐਸੀ ਸੁਨਿ ਸਬੈ ਲੇ ਕਪਾਲ ਨਿਕੇ ਬੂਡੇ ਦੁਖ ਤੋ ਹੀ ਛਿਨ ਕੈ ਸੋ ਜੈਸੇ ਰਿਣਾ ਰਿਣ
 ਬਿਕੇਤੋ ॥ ਰਾਮ ਸੋ ਜੋ ਲੋਹੇ ਤੋ ਦੇਵ ਨਿਕੇ ਦੀਵਾ ਬੈਰੋ ਨੋ ਕੁਰਾਮ ਭਜੈ ਦੇਵੁ ਭਜੈ ਲੇ ਕਲੇ ਕੇਤੋ ॥
 ੪੨ ॥ ਕ੍ਰਿਤੁ ॥ ਨੀਦ ਤੋ ਭਯੋ ਨਿਰਾਸ ਦੇ ਖੇਤ ਆਸ ਪਾਸ ਗਾਗਰ ਪਚਸੇ ਪਖਾਰਿ ਮੁਖ ਹਸੇ ਹੋ ॥
 ਪੇਬੇ ਕੋ ਮਗਾਏ ਜੇਤੋ ਪਯੋ ਗਛ ਲਿਕਮਾ ਹਿ ਤਉ ਨਾ ਅਘ ਯੋ ਮਧੁ ਪਾਨ ਰਸ ਮਸੇ ਹੋ ॥ ਰੁੰਦੁ ਪੈ
 ਨਮਾਗੇ ਬਰਾਮਾ ਸੋ ਪਹਾਰ ਪਰ ਕੂਪ ਭਰੇ ਆਸ ਵਨ ਤੀ ਸੋ ਜਗਾ ਬਸੇ ਹੋ ॥ ਪਛੈ ਬੋਲੈ ਮਗ
 ਰਾਜ ਕਹੈ ਕੋ ਬਿਖਾਦੁ ਕੈ ਰਾਮਾ ਮਾਨਿ ਕ੍ਰਿਤ ਕਧ ਭਾਵ ਨ ਮੈ ਪਸੇ ਹੋ ॥ ੪੩ ॥ ਕ੍ਰਿਤੁ ॥ ਕ੍ਰਿਤੋ ਸ

NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਹੋਤਕਛੂਕ ਗੁਪੁਰਾਈਐ॥ ਮੇਕੇਦੇਵਜਸਤਪੈਜਨੇਕਿਨਜਾਨੇ॥ ਮੂੜਤੁਮਸੈਲਰੇਤੋਮੇਗੀਕੋਨ ੬੭
 ਸੀਖਭਾਈਐ॥ ਜੈਸੇਬਰੇਮੇਘਬਿਨੁ ਬਾਘਕੇਪਾਇ॥ ਜਲਪੀਛਿਛੋਟੀਗਾਗਰੀਤੋਪਾਸਨਬੁਝਾ
 ਾਇਹੈ॥ ਅੰਗਜੈਸੇਕੇਹਗੀਪਛਾਹਿਪੁਜਕੀਜਰਕੇਪਛਿਲੋਛਮੰਛਰਕੇਭੋਹਨਚਛਾਈਐ॥ ੬੮॥
 ਏਕਕੀਪਭਗੇਜਾਇਲਾਗੇਹਨੁਮਸਪੀਠਿਏਕਾਮਨੁਰਾਗੇਗਪੁਸਥਕੇਚਰਨਕੋ॥ ਏਕ
 ਕੇਹੋਜਸਤਹੋਏਈਦਿਨਬੁਝਾਇਨਤੇਈਆਏਚਲਘੁਜਮਕੇਭਰਨਕੋ॥ ਏਕਕੇਹੋਸਾਕੋਨੇਕ
 ਰਾਏਹੀਅਠਾਏਜਾਭਾਮਾਨੁਕੋਹੋਸੁਰਕਹੋਇਨਸੈਲਰਕੋ॥ ਏਕਕੇਹੋਗਾਮਲਛਮਨਸੀਤ
 ਜੀਤਿਲੋਹੈਮਾਰੇਜੈਹੋਤੁਮਹੀਜੁਆਏਹੋਮਰਨਕੋ॥ ੬੯॥ ਕਾਥਿਭਾਗਾਮੁਸਕਯੇਦੇਖਿਕੇਉ
 ਕਪਿਗਨੇਕਪਿਲਛਮਨਬੋਲਬੋਲੇਆਪਨੇਸੁਭਾਇਸੀ॥ ਤਾਹੀਸਮੇਹਨੁਮਸਾਗਾਇਕੈਲਵਾ
 ਪੰਮਾਥਨਾਥਜੈਕੋਤੋਮਾਰੇਏਕਹੀਉਪਾਇਸੀ॥ ਅੰਗਦਾਮਨਤਬਲਨਿਲਨਲਜਾਮਫੰਤ
 ਸਬੈਕੋਪਭਰੇਮਾਰੇਬੋਕੋਚਤਚਾਇਸੀ॥ ਤੋਲੋਨਿਜਗਾਇਆਇਗਦਕੋਉਠਾਇਉਚੇਕੀ
 ਤਕਾਨਬੋਲੇਗੁਰਗਾਇਘੁਗਾਇਸੀ॥ ੭੦॥ ਕਾਥਿਭਾਗਾਤਾਰਿਕਾਨਿਤਾਲਰਿਖਥਾਮੁਨਪੁਰ
 ਸਗਾਮਸੇਤਨਸਮੁਦ੍ਰਕੋਨਛੁਦ੍ਰਬਿਸਹੀਨੇਮੈ॥ ਲੀਕਾਸੀਮਕੀਚੁਨਹੀਛਾਲੀਕਪਿਨੀਚੁਨਹੀ
 ਰੀਸੁਗਾਸੁਥਾਹੁਖਰਦੁਖਰਮਲੀਨੇਸੈ॥ ਰੁਦ੍ਰਕੋਪਿਨਕੁਨਹੀਇਦ੍ਰਸੁਤਕਕੁਨਹੀਸੁਪਨਖਲਕੁ
 ਨਹੀਕੀਨਿਦੇਵਦੀਨੇਮੈ॥ ਕੁੰਭਕਾਨਨਾਮੁਕਹਾਧਯੋਮੇਤੇਜਸਗਾਏਜੁਤੁਮੰਮਾਰੇਹੋਨੇਰਹਨਤੀ

ਗਮਰਦੇਵ

ਕੁੰਭਕਾਨੇ

ਯੁਮਨੇਵਾਚ)

ਨਮੋ॥ ੫੧॥ ਏਕਗਾ ਜੇਗਪੁਪਤਿਚਰਨਨਥਿਮੁਖਤੇ ਅੰਸੇਗਰਬਾਗਿ॥ ਨਿਜਅਪਰਾਧਨਸਮਝਹੀ
ਪ੍ਰਭਸੰਮਧੈਗਾ॥ ੫੨॥ ਜਿਹਰਾ ਤਬਬੋਲਮਹਨੁਕਹਿਗਨਤੀਸਾਚੀਕਹੀ॥ ਇਨਤੇਕੀਥਿਸਮਾ
ਹਮਹਿਸਗੁਨਹੈਸੋਭਨ॥ ੫੩॥ ਕਥਿਉ॥ ਗਦਾਗਹਿਧਾਯੇਕਪਿਮੰਡਲਭਗਾਯਾਤਿਨਜੈਸੇਚਲੇਥਾ
ਉਪੁਜਥਾਦਰਭਉਏਹੈ॥ ਏਕਹੀਚਿਪੇਟਜਮਦੂਤਨਕੇਭਰੇਪੇਟਜੀਵਤਲਪੇਟਸਬਜੇਲਕੈਚ
ਲਾਏਹੈ॥ ਬਡੇਬਡੇਸੂਰਨਕੇਥਰੋਈਲਗਾਏਹਾਥਦੇਖਿਭਘੁਨਾਥਬਲੁਰੀਝਮੁਸਕਾਏਹੈ॥
ਏਕਦਥਰੇਗਹੇਗੰਮਪਾਇਏਕਨਅਨੇਕਨਕੇਪ੍ਰਭਕੁੰਭਕਨਲੈਸਿਧਾਏਹੈ॥ ੫੪॥ ਕਥਿਉ॥
ਬਹੁਰੋਬ੍ਰਿਸੁਲਲੈਕੈਧਾਯੇਹੈਲੀਗੁਰਤਕਿਯਾਂਕੀਦੇਖਿਸੂਰਤਿਪਿਨਾਕੀਗੀਝਿਗਾਯੇਹੈ॥ ਤਾਂਕੇਤੇ
ਜੁਖੇਦੁਕੈਰੋਗਵਿਕੇਮਜੇਜਰਾਂਮਦੋਰਤਿਨਿਤਾਂਕਿਕਪਿਰਾਜਕੋਚਲਾਯੇਹੈ॥ ਤਾਂਹੀਛਿਨਰਾ
ਮਚੰਦਥਲੈਕਮਲਮੁਖਤਛੰਕਕੇਗਰੂਪ੍ਰਤੰਛੰਸੰਪਟਾਏਹੈ॥ ਲਾਗਨਦੀਨੇਟੂਕਟੂਕਮਾ
ਕਨਿਜੈਸੇਦੀਪਕੋਪਤਾਪੁਏਕਟੂਕਹੀਬੁਝਾਏਹੈ॥ ੫੫॥ ਕਥਿਉ॥ ਤੀਰਸੋਭਿਠਾਇਕੋਫਿਗਾਇ
ਮੁਗਰਧਾਯੇਅਯੋਨਲਨੀਲਢਿਗਬੋਲਡਰਪਾਏਹੈ॥ ਟੂਤਕਾਰਹੀਸੰਪਕੇਤੂਤਸੋਗਿਰਾ
ਏਕਪਿਥਿਸਕੇਸਪੁਤਮਾਨੇਦਾਰਦਭਉਏਹੈ॥ ਰੋਦੇਏਕਪਾਇਨਸੰਮਾਰੋਚਿਤਚਾਇਨ
ਸਿਕੀਨੇਬਹੁਪਾਇਨਸੰਚੰਮਕੇਚਲਾਏਹੈ॥ ਤੋਲੋਹਨੁਮਨਆਇਹਾਥਤੋਛਗਾਇਲੀਨਿ
ਤਾਕੇਮਾਰਥੇਕੋਕਪਿਮੋਰਹੀਬੁਲਾਏਹੈ॥ ੫੬॥ ਕਥਿਉ॥ ਅੰਗਦਸੁਜਾਨਕਚੇਕਹਾਪਵੈਜ
ਅੰਗਦਵਾਚ॥

ਗਮਚੰਦ੍ਰਾਚਾ)

ਅਬਪੋਰਖਪਮਨਦੇਖਿਮਾਰਿਮਾਰਿਗਯੋ। ਨੀਲਨਲਲਾਗੇ। ਤੁਜਜਾਮਵੰਤਤੇਰੀਪੁਜਾ॥੬੮
ਲਸੁਤਬਹੁਗਿਗਾਇਕੂਮਿਦਯੋ। ਕੇਉਮਾਰੇਬਨਕੇਉਚੇਖੋਨਕਕਾਨਤਕੇਪਨਕੇਨਕਾ
ਫੈਕੇਉਰਾਮਬਿਨੁਭਯੋ। ਫੂਲੇਕਿਲਕਾਰੀਚਾਛਿਥੈ। ਗਿਰਭਾਗੀਸ਼ੋਵਧੋਸੇਇਗਯੋ।
ਐਸੇਬੰਟਸੁਖਪਯੋ। ੫੧॥ ਗਮਚੰਦ੍ਰਾਚਾ। ਗਮਚੰਦ੍ਰਾਚਾ। ਨੀਕਪਮਿਲਨਗਮਾਨੀਯਾਕੇਨੈਕਉਸਿ
ਭਾਰੇਕਥਾਬਰੀਬਿਪਗੀਤਿਕੀ। ਮਾਰਥੇਕੋਸਮੇਹਮਪਯੋ। ਗਿਰਭਾਗੀਸ਼ੋਵਧੋਸੇਇਗਯੋ।
ਰਿਹੈਤੇਹਮਹੂਅਨੀਤਕੀ। ਏਕਬੰਤਨਕੈਲਗਯੋ। ਏਤਾਤਕਾਲਭੋਦਿਕੈਪਤਾਲ
ਜਾਇਕਹੀਥਾਤਜੀਤਿਕੀ। ਦੂਸਰੇਕਪਲੇ। ਸਿਧਾਰੇਸੁਰਲੇਕਮਾਹਿ। ਮੇਸੇਰਿਪੁਮਾਰੇਸੇਨ
ਅਪਨੀਨਿਚੀਤਕੀ। ੫੨॥ ਗਮਚੰਦ੍ਰਾਚਾ। ਹਾਰਕਯੁਭਯੋ। ਭਾਰਵਨਕੇਗਯੋਸਬਪਛੇਹਨਮਨੈ
ਪਹਾਰੇਸੇਉਭਯੋ। ਹਾਲਚਾਲਪਰੀਨਸਿਫਾਰਗੀਕਾਹੁਤਨਮਨੇਪਲੈਕਾਲਕੋਥਪੁ
ਲਾਬਭੋਅਯੋ। ਏਕਸਿਗਚਲੇਏਕਮਾਪਸਿਮੇਦਲੇਕਪਿਏਕਗਿਰੇਪਾਤਸੇਸਿਭਾ
ਰੇਸੁਖਪਯੋ। ਉਚੇਨਭਹੇਭੋਗਿਦੇਨਸੇਟੇਭਿਥੇਭਿਥੇਸਿਲਛਮਨਬੋਲਮੇਸੁਨਯੋ। ੫੩॥ ਗਮ
ਚੰਦ੍ਰਾਚਾ। ਤਜਹੁਸੇਕਸਬਅਮਰਲੇਕਰਹੀਥਿਫਿਕਾਸਨਾਪੁਤਦਿਨਮਣਿਮਗਤਜਹੁਨੈਕੁਟਰਿਗੁਕਮਲ॥
ਸਨਾਬਿਗਤਧੀਅਨਲੋਚਨਪਸਾਰਿਤਿਪੁਰਾਰਿਨਿਹਾਰਹਾ। ਉਡਗਨਬਰਨਸਮੀਰੁਪਿਭਿਨਿਤ
ਜਹੁਸਿਭਾਰਹਾ। ਸੁਰਲੇਗਮਾਜਮਗਲਕਰਹੁਭਿਕਾਨਬਪਲਉਠਗਿ। ਰਪੁਪਤਿਪਚੰਡਤੁ
ਦੰਡਲਾਗਿਪਸਖੰਡਧਰਿਪੁਰਲੁਠਗਾ॥ ੬੦॥ ਗਮਚੰਦ੍ਰਾਚਾ। ਪਰੋਜਬਗਤਭੋਬਰੋਈਅਧਤਮੇ

ਰਵੇਦਵਾ

ਪਰੇਖਾਪਤਾਫਿਗਾਮਏਕਪੁਗਇਹੈ॥ ਕਹੇਮੁਸਕਾਇਯਹਬੰਦੁਈਅਕਾਇਮਨਜਾਂਕੋਮਸ੍ਰਗਿ
ਪਮਾਸਥੀਸਿਰੀਸਖਾਇਹੈ॥ ਬੋਲਮੋਹਨਮਨਜਮੋਈਨਜਾਇਕਹਾਤਾਬਕਹਾਪਾਇਯਾਂਕੇਕਹਾ
ਲਾਗੋਪਾਇਹੈ॥ ਦੁਪਰਕੇਅੰਤਏਕਭੀਮਥਲਵੰਤਹੈ॥ ਸੋਭੇਯਾਂਕੀਕੋਪਰੀਮੈ॥ ਬੁਝਿਬੁਝਿਲਾਇ
ਹੈ॥ ੬੧॥ ਕਾਢਿਤੁ॥ ਬਡੀਜੀਤਭੁਈਕਨਹਰਖੇਸੁਦੇਵਗਨਬਰਖੇਸੁਮਨਸੁਰਪਰਖੇਲਰਨਕੋ॥
ਰਕੇਖੰਡਕਪਿਖਰਕੇਨਲੀਕਕੁਟਸਰਕੇਨਿਸ਼ਿਕੰਜੇਰਗਮਕੇਚਰਨਕੋ॥ ਕਹੀਕੀਪਿਰਾਜਮ॥
ਪਅਪਨੇਸਮਜਾਘਪੁਰਾਜਕਾਜਕੋਰਦੁਖਮੋਟੇਸੀਹਰਨਕੋ॥ ਬਾਨੇਬਾਨੇਹਨੂੰਮਨਮਗਦ
ਸਮਝੇਹੋਜੇਨੇਨਿਜਕਨੇਦਿਨਹਵਨਮਰਨਕੋ॥ ੬੨॥ ਕਾਢਿਤੁ॥ ਹਾਵਨਨਿਹਾਰੇਕੁੰਭਕਾਨੇਤੀ
ਪਛਾਰੇਰਨਹਾਰੇਕਪਿਨੁਭਤੋਸਿਧਾਰੇਸਿਵਲੋਕਕੋ॥ ਤਾਕੇਸੰਗਭਾਰੇਤੁਥੇਸੂਰਹੈਹਮਸੇਤੀ
ਊਨੈਕੁਨਸਿਭਾਰੇਰਾਮਚੰਦਬਸਫੋਕੋ॥ ਦਈਕੇਸਵਾਰੇਹਨੂੰਮਨਤਬਜਾਰੇਪਰਾਪਾਨ
ਤੀਅੰਚਨਲਗਾਈਨਖਨੇਕੋ॥ ਤਾਕੇਜਾਇਮਾਰੇਕੋਊਕਾਮਕੋਸਵਾਰੇਕੁਈਤਾਹੀਦਿਨ
ਭਲੇਬਿਦਾਏਊਮਨਸੋਕੋ॥ ੬੩॥ ਕਾਢਿਤੁ॥ ਯਾਹੀਗੜਲੋਕਕੋਨੀਸੀਕਹੈਨਦੇਖੇਦੇ
ਆਇਸਕੋਮਾਨਿਮਥੇਭੂਮਿਸਿਰਨਵਤੋ॥ ਸਾਤਪੋਰਬਾਹਰਬਿਛੋਨਾਬਿਨੁਠਾਫੇਰਹੈਆ
ਚੇਨਜਏਆਪਨੇਜੁਹਾਰਪਹੁਚਾਵਤੋ॥ ਜਾਹੀਕੋਬੁਲਾਵਤੋਸੁਆਵਤੋਸਸਿਕਮਨੇਗੇਬਿਨੁਕ
ਚੇਫਿਗਬੈਠਨਿਨਪਾਵਤੋ॥ ਤਾਹੀਗੜਤੋਕੋਰਿਛਬੰਦਰਲਪੇਟਤਹੈਸਬਾਦਿਨਏਕੋ
ਨਪਾਏਮਨਭਵਤੋ॥ ੬੪॥ ਕਾਢਿਤੁ॥ ਕੈਤੋਸੁਰਲੋਕਕੋਮੇਰੀਕਿਰੋਕਿਰਾਖੇਦੇਵਰਾਜਕੋਸਮਾ

ਜਾਮੈ ਕਹਾ ਲੇਖ ਖਲੀਐ॥ ਕਿਚਨ ਕੇ ਦੇਸੁ ਮਨਿ ਰਚਨ ਕਾ ਬੁਕੇ ਰਹੇ॥ ਰੇਤਾ ਸੁਸਹੀ ਦੇਸ ਦੇਸ ੧੯
 ਨੇਮੈ ਮਨੀਐ॥ ਸੇਈ ਮੇਰੇ ਜੀਵਤ ਨਿਸੀ ਕਹੈ ਲੀਕੁ ਰਹੀ ਛੁਈ ਚਲੀ ਕਧੇ ਸੇਐ ਰਾਮਾ ਗੋਕਰਾਮ ੦
 ਨੀਐ॥ ਜਾਨਕੀ ਕੇ ਕੰਪੁ ਪੈ ਕਿਭਾਗ ਹੀ ਕੋਲੇ ਪੁਰੈ ਕਿਮੈ ਕੋ ਸਿਵ ਲੋਕੁ ਹੋ ਸੁਕੈ ਸੇਖਾ ਧਿਰਾਨੀਐ॥ ੬੫॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਰਾਂਮਾ ਬਿਮੁਖ ਰਿਹੰਬੁ ਰੀਮਤਿ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਪਹਿਲੇ ਤਾ॥ ਬੁਰਾ ਹੋਤ ਸਮੁੰਦਰੀ ਭੁਲੇ
 ਦਿਖਾਈ ਦੇਤਾ॥ ੬੬॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਰਾਮ ਗੀਤਿ ਮਨੁ ਲਾਇ ਜੇ ਸੁਨਿ ਪੈ ਕਾਵਿ ਰਾਮ ਕਹਿ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁ
 ਖਰਾਪੁ ਰਾਇ ਕੁੰਭ ਕਾਨਜੋ ਮਾਰਿ ਪੈ॥ ੬੭॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਜੇ ਜਗਾਨਿ ਦਕਲੇ ਗਰਾਵਨ ਰਾਮ ਨਸਮ
 ਵਹੀ॥ ਯਹਿ ਰਸੁ ਤਿਨ ਹਿਨ ਜੋ ਗੁਐ ਰਕੇ ਹੋਰ ਸਨਾ ਕਹੈ॥ ੬੮॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਮੇਘ ਨਦੀ ਭਾਜ
 ਾਇ ਰਨ ਛਿੱਤ ਜੁਪਾ ਮਚਾਇ ਪੈ॥ ਸਭ ਐ ਹੋ ਉਤਰਾਇ ਕਥਾ ਸੁਆਗੇ ਹੋਇ ਗੀ॥ ੬੯॥ ਇ
 ਤਿ ਜੀਵਾ ਮਗੀ ਤੇ ਕੁੰਭ ਕਾਨਜੋ ਪੁਨਮ ਏਕਾਦਸਮੀ ਅਕਿ॥ ੧੧॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਗਾਵਨ ਕ੍ਰੋਧ ਪ੍ਰਚੈ
 ਰਾਮ ਨਹੁ ਅਗਨੀ ਪ੍ਰਤਪਰ ਸੋ॥ ਪਟਕ ਬੀਸ ਭੁਜ ਦੰਡ ਮੇਘ ਨਾਦ ਬੋਲੇ ਨਿਕਦੀ॥ ੧੨॥ ਸੋਰਠਾ ੦
 ਅਬ ਕਹੁ ਕਉਨ ਦੁਗਾਉ ਕੁੰਭ ਕਾਨਜੋ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ਰਾਮ ਉਤਰੈ ਚਾਉ ਇੰਦ੍ਰ ਜੀਤ ਕੇ ਜੀਵੇਤੀ॥ ੩॥
 ਕਾਭਿੰਤੁ॥ ਕੁੰਭ ਕਾਨਜੋ ਸੂਰਬਹੁ ਤੇ ਪਛਾਰੇ ਅਬ ਜਲ ਤਹ ਮਾਰੇ ਪਛਾਰੇ ਨਹੁ ਦੁਹਾਰੇ॥ ਹਰੇ ਸਬ
 ਰਾਕਸ ਨਾਹੇ॥ ਕੁੰਭ ਬਾਦ ਕੇ ਕੁਰੇ ਸੁਖ ਭਾਏ ਦੁਖ ਪਰੈ ਸਿਰਾ ਹੋ॥ ਸਿਕ ਬਿਨੁ ਲੀਕੇ ਕਿ
 ਗੁਰੇ ਉਬਿਦਾ ਹੋ ਪੈ ਭੇਕਾਇ ਰਜੇ ਦੇ ਉਤੇ ਹਿਧਾ ਰਮੈ ਉਰਾ ਹੋ॥ ਸੁਨੇ ਪੁਤ ਮਤਿ ਭੰਡਾ ਬਿਪਰਿ ੭੩
 ਤਿ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੀ ਮੁਨੀ ਤੇ ਤੋ ਨਿਚੀਤ ਮਨੁ ਨਾ ਹੋ॥ ੩॥ ਕਾਭਿੰਤੁ॥ ਆਜੁ ਰਜ ਧਰੀ ਕੀ ਬਿ

੧੯

ਗਵਨੇ ਵਾਚਾ

ਭੰਤ

ਵਾਰ

ਕਾਨੀ ਹੈ ਬਿਭੂਤ ਬੁਨਪੁਤ ਮੇਘਨ ਦਤੈ ਨੈਕ ਜੀਅ ਮਾਨੀ ਹੈ ॥ ਕ੍ਰਿਕ ਕਾਨੁ ਸ੍ਰੇ ਦਿਨਤ ਬਹਿਤਿ
ਬੁਝੈ ਐਕਾਗੇ ਕੋਥਨਾ ਉਕੀਨ ਬਾਤ ਕਾ ਹੁਜ਼ੀ ਹੈ ॥ ਯਹੋ ਹਮ ਮਾਨੀ ਰਹਿਨ ਪਕੀ ਬਿਕਨੀ ਹੋਤ
ਜੁਗਿਤ ਰਸੀ ਮਨੇ ਮੈ ਸੀ ਬੋਲੀ ਬਾਨੀ ਹੈ ॥ ਜਾ ਕੋ ਹਰਿ ਅੰਨੀ ਰਹੀ ਭੋਗ ਕੀ ਕਹਨੀ ਸੁਨਿ ਭਈ ਸੀ
ਰਾਨੀ ਮੇਰੀ ਅਉ ਸੀ ਮਰਾਨੀ ਹੈ ॥ ੪ ॥ ਕ੍ਰਿਕ ਬੁਝੈ ਬੋਲੀ ਮੇਘਨ ਦਰਾਜਾ ਕਾ ਹੋ ਕੋ ਬਿਖਾ ਦੁਕਰੇ
ਕਹਾ ਭੁਧੇ ਜੋ ਪੈ ਰਨ ਕੁਭ ਕਾਨ ਹਾਰੇ ਹੈ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੀ ਨਿਛਲੁ ਅਤੁਨ ਪੁਜਾ ਯੋ ਬਲੁ ਗਯੋ
ਦਲੁ ਭਾਜਿ ਗਯੋ ਏਕ ਲੋਪ ਛਾਏ ਹੈ ॥ ਭੁਮੈ ਸੇਜ ਭਈ ਤਬ ਨੀ ਦੋਆਇ ਗਈ ਹੈ ॥ ਹੋ ਦੋ ਸੁਕੇ
ਨੈਦੀ ਜੈ ਉਨ ਪਾਪੇ ਸੁਖ ਭਾਰੇ ਹੈ ॥ ਕੋ ਸੀ ਅਬ ਹਾਂ ਸੀ ਕਿਨ ਕਾਜ ਰਹੇ ਬਾਸ ਰਨ ਉਪ ਕੀ ਉਸ
ਯੋ ਮੈ ਫਾਂਸੀ ਮੇਲਿ ਮਾਰੇ ਹੈ ॥ ੫ ॥ ਕ੍ਰਿਕ ਬੁਝੈ ਦੀਜੈ ਮੋਹਿ ਪਨ ਕਹਾਂ ਅਬ ਕੇ ਉਪਾਵੈ ਜਨੁ ਜੁਪ ਕੇ
ਨਿਦਾਨੇ ਮੇਨ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਦੁਹੈ ਹੈ ॥ ਤੁਮ ਹੁੰ ਤੇ ਜਾਨਤ ਕਿ ਜੀ ਮੇ ਸੁਕਾ ਅਨਤ ਹੋ ਜੀ ਤੇ ਸੁਰਾਜ
ਐਸੇ ਤਾਂ ਕੀ ਪਰਿ ਬੁਰੀ ਹੈ ॥ ਬੈਰਾਨ ਕੇ ਮਾਰ ਬੇਕੋ ਮੈ ਸਿਖ ਗਧਾਰ ਜੇ ਸੇ ਪਾਪਨ ਕੇ ਕਾਇ ਬੇਕੋ
ਕਾਂ ਸੀ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਹੈ ॥ ਜੀ ਜੋ ਤੋਲੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜਿ ਰਣ ਕੋ ਨ ਪੀਠਿ ਦੀਜੈ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਗਾਥਿ ਬੋ
ਕੀ ਬਾਤ ਜੁਗੀ ਹੈ ॥ ੬ ॥ ਸ੍ਰੇ ਯਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋ ਨੈਨ ਵਧੈ ਜ ਸੁਗਾ ਵਡ ਨ ਚਤੁਰੇ ਦੁਚਲੈ ਸਬ ਮੰਗਾ ॥ ਕੋ
ਰਨ ਮੇ ਗਹਿਖ ਗੁਭਲੀ ਬਿਧਿ ਲੇਹੁ ਸੋ ਪਾਉ ਭਏ ਅਤ ਪੀਗਾ ॥ ਏਦੇ ਉਪੁਤ ਜੋ ਜਨ ਨੀ
ਜਗ ਅੰਗ ਸੋ ਸੁਤ ਕੀਟ ਪਤਿਗਾ ॥ ਜਗ ਕੋ ਠਾਕੁਰ ਜਾ ਕੋ ਜੀਵਨੁ ਸੇਨ ਹੋਰੇ ਪੈ ਗੀ ਗਕੋ
ਗੀਗਾ ॥ ੭ ॥ ਸ੍ਰੇ ਯਾ ॥ ਅਸਿ ਪਗੀ ਇਹ ਭਾਤਿ ਕੀ ਗਾਫੁ ਗਯੋ ਰਨ ਮੇ ਸੁਫਿਰੇ ਨਹਿ ਕੋਈ

ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਲਈ
ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਲਈ

ਅੰਡਲਸ੍ਰੀ ਮਕਾਰਜੀ ਅਮੋਲੀ ਗੋਲੀ ਤੋਂ ਨਿਕਲੀ ਲੈਂਦੇ ਤਾਂ ਕੀ ਮਤਿ ਕਲੀ ਲੈਂਦੇ। ਕਲ
ਕੋ ਬਨਾਉਣੀ ਕਰਾਉਣੀ ਦਾ ਉਪਰੈ ਜੀ ਤਿ ਕੋ ਨਚਾਉ ਕਹੂੰ ਜੇ ਦਪਸੁ ਸੀ ਲੈਂਦੇ। ਰਾਮ ਕਵਿ
ਨੁ ਕਲ ਰਾਵਨ ਕੇ ਲੇਗਾ ਨਿਕੋ ਕੋ ਪਹੂੰ ਕੀ ਛੀਲ ਪਰਲੇ ਕਹੂੰ ਕੀ ਛੀਲ ਹੈ। ੧੨।
ਦਾ ਜਿਤ ਕੋ ਸਬ ਸੀ ਸਨਿ ਵਾਇ ਪਸੇ ਰਨ ਮੈਂ ਹਥੀ ਆਰ ਉਧਾਗੇ। ਮਾਇ ਨਿਦਾਨ ਕੀ ਬਤ ਬਨੀ
ਕਹੈ ਕੋਇ ਹਥਾਂ ਤਬ ਜਾਇ ਨਗਾਗੇ। ਰੋਸੁ ਰੋਸ ਮਝੈ ਸਪਰੈ ਗਹਿ ਬਾਂਦਰ ਕੋਟਿ ਨ ਕੋਟਿ ਸਿੰਘ
ਗੇ। ਰਾਮ ਕੋ ਕੋਪਨ ਭਰਹੀ ਫਿਰਿ ਅੰਤ ਕੋ ਅੰਤ ਕੋ ਪਾਮ ਸਿਧਾਗੇ। ੧੩।
ਪਦਿਨੁ ਰੈ ਨਿਦੁੰ ਭਰ ਮਾਭੁ ਬਜ੍ਯੋ। ਮਾਮਰ ਬਚਾਇ ਗੈ ਨ ਮੇਘ ਨਾਦ ਬੋਲ ਮੇਤ ਬਹਿ
੧੪। ਕਹਿੰਤੁ। ਤੋਰੈ ਜਿਹ ਪਨਖ ਪਿਨ ਕੀ ਕੋਮਲ ਪਾਥਲ ਜਾਂ ਕੋ ਬਲੁ ਦੇਖਿ ਭ੍ਰਿਗੁ ਪਥਿ
ਨੇ ਮੈਂ ਨਹੈ। ਤਾਰਿ ਕੋ ਮਾਰਿ ਬਾਣੀ ਬਲ ਸੇ ਪਛਾਯੋ ਜਿਨ ਜੋ ਕੋ ਬਲੀ ਛੁੱਤ ਹਨੁ ਮਨ
ਖੁਧੇ ਲੈ ਨਹੈ। ਮਾਧਰੀ ਤੋਂ ਜਾਂ ਕੋ ਸਬ ਸੇਵ ਕਹੈ ਗਏ ਪਿਨਾਂ ਕੋ ਰਹ ਸਿਧੁ ਕੋ ਨਸ੍ਰੁ ਮਨਿ
ਪੈ ਨਹੈ। ਮੇਘ ਨਾਦ ਬਕ ਬਕਿ ਕਹੈ ਸਭਾ ਬੀਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਹੈ ਕੋ ਸੀਤਾਂ ਪਤਿ ਕੋ ਨਹੈ। ੧੫।
ਬੋਲੇ ਸਬ ਸੁਰ ਮੈ ਸੇ ਕੂਰਹੁ ਨ ਬੂਝੈ ਕੋਊ ਮੇਰੇ ਮੇਘ ਨਾਦ ਆਜੁ ਮੈ ਸੀਇਤ ਰਾਤ ਹੈ।
ਜੇ ਸੇ ਜੇ ਨਮਾਸ ਕੀ ਦੁਪਹਰੀ ਮੈ ਜੈ ਰੈ ਪਾਇ ਸੁਰ ਜਬ ਤੋਂ ਲੈ ਕੋਊ ਬਰਾਤ ਹੈ। ਪਛੇ ਲਛ
ਮਨ ਆਗੇ ਅੰਗ ਦਸੈ ਕਪਿ ਰਾਉ ਨੀਲ ਨਲ ਪਾਇਤ ਰਾਮ ਜੀ ਕੋ ਤਾਤ ਹੈ। ਬੀਚਿ ਰਪ
ਗਇਤ ਕੀ ਬਲੁ ਜਾਇ ਰਾਮ ਕਵਿ ਜਾਹੈ ਕੋ ਨਸ੍ਰੁ ਤੋਂ ਕੋ ਆਜ ਕਾਲੁ ਪਤ ਹੈ। ੧੬।

੩੧
੩੨

१०१
 ॥ नलोमैतं बलकं बिलसकगुप्तं तं नीलमैलगेवं ॥ दीर्घनीलकं बिलं ॥ नलोमै
 ननु मे कवे कनमे गुप्तं ननु मनुनि मगदके पलं ननु हवि ॥ नलोमै हवि मे गमि ॥ तं
 ननु जिन ॥ १३ ॥ लो कहुल बगु तं गम गी सैल री ॥ १४ ॥ दृष्टं ॥ मी कवि कै वगु
 भये वन प्री दृष्टि कपा ॥ १५ ॥ नु च नी च का ॥ १६ ॥ नु च नी च का ॥ १७ ॥ नु च नी च का ॥ १८ ॥
 ॥ कहुल ननु गी सि भग ॥ १९ ॥ नु च नी च का ॥ २० ॥ नु च नी च का ॥ २१ ॥ नु च नी च का ॥ २२ ॥
 ॥ नलोमै ॥ २३ ॥ नु च नी च का ॥ २४ ॥ नु च नी च का ॥ २५ ॥ नु च नी च का ॥ २६ ॥
 ॥ नलोमै ॥ २७ ॥ नु च नी च का ॥ २८ ॥ नु च नी च का ॥ २९ ॥ नु च नी च का ॥ ३० ॥
 ॥ नलोमै ॥ ३१ ॥ नु च नी च का ॥ ३२ ॥ नु च नी च का ॥ ३३ ॥ नु च नी च का ॥ ३४ ॥
 ॥ नलोमै ॥ ३५ ॥ नु च नी च का ॥ ३६ ॥ नु च नी च का ॥ ३७ ॥ नु च नी च का ॥ ३८ ॥
 ॥ नलोमै ॥ ३९ ॥ नु च नी च का ॥ ४० ॥ नु च नी च का ॥ ४१ ॥ नु च नी च का ॥ ४२ ॥
 ॥ नलोमै ॥ ४३ ॥ नु च नी च का ॥ ४४ ॥ नु च नी च का ॥ ४५ ॥ नु च नी च का ॥ ४६ ॥
 ॥ नलोमै ॥ ४७ ॥ नु च नी च का ॥ ४८ ॥ नु च नी च का ॥ ४९ ॥ नु च नी च का ॥ ५० ॥

ਗੁਰਦੇਵਾਚਾ

ਉਕਛੁਨਾਨੇ) ੧੩੧. ਹਨੂਮਨੁੰਕੀਚਰਦੇਖਿਮੁਸਕਾਨੇਗਮਜਾਇਸਾਧਿਓ
ਹੁਸਭਬਲਗਦੁਖਾਰੇਹੈ। ਬੋਲਤਕਪੇਲਨਿਤੋਛਾਥਿਕੇਤਰਿਗਉਣੈਤਿਰਛੋਹੈਕੀ
ਜਨੈਸਮੈਹੈਭਿਗਭਾਰੇਹੈ। ਬੋਲਮੇਲਛਮਨਏਪਨਖਲੀਜੈਬੰਧਲੀਜੈ। ਇਨਹੂੰਕੇਹੀ
ਜੋਹਮਤਾਪਸੀਥਿਚਾਰੇਹੈ। ਹਸਾਹਸੀਟਾਰਤਹੋਜੀਤ੍ਰੰਨਹਾਰਤਹੋ। ਇੰਦ੍ਰਜੀਤ
ਜੀਤਜੀਤਸਬੈਮਾਰਿਭਾਰੇਹੈ। ੨੪੧. ਕੀਛੁੰਨੁ ਕਾਰੇਕੋਊਠਯੇਠਾਤੁਕਰਤਹੋਥਿਚ
ਤੁਕਹੋਹੋਕਮਨਸੋਬਡਾਈਜੁਰਨਾਇਹੋ। ਬਾਨਨਿਸੋਕਹੋਹੋਬਨਾਇਰੰਡਮੁੰਡਕਾਇ
ਬੈਗਨਿਕੇਸੁੰਦਿਤੋਮੈਨੀਕੇਕੈਨਿਵਾਇਹੋ। ਸੁਨੈਰਘੁਬੀਰਨਭਰਿਕੋਪਰੇਤੋਸਾਸੁਗਾ
ਮਜੀਨਾਆਇਹੋਤੋਕੋਨਕਾਂਮਆਇਹੋ। ਦਿਜੈਮੋਹਪਯੰਕਹਾਕੋਊਪਵੈਸਲਮੇਪਲਾਦ
ਕੇਤੋਮੇਪਕਰਿਪੰਲਮੋਊਡਾਇਹੋ। ੨੪੨. ਕੀਛੁੰਨੁ ਹਜੇਰਘੁਬੀਰਕਰਨਸੋਗਸ
ਭਰੇਨੈਨਲਛਮਨਬਨਸੋਕਮਨਜਬਤਲਹੈ। ਹਨੂਮਨਕਾਹੋਕੋਗੁਮਾਨਹਰੇਰਾਵ
ਨਮੋਭਾਗੀਹੋਭਰੇਸੰਮਹਿਜੀਸੋਗਹਿਅਨਿਹੈ। ਪੀਠਿਠੈਕਿਛੁੰਨਿਠਿਠਰਿਦੇਖਮੁਖਕ
ਪੇਬੀਰਐਸੰਜੁਪਕੀਜੀਜੈਸੀਸਦਾਕੁਲਬਨਹੈ। ਬਾਛਮੋਅਹਿਲਾਦਕੀਨੈਸੀਖ
ਨਾਦੁਕਯੋਗਨਕੋਸੁਦਮੇਪਲਾਦੁਅਯੁਜਨਹੈ। ੨੪੩. ਕੀਛੁੰਨੁ ਉਮਡੇਅਨੇਕ
ਕਪਿਏਕਨਤੋਏਕਚਪਿਲਛਮਨਜੁਕੇਚਹੂੰਓਰਪੇਰਿਘੇਰਿਕੈ। ਆਗੋਭਯੋਹੁ
ਮਾਨਪਛੇਨੀਲਜਾਮਵਲਲੀਕਕੈਨਿਸੀਕਸੁਰਮਾਰਿਹੈਨਬੋਰਿਕੈ। ਐਸੇਬੰਧਨ

ਭਯੋਨੇਵਾਚਾ

ਲੇ ਜੈਸੇ ਸਾਵਨ ਕੇ ਮੇਹ ਭਲੇ ਮਾਰੂ ਕੇ ਬਜਾਇ ਰਮ ਰੁੱਖ ਕਹੈ ਟੇਰਿ ਕੈ॥ ਰਹਿ ਪਿਕੇ ਮਾਸੁ ਬੰਨ੍ਹ ੧੦੨
 ਰਾਵਨ ਕੇ ਰਾਸੁ ਮੇਘ ਨਾਦ ਗਾਉ ਦਾਂਤ ਪਾਸੁ ਮੈ ਸੋਝੋ ਧਰੇ ਰਿਕੈ॥ ੨੫॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਪਰਿ ਲੋਕ
 ਮਾਰ ਸਬ ਆਪ ਆਪ ਮੈ ਸੁਮਾਰ ਕਹੂੰ ਤਰਵਾਰ ਸੋਹਾਬ ਤਰਫਤ ਹੈ॥ ਕਹੂੰ ਮਾਤੇ ਹਾਥੀ ਕ
 ਹੂੰ ਗਿਰੇ ਕਦਿ ਸਾਥੀ ਕਹੂੰ ਭਾਥੀ ਬੰਧੇ ਗਿਨਤੀ ਕੇ ਸ੍ਰਾਸ ਨਿਭਰਤ ਹੈ॥ ਏਕ ਫੈਰ ਬਾਧਿ ਕੈ ਕਟਾਰ
 ਨਿਸੈ ਲਗੈ ਧਾਇਏ ਕਸੂਰ ਘਾਇ ਬਿਨੁ ਮਾਥੇ ਈ ਪਰਤੈ॥ ਜੂਝੇ ਏਕ ਬਾਰ ਏਉਂ ਕਹੂੰ ਤੇ ਨ ਪਛੇ
 ਕੇ ਉਤ੍ਰੇ ਤੇ ਏਉਂ ਏਕ ਅਪਛਰਾ ਕੋ ਬਰਤਿ ਹੈ॥ ੨੬॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਮੇਘ ਨਾਦ ਰਿਸ ਆਈ
 ਮੰਤ੍ਰ ਪਛਕੈ ਚਲਾਈ ਬੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾ ਗਫਾ ਸਬਤੀ ਦੁਖ ਦਾਇਨੀ॥ ਜਾਂ ਕੇਤੇ ਜਾ ਅਗੇ ੦
 ਮਲੇ ਗਨਿ ਕੇਤੇ ਜਾ ਪਟੇ ਜੈ ਸੈ ਪਭ ਜੈ ਜਨੁ ਸਬ ਹੀ ਕਿਰੀਘਾਇਨੀ॥ ਪਾਚਿ ਹਥਿ ਅਸੇ ਹੈ
 ਪੇਸੂਰ ਮਹਾਭਰੇ ਹੈ ਪੈਨੈ ਕੁਨ ਸਿਭਾਰੇ ਹੈ ਨਸਭ ਕੇ ਉਡਾਇਨੀ॥ ਕਾਹੇ ਕੀਲਗਾਈ ਉਨਕ ੦
 ਹੀ ਚੁਕਾਈ ਜੈ ਸੇ ਪਸਾਰਾ ਮਾਰਿ ਭਾਰਤੈ ਪਲੈ ਸੋਹ ਸਾਇਨੀ॥ ੨੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਰਘੁ ਬੀਰ ਜੀ ਚਕਾਹਿ ਦਯੋ ਸਰਾਪਾ॥ ਅਬ ਨਿਸਕੋਚ ਕਈ ਹਸੀਤ ਜਿ ਮਨ ਬਿਰਹ ਪੁ
 ਲਾਪ॥ ੩੦॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸ੍ਰਾਪ ਦਯੋ ਜਿ ਨਿਮੇਪਤ ਕੋ ਸੋਈ ਗਾਮ ਪਰੇ ਸੁਖ ਸੇਰਨੇ ਮੈ॥ ਲਪੁ
 ਬੀਰ ਸਮੀਕੇ ਪੁਤ ਸਮੇਰੇ ਛੁਪਿ ਕੇ ਕਪਿਕੇ ਗਨੇ ਮੈ॥ ਅਬ ਜੀਤ ਭਈ ਮਘ ਵਾਜਿਤ
 ਕੀ ਕਛਿ ਬੇਹਰ ਖੀਅਤਿ ਹੀ ਮਨੇ ਮੈ॥ ਚਕਈ ਨਿਸਾ ਬਿਆਕ ਲਹੀ ਚਿਤ ਮੈ ਤਉਨ
 ਚਉਠੀ ਹਸਿ ਕੈ ਮਨੇ ਮੈ॥ ੩੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਰਾਵਨ ਸੈਕ ਹੀ ਦੂਤ ਨ ਜਾਇਨੀ ਚੀਤ ਭਏ

ਚਕਵੀਵਾਰਾ

ਸੁਸਮਾਦਾ)

ਰਨਮੇਹਮਜੀਤੋ॥ ਰੰਗਮਸਮੇਤਸਭੈਕਪਿਮੰਡਲਭੂਮਿਪਰੇਜਨੁਚਿਤੰਨਦੀਤ੍ਵੈ॥ ਨਾ
ਗਕੀਛਾਸਪਰੇਇਹਭੰਤਾਸਭਕੋਉਕਸੇਨਕਹੀਤੋ॥ ਲੈਸੀਅਕੋਦਿਖਭਵਹੁਆ
ਇਜਮੋਹਿਭਜੇਅਜਹੂੰਅਬਹੀਰੋ॥ ੩੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸੀਅਸੋਥਾਤਕਹੀਸਗਮੰ
ਰਨੁਦੇਖਿਸਬੈਭਟਜੂਤ੍ਰਿਪਗੇ॥ ਤਿਨਦੇਖਿਕੈਸੀਰਘੁਬੀਰਭਰੇਦ੍ਰਿਗਸੋਚਕੀਏ
ਦੁਖਪੁਜਹੇ॥ ਕਹੀਨਥਸੁਜਾਨਕੀਪਾਇਨਲਾਗਤਜੇਲਾਗਿਓਇਹਭੰਤਲੋ
ਤੁਮਉਤਰਫੇਕਿਨਦੇਤਹੋਮੋਹਿਛਮੋਅਥਜੇਅਪਰਾਧਕਰੇ॥ ੩੪॥ ਸਵੈਯਾ॥
ਜਬਬ੍ਰਹਮਸੋਰਿਖਮੰਡਿਲੋਤਬਹੋਹਿਅਸੀਸਦਈਕਹਿਕੈ॥ ਰਘੁਬੀਰਸੁ
ਹਥਾਨਿਹੋਹੁਸਦਾ॥ ਭੁਜਸੋਭੁਜਹਾਥਨਸੋਗਹਿਕੈ॥ ਤਿਨਹੁੰਕੀਕਹੀਅਬਭੂ
ਛਈਅਰੁਬੇਦਕੀਬਾਤਗਈਬਹਿਕੈ॥ ਸਖੀਅੰਗਕੀਕੋਨਕਹੈਤਿਹਅੰਸਰਪ੍ਰਨ
ਨਿਜਾਰਹੇਸਹਿਕੈ॥ ੩੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਬਨਕੋਚਲਤੋਕਹੀਜੇਬਠੀਆਤੇਈਜਾ
ਤਹੋਚਿਤਮੰਨਰਹੀ॥ ਬਸਕੋਬਨਸੋਪੁਨਤੋਸੰਗਜਾਨਕੀਰਾਜਸਮਾਜਕਰੋਘਰ
ਹੀ॥ ਸੇਈਸੀਰਘੁਨਾਥਤਿਹਾਕੀਏਬਾਤਗਡੀਜੀਅਮੋਸਚੁਕੋਟਗਹੀ॥ ਤੇਈ
ਭੂਠੀਛਈਮੇਰੇਪ੍ਰਨਪਤੀਸੀਅਪਾਪਨਕੀਸਬੋਹੰਸਰਹੀ॥ ੩੬॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਅ
ਜਹੂੰਅਪਰਾਧਨਿਜਾਨਕੀਕੀਭੁਜਬਾਂਮਫੁਰੈਮਿਲਿਲਚਨਸੇ॥ ਅੰਚਗਾਉਕੈ
ਥਭਸੰਨਸਬੈਨਮਰੋਨਜੀਓਇਨਸੋਚਨਸੇ॥ ਅਜਹੂੰਨਹਿਦੇਖਤਹੋਭਰਿਨੈ

ਪਗੇਛਿਤਕੋਨਸਕੋਚਨਸੀ॥ ਕਹੋ ਬੂਝਿ ਮਰੇ ਕਹੋ ਜਾਇ ਜਰੇ ਹਿਮਬੀਚ ਗਰੇ ਮਨ ਪੋਚਨ ॥ ੧੦੩ ॥
 ਸੀ॥ ੩੫॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਐਸੇ ਸੁਖ ਮਨ ਤੇ ਨ ਪਾਨ ਨਿਕੋਤ ਨ ਤੇ ਨ ਰੀਤ ਰਕੂ ਤੇ ਤੇ ਨ ਮੰਦਰ
 ਨ ਬਨ ਤੇ॥ ਸਾਸੁ ਕੇ ਸਨੇਹ ਤੇ ਨ ਬਨੀਠੀ ਦੇਹ ਤੇ ਨ ਕੰਚਨ ਕੇ ਮੋਹ ਤੇ ਕਨਹੂੰ ਸਖੀ ਜਸੇ ਤੇ॥
 ਜੈ ਸੇ ਸੁਖ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਹੋ ਹਿਮੇਰੇ ਪਾਨ ਲਥ ਨੈਕ ਜੇ ਕਟਾਛ ਕੋਰ ਪਰੈ ਉਠਨ ਤੇ॥ ਤੇ
 ਨ ਨਿਮੈ ਸਗਮ ਸਮੇ ਇਸ ਗਮਾ ਕੇ ਅਗੇ ਜਾਨ ਕੀ॥ ਬਿਲ ਬਿਲਾਇ ਰੇ ਇਹੇ ਇਹੇ ਮਨੇ ਤੇ॥
 ੧੦੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਰਾਮ ਚਰਨ ਤਰਲ ਛਮ ਨ ਸੀਅ ਦੇਖ ਜੋ ਬਿਨੁ ਚੈ ਨਾ ਹੀ ਛਿਛਿਤੁ
 ਅਸੁ ਅਨਿਛਰਤ ਬੋਲ ਤਤਾ ਸੈ ਬੈਨ॥ ੩੬॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਭੁਜੀ ਮੇਨ ਰਘੁ ਰਾਜ ਕਹਿ
 ਲਛਮ ਨਾਕਿ ਹੋਹੇ ਤੇ॥ ਭਲੀ ਨਿਬਾਹੀ ਲਜ ਰਘੁ ਕੁਲ ਤੇ ਲਘੁ ਕੁਲ ਕੀ॥
 ੩੭॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਅਰੇ ਪਾਨ ਬਲੰਭ ਕੇ ਬੀਰ ਬੀਰ ਲਛਮ ਨ ਪਾਨ ਨਾ ਬਮੇ ਸੇਆ
 ਜੁ ਬੋਲ ਤਨੈ ਕਹੂੰ॥ ਜਾਨ ਤਹੇ ਮੇਰੇ ਅਪਰਾਧ ਨਿਭੂਠਿ ਰਹੇ ਬੂਝੇ ਬਿਨੁ ਜੈ ਸੇ ਹੋ ਕ
 ਰਤ ਮੇ ਸੀ ਹੋ ਕਹੂੰ॥ ਤੁੰ ਤੇ ਮੇਰੇ ਬਕ ਕੇ ਸੇਵਕ ਹੋਰੇ ਸਪੁਤ ਨੈਕੁ ਬੋਲਿ ਪਾਨ ਮੇਰੇ ਜਾ
 ਤਿ ਕਹੂੰ ਤੇ ਕਹੂੰ॥ ਕਾਸੀ ਕਹੋ ਬਾਤ ਦਿਨ ਹੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਭਈ ਗਤਿ ਕੈ ਮਨਾ ਬਗਾਏਨ
 ਢਲੇ ਕਲੇ ਕਮੇ ਕਹੂੰ॥ ੪੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਬਛੇ ਜੀਅ ਉਤਪਾਤ ਰਾਮ ਚੰਦ ਲਛਮ ਨ
 ਤਕੇ॥ ਰਬ ਜਲ ਕਜਗਾ ਮਾਤ ਪਾਨ ਨਿਸੀ ਬਿਨ ਤੀ ਕਰੇ॥ ੪੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਪਾਨ ਸੁਜ
 ਨੁ ਅਜਨ ਤੇ ਤਜਿ ਮਾਨ ਕਹੇ ਸੁਨਿ ਬਾਲ ਜਮਾਤੀ॥ ਮਾਂਗਤ ਹੋਇ ਕਬਾਤ ਬਤੀ

ਕਰਿਜੋਰਿਬਰੇਦੁਖਮੇਬਿਲਲਤੀ॥ਜੈਲਥੀਯੋਨਚਲੇਜਗਿਮੈਸੀਅਜੀਵਤਪੈਬਿਨੁਗ
 ਮਸੰਗਤੀ॥ਤੋਲਗਿਦੇਹਕੋਭੰਤਜਿਰੇਜੈਸੇਪਨਗੀਕਚੁਰੀਕੰਤਜਿਜਾਤੀ॥੪੩॥ਸਵੈ
 ਭਾ॥ਕਾਹੇਕੋਦੁਤਕੀਥਹਨਵੰਤਦਈਜਿਨਿਗਵਨਕੇਪੁਕਵੇ॥ਅਹਕਾਹੇਕੋਸਿੰਧਹਿਬਾ
 ਧਿਦਯੋਦੁਖਲੈਜਸੁਬਾਦੀਕੋਨਸੀਕੀ॥ਕਪਿਮੰਡਲਬੀਰਸਮੇਤਸਬੈਮੁਹਿਛਾਡਿਕੇ
 ਕੰਨਕਾਏਪਰਕੀ॥ਤੁਮਅੰਤਨਥਾਤਨਿਬਾਹਸਕੀਸੁਕਹੁੰਗਏਆਪਕਹੁੰਕਹੀਹੋ॥
 ੪੪॥ਦੋਹਰਾ॥ਫੇਸੀਅਕੇਜੀਅਥਾਤਸੁਨਿਅਥਪੀਆਬਿਨੁਗਤਿਕੋਨਾਕੈਲੈਬੁਡਿਸ
 ਮੁਦ੍ਰਮੈਕੈਓਡਿਮਿਲਿਨਭਪੋਸਾ॥੪੫॥ਕਉਚਿ॥ਐਸਿਬਿਲਲਾਇਕਾਰਿਕਾਟਿਕਥਿ
 ਮਾਇਨਾਬਿਵਲੋਤੰਉਤਰੇਜਾਇਅੰਸੁਨਬਹਾਵਤੀ॥ਕਛੂਨਬਸਾਇਕੋਠਾਇਠਾਇਠਾ॥੪੬॥
 ਰਘੁਰਾਇਤੁਮਐਸੀਕਰਿਛਾਡੀਅਨਛਾਵਤੀ॥ਮਨਕੇਮਨੋਰਥਜੇਹੁਤੇਤੇਬਿਲਨੇਕਬਿਸਰ
 ਮਾਸਰਮਕਰਿਕਾਹੁਨਸੁਨਾਵਤੀ॥ਲੋਗਯੋਕਹਤਮੋਹਮਾਂਗੋਛਲਦੇਤਬਿਧਿਜਲਕੀ
 ਤੋਆਜੁਮੀਚੁਮਾਰੋਹੁਨਪਾਵਤੀ॥੪੭॥ਸਵੈਭਾ॥ਰੇਵਤਜਾਨਕੀਕੋਸਭਮਾਂਸੁਅਸ
 ਕਬਨੀਮਹਿਜਾਇਧੀ॥ਸ਼ਿਜਟੀਤਹਆਇਸਮੋਧਕੀਥਸੀਅਪੁਨਤਜੈਜਿਨਿਏ
 ਕਪਗੀ॥ਸੁਨਿਰਾਮਪ੍ਰਤਾਪਹੁਤਾਸਨੇਤੋਰੋਵਨਕੀਜਰਹਿਸੁਜਗੀ॥ਮਿਲਿਜੈਬੁ
 ਕਜੁਥਨਿਸਿੰਘਕੇਜੀਵਤਸਿੰਘਨਹੈਕਬਪੁਕਰੀ॥੪੮॥ਕਉਚਿ॥ਸੁਮੇਸੁਰਗ
 ਜਾਅਜੁਹਫੇਰਪੁਰਜਰਨਪੁਲੈਸਿਧਾਰੇਓਟਗਹੀਹੈਸੁਮੇਰਕੀ॥ਰਾਂਮਕਵਿ

ਤਿਨ

ਨਰਦੇਵਾਲਾ

ਮਾਓਕੀਦੁਹਾ

ਏਕਸੀਮਹੇਸ਼ਬਿਨੁਪਕਧਕੀਮਿਟੈਨਬਿਰਚਕੀਨਬਰਨਕੁਬੇਰਕੀ॥ ਲੋਕਲੋਕਲੋਕ ੧੦੪
 ਨੀਕੇਦੇਵਮੈਸੇਭਾਜਨੋਬਪੁਕਨੋਪਿਤਬਾਤਦੇਖਿਪੈਕੁਫੇਰਕੀ॥ ਨਾਰਦਕਹੈਪੁਕੁ ॥
 ਬਿਨਾਗਪਾਂਸਬਾਧਿਭਾਏਸੁਨਤਹੀਗਾਰੁਗਾਰੁਰਸੈਦੇਹੇਰਕੀ॥ ੪੧॥ ਸਿਰਫਾ ਗੁਰੂੜੇਵਾਚਾ॥
 ਇਹਬਿਧਿਗੁਰੂਪ੍ਰਚਿਤਲਯੋਸੁਸਾਤਰਿਸਾਤਮਨਾ॥ ਰਾਵਨਕੇਭੁਜਦੰਡਰਾਮਕਜਾ
 ਇਸਤੋਹਨੇ॥ ੪੨॥ ਪੰਛਨੀਕੀਥਾਉਸੋਉਡਾਏਗਿਰਲੱਛਲੱਛਮਾਨੋਤੱਛ
 ਭੱਛਕੋਪ੍ਰਤੱਛਕਲੁਅਯੋਹੈ॥ ਬਾਸਨਾਤੋਅਹਿਕੋਸਲਾਖਕਗਏਹੈ॥ ਬਾਹਿਰ
 ਮਚੰਦਜੁਕੈਸਿਰਨਾਇਕੈਸੁਨਯੋਹੈ॥ ਸੁਰਨਕੀਕੋਨਗਤਿਚੰਦਹਭਵਨਪਥਿ
 ਨੈਨਲੀਕੀਸੈਨਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਰਖਯੋਹੈ॥ ਰੰਮਹੀਕੀਓਰਨਕੇਜੀਏਪੈਕੋਰੋਗਨ
 ਪੇਚੋਰਨਕੀਓਰਨਕੇਏਕੋਨਾਜੀਅਯੋਹੈ॥ ੪੩॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਸਬੈਫਿਰਿਗਯੋਸਭ
 ਹੀਕੋਸਿਖਥਾਜੇਸੁਨਿਬਾਤਕੋਥਿਰਜੇਪ੍ਰਾਨਜਾਨਕੀਕੀਦੇਹਮੈ॥ ਗੁਰੂਸਿ
 ਧਾਰੇਸੁਰਲੋਕਮਿਟੈਸੋਕਸਥਮੇਘਨਾਦਰਾਏਦਬਿਮਿਲਿਰਹੇਖੋਹਮੈ॥ ਸੁਨਤ
 ਹੀਗਵਨਕੋਛਪੇਤੋਹੀਛਿਨਕੈਸੇਜੈਸੇਧੁਰਿਛਪੇਸਾਵਕੇਮੇਹਮੈ॥ ਬਾਚਨੋਛੁ
 ਖਤਾਕੀਨਗਪਾਂਸਭੁਈਨਾਗੀਪਾਣੀਕੋਨਬਤਾ॥ ਪਾਗੀਹਮਸਿਵਕੇਸਨੇਹ
 ਮੈ॥ ੪੪॥ ਮਨਸੈਬਿਚਰੁਪਾਪੁਮਿਲਿਬੈਠੇਬੇਟਾਥਪੁਮਾਇਆਕੀਬਨਾਇ
 ਚਿਅਮਰੈਦਿਖਰਾਇਕੈ॥ ਜੇਵੀਕਮੁਕੀਨੋਮੈਸੀਰਚੀਪੈਨਸਚੀਪੈਰਿਓਉਰਬ

ਭਤੀਐ ਵਾਚਾ।

ਸੀਦੇਖਿਦੇਖਿਰਹੇਮੁਖਿਨਾਇਕੈ। ਰਾਮਪੁਨਾਖਾ ਰੋਇਕਹੈਮੁਖਬਸੀਤਹਾਅੰਸੀ
ਗਹਿਕੇਸਜਹਾਂਜੁਗੀਅਨੀਆਇਕੈ। ਰਾਮੇਦਿਖਗਇਮਥੇਕਾਟ੍ਹੇਪੈਬਨਾਇਹਾਇ
ਹਾਇਕਰਿਗਮਭਿਤਿਪਰੇਮੁਰਸਾਇਕੈ॥ ਪਾਤਿਭਾ॥ ਕਉਕਪਿਹੈਨਸੁਖੀਲਛ
ਮਨਮਹਾਂਦੁਖੀਠੋਠੋਰਾਮੇਰਕੀਅੰਬੋਭਈਬਥਹੈ। ਧਾਇਕੋਬਥੀਖ੍ਰਿਸੁਨਾਇਕਹੀ
ਸਭਹੀਸਿਹਾਇਹਾਇਰਾਮਚੰਦਗਤਕੁਸਰਾਤਹੈ। ਨਾਬਮੇਘਨਾਦਹੀਕੀਮਾਯਾ
ਕੋਬਿਲਾਜਜੈਸੇਨਾਗਪਾਂਸਪਰੀਤੈਸੇਯਹੈਏਕਘਤਹੈ। ਜੋਏਯਹਪਾਪੀਦੇਹਹਮ
ਨਕਰਨਪਵੈਹਾਥਅਵੈਭਲੀਭੰਤਨਹੀਬਰੋਭੰਤਪਤਹੈ॥ ਪਾਤਿਭਾ॥ ਹੈਦੁ
ਹਨਾਚਲਉਤਰਭਰਤਹਾਰਚਿਜਕਬਥੇਅਨੁਗਯੋ॥ ਅਪਨੇਮਾਸਕੇਖੰਡਨਿਕਾ
ਇਹੁਤਾਸਨੇਮੈਸੋਈਠੈਨਲਾਗੇ॥ ਦੇਗਿਪਰੇਹੁਮਨੁਤਹਾਂਦਹਚੋਕਿਪਰੰਜਨ
ਸੇਵਤਜਗੋ॥ ਪੈਮਨਚੋਨਦਯੋਰਿਪਕੇਹਾਥੇਆਰਗੇਰਨਕੋਉਠਿਭੋਗੋ॥ ਪਾਤਿਭਾ॥
ਕਾਤਿਭਾ॥ ਪਾਛੇਲਛਮਨਕਹੀਮੇਘਨਾਦਮਹਾਂਪਾਪੀਬਾਂਸਜਪਜਾਪੀਅਥ
ਕਹਯਾਨਿਪਾਈਏ॥ ਰਨਕੋਨਿਦਾਨੁਅਯੁਸਾਖੀਹੈਸਹਸਭੁਲਮੇਰੇਬਾਨਸਹਿ
ਕੈਥੈਅਪਨੋਚਲਾਈਏ॥ ਸੁਨੀਜਬਬਥਾਮਾਗਿਉਠੀਗਤਗਤਭਿਨਯੋਚਲਾ
ਏਬੰਨਦਿਨਹੂੰਤੇਰਤਗਾਈਏ॥ ਤੇਸਬਚਲਾਇਕਹੀਭੰਛਮਨਜਾਇਪੁਕਾ
ਅਯੁਯਾਰਿਮਾਰਤਹੈਦੰਭੀਬਜਾਈਏ॥ ਪਾਤਿਭਾ॥ ਤਬਪਕੇਪਕਕਿਭਿ

ਭਛਮੇਵਾਚਾ।

ਛਮਨਪਟਕਿਭੁਜਾਛਿਤਿਪੀਠਿ॥ ਅਜੁਸੰਘਰੋਇੰਦ੍ਰਜਿਤਸ੍ਰੀਰਘੁਬੀਰਸੁਤੀਠਿ १੦੫
 ਅਤਿਪ੍ਰਚੰਡਭੁਜਦੰਡਕਠਿਨਕੰਦੰਡਸਿਭਰੋ॥ ਰਤਨਸੁਜਟਿਤਸੁਘਾਇ
 ਬਾਨਤਿਹਮਾਂਧਿਸੰਭਾਰੋ॥ ਅਰੁਸਨਮੁਖਜੋਈਸਾਂਧਿਸੁਭਟਗਣਿਮਾਹਿਚਲਾਯੋ॥ ਮੇਘ
 ਨਾਦਸਿਰੁਕਾਟਿਪ੍ਰਗਟਥਾਹੰਡਉਡਾਯੋ॥ ਪੁਨਿਜਹਾਰਵਨਲੀਕਾਧਿਪਤਿਸੋਈਅ
 ਰਿਸਿਹੁਤਿਹਕਰਪਰੋ॥ ਜੀਤ੍ਰੇਸੁਲਛਮਨਰਾਂਮਬਲਾਮਰਿਕੁਲਹਾਰਿਸੁਭਕਰੋ॥
 ਨਈਨਕਥਾਥਿਚਾਰਿਸੁਕਵਿਭਾਂਸਹਿਰਦੇਕਯੋ॥ ਜੋਮਛੁਲੀਥਿਨੁ
 ਬਾਰਿਤ੍ਰੇਹਰਿਜਨਹਰਿਗੁਨਗੁਨਹਿ॥ ਘੋਰਨਾ॥ ਆਗੇਸੁਨਹੁਸੁਜਨਸ੍ਰੀਰਘੁ
 ਨਾਥਚਰਿਕੋ॥ ਲਛਮਨਕੋਪਥਿਚੰਨਸਕਤਿਭੇਦੁਰਵਨਕੋਰੋ॥ ਪੁਰ॥ ਐਤਿ
 ਸ੍ਰੀਰਾਂਮਹੀਰੋਇੰਦ੍ਰਜੀਤਕਧ॥ ਨਾਮਦੁਆਰਾਸੋਮੰਕਾ ੧੨॥ ਚੌਪਈ॥
 ਦੇਖਤਮੁੰਡਮਹਾਭਰੋ॥ ਨੀਕਾਸਿਮੀਲਜਨਸਲਤੋਪਰੋ॥ ਸਿਵਸਿਵਸਿਵ
 ਵਨਕਰਿਉਰੋ॥ ਛਨਿਗਗਏਮਸਮਾਨੇਲੁਫੋ॥ ਚਿਤਹਲਾਸਧੀਜੁਗਯੋਟੁਟੀਰੋ
 ਗੁਫਿਦੇਖਨਾਟਕਾਛੁਟੀ॥ ਅਬਹਿਕੋਨਸੁਆਇਸੁਕੋਗਾ॥ ਪਾਨਨੀਕਾਰਿਥਾਹਰੇ
 ਧਰੋ॥ ਮੇਘਨਾਦਜੂਝੇਰਨਮਾਂਧੀ॥ ਯਹਿਸੁਨੀਦੇਵਨਸੰਕਸਮਾਹੀ॥ ਤਾਮੋਇੰਦ੍ਰ
 ਅਬੈਓਠਿਯੋਗੋ॥ ਤਾਕਹਜੀਤਿਕੋਨਪਾਰਿਐਧੋ॥ ਕੁਟਿਲਕੁਥੋਰਧਵਨਸਮਧ
 ਵੈ॥ ਮੇਘਨਾਦਬਧੁਸੁਨਿਜਬਧਾਵੈ॥ ਹਾਰਿਲਿਕਬਹੁਬਿਅਬਜੀਤਿ॥ ਜਾਨਤੁਹ

ਅਜੇਹਾ ਸਿਰਿ ਬੀਤਿ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬੰਦ ਸਾਲ ਤੇ ਕਾਲੁ ਛੁਟਿ ਅਬ ਘੋਰ ਰਹੈ ਆਇ॥
 ਮੇਘ ਨਾਦ ਬਿਨੁ ਭੈਭੇ ਜੇ ਕੇਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪਾਇ॥ ੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜਾਨਤਾ ਮਾਨੁ ਰੇ ਦੁਫਿ
 ਰਿਜੈ ਹੈ॥ ਜਾਇਚੰ ਮਕੋ ਮਾਥੈ ਨੈ ਹੈ॥ ਅਮਰ ਬਥੀ ਖਨ ਕਹਾ ਸਮਾਈ॥ ਬਨੀਲਿ ਕਞਾ ਕੀਰ
 ਕੁਰਾਈ॥ ਫੁਲ ਮੋਫੁ ਰੈ ਗੋਇ ਜੀ ਨਿਜੀਤਿ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਅਬ ਹੋਇ ਨਿਚੀਤਿ॥ ਰਾਵਨ ਜੀਤ
 ਤ ਬਿਲ ਮੰਨ ਹੋਈ॥ ਬਲਾ ਬਿਬਧਿ ਜਨੈ ਸਬ ਕੋਈ॥ ਜਾਂਭਾਈ ਕੇਹ ਭਾਈ ਹਸਈ॥
 ਸੇਨਰੁ ਸਦ ਕਾਲੁ ਮੁਖਿ ਬਸਈ॥ ਅਬ ਮੋਕੋ ਮੰਦਿ ਦਹੀ ਦਈ॥ ਬਚਨ ਕਠੇ ਰਬੰਸੁ ਸਮ
 ਕਹਈ॥ ਮੇਜੁ ਕਹੀ ਤ ਬਕ੍ਰੇ ਨ ਹਿਮਈ॥ ਜੂਝੇ ਦੇਨ ਹਾਛੇ ਪਈ॥ ਸਬੈ ਕਹਿਨਈ ਬਹੁ
 ਬਿਧਿ ਭਈ॥ ਰਾਜ ਹਿਤੁ ਲਿਖੈ ਸੁਧਿ ਗਈ॥ ੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜਿਤ ਦੇਖੈ ਤਿਤ ਹੀ ਦੁਖੀ
 ਸੁਖ ਸੇਖੈ ਰਨ ਮਾਹਿ॥ ਜੈ ਜੈ ਹਾਜ਼ ਬੂਤਿ ਸਬੈ ਉਛਰਿ ਉਛਰਿ ਮਾਰਿ ਜਾਹਿ॥ ੪॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਪਈ॥ ਅਬ ਏਥ ਚਨ ਪ੍ਰਗਟ ਜਗ ਭਏ॥ ਏਸੀ ਤਾਂ ਸਤਿ ਤੋ ਮ ਰਿਗਏ॥ ਬਿਸੁ ਮਪਰ
 ਪਸੀ॥ ਅਹਿ ਬਿਅਸੀ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਰਹੇ ਨ ਦੇਵਾ ਪਨੀ॥ ਹਮ ਭਏ ਮੇਘ ਨਾਦ ਬਿਨੁ ਮੈ ਸੇ॥
 ਬਿਨੁ ਪੁਨ ਚਕੋਰ ਗਾਇ ਸੇ॥ ਜੈ ਸੇ ਅੰਧ ਲਕੁ ਹ ਬਿਨੁ ਹਈ॥ ਜਿਉ ਬਿਨੁ ਲੋਨ ਨ ਬ
 ਨੈ ਰਸੇਈ॥ ਵੈਅਤਿ ਪ੍ਰਬਲ ਨਿਬਲ ਹਮ ਭਏ॥ ਸੁਖ ਲੈ ਅਬ ਬਿਧ ਨਾ ਦੁਖ ਦੇ
 ਪਹਿਲੇ ਦੇਹ ਨ ਛੁਟਿ ਹਮਾ ਗੀ॥ ਤਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸਕਭ ਮੇਭਾਈ॥ ਉਤਰੇ ਚਫੈ ਗਈ॥
 ਮਨ ਤਕੇ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਪੈ ਰਖ ਸਬ ਥਾਕੇ॥ ੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਜਨਮ ਸਮ ਸੁਖ

ਨਹੀਂ ਮਰਨਸਮਨਸੀਤਪਾਮਸ੍ਵਮੇਧਸਮਫਲਨਹੀਕ੍ਰਮਹਤਨਸੈਖਪਾ॥੬॥ ੧੦੬
 ਯਹਸਬਥਾਤਚਿਤਮੈਰਾਖੀਪ੍ਰਗਟਸਭਮੈਰਿਸਕਰਿਭਾਂਖੀ॥ਪਹਰਕਦ
 ਚਦਿਦਕੀਬਜਾਈ॥ਸੈਨਚਤੁਰੰਗਨੀਬਨਾਈ॥ਬਾਰਨਮੰਤ੍ਰਪੁਜਾਫਰਹਈ॥ਮਸ
 ਹੁਸਪੰਖਉਡੇਗਿਰਾਈ॥ਅਸਲਅਸੀਲਚਾਕਿਤਚਿਤਘੇਰੇ॥ਚਲਹਿਚਲਸ
 ਗਵ੍ਰਤੇਥੋਰੇ॥ਰਥਪੰਗਤਿਮਿਲਿਵਿਹਬਿਧਿਜੇਰੀ॥ਰਵਿਰਥਸਮਪ੍ਰਜੈਨਕੋਰੇ
 ਰੀ॥ਪਾਇਕਚਲੇਪਰਮਾਚਿਤਗਾਢੇ॥ਰਨਸੁਨਿਕਰਤਰੋਸਬਥਢੇ॥ਉਡੀਧੁ
 ਰਿਰਵਿਬੀਚਸਮਾਨ॥ਜਨੁਰਵਨਕੇਕ੍ਰੋਧਡਰਨ॥ਪ੍ਰਿਮਸੁਸਾਤਨਿਕਸਿਜਗੁਭ
 ਰਈ॥ਜਨੁਹਿਮਰੁਤਿਨਭਤੇਹਿਮਪਰਈ॥੧॥ਵਹਗਾ॥ਦ੍ਰਵਸਭਾਂਸਮਾਨ
 ਸੁਖਿਤੋਦ੍ਰਵਿਕਾਦਸਡੀਠਾ॥ਰਾਮਲਖਨਸਨਮੁਖਭਯੋਦਈਲੀਕਤਿਨਪੀਠ
 ॥੨॥ਲਈਚਢਾਇਕਮਾਨਸਬਦੁਕਰਿ॥ਬਨਸਵਾਰਿਫੇਕਤਾਮੁਖਧ
 ਰੀ॥ਸਤਮੁਖਕੰਠਕੰਠਚਕਚੁਰਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਾਇਕਭੈਕੋਰੇਸ੍ਰਿਪੁਰਨਾ॥ਮਹਾਕ੍ਰਿਸ਼
 ਲਤੀਸਰੋਬੱਜਸਮਾ॥ਜਕੇਲਗਤਸਹਹਿਕੋਟਿਕਜਮਾ॥ਚੋਥੇਚੰਦ੍ਰਹਾਸਚ
 ਮਕਈ॥ਜਾਂਕੇਤੇਜਡਰਹਿਸੁਰਰਈ॥ਪਚਏਪਾਂਸਜਗਤਕੋਪਾਂਮੇ॥ਜਾ
 ਕੇਡਰਸਿਵਲੋਕਸਿਸੰਸੇ॥ਛੋਠੈਛੁਗੀਬੁਰੀਭਾਂਤਿਬਿਰਾਜੇ॥ਜਾਂਕੇਲਿਗਖਿਨਾ
 ਗਪਠਿਲਜੇ॥ਸਰਏਸਿਪਰਸਰਸਬਨਈ॥ਬਾਂਸਬਿਸਟਿਭਿਨਿਸਥੈਬਚੰ

ਈ॥ ਬਨੀਆਂ ਠੇ ਬਰਛੀਆਂ ਛੀ॥ ਜਨ ਜੋਗ ਨਿਲੋਹ ਕੋ ਕਾਛੀ॥ ਬੋਛੀ
 ਨਨਏ ਹਾਥ ਕਲਮ ਲਈ॥ ਸੇਮਨ ਕੋ ਸੋ ਗੋਲਾ ਚਲਈ॥ ਦਸਏ ਗਦਾ ਦਸ
 ਦਿਸ ਫੇਰੈ॥ ਕਰ ਪਰਹਾਰਿ ਮਰਿ ਕੇ ਦਿਨਿ ਬੈਰੈ॥ ਗੁਰਜਗਤ ਬਾਰੈ॥ ਗੋਰ ਸਮਾ
 ਰੀ॥ ਰੁਥੇ ਪੀਸ ਬਿਚਾਰੈ ਜਾਹੀ॥ ਅਗਮ ਮੰਤਰ ਬਾਰੈ ਸੋਹੀ॥ ਪਾਤਿਛ ਭੈ ਸੁਰਨਰ
 ਮਾਹਿ ਮੇਰੈ॥ ਸਿਖ ਸਥ ਦਤੋ ਰਹੈ ਸੁਹਾਯੋ॥ ਬਾਜਤ ਮਨੋ ਪੁਲੈ ਪਨਾਮਾਯੋ॥ ਚਟ
 ਕਚ ਕਚੋ ਦਹੇ ਬੁਝੈ॥ ਜਨੁ ਗਵਿਰਿ ਪਾਹਿ ਮਾਰਨਾ ਹੋਯਾਯੋ॥ ਨਾਗ ਪਿਧਿ ਪਪੈ ਦੁਹੈ
 ਗਹੀ॥ ਮਨ ਹੁਕਮ ਲੀਭ ਲਹਲਹੀ॥ ਗੁਪਤ ਗਲੇ ਲੋਲੇ ਹੋਯਾਯੋ॥ ਰਿ
 ਪ ਚਿਰਣੀ ਦਿਨ ਲਾਖ ਕਮਰੇ॥ ਚੰਦ ਬਨ ਸੰਤ੍ਰਹੈ ਬਿਰਝੈ॥ ਸੰਤ੍ਰਹੈ ਸੋਈ ਬਚੈ
 ਜੁਭਾਯੋ॥ ਭਾਰਿ ਬੰਦੂਕ ਮਨ ਚਹੈ ਛੇਰੈ॥ ਛਿਤ ਨੇਉ ਦੀਪ ਹੋਹਿ ਤਬ ਚਿਰੈ॥ ੯॥
 ਦਹਾ ਲੈ ਪੈਓ ਨੀਸਵੈ ਅਰੁ ਮਧਰ ਕਰ ਬੀਸ॥ ਸਬੈ ਸਫਲ ਰਾਪੁ ਨਾ
 ਬ ਬਿਨੁ ਬਰੁਦ ਨਿਸਿ ਵਈਸ॥ ੧੦॥ ਚੋਪਈ॥ ਭਯੋ ਸਵਾਰਲੀ ਕੋ ਕੋਰਈ॥ ਪੰ
 ਚ ਸਥ ਦਚਹੂੰ ਚਰ ਬਜਾਈ॥ ਰਣ ਮਾਰੁ ਇਹ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਪਛਾਈ॥ ਕਾਇਰੋ
 ਇਸੇ ਲਿਖਿ ਮਰਈ॥ ਇਤ ਰਾਵਨ ਲਿਕਾਰ ਜਨ ਧਾਨੀ॥ ਚਛੀ ਮਹਲ ਮੰ
 ਦੇ ਦਰਗਜੀ॥ ਛੀ ਗਸੁਰ ਬਪੂਜੁ ਬੀਮਾ ਲਿਖ ਛੀ॥ ਮਨ ਹੁਛੀ ਗਿਸਿਧੁ ਮਾਥਿ
 ਕਾਛੀ॥ ਪਤਿ ਕੋ ਦੇਖਤ ਹਰ ਬਨ ਕਰਈ॥ ਸੀਰ ਪੁਬੀਰੇ ਜ ਤੇਰੁ ਹਈ॥ ਗੁਰੂ

ਕਰਤ ਬਹੁਤੋਂ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਅਥਾਵਿ ਪਲ ਮਾਂ ਨਿਕਟੇਰ ਬਨਾਏ ॥ ਕੀਤਾ ਅਜਾਨਾ ॥ ੧੦੭
 ਬੁਨਿ ਰਬਾਹੈ ॥ ਸੀਰਪੁ ਪਥਿ ਤੋਂ ਜੀ ਵੇਚਾਹੈ ॥ ਜੈ ਪਤੰਗ ਬਹੁਤੋਂ ਬਲੁ ਕਰਈ ॥ ਵੀਪ
 ਨਭ ਸਮੁਹੇ ਇਸੇ ਸੀਮਰਈ ॥ ੧੦੮ ॥ ਦੁਹਰਾ ॥ ਜਮੇ ਮ੍ਰਿਗ ਗਜ ਸਿੰਗ ਨਰ ਦਲ ਬਡੇ
 ਬਡੇ ਨਹਿ ਹੋਇ ॥ ਚਿੰਤਲਿ ਖਿਜੇ ਕੇਹਰਿ ਨਿਰਖਿ ਭਾਜਤ ਲਜਤ ਨਸੇਇ ॥ ੧੦੯ ॥
 ਗਰਜਤ ਨਦੀ ਦੁਰਿ ਤੋਂ ਆਵੈ ॥ ਮਿਲੈ ਸਿੰਧੂ ਕੇ ਫਿਰਿ ਕੋਪ ਵੈ ॥ ਜਮੇ ਚਲ
 ਪਵਨ ਰੁਖ ਕੋਤੋ ਗੈ ॥ ਬਲਿ ਹੋਇ ਨ ਸੁਮਰਿ ਫੇਰੈ ॥ ਜਮੇ ਦੀਪਕ ਅਤਿ ਜੇਤਿ ਪ੍ਰਕਾ
 ਸੀ ॥ ਤੇਤ ਨਿਨਿ ਰਖ ਨਿਸ਼ੁਰ ਉਦਾਸੀ ॥ ਜਮੇ ਦ੍ਰਿੜ ਬਾਨ ਧਾਰਤੋਂ ਛੁਟੈ ॥ ਬੰਜਹਿਲ
 ਗੋਸੇਈ ਫਿਰਿ ਟੁਟੈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਮਨੇ ਗਈ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਸਖਨ ਬੀਚਿ ਦੇਕੈ ਨ ਉਚ
 ਗੈ ॥ ਚਲ ਜੇ ਕੰਤੁ ਰਣ ਕੇ ਸਮੁਹਾਈ ॥ ਬਾਧਿ ਮੁੰਡ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬੁਰਾਈ ॥ ਲੋਕ ਪਾਤਿ
 ਰਣ ਮੈਂ ਉਚਰਈ ॥ ਲਛਮਨ ਕੋ ਜਨ ਮੀਤੋਂ ਭਰਈ ॥ ਮਾਰੈ ਆਜੁ ਬਜਸ ਮਥਨਾ
 ॥ ਮੇਘ ਨਾਦ ਸੀਰਾ ਕੋ ਪਯਾਸ ॥ ੧੧੦ ॥ ਦੁਹਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮੰਤ੍ਰ ਪਛਿ ਸੋਧ ਬੀਰਾਵ
 ਨ ਕਰਚ ਮਕਾਇ ॥ ਕਾਲਜਲ ਦਹੀ ਬੀਜੁ ਗੀਜਨੁ ਪਗਟੀ ਪੈਆਇ ॥ ੧੧੧ ॥
 ਕ੍ਰੋਧ ਉਮਝ ਸੇਵਈ ਚਲਾਈ ॥ ਪਹਿਲੇ ਕਮਲਾਸ
 ਨਿਤੈ ਮਾਈ ॥ ਸਫਲ ਸਦਾ ਨਿਰਫਲ ਨਹਿ ਹੋਈ ॥ ਚੋਦਹਿ ਭਵਨ ਬਚੈ ਨਹਿ
 ਕੋਈ ॥ ਤੇਜ ਪ੍ਰਯਾਨ ਅਵਤਲ ਹਲਾਹੀ ॥ ਸੋਹਨੁ ਮੁਖੀ ਚਿਹੀਗਾਹੀ ॥ ਦ੍ਰਿੜਗਾਹਿ

NamdhariLibrary@gmail.com

ਗਤਿ ਮੇਰੀ॥ ਤਾਂ ਪਰਸੁਫਲ ਨ ਬਰਛੀ ਤੇਰੀ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਿਰਹ ਸੁਖ ਪਾਯੋ॥ ਮੁਖ ਫਿਕੈ ਕੈ ਸੋ ਕਰ ੧੦੮
 ਦਾਯੋ॥ ਯਹ ਤੇਰੇ ਸੁਗਮ ਬਾਤ ਹੋ ਰਾਣੀ॥ ਮਾਰਹੁ ਲਛਮ ਨ ਕਰਹੁ ਉਪਾਈ॥ ਤਬ ਨ ਰਵੈ ਕੋਸਿ
 ਮਰਨ ਕਰ੍ਹਾ ਨ ਰਵੈ ਸੀਸੁਆ ਨਿਪਗਧਰ੍ਹਾ॥ ਤਬ ਹੀ ਤਤ ਭਯੋ ਬਡ ਭਾਗੀ॥ ਜਬ ਹੀ ਡੀਠ
 ਚਰਨ ਸੋ ਲਾਗੀ॥ ੧੯॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਪੁਨਿ ਰਵਨ ਕੇ ਦੇਖਿ ਕੈ ਡਰ ਪਿਗਾਏ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਚਿਤ
 ਮੈਂ ਕਰ੍ਹੈ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ਅਜੁ ਕੁਸਲ ਸੀਨਾਹਿ॥ ੨੦॥ ਚੋਪਈ॥ ਆਇਸੁ ਦੇਹ ਕਰੈ ਅਥ ਸੋ
 ਣੀ॥ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਕੋ ਜੋ ਸੁਖ ਹੋਈ॥ ਯਹਿ ਦਭਾਸ ਭਜ ਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀ॥ ਏਪੇ ਰਿਖ ਨਹ
 ਰਹਮਾਈ॥ ਜੇਤੁ ਮਯਾ ਕੋ ਭਲੇ ਨ ਕਰਹੂੰ॥ ਤੇਤੁ ਮਧਾਨਿ ਤੇਨ ਹਿਰ ਰਹੂੰ॥ ਛਾਡਿ ਬਿਲੀ
 ਬਹਿ ਆਇਸੁ ਦੀਜੈ॥ ਲਿਕਾ ਪਤਿ ਕੋ ਕਾਗਜੁ ਕੀਜੈ॥ ਯਜ ਸੁਤਾ ਤਾਮਾ ਜਕਹ ਪਾਵੈ
 ਮਹਾਂ ਵਨ ਮਹਾਰਾਜ ਘਰਿਆਵੈ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਭਾ ਸਕਲ ਸੁਰ ਰਹੀ॥ ਸੁਰ ਗੁਰ ਬੈ
 ਠਿਨਾਂ ਉਕੈ ਕਰਹੀ॥ ਪਵਰ ਭੁਗੈ ਪਵਨ ਸਦਾਈ॥ ਆਪੁ ਨ ਗੁਪੈ ਫੂਲ ਸੁਰਗਾਈ
 ਛੁਪੈ ਨਿਕੋਟਿ ਮੇਘ ਜਲੁ ਭਰਈ॥ ਪਵਕ ਪ੍ਰਗਟ ਪਾਕੈ ਕੋ ਕਰਈ॥ ੨੧॥ ਵੇਹਰਾ॥
 ਬੇਦ ਪਛਤੋ ਆਪੁ ਤਮ ਅਵਰ ਦੇਵ ਕਿਨ ਮਾਹਿ॥ ਸੁਰ ਪੁਰਨ ਪੁਰਨ ਬਾਪੁ ਰਬ ਸਤ
 ਬਾਹ ਕਛਾਹਿ॥ ੨੨॥ ਚੋਪਈ॥ ਚੰਦਨ ਛੰਦ ਚੰਦ ਮਾਧਰਈ॥ ਛੁਰੀ ਹਾਥ ਨ ਛੋਹਵੈ
 ਕਰਈ॥ ਬੰਦ ਸਲੋ ਮੈਂ ਕਾ ਲੁਬਿ ਰਾਜੈ॥ ਬਜੈ ਦੰਦ ਤਿਨਿ ਗਲਿ ਧਿਗਾਜੈ॥ ਤਿਨ ਹਠ
 ਕੈ ਜਗ ਕੀ ਚੁਗਈ॥ ਤਕੈ ਹੇਤ ਲੈ ਗਏ ਪੁਰਾਈ॥ ਪਹਿਲੇ ਮੁਨਿ ਮਗਿ ਚੁ ਤਿਨਿ ਮਾਗੈ॥ ਛੇ

ਭੋਵਰਾ

ਦਤਾਲ ਕਪਿਥਾਲ ਸਿੰਘਰੇ॥ ਖਰਦੂਖ ਗੰਧਿਨ ਮਾਹਿਖਾਏ॥ ਸਿੰਘਪਾਟਿਲਿ ਕਾਗਤੁਆ
 ਏ॥ ਕੰਤਕਲ ਰਨਮਾਹਿਪਛਰੇ॥ ਤੰਧਾਛੇ ਮਘਵਾਜਿਤਮਾਰੇ॥ ਪਵਨਪੁਤ ਬਲਵੰਤਪੁ
 ਬਲਅਤਿ॥ ਤਿਹਛਾਛੇ ਜਤਨਲਿਲਿ ਕਾਪਤਿ॥ ਸੋਈ ਮਹਾਰਜਤਾਪਰਿਅਏ॥ ਹੋਕ
 ਬੰਤਸਬਤੇਹਿਸੁਨਾਏ॥ ੨੩॥ ਏਹਰਾ॥ ਯਹਿਬਿਨਤੀਨਾਰਦਕਰੀਲਿਕਾਪਤਹਿਸੁਨਾ
 ਏ॥ ਤਬਰਵਨਬਿਧਿਸੋਕਯੋਕਰੀਏਕੋਨਉਪਾਇ॥ ੨੪॥ ਚੋਪਈ॥ ਤਬਬੋਲਮੋਬ
 ਹਮਾਸੁਨਿਨਰਦਾ॥ ਕੋਹੋਬਾਤਸੁਤਿਬੁਧਿਬਿਸਰਦਾ॥ ਜਬਲਾਹਿਹਨੂੰਮਨਰਨਮਦੀ
 ॥ ਤਬਲਾਗਿਸਫਲੇਸੋਹਥੀਨਾਹੀ॥ ਪਵਨਪੁਤਜਬਅਨਿਤਸਿਧਾਰੇ॥ ਤਬਬਰਛੀ
 ਲਛਮਨਕੋਮਾਰੇ॥ ਅਬਤੁਮਜਹੁਤਰਤਹੀਤਹਾਂ॥ ਰਾਮਚੰਦਨਵੰਤਹੈਜਹਾਂਹਨੂਪ
 ਕਰਿਲੇਅਨਿਤਸਿਧਾਰਹਾ॥ ਤਬਬਰਛੀਲਛਮਨਪਰਬਾਰਹਾ॥ ਮਹਾਰਾਜਤੁਮਖੇਦਨ
 ਕਰਹਾ॥ ਲਛਮਨਪ੍ਰਜਾਇਤੁਮਹਰਹਾ॥ ਕਰੋਮਨੇਕਥੇਜੇਤੁਮਹੋਈ॥ ਚਲਤਸੋਹਥੀ
 ਰਾਹੈਨਕੋਈ॥ ਅਬਜੇਬੀਚਯਾਹਿਕੋਊਗਹਈ॥ ਜਮਪੁਰਜਾਇਜਤਨਾਸਹਈ॥ ੨੫॥
 ਏਹਰਾ॥ ਨਰਦਸੋਲਿਕੇਸਸੈਬ੍ਰਹਮਾਕਹੀਪੁਕਾਰਿ॥ ਹਨੂੰਮਨਕੋਤੁਮਖੇਦਹੈਤੁਲ
 ਛਮਨਕੋਮਾਰਿ॥ ੨੬॥ ਚੋਪਈ॥ ਏਹਬਿਧਿਚਤੁਰਾਨਨਜਬਭਾਖੀ॥ ਬੀਚਦਯੋਹਰਿ
 ਹਰਿਕੋਸਾਖੀ॥ ਬਿਦਾਭਏਮਾਥੇਪਗਲਯੋ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕੋਜੀਅਮੈਜੇਅਯੋ॥ ਰਾਵਨਚਲ
 ਤਕਯੋਪੁਨੀਬੈਨਾ॥ ਲਛਮਨਮਰੈਤੇਹਿਰਛਭੈਨਾ॥ ਜਾਇਸੋਹਥੀਤਾਪਰਿਭੋਰੇ॥ ਲਛ

ਮਨਬਚੈਤੋਹਿਫਿਰਿਮਾਗੋ॥ ਨਾਰਦਹੋਹੁਹਮਰੇਸਖੀ॥ ਅਰੁਨਡਿਠਰਵਨਯੀਤੁਖੀ॥ ਲੀ ੧੦।
 ਕਪਥਿਇਹਬਿਧਿਗਰਬਨੀ॥ ਕਮਲਾਸਨਜੀ॥ ਮੇਤਬਜਨੀ॥ ਰੋਗੀਚੇਪੈਰਿਦੇ
 ਖਨਲਾਗੋ॥ ਸੇਯੈਬਕੈਜਗਤਗੁਰਮਰੋ॥ ਤਾਕੇਸਿਗਨਾਰਦਕਰਿਦਯੋ॥ ਕ੍ਰਮਕ੍ਰਮਕ
 ਰਗਵਨਤਬਗਯੋ॥ ਨਾਰਦਚਲੋ॥ ਬਿਲੀਬਨਕੀਨਾ॥ ਪਰਿਕਾਧੇਗੁ
 ਪਤਿਜਸੁਲੀਨਾ॥ ਹਨੂਮਨਕੇਦਰਸੁਦਿਖਾਯੋ॥ ਲੀਕਾਪਤਿਇਤਰਨੇਮੇਅਯੋ॥ ਉਤਹ
 ਨੁਮਸੁਬਹੁਤਸੁਖਕੀਨੋ॥ ਨਾਰਦਮਿਲੇਮਹਾਂਸਭੀਨੋ॥ ਕਰਿਪ੍ਰਨਾਮਪ੍ਰਾਨ੍ਰਮਦੀਨੀ॥
 ਪ੍ਰਭੁਕੇਜਾਨਿਬਡਈਕੀਨੀ॥ ਜਬੋਹੀਲੀਕਦੂਤੈਹੋਅਯੋ॥ ਰਜਸਭਾਮੈਦਰਸਨੁਪਾਯੋ
 ॥ ਤਬਤੇਆਜੁਨਿਹਾਰੇਖਿਬਗਾ॥ ਆਗਯਾਦੇਹਮਾਨਿਦੇਉਬਨਫਗ॥ ਪਕਰਿਬਾਹਨ
 ਰਦਲੈਚਲੋ॥ ਹਨੂਮਨਤਾਕੇਛਾਢਲੋ॥ ਨਾਰਦਹਰਿਮਾਯਾਬਿਸਤਰੀ॥ ਲੈਗਯੋ
 ਦੁਰਿਸਮਤ੍ਰਿਨਹਿਪਰੀ॥ ੨੧॥ ਨਾਰਦਹਰਿਮਾਯਾ ੨੧॥ ਰਘੁਪਤਿਕਥਾ॥ ਬਿਲੀਬਸੇਸੋਬੁਝੀਰਿਖ
 ਬਾਤਾਕਪਿਕੁਲਮਾਣਿਭੁਕਿਪੇਮਮਨਸੋਬੈਕਹੀਅਫਿਗਤਾ॥ ੨੨॥ ਚੋਪਈ॥
 ਹਨੂਮਨਯਹਭੇਦਨਪਯੋ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕੀਆਗਯਾਤੋਅਯੋ॥ ਜੀਕਪਿਪਤਿਯਹਿਮਾਯ
 ਜਾਨੋ॥ ਨਾਰਦਸਾਹਦਕਛੂਨਮਾਨੋ॥ ਬਤਰਸਾਮਟਕੇਦੈਬਡਭਾਗੀ॥ ਸਮਝਨਪਰੀ
 ਪਰੀਦੈਲਾਗੀ॥ ਹਨੰਨਗਮਹਿਛੁਡੇਪਰੀ॥ ਆਇਬਾਤਨਾਰਦਸੈਕਰੀ॥ ਪਾਇਕ
 ਗਤੋਕੇਭਗਤਸੁ॥ ਛੁਲੈ॥ ਪ੍ਰਕੇਭਜਨਤੁਰਤਹੀਭੁਲੈ॥ ਬਡੇਰਾਮਤੋਗੰਮਸਨੇਹੀ॥

ਆਪੁਨਭਜਹਿਦਿੜਵਹਿਹੇਹੀ॥ਇਹਬਿਧਿਹਨੂਮਨਹਿਭੁਲੀ॥ਚਲੈਨਬਸੁਰਿਖ
 ਮਾਖਾਭੁਲੀ॥ਇਤਨੇਮੈਲੀਕਾਪਤਿਦੇਖੀ॥ਹਨੀਮਨਰਨੈਮੈਨਹੀਪੇਖੀ॥੧੯॥ਦੋਹਰਾ
 ਤਬਛੁਲੀ॥ਬਿਧਿਜੋਕਯੋਸੇਈਨਰਦਕੀਨ॥ਅਬਹੋਮੈਰੋਲਛਮਨਮੋਮਨਹੁਪੁਰਤੀਨ॥
 ੨੦॥ਦੋਹਰਾ॥ਤਬਤਿਨਤਮਕਿਸੈਹਥੀਸਿੰਧੀ॥ਕ੍ਰੋਧਭੀਠਲਛਮਨਓਰਬਾਂਧੀ॥ਤੇਜਪੁੰਜ
 ਤੀਛਨਲਹਲਹੀ॥ਜਨੇਰਦਿਪਾਰੈਬਹੀ॥ਧੂਮਕੇਤਜਨੁਨਭਪ੍ਰਗਟੀ॥ਲੋਗਭੀਪੁਲੇਕਾਲ
 ਕੈਮਨੀ॥ਜਨੁਜੀਕੋਟਿਥੀਜੁਗੀਚਲੀ॥ਸੈਨਾਸਕਲਭੇਜਤੇਖਲੀ॥ਗਿਰੇਹੂਮਿਕਾਪਿਬਹੁ
 ਰਿਨਲਰੇ॥ਮੰਨੋਬਾਯਕੋਰਿਕਪਰੇ॥ਛੇਦਿਕੈਲਛਮਨਓਹਦਿਸਗਈ॥ਸੁਰਪੁਰਮਾਂਹਿਬ
 ਧਾਈਪਈ॥ਯਤੇਸਥਨਕੁਲਾਹਲਭੁਯੀ॥ਭਲੀਭਈਲਛਮਨਪਥਪਰੇ॥ਜੈਧਰਲਛ
 ਮਨਅਯੁਨਪਰਈ॥ਤੋਰਵਨਹਮਾਬਿਨੁਨਭਕਰਈ॥੨੧॥ਦੋਹਰਾ॥ਅਬਪੁਰਨਅ
 ਪਥਾਧੋਤੋਰਿਸਕਰਿਹੋਧੁਬੀਗ॥ਸੀਅਬਿਰਹਾਗਬੁਝਾਇਹੈਮੰਦੋਦਰਗੀਨੀਗ॥
 ੨੨॥ਦੋਹਰਾ॥ਤਾਂਛਿਨਨਾਰਦਗਯੋਲੁਕਾਈ॥ਹਨੀਮਨਠਗਿਮੁਰੀਖਾਈ॥ਅਯੋਦੋ
 ਰਿਭਾਂਮਕੇਪਾਸਾ॥ਰਹੋਛਾਡਿਸਥਜੀਵਨਿਆਸਾ॥ਬਚੋਬਭੀਖਨਬਿਲਪਤਥੈਨਨ॥
 ਕਾਪਿਪਤਿਜਲੁਮਾਂਗਤਹੈਸੈਨਨਾ॥ਹਨੀਮਨਕਧਿਕਟਕੁਨਿਹਾਯੋ॥ਮਨੇਗਜੁਪਾਬਰ
 ਕੋਭਾਯੋ॥ਭੁਯੋਨਿਲਨੀਲੋਅਤਿਛੋਟਨਾ॥ਪੀਅਰੇਮੁਖਾਮੰਗਦਧਲੋਟਸਿ॥ਅੰਰਕੀ
 ਨਕੀਕਿਨਚਲਾਏ॥ਛਾਛਿਰਹੋਰਮਾਹਿਨਹਿਪਾਏ॥ਇਨਸਬਹਨਕੈਨਹੈਕਲਾਇਨੁ
 = ਸਬਹਨਿਛਾਡਿਹੋਗਯੋਏਕਾਛਿਨ

ਗੁਮਸ਼ੁਦਾਰ

੧੧

ਜੀਵਨ ਭਰਿ ਰਾਖਿ ਪਤਿ ਨ ਨਿਯੋਗੇ ॥ ਛਾਡਿ ਪੁਨ ਜਾਪੁ ਰਹਿ ਸਿਧ ਗੇ ॥ ੨ ॥ ਛੁਲਕ ਰਿ
 ਨ ਰਦੇ ਛਲ ਜੇ ਬਲੁ ਕਰਿ ਮਾਹਿ ਸਿਰਾਉ ॥ ਗਾਂਧਰਜਾਇ ਸੇਹੇ ਨਹੀਂ ਮਬਹਰ ਪੁਰ ਕੇ ਜੰਝਿ
 ੪ ॥ ਲਛਮਨ ਰਾਜੁ ਕੁਮਾਰ ਨਹੀਂ ਰਿਨਾ ॥ ਕੁਜੈ ਜੀਵੈ ਹਨੁ ਮਨੁ ਦੇ ਕਾਛਿ ਨਾ ॥ ਕ
 ਹੇ ਬਭੀਖਿ ਨਤ ਬਾਸਿ ਰੁਨਾਈ ॥ ਸਬ ਕੇ ਬਲੁ ਮਤ ਧਰਿ ਮਾਰਿ ਜਾਈ ॥ ਸੁਨਿ ਕਾਪਿ ਪਤਿ ਅਤਿ
 ਨਿਸਾ ਅੰਧਾਰੀ ॥ ਅਥ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨਿ ਲੇਹੁ ਗਮਾਰੀ ॥ ਲੈ ਦੀਪਕ ਹਮ ਦੇਖਹਿ ਦੇਉ ॥ ਸਭੁ ਮ
 ਹੀ ਗਏ ਕਿਜੀ ਵਤ ਕੇਉ ॥ ਆਗੇ ਕੀਓ ਬਭੀਖਿ ਨਰਾਈ ॥ ਪਛੇ ਹਨ ਵਤ ਦੀਪ ਜਗਾਈ ॥
 ਦੇਖਤ ਰਾਮ ਚੰਦ ਫਿਗਾ ਅਯੋ ॥ ਅਤਿ ਸੁਛਮ ਤਿਨਿ ਬਚਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ਦੇਖਿ ਬਭੀਖਿ ਗਹੇ ਬਿਲ
 ਖਮੁਖਾ ॥ ਪਵੇ ਮਾਨਸ ਬਕੇ ਏਕੰ ਦੁਖਾ ॥ ਹਾਥ ਉਠਾਇ ਯੋਹੋ ਤਿਨਿ ਪੁਛੀ ॥ ਮੁਖ ਛਾਥਿ ਅਨੁਸ
 ਥਨ ਕੀਛੁ ਛੀ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨਹੁ ਬਭੀਖਿ ਨ ਲੀਕ ਪਤਿ ਸੁਖ ਦੇ ਬੇਗਾ ਸੁਨਾਇ ॥ ਹਨੁ ਮਾਨ
 ਜੀਵਤ ਬਚੇ ਕੈ ਮਾਰੇ ਤਿਨਿ ਧਾਇ ॥ ੪ ॥ ਦੇਖੀ ॥ ਸੁਨਤ ਬਭੀਖਿ ਨ ਰੋਇ ਸੁਨਾਏ ॥
 ਜੀਵਤ ॥ ਜਾਮਵਤ ਹੀ ਪਾਏ ॥ ਭੀਨ ਹੀ ਕਹੇ ਬਜਸ ਮਥੈ ਨਾ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਦੇਖਿ ਸਿਰਾਤ ਨੇਨਾ ॥
 ਸੀਰਧੁ ਬਰਕੀ ਕੁਸਲ ਨ ਬੁਝੀ ॥ ਬਹੁ ਰੋਲਛਮਨ ਦੇਹਨ ਸੁਝੀ ॥ ਕਾਪਿ ਪਤਿ ਅੰਗਦ
 ਸਭੈ ਭੁਲਾਏ ॥ ਸਭ ਤੋਂ ਅਧਿਕ ਹਨੁ ਤੁਮ ਜਯੋ ॥ ਤਾਜੀ ਨਲ ਨੀਲ ਹਿਨੇ ਹਨ ਧਯੋ ॥ ਗਾਂਧਰ
 ਤਦ ਲੁਸਭ ਬਿਸਰਾਯੋ ॥ ਕੇਤੁ ਮਗਾਏ ਭੁਰਗ ਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤਰੇ ਤੋਂ ਸੁਧਿਨ ਰਹੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
 ਅਹਿ ਗਾਂਧਰ ਕੇ ਬਹੁ ਭਰੇ ॥ ਸੇਵਕ ਕਹਾ ਅਨੁਕ ॥ ਹਿਤੇ ਸੀ ॥ ਅਬ ਕਰਿ ਬੇਗੁਸਾ ਮਾਪ

ਜਾਮਵ

ਮਾਰੇ ਹਨੁ ਮਨ ਕਹਿਓ ਤਸਮਧਿ ॥ ੧ ॥ ਜਾਮਦੰਤ ਬਿਲ ਮੋਤ ਬਹਿਸੁ ਨ ਪੁਬਭੀਖਨ
 ਬਾਤ ॥ ਤੰਕੇ ਜੀਵਤ ਸਬ ਜੀਮੈ ਮੂਏ ਸਬੈ ਮਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਜੈ ਹਨੁ ਮਨੁ ਪ੍ਰਨਹਿ
 ਪਰੇ ॥ ਜੇਰ ਨ ਗਿਰੇ ਹੋਤ ਸਬ ਖਰੇ ॥ ਜੈ ਹਨੁ ਮਨੁ ਨੁਸਤ ਪਗ ਧਰੇ ॥ ਜੇ ਜੀਵਤ ਤੇਊ ਬਿਧਿ ਮਾ
 ਰੇ ॥ ਤਬ ਧਿਬ ਭੀਖਨ ਬਚਨ ਚੁਨਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਨੁ ਮਨੁ ਤਾਹਿ ਦਰਸਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਘੁ ਪਤਿਲ ਛਮ
 ਨ ਫਿਗ ਖਰੇ ॥ ਏਸ ਬੰਦੇ ਰਿਗ ਮਪਗ ਪਰੇ ॥ ਮੀਲਿ ਰਘੁ ਬੀਰ ਬਹੁਤ ਹੀਰੇ ॥ ਲਛਮ
 ਨ ਆਜੁ ਸਬੈ ਸੁਖ ਖੇਏ ॥ ਲਗ ਸਿਹ ਬੀ ਪ੍ਰਨ ਉਡੈ ॥ ਛੁਟੇ ਹਾਥ ਤੋਭਏ ਬਿਰਾਨੇ ॥ ਅ
 ਬ ਲਛਮ ਨ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਕੋ ਜੀਓ ਜਾ ਬਿਨੁ ਪਹਿਲੇ ਨੀਰਨ ਪੀਓ ॥ ਅਬ ਪ੍ਰਗਟ ਜਤ
 ਹੋ ਪ੍ਰਨਾ ॥ ਬਹਮ ਲੋਕ ਸੰਗ ਬੀਰ ਪਖਲਾ ॥ ੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬੇਨ ਸਮੇਧੇ ਕਾਹਿਤ ਬਸ ਬਰੇ
 ਵਤ ਬਿਲ ਲਤਾ ॥ ਜੇ ਅਧ ਜੀਵਤ ਸਬਦ ਸੁਨਿ ਤੇਊ ਮਾਵਤ ਜਤਾ ॥ ੪ ॥ ਓਹ ਛੁਟੈ
 ਮੂਰਛਾ ਸਬ ਉਡਿਧਏ ॥ ਜੀਵਤ ਰਾਂਚ ਦਫਿ ਗਾਏ ॥ ਲਛਮ ਨ ਦੇਖਿ ਸਬੈ ਬਿਲਸੇ
 ॥ ਪ੍ਰਨ ਮਾਪਨੇ ਸਿਗ ਨ ਜਨੇ ॥ ਰੇਵਤ ਨੈਨ ਨ ਜਲੁ ॥ ਫੁਹਰਈ ॥ ਤਬ ਰਘੁ ਬੀਰ ਬੀਰ ਸੇ
 ਕਰਈ ॥ ਤੁਮਰ ਟਪੀਰ ਮਹਾਂ ਰਣ ਗਾਢੇ ॥ ਗਏ ਛਾਡਿਏ ਹਮ ਵਸ ਰਣ ਛਾਢੇ ॥ ਅਬ ਤੁਮ
 ਸਬੈ ਮੇ ਪ੍ਰਗਟ ਜਨਏ ॥ ਬਨ ਫਲ ਖਾਤ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਪਾਏ ॥ ਸੀਤਾ ਹਰਨ ਆਜੁ ਦੁਖ ਮਾਏ ॥
 ਤੰਤੇ ਸੁਰ ਪੁਰ ਕੀਓ ਖਾਏ ॥ ਮੇ ਬਿਨੁ ਭੋਜਨ ਪੀਤਨ ਪਾਏ ॥ ਰਹੀ ਮੀਰ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਹਾਨੀ ॥
 ਗੁਪਤ ਸੇਢੈ ਮਨ ਮੇ ਰਹਈ ॥ ਰੇਵਤ ਰਾਂਚ ਸੁਤੇ ਸੇ ਕਹਈ ॥ ੫ ॥ ਸਵੈਯੰ ॥ ਜਾਨਕੀ ਕੋ १੧
 ਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰਾ ॥

ਅਸੇਚਨਯੀਨਸੀਕੋਚਨਯੀਪਤੁਦੇਹਗਵਈ॥ ਦੇਸੁਤਨਯੋਲੀਖਿਭੇਤਪੇਲਕੇਕਈਕੀਨਕੋ ॥੧੧॥
 ਠਕੁਰਈ॥ ਜੈਸੀਕਛੂਦਿਨਰੈਨਿਬਸੈਸੁਨਿਬੀਬਤੀਖਨਕੀਦੁਚਿਤੁਈ॥ ਪ੍ਰਨਨਿਸੀਕਤਜੇ
 ਤੁਮਯੋਹਮਰੀਕਰੁਏਇਨਓਕਨਪਈ॥੪੯॥ ਦਿਹਗਾ॥ ਲਛਮਨਪਦਅਨੀਤਿਕਰਿਤ
 ਦੇਛਾਭਿਰਨਮੋਹਿ॥ ਅਬਧਪੁਨਥਅਨਥਯੀਭਵਤਹੈਤੋਹਿ॥੪੯॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਜਨਤਹੈ
 ਨਮੈਸੁਨਿਬੀਗਨਿਤੋਹਿਬਿਨੁਬੰਦਰਦੇਕਲਗੈ॥ ਭਾਜਿਯੰਧੁਕੇਕੁਲਕੋਦੁਖਹੈਮਰਿਹੈਤ
 ਥਮੋਤਬਸੀਅਮਗੈ॥ ਨਹਿਸੂਠੀਕਰੋਕਥਹੁਮੁਖਤੋਇਹਸੂਠੀਹੁਤੋਰਧੁਬੀਗਰੈ॥ ਜਿਨਦੇ
 ਹਤਜੈਤਬਲੇਜਥਲੇਨਥਤੀਖਨਜਾਇਕੈਰਜੁਕਰੈ॥੪੯॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਛਾਡਮੋਨਿਜਦੇਸੁਕੀ
 ਤਪਸੀਕੋਭੇਸੁਸੁਨਿਗਵਨਨਰੇਸੁਅਤਿਰਕਸਕੋਡੀਲਹੈ॥ ਅਗਵਨਦੀਸੇਸੁਖੀਪਾਇਨਤੋਖ
 ਨੇਦੁਖੀਮੁਖਨਕੇਅਗੋਲਥੋਲੇਹੁਕੋਡੀਲਹੈ॥ ਭਈਲਛਮਨਅਥਹੈਤਹੈਸਾਈਕ
 ਹਕਾਨੀਅਅਯੋਮੇਰੇਜਾਤਸੁਖਸੀਲਹੈ॥ ਰੇਵੈਰਧੁਰਾਈਹਾਇਹਾਇਨਉਪਾਇਅੰ
 ਤਤੋਬਿਨਾਸਯਾਇਕੋਨਾਮਜੂਲਨੀਲਹੈ॥੪੯॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਪਿਛਲੀਤੋਮੇਸੀਗਿਤੋ
 ਸੀਕੀਨੀਮੇਰੇਮੀਤਪ੍ਰੀਤਿਪਗਾਈਜੈਸੇਹੈਨਸਾਸਿਕੋਕਕੋ॥ ਪਾਹਿਲੇਖਵਾਇਫਲਸੇਜ
 ਕੋਬਿਛਾਇਫਲਤਪਰਸੁਦਾਇਮੋਹਿਪਾਛੇਜਾਤੇਓਕਕੋ॥ ਕੀਧੋਜੀਅਪਗੀਬਾਤਹਮ
 ਹੋਬਿਮਾਤਭਾਤਮੇਸੀਪ੍ਰਗਟਵਤਬਫਾਵਤਹੈਸੋਕਕੋ॥ ਅਜਹੁਨਜਗੋਮੇਸੀਮੇਸੇ
 ਅਨੁਭਾਗੋਬੀਗਮੋਹਿਛਾਭਿਅਗੋਲਗੋਜਾਨਿਸੁਰਲੇਕਕੋ॥੪੯॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਦਸ

ਬਜੁ ਕੇ ਦੇਹ ਤਾ ਗੋਤੈ ਨ ਤਾ ਗੋਤੈ ਤੇ ਮੇਰਿ ਤਰਖੈ ਪੈ ਨ ਰਾਖੈ ਪੈ ਨ ਜਨ ਕਮੈ ॥ ਪਾਛੇ ਬਨਾ ॥
 ਏ ਬਨ ਛਲਤੈ ਖਦਾ ਇਖਾਇ ਇਤੀ ਪੀਤਿ ਭਾਈ ਕਉ ਤੋਰਤ ਨ ਤਨ ਕਮੈ ॥ ਜਨ ਕੀ ਹਰ ਨੇ
 ਮੁਨੁ ਨ ਬਿਚਾਰੈ ਤੈ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕਸਬ ਖਮੋ ਬਨ ਤੇ ਪਨ ਕਮੈ ॥ ਆਜੁ ਰਘੁ ਬੰਸ ਨਿਰਬੰਸ
 ਹੋਤ ਲਛਮਨ ਸੈ ਹਥੀ ਕੇ ਲਾਗੇ ਸਾਥ ਛਾਡੇ ਛੋਨ ਕਮੈ ॥ ੪੭ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਰਾਵੇ ਤੋ ਮੁਨਿ ॥
 ਵਿਦਲੀ ਪਹੂ ਤੋ ਰਘੁ ਤੋ ਅਜੇ ਤੋ ਕੋਨ ਬੰਸ ਗਯੈ ਹੋ ॥ ਹੈ ਨਿਕਲੀ ਕਸਬੈ ਪਿਤੁ ਸੰਜਸ
 ਸੋ ਅਰਿਜੀਤਿ ਹਤੀ ਜਗਜੋ ॥ ਅਬ ਮੇਰੇ ਕਲੀਕ ਚੜ੍ਹੇ ਸਿਰ ਦੇਖਹੁ ਨਾਰਿਗਈ ਅਰੁ ਬਹਿ
 ਰੁਚਲੇ ਯੋ ॥ ਬਾਢੀ ਖਿਸੀਤਿ ਹੁਲੇ ਕਧ ਸੀ ਧੁਨਿ ਸੀਸ ਅਹੋਰਘੁ ਬੀਰ ਕਹੈ ॥ ੪੮ ॥
 ਸਵੈਯਾ ॥ ਐਧ ਕਹਾਂ ਰਘੁ ਨਾਥ ਕਹਾਂ ਪਿਤੁ ਬੈਨ ਨਿਤੈ ਬਨ ਕਉ ਭਿਠਿਯਾਵੈ ॥ ਰ
 ਵਨ ਸੀਅ ਹੋਰੇ ਸੁਕਹਾਕ ਪਿਰ ਜਸ ਮਜਲਾਇ ਸਿਗਾ ਆਵੈ ॥ ਸਿੰਧੁ ਪਟੈ ਰਘੁ ਬੀਰ ਲੈ
 ਅਬ ਕਾਨਿਘਟੈ ਮੁਖੁ ਯੋ ਦੁਖ ਪਵੈ ॥ ਜੋ ਜੀਅ ਮੈ ਸੁਪਨੇ ਹੂਨ ਸੁਤੁ ਸੋ ਬਿਧਿ ਭੇਖ ਬਨ ਵੈ ॥
 ੪੯ ॥ ਸਿਰਫ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਅਤਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ਕੈ ਰੋਵਤ ਕੈ ਧਰਿ ਲੁਠਿ ਤਾ ਪਾਛੇ
 ਘੁਰਾਇ ਹਨੂ ਮਨ ਸੋ ਰਿਸ ਭੋਰੈ ॥ ੫੦ ॥ ॥ ਕਾਵਿਤਾ ॥ ਸੀਤਾਂ ਰਹੋ ਰੁਬਹੋ ਭਲੀ
 ਬੁਰੀ ਕਉ ਕੋਝੀ ਅਸੋ ਨ ਆਨਿ ਗਹੈ ਰਿਪੁ ਨੈਕੁ ਨ ਖਸਾਇ ਬੋ ॥ ਸੁਨਿ ਰੇ ਸਮੀਰ ਸੁਤ ਪੀਰ ਸ
 ਹੀ ਜਾਤ ਨਹੀ ਜਾਹੀ ਮੇਰੇ ਬੀਰ ਰਘੁ ਬੀਰ ਤਹਾਂ ਜਾਇ ਬੋ ॥ ਏਕ ਛਿਨ ਬਿਨਾ ਲਛਮਨ ਪਾਖ
 ਪੁਨਰਿ ਨ ਬਿਨਾ ਦੀਨੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੇ ਸੇਕੈ ਸਿਗਾਇ ਗੋ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮੇਰੀ ਸਬ ਹੀ ਸੋ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥

ਮਕਹਿਰਾਵਨਤਿਹਰੇਕਿਹਲੇਖੇਨਿਜਕਾਇਗੇ॥੧॥ਸਵੈਯਾ॥ਅਨਿਜੁਕੇਕਪਿਮਡਲੁਕਾਲ १੧੩
 ਸੁਮਾਰਪਹੇਰਨਕਾਮਨਾਵੈ॥੨॥ਬਲਵੰਤਬਡੇਹਨਵੰਤਗਯੋਭੁਜਿਕੈਨਿਜਪੁਨਬਚਾਵੈ॥
 ਜਾਬਿਨੁਮਾਜੁਦੁਖੀਇਹਭਾਂਤੁਸੁਹਮਕਹਾਭਰਥੇਅਬਪਾਵੈ॥ਬੀਰਬਿਨਅਬਬੀਰਕੇਪਾਨ
 ਨਿਕੇਰਪੁਬੀਰਹਿਆਨਿਮਲਾਵੈ॥੩॥ਕਬਿਤੁ॥ਕੇਕਈਕੇਪੁਤਲਛਮਨਜੁਕੇਛਾਡਿਰਨ
 ਤੇਗੀਜੇਪਵਨਪੁਤੁਕੈਸੇਮੁਖਮੇਰੇਤੋ॥ਸੇਹਥੀਕਿਘਾਉਲੰਕਾਰਉਕੋਨਪੋਨਦੇਤੋਰਾਵਨ
 ਕੇਦਲਮੇਸਮੁਦਾਥਿਸੁਪਾਰੇਤੋ॥ਏਕਹੀਸਿਰਾਸਨਕੇਜੋਰਪਾਕਸਾਸਨਿਕੇਆਸੇਨਿ
 ਗਿਰਾਇਕਮਲਾਸਲੀਤੋਜੋਰੇਤੋ॥ਗਾਰਤੇਗਾਰਬੁਦਸਕੀਪਰਕੇਸਥੇਅਜੁਹੁਤੇਨਭਰਖਾ
 ਭਰਖਜਾਇਤੇਰੇਤੋ॥੪॥ਸਵੈਯਾ॥ਨਕਾਈਅਰੁਬੀਰਗਯੋਰਨਹੈਮਨੋਤੋਸਬਥਾ
 ਨਿਹਾਰੇ॥ਰਾਵਨਕੇਦ੍ਰਿੜਬਨਨਿਤੋਕਪਿਮਡਲੁਭੂਮਿਪਰੇਨਸੀਭਾਰੇ॥ਏਕਹੁਤੇਹਨਮਾਤੁਬ
 ਲੀਤਿਨਹੈਜੀਅਮੈ॥ਇਹਭਾਤਾਥਿਚਾਰੇ॥ਆਸਰਹੀਗਹੁਵਾਸਨਰਾਮਸਰਾਸਨਡਾਥਿਕੈਆ
 ਸਨਮਾਰੇ॥੫॥ਸਵੈਯਾ॥ਹਨੁਜਾਨਿਅਪਰਾਧਨਿਜੁਸਨਮੁਖਕਰਤਨਡੀਠੀ॥ਭਰਖਤੁ
 ਜਾਬਲੁਸਵਨਸੁਨਿਮਨਰਿਸਮਾਰਤਨੀਠਾ॥੬॥ਸਵੈਯਾ॥ਮਨਮੈਹਨੁਰਿਸਾਇਬਦਨ
 ਨਾਇਠਛੋਭਯੋ॥ਪ੍ਰਭਸੈਕਹਾਬਸਾਇਛੀਠਭਯੋ॥ਬਿਨਤੀਕਰੇ॥੭॥ਕਬਿਤੁ॥ਕਾਹੋਕੋ
 ਕਰਤਰੇਸੁਸੇਵਕਨਦੇਭੂਨਦੇਸੁਭੇਕਤੇਜੀਪੀਨਿਨੈਕਕੋਨਭਾਂਤਹਾਰੇਤੋ॥ਖੇਦਲਛਮਨਜੁ
 ਕੀਦੇਹਕੋਨਹਨਦੇਤੋਨੈਕਤੁਮੈਕਹੂਹੁਕੈਸਿਪੁਨਉਤਾਰੇਤੋ॥ਅਬਲੈਤੋਸੀਤਜੁਕੇਲੈਕੈਸਿ

ਹਨੁਮਾਨੋ

ਗਮਰੀਦਵਾਰ

ਗਮਰਾਂਜਤਲੀਉਤਬੈਠਰਥਪਰਹੀਪਧਾਰੇ॥ ਦੀਨੋਭਿਉਨਾ॥ ਇਸਹੋਕਾਇਸਚ
ਕਾਇਸਤੇਜੈਲੋਕਨਾਹੀਐਰਵਕਮਾਰੇ॥ ੧॥ ਫੁਝਿਤੁ॥ ਸਬੈਹੋਬੈਠਲੀਕਏਕਲੇਈਪੈ
ਠਨਬਮੂਲਤੋਉਪਾਗਿਸਿਪੁਧਾਰਿਮੈਬਹਾਇਦੋ॥ ਰਾਕਸਨਿਮਾਰਿਕਿਲਕਾਰਿਸਬ
ਕੋਪਛਾਰਿਛਿਨਹੀਮੈਚੰਦਮੁਖੀਜਾਨਕੀਕੋਲਾ॥ ਇਹੋਜੇਤੇ॥ ਲਛਮੁਗਾਨਿਮੈ
ਲਛਮਨਜੂਝੇਕਸੁਪਾਰਸੁਆਨਿਕਹੋਸਬਕੋਜਿਦਾਇਦੋ॥ ਕਾਹੇਕੋਕਮਨਬਨਡਰਤ
ਹੋਮਹਾਰਜਦੀਜੈਨੋਕੁਆਇਸੁਤੋਰਵਨਗਿਗਇਦੋ॥ ੫॥ ਵਿਹਰਾ॥ ਹਨੀਮਨਏਸ
ਚੁਸਬਜਿਤੀਕਹੀਤੋਬਝਾ॥ ਰਨਰਵਨਟੂਲਮੋਫਿਰੈਕਾਰਿਲਛਮਨਕੋਘਾਤਾ॥ ੬॥
ਸੋਹਰਾ॥ ਚਣੀਕਥਾਬਿਪ੍ਰੀਤਿਦੇਸਦੇਜਪੁਰਪੁਰਗਗਾਰਨਰਾਵਨਕੀਜੀਤਰਾਮ
ਦੰਦਾਰੇਪ੍ਰਗਟਾ॥ ੭॥ ਯਨਾਏਕਾ॥ ਸੁਫੈਗਾ॥ ਹੋਗਈਏਕਮਚਨਕਹੀਪ੍ਰਭਕੇਬਲਕੋ
ਕਨਕਾਨਲਹੈਰੈ॥ ਰਾਵਨਮੀਚੁਕੇਰਾਥਪ੍ਰੋਗਿਨਤੀਪਲਪਲਾਏਹੈਨਿਬੈਰੈ॥
ਨੀਚਬਉਤਕਮੋਸਸਿਲੀਲਾਦਿਵਾਕਰਕੋਪੁਨਜਾਇਗਹੈਰੈ॥ ਤੋਕਹਾਬੈਠਿ
ਭੁਮੈਰਾਘਵਰਾਹਕਹੀਦਿਨਨਹਕਹੈਰੈ॥ ੮॥ ਚੋਪਈ॥ ਰਾਵਨਰਾਹਗਾਸਿਯੋ
ਲਛਮਨਸਜਿ॥ ਹੋਯੋਗਹਨੁਅਬੈਚੁਓਠੈਹਸਿ॥ ਨਾਥਸਿਕੋਰਨਮਨਮੈਅਸਿ॥
ਲਛਮਨਕੋਜੀਵਤਹੀਜਾਨੋ॥ ਸੁਪਾਸਮਨਹਨੁਕੋਬੈਨਾ॥ ਤਉਬੀਗਬਿਨਫੂਟਹਿਨੋਨ
ਜੀਹਮਅਥਜੀਤ੍ਰਿਲੀਕਪਤਿ॥ ਬਿਨਲਛਮਨਕਿਹਕਾਜਗਜਪਤਿ॥ ਦੇਪਕਾਰਜੁਖ

ਨਿਧਿਕੇਪਏ॥ ਹਨੂਮਨਤੁਹਿਕਹਤਸੁਨਏ॥ ਜਾਬਿਭੂਤਕੋਅਰਨਨਿਹਥੈ॥ ਮਨਦੁਖਪਾਇ
 ਨਧਿਭਪ੍ਰਜਾਥੈ॥ ਉਨਭਯੰਨਸੈ॥ ਮਲਨਸੁਹਾਈ॥ ਖੰਨਪਸਨਹਿਸਭਾਬਨਈ॥ ਘਰਗੁਰੂਬਿਪ
 ਰੇਤਨਹਿਦੀਨੀ॥ ਬਲਛਲਕਰਿਏਨਹੁਤੇਲੀਨੀ॥ ਜਾਨਿਧਿਕੋਨੁਸਰਹੈਕੋਈ॥ ਸੋਬਿਭੂਤ
 ਬੈਰੀਕੋਹੋਈ॥ ਤੰਤੇਲਛਮਨਬਿਨੁਅਸਮਰਊ॥ ਕਿਹਬਿਧਿਨਗਰਓਰਮੁਹਕਰਊ॥ ਵੇਰੋਵੇਹ
 ਮੇਰੇਪਾਛੇਪਦਨਸੁਤਜੋਜੀਦੈਸੀਅਨਾਗਿ॥ ਤੋਲੈਪਰਿਪਹੁਚਈ॥ ਮਹੁਲਿਕ੍ਰਪਾਤਿਕੋਮਾਧਿ
 ੬੪॥ ਚੈਪਈ॥ ਤਬਯਦਤਲਨੇਭਰਿਨੈਨਾ॥ ਪਰਸਪਾਉਬੋਲਮੁਖਬੋਨਾ॥ ਜੇਕਛੁਅਗ
 ਦੇਹੁਸੁਕਰਊ॥ ਕਹੋਜਾਇਲੀਕਸੇਲਰਊ॥ ਪ੍ਰਨਮਾਨਿਲਛਮਨਤਨਮੇਲੋ॥ ਜੋਲਗਿ
 ਰੋਤਜੀਅਪਰਿਖੇਲੋ॥ ਤਬਬੋਲੇਰਘੁਪਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ ਜੋਹੈਕਥੋਕਰਹੁਕਾਪਿਰਾਈ॥ ਬੈ
 ਦਰਜਲੀਕਗਛਰਹਈ॥ ਨਾਮਸੁਖੇਨਸਕਲਜਗੁਕਹਈ॥ ਪਟਤਰਆਜੁਪਨੰਤਰਿਦਿ
 ਜੈ॥ ਤਾਂਕੋਅਥਾਹਿਆਨਿਸੁਖਲੀਜੈ॥ ਜੋਵਹਿਕਹੈਸੁਕਰਹਿਉਪਾਈ॥ ਸੰਤਬਚਨਤਾਂਕੋ
 ਨਮਿਦਾਈ॥ ਹਨੂਮਨਛਿਨਹਿਮੈਕੀਨੀ॥ ਆਨਿਸੁਖੇਨਸੇਵਤੇਦੀਨੀ॥ ੬੫॥ ਵੇਹਗਾ॥
 ਹਨੂਮਨਕੇਪਨਦੋਰਘੁਪਤਿਜੀਕੇਪਾਇ॥ ਕੋਲਛਮਨਪਗਰਰਮਰੈਕੋਅਥਦੋਉ
 ਜੀਆਇ॥ ੬੬॥ ਚੈਪਈ॥ ਤਾਂਦ੍ਰਿਗਕਪਿਕੋਉਨਪਠਯੋ॥ ਪਕਰਿਬਾਹਘੁਬੀਜ
 ਗਯੋ॥ ਉਠਤਸੁਖੇਨਦੰਡਵਤਕੀਨੋ॥ ਸ੍ਰੀਰਘੁਬੀਰਚੰਦਮਾਧੀਨੋ॥ ਪਕਰਿਬਾਹਲਛ
 ਮਨਦਰਸਾਏ॥ ਅੰਗਅੰਗਕੇਘਉਦਿਖਏ॥ ਧੁਨਿਧੁਨਿਗੀਵਸੁਖੇਨਸੁਨਵੈ॥ ਬੂਟੀਕਛ

੧੧੩

ਰਾਮਚੰਦ

ਹਨੂਮਨ

ਨਕਹਾ ਕੋਉਪਵੈ ॥ ਪਹੁੰਦੈ ਨਾਹਿ ਗਰਤ ਹਜਾਈ ॥ ਬੀਚ ਬਸੇ ਅਵੈ ਦਿਨ ਰਾਈ ॥ ਮਨ ਤੋ ਬੇਗ ਕਲ ਨਿਕੋਉ
 ਪਾਵੈ ॥ ਸੁਰਉ ਦੈਲਗ ਸੋਉਨ ਅਵੈ ॥ ਕੋਲ ਛਮਨ ਜੀਵੈ ਰਘੁ ਰਾਈ ॥ ਜਹਿ ਬੂਟੀ ਤਹੋ ਕਉਨ ਜਾਈ ॥
 ਤਾਮੈ ਦਸ ਬਹੁਤ ਖਵਾਹੈ ॥ ਪ੍ਰੇਤ ਪਿਸਾਚ ਭੂਤ ਬਹੁ ਭਾਹੈ ॥ ੬੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਲਛਮਨ ਦੇਖ ਤੇ ਦਿਗਭ ਰ
 ਤ ਬਾਮ ਦੇਖਿ ਮੁਖਾਇ ॥ ਨੀਚੇ ਨੈਨ ਸੁਖੈ ਨ ਕਰਿ ਬੋਲਤ ਮਨਿ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ੬੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਤਿਨ ਤੋ ਕਰਮ
 ਕਲ ਜੋ ਬਚੈ ॥ ਹਿਮ ਸਮੁਦ੍ਰ ਤਾਮੈ ਪੁਨਿ ਪਚੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸਬੈ ਕਠਿਨ ਈਜ ਨਹੁ ॥ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਸੋ ਤਿਕਰਿ
 ਮਨਹੁ ॥ ਨਾਉ ਗਾਂਉ ਪਰਿ ਮਨੁ ਬਤਾਉ ॥ ਬਿਦਾ ਕਰੈ ਤੋ ਸੀਸੁ ਨਿਆਉ ॥ ਉਤਰ ਖੰਡ ਦੋ ਦਾਸਿ
 ਰਕਹੀ ॥ ਬਸਹਿ ਨ ਦੇਵ ਕਸੈ ਰਹੀ ॥ ਸਾਠ ਲਾਖ ਜੇਜਨ ਪੈ ਕੋਸਾ ॥ ਕਿਨੁ ਜਾਇ ਜੀਅ ਪੈਸ
 ਭਰੇ ਸਾ ॥ ਅੰਧੁ ਨਿਸੁਹ ਜੀ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਸੀਰਘ ਪੁਤਿ ਜੂਤ ਮਹਿ ਸੁਨਾਉ ॥ ਚੋਬਿਲ ਆਬ
 ਲੀਉ ਜਮਾਗੀ ॥ ਦੀਪ ਜੋ ਤਿਜੋ ਜੋ ਉਪਾਗੀ ॥ ਬਿਨੁ ਰਵਿਉ ਦੈ ਜਗੈ ਅਵੈ ॥ ਘਸਿਲ ਛਮ
 ਨ ਕੇ ਅੰਗ ਲਗਾਵੈ ॥ ਤਬ ਹੀ ਜੀਅੈ ਮੂਰਛਾ ਭਾਗੈ ॥ ਉਠ ਲਛਮਨ ਚਰਨ ਕੋ ਲਾਗੈ ॥
 ਲਾਖ ਪਨਿ ਤਰਿ ਜੈਚ ਲਿਆਵੈ ॥ ਤਾਂ ਬੂਟੀ ਬਿਨੁ ਤੇ ਨ ਜੀਅਵੈ ॥ ਮਾਨਿ ਬਿਧਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਪ
 ਚੈਗੈ ॥ ਜਮਾਇ ਨ ਸਕੈ ਸਿਰਾਜਿ ਜੈਗੈ ॥ ਜੀਅਨ ਉਪਾਇ ਕਹੈ ਅਬ ਸੇਈ ॥ ਤੁਮਈ ਸੁਰਤ ਮਤੋ
 ਸਭੁ ਹੋਈ ॥ ਥਾਤੋਂ ਕਰਤ ਨ ਬੀਤਿ ਪਗੀ ॥ ਤਬ ਸੁਖੈ ਨ ਪੁਨਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ॥ ਸੁਕੋ ਜੁਮੈ ਹੀ ਇਹ
 ਲੈ ਮਾਯੋ ॥ ਤਬ ਹਨੁ ਮਨ ਗੰਮਦ ਰਸਾਯੋ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਬਹੁ ਰਿਸੈ ਕਹੈ ॥ ਯਹਿ ਮਨੁ ਕਰੈ ਤ
 ਲੈ ਮੈ ਗਹੈ ॥ ਅੰਧੁ ਰਭੁ ਸੇਜੈ ਕੋ ਮਾਵੈ ॥ ਤਾਂ ਹੀ ਕਿਮਾ ਗਜ ਪਛਾਵੈ ॥ ਤਾਂ ਪਰ ਜੀਕ ਸੁਖੈ ਨ ਸੁਵੈ ॥

ਹਨੂਮਨ ਛਿਨੇ ਪਹੁਚਯੋ। ਕਪਿਮਾਯਾ ਸੁਖੇਨ ਭਗਯੋ। ਸੋਇਰੇ ਜਨੁ ਸੁਖੇਨ ਆਯੋ॥੬੯॥
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਬੂਟੀ ਸਮਝਿ ਲੈ ਹਨੂਮਨ ਸੁਖ ਪਾਇ॥ ਭਾਂਪ ਛੇ ਬਿਨ ਤੀਕ ਹੀ ਸਬ ਸੇ ਪਗਟ
 ਸੁਨਾਇ॥ ੧੦॥ ਚਿਧੀ॥ ਬੈਦ ਕਹੀ ਸੇ ਸਬ ਸੇ ਕਹੀ॥ ਰਾਂਮਾ ਸਲਛ ਮਲੈ ਕੀ॥ ਰਾਂਮ ਦਹ
 ਲਾਮ ਆਸਭ ਕੇਉ॥ ਯਾਂ ਤੇ ਪਰੇਟ ਹਿਲ ਨ ਹੋ ਕੇਉ॥ ਜੋ ਲੈ ਸੁਗਨ ਨਿਕਸਲ ਪਵੈ॥ ਜਗੀਉ ਪਾਰ
 ਕੋਨ ਲੈ ਅਵੈ॥ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਬਲ ਉਚਰਹੀ॥ ਰਾਂਮ ਕਾਂਮ ਕਰਿ ਢਿਲ ਨ ਕਰਹੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਕਾ
 ਜਨ ਸੇਵਕੁ ਆਵੈ॥ ਲੋਕ ਹੋਸੈ ਪਰੋਲੇ ਕਹ ਜਾਵੈ॥ ਸੀਤੰ ਕੀ ਚਿਤਾ ਕੇ ਕਰਈ॥ ਅਬ ਤੋ ਆ
 ਜੁਲਛ ਮੰਨ ਮਰਈ॥ ਭਾਂਤੋ ਤਜਹੁ ਬਿਲਿ ਬਾਸਿ ਕੀਪਾ॥ ਅਵਧਿ ਨਿਕਟਿ ਕਟਿ ਕਸਹੁ ਚਲਹੁ
 ਧਾਪਿ॥ ਪੈਦਖ ਕਥਾ ਜਥਾ ਹਿਥਾ ਕਿਜੈ ਹੈ॥ ਤਬ ਲਛਮਲੇ ਕੇ ਰਾਂਮ ਨੇ ਪੈ ਹੈ॥ ੧੧॥ ਦਿਹਰਾ॥ ਤੰਤੋ
 ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਹੈ ਸਬੈ ਲਾਜ ਸਕੁਚ ਮਨਿ ਖੋਇ॥ ਤਾਂ ਪਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰੀ ਐ ਰਾਂਮ ਕਰੈ ਸੋ ਹੋਇ॥
 ੧੨॥ ਚਿਧੀ॥ ਭਬ ਉਡਿ ਨਲਗੁ ਪੁਤਹਿ ਸੁਨਾਵੈ॥ ਤੀਨ ਗਤਾ ਬਿਨੁ ਉਰੈ ਲਾਵੈ॥ ਇ
 ਦੁਕੁ ਬਿਦੁ ਦੁਇ ਗਤਿ ਬਤਾਈ॥ ਮਾਗਿ ਗਿਕਨ ਨਾਈ ਜਨਈ॥ ਤਬ ਕਪਿ ਪਤਿ ਸੁਗੀਵ
 ਸੁਨਾਵੈ॥ ਏਕ ਗਤ ਬਸਿ ਸੇਵਕੁ ਲਾਵੈ॥ ਨੀਲ ਕਹੀ ਅਬ ਪਟਿ ਨਹਿ ਹੋਈ॥ ਯਾਂ ਤੇ
 ਬੋਗਨ ਲਾਵੈ ਕੋਈ॥ ਅੰਗਦ ਉਠੈ ਭਭ ਕਿ ਬਲੁ ਤੋਲੈ॥ ਪੈਚਿ ਖੋਚਿ ਗੁਪਤਿ ਸੋ ਬੋ
 ਲੈ॥ ਚਾਰ ਪਹਿਰੈ ਮਥੈ ਪਾਉ॥ ਕਾਲਿ ਦੁਪਹਰੀ ਲੈ ਪਹੁਚਾਉ॥ ਸਬ ਕੇ ਬਚਨ ਰਾਂਮ ਜੀ
 ਅਧਾਰੇ॥ ਮੁਰਛ ਪਰੇ ਨ ਬਹੁ ਰਿਸਿ ਭੁਗੋ॥ ਕਪਿ ਮੰਡਲ ਜੋ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ॥ ਰਪੁ ਪਤਿ ਸ੍ਰਿਦੈ
 ਸਭ ਕਪਵਾਰਾ॥

੧੧੪

ਹਨੂਮਨ ਵਾ

ਕਥਿਥਾਚਾ॥

ਜਨਮ ਮਾਰੇ॥ ੧੩॥ ਚੋਰਾ॥ ਪ੍ਰਸਨ ਕੇ ਪਲਟੇ ਬੁਟੀ ਪ੍ਰਸਬ ਚਤੁਰੈ ਦੇ॥ ਆਸੋਰ ਪ੍ਰਪਤਿ ਜਨੈ ਨਹੀ॥
ਕਿਤੇ ਧੀਰ ਜੁਰੇ॥ ੧੪॥ ਚੋਰਾ॥ ਪੀਅਹਿ ਰੁਪੰਗੇ ਗਨਿ ਕਿਲ ਕਾਹੀ॥ ਜੰਬੁਕ ਗੀਧਾ ਮਾਸੁ
ਜਾਹੀ॥ ਤਪ ਰਿਰਾਮ ਜੀ ਮੇਇ ਹਲੇ॥ ਲਛਮ ਕੇ ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੁਖ ਦੇ॥ ਲਛਮ ਸਾਮਾ ਸਜ
ਮਦੈ ਬਾਕੀ॥ ਭੋਰੋਤ ਸਿਰ ਲੇਤ ਪਿਨਾਕੀ॥ ਕਹੀ ਸੁਖੈ ਨ ਕਉਨ ਦੁਖ ਹਰਈ॥ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕਾਪ
ਕੁਲ ਕਹਾ ਕਰਈ॥ ਕਪਿਗਨ ਸਹਤ ਰਾਮਾ ਬਿਲਖਾਈ॥ ਦੇਖਿ ਹਨੂ ਤ ਨ ਕਰੀ ਬਡਾਈ॥ ਭੁੰਘ
ਵਤਾਰੁੰ ਦੁਕਾਮਾਹੀ॥ ਹਮ ਜਾਨੈ ਜਬ ਲਿਕਾਵਾਹੀ॥ ਸਿਧ ਛਾਵੇ ਸੀਅ ਕੇ ਸੁਖ ਦੀਨੈ॥ ਭੋ
ਰੋ ਬਲਹਮਤ ਬਹੀ ਚੀਨੈ॥ ਜਬ ਜਬ ਬਿਪਤਿ ਪਰੇਹਾ ਮਾਣੀ॥ ਤਬ ਤਬ ਹਨੂ ਮਾਨੈ
ਜਾਈ॥ ਪਵਨ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ ਸੋ ਜਗੁ ਕਹਈ॥ ਰਾਮ ਸੁਤ ਤੇ ਤੋਹੀ ਰਹਈ॥ ਸਬ ਕੇ ਬਲੇ ਮੇਤੁ
ਮਹੀ ਜਨੈ॥ ਰੁਮਾ ਬਿਲੁ ਲਛਮ ਨਹਤ ਬਿਰਾਨੈ॥ ਅਬ ਹੋ ਕਹੈ ਕੋ ਨ ਸੋ ਜਾਈ॥ ਬਾਤ ਨਿਦਾਨ
ਹਨੂੰ ਲੈਆਈ॥ ੧੫॥ ਕਥਿਥੁ॥ ਸੂਰਜ ਅਕਾਸ ਪਿਤਾ ਸੂਰ ਪੁਰਬਾਸ ਕੀਨੈ ਕੋ ਨ ਕੀਸਰ ਸ
ਗੋਹ॥ ਤੋ ਕੇ ਤੁੰਬਤਾਇ॥ ਭਰਤ ਬਿਦੇਸ ਦੇਸ ਅਮਨਿ ਪਰੇਸਿ ਧੁਪਾਗਿ ਮੰਦੁ ਪਾਰ ਬੁਡਰੈ
ਨ ਓਪਹੁ ਚਾਇ॥ ਚੋਰੀ ਗਈ ਨਾਰਿ ਬੀਰ ਪ੍ਰੇਰਨ ਪ੍ਰਾਨ ਡਾਰਿ ਕਹੈ ਰਘੁ ਗਇ॥
ਹਾਇ ਮੈਸੋਟਿ ਰਿਵਾਇ॥ ਤੇਰੇ ਭਰਸੇ ਤੇਤੇ ਸੋ ਕਹਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬੀਰ ਨਵੰਤ ਬ
ਲਵੰਤ ਬੀਰ ਜਾਇ॥ ੧੬॥ ਕਥਿਥੁ॥ ਤੇਸਮਨ ਦੇਖੈ ਕਉ ਅੰਗ ਦਸੁ ਗੀਵੈ॥ ਓਅਨਿ
ਨ ਸਕਤ ਸੋਊ ਕਹੈ ਸਰਮਾਇ॥ ਲਾਇ ਕਹੈ ਆਮੁਜੁ ਸਹਾਇ॥ ਕਰਿ ਬੇਕੀ ਬਖਸੰਤੈ

ਈ ਮੇਰ ਬਥੈ ਏ ਮੈ ਸੇ ਪਾਇਐ। ਹਾਰੇ ਲਿਕ ਪਤਿ ਸੋ ਹੋ ਬਲੀ ਜਾਤ ਹਾਥ ਸੋ ਹੋ ਰਿਕ ਰਘੁ ਨਥ ॥ ੧੧ ॥
 ਕੀਤੁ ਬਾਤ ਨ ਬਹਾਇਐ। ਹੋਤ ਹੋ ਕੁਸੁਤ ਹੁਮਾਨ ਪੁਰ ਹੁਤ ਸੁਨਿ ਅੰਜਨੀ ਕੇ ਪੁਤ ਮੋ ਸਪੁਤ ਬੀ
 ਰਜਾਇਐ। ॥ ੧੧ ॥ ਫੁਲ ਬੈਠੁ। ਕਹਾ ਭਯੋ ਜੈ ਪੈਖਰ ਦੁਖਰ ਬਨਾਇ ਮੇਰੇ ਕਹਾ ਭਯੋ ਜੈ ਰਕੀ
 ਸਿਧੁ ਸ਼ੇਖ ਪਾਏਹੈ। ਕਹਾ ਭਯੋ ਜੈ ਪੈ ਕੁੰਭ ਕੰਠ ਕੋ ਨਿਦਾਨ ਮਾਗਿ ਮੇਘ ਨਾਦ ਕੇ ਪਛਾਤਿ ਸੁਰ
 ਮਾਂਕਹਾਏਹੈ। ਜੈ ਸੇ ਜੋ ਗਜਗਤ ਪਤਿ ਰਿਥ ਅਨੇਕ ਜਪ ਮੇ ਕੇ ਭਜਨ ਹੀਨ ਕੰਕੇ ਕਾਂ ਮਾ
 ਏਹੈ। ਤੈ ਸੇ ਬਿਨ ਲਛਮੀ ਨ ਪਰੇ ਦੁਖ ਪੰਛਾ ਬਿਨ ਜੈ ਸੇ ਪੰਛੀ ਮੈ ਸੇ ਦੁਖ ਪਾਏਹੈ। ॥ ੧੨ ॥ ਸਵੈ
 ॥ ੧੩ ॥ ਏਖਿ ਹਨੂ ਜਹ ਕੋ ਨ ਸਮੇ ਅਬ ਤੋ ਬਲ ਕੀ ਬਰੀਆ ਸੁਤਿ ਏਹੀ। ਜੇ ਲਗ ਬੀਨ ਸੁਰ
 ਏ ਤੋ ਲੋਲਾਇ ਸਿਜੀ ਵਪਨ ਸਰੋਹੀ। ਬੀਰ ਪੰਛੇ ਸੁਸੈ ਰਨ ਕੂਮਿ ਜੇ ਲਾਇ ਉਭੈ ਮ
 ਲਿਬੰਦ ਨ ਲੋਹੀ। ਏਤਿ ਉਲਕ ਕੀ ਪੀਰ ਕੀ ਭੀ ਕਪਰੀ ਸੁਸਹੀ ਰਘੁ ਬੀਰ ਕੀ ਦੇਹੀ। ॥ ੧੪ ॥
 ॥ ਸਵੈ ॥ ਜੈ ਫਿਰ ਭਗਨਿ ਹਾਰਤ ਹੋ ਜੈ ਈਸਾ ਸੁਲੈ ਗੈ ਬਹੁ ਤੇ ਸਗੈਹੈ। ਸੀਅਨ ਗਾਖਿ ਸਕੀ
 ਬਨ ਮੈ ਯਹ ਰਜੁ ਬਡੇ ਕਿਹ ਭਾਤਿ ਕੋ ਮੈਹੈ। ਜੈ ਨ ਭਯੋ ਰਕੋ ਦ੍ਰਿਗਤੋ ਰਵਿਜ ਪਕੁ
 ਤ ਬਡੇ ਦੁਖ ਏਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਰਹੈ ਅਧ ਬੀਚਿ ਹੀ ਡੀਠਿ ਸੁਐ ਸਿਪਰੇ ਦੁਖ ਦੇਖੁ ਉਹੈਹੈ। ੨੦
 ॥ ੧੫ ॥ ਦੁਹਾ ਬਨ ਮੈ ਬਦਨ ਰਹੇ ਪਰਿ। ਜੁਗਲ ਕਮਲੁ ਜ ਨੁਚਾਂਦ ਰਹੇ ਪਰਿ। ਲੋ
 ਚਨ ਮੂਦੇ ਨਾ ਬਿਛੁਰਤ ਕੋਏ। ਜਨੁ ਜਲ ਚਰ ਜੁਗ ਸਰਵ ਰਸੇਏ। ਸਿਥ ਲਭਾ ਲਾਭੁ
 ਕਟੀ ਕੁਮਲਾਨੀ। ਜਨੁ ਫਿਰਿ ਕੰਮ ਕਮਾਨ ਨਿਤਾਨੀ। ਫੂਟ ਲਾਅਣ ਕਸੂ ਪੀਉਗਈ।

ਲਟ

ਹਨੁਮਨੋਵਰ।

ਭੀ ਨਹੀ ਪਕੇ ਬਿਥਲ ਤੇਰੇ

ਜਨੁ ਸੰਪਤਿ ਤੋਗ ਨਿਸੀਭਈ। ਅੰਗ ਅੰਗ ਸ੍ਰਮ ਜਲ ਕਨ ਪਗੇ। ਰਘੁ ਪਤਿ ਗਿਰਫ਼ਰ ਨਾਜ
ਨੁਝੇ। ਜੁਗਲ ਹਾਥ ਸਿਥਲ ਤਾਮਿ ਤਕੇ। ਮਨ ਹੁਕਮ ਲਲਟੇ ਹਿਮਾਰਿ ਤਕੇ। ਛੂਟੇ
ਅਧਗ ਨਿਬਿਨੁ ਮਧੁ ਸੈ ਸੈ। ਜੁਗਲ ਜੀਪ ਸਿਕੋਰ ਨਮੀਚੇ। ਜਨੁ ਕਦਲੀ ਬਿਨੁ ਹੀ ਜਲੁ
ਸੀਚੇ। ੧੧ ਦਿਹਾ। ਕਾਪਿ ਕਲਾਨਿਗੁ ਪਦਨ ਸੁਰ ਕਾਹੁ ਮੈ ਬਲੁ ਨਾਹਿ। ਅਰਧ ਪੁਪ
ਤਿਕੀ ਦਸਤੋਂ ਰੁਦਨ ਕਰੇ ਮਨ ਮਾਂਹਿ। ੧੨ ਦੁਪਈ। ਸ੍ਰੀ ਰਘੁ ਪਤਿ ਬਲੁ ਮਨ ਮੈ ਧਾਰੈ। ਉਠ
ਕੇ ਸਭਾ ਮਾਂਹਿ ਕਿਲਕਾਰੇ। ਅਬ ਤੇ ਜਗੀ ਸਬ ਨ ਤੇ ਬਕੀ। ਮਿਟੀ ਨ ਰਾਮ ਚੰਦ ਪਕ ਪਕੀ।
ਅਬ ਜੋ ਸਬ ਕੀ ਆਗਾ ਪਾਉ। ਸ੍ਰੀ ਰਘੁ ਬਰਕੇ ਸੀਸੁ ਨਿਦਾਉ। ਜਗੀ ਦੂਰਿ ਤਮ ਸਬੈ
ਖਾਨੇ। ਮਾਜੁ ਪਤਾ ਪਰਾਮ ਕੇ ਜਾਨੇ। ਜੇਕਛੁ ਪੈਰਖ ਹੋਇ ਸੁਕਰੈ। ਲਛਮਨ ਪੁਲੰਗਨ
ਤੋਂ ਰੋਹੈ। ਬਕੋ ਕਹਾ ਅਬ ਕਹੈ ਸੁਆਈ। ਜੈ ਸੇਭ ਜੈ ਰਾਮ ਦਾ ਦੁਇ ਤਾਈ। ਲਛਮਨ ਉਠੈ ਬ
ਹੁਰਿ ਫਿਰਿ ਲਾਗੈ ਤੋਂ ਸੇਈ ਹਨੂ ਪਨ ਕੋ ਪਗੈ। ਨਿਤੋ ਲਛਮਨ ਸੀਗੀ ਸਿਧਾਉ। ਜਮ ਕੇ ਮਾ
ਰਿ ਸੀਗੀ ਲੈ ਮਾਉ। ਦੇਰਿ ਹਨੁ ਚਰਨ ਨ ਸਿਰੁ ਪਰਈ। ਮੇਜੀ ਵਤ ਪਰੋ ਕੇ ਦ੍ਰਿਗ ਭਰਈ
॥ ੧੩ ॥ ਕਾਥਿਤੁ। ਜੈ ਕਹੈ ਤੋਂ ਜਹਾਂ ਤੇ ਨਿਕਾਸ ਮੈ ਦੇਵ ਦਾਸੇ। ਲਿਨਿ ਹੋਰ ਪਹੁ ਚਿਕੈ
ਏ ਕਲਾ ਬਿਲ ਇਲ। ਜੈ ਕਹੈ ਤੋਂ ਜਾਇ ਦੇਵ ਲੋਕ ਰੋਕੇ ਸਬੈ ਦੇਵ ਸੁਪੇ ਦੇਹ ਦੇਹਿ।
ਦੇਹਿ ਪਤਿ ਖੋਇਲ। ਕਹੈ ਉਹੀ ਬਟ ਸੁਰ ਪੁਰ ਕੇ ਪਟ ਠੇਕੇ। ਪੈਰਖ ਜਨ ਉਕਰੇ
ਤਿਖਰੀ ਹੋਇਲ। ਜੈ ਕਹੈ ਤੋਂ ਸਾਤ ਹੁਪਤਾਲ ਚਾਲ ਮੇਲੈ ਰਾਮ ਜੈ ਕਹੈ ਤੋਂ ਸੁਪਾ ਕੇ ਸੁ

ਧਾਕਰਸਿਰੋਇਏ॥ ੧੪॥ ਚੁਪਈ॥ ਜੋਗਿਰਕਰਮਸੁਖੇਨਸਭਗੈ॥ ਜੋਗਿਰਕੈਨੈਨਨਿਕੋਆ ॥ ੧੧੬
 ਗੈ॥ ਬਰੀਰਤਤਾਤੇਨਹੀਧਉ॥ ਘਰੀਪਉਮੇਲੇਹੀਆਉ॥ ਲਛਮਨਕੀਚਿਤਮਤਕਰਹੁ
 ॥ ਜਾਗਹੁਪਨਨਾਬਜਿਨਰੁਹਾ॥ ਚਲਹੁਅਥੈਜੋਆਗਯਾਪਾਉ॥ ਤੋਉਪਤਹਰੇਉ
 ਧਾਉ॥ ਸ੍ਵਸਭਰੇਪੀਰਜਨੀਆਮਾਯੋ॥ ਉਪਰੇਨੈਨਕਮਲਰਵਿਪਾਯੋ॥ ਜਾਹਿਹਨੁਮ
 ਤਿਕਾਣਨਕੀਜੋ॥ ਪ੍ਰਦਨਲਛਮਨਕੋਦਨਿ॥ ਤੁਮਹਿਚਲਤਮਾਈਸੁਧਿਬਤਾ
 ਨਗਰਾਸੋਧਿਕੋਸੰਲਾਮਤਾ॥ ਲਛਮਨਮਾਤਸੁਮਿਤ੍ਰਾਰਹਈ॥ ਭਾਈਰਤਬਹੁਤਦੁ
 ਖਸਹਈ॥ ੧੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਇਰਤੋਜਾਤਿਪ੍ਰਬੀਨਕਪਿਉਨਹਿਮਿਲਹੁਜਿਨਜਾਇਆ
 ਵਤਪ੍ਰਗਟਸੁਨਈਅਹੁਲਛਮਨਜੀਅਨਉਪਾਇ॥ ੧੬॥ ਚੁਪਈ॥ ਮਿਲਿਤਿਨਕੀ
 ਕੁਸਲਾਤਹਿਲੀਜੋ॥ ਤਬਅਵਨਕੋਇਤਮਨੁਕੀਜੋ॥ ਯਹਸੁਨਿਪ੍ਰਦਨਹੈਗਯੋ॥
 ਰਾਮਚਰਨਪਗਾਥੇਨਯੋ॥ ਠੇਕਿਪੀਠਿਮੁਖਉਬੰਗਘੁਪਤਿ॥ ਮੋਚਰਨਨਮੈਰਹੋਸਦਾ
 ਮਤਿ॥ ਬਹੁਗੁਰੁਗੀਵਆਸਖਾਦਈ॥ ਹਨੁਮਤਤੋਨਹਿਨਈ॥ ਸਬਸੇਰਾਮਰਾਮ
 ਕਹਲਈ॥ ਉਰ੍ਵਹਨੂਨਦਿਖਈਦਈ॥ ਨਛੁਸੋਮਿਲਯੋਜਾਇਹਨਵੰਤਾ॥ ਬਡੇਬਡੇ
 ਸੂਰਨਕੋਰਤਾਜੋ॥ ਮਾਰਗਮੋਥਿਘਨਪਸਾਗੈ॥ ਏਕਚਪੇਟਿਚੋਬਹੀਡਾਗੈ॥ ਪ੍ਰਨਤਜੋ
 ਜਾਕੋਕਪਿਡਾਏਜੋਸੇਧਰਮਪਾਪਕੋਕਟੈ॥ ੧੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬਿਛੁਰਹਨੁਮਤਰਾਮਸੋਮਿ
 ਲਛਮਨਕੋਰੇਤਾ॥ ਜੋਸੇਮੁਕਰਮਲੀਨਮੈਮੁਖਨਦਿਖਾਈਦੇਤਾ॥ ੧੮॥ ਚੁਪਈ॥ ਏਕ

ਫਰਾਂ

ਮਹਰਜੇ ਮੈਂ ਉਂਡਿਆ ਯੋਤਾਂ ਪਰ ਬਤ ਪਰ ਪਾਂ ਉਂਟਿ ਕਾਯੋ ॥ ਤਿਹ ਬੁਟੀ ਰੋਸੋ ਪਨ ਲਾਗੋ ॥ ਸਬ
 ਏਕੈ ਸਬ ਸੋ ਅਨ ਰਾਗੋ ॥ ਕੋਨ ਤੇ ਜੇ ਕੋ ਕੋ ਲੈ ਜਾਉ ॥ ਰਾਂ ਸੇ ਜੇ ਲਫਾ ਮੁੰ ਰਦਿ ਪਾਉ ॥ ਤਬ
 ਖਿਸਾਇ ਉਂਤਰ ਕਹਿ ਕੋਰਾਂ ਰਪੁ ਪਤਿ ਕੋ ਪਾਅਗਾ ਤਿਓਂ ਜੋ ॥ ਬੁਝੈ ਕਾਹਿ ਸਿੰਗ ਕੋ ਉਂਟਾ ਹੀ ॥
 ਰਾਂ ਤੇ ਸੁਕ ਚੋਹਨੁ ਮਨ ਮਾਂ ਹੀ ॥ ਅਟਕ੍ਰਜੀ ਅਮੈ ਬਰੇ ਕੁਲੇ ਖੋ ॥ ਇਤਾਹਿ ਕੁਸੁਲਾ ਸੁਮਿਤ੍ਰਾ
 ਦੇਖੋ ॥ ਕਾਲ ਭੁਜੀ ਗਰੇ ਲਪਟਾਈ ॥ ਬਾਮ ਅੰਗ ਸਬ ਗਯੋ ਚਬਾਈ ॥ ਜਾਗਤ ਕੋ
 ਸਲਾਪੈ ਪਾਈ ॥ ਸੁਪਨ ਕਹੋ ਇਹ ਭਾਤਿ ਸੁਨਾਈ ॥ ੧੯੧ ॥ ਵਿਹਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਨੈ ਨਜਲ
 ਭੁਰਲਾਯੋ ਕੋ ਸਲਾ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਉਠ ਬੈਠੀ ਪਰ ਜੰਕਤ ਜਿ ਭੁਰਤ ਬਾਸਿ ਸਟ ਬੁਲ
 ਏ ॥ ੧੯੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਤਿਨ ਸੋ ਸੁਪਨ ਸੁਨਾਇ ਕਹੋ ਤਿਨਾ ॥ ਇਹਾ ਬਿਧਿ ਦੇਖੋ ਸੁਪਨਾ
 ਬਹਿਇਨਾ ॥ ਤਬ ਖਿਖ ਕਹੋ ਬਿਚਾਰੁ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਬਰੀਆ ਬੁਗੀ ਸੁਪਨ ਇਨ ਪਾਯੋ ॥ ਰਾਂ
 ਮਲਖਨ ਹੁੰ ਜੋ ਕੁ ਸਭਾ ॥ ਹੈਯਹ ਸੁਪਨ ਬਰੇ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਤਬ ਲਗਾਹੇ ਮਜਗਤ ਪ
 ਕਰਗੀ ॥ ਬੈਦ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਧਿ ਸੋ ਉਚਰਾਈ ॥ ਭੁਰਤ ਧਨਖ ਸਰਲੈ ਰਖਵੇਰਾ ॥ ਬਿਘਨ
 ਕਰੈ ਤਾਹੀ ਕੋ ਮੰਥੀ ॥ ਇਹਾ ਬਿਧਿ ਕਥਾ ਅਜੁ ਪਿੰਡਾਈ ॥ ਹਨੁ ਮਾਨ ਅੰਗੈ ਮਤ ਠਈ
 ॥ ਲੈ ਪਰ ਬਤ ਅਬ ਚਲੈ ਉਡਾਈ ॥ ਜਗੀ ਦੇਖਿ ਲੈ ਹੈ ਰਘੁ ਰਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਕੋ ਨ ਜਿਯ
 ਹਿ ਕਰਈ ॥ ਸਭ ਗਿਰਤੈ ਲਛ ਮੰਨ ਨਹਿ ਮਰਈ ॥ ੧੯੩ ॥ ਵਿਹਰਾ ॥ ਏਉ ਪਾਰਿ ਫਿਰਕ
 ਰਧੇ ਪਵਨ ਪੁਤ ਪਰ ਚੰਡਾ ॥ ਨਿਸਰਾ ਅਜੁ ਪਾਕੋ ਚਲੈ ਗਰਬੁ ਕੀ ਓਕੁਜ ਦੰਡਾ ॥

ਤੁਰਬੰਦਾ

ਨੈਨਪਾਨਭਰਬਨਭਲਯੋਯਹਕੋਉਥਿਪਨਕਰਨਕੋਆਯੋਯਿਸਿ ॥ ੧੧੭ ॥
ਸਿਮਤਾਡਸੀਯਮਾਗੀਯਾਕੋਕਾਕਗੀਰਖਦਾਗੀਸਿਯਹਜੰਗਾਥਿਪਨਕੋਆਯੋਯਿਸਿ ॥
ਨਬਨੁਕਰਿਕੋਧਚਲਾਯੋਲਾਗਮੇਭਲੈਉਤਦੈਫੁਲੋਹਨੁਮਨਬਾਦਕਮੇਟੁਲੋ
ਗੰਮਰਾਂਮੁਖਤੋਉਚਰਈ। ਲੰਛਮਨਪ੍ਰਨਛੁਟਨਤੋਰਈ। ਗਏਸਗਲੁਭਾਕੀ
ਛਿਗਦਉਗੀ। ਜਾਗੇਸਥੈਪਰਿਪੁਰੋਗੀ। ਚਰਨਨਸਥੈਜਾਤਹੀਲਾਗੇ। ਗੰਮਨਾਂਮਸੁ
ਨਿਕੋਮਨੁਗਾਗਾਬੁਝੀਕੁਸਲਕੋਤੁਆਹੀ। ਕਤਕਉਡਾਅਬ ਕਤਕੋਜਾਹੀ। ॥ ੧੧੮ ॥
ਗੰਮਨਾਂਮਤੋਮੁਖਕਯੋਤੋਹਮਛਾਡਤੋਹੀ। ਬਿਨੁਯਾਤਜਨਬਥੈਨਹੀ ॥ ੧੧੯ ॥
ਸਿਵਸੁਰਪਤਿਜੋਹੋਇ। ॥ ੧੨੦ ॥ ਸੁਨਹੁਭਰਬਤਮਸੈਸਬਕਹੋ। ਪਾਉਸਮਾਰ
ਜੀਅਤਜੋਹੋ। ਨਾਮੁਹੁੰਸਭਾਗੁਉਚੈਗੇ। ਅਪਨੇਜਾਨਗੰਮਾਹਿਤੁਧੈਗੇ। ਸੋਗਪੁਪ
ਤਿਲਿਕਾਪਰਿਧਯੋ। ਮਿਲਿਸੁਗੀਵਸੁਦੁਪਹਯੋ। ਸੁਹਾਂਗੁਧਮੈਸੇਕਛੁਛਯੋ। ਕੁ
ਭਕਾਨਜਮਪੁਰਕੋਗਯੋ। ਮੇਘਨਾਦਤਾਂਤੋਪੁਨਿਮਾਕੋ। ਰਾਵਨਕੋਪਕੀਚਿਤਿਨਭਾਕੋ।
ਤਾਹਿਕਛੁਨਿਸਾਦਿਨਨਹਿਸੁਧੋ। ਲਾਗੀਸੈਧੀਲਛਮਨਸੁਧੋ। ਮਰੁਥਿਸ
ਤਾਰਿਕਥਾਜੋਕਥੀ। ਉਦੇਹੋਤਸੁਰਜਤੋਰੋ। ਤਾਲਛਮਨਹਿਤਿਗਿਰਗਲਿਅ
ਯੋ। ਸੋਲਛਮਨਤੁਮਸੁਰਗਪਠਯੋ। ॥ ੧੨੧ ॥ ਦੋਹਰਾ। ਸੁਰਉਦੇਤੋਯੋਰੋਜੋਨਲੀ
ਕਹੋਜਾਂਉ। ਉਦੇਹੋਤਲਛਮਨਮੈਰਾਂਤਾਂਤੋਬਹੁਤਡਾਉ। ॥ ੧੨੨ ॥ ਚੌਪਈ। ਬਿਨੁਗ

ਰਗਏਲਛਮਨੁਜੀਦੈ॥ ਤਾਂ ਬਿਨੁ ਰਾਮਨਪਾਸੀਪੀਦੈ॥ ਉਤਰਘੁਬੀਗਬਿਨੁ ਛਿਤਤਈ
 ਮੇਰੇ ਮੂਏਕਹਾਏਗਈ॥ ਭਰਤਕੁਮਾਰ ਬਾਤਹੈਮੈਸੀ॥ ਕਰਹੁਮਥੈਅਵੈਜੀਅਨੈ
 ਸੀ॥ ਲਛਮਨ ਬਾਤਸੁਨਤਸਬਭਈ॥ ਕੋਸਲਾਕੇਸਬਸੁਖਖੇਈ॥ ਬਚਨਸੁਨਤਸੁ
 ਮਿੰਦਾਧਈ॥ ਲਛਮਨਕੀਅਠਿਕਗੀਬਡਈ॥ ਹਿੰਤੋਆਜੁਸਪੁਤੀਭਈ॥ ਲਛਮਨਦੇ
 ਹਰਾਮਹਿਤਗਈ॥ ਪੁਰਕੋਹਿਤਜੇਸੇਵਕੁਮਰੈ॥ ਤਾਂਕੀਮਤਸੇਕਸਹਿਕਰੈ॥ ਸੂਰਭਏਕੀ
 ਯਹੋਬਡਈ॥ ਖੁਭਦੇਖਤਰਨਭੂਮਿਸੁਹਾਈ॥ ਰਨਮੇਪੀਠਿਜੁਪੁਰਕੋਦੇਈ॥ ਤਾਂ
 ਕੋਮਾਸੁਗੀਪਨਹਿਲੇਈ॥ ਹਨੁਮਨਯੋਕਹੀਓਜਾਈ॥ ਰਘੁਪਤਿਜੀਓਸਦਾਸੁ
 ਖਦਈ॥ ਲਛਮਨਕੋਕਛੁਸੇਕੁਨਕੀਜਹਾ॥ ਰਾਵਨਜੀਤਬੋਰੇਜਸੁਲੀਯਹਾ॥ ਰਨ
 ਮੈਬਾਤਹੋਤਹੈਦੋਊ॥ ਕੋਜੀਤੈਕੋਹਾਏਕੋਊ॥ ਜੀਤੈਪਾਵੈਰਾਜੁਬਡਈ॥ ਸਨਮੁਖ
 ਜੁਝਦੇਵਪੁਰਜਾਈ॥ ਤਾਂਤੇਮੋਹਿਸੇਕਸਹਿਆਵੈ॥ ਰਘੁਪਤਿਜੀਐਸੇਕਬਿਸਭਾਵੈ
 ॥ ਕੋਸਲਾਮੂਰਛਧਰਿਸੇਈ॥ ਲਛਮਨਪੁਤਪੁਤਕਾਰਿਰੋਈ॥ ਸੁਨਿਹਨੁਮੰਤਾਬਿਸ
 ਰਿਜੀਨਿਜਾਈ॥ ਬੋਲਤਨੈਨਸਲੁਨਹਾਈ॥ ਮੇਰੀਕਹੀਗਾਮਸੋਕਹੀਓ॥ ਤੁਮ
 ਲਛਮਨਬਿਨੁਜੀਅਤਨਰਹੀਓ॥ ਟਿਕਿਆਵਹੁਤੋਦੋਨੋਭਈ॥ ਝੂਝੇਰਨਸੈਰਾ
 ਨੀਬਡਈ॥ ਕਹੀਓਕਪਿਰਨਪੀਠਿਨਦੀਯੋ॥ ਜੁਝਕਾਮਾਮਰਜਨਜੇਕੀਜੀ
 ੯॥ ਵਿਹਰਾ॥ ਸੀਅਸੋਲਛਮਨਸੋਮਿਲੈਤੋਮਾਵਹੁਇਹਦੇਸਾ॥ ਬੀਰਤੀਅਥਿ

ਨੁਬਨੁਲੇਕੀਜੈਗੋਰਖਭੇਸਾ ॥ ੬੯ ॥ ਚਿਪਈ ॥ ਤਬਬਸਿਸਟਭਲਕਾਗਹਿਕਾਵੈ ॥ ੧੧੮ ॥
 ਮੈਖਦਬਲਹਨਮਤਕੀਓਠਾਵੈ ॥ ਕਹੀਓਕਪਿਮਸੀਸਰਘੁਬਰਸਨਾਬਹੁਥਿਧਿ
 ਦੁਖਪਾਯੈਪੈਬਨਾ ॥ ਰਾਵਨਕੋਸਿਵਲੋਕਪਠਵਹਾ ॥ ਸੀਤਾਸਹਤਬੇਗਘਰਿਅਵ
 ਹੁ ॥ ਅਰੁਜਿਵਾਇਲੱਛਮਨਕੋਲੀਜੈ ॥ ਅਮਾਇਆਪਨੋਗਜੁਕਹੀਜੈ ॥ ਤੁਰਖਜਾਇ
 ਚਰਨਨਤਬਲਗੋ ॥ ਤੁਮੇਦਰਸਨਹੀਦੁਖਭੋਗੋ ॥ ਬਿਨੁਜਨੇਅਪਰਾਧਨਿਵਾਰਹੁ
 ਜਾਹੁਹਨੁਰਘੁਬੀਰਨਿਹਾਰਹੁ ॥ ਰਘੁਪਤਿਕੋਪਾਲਗਾਨਿਕਹੀਓ ॥ ਹਮਪਗਕ੍ਰਿਪਕ
 ਰਤਤੁਮਰਹੀਓ ॥ ਕਹੀਓਭਰਥਮਹਾਦੁਖਪਾਯੈ ॥ ਹੋਲਛਮਨਜੋਕਾਮਨਾਯੈ ॥
 ਅਬਰਵਨੁਕੋਮਾਰਿਹਿਗਵਹੁ ॥ ਲੱਛਮਨਜਿਅਗਾਇਸੀਅਲੈਅਵਹੁ ॥ ਮਰਤਚ
 ਕੋਰਨੈਨਥਿਨੁਦੇਖੀ ॥ ਬਿਨੁਸਸਿਚੈਦਰਮਕਿਠੋਲੇਖੀ ॥ ਚਰਨਕਮਲਜਬਗੰਮ
 ਾਵਿਖਵੈ ॥ ਤਾਦਿਨਭ੍ਰਿਗਤਰਥਸੁਖਪਾਵੈ ॥ ਜਲਦਅੰਗਜਾਹੀਦੇਖੀਦਿਨਾਚਾ
 ਤ੍ਰਿਕਭਰਥਜੀਐ ॥ ਤਾਹੀਛਿਨਾ ॥ ਜਰਤਅੰਗਤਬਹੀਸੀਅਹਾਉ ॥ ਜਬਰਥਪੁ
 ਰਿਮਾਹਿਥਿਲੱਛਮ ॥ ਬਪੀਜਟਸਿਰਤਬਹਿਸੁਧਥੈ ॥ ਰਘੁਪਤਿਪੂਰਿਚਰਨਜ
 ਬਝਾਠੀ ॥ ਉਘਰੈਛਲੇਤਬਹਿਵਿਗੋਕੰਨੇ ॥ ਪ੍ਰਭਚਰਨਨਕੋਕੋਰੈਬੰਛਨੇਅੰਗ
 ਸਨੇਹਤਲੇਤਬਲਾਉ ॥ ਜਬਸਨੇਹਚਰਨਨਕੋਪਾਉ ॥ ਭੁਰਥਕਮਲਛਲੇਕ
 ਹਲੇਖੀ ॥ ਕਮਲਬੰਧੁਰਘੁਪਤਿ ॥ ਬਿਨੁਵੇਖੀਅਰੁਦੇਖਤਹੈਦਸਾਹਮਾਗੀ ॥ ਤੁਮਹ

ਚਤੁਰਸਕੋਹੋਬਿਥਰੀ॥ਹਨੂੰਮਨਤਪੁਲਕਤਿਭਯੋ॥ਅਪੋਮੇਮਭੁਲਸਤਰਗਯੋ॥ਸੋਚਿ
 ਰਹੋਮਨਾਹਿਬਿਚਰੈ॥ਭਪੁਪਤਿਭਰਬਹਿਨਾਇਸਿਭਯੋ॥ਤਉਭਰਥਕੇਬਲਕੇਦੇਖੀ
 ॥ਬਹੁਰਿਜਾਇਬਪੁਪਤਿਕੋਪੈਖੀ॥ਹਨੂੰਮਨਤਬਕਹੇਸੁਨਈ॥ਬਤੋਮੇਪੈਉਤੋਨਜਾ
 ਈ॥ਯਹਾਰਿਸਲੈਪਹੁਚਵੁਤਗਾ॥ਜੁਏਲਿਛਮਨਲਿਕਾਜਹਾਂ॥ਜੇਗਵਿਉਦੈਜਾਇ
 ਉਹਪਾਸਾਤੋਛਾਡੁਲਛਮਨਕੀਆਸਾ॥ਜੀਛਿਕਿਕੋਪੁਕੈਰਘੁਰਈ॥ਭਰਥਮੁ
 ਰ ਸਭਚਫੈਬੁਰਈ॥ਬਚਨਕੋਕਈਰਾਮਲੇਬਨਾ॥ਕਪਿਹਤਿਭਰਥਸੰਪਾਕੇਲ
 ਛਮਨਾ॥ਤਈਸੀਕਮਨਮੈਪਯਹੀ॥ਹਮਸੇਵਕਸਬਭਤਨਿਡਰਹੀ॥ਇਹਾਬਿਧਿਭਰਥ
 ਹਨੂੰਡਰਪਾਯੋ॥ਭਰਥਗਾਤਜਨੁਤੀਰਲਗਾਯੋ॥੯੯॥ਦੋਹਰਾ॥ਮੁੰਡਹਮਰੇਦੇਤੋਲ
 ਛਮਨਕੋਉਤਪਾਤਾ॥ਏਕਥਨਲਾਗੇਹਨੂੰਕਾਇਰਜੋਬਿਲਲਾਤਾ॥੧੦੦॥ਚੌਪਈ
 ਭਰਥਕੋਕਪਿਰੈਬਲੁਹੋ॥ਅਬਤੂੰਪੈਰਖਦੇਖਿਯਾਯੋ॥ਗਿਰਸਮੇਤਚਾਛਿਗਾਹਿਮ
 ਬਨਹਿ॥ਦੇਉਚਲਾਇਬਹੁਰਿਤੂੰਜਾਨਹਿ॥ਬਹੁਰਿਮਹਿਜੀਨਿਦੇਹੁਬੁਰਈ॥ਮੇਰੇ
 ਬਚਨਸਾਚੁਕਪਿਰਈ॥ਜਿਤੀਦੁਰਿਤੋਲਾਯਹੈਗਿਗਾ॥ਤਿਤੀਦੁਰਿਲਿਕਾਪਾਛੇ
 ਛਿਕਿ॥ਜਬਕਪਿਰਯੋਕਮਾਨਚਛਾਈ॥ਛਿਕਿਕਪਿਕੇਜੀਅਮੇਜੀਆਈ॥ਕਹੁ
 ਜਾਇਜੈਪੋਇਕੇਲਾਛਿਕਿਰਘੁਪਤਿਸੋਮਿਲਨੁਦੁਹੇਲਾਛਿਕਿਕੇਤਬਹਿਬਤ
 ਦੈਓਯੀ॥ਭਰਥਜੁਜਯਕੇਟਕਟੇਹੀ॥ਉਤਰਬਲਤੋਪਾਇਨਪਕੋ॥ਉਤਰੇਗਰਬੁਜੁਭੇ

ਹਨਿਭਰੇ॥ ੧੦੧॥ ਵਿਹਰਾ॥ ਰਾਂਚਰਨ ਬਲਮਨਧਰੇ ਤੰਪਰਸ ਬੈਸੀ ਦੇਸਾ॥ ਪਲਹੀ ਮੇਛਲੁ ੧੧੯
 ਹੈਰਾਨ ਭਯੰਪਨ ਕੇਭੇਸਾ॥ ੧੦੨॥ ਚੋਪਈ॥ ਚਿਤਭਰਿ ਚੋਪਈ ਕੇਭੇਧਾਯੋ॥ ਭਿਰਨ ਭਯੰਗ
 ਮਾਛਿਗਾਯੋ॥ ਦੇਖੋ ਸਬਨ ਹਨੁ ਬਰਭਾਗੀ॥ ਰਾਮ ਡੀਠਿਉ ਤਹਿ ਸਿੰਲਾਯੀ॥ ਗਿਰਸਮੇਤ
 ਹਨੁ ਮਨੁ ਨਿਹੰਧਾ॥ ਰਘੁਪਤਿ ਸੁਖ ਧਾਯੋ ਜੀਅ ਭਰੇ॥ ਜਾਂਦਿਨ ਬਿਛੋਗੀ ਤਮਿ ਲਾਗੀ॥
 ਤਾਦਿਨ ਕੇ ਸੁਖ ਸੁਗਧੁ ਰਨਾਹੀ॥ ਹਨੁ ਮਨ ਅਏ ਕੁਸਰਾਤਾ॥ ਲਾਯੋ ਜਗਿ ਰਾਂਚ ਸੁਖ
 ਤਾ॥ ਚਾਹਿ ਦੇਣਾ ਚਲ ਬੈਠਾਉ ਠਾਯੋ॥ ਚੁਢਤ ਬੂਟੀ ਬਿਲਮ ਲਾਯੋ॥ ਲੇਹੁ ਬੇਗਲ
 ਛਮਨ ਕੋ ਜਮਾਵਹਾ॥ ਅਪਨੇ ਮਨ ਕੇ ਦੁਖ ਬਿਸਰਾਵਹਾ॥ ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਹਨੁ ਮਨ ਹਿਕੋ ਨੋ॥ ਰਾ
 ਘੁਪਤਿ ਬੋਲਿ ਬਹੁ ਰਿਸੁਖ ਚੀਨੇ॥ ੧੦੩॥ ਵਿਹਰਾ॥ ਬਿਦਰਾਸ ਮਦਤਾਰਟ ਸਰੋਦੁਇ ੨੫੯
 ਕਦ ਸਜਾਠਾ ਦੁਵਸ ਭਲ ਸਮਾਨ ਨਹਿ ਤੇ ਸੋ ਤੂੰ ਮਨਾ॥ ੧੦੪॥ ਚੋਪਈ॥ ਦੋਰਿ
 ਲੁਭ ਪਾਇਨ ਲਾਗਾ॥ ਰਘੁਪਤਿ ਸੁਖ ਦੇ ਦੁਖ ਲੈਭਾਗਾ॥ ਕੁਜ ਭਾਇਕ ਲਿਲਾ
 ਟਰਿ ਚੁਮੇ॥ ਭਏ ਹਰਖ ਹਰਾਂ ਅਵਤ ਛੁਮੇ॥ ਕੰਠ ਲਗਾ॥ ਇਹੇ ਹਨੁ ਮਨਾਹਿ॥ ਸੋ ਸੁਖ
 ਰਘੁਪਤਿ ਹੀ ਜਨਾਹਿ॥ ਭਭ ਸੀ ਦੇ ਸਸੁਨਤ ਸੁਖ ਧਾਯੋ॥ ਹਨੁ ਮਨ ਕੇ ਬਲ ਦਰਸਾਯੋ॥
 ਤਬ ਸੀ ਜੀਵਨਿ ਤੋ ਰਿਮੰਗਾਈ॥ ਪੀਸਤਤਾ ਰਿਮਾ ਪਿਰਾਈ॥ ਤਿਹ ਬਾਸਨੇ ਤੋ ਅੰਗ
 ਸਰਸੋਨੇ॥ ਲਛਮਨ ਕੁਛ ਜੀਵਤ ਸੇਜੇਨੇ॥ ਹੀਏ ਪਾਉ ਕੋ ਜਬ ਹਿਲਾਈ॥ ਲੱਛ
 ਮਨਾ ਸਨਿ ਲਾਈ ਜੀਤਈ॥ ਹੀ ਕਬਾਉ ਜਗਿ ਜਬ ਨੁਕੀ॥ ਰਾਂਚਰਾਂ ਮਲਛਮ ਕ

੨੫੯

ਹੇਕੂਕੀ॥ ਉਠਤ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਿ ਬਾਨ ਸੀਤਾ ਹੋ॥ ਰਾਪੁ ਪਤਿ ਸੇਕ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਡੋਰੇ॥ ਰੁਜਤ ਰਿਹਰੇ ਕੰਠ
 ਜੇਲਈ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨੀਰੋ ਨ ਨਿ ਰਹੇ ਛਾਈ॥ ਲਛਮਨ ਪਾਉ ਪੀਰ ਸਬ ਖੇਦੁ ਹਾਮੇਰੇ ਹੀਏ ਪਣੀ
 ਪਪਰਿ ਸੇਵਹਾ॥ ਤੁਮ ਅਤਿ ਸੁਰਕਹੀ ਸੁਖ ਬਾਨੀ॥ ਪਾਉ ਪੀਰ ਤੁਮ ਨੈਕੁ ਨ ਜਨੀ॥ ਤਬ ਰਾਪੁ
 ਪਤਿ ਲਛਮਨ ਸੇਕਹੈ॥ ਪਾਉ ਪੀਰ ਮੇਰੇ ਨਹਿ ਦੇਹੈ॥ ਕੇ ਬਲ ਪਾਉ ਮੇਰੇ ਨਿਲਾਨ ਹਾਮੇਰੇ
 ਹਾਥਿ ਧੀਰ ਸੁਤੁ ਮਹਿ ਜਨਹਾ॥ ਯਹ ਉਪਕਾਰੁ ਨੂੰ ਲੈ ਆਈ॥ ਮਿਲਹੁ ਪਸਾਰਿ ਬਾਰਿ
 ਤੁਮਾਤਾ ਹੀ॥ ੧੦੬੧ ਸਵੈਯਾ॥ ਕੋਲ ਗੋਰੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹਨੁ ਮਨੁ ਤੈਹ ਮੇਰੇ ਉਪਕਾਰਿ ਕਰੇ॥
 ਗਾਛ ਲਿਕ ਜਾਇਦਈ ਸੀਅ ਕੀ ਸੁਧਿ ਸੀ॥ ਚਿਕੀਏ ਸੁਖ ਪੁੰਜ ਹਰੇ॥ ਬਦਲੇ ਹਮਏ ਕ
 ਕੇ ਪਨ ਦਏ ਤੁਰਿ ਤੈਓ ਦਿਨ ਹੀ॥ ਸਿਰਿ ਅੰਧੁ ਹੋ॥ ਸੁਨਿ ਪੰਨ ਕੇ ਪੁਤਰਿ ਭੀ ਹਮਰੇ॥ ਇਹ ਲਾ
 ਜਾਨਿ ਨੈਨ ਨਿਹੇਤ ਖਰੇ॥ ੧੦੬੧ ਸਵੈਯਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਪੁ ਬੀਰ ਕਹਾਇ ਤਨੀ ਬਲਿ ਕਾ ਉਕ
 ਹਾ ਹਮ ਕਾ ਮਕਰੇ॥ ਹਮ ਤੇ ਕਪਿ ਪੈਰ ਚਿਰੁ ਖਨ ਖਨ ਪੇਟ ਭਰੇ॥ ਭੁਜੇ ਮੈ ਭੁਜੇ ਲੈ ਤੁਮ ਤੇ
 ਪਾਗਿ ਨੈਕ ਕਰੈ ਕਰਨਾ ਮੁਸਕਾਇ ਫਰੇ॥ ਤੇਈ ਹੂੰ ਗਏ ਲਾਖ ਕੋਰੇ ਗਨਿ ਏਜੇਈ ਮੈ ਸੇਗਰੀ
 ਬਨਿ ਵਯਤਰੇ॥ ੧੦੬੧ ਸਵੈਯਾ॥ ਤੁਮ ਹਮ ਸੇਕ ਕੀ ਮਹਉ ਉਪਕਾਰਾ॥ ਦਾਸ ਜਾਨਿ ਨਿਜੀ
 ਅਹੁ ਸੀਤਾ॥ ਤਾਂ ਸੇਗ ਮਬਹੁਰਿ ਫਿਰਿ ਕਰੈ॥ ਹਨੁ ਮਾਨ ਪਨ ਨੇ ਮੇਰੇ॥ ਜੇ ਫਿਰਿ ਅਬ
 ਹੀ ਕਰਤ ਹੈ ਤੇਹੀ॥ ਤੇਲ ਜਾਉ ਪਜਤ ਹੈ ਮੇਰੀ॥ ਜੇ ਸੇਸਾਰ ਗਤਿ ਹੈ ਮੀਤਾ॥ ਜੇਈ ਕਰਤ
 ਬਡੀ ਬਿਪਰੀਤਾ॥ ੧੦੬੧ ਸਵੈਯਾ॥ ਬਿਪੁਤ ਪਰਨ ਦੁਖ ਸਹਨ ਕੇ ਪਹਿਲੇ ਕਰਤ ਬਿਚਾਰੇ॥

ਏਵਰਾ
 ਏਵਰਾ

! ਸਮਰੇ ਦੇਵਰਾ ਫਲ ਫੁਲਾਜੀ

ਤਿਹਪਛੇਉਪਕਾਰਕੇਚਹਤਪ੍ਰਤਿਉਪਕਾਰ॥ ੧੦੯॥ ਚੰਪਈ॥ ਤੰਤੋਤਮਹਿਥਿਪਤਮ ੧੨੦
 ਤੁਹੇਉ॥ ਅਤਮਰਹੈਸੁਖੀਮਤਦੇਉ॥ ਇਹਬਿਧਿਲਛਮਨਾਫੇਰਿਜਿਅਯੋਸੀਰਘਪਤਿ
 ਬਹੁਤੇਸੁਖਪਯੋਜੇਯਹਕਥਾਸੁਨੈਮਨੁਲਾਈ॥ ਤਿਹਬਿਛੋਰੇਮੀਮਲਿਹੈਫਿਰਿਭੁਈ॥
 ਸੀਰਘਬੀਰਭਗਤਾਵ੍ਹਿਹੁਈ॥ ਸੁਤਸੁਵਤੀਕੋਬਿਰਹੁਨਸੇਈ॥ ਅੰਸੁਮੇਪਕੀਨੇਫਲਲ
 ਹੋ॥ ਸੇਫਲੁਹੋਇਅੰਗੁਨਕਹੈ॥ ਤੀਰਥਕੋਟਿਕੋਰੈਸੇਬਾਗ॥ ਸੇਫਲੁਹੋਇਅੰਤਨਿਸ
 ਤਾਰਾ॥ ਜੇਰੁਚਿਸੈਕੋਈਕਹੈਕਹਾਵੈ॥ ਜਨਨੀਜਨਰਿਬਹੁਰਿਨਹੀਅਵੈ॥ ਚਘੁਬਰ
 ਕਥਾਪੁਨੀਤਸਦਾਈ॥ ਸੇਵਕਹਿਰਦੇਗੰਮਸੁਨਾਈ॥ ੧੧੦॥ ਵੇਹਗਾ॥ ਰਵਨਕੋਅਤਿ
 ਕੋਪਕਰਿਮਾਰਹਿਗੇਘੁਗਾਇ॥ ਕਥਾਸੁਅਯੋਰੋਇਗੀਸੰਤਸੁਨਹੁਮਨੁਲਾਇ॥
 ੧੧੧॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਡੀਲਛਮਨਾਜੀਵਾਇਬੋਨਾਮੁਕੀਯਦਸੋਅੰਕ॥ ੧੨॥
 ਚੰਪਈ॥ ਲਛਮਨਜੀਅਤਿਭਯੋਸੁਖਭਗੀ॥ ਫੂਲੀਭੰਮਮਨੁਹੁਸੁਖਭਗੀ॥ ਰਵਨਸੁ
 ਨਤਮਹਾਂਦੁਖਪਯੋਭਯੋਪ੍ਰਤਿਕਦੁਤਬੁਲਪੀ॥ ਤਸੈਕਯੀਥਤਸਮਝਈ॥
 ਤੁਰਤਾਸਿਧਾਰਿਜਹਾਂਘੁਰਾਈ॥ ਜੈਹੋਕਹੈਸੁਜਾਇਸੁਨਾਵਹੁਪੁਨਿਜੈਕਹੈਰਾਮਸੁ
 ਨੀਅਵਹੁ॥ ਭਿਗੁਪਤਿਜੀਤਪਰਸਤਮਯਯੋ॥ ਤਾਲਾਹੀਹੋਲੀਕੇਸੋਅਠਾਯੋ॥
 ਤਾਬਦਲੋਜੋਸੀਅਕੋਚਹੈ॥ ਸੋਊਲੀਕਾਪਤਿਬੋਲੁਨਿਬਹੈ॥ ਕਰਿਪ੍ਰਨਾਮਚਲੋਤ
 ਬਧਾਈ॥ ਰਘੁਪਤਿਚਰਨਨਿਹੈਜਾਈ॥ ਕਰਿਦੰਤੋਤਪ੍ਰਕ੍ਰਮਦੀਨੀ॥ ਅਪਨੀਦਿਸ

ਮਰਦੇਵਾਗਾ

ਵਾਰਾ

ਇਸਫਲਸਥਕੀਨੀ॥੧॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਲੋਹਤਾਛਾਫੇਤਯੋਚਰਨਨਡੀਠਿਲਗਾਇਜੇਲੀ
ਕਪਤਿਕਹੀਹੀਤੇਸਥਕਹੀਸੁਨਾਇ॥੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਰੇਲੀਕਪਤਿਦੁਤਸਿਕਦਿਥੈਨਿਸਮਝ
ਇਕਹੀ॥ ਜੁਝੈਜਿਤਪੁਰਹੁਤਲੀਕਪਤਿਕਹਕਰਤਹੈ॥੩॥ ਕਥਿਛੁ॥ ਸੋਨੇਕੀਅਟਾਗੀਪੁਛੀ
ਲਗਾਇਜੇਗੀ॥ ਇਨਭਾਗੀਦੁਖਦੀਨੇਲੀਕਾਲੇਗਪਛਤਾਤਹੈ॥ ਮੂਲਤੋਓਪਾਗੀਇਨਹਮਾਰੀ
ਅਸੇਕਥਾਗੀਅਸੀਕਰਿਤਗੀਫੁਲਫੁਲਹੈਨਪਤਹੈ॥ ਲਛਮਨਜੁਕੀਦੇਹਇਨਹੀਉਥਾਗੀ
ਅੰਧਸੇਨਾਉਓਤਾਗੀਸਿੰਧਦਾਂਤਨਿਚਥਾਤਹੈ॥ ਥੈਨਿਥੈਨਿਮੀਤਨੈਮੀਤਕੀਪਛੀਤਨੈਮੀ
ਚੀਤਿਚੀਤਿਹਨਮਲਕਾਟਿਕਾਟਿਖਾਤਹੈ॥ ੪॥ ਪਹਿਰੰ॥ ਸੁਨਤਵੁਤਕੇਥਰਨਚਤੁਗਚਿਤੈ
ਹੈ॥ ਲੋਹਿਤਛਵੈਕਠਨਥਾਤਮੈਹਮਫਸਾਬਲਤੋਸਥੈਉਪਾਇਅੰਤੁਬਕੀਜੀਐ॥ ਨਹੀ
ਦਮੇਭੇਟਕੁਨਾਰਪਾਕੋਲੀਐ॥ ੫॥ ਛਿਪਾਯਾ॥ ਤਿਆਵਸਤੁਰਬੁਗਮਕਾਜਸੁਰਲੋਕਪਠਾ
ਸੰਤੁਭੀਤਾਮਤਿਨਾਮਪੁਜਮਣਿਜਟਤਸੁਹਾਯੋ॥ ਬੀਬਿਧਿਤਾਪਦੁਖਹਰਨਚਰਨਗਧੁਪਥਿ
ਗੰਝਹੀਜੈ॥ ਸੀਲਕਮਲਜਨੁਮੈਰਦਸੇਤਬਾਦਰਛਬਿਗੀਜੈ॥ ਫਹਰੰਤਪੁਜਾਹਨਵੰਤ
ਕਪਿਕਿਲਾਕਿਲਾਇਧਨਉਛਲੈ॥ ਧਸਿਕੀਤਹੀਓਬਿਗਸਿਤਮੁਖਤਬਸੁਦੁਤਲੀ
ਕਾਚਲਯੋ॥ ੬॥ ਚੌਪਈ॥ ਜਾਤਹੀਲੋਹਤਾਛਾਸਿਰਨਾਯੋ॥ ਲੀਕਪਤਿਸਿਕੇਸਮੁਝਾਯੋ॥
ਤਾਪਛੇਰਜਾਫਿਰਿਥੇਲੈ॥ ਬਲਮਨਮਾਹਿਨਿਪਟਿਝਕੇਲੈਯੋ॥ ਰਾਮਚੰਦਪੁਜਕੰਨਥਿ
ਰਾਜੈ॥ ਜਾਕੀਧੁਨਿਸਾਵਨਪਨੁਲਾਜੈ॥ ਯਾਕੇਦੇਖਿਮਹਾਭਯਾਅਵੈ॥ ਜਨੁਨਭਪੁਮਕੇ ੧੧

ਤਦਹਸਾਵੈ॥ ਪੁਜਾਭਿਤਨੁ ਬੰਜਸਮਾਨਾ॥ ਚਮਕਿ ਨਿਰਖਿ ਥੀ ਜੁਰਿ ਸਮਾਨਾ॥ ਤਬ ਬੋਲ ਮੇਰੀ ਸਿ ੧੨੧
 ਕੁਨਾਈ॥ ਯਹਿ ਹਨੁ ਮਨ ਕਾ ਪ੍ਰਿਥਕੋਰਾਈ॥ ਜਾਕੇ ਚਰਿਤ ਸਬੈ ਤੁਮ ਜਾਨਹਾ॥ ਏਕ ਬਾਗ ਅਰੁ ਸ
 ਮੁਦ ਪਛਾਨਹਾ॥ ਲਛਮਨ ਆਨਿ ਪ੍ਰਲਯਿ ਨਿਦੀਨੇ॥ ਸੇਈ ਰਾਪੁ ਪਤਿ ਪੁਜ ਪਤਿ ਪੈ ਕੀਨੇ॥ ੭॥
 ਯਾਹੁ ਸੁਨਿ ਵਲਕਿ ਪਤਿ ਕੋ ਸਮੁਦ੍ਰਸਮਾਨਾ॥ ਰਾਪੁ ਪਤਿ ਪੂਰਨ ਸਾਸਿ ਨਿਰਖ ਲਹ
 ਸਾਸਾ ਮਨੁ ਮਨਾ॥ ੮॥ ਕਛੁ ਹਿਸਕਛੁ ਮਦ ਦੀਨ ਚਲੇ ਜਗਾ ਮੈ ਦੇਵ ਗੀ॥ ਅਨੁ ਜਤਨ ਜ
 ਤੇ ਹਿਨ ਜਿ ਜੇ ਉਤਰ ਪੁਨੇ ਸਸੀ॥ ੯॥ ਕਾਥਿ ਰੂ॥ ਰਨੀ ਸੁਨਿ ਮੈ ਸੀ ਹਿਨ ਜਾਨੀ ਜੈ ਸੀ ਭਈ ਗ
 ਮੇਘ ਨਾਦਿਆ॥ ਦੇਸ ਬਜੁ ਭੇਮ ਨਿਭ ਵੇਨੇ॥ ਐ ਸੇਰ ਹਿਰਾਇ ਜੈ ਸੇਰਾ ਰਿਪਾਤ ਹਿਨ ਰੂਖ ਸਬੈ ਅੰਗ
 ਸਬ ਹੀ ਕੋ ਲਾਗਤ ਭਰਾਵੇਨੇ॥ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮੈ ਸਿ ਜੁ ਤੈ ਮੇਰੇ॥ ਮਨੁ ਸੋਰੇ ਸੀ ਅਲੈ ਕੈ ਸੀ ਸੁਕਰਿ ਪਗ
 ਧੂਰਿ ਕੇ ਬਿਛਾਵੇਨੇ॥ ਦੇਖੁ ਕੈ ਸੇ ਮਾਗਤ ਹੋਏ ਜਨ ਬਿਰਾਗਤ ਹੋਏ॥ ਸੇਛਾ ਸਿ ਜੈ ਪੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਬਚਾ
 ਵੇਨੇ॥ ੧੦॥ ਚੈ ਪੁਰੀ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਜੀਅ ਕੋ ਪਬ ਚਾਯੇ॥ ਮਨੋ ਨਾਗ ਜਘਨ ਮੇਘ ਸੁਹਾਯੇ॥ ਚ
 ਲੇ ਰਾਮ ਕਰ ਕੇ ਸਾਹੁ ਈ॥ ਰਵਿ ਦ੍ਰਾਸ ਦਸ ਬਦਨ ਬਨਾਈ॥ ਮਾਨੁ ਨੀਦ ਲਕੋਰੇ ਰਨ ਮਾਹੀ
 ਕੋ ਰਾਪੁ ਪਤਿ ਕੈ ਰਵਨੁ ਨਾਹੀ॥ ੧੧॥ ਦੇਹ ਰਾ॥ ਚਕਿਤ ਭਏ ਸੁਰਨ ਰਾਮ ਸੁਰ ਬਾਕਿਤ ਭਏ ਗਵਿ
 ਨਾ॥ ਛਾਕਿਤ ਭਏ ਗਵਾਮੁਤ ਸ੍ਰਿਕਤ ਭਏ ਤ੍ਰਿਨੈਨ॥ ੧੨॥ ਸੋਰਣਾ॥ ਦਸਾ ਚਿਤਾ ਮਨ ਮਾਰਿ ਦੇਸ
 ਚਿਰ ਦਸ ਮੁਖ ਕੀਏ॥ ਦਸੇ ਦਿਸਾ ਸੁਖ ਨਾਹਿ ਜੇ ਰਾਪੁ ਪਤਿ ਚਰਨ ਨ ਬਿਮੁਖਾ॥ ੧੩॥ ਕਾਥਿ ਰੂ
 ਏਕ ਸੀਅਤ ਦੁਜੇ ਦੇਵਨ ਕੋ ਸੇਰ ਸੁਨਿ ਥੀ ਸੇਰ ਤ੍ਰਿਨੈਨ ਜਾਂ ਕੇ ਬਰਕੇ ਗੁਮਾਨੁ ਹੋ॥ ਚੈ ਬੋ ਚਿਤ ਤੇ

ਹਨਮਨ ਤਨਿ ਹਰਤੁ ਹੈ ਪਾਦੋ ਬਥੀਖਨ ਕੇ ਦੇਖਿ ਰਿਸਮ ਨਹੈ ॥ ਛੋਡਿ ਭਰਿ ਛੋਡਿ ਹੁਕਮ ਸੂਰਨ ਪਰ
 ਰਤੁ ਹੈ ਸਾਭੁ ਏਸ ਕੇ ਪਰਾਮ ਚੰਦ ਸੈ ਨਿਦਾਨੁ ਹੈ ॥ ਦੁਲਹੀ ਅਨੀਤ ਨੀਤ ਬਾਕੀ ਕੈ ਪੈ ਜੀਤਿ ਜੀਤ
 ਦਸੇ ਮੁਖ ਦਸੇ ਓਹ ਕੀਏ ਸਾਦਧਾਨੁ ਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ਸਵੈਯੰ ॥ ਰਾਮ ਕੀ ਓਰ ਤੋ ਬਨ ਚਲੇ ਚਾਲਿ ਰਵ
 ਨ ਕੇ ਬਹੁ ਰੇ ਭਟਘਾਏ ॥ ਫੇਰ ਸਨਾਹਿਨ ਆਹਿ ਕਰੀ ॥ ਫਿਰਿ ਮਾਰਨਿ ਕਉਨਿ ਹਿਰਾਬ ਉਚਾਏ
 ॥ ਜੋਗ ਸਰਾਜ ਨਿਕੇ ਅਸਵਾਰ ਗਿਰੇ ਗਜ ਕੁੰਭ ਨਿਪੂਨ ਬਨਾਏ ॥ ਮਾਨੁ ਹੁਕਾਮ ਨ ਕੇ ਕੁਚ ਪਾ
 ਏ ਲਗਾਇ ਹੀਏ ਬਹੁ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੧੫ ॥ ਕਰਖਾ ॥ ਬਛੇ ਜੁਧ ਪ੍ਰਬਲ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪਲ ਚਰ
 ਬਨ ਚਰ ਕਿਲਕਥੇ ॥ ਮੁਗਦ ਮੁਸਲ ਗੁਰਜ ਗੋਫ ਨ ਗੋਲਾ ਅਨੰਤ ਲਸਿਭਾਥੇ ॥ ਬਨ ਕਾ
 ਨ ਤ੍ਰਿਸੁਲ ਸੇਧੀ ਸਨਮੁਖ ਸੰਤ੍ਰਪ ਚਾਥੇ ॥ ਤਜ ਮੁਖ ਛਾਲ ਕਰ ਲਕ੍ਸ਼ਮਣਿ ਅਰਿ ਕੁਲ ਛੋਡਿ
 ਬਿਰੁਧੈ ॥ ਭਕ ਭਕਾਇ ਰਣ ਪਰ ਤੁਰਤ ਕਟਿ ਦੁਪਰਾਹਿ ਗਛ ਬਿਖਾਏ ॥ ਮਾਨੁ ਹੁਕਾਮ ਅਨ
 ਰਾਗ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਨਿਜ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦਰਸਾਏ ॥ ਜੂਝੈ ਏਕ ਸੂਰਇ ਨ ਭਾਂਤਿ ਬਾਨ ਮਹਾ ਸਭ ਛੇਦੇ
 ॥ ਮਾਨੁ ਹੁਕਾਮ ਲਗਾਇ ਪਿਖ ਉਗਰਿ ਨ ਮਣਿ ਮੰਡਲ ਭੇਦੇ ॥ ਏਕ ਜੂਝੈ ਤਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਲ
 ਰਿਗਰਹਿ ਹੀਏ ਮਧਿ ਫਾਟੈ ॥ ਜਨੁ ਜਮ ਸੀਭ ਪਨ ਸੇਖਾਏ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲੋਹੁ ਚਾਟੈ ॥ ਏਕ ਜਮ
 ਪਾਰਿ ਲਗਤ ਹੀ ਜੂਝੈ ਫਿਰਿ ਨ ਨਿਕਾਸ ਨ ਪਈ ॥ ਜਨੁ ਜਮ ਰਾਜ ਕਠਿਨ ਉਰਿ ਗਰਹਿ ਯਹਿ
 ਉਪਾਜੀ ਆਮਈ ॥ ਬਰਛੀ ਨਿਕ ਸਿੰਦੂ ਸਾਰੁ ਪਰਿ ਭਰਿ ਛਾਬਿਤ ਰੰਗ ਅਤਿ ਛੁਟੈ ॥ ਰਨ ਸ
 ਰਤ ਸੀਚੇ ਸੁਤ ਲਕੇ ਜਨੁ ਜਮ ਅਕੁਰ ਛੁਟੈ ॥ ਕਟੇ ਕਟ ਚਜੂਝੈ ਹਨ ਸਨ ਮੁਖ ਬਹੁ ਹਿਨੈ ਕੁ ਸੀਭੇ

ਚਲੇਬਜਾਇਸਿਸਮੁਗੇਵੈਜਨੁਕਲੀਕਸਿਭੁਗੇ॥ ਦੈਮੁਖਫਲਕਟੇਗਣਿਛਿਤਭਟਗਭਿਭਾ ॥੧੨॥
 ਨਮਤਿਗਾਢੇ॥ ਮਨਹੁਕਮਠਪੀਠਬਾਸਕੇਭਏਸਹਸਮਣਿਭਫੇ॥ ਬਾਨਬਦਨਹੁਪਠਲ
 ਪਟਨੇਛਬਿਕੇਉਠਤਅਲੂਲੇ॥ ਰਨਸਰਤਾਸੀਚੇਨਸਰਦਰਮਨਹੁਕਮਲਕੁਲਫੂਲੇ॥
 ਸੁਖਪ੍ਰਭਚਿਤਏਪਹਰਖਸੇਲਪਕਿਭੁਜਾਗਹਿਪੇਲੇ॥ ਕਰਕਚਕਵਚਹੁਪਠਲਪਟਨੇਜ
 ਨੁਹੇਲੀਸੇਖੇਲੇ॥ ਕਿਲਾਕਿਲਾਇਕਾਣੀਕਰਿਤਾਣੀਦੈਦੈਡਮਰਬਜਾਫੈ॥ ਭ੍ਰੋਗਵਿਭੂਤਪਿਸ
 ਚਪੇਤਗਨਿਰੁਪਸਮੁੰਦਅਨਦੈ॥ ਗੀਧਮਦਾਸਅਕਾਸਉਭਤਲੇਮਾਸੁਮਹਮਨਭਯੋ॥ ਸ੍ਰ
 ਨਸਿਕਲਕਕਥਿਦਾਨਿਕੋਮਸੁਰੁਭੰਛਜਨਯੋ॥ ਏਕਭਜਤਦੁਮਗਨਕਚਅਟਕੇਰੁਗਤਨ
 ਉਤਮੁਖਮੇਗੇ॥ ਛਡਹੁਪ੍ਰਦਾਨਦੈਹਮਕੋਕਹਤਸੰਭਵੇਭੋਗੇ॥ ਚਲਤਬਾਨਸਨਮੁਖਅਵ
 ਤਕਪਿਕੁਲਤੋਸਭੈਬਚਏ॥ ਜੈਸੇਮਹਾਜੇਗਜਾਧਕਵੇਪਾਪਨਪਰਸਨਪਾਏ॥ ਅਮਰਬ
 ਪੁਕਰਕੁਸਮਮਲਲੋਡੈਲਤਮਤਿਅਨੁਗਾਗੀ॥ ਮਨਹੁਸਮਰਿਸੁਯੀਬਗਰਿਕੈਸੁਭਟਬਰ
 ਬਰਭਾਗੀ॥ ਸ੍ਵਾਮਕਾਰਜੀਲਰਤਸੂਰਮਾਂਜਸੁਆਯੋਜਿਹਬਏ॥ ਮਨਹੁਨਿਗਖਿਸੁਰਬਪੁਗ
 ਨ੍ਰਿਤਲੇਤਲੀਸਕੇਸਾਏ॥ ਸਿੰਘਨਾਦੋਲੋਤਬਾਦਨੁਸਾਖਾਮਿਗਸਕਚਯੋਜੈਸੇਭੰਗ
 ਰਜਤੇਗਿਰਪਤਿਚਮਕਸਪਛਰੁਗੇ॥ ੧੬॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਨਾਰਿਨਪਤਨਿਤੋਰਿਸਰਾਸਨਬਮਨਜੀ
 ਤਕੈਫੂਲਗਏਹੋ॥ ਸੁਪਨਖਾਖਰਦੁਖਰੋਲਾਹਿਮਾਰਿਮਰੀਚਪਸਿਧਭਏਹੋ॥ ਕਾਲਕੇਅੰਕਨਿ
 ਸਕਾਖਰੋਜਨਕੋਸਮਝੇਬਿਨੁਆਇਖਭੋਹੋ॥ ਛਡਰਹੋਘੁਬੀਰਪ੍ਰਸਾਹੁਸੁਦਰਹੋਅਭੁਬੈਸ

ਗਵਨੇਵਾਚ

ਅੰਗਦੇਵਰਾ

ਨਏਹੋ॥੧੧॥ਸਦੈਯਾ॥ ਅੰਗਦਬੀਛਕਪਿ ਕਿਲਕਾਰਿ ਸੁਨੇਜਬਰਵਨਬੈਲਾਮਸੀਲੇ॥ ਰੇਦਸਕੀ
ਪਸੀਆਸੀਗਲੈਅਜਹੂਭਜੀਅੰਪਦਕੰਜਰਸੀਲੇ॥ ਜੰਜੇਤੁਹਿਛਾਡਿਗਏਰਨਮੈਸਿਦਯਾਰੀਤੋ
ਆਜਦੋਸੇਮੁਖਪੀਲੇ॥ ਤੂਰਪੁਨਾਥਹਿਛਾਡਤੋਪਰਤੋਹਿਨਛਾਡਤਹੰਮਹਲੇ॥੧੨॥ਸਦੈਯਾ॥
ਬਲਰਨੀਚਸੁਰਾਵਨਹੈਅਰਤਾਹਿਭਲੇਕਾਰਿਗੰਮਪਛਲੇ॥ ਸੀਭੁਸਮੇਤਉਠਾਇਹਿਮਾਚਲੁਤੇਲ
ਕੀਓਜਿਨਿਗੋਦਤੇਨਾਨੇ॥ ਤਾਂਦਿਨਤੇਛੁਡਾਗਿਰਧਾਤੁਝ੍ਹੇਝ੍ਹਨਾਪ੍ਰਗਰਾਇਬਹਯੋਤੇਭੁਜ
ਦੰਡਨਿਤੇਤਨਬਿਆਕੁਲਲੇਹੁਬਮੈਅਜਹੀਗਿਰਮਨੇ॥੧੩॥ਦੇਵਰਾ॥ ਹਨੰਮਾਨਬਿਨਤੀਕੈ
ਦੇਖਿਰਾਮਕੀਓਗ॥ ਰਨਰਾਵਨਕੈਸੇਬਚੈਬੈਲਤਬਚਨਕਫੇਗ॥੧੪॥ਸੈਰਠਾ॥ ਅਜਹੁ
ਕੁਰੇਸੇਮੈਹਿਦੈਸਤਿਰਾਫਦਨੁਮਿਲੇ॥ ਸੈਰਸੁਨਾਉਤੋਹਿਹਨੁਮਨਤਤੇਬਚੇ॥੧੫॥ਸਦੈਯਾ॥ ਠੰ
ਮਕਹੀਤਰਿਬਨਅਬੈਜੁਹੈਰਵਨਕੇਹੀਅਮਾਰਭੋਹੀ॥ ਤਹਿਸੀਅਬਸੈਦਿਨਹੈਨਿਸਦਾਪੁਸ਼ੀ
ਸੀਜੀਅਮਾਹਿਮਹਾਰਭੋਹੀ॥ ਪੁਨਿਮੋਮਹਿਬੈਦਪੁਰਨਬਸੈਨਗਿਯੋਮਨਮਾਹਿਬਿਚਾਰਭੋਹੀ॥
ਤਾਂਤੇਆਪੁਨੇਈਗਹਿਆਪੁਨੇ॥ ਯਾਬਲਿਚੈਦਹਲੇਕਸੰਘਾਰਭੋਹੀ॥੧੬॥ਦੇਵਰਾ॥ ਤਬ
ਰਾਵਨ ਅਤਿਕੋਪਕਰਿਦੇਵਨਸੈਕਹੁੰਦੇਗ॥ ਜੈਹੈਕਹੈਸੁਕਹੈਅਬਮਾਰਤਸਭਨਲਿਘੇਰਾ॥
੧੭॥ਸਦੈਯਾ॥ ਰੇਜਮਾਅਜੁਬਿਨਾਹੀਪਿਲੇਭਰਿਪੇਟਹਿਭੁਖਾਜਿਤੀਮਨਮੈ॥ ਗੁਹਿਮੰਡਨਮਾ
ਲਾਬਿਸਾਲਭਲੀਹੁਚਿਸੈਪਹਿਰੇਸਿਫਜੀਤਨਮੈ॥ ਕਮਲਾਸਾਨਿਆਸਤੋਜੇਜਗਕੀਹੁਚਿ
ਐਰਕੀਬੀਜਬੁਓਮਨਮੈ॥ ਤਬਕਥੇਕੀਪਿਸਰਹੇਤੁਮਰੇਜੀ॥ ਰਾਵਨਕੋਪੁਕਹੈਮਨਮੈ॥੧੮॥

ਦੁਹ

ਰਾ

ਦੁਹਾ

ਸੰਤ੍ਰਾ ਜੰਬੁਕਾਗਿਥੜ ਨਸੈਕਹੋਰਵਨਮੋਬਿਨਤੀਸੁਨਿਲੇਹੁਭੰਭੀ। ਚੋਪਸੋਅਜੁਲਰਸੀ ੧੨੨
 ਅਕੇਹਿਤਭੁਮਾਮਕਾਭਲੇਮੰਡਹੇ। ਜੁਝਪਰੇਗਲੋਸੁਨਿਮੀਤਨਿਚੀਤਰੇਮੇਭੇ। ਮਸਅਘੰਯੋ।
 ਰਾਮਕੀਓਗਨਿਸੰਕਉਤ੍ਰੰਪੰਘਸੀਟਤਓਕਵੀਓਰਨਜੋਯੋ। ੨੫। ਚੋਪਈ। ਸਭਦੇਖਤਚਿਤਚੋਪ
 ਲਗਾਈ। ਰਾਵਨਗੰਮਨਿਦਨਲਗਈ। ਸੁਰਮੁਨਿਚਫਿਬਿਦਨਜੁਰਦੇਖੋ। ਰਾਵਨਡੀਠਿਬਚ
 ਏਨਮੇਖੋ। ਮੱਧਸਮੁੰਦਰੁੰਦ੍ਰਾਨੁਗਾਗੀ। ਛੁਟੀਸਾਮਧਾਦ੍ਰਿਸਟਿਰਨਲਾਗੀ। ਚਫੀਮਹਲਮੰਦੇ
 ਦਰਬਾਨੀ। ਮੁਖਛੁਥਿਰਘੁਪਤਿਤੇਜਥਿਕਾਈ। ਸੁਰਗਨਬਪੁਸਿਗਸਭਮੇਘੋਬਾਤਬਨਾਇਕਹੈਮ
 ਨਮੇਘੋ। ਗੋਰਦੇਤਹਨਸੁਥਗੀਸਾਫੀ। ਰਹੀਬਿਚਿੰਤਸੀਲਿਖੀਥਿਚਾਗੀ। ਜੰਦਪਾਦਿਪਹਿਪੁੰਜ
 ਮਾਣਿਮੇਤੀ। ਸਾਝਸਮੇਮਨਹੁਗਵਿਜੋਤੀ। ਜਨਕਸੁਤਾਰ੍ਜਿਨਟੀਸਿਗਿਸੋਹੈ। ਚਫਿਬਿਦਨ
 ਦੇਖੇਮਨਮੇਘੋ। ਸਬਦਾਚਿਤੋਮਨਮੇਘੋਕਹੈ। ਰਾਵਨਮਰੇਸਬੈਦੁਖਬਹੈ। ੨੬। ਵੇਹਗ। ਰਘੁ
 ਪਤਿਰਵਨਸੋਕਹੋਸੁਭਟਸੁਚੇਤਸਿਭਾਗੀ। ਸਿਦਸਮੇਤਸਬਸੁਗਮਾਂਮੋਪਗਿਆਜੁਹਕਾਗੀ।
 ੨੭। ਕਉਂਭੁ। ਸੁਨਿਲੋਨਿਫੇਟਓਟਕਾਹੁ। ਕੀਨਛੁਡੋਤੋਹਿਸਾਂਝਕੇਉਰੇਲੋਅਜੁਮਾਗਿਯੀ
 ਗਾਇਓ। ਕਹੋਕੋਢਵਾਉਕਰਿਚਾਂਅਕੇਚਲਾਵਤਹੈ। ਮੁੰਡਕਾਟਿਕੈਕਬੱਧਨਭੁੰਓਗਾਇਓ।
 ਬਾਨਲੋਕਮਨਕੇਸਿਭਾਬਿਕੈਪਨਾਕਪਨਕੋਹਕਾਰਘਾਉਕਰਿਪਛੋਤੋਹਿਪਾਇਓ। ਮੇਜੀਅ
 ਮੇਮੰਤੀਅਕੋਬਿਹਰਿਕੀਅਥਾਹੋਸੁਤੋਤੀਅਨੈਨਾਨਿਕੇਨੀਗੇਸੋਝਾਇਓ। ੨੮। ਰਵੈਯਾ। ਯੈਥੀ
 ਲਖੀਮਨਮਾਹਿਮੰਦੇਦਗੇਹੈਗਾਈਹੈਮੁਖਰੀਛੁਥਿਫਕੀ। ਯੈਜਬਪੋਜਕਗਰਘੁਨੇਦਨਤੋਪ

ਗਾਇਓ

ਕੀਤਿ ਦੇਕਰ ਤੀਕੀ ॥ ਜੋ ਜੁਦਗੀ ਸਤ ਮੇ ਗਹੁਤੀ ॥ ਤਿਨ ਯੋਸਮ ਸ੍ਵੈ ਜੈ ਸੇਭੀ ਸਤੀ ਕੀ ॥ ਭੈਨ ਭਿਰੁ ਰੋਤ
 ਜਿਉ ਚਈ ਜੈ ਸੇਭੀ ਗੁਣੀ ਮਤਿ ਹੋਤ ਜਤੀ ਕੀ ॥ ੨੯ ॥ ਸਵੈਯ ॥ ਕੇਪ ਕੀਇ ਰਨ ਮੇ ਦਸ ਸੀਸ ਨ ਰਾਮ ਕਾਮ
 ਨ ਕਥਾਨ ਕਸੈ ਗੋ ॥ ਲੀਕ ਮੇ ਆਇ ਨਿਸੰਕ ਬਭੀਖ ਨ ਮੋਹਿ ਨਿਯਾਗਿ ਨਿਹਾਰਿ ਹੋਮੈ ਗੋ ॥ ਤਾਛਿ ਨ ਅੰਗ
 ਬਡੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ਸੁਮੇਕ ਹੁਅਨ ਕੈ ਕਾਲੁ ਗਸੈ ਗੋ ॥ ਮੇਰੇ ਈਜੀ ਵਡ ਕਾਲ ਸਖੀ ॥ ਇਨ ਤਨ ਮੈ ਕੇਈ ਅ
 ਰਥ ਸੋ ਗੋ ॥ ੩੦ ॥ ਸਵੈਯ ॥ ਰੁੰਦੁ ਨ ਦੀਘ ਨ ਥਸ ਮੁਦ ਨਿਬ ਚਾਉ ਨ ਹੀ ਪੀਅ ਕੇਜੀ ਅਕੋ ॥ ਤਾਛਿ
 ਚਨ ਬਾਹੀ ਬਧ ਨਿਹਾਰਤ ਸੇਚਨ ਸੋਭਿ ਮਤੈ ਪੀਅ ਕੋ ॥ ਰਪੁ ਬੀਰ ਭਿਦੈ ਸਾਸਿ ਪੂਰਨ ਹੋ ਦੁਖ ਦੈ ਸਰ
 ਸਿਰੁ ਮੋਹੀ ਅਕੋ ॥ ਪੁਨਿ ਮੇਹਿ ਕੋਰ ਕਈ ਇਹ ਸਭ ਚ ਕੇਰ ਬਪੁ ਕਾਹੈ ਸੀਅ ਕੋ ॥ ੩੧ ॥ ਸ
 ਵੈਯ ॥ ਕੰਘਤ ਹੋ ਗਢ ਕੀ ਧਰਨੀ ਕਰਨੀ ਪੀਅ ਕੀ ਪੁਗਈ ਪਛੁਤਲੇ ॥ ਟੁਟਤ ਹੋਨ ਭਮੰਡਲ
 ਤੋ ॥ ਗੰਧਰ੍ਵ ਕੁਬੇਲ ਸੁਨੇ ਰੁਪ ਪਯੋ ॥ ਅੰਜਲਾ ਮਾਥ ਤੋ ਬੇਲ ਸਿੰਗਾ ਗੁਤਾਰ ਹੁਜੇਤ ਕਰੇ ਸਬ
 ਥਾਨ ॥ ਕਾਹੇ ਤੋ ਆਜੁ ਸਥੈ ਹਮਲੇ ਗਭਣੀ ਬਿਧਿ ਕਾਲ ਕੇਹਾ ਬਾਬਿ ਕੋ ॥ ੩੨ ॥ ਸਵੈਯ ॥
 ਰਾਵਨ ਸਮਝੈ ਬੈਲ ਅਬ ਰਪੁ ਪਤਿਛਾਡੈ ਨਹੀ ॥ ਕੋਪ ਚੁਰੇ ਹੋਨ ਚਪੇਰੇ ਅੰਬਲੁ ਕੋ ॥ ੩੩ ॥
 ਸਵੈਯ ॥ ਗਵਕੋ ਪਕੀਓ ਗਰਜੇਤ ਬਦੇਵ ਅਦੇਵ ਕੀਓ ਧਰਪੈ ॥ ਆਜੁ ਪੁਲੈ ਦਿਨ ਕੋ ਉਮ
 ਰੂ ਕਰ ਚਾਂਪ ਚਢਾਇ ਤਨਾਇ ਕੋ ਤੋਹੀ ॥ ਬਾਨ ਸਮੁਹ ਚਲੇ ਇਹ ਭਤ ਭਣੀ ਉਪਮਾ ਉਪਜੀ
 ਜੀਅ ਮੈ ॥ ਲੱਛਕ ਤੱਛਕ ਅੰਨਲ ਗੋਰ ਪੁਰਾਜ ਕਿਧੀ ਧਗਾਜ ਕੇ ਸੋਹੀ ॥ ੩੪ ॥ ਕਵਿ
 ਮਾਥੁ ਕੋ ਬਜਾਇ ਏਕ ਬਾਹੀ ਰਿਸਾਇ ਪਰੇ ਬਡੇ ਬਡੇ ਸੁਰਜੇ ਵੈ ਹੁਤੇ ਏਕੋ ਜੋਰੇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੋ

ਨਖਾਇ ਕੋਨ ਮੁਖ ਫੇਰੈ ਆਜੁ ਭੋਨ ਭੇਟਾ ਅਵੇ ਭਏ ਪਾਨ ਤਮ ਭੋਰ ਕੇ ॥ ਦੇਖਿ ਰਾਮੁ ਬੀਰ ਕਹੀ ਬੀਰ ॥ ੧੨੪ ॥
 ਸੋ ਬੁਲਾਇ ਹਸਿ ਬੀਰ ॥ ਚਾਢਿਆ ਦੁਤਰੈ ਲੋਕ ਪਾਤਿ ਚੋਰ ਕੇ ॥ ਰਾਮ ਕਾ ਵਿਏਕ ਰਾਮ ਬਲ ਕੇ ਪੁ
 ਤਾ ਪਦੇਖ ॥ ਓਹ ਜੀਓ ਬਿਲਾਸਿ ਸਭ ਗਾਨ ਕੀ ਚਿਰ ਤੋ ॥ ੩੫ ॥ ਕਾ ਬਿਰਾਜਾ ਜੁ ਕਘੁ ਬੀਰ ਜੁ ਕੇ ਪਾਇ
 ਕੋ ਪਾਇ ਬਲੁ ਪਾਇ ਰੋਪ ਪਾਇ ਨ ਸੋ ਦਲ ਕੋ ਪਰੇ ਹੋ ॥ ਕਾਟਿ ਦਸ ਸੀ ਸਭੁ ਜਬੀ ਸਈ ਸਸੀ ਸ
 ਪਰਿ ਰਾਮ ਜਸੁ ਦੇਸਿ ਸਮੇਂ ਗੁਨੇ ਬਖੇ ਹੋ ॥ ਆਜੁ ਹੀ ਜਨ ਕਜੋ ਕੇ ਸਥੈ ਬਿਸਗਾਇ ਦੁਖ ਸੰਗ
 ਲੈ ਲਵਾਇ ਗੁਪਤ ਮੁਖ ਹੋ ਗੈ ॥ ਕੋਹੋ ਕਪਿਟੇ ਹੋ ਗਲਿ ਕਗਛੁ ਪੇਸਿ ਪੇਰਿ ਰਾਮ ਕੀ ਦੁਹ
 ਈ ਸਬ ਕਹੈ ਫੇਰਿ ਫੇਰਿ ॥ ੩੬ ॥ ਸਦੈ ਜਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤੀਰ ਕੇ ਬੀਰ ਤਬੈ ਸਬ ਦਾਤਨ ਪੀਸ ਕੈ
 ਕ੍ਰੋਧ ਭਗੇ ॥ ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੋ ਲੋਕ ਲਪੇਟ ਲਈ ॥ ਗਨ ਗਾਨ ਤੋ ਨਰ ਤੀ ਕੁਰਗੇ ॥ ਗਵਿ ਰਾਮ ਪਰਿ ਗਵ
 ਜੇ ਤਿਤਾਰਨ ਮੈ ਸਬ ਕੇਤਨ ਹੋ ਮਖਗੇ ॥ ਮਨੋ ਕੰਚਨ ਕੋ ਗਛੁ ਏਕ ਹੁਤੋ ਕਪਿਕੋਟ ਨਿਕੋਟ ਨਿਕੋਟ
 ਖਗੇ ॥ ੩੭ ॥ ਸਦੈ ਜਾ ॥ ਕੰਚਨ ਕੋਟਿ ਸੈ ਦੇਹ ਗਈ ਮਿਲਿ ਜਮੈ ਮਿਲਿ ਜਾਤ ਸਦੈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ॥
 ਠਾਂਦਿ ਪਰੇ ਕਿਲ ਕਾ ਰਿਸਿ ਬੈ ਗਛੁ ਲੋਕ ਕੇ ਭੀਤਿ ਸਿਕਤਾ ਮਈ ॥ ਅੰਤਰੁ ਲੀਉ ਪਮਾ ਕਵਿ
 ਰਾਮ ਕਹੈ ਰੁਮੈ ਜੀਅ ਮੈ ਜੁ ਲੁਭਾਈ ॥ ਜੇ ਗਕੇ ਸਾਧੁ ਕ੍ਰਮੁ ਜੇ ਨਾਮ ਰਾਧਿਕ ਜੇ ਜਗ ਛਾਡਿ ਗ
 ਏਨ ਭਗਾਈ ॥ ੩੮ ॥ ਸਦੈ ਜਾ ॥ ਹੋ ਜੋ ਹਰ ਛਕ ਛਕ ਸਕੈ ਟਿਨੁ ਟਿਨਿ ਮੁਖਿ ਕਵਿ ਏ ਕੋਟੈ ॥ ਕ੍ਰੋਧ
 ਭਰੇ ਚਹੂੰ ਓਰ ਕੋਹੋ ਕਹੈ ਕਹੈ ਕਹੈ ਗਾਨ ਜੋ ਅਬਖੈ ॥ ਆਵਤ ਚੋਪ ਚਦੇ ਚਹੂੰ ਓਰ ਨਿਤੇ ਕਪਿਕੁਕ
 ਬੁਲਾਵਤ ਅੰਗੈ ॥ ਮਨ ਹੁਲਿਕ ਜਾਨ ਫਟੇ ਜਲ ਗਾਸ ਚਹੂੰ ਦਿਸੈ ਰੋਜ ਲਾਵੈ ॥ ੩੯ ॥ ਕਾ ਬਿਰ

ਰਾਵਨਕੇਰਕਸਕਿਸਾਵਨਕੇਮੇਘਕੈਐਆਵਨਕੋਪਦੈਪਲਹੀਮੈਲੋਟਪੋਟੈਐ॥ ਵੈਦੈਮੁਹਛਾ
 ਲਕਰਲੈਲੈਕਰਵਾਲਨਾਗੀਕਾਲਕੀਸੀਜੀਭਕੀਨੇਸਬੈਰੂਪਚੋਟੈਐ॥ ਤੇਤੋਰਘੁਥੀਗਕਛੁ
 ਮੈਸੀਭਾਤਮਾਗੇਪਰਲੋਕਹੀਸਿਭਾਗੇਕਹੈਕਕੀਹਮਓਟੈਐ॥ ਕਾਲਤੋਨਿਛੋਰਕੀਨੇਕੋਟਿਕਉ
 ਪਾਇਪਛਿਛਹੋਏਕਜੇਦੈਹੁਤੇਕੋਟਿਨਕੋਕੋਟੈਐ॥ ੪੦॥ ਵਿਹਗਜਬਕੁਵੰਡਕਰਥਾਮਲੈਖੈ
 ਚੋਸੀਰਘੁਨਾਥਾਦਛਨਕਰਸੋਤਬਕਯੋਰਿਸਭਰਿਥਮੇਰਥਾ॥ ੪੧॥ ਕਾਛਹੋਰਛਨ
 ਸੋਬੈਲਮੇਥਾਮਜਬਹੀਚਢਈਭੰਮਰਨੇਮੈਕਮਨਰਿਪਤਯੋਕਹੀਕੋਕਹੀ॥ ਦਾਨੁਭੋਜਨ
 ਕੀਥਾਰਗੁਪਨਪਹਿਰਤਬਾਥਾਗੁਤੇਕੀਨੇਅਥਮੋਕੋਛਾਭਿਟੇਕਹੀ॥ ਬੋਲਮੇਤਾਯੋਕਾਨੁ
 ਲਾਹਮੈਹੋਨਤੋਰੁਤਭਾਯੋਬੁਝਤਹੋਮਾਰਿਕੈਓਭਾਇਤੋਰੇਲੋਕਹੀ॥ ਛਹੋਏਕਬਰਹੀਉ
 ਤਾਰੇਦਸਸੀਸੋਜੋਕਹੈਤੋਸਰਸਰਸੋਉਤਰੇਏਕਏਕਹੀ॥ ੪੨॥ ਸੋਦੈਯਾ॥ ਰਾਮਕਮਲਤੋਬ
 ਨਛੁਟੇਛੁਟੇਰਾਵਨਘਾਇਹਡਾਵਾਲਿਚੂਸੀ॥ ਲੋਹੁਕੀਛੀਟਪਗੀਛਿਰਿਗਮਹਿਮਨਹੁਘਾ
 ਵਕੀਦੇਤਨਸੁਸੀ॥ ਮੈਰਭਲੀਉਪਮਾਕਦਿਗਮਕਹੈਜੀਅਮੈਉਪਜੀਜੁਕਛੁਸੀ॥ ਮਨ
 ਹੁਨੀਲਸਿਲਾਗਿਰਉਪਾਰਿਛੈਲਚਲੀਸਭਚੇਦਬਪੁਸੀ॥ ੪੩॥ ਕਾਛਿਤੁ॥ ਸੁਗਨਕੋਮ
 ਰਿਧੁਰਿਧੁਰਿਕੈਗੁਰਗਨਿਸੈਕੋਟਿਕਕਿਗੁਰਨਿਲੀਗੁਗਨੇਸੁੰਡੈ॥ ਬਡੀਏਅਨੀਤਕਹੁੰਜੀਤ
 ਕੀਨਬਾਤਬਿਪਰੀਤਿਹੋਨਹਾਰਜਹਾਂਤਹਾਂਤੁੰਡਮੁੰਡੈ॥ ਕਹੁੰਗਭਟੁਟੇਕਹੁੰਜਿਹਰਕਵਚਛੁ
 ਟੇਛਟੇਪੇਟਥਾਜੀਕਹੁੰਕਹੀਬਿਨੁਸੁੰਡੈ॥ ਰਾਵਨਕਹਯਮੋਸਾਵਨਕਮੋਹਪਰੋਟੋਰੋਟੋ
 ਕੈ

ਕਾਪਿਸੈ ਤਿਤ ਕੇ ਕੰਡੈ ਹੈ ॥੪੪॥ ਸਦੈ ਜਾ ॥ ਰਾਵਨ ਦੇ ਕਉ ਪਾਰਿ ਬਡੇ ਗਿਰ ਗਾਂ ਮਕੇ ਤ ਕਚਲਾ १੩੫
 ਏਵਯੋ ਹੈ ॥ ਸੋਹਨੁ ਮਨੁ ਲਯੋਗ ਹਿਥੀ ਚ ਸੁਰੀ ਦਕੀਓ ਸਿਸੁ ਖੇਲੁ ਭਯੋ ਹੈ ॥ ਲੈ ਦੁਹਾ ਬਨਿ
 ਬੀਚ ਕੀਓ ਚ ਕਚੂਰ ਸੁਪੁਰਿ ਹੀ ਮੈ ਮਿਲਿ ਯੋ ॥ ਸੋਧਨ ਹੀ ਨਮਨੇ ਰਬਜੇ ਓ ਠਿਥੀ ਚਿਹੀਥੀ
 ਚਿਥੀ ਲਾਇ ਗਯੋ ਹੈ ॥੪੫॥ ਸਦੈ ਜਾ ॥ ਰਾਵਨ ਸੈ ਕੀਓ ਬਲੁ ਏਕਤ ਕੋਹਨੁ ਮਨ ਤਨਾਇ ਕੇ
 ਭੁਯੋ ॥ ਤੇ ਸੇਈ ਅੰਗ ਦਤਾ ਹਿਤ ਕੇ ਦੇਉ ਸੁਰਬਡੇ ਅਰੁ ਆਪਨੀ ਗੋ ॥ ਦੇਗਿ ਬੀਚਿ ਮਿਲੇ
 ਬਲ ਸੋਨ ਭਿਥੈ ਲਟਕੇ ਸੁਪਰੇ ਪਗੇ ਮੈ ॥ ਬਾਲ ਬਹਿਕੁ ਮਜੇ ਬਿਪਵਾ ਕੁਚਨੀ ਦਿਭਦੇ
 ਲਿਕੈ ਉਪਰੈ ॥੪੬॥ ਸਦੈ ਜਾ ॥ ਰਾਵਨ ਦੌਰਿ ਚਲੇ ਤ ਬਪਾਇਨ ਪਾਇ ਮੈ ਗਿਸੇ ਕੇ ਭਰ
 ਤੇ ॥ ਤਿਨ ਪਾਇ ਗੇ ਨਲ ਨਿਲ ਸੁਗੰਦ ਦੇਵਾ ਬਿਮੈ ਰਮਹਾਂ ਭਰਤੋ ॥ ਭੁਜੈ ਮੈ ਭਰਕੈ ਸੁਭ
 ਰੇਗ ਫਰੈ ਸੇ ਉਬਾਟੈ ਮੈ ਛੁਟਿ ਗਏ ਛੁਰਤੋ ॥ ਮਨ ਯੋ ਉਪਜੀ ਉਪਮਾ ਚਟੀ ਆਜਨੁ ਭਾਜਿ ਗਏ
 ਦਿਜ ਕੇ ਕਰਤੋ ॥੪੭॥ ਸਦੈ ਜਾ ॥ ਧਾਇ ਪਰੇ ਸਬ ਰਾਵਨ ਉਪਰਿ ਹੈ ਸਬ ਕੇ ਮਨ ਕੋ ਪਜਗੋ ॥ ਰ
 ਥਤੋ ਰਿਧੁ ਜਾ ਭੁਜਦਾ ਤਨੋ ਚੋ ਬਿਸੁ ਗਿਰੀ ਦਹਿ ਜਾਇ ਸੁੰਗੀ ਦਲਗੋ ॥ ਰਿਸੈ ਸੈ ਕਿਲਕਾਰਿ
 ਮਹਾਂ ਰਜਨੀ ਚਰੁ ਪੇ ਰਨ ਕੋ ਜਬ ਹੀ ਉਮਗੋ ॥ ਕਪਿਯੋ ਸਟਕੇ ਮਨੇ ਬੀਚ ਬਜਰ ਸਿਪੁ ਛੁਲੇ
 ਸਫਲੇ ਗਭਗੋ ॥੪੮॥ ਸਦੈ ਜਾ ॥ ਤੇ ਸਬ ਬਾਂਨ ਚਲਾਇ ਬਕੈ ਜਿਨ ਬਾਂਨ ਤੋ ਸੁਰਾ ਜੁਭਗੋ ॥
 ਛਲਾ ਸੇ ਬਲੇ ਸੇ ਸੇਈ ਦੇਵਨ ਕੋ ਰਪੁ ਬੀਗ ਬਿਨਾ ਛਿਤ ਮਾਂ ਹਿਠੇ ਗੋ ॥ ਗਜਰਾਜ ਸੁਖੀ ਤ ਬਲੇ
 ਬਨੇ ਮੇਜ ਬਲੇ ਮਗਰਾਜ ਨ ਚੋ ਕਿਜਗੋ ॥ ਸਰ ਰਾਵਨ ਕੇ ਭਏ ਰਾਮ ਹਿਯੋ ਜੈ ਸੇਭੂਤ ਕੀਦੀ ਦਰ

ਰਾਮਦੇਵਾਰਾ)

ਏਨਲਗੈ॥੪੫॥ਕਥਿਤੁ॥ਅਗੇਲੀਕਲਾਥਮੇਰੇਹਾਥਨਤੋਆਜੁਕਾਟਿਤੇਰੇਦਸਮਾਥਲਭੂਮਿਮਹਿ
ਸੁਹਾਹਿਗੇ॥ਕਛੁਕਾਟਿਐਪੈਥਕੀਤਿਹਿਸਮਝੈਪੈਛਲਾਕੇਹੈਅਨਤਿਕੇਸੁਐਸੇਪਛਤਾਹਿਗੇ
॥ਤਾਂਤੇਪਛੇਮੇਗੀਓਰਦੇਖਿਦਾਂਤਿਕਾਢਿਕਾਢਿਹਾਹਾਛਾਡੋਛਾਡੋਗਾਂਅੰਸੋਥੀਲਠਾਹਿਗੇ
॥ਜਾਨਕੀਚੁਗਾਇਥੇਕੇਲੀਕਚਾਢਿਆਇਥੇਕੇਸੀਕੇਜੀਕੇਕੋਪਤਬਹੀਤੋਸੀਅਗਾਹਿਗੇ॥
੫੧॥ਸਵੈਯਾ॥ਕੋਪਕੈਉਤਰਦੇਤਭਯੋਰਨਮੇਯਹਿਬਤਸੁਨੀਸਥਗੀ॥ਬਿਨੁਏਕਕੀਉਂਤੁਏ
ਅਬਹੀਸੀਅਭੇਟਨਕੀਜੀਅਹੋਸਰਗੀ॥ਕੈਸੋਤੋਰਾਮਹਿਮਾਰਿਸੰਗਾਮਕੋਜੀਤਕਥਾਤਬ
ਹੋਇਸਹੀ॥ਅਬਆਜੁਚਲੈਜਗਮੈਯਹਿਬਤਕਿਰਾਵਨਨਾਹਿਕਿਗੰਮੁਨਹੀ॥੫੨॥
ਕਥਿਤੁ॥ਕੋਪਅਰਿਜੁਰੇਨਦੁਹੁਕੇਮੁਖਮੁਰੇਹੈਨਸੁਰਨਮੈਦੁਰੇਰਾਂਮਹਾਵਨਮਹਾਂਬਲੀ॥
ਜੈਸੇਕਛੁਘਾਉਲੀਕਰਾਓਕੋਲਗਾਏਗਾਂਤੈਸੇਸਾਹਿਬਕੇਦੇਹਵਾਹੀਕੀਰਚੀਭਲੀ॥
ਬੀਰਸਮਥੇਸਥਤਾਤੇਨਗਤੇਰਾਤੇਲੋਹੁਤਰੇਗਾਤਉਪਮੰਨਮਨਤੰਦਲੀ॥ਰਾਂਮਲ
ਛਮਨਅੰਗਰੀਗੰਨਮਨਾਰਗਲੋਹੁਪਾਗਤਿਨਮੈਸੁਰਸ੍ਵਤੀਸੀਹੂੰਚਲੀ॥੫੩॥ਕਥਿਤੁ
ਗੀਉਂਗੀਉਲੋਹਦੇਉਂਟੋਰਤੇਨਟੇਰੇਹੈਰੁਖਨਜਮੇਖਰੇਆਛੇਬੀਰਰਸਛਰੇਹੈ॥ਘਾਇ
ਨਸੈਤਰੇਲੋਹੁਝਰਨਜਮੈਝਰੇਤੇਉਤੇਨਆਹਿਤਰੇ॥ਬੇਕੋਕਰਕਰੇਹੈ॥ਭਏਦੇਵਹਰੇਨ
ਭਤੋਪੁਪਪਰੇਪੁਨਰਾਵਨਕੇਆਨਿਗਰੇਈਮੈਰਾਮਪਰੇਹੈ॥ਹੁੰਦੁਭਹਰੇਬਤੋਹੈਨਬੀਚ
ਅਰੇਬੀਹਰੇਕਹੈਸਦਾਹਮਰਾਮੈਅਨੁਸਰੇਹੈ॥੫੪॥ਸਵੈਯਾ॥ਜੇਸਨਕਾਦਿਕਪੈਨਅਗ

ਛਲ

ਧਿਕੀਗਜੁਟੈਅਖੀਅਰਪੈਲਾਗੀ॥ਧ੍ਯਾਨਧਰੈਨਪੈਸਤਹਾਰਾਮਸੁਤੇਕਹਿਐਜਗਮੈਅਨੁ ੧੨੬
 ਰਾਗੀ॥ਲੰਕਪਤੀਰਨਮਾਹਿਕਹੈਤਿਨਕਾਅਰੇਘਪਦਾਦੁਹੁਆਗੀ॥ਅੰਕਭਰੈਮੁਕੀਅੰ
 ਓਲਾਰੈਕਹੋਰਾਵਨਤੋਅਬਕੋਬਡੁਭੀ॥੫੪॥ਸਵੈਯਾ॥ਕੋਧਕੀਡੀਠਚਿਤੈਨਭਓਰਸੁਦੇਵ
 ਸੈਕਹੋਰਾਵਨਯੋ॥ਧ੍ਰਿਗੁਮੇਰੇਈਜੀਵਤਹਾਂਮਕੇਓਪਰਿਫੁਲਦਦੇਬਰਖਾਇਸਕ੍ਰੋ॥ਅਬਯੋ
 ਰਿਸਮਾਵਤਹੈਮਨੈਨਿਰਮੁਲਕੋਤਬਜਸੁਹੁੰ॥ਅੰਤਿਫੁਲਕੀਪੀਰਭਈਤਨਕੋਰਘੁਬੀ
 ਰਕੇਤੀਰਸਹੋਸੁਖਸੋ॥੫੫॥ਕਾਥਿਤੁ॥ਜੇਈਜੇਚਲਾਏਬਨਤੋਤੋਹੋਨੁਮਨਪ੍ਰਨਾਥਗਮਓ
 ਜਾਨਹੁਨਦਏਹੈ॥ਤਬਹੀਥਿਲਨੇਕਾਹੁਚਲਤਨਜੇਨੇਜੈਸੇਦਾਰਦੀਮਨੇਥਾਥਿਲਾਇ
 ਥੀਚਿਗਏਹੈ॥ਠਾਕੇਪਾਛੇਅੰਗਦਸੁਰੀਦਜਾਮਵਿਤਨਲੀਲਛੀਲਛਾਡਿਕਮੈਨਿਸੀਕ
 ਭਏਹੈ॥ਸਿੰਧੀਕ੍ਰਿਸੁਲਤਕੇਛੁਲਨਜੇਤੋਰਿਡੇਰਾਵਨਕੋਚੁਕੋਤੋਨਨੇਕਚੁਕੁਭਏਹੈ॥
 ੫੬॥ਕਾਥਿਤੁ॥ਠਾਕੇਪਾਛੇਲਛਮਨਪੈਠਿਕੈਨਿਸੀਕਰਨਕਾਟਿਕੈਕਰੀਕਪਾਲਾਧੋਆਧ
 ਕਰੇਹੈ॥ਸ੍ਰੀਭਥਿਨਕੋਤਹਾਂਸੇਇਤਕੇਕੰਡਜਹਾਂਬੂਡਿਗਮੇਕੁੰਭਾਅੰਗਕੁੰਭੀਸਤਉਘ
 ਰੇਹੈ॥ਤਾਹੀਛਿਨਮੈਸੀਛਾਥਿਅਛੀਨੀਅਗਮਕਾਥਿਮਾਨੈਸਿਵਰੂਪਸਥਹੀਕੋਮਨੁਹ
 ਰੇਹੈ॥ਚੰਦਨਗੁਲਾਲਫੁਲਮਾਲੇਸਿਥਜਾਇਗਾਲਪੁਜਿਪੁਜਿਦੇਵਬਪੁਜੁਥਪਾਇਪਰੇ
 ਰੇ॥੫੭॥ਸਵੈਯਾ॥ਸ੍ਰੀਰਘੁਬੀਰਸਰਾਸਨਤੋਜਬਬਨਛੁਟੈਨਹਿਜਾਤਸਿਭਹੈਥੀਦਨ
 ਜਮੋਬਖੈਚਉਓਰਕੋਪੋਤੁਗਇਦਸੇਦਿਸਮਾਰੇ॥ਧਾਬਨਤੋਹਥਾਰਗਏਛੁਟਿਮਥ

ਨਿਤੋ ਮੁਕੋ ਭਯੋ ਨ ਮਰੇ ॥ ਵਾਸਰ ਬੀਤ ਬਰਵਨ ਕੀ ਗਾਤਿ ਤੇ ਰਿਹ ਬੀਥਿ ਰਖੀ ਕਰਿ ਤਾਰੇ ॥੫੨॥ ਸਵੈਯਾ ॥
 ਰਾਵਨ ਕੇ ਉਤਪਾਤ ਬੰਦੋ ਦੁਖ ਪੈ ਹਿਯੋ ਗਫਕੋ ਯਿਕਿ ਗੁਰੇ ॥ ਦੇਖਿ ਮਹਾਂ ਰਨ ਦੇਵਿ ਕਹੈ ਸਠ ਪੂਰਨ
 ਸੋ ਕੀਯੋ ਧਤ ਪੂਰੇ ॥ ਏਰਹੀ ਨਿਰਭੁ ਕੇ ਸੇ ਲੂਕੇ ਸੇ ਕਾਲ ਕੇ ਫੂਕੇ ਸੇ ਬਾਂਦਰ ਬੂਹੇ ॥ ਹੋ ਸਬ ਕੇ ਖਾਖਰਾਂ
 ਮਹੀਰਾਂ ਮਾਕਿ ਮਾਰਿ ਹੀ ਮਾਰਿ ਕੈ ਰੋਗ ਨ ਸੂਰੇ ॥੫੩॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਥਮਿ ਰੇਗਾਜਤ ਹੀ ਸੁਜੰ
 ਕੇਤ ਹੀ ਅਭਿਸ਼ੇਦ ਬਣੇ ॥ ਜੇ ਸੇ ਸਿੰਘ ਕੋ ਸੋਰ ਸੁਨੇ ਉਤ ਮੰਤਰੀ ਭੈਯੋ ਸੋ ਮਦ ਸੁਕਿਲੇ ॥ ਰਾਪੁ ਪੰਥਿ
 ਕੇ ਕੋ ਪਿਨਥ ਪਰ ਹੀ ਸੁਦ ਸੇ ਸਿਰ ਰਾਵਨ ਕੇ ਝਪਟੇ ॥ ਕਰਹੈ ਤਰਵ ਚਕਿਰੀ ਗਕੀ ਧਾਰੇ ਮੈ ਪਾਪੁ ਨ
 ਕੇ ਜਨੁ ਪਾਪ ਕਟੇ ॥੫੪॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਸੀ ਸਕਟੇ ਦਸ ਸੀ ਸਤ ਉਰ ਨ ਮੈ ਰਾਪੁ ਬੀਰ ਹਿ ਫੁੰਢ ਤਡੇ
 ਏਯੋ ॥ ਜਾਇ ਪੈਰੈ ਜਿਓ ਰਬ ਲੀਛਿਤਿ ਅਗੇ ਤੇ ਮਚਹੀ ਮਾਰਿ ਸੁਬ ਲੀਛੇ ॥ ਜੇ ਰਬ ਕੰਜਰ ਦੁਟਿ ਪਰੇ
 ਤਿਨ ਕੋ ਭੁਜ ਬੀਸ ਨਿਸੈ ਦਕਟੇ ਲੀਛੇ ॥ ਜੇ ਪਗੈ ਨਿਸੈ ਕੋ ਜੁਨਿ ਸਾਰੁ ਭੁੰਯਨ ਕੇਤ ਮੈ ਮੈਟ ਕਟੇ
 ਲੀਛੇ ॥੫੫॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਤੇ ਦਸ ਸੀ ਸਪਰੇ ਛਿਤ ਮੈ ਜਨੁ ਦ੍ਰਾਵ ਸ ਸੁਰ ਪ੍ਰਲੇਦਿਨ ਕੋ ॥ ਨਉ ਠਾਇ ਸੈ ਕੇ
 ਜਮ ਕੇ ਗਨ ਮਾਇ ਸੁ ਸਾਹ ਸੁਹੈ ਬਕਹਾਇ ਨ ਕੋ ॥ ਤਬ ਸੀ ਅਕੀਓ ਰਸੁ ਬੀਸ ਹੀ ਲਿਚਨ
 ਚਾਹਿ ਰੇ ਉਤ ਕੋ ਤਿਨ ਕੋ ॥ ਛੁਟਿ ਪ੍ਰਨਗਏ ਨਹਿ ਆਸ ਛੁਟੀ ਏਈ ਹਾਲ ਸਦਾ ਭੁਏ ਪ੍ਰੇਮਿ
 ਨ ਕੋ ॥੫੬॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਰਾਂ ਮਸੀਆ ਸਿਵ ਸਿੰਧੁ ਧਰਾ ਮਹਿ ਦੇਵਨ ਕੇ ਦੁਖ ਪੁੰਜ ਬੂਟੇ ॥ ਰਨ ਅਸ
 ਮ ਦੇਵ ਕਿੰਗੀ ਧਮਾਨ ਅੰਥਨ ਅੰਦਲੁਟੇ ॥ ਰਾਪੁ ਨਾ ਬਕੇ ਹਾਥੇ ਤ੍ਰੈ ਰਾਵਨ ਕੋ ਸਿਰ ਭੁਏ ਜੁਲੁਟੇ
 ਸੁਲੁਟੇ ਨ ਜੁਟੇ ॥ ਤਬ ਸਾਤ ਨ ਕੇ ਦੁਖ ਸਾਤ ਨ ਕੇ ਸੁਖ ਦੇਹ ਛੁਟੀ ਸਿਗਏ ਉਛੁਟੇ ॥੫੭॥ ਕਾ ਬਿੰਤਾ ॥

ਭੂਲਿਹੂੰ ਕੈਰਾਮਚਿਦਮੈਸੀਜਿਨਜਨੈਕਿਮੈਰਵਨਤੋਜਲਕੀਬਜਾਇਛੋਲਲੀਨਹੈ। ੧੨੧
 ਨਿਜਨੈਕਿਮੈਬਡੀਠਕੁਗਇਤਿਮਿਲੇਤੋਤਕੇਭਾਈਕੀਬਨਾਇਲੀਕਕੀਨਹੈ। ਕੀਨਹੈਬ
 ਭੀਖਨਬਡੇਈਉਪਕਾਭੁਤਾਹਿਮੈਸੇਜਸੁਦੀਨਜੇਤੇਰਾਮਕਥਾਚੀਨਹੈ। ਸੁਤੇਜੈਸੀਮੈ
 ਹੂੰਕੀਨੀਭਲੀਭਾਂਤਿਜੋਰਵਰੀਪਹਿਲੇਮੁਕਤਿਲੀਨੀਪਛੇਸੀਅਦੀਨਹੈ। ੬੧੧ ਸਵੈਜਾ ਪ੍ਰਸਵਾਦਾ
 ੬੧੧ ਬੋਰੀਏਬਾਤਕੇਕਾਜਰੇਠਕੁਰਤੈਅਪਨੀਠਕੁਗਇਤਖੇਈ। ਸ੍ਰੀਗਘੁਬੀਰਸੈਬੈ
 ਰੁਕੀਓਬਿਨੁਪਤਿਕੁਪਤਿਬਿਪਤਿਸਮਈ। ਜੈਫਣਪਤਿਪਸੁਪਤਿਰਾਮਸੈਅੰਤਿਕ
 ਰੋਨਚਲੈਦਿਨਦੇਈ। ਰਾਵਨਸੈਕਹਿਪ੍ਰਨਚਲਾਗੇਬਿਮੰਤਿਕੇਗਥਪਰੇਜਿਨਿਕੇਈ
 ੬੧੧ ਸਵੈਜਾ। ਰਾਵਨਪ੍ਰਨਸੈਬਤਕਹੈਫਿਰਿਜਾਹਿਭਲੀਕਗਿਹੋਨਸਿਭਾਹੈ। ਦੈਮੁਹਿਪ
 ਠਚਲੈਕਪਟੀਯਹਿਕੋਨਸਮੇਗਹਿਹੋਨਹਿਹੈ। ਜਾਨਕੀਕੋਰਕਟਛਨਉਪਰਿ
 ਤੇਸੈਹੋਲਖਕਵਰਨਵਾਹੈ। ਮੈਰਨੇਮੈਨਕਗਿਸੁਖਸੋਅਬਛਾਵਿਸੀਆਰਘੁਬੀਰ
 ਪਾਹੈ। ੬੧੧ ਸਵੈਜਾ। ਗੀਵਲਿਵਾਇਸੁਘੀਵਕਹੈਪ੍ਰਭੁਸੇਭਤਹੈਕਪਿਕੇਗਨਜੀ।
 ਮਨੇਮੁਰਤਵਤਪਤਪੁਚਹੂੰਦਿਸਠੈਲਿਹੈਅਬਲੈਪਰਸੈ। ਰਨਰਾਵਨਜੁਘਿਪ੍ਰੇਪ
 ਲਮੈਸਿਵਲੈਕਪਸਮੇਸੁਭਲੀਬਿਧਿਸੈ। ਤਬਰਾਮਕੇਉਪਰਿਦੇਵਨਕੇਮਨੇਠਲਕੇਟ
 ਲਪਰੇਗਨਜੀ। ੬੧੧ ਸਵੈਜਾ। ਸ੍ਰੀਗਘੁਬੀਰਕੇਪਾਇਪਤਪਤੋਘਾਇਕੈਰਵਨਜੀਤਿਹੈ
 ਲਿਕਾ। ਸੇਸਕਾਇਕੈਯੋਥਪਸੀਜੈਸੇਦੇਤਉਦਾਰਲਾਏਕਰਟਕਾ। ਜਾਇਬਤਖਨਰਜੁ
 ਸੁਗਓਵਾਚਾ

ਪ੍ਰਸਵਾਦਾ

ਰਵਨਵਾਚਾ

ਕਰੰਸੁਬਜਾਇਕੈਰਾਘਵਕੋਜਸੁਰੰਕਾ॥ਜੋਬਿਧਿਲਿਕੈਉਬੈਰੁਕਰੈਸੋਉਰਾਂਮਕੈਕਪਰਹੇਨ
 ਹਿਬੰਕਾ॥੬੭॥ਸਵੈਯਾ॥ਫੁਲਿਗਏਰਾਘੁਬਿਰਮਹਾਲਪੁਬਿਗਿਮਲੇਕਪਿਜੁਥਸਥੈ॥
 ਉਤਜਨਕੀਫੁਲਗਈਚਿਤਮੈਰੰਜਟੀਸਿਕਹੈਉਤ੍ਰਿਜਾਹੁਕਥੈ॥ਕਛੁਐਸੀਭਈਸਭਹੁੰਕੀ
 ਦਿਸਾਬਰੈਤਬਰਾਂਮਕੋਹੋਇਜਥੈ॥ਇਥੀਚਮਦੇਰਕੀਅਪਦਾਰਛੁਬੇਰੀਸੀਹੋਸੁ
 ਨਿਲੇਹਅਥੈ॥੬੮॥ਕਥਿਤੁ॥ਭੈਨਤੋਨਿਕਸਿਆਇਰੈਵੈਬਿਲਲਾਇਹਾਇਹਾਇਲਿਕਰ
 ਾਇਧਾਇਪਾਇਨਪਰਤਹੈ॥ਰਹੀਨਸੰਭਾਰਕਹੁੰਬਾਰਾਜੁਭਾਂਤਭਾਂਤਅਪਦਾ
 ਕੇਪੁੰਜਨਿਭਰਤਹੈ॥ਪਰੇਨਾਹੇਨਾਹੇਰਾਂਮਥਨਕੋਉਤਹੇਮੁੰਡੁੰਡਨਿਕੋਲੋਲੋਭੰਡਉਪਰਿਧ
 ਰਤਹੈ॥ਜਕੇਰੁਰਚੋਕਿਚੋਕਿਪੈਰੋਚਤੁਰਨਸੇਸੇਈਚੋਕਿਚੋਕਿਰਨੀਚੀਟੀਤੋਰਤਹੈ॥
 ੭੦॥ਕਥਿਤੁ॥ਦੇਵਨਕੀਬੇਟੀਦਸਰੇਪਨਿਕੀਭੇਟੀਜੀਤਿਜੀਤਿਜੇਲਪੇਟੀਤੇਤੋਤੋਬੈਨਿਕ
 ਸਤਹੈ॥ਰਾਂਮਕਵਿਲਿਕਕਿਧੈਛੁਭੁਭਰੇਸਾਗਰੇਏਈਬਜ਼ਵਲਕੀਲਾਟੈਲਸਤਹੈ॥
 ਸੰਸ੍ਰਸਮੈਜੋਤਿਪੀਅਭਾਇਧਾਇਧਾਇਆਇਮਲੋਰਵਿਗਦਨੇਮੈਕਰੇਨੈਪਸਤਿਹੈ॥
 ਮਨੋਉਤਪਤਦਿਨਸੁਕੇਜਲਜਾਤਮੁਖੀਲਿਕਾਪਤਿਮੇਘਬੀਜੁਰੀਸੀਲਸਕਤਹੈ॥
 ੭੧॥ਕਥਿਤੁ॥ਕਿਧੈਪਤਿਜਨੀਛਿਤਿਛੁਭੇਹੋਸੇਕਛਿਨਪੇਮਥਸਿਰੈਗਏਹੋਤਤੇਨਸੰਭਾ
 ਰੇਹੈ॥ਚਿਨਟਕੋਬਥੇਲੋਹੁਕੇਪਨਰੇਕਿਧੈਨਾਹੇਨਾਹੇਰਾਂਮਥਨਕਾਟਿਹੀਉਤਹੈ
 ਜੈਸੇਰਾਂਮਚਿਦਥਨਸੀਤਾਂਸੋਕੀਓਹੈਛਲੁ ਤੈਸੇਪਰਪਚਕੋਉਰਵਹੋਬਚਥੇਹੈ॥ਕਥਿ

ਸਿਵਦੁਪਰਿਚਰਾਏਪੈਬਹੁਗੰਭੀਰਜੇਨਾਸੁਰਤਜੇਰਿਭਧੀਹਥਹਾਰੈ॥੧੨॥ਕਬਿਤੁ॥ਏਕ ੧੨੮
 ਕੋਹੋਇਏਕਆਸੁਨਸੋਧੋਇਏਕੈਸੇਸੁਖਹੋਇਏਕਕਾਪਮੇਈਕਰਤਹੋ॥ਏਕਕੈਹੰਗੀਅਭ
 ਏਹਾਬੈਲਗਏਸੀਅਹਨਮਨਦੇਖਿਏਕਜੀਅਤੇਰਤਹੋ॥ਪਰੀਧਾਪ੍ਰੀਏਕਪ੍ਰੀਅਪ੍ਰੀ
 ਪਰੀਭ੍ਰੀਮਦੁਖਕੋਸਮੁੰਦਸਬਕ੍ਰੋਧੁਨਤਰਤਹੋ॥ਜੇਹੀਮ੍ਰਿਗੈਨਾਭਈਕਾਗੀਦੁਖਦੈਨੀਬੇਨੀਏ
 ਸੋਅਟਕਿਗਿਗਪਾਛੇਈਪਰਤਹੋ॥੧੩॥ਵੇਹਰਾ॥ਸਬਤੋਦੁਖੀਮਦੇਵਰੀਰਹੀਚਕਲਪਟਾਇ
 ਸਾਤਭੁੰਤਉਪਮੰਭਈਸੋਅਬਕਹੈਸੁਨਾਇ॥੧੪॥ਕਬਿਤੁ॥ਕਿਧੀਅਪਕੀਗਤਿਪਗਟਤਈਗ
 ਵਨੋਤੋਕਿਧੀਤਿਉਲੇਗਨਿਕੀਆਪਦਾਈਆਈਹੈ॥ਕਿਧੀਸੀਅਆਸਦੇਹਛੁਟੇਤੋਊਦਾਸੁਭਈ
 ਲੋਗਈਮੁਕਤਿਪਾਛੇਮੀਚੁਨਿਜਕਈਹੈ॥ਕਿਧੀਠਕੁਰਈਲੀਕਰਈਤੋਬਿਦਾਈਹੋਤਕਿਧੀ
 ਪੋਜੇਗਨਿਨਿਜੋਗਨੀਪਠਾਈਹੈ॥ਦੇਖਮਰਘੁਰਾਈਅਬਨੀਕੇਠਹਰਈਯਹਆਈਕੈਮਦੇ
 ਵਰੀਚਰਨਲਪਟਾਈਹੈ॥੧੫॥ਕਬਿਤੁ॥ਕਿਧੀਇਨਪਾਇਨਕੇਦੇਛੋਕੇਕੇਕਨਕੇਆਇਸ
 ਜਕਾਇਭੁਇਭੁਟਦੈਨਿਹੋਰੇ॥ਆਗੇਲੋਕਪਲਾਨਿਕੀਸਦਾਈਮੁਕਦਮਲਲੋਟਬੋਕ
 ਰਤਹੀਨਤਾਸੈਡੀਫਿਜੇਤੇ॥ਜਛਰਛਕਿਨਰਭੁਜੀਗਟੂਲਚੇਦਨਸੋਪੁਜਤੋਪੈਸੰਬਲੁਬ
 ਰੇਈਤੇਭੋਰੇਤੇ॥ਰਾਮਕਵਿਹੰਮਰਗਮਾਜੂਤਿਨਪਾਇਨਕੇਲਾਜਨਾਮਰਤਮਨਜੀਬਕਕ
 ਟਰੇਤੇ॥੧੬॥ਕਬਿਤੁ॥ਜਾਂਦਿਨਤੋਅਨੀਸੀਅਤਾਦਿਨਤੋਪਯਯੋਪਿਅਪਛਕੈਹਮਾਗੇਰੁੰਦੁ
 ਦਾਹਨੇਨਭਏਹੈ॥ਦਿਨੈਦਿਨਭਈਧਨੈਕਹੁੰਨਬਢੀਕਨਮਾਹੁਸਿਭਕਿਰਾਤਿਭੁਤਿਸੁਪਲਾਇ
 ਮਦੇਗੀਵਾਹ॥

ਮਦੇਗੀਵਾ

ਕਬੋਬਾਰਾ।

ਗੈ। ਤਬਹੀਤੈ ਮੀਜਤਹੋਹਾ ਬਨਮਾਸਤਬੀਜਬਹੀਤੈਪਨਾਬਮੇਸੇਸੇਇਏਹੈ। ਨੈਕਨਸੀਤਾਰਤੀ
ਏਕੈਬਰਹਾਰਤੈਨਾਬਮਾਸਲੈਲੇਗੀਧਿਗੀਧਿਗੀਧਿਗੈਹੈ॥੧੧॥ ਸਵੈਯਾ ਜੈਅਭਮਾਨਕਰੈ
ਗਛਕੈਕੋਉਤੋਗਛਕੈਚਨਕੋਕਬਹੋਈ। ਖਿਦਕੋਪਥਗਜਬੀਸਕਸਿਪੁਬਨਾਇਸਕੈਨਹੀ
ਕਿਈ। ਜੀਵਤਕੋਨਕਹੇਮਾਰਿਕੈਸੁਰਗਜਹਿਜੀਤਤਕੋਨਸੁਲੇਈ। ਏਸਬਰਵਨਕੋਦਈਈਸ
ਇਤੇਪਰਗਮਕੀਓਭਏਸੇਈ॥੧੨॥ ਸਵੈਯਾ ਤੈਲਗਿਆਨਿਸੁਗੀਵਕਰੈਤੁਮਖੇਦਤੋਜੇ
ਰਨਮੇਯਹਹੋਯੈ। ਰਾਘਵਬਨਤੋਮੁੰਡਕੋਪਰਹੈਸਬਸਾਚੁਸਨੇਹੁਤੁਮਹੋ। ਧਰਮਸੋਨੀਤ
ਚਲੈਮਿਲਿਕੈਜਨੁਗਮਕੀਓਰਦੁਹੂੰਪਗਾਧੋਨ੍ਹਾ। ਸ੍ਰੀਰਾਘੁਬੀਰਮਦੇਦਰਯਹਿਯੈਕਹਿਕੈ
ਕਾਪਿਰਾਜੁਪੁਕਕੈ॥੧੩॥ ਸਵੈਯਾ ਹੋਮਘਵਾਜਿਤਕੀਜਨਨੀਮਖਦਨਵਕੀਤਨਯਾਪਰ
ਧਾਨੀ। ਰਾਜਤਧੀਸਬਕੇਸਿਰਨਾਥਇਹੈਦਸਕੇਪਰਕੀਪਟਰਨੀ। ਸ੍ਰੀਰਾਘੁਬੀਰਸੁਪਾਇਨ
ਲਾਗਤਦ੍ਵੈਕਰਿਜੇਗਿਮਹਾਂਬਿਲਲਨੀ। ਰਾਵਨਕੇਦੁਖਯੋਤਕੈਜੈਸੇਮੀਨਮਹੈਬਿਨੁਸੀਚਤਪਾ
ਨੀ॥੧੪॥ ਸਵੈਯਾ ਨਾਇਰਹੈਰਾਘੁਨਾਥਦੇਉਦਿਗਨੀਰਭਕੋਕਗੁਨਬਸਤੈ। ਨਲਨੀਲਯੁ
ਲਾਘੁਬੀਰਸੁਮੰਗਦਮੇਨਭਜੀਠਕੇਹਸਤੈ। ਰਸਪਾਂਚਭਏਰਾਘੁਬੀਰਕੈਨੈਨੀਮੈਕਛਕਾ
ਰਨਿਤੇਬਸਤੈ। ਸੋਈਸਿਤੁਸੁਮਨਲਾਇਸਬੈਉਚੋਟੇਜਿਨਿਰਾਘਵਕੇਜਸਤੈ॥੧੫॥ ਏਹ
ਤਿਹਮਵਸਰਕ੍ਰਹਮਾਦਿਸਿਵਸਬਰਬਚਕੇਅਕਾਸ। ਸੋਯਹਸਬਜਗਾਹੈਪ੍ਰਗਟਜਹਪ੍ਰ
ਭੁਹੈਤਹਦਾਸਾ॥੧੬॥ ਸੋਰਠਾ ਲਜਾਕੋਪਪ੍ਰਸਾਦਸੁਮਕਿਸ਼੍ਰਿਤਨੈਨਨਿਭੇਗੇ। ਕਰੁਨਾਅਰੁ

ਬਿਜਮਤਮਿਲਿਇਨਸੋਪਚੇਕੁਏ॥੫੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਸਿਵਲਛਮਨਾਸੁਰੇਸ਼ਮਿਲਿਦਸਕਧਾ॥੧੮॥
 ਪਿਤਭੇ॥ ਮੰਦਿਦਦੁਖਭੇਸਜਮੇਰਿਸਤੁਕਾਰਨਿਗਏ॥੫੪॥ ਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਜੇਈਨੈਨਦੇਖਿਸਿਵ
 ਲਾਜਕੇਜਹਜਭੇਜੇਈਲਛਮਨਦੇਖਿਕੋਪਉਛਰਤੈ॥ ਜੇਈਦਿਦੁਭੰਨਕੇਨਿਸਨ
 ਸੁਨਿਗਿਝਜਾਤਲੀਕਪਤਿਤਾਤਦੇਖਿਸੋਚਕੋਪਰਤੈ॥ ਜੇਈਨੈਨਦੇਖਿਕੋਮੰਦਿਦਗੀਬਿਪਤ
 ਕਲਪੈਕ੍ਰਿਪਾਲਕਰਨਾਕੇਰਸਮੈਛਰਤੈ॥ ਤੇਈਨੈਨਰਾਮਕੇਬਚਯਾਕਲਪਾਪਕੋਵੈ
 ਰਾਂਮਕਾਵਿਕਾਮਨਾਕੋਪੁਰਨਕਰਤੈ॥੫੫॥ ਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਸੋਕਭੁਰਿਸੂਝੀਧੁਬੀਰਤਿਹੁਲੈ
 ਕਪਤਿਨੈਕੁਭਜੇਦੇਨਹਾਰੇਕਹੀਮੁਕਤਕੇ॥੬॥ ਬੋਲੀਤਬਦਸਥਨੰਦਨਅਨੰਦਮਪਾਉ॥੬॥
 ਕੋਕੈਏਯਾਹੋਥੈਯਾਹੋਸੁਮਭਿਕੇ॥ ਅਬਹੋਸਿਰਾਸਭੁਈਜੇਗਨੀਉਦਾਸਭੁਈਏਕਾਮਾਸੀ
 ਚਿਪਾਏਪਾਇਰਘੁਪਤਿਕੇ॥ ਆਇਸੁਜੇਦੇਹੁਜੇਧਾਪੀਪੀਅਸੀਗਮਰੇਚੇਗੀਹੈਕੈਪਾਸੀ
 ਭੁਭੇਠਾਕੁਰਭੁਗਤਿਕੇ॥੬੬॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਸ੍ਰੀਰਘੁਬੀਰਹਿਭੂਲਗਈਸੁਬਯੋਟਪਕੇਦ੍ਰਿਗ
 ਜਮੈਨਝੰਗੀ॥ ਸੁਜਹਾਂਕੇਤਹਾਂਹੋਚਿਤ੍ਰਲਿਖੇਸਥਦੇਵਨਜੇਪੁਲਕੈਨਪਰੀ॥ ਅਲਕੇਸ
 ਦਿਨੇਸਕੇਉਪਰਿਤੋਰਸਦਾਰਹਤਿਤਬਕੋਪਭੀ॥ ਨਅਖੰਡਲਤੋਗਨਤੀਬਿਨਤੀਸੁਕ
 ਰੈਕਪੀਮੰਡਲਬੀਚਖਰੀ॥੬੭॥ ਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਜਾਂਕੀਦੇਹਛੁਟੇਬੁਟੇਦੁਤਕਹੀਮੇਗੀਜੀਤਸੁ
 ਨੀਕੈਪਤੀਤਕੋਉਦੇਵਨਕਰਤੈ॥ ਕਹੈਸੁਰਗਾਜੁਹਮੇਅਜਤੋਸੁਨਾਵੈਜਿਨਜੇਜੀਅਤਿ
 ਹੋਇਤੋਤੋਉਲਟੇਪਰਤੈ॥ ਜਨੈਕਮਲਾਸਨਾਜੋਰਾਮਗਰਾਸਨੈਹੋਤਉਸਿਵਕਾਂਨਿ

ਮੈਂ ਅਲਖੀਯਤਹੈਂ। ਕਹਿਓ ਘੁਬੀਰਯਤਾ ਕੀਤੀ ਅਦੇਖ ਕਪਿਏ ਤੇ ਪਰਕਲਤੋ ਤੋ ਕੋਊ ਨ ਡਰਤਹੈਂ।
 ਅਚੰਦੇ ਦਰ ੧੮੧ ਸਦੈਯਾ। ਸੁੰਦਰ ਦਾ ਕਰੋ ਪਤਿ ਕੋ ਬਡੁ ਗਾਨਿ ਮੈਂ ਤੂੰ ਬਡੀ ਬਡੁ ਗੀ। ਸਿਗਜੈ ਗੋਜਿ ਨਿਨੀਤਾ
 ਹੀ ਸੁਨਿ ਲੈ ਬਰਕੋ ਬਿਪਤਾ ਅਬਰੁ ਗੀ। ਸਾਚੁ ਕਹਿਯੋ ਬਿਬਤਾ ਅਬੈ ਜਗੇ ਲਗਾ ਮੋਹੁ ਜੈ ਅ
 ਸੁਰਾਗੀ। ਤੈਲਗ ਸਿਗ ਬਡੀ ਖਨ ਕੋ ਕਸਿ ਰਾਜੁ ਇਹੈ ਗਡੁ ਰੁਪੈ ਪਰਾਗੀ। ੧੮੧ ਸਦੈਯਾ।
 ਜੈ ਕਛੁ ਅੰਕ ਲਿਖੇ ਬਿਧਨ ਤੇਈ ਪੋਤੈ ਸੁੰਦਰ ਸੋ ਕਨਿ ਵਰਹਾ। ਮੇਰੇ ਕਛੁ ਅਪਰਾਧੁ ਨਹੀ ਅਤੁ
 ਹੈ ਅਪਰਾਧ ਤੋ ਅਪਥਿਚਾਰਹਾ। ਬਾਰਦੁ ਤੀਨ ਕੋ ਮੈਂ ਪਠਾਏ ਕਪਿ ਰਾਵਨ ਬੈਰੁ ਬਿਸਾਰਿ ਸਿਤਾ
 ਰਹਾ। ਅਮਾਨਿ ਮਿਲੈ ਸੀ ਅੰਕੋ ਪਲਟੇ ਪਤਿ ਕੀ ਗਤਿ। ਰਾਜੁ ਲੈ ਲਿਕ ਸਿਪਾਰਹਾ। ੧੮੨ ਸਦੈਯਾ।
 ਸੋਨ ਕਰੀ ਰਿਨਯੋ ਸਮਸ਼ੀ ਕਹੇ ਰਾਮ ਕੋ ਬੈਰ ਰਤੀ ਨਰੋ। ਜੈ ਸੇ ਦੇਵਨ ਜੀਤਤਹੈ ਸਿਵ ਕੇ ਬਲ
 ਦੇ ਬਕਹਾਰ ਸਮਾਇ ਲਰੇ। ਸੁਨਿ ਤੁੰ ਮਨਾਪ ਨੀ ਬਾਤਹੈ ਆਪੁ ਨਹੀ ਕਹਤੇ ਕਾਉ ਲਾਜੁ
 ਮੈਂ। ਨਤੋ ਤੁੰ ਦੁਸੈਲਾ ਖਸਮੁ ਦੁਕਰੇ ਰਿਧੈ ਰੁਹੀ ਕ੍ਰੋਧ ਮਰੇ ਰਿਧੈ। ੧੮੩ ਸਦੈਯਾ। ਧੈ ਬਿਨ
 ਤੀਰਪੁਨਿ ਦਨੁ ਅਪਰਾਧ ਛਮੇ ਸਬ ਰਾਵਨ ਕੋ। ਜਬ ਸੀ ਅਹਰੀਤ ਬਹਿ ਬਿਗਰੀ ਤੁਮਰੇ
 ਧੈ ਬਿਗਰੀ ਨਤੁ ਲਾਫਨ ਕੋ। ਜੇਈ ਪਾਪ ਦਵਾਰਿ ਨ ਮੀ ਹਿਜੈ ਰੋਤਿ ਨ ਕੋ ਤੁਮਰੇ ਪਾਪੁ ਸਾਵਨ ਕੋ
 ਦੁਖ ਸਿਧੂ ਮੈਂ ਬੁਝਿ ਰਹੇ ਹਮ ਸੇ ਤੁਮ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਰਲਗਾ ਵਨ ਕੋ। ੧੮੪ ਕਾਬਿਤੁ। ਜਾਹੀ ਦਿ
 ਨ ਰੋਨੀ ਸੀ ਅਬੈ ਬੀਜੀ ਸਬ ਨਿਜਾਗੀ ਤੋ ਕੇ ਪਾਛੇ ਮੈਂ ਹੂੰ ਸਮਝਾਇ ਪਰਿਜਾਰੀ। ਆਖੋ ਹਨੁ ਮਨ
 ਲਿਕ ਜਾਰਿ ਕੈ ਨਿਸੰਕ ਜਗੀ ਪਾਉਂਦੇ ਪਾਅੰਗ ਦਭ ਸਮਕਰਿ ਤੁਰੀ। ਜਨ ਕੀ ਬਚਨ ਉਲਕਾ

ਰਹੇਲੇ ਚਲਾਗਾਇ ਵਿਤਸਬਸੇ ਕਰਤਾ ਆਰੂਛੁਟੇ ਕਲਕਲਾਸੀ॥ ਲੈ ਚਲੇਲਵਾਇ ਕਵਿਗੰਮ
 ਲਿਜਾਇਛ ਬਿਛਰੀ॥ ਛਿਤਪਾਇਨਖਚੰਦ੍ਰਕਾਕੀਛਲਾਸੀ॥ ੬੮॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਮੋਰਚਲੇਅਲਿਕੈ
 ਅਹਿਜਾਨਿਚੋਕਰਚਲੇਮੁਖਜਲਸਸੀ॥ ਦਿਗਦੇਖਿਸਰੋਜਨੇਤੋਸੁਬਰੇਮਾਧਿਪਾਵਲਸੀਅ
 ਸਿਹਿਧਸੀ॥ ਸੁਨਿਪਾਇਨਪੁਰਕੀਧੁਨਿਸੈਮਿਲਿਹਿਸਚਲੇਜੀਅਮੇਜੁਥਸੀ॥ ਅਜਨੂੰਜੀ
 ਲਾਖਸੋਕਰਨੇਤਉਦਾਮਕੋਰਦਪੀਤਿਹਸੀ॥ ੬੯॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜੋਕਹਿਹੋਧਪੁਬੀਥਚੈ
 ਮੁਹਿਤੋਬਨੇਮੈਮਿਗਕਯਪਠਾਏ॥ ਅੰਗਇਰੇਪਰੇਖਮਿਟਾਏਕੈਕੁਖਦਈਤੋਇਤੋਦੁ
 ਖਪਾਏ॥ ਤੋਜਮਕੋਹਰਿਕੋਹਨੁਮਲਏਪੁਨਕੁਰਗਸੀਅਹੈਜੁਥਨਾਏ॥ ਜਾਸਤੋਹੋਕਛੁਹੈ
 ਬਿਪੀਤਿਜੁਮੋਹਬੁਲਾਵਤਾਅਪੁਨਾਏ॥ ੭੦॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਤੇਸਤੋਤੋਸਤੋਜੇਜਨਸਿਧ
 ਟਾਂਦਿਪਏਪੁਥੇਕਿਜਥਾਏ॥ ਤੇਸਤੋਤੋਸਸਿਸੁਰਫਿਰੈਨਭਸੇਸਧਗਫਿਤਿਖੇਦੁਮਯੋ
 ਨਤੋਸਤੋਤੋਰਨਕੋਪੁਚਏਸੁਨਿਜਨਕੀਰਾਵਨੁਮਾਗਿਗਰਯੋ॥ ਤੇਹਿਤੋਬੁਲਤਹੈਦਸੇ
 ਰਸੁਦਾਸਰਥੀਲਿਪਿਥਥਯਾਏ॥ ੭੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਤੇਰੇਬਿਛੁਰੇਤੋਮੈਰੇਬਿਛੁਰਿਹੈ
 ਸਾਤਤੀਅਥਵਨਕੇਮਾਰਤਹਿਸਿਤੋਫੁਰਾਏਹੈ॥ ਲਾਜਰਖੀਨੈਨਪੀਨਤਾਸੁਬੈ
 ਨਿਮੈਰੀਵਕਰਸੁਕਚਉਦਾਰਤਾਬਸਾਈਹੈ॥ ਸੋਭਾਅੰਗਅੰਗਥਾਮੰਰਕੀਜੀ
 ਰੇਅਚਭੁਜਦੰਡਨਿਮੈਸੁਰਤਾਸੁਹਾਈਹੈ॥ ੭੨॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਤੇਰੇਬਿਛੁਰੇਤੋਮੈਰੇਬਿਛੁਰਿਹੈ
 ਚਰਨੈਨਭਸਿਦੇਖਨਿਦਾਏਹੈ॥

ਚੰਪਕੀ

ਆਜੀਅਕੋਨਮਿਟੈਖਟਕੋ॥ ਜਬਹਿਕਿਛੁਰਾਖੀਓਇਓਭਭੀਸੁਸਨੁਕੈਚਟਕੋ॥ ੧੩੧
 ਕੰਟਕਕੁੰਭਚਾਰਨੇਮੇਭਮੇਜਨਕੀਪੁਨਮਹੀਪਟਕੋ॥ ਕਵਿਗਮਚਲੇਨਠਕੋਸਕੁਚੈਸੁਭਭੇਤ
 ਨੁਮਾਜੁਬਟਨਟਕੋ॥ ੧੦੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਦੁਰਤੋਗਮਦਵਕਰਿਦੇਖਿਭਏਸੀਅਕੇ॥ ਦ੍ਰਿਗਕਿਜਹਸੈ
 ਆਸਮਾਮਪਟਾਅੰਗਅੰਗਨਸੈਕੀਏਚਾਕਿਕਮੇਗਮਹਾਂਲਲਚੈਹੈ॥ ਨੈਨਸਰਜਸਿਧਾਰਤਹੀਤੇ
 ਭ੍ਰਿਗਕੀਏਉਨਮਤਪਸੈਹੈ॥ ਪੁਰਨਤਲਖਚੰਦਬਿਲੇਕਚਕੋਰਕੀਏਚਿਤਕੋਚਪਲੈਹੈ॥ ੧੦੪
 ਸਵੈਯਾ॥ ਜਨਕੀਓਰਹਿਹਚਤਹੀਰਪੁਬੀਬਕੇਨੈਨਭਏਸਰਸੈਹੈ॥ ਅੰਗਜਿਤੇਭਟਹੈਸਬ
 ਕੇ॥ ਦ੍ਰਿਗਸੀਲਗਾਹੇਕੀਏਭ੍ਰਿਮਿਧਸੈਹੈ॥ ਕੇਪੁਗਟੀਮਨਿਬਾਸਕਕੀ॥ ਕਿਧੋਕਿਜਪਗੋਛਤਿ
 ਮੇ॥ ਬਿਨੁਸੈਹੈ॥ ਅੰਗਭਲੀਉਪਮਕਵਿਗਮਨਿਛੁੜਮਨੇਜਲਮਾਹਿਲਗੇਹੈ॥ ੧੦੫॥ ਸਵੈਯਾ॥
 ਸੀਰਪੁਬੀਰਕਹੀਮੁਸਕਾਇਸੁਨਾਇਕੈਲੇਗਨਿਕੋਸੀਅਸੀ॥ ਜਬਲੋਨਹਿਆਗਿਪਦੇ
 ਸਕਰੈਤਬਲੇਨਗਿਲਾਸਮਿਟੈਜੀਅਸੀ॥ ਪਰਿਸੀਸਲਈਸੁਕਰੋਅਬਹੀਸਿਰੁਨਾਇਕ
 ਹੋਅਪਨੇਪੀਅਸੀ॥ ਅਬਮੇਰਕੀਕੋਨਪਤੀਤਿਕੋਰਜਬਗਮਸੇਆਜੁਕਹੈਤੀਅਸੀ॥
 ੧੦੬॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਅਬਹੋਕੋਭੈਦੇਸਗਮਰਜਾਇਸੁਪਾਇਕੈ॥ ਸਾਖਸਮੀਰਦਿਨੇਸਪਤਿਭ੍ਰ
 ਤਿਅਤਿਪੁਰੋਸਟਾ॥ ੧੦੭॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਧਨੁਮਲਤਥਯੋਕਹੀਜਨਤਹੋਕਿਹਯੋਭਾ॥ ਕੰਚਨਦੇਰ
 ਸੀਅਹੁਤੀਕੰਦਨਸੀਕਹਿਲੇਤਾ॥ ੧੦੮॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਧਥਨਿਜੇਰਿਕਹੀਸੀਅਜੁਤਬਪਦ
 ਕੋਸੀਸਿਰੁਨਾਇਕੈਸੀ॥ ਜੇਰਪੁਬੀਗਬਿਨਜੀਅਮੇਸੁਪਨੇਭ੍ਰਿਮੁਗਤਿਅੰਗਪਿਥੈਸੀਭੈਮੇ

ਤੇ ਅੰਗ ਨਿਜਾ ਬਿਪਤਾ ਤੁਰਿ ਮਕਿ ਸਿਰੇ ਕੇ ਕਹੈ ਕੈਸੀ ॥ ਜੇ ਪਤਿ ਪਾਇਨ ਸੋ ਕਹੈ ਤੋ ਸੋ ਜਸੀਰ
 ਬਿਸਰੇ ਵਰੈ ਸੀ ॥ ੧੦੮ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸਿਵ ਬਿਰਚ ਦੇਖਤ ਸਬੈ ਸੁਰਗ ਨ ਅਰੁ ਸੁਰਗ ਇ ॥ ਅ
 ਗ ਨਿਲ ਪਟਿ ਮੈਲ ਪਟ ਸੀ ਗਈ ਸੀ ਆਲਪਟਾਇ ॥ ੧੧੦ ॥ ਸਵੈ ਜਾ ॥ ਜੰਦ ਪਾਅ ਨਿਕਰੀ ਨਤ
 ਮੈ ਸੁਰ ਪਤਿ ਫਨ ਪਤਿ ਬੇਰਮਈ ॥ ਤਿਹੁ ਲੇਗ ਨਿਮੈ ਜੁਗ ਮਾਓ ਓ ਮਾਂ ਸੇਈ ਜਾਨ ਕਹੈ ਨ ਹਿਬਤ
 ਨਈ ॥ ਅਰੁ ਆਪੁ ਨ ਜਾਨਤ ਹੋ ਪੀਅਕੀ ਤਉ ਬਾਤ ਕਛੁ ਸਮਝੀ ਨ ਗਈ ॥ ਕਪਿਭੀਰਖ ਗੀਰ
 ਪੁਬੀਰਤ ਉਸੀ ਮਾਗੈ ਸੈ ਆਗਾ ਮਿਲਾਇ ਦੁਈ ॥ ੧੧੨ ॥ ਸਵੈ ਜਾ ॥ ਰਾਮ ਰਾਜਾਇ ਸੋ ਤੋ ਪਹਿ
 ਲਿੰਗੀ ਰਕੇਚ ਨ ਤੋ ਜਨੁ ਰਾਸ ਲਈ ॥ ਘਰ ਆਇ ਕੈਲੀ ਕਰਚੀ ਰੁਚੈ ਸੀ ਤਿਹੁ ਲੇਕ ਨਿਤੋ ਤਿਨ
 ਭਾਂਤਿ ਨਈ ॥ ਤਬ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਰਪੁਬੀਰ ਸੁਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕੈਤਾਹਿ ਮੁਕੰਤ ਦਈ ॥ ਮਯੋ ਰਾਘਵ ਰਾ
 ਵਨ ਚੋਰ ਸੁਨ ਬੇਤੋ ਚਾਸ ਨੀ ਸੀ ਸੀ ਅਤਾਹਿ ਲਈ ॥ ੧੧੩ ॥ ਸਵੈ ਜਾ ॥ ਸੀਅ ਹੁਤਾ ਸਨਮ
 ਹਿ ਪ੍ਰਦੇ ਸੁਕੀ ਓ ਜਬ ਹਾਂ ਮਰ ਜਾਇ ਸਪਈ ॥ ਜਾਨਤ ਹੋਇ ਹਕ ਗਕੈ ਨ ਭੁਲੀ ਉਪਮਾ ਕਵਿ
 ਰੰਮ ਬਨਈ ॥ ਜਾਨ ਕੀਤੋ ਬਿਛੁਰੇ ਬਿਰਧ ਗਿਰੀ ਜੀਅ ਤੋ ਜਨੁ ਬਹਾਇ ਅਈ ॥ ਰਵਨ ਮਾਰਿ
 ਬਿਦਾ ਰਿਦਾ ਮਥ ਤੋ ਪਗ ਛੁੜੈ ਰਬਿ ਹੋਤਾ ਬਿਦਾਈ ॥ ੧੧੪ ॥ ਸਵੈ ਜਾ ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਸੀਲ ਕੇ ਤੇਜੋ
 ਤੇਜੁ ਭਏ ਉਤਪਾਵ ਕੇ ਮਤਿ ਪੀਗੇ ॥ ਪਾਇਨ ਲਾਗਿ ਕਗੀ ਬਿਨਤੀ ਤੁਮਹੋ ਜਗਮਾਤ ਪਿਤ
 ਰ ਪੁਬੀਗੇ ॥ ਮੋਪਰਿ ਅਜੁ ਕਰੇਤੁ ਮ ਕੋ ਪੁਕ ਪੁਰਪਟੀ ਰਸਮੀ ਰੇਤੋ ਸੀਗੇ ॥ ਜਾਨਤ ਲੇਹ
 ਸੀ ਆਇ ਬਲਿਤ ਸੁਆਗਿ ਕੇ ਆਨਿ ਪਗੀ ਦੁਖ ਭੀਗੇ ॥ ੧੧੫ ॥ ਸਵੈ ਜਾ ॥ ਆਥਿ ਤੋ ਨਿ

ਕਸਿਆਈਆਗਿਜੋਤਿਤੇਰੇਦੁਈਸੇਭੁਜਿਅਨਭੁਈਸਿਭੁਭੋਭੋ॥੧੩੨॥
 ਰਵਿਦਾਈਮਨਿਆਈਮਾਨੁਕਿਪੈਰਜੁਭੀਸਿਭੋਕਪਭੋਭਿਭੁਭੋਭੋ॥੧੩੩॥
 ਦੈਸੇਈਸੁਭਾਇਨਸਿਰੰਮਚੇਦਪਾਇਨੀਲਗਏਕਭੇਦਸੀ॥੧੩੪॥
 ਤੈਸੇਗਮੇਮਲੀਸੀਤਾਂਜੈਸੇਗੀਤਾਮਿਲੀਥੇਦਸੀ॥੧੩੫॥
 ਹਰਿਸਿਗਿਰੁਕਮਨਹੋ॥ਜਬਰਘੁਪਤਿਤਬਜਨਕੀਨਦੇਨਉਪਜਤਦੇਇ॥੧੧੬੭॥
 ਹਾਥਜੇਰਿਸਿਰਨਾਇਤਬਲਛਮਨਾਬਿਨਤੀਕੈ॥ਦਈਲੋਕਗਘੁਗਾਇਰਦੁ
 ਨਕੋਪਨੁਲੀਜਇ॥੧੧੭॥
 ਜੈਰਿਪੁਜੀਤ੍ਰਿਜਤਇਸੁਰਕਹਾਵੈਜਸੁਬਛੋ॥ਤਬਕੀ
 ਜੀਇਸਹਾਇਤਾਂਕੋਕਛੁਨਲੀਜੀਏ॥੧੧੮॥
 ਕਪਿਗਨਸੀਗਿਲਗਾਇਚਲਮੇਖ
 ਤੁਖਿਲਪਾਇਗਾਜਸੁਦੰਦਭੀਬਜਾਇਲੰਛਮਨਸਹਿਤਸੀਮਾਚਲੇ॥੧੧੯॥
 ਜੈਸੇਦਨਕੀਰਤਜੀਮਾਸਰਿਤੁਪ੍ਰੀਤਿਚਿਤ੍ਰਜੈਸੇਰਤਿਕਮਕਥਿਗਮਨਿਪਿਭੁਗਸੀ॥ਜੋ
 ਅਰਥਬਨੀਮਹਾਰੰਦ੍ਰਸੋਭਦਾਸਿਪੁਰੀਗਚੰਦਚੰਦਨੀਮਨਸੇਖਨਾਗਸੀ॥ਜੋ
 ਧਰਮਨੀਤਭਲਸਾਹਬਥਸੀਤੈਸੇਆਯੁਮਲੀਜਾਨਕੀਜੁਆਪਨੇਸੁਹਾਰਸੀ॥
 ਬੈਠਿਕੋਬਿਦਨਗੀਰਵੰਨਚਲੇਸੀਅਰਮਜੈਸੇਕਰਤਾਲਾਇਲੇਤਾਲਚਲੇਰਥਸੀ॥੧੨੦॥
 ਚਲੇਗਿਪੁਜੀਤਿਕਰੀਰੀਤਸਬਸੁਰਨਕੀਜਾਨਕੀਲੇਸਿਰਮਾਪ੍ਰਸਾਦਿਲਦੁ
 ਯਕੈ॥ਪ੍ਰਿਅਸੈਕਹਤਦੇਖਮਾਯੋ॥੧੨੧॥

NamdhariElibrary@gmail.com

ਐਸੀਏਭੰਡਸਥੈਮਿਦਿਕੈਰਪੁਬੀਰਸੁਕੇਕੀਕੋਪਾਸਿਯਾਏਸਮਧਿਭਗੋਰਪੁਬੀਰਾ ॥੧੩੩॥
 ਤਕਪ੍ਰੇਸਥਾਗਨਾਜੁਸੁਯਾਏਤਾਤਭਯੋਮਾਰਿਨਿਸੁਧਿਮਤਰੀਭਿਤ੍ਰਿਤੈਬਨਬਸ
 ਪਡਏ।ਦੇਹਛੁਟੈਸਥਕਿਜਗਮੈਜਸੁਲੈਨਚਲੈਨਰਤੇਪਛੁਟਏ॥੧੨੬॥ਕਥਿਤੁਪੂਰਨਪਥਿ
 ਤਚਲੈਮਿਲਨਸੁਮਿਤ੍ਰਾਜੁਕੇਲੋਚਨਬਿਛੋਨਾ ਲੋਕਕੋਰੋਗਡਗੋਮੀ।ਤਿਨਹੂਤੋਯਮਕਦ
 ਰਾਮਫੇਰਿਭ੍ਰੰਤਨਪੋਮਜਲਮੰਸੁਨਿਸੋਕੀਨੀਕਿਚਮਗੋਮੀ।ਜਾਇਲਪਟਾ
 ਏਨੇਹੁਬਹੁਤੈਜਨਾਇਪ੍ਰਭਜਾਨਕੀਸਮੇਤਸੀਜਰਹੇਪਰਪਗੋਮੀ।ਰਾਮਲਛਮਨਜੁਕੇ
 ਗੀਲੇਪਾਓਦੇਖਿਕਪ੍ਰੇਸੁਰਸੁਤਜਨਨਿਨਜਨੇਐਗਜਗੋਮੀ॥੧੨੭॥ਕਥਿਤੁਜੋਲੋਰ
 ਪੁਬੀਰਮਾਤਮਦਿਭਲੈਜਾਹੀਜਾਹੀਤੋਲੈਏਸਭਿਛੁਕਾਨਿਰਹੀਹੈਨਦਧਕੀ।ਤੂਖਨਪਟੇ
 ਰਉਤਾਰਿਸਥਵਾਰਿਦਿਨੇਕਹਤਕੋਸੰਲਯਾਮਾਜੁਕੈਨਮੇਰੇਮੰਨਕੀ।ਆਰਤੀਥਪਾਏ
 ਤਿਨਿਪੈਰਹੀਮੇਲਾਇਲੀਨੇਆਜੁਹੀਸਪੁਤੀਭਈਦੇਖਿਗਤਿਭੰਨਕੀ।ਪਾਇਤੋਓ
 ਠਾਇਮੁਖਤ੍ਰਿਮਪਾਨੀਪੀਠਵਾਰਿਛੋਨਾਦੇਓਗੇਦਲੈਕੈਬੀਚਦੀਨਿਜਾਨਕੀ॥੧੨੮॥
 ਨਵੈਨਾ॥ਠਾਂਕੇਦੇਖਥਕੋਸਖੀਆਉਮਤ੍ਰੀਪਨਜੁਸੋਸਿਗਮਾਨੰਦਜੀਕੋ।ਰੁਪਨਿਗਾਰਿ
 ਸਬੈਬਲਿਜਾਹਿਦੇਮਨਹੁਪੁਟਤਪੁਟਾਅਕਿ।ਖੀਜਿਕੋਹਤਿਨਸੋਜਨਨੀਮੋਹਿਦਾਗਨੇ
 ਹੁਦੀਆਸਖਿਪੀਕੋ।ਤੋਲਗਿਦੇਖਨਿਦੇਉਨਕਹੁਸੋਜੋਲਗਿਨਿਨਸਿਰਾਤਨਨੀਕੋ॥
 ੧੨੯॥ਕਥਿਤੁਗਾਂਓਕੀਲੁਗਾਈਲੋਲੋਆਦਤਥਪਾਈਤਿਨਅਸੀਸਲੈਏਸੀ

ਏਕਨਕ

ਸੋਧੁ ਪ੍ਰਸਤਾਵੈ ਏਕਨਕ ਲਜਨ ਮਨ ਦੇਵੈ ਏਕਨਕ ਪਇ ਪਰਿ ਬਿਦਾਈ ਕਰਤਿ ਹੈ
ਪ੍ਰਾਨ ਸਮੇਤ ਵਾਰੁ ਰੋਗ ਮਚੈ ਦਪਰਿ ਜੋ ਕਜੈ ਸੋਈ ਦੈਵ ਦੁਖ ਕੋ ਪਰਤਿ ਹੈ ॥ ਅੰਗ ਕੋ
ਲਾਵੈ ਕੋਨ ਵਾਰਤ ਹੈ ਏਕਨਕ ਲਿਖਿ ਮੇਰੀ ਡੀਠਿ ਲਿਖਿ ਜੀ ਮੈ ਰੁਝੈ ॥ ੧੧ ॥ ਕਥਿਤਾ
ਭੋਨ ਤੋ ਨਿਕਸਿਆ ਇਹ ਜਮੁ ਮੰਡਲੀ ਬਨਾਇ ਕੀਨਿ ਅਤਿ ਪੇਕਰਿ ਖਮਿ ਰਲੁ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ॥ ਛੋ
ਰੰ ਪੁਜ ਚੰਮਰ ਬਿਜੰ ਨ ਲੈ ਕੈ ਬੀਰ ਸਬ ਰਜ ਕੇ ਸਿੰਘਾ ਸਨਿ ਬਿਰਜੇ ਅਰਿ ਮਾਰਿ ਕੈ ॥ ਦਿਦੁ
ਬਜਾਇ ਸੁਰਗ ਜਥਾ ਆਇ ਫਲ ਸੂਲ ਮਿਟੀ ਸਬ ਹੀ ਕੀ ਫਲ ਨ ਰਨਾਰਿ ਕੈ ॥ ਰੰਮਚੈ
ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਕੇ ਰਾਜ ਕੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਪਿਆਸੁ ਤਾਂਤੇ ਰਾਮ ਕਵਿ ਪ੍ਰਾਨ ਦੀ ਨੇਵਾਰਿ ਕੈ ॥ ੧੨ ॥
ਕਹੈ ਰਘੁ ਪ੍ਰਾਈ ਸੁਨਿ ਤਾਈ ਹੋਤੁ ਰਘੁ ਆਇ ਕੋ ਨ ਕੋਨ ਕਹੈ ਉਪਕਾਰ ਕਪਿ ਰਾ
ਜ ਕੈ ॥ ਸੀਤਾਂ ਸੇਧ ਲਾਇ ਸਿੰਘੁ ਪਾਟ ਕੈ ਬਨਾਇ ਗੋਲ ਜਮਾਯੋ ਲਛਮ ਜੁ ਕੈ ਦੇਤੇ
ਬਰੇ ਕਯਕੇ ॥ ਨੀਲ ਜਲ ਹਨੁ ਮਾਨੁ ਮੰਗਦੇ ਸਿੰਘ ਮਦਨ ਦੇਈ ਹੈ ਜਤੈ ਯਾ ਸਬ ਰਾਵਨ ਸ
ਮਾਜ ਕੈ ॥ ਤੰਤੇ ਹਮ ਇਨ ਕੇ ਰਿਦੈ ਹੈ ਅਜੁ ਪੁਲੋ ਬੀਰ ਲੋਚਨ ਹਮਾਰੇ ਨ ਉਠਤ ਮਾਰੇ ਲ
ਜ ਕੈ ॥ ੧੩ ॥ ਸਵੈ ਗਾ ਦੇਸ ਨਿਦੇ ਸੋਤ ਮਏ ਨਰੇ ਸਸ ਬੈਰਘੁ ਬੀਰ ਕੇ ਪਾਇ ਪੁਰੇ ॥
ਇਥਿ ਬਾਪਿ ਬਿਦਾ ਕਰਿ ਮਨ ਦੇਸੋ ਦੁਖ ਸੁਕਾਏ ਸੁਖ ਹੋਤ ਹਰੇ ॥ ਕਪਿ ਮੰਡਲ ਅੰਗ
ਬਭਿਖਿ ਨ ਕੋਰ ਬਬਾਰ ਦੇ ਮੁਨਿ ਪੁਜ ਖਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਘੁ ਬੀਰ ਕੇ ਸੇਵਤ ਹੀ ਜੁ ਬਿਚਾਰੇ ॥
ਕਹੈ ਕਉਨ ਤੇ ॥ ੧੪ ॥ ਜੋਹਣਾ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਰਘੁ ਪਤਿਫਤੈ ਰਹੀ ॥

ਪਰਚਗਨਤਨੁਜੇ। ਇਹਨਮਨਸਬਸੇਕੋ॥ ੧੩੪॥ ਕਥਿਉ॥ ਏਕੁਪੁਰੁਤਸੇਈਕੁਲਕੇਸੁ ੧੩੪
 ਤਸੇਈਲਾਖਕਾਂਮਛਾ। ਰਿਕੈਜਕੋਵੇਕਕਾਂਮਕੋ॥ ਈਉਤਪੁਖੀਮਿਥਿਪੇਮਜਲਾਮਿਸੇਈ
 ਐਰਪੇਕਹਾਵੈ॥ ਆਪਿਕੋਹੋਰਿਸੰਮਕੋ॥ ਲਾਜਕੇਜਰਾਜਸੇਈਮਾਜੁਕਵਿਗੁਜਸੇਈਲੋਕ
 ਸਿਰਤਾਜਸੇਈਕੋਜੁਡੇਹਾਂਮਕੋ॥ ਰਾਂਮਕਵਿਚਯਸੇਈਮੇਰੇਸਿਰਤਾਜਸੇਈਮਹਾਂਰਾਜ
 ਸੇਈਜੇਈਭੁਜੇਰਾਜਾਂਮਕੋ॥ ੧੩੫॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਅਨੰਦਉਚਨਸਮਾਇਭੁਜਉਠਾਇਅੰਗ
 ਦੁਕੈਹੈ॥ ਰਾਪੁਪਤਿਕੇਗੁਨਗਾਇਛਿਨਭੀਗਰਤਨੁਜਾਨਿਕੈ॥ ੧੩੬॥ ਕਥਿਉ॥ ਸਦਾਬਪੁਖੀ
 ਰਕਹਿਲੱਛਮਨਬੀਰਕਹਿਮਹਾਰਣਧੀਰਕਹਿਮਨਕੇਸਹਾਇਗੇ॥ ਸੀਤਾਂਪਤਿਸਮਾਮਿ
 ਕਹਿਕਾਮਹੁਕੇਕਾਂਮਕਹਿਰਾਂਮਗਾਂਮਕਹਿਮੇਰਦੈਬਹਾਇਗੇ॥ ਤੀਨੇਲੋਕਾਦੇਨਾਥਕ
 ਹਿਬੁਡੇਰੇਤੁਹਾਥਕਹਿ॥ ਆਪਰਾਪੁਨਾਥਕਹਿਐਰਪੇਕਹਾਇਗੇ॥ ਬੇਦਨਕੇਸਾਗ
 ਹਿਸਬਕੇਅਧਾਰਕਹਿਮੇਖਲੋਉਦਾਰਕਹਿਹੇਤੁਹੈਸਹਾਇਗੇ॥ ੧੩੭॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸ੍ਰੀਪ
 ਮੰਡਲੋਂਉਠਿਗਾਇਬਥੀਖਨਆਨਿਚਛੀਚਿਤਚੋਪਲਈ॥ ਯਹਮੂਰਤਿਸਾਂਵਗੀਨੈਨਸਿਮੇ
 ਉਠੇਮੇਬਸਹੋਇਅਨੰਦਮਈ॥ ਘੁਰਕੀਮਹਿਮਾਕਹਿਕੋਨਸਕੋਸੁਨਿਲੋਹੁਸਭੈਰੁਤਬਾਤਨਈ
 ਯਾਜਬਾਮਾਨਿਮਿਲਮੇਤਬਹੀਹਸਿਕੋਮੇਸੇਰਕਨਕੋਜਬਲੰਕਦਈ॥ ੧੩੮॥ ਸੋਰਠਾ॥
 ਮੁਖਪ੍ਰਸੰਨਚਿਤਚਾਉਨੈਨਕਮਲਗਵਿਰਾਮਭੈ॥ ਕਪਟਰਹਿਤਕਪਿਰਉਕੀਰਤਿਰਪੁ
 ਪਤਿਕੀਕੈਗੇ॥ ੧੩੯॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਰਾਂਮਕੇਪਾਇਕੋਜਲਪਾਇਮੇਬਲਕੇਮਾਰਿਮੇਦਸਲਾ

ਅਰੰਭ ਕਰਕੇ ਇਕੋ ਥਾਂ ਲੇਖਿ ਕਥਾ ਮੰਡਲੈ ਮੇਂ ਕਥਿ ਕਹਿ ਬੁਝਾਇ ਤਰਖਾਰੈ ਅੰਤਿ ਹੀ ਚਿਤ
 ਚੰਪਾਲਾਇ ਕੈ ਮੇਂ ਜਥੈ ਕੁਦਾਇ ॥ ਤਬ ਹੀ ਜਗਤ ਪੂਰਨ ਕੰਭਾਇ ਕਾਇਦਿ ਆਇ ਪੈ ਜੀਅ ਜ
 ਮਿਲੇ ॥ ੧੪੦ ॥ ਸਿਰਫ ॥ ਸਿਵ ਬਿੰਦੁ ਸੁਖੀ ਸਥੈ ਦਥਾ ਮੇਵ ਚਰਨਾ ਦੇਤ ਬਸਿ
 ਸਟਾਮ ਸੀਸ ਸਭਾ ਸਤਰ ਪੁਬੀਰ ਕੈ ॥ ੧੪੧ ॥ ਚੰਦਰ ॥ ਸੇਸ ਸੇਸ ਮਝ ਫਰੈ ਹੈ ਗੁਣ
 ਓਰ ਭਰ ਤੇਈ ਸੀਖ ਸੀਖ ਕੰਠ ਭੂਖਨ ਜੋ ਪਾਰਿ ਹੈ ॥ ਆਪੁ ਨ ਸਮਾਇ ਸੁਖ ਪਾਇ ਐਹ ਨਿਸ਼ਾਨ
 ਏਐ ਜੇ ਗਾਇ ਗਾਇ ਸਦਾ ਜੀ ਮੇਂ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰਿ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਹੀ ਏਤੋ ਰਪੁ ਬੀਰ ਬੀਰ ਲਛਮਨ
 ਜੈਨ ਕੀ ਸਮੇਤ ਸਦਾ ਧੂ ਅਜਮੇਰ ਟਾਰਿ ਹੈ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਗੀਤ ਕੀ ਏਹੋ ਦਹਿ ਨਾਮੰਕ ਤੇਉ
 ਦਹਿ ਭਵਨ ਕੇ ਕਲੀਕ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਹੈ ॥ ੧੪੨ ॥ ਛਪੌ ॥ ਸਿਬਤ ਬਿਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਿਪਿ ਸਹਾਸ ਖਟ
 ਸਤ ਅਸੀ ਹੋ ਬਹਾ ਚੇਤ ਚੰਦਨੀ ਦੂਜ ਛੱਤ੍ਰ ਜਹੰ ਗੀਰ ਸੁਭਾ ਪਗਾ ਸੁਭ ਲਛਨ ਦਛੰ ਨਸੁ ਦੇ
 ਸ ਕਵਿ ਰਾਮਾ ਬਿਚਛਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦਾਸ ਤਨ ਕੁਲ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜਸ ਦੀਪਕ ਹਛੰ ਨਾ ਰਾਪੁ
 ਤਿਚਰਿ ਤਿਨ ਜਥਾ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟ ਕਹੇ ਸੁਭਲ ਖਨਿ ਗਾਣਾ ॥ ਦੋਭਗਤਿ ਦਸ ਨਿਰਭੈ ਕ
 ਰਹੇ ਜੇ ਰਪੁ ਪਤਿ ਰਪੁ ਬੀਸ ਮਇ ॥ ੧੪੩ ॥ ਇਹਿ ਸ੍ਰੀ ਰਪੁ ਪਤਿ ਕ੍ਰਮਾ ਰਿਜੀਤਿ ਪਤਿ ॥
 ਏਤਨਾ ਮਹਾਦੇਸਾ ਨਕ ॥ ੧੪੪ ॥ ਇਹਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਗੀਤਿ ਪਾਥੀ ਪੂਨਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਸਿਖੁ ਰ
 ਹਿਈ ॥ ਜਿਸ ੧੮ ੧੮ ਤਿਤੀ ਚੰਦ ਸੁਖੀ ਦਸ ਦਸੀ ॥ ਰਾਮ ਗਲ ਪਥ ਸਿ
 ਖੁਦ ਹੀ ॥

